Αρχαία Κεντρική Βιβλιοθήκη Αρχαιρείου - Μουσείο Τυπάδων Τσακωβάτου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

287

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
μετὰ καὶ τῆς προσθήκης
ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ,
κατὰ τὴν ἀρχαίαν μὲν, νεωστὶ δὲ τυπωθεῖσαν διάταξιν τῆς Ἁγίας
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ·
διορθωθὲν καὶ, ὡς ἦν δυνατὸν, ἐξακριβωθὲν
ὑπὸ
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ
ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ,

ἀναθεωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἐπιδιορθωθεῖσά τε,
καὶ πολλαῖς προσθήκαις πλουτισθεῖσα.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΩΝ ΑΥΤΑΔΕΛΦΩΝ ΒΕΛΟΥΔΩΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.
1852

ΔΙΟΣΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου -
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΜΗΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΩΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ ΙΑΚΩΒΑΤΩΝ

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ναούμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,
Ἦχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ Θεοῦ Προφῆτα, καὶ τῆς ἰδίας αἴγλης ἀπειργάσατο, λαμπάδα περιφανεστάτην, καὶ διὰ σοῦ θεσπίζει τὰ μέλλοντα, Νινευῒ τῇ μεγάλῃ.

Νεφέλη φωτοβόλος ὤφθης ἀποστάζουσα, Ναοὺμ Θεοῦ Προφῆτα, θεογνωσίας ὄμβρον, καὶ ἐπότισας τὸ πόμα τῆς θεοκρισίας (*), Νινευῖτῶν τὴν πόλιν, ἀσέβειαν, ὠδινήσασαν αὖθις.

Εὐκλείας ἀκηράτου μέτοχος γενόμενος, Ναοὺμ Θεοῦ Προφῆτα, καὶ ἀπορρήτου δόξης, καὶ χαρᾶς τῆς ἀνεκφράστου, καὶ τρυφῆς ἐνθέου· ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει, θεόπνευστε, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μεγάλης διὰ σοῦ εὐεργεσίας Ἄχραντε, τυχόντες σὺν Προφήταις, γεραίρομεν τὸν τόκον σου, τὸν καὶ καταξιώσαντα, ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἀναπλάσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἄπνουν πικρῶς ἐβόας· Ποθεινότατόν μου Τέκνον, πῶς ἔδυ τὸ τῆς μορφῆς σου κάλλος, ἐκὸν κρυβὲν, τῇ σκιᾷ τοῦ θανάτου;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ναοὺμ τὴν μνήμην, Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ναοὺμ τὸ λῆμμα συντόνως ἐπαινέσω.
Θεοφάνους.
Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. ά.
Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ναοὺμ τὸ θεῖον λῆμμα, τῆς διανοίας σου, τῆς ἐνθέως ληφθείσης, ὑπὸ Θεοῦ θεόλεπτε, καὶ τούτου τῇ χάριτι, λαμπομένης βλέποντες, μακαρίζομέν σε πανάριστε.

Ἄνωθεν ἐνηχοῦσα, Προφῆτα σοῦ τῇ ψυχῇ, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις, προφητικὴν ἐν-

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει, τὸ νᾶμα τῆς θεηγορίας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ἐργειαν, ἀξίως ἐνέπνευσε, καὶ Θεόπνευστον γλῶσσάν σοι, κατεσκεύασεν ἀξιάγαστε.

Ὄργανον ἀνεδείχθης, ἀνακρουόμενον, τῷ τοῦ Πνεύματος πλήκτρῳ, τὸν ζηλωτὴν Θεὸν ἀνυμνῶν, καὶ πᾶσι φθεγγόμενον, τῆς ἐνθέου κρίσεως, τὸ ἀδέκαστον παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη, Παρθένε Πάναγνε, τοὺς σὲ πίστει καὶ πόθῳ, οἷα Θεοῦ Μητέρα σεπτὴν, ὑμνοῦντας διάσωσον, τῶν κινδύνων λύουσα, τὴν ἀτίθασσον ἀγριότητα.

Ὠδὴ γ' Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Μεθέξει Θεοποιοῦ τε καὶ Θείου Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ἐγένου φωτοειδέστατος· ὅθεν καὶ τὰ πόρρω φανερῶς, πᾶσι προκαταγγέλλειν, ἐκ Θειοτέρας ἐπιπνεύσεως, σὺ προεχειρίσθης Θεόπνευστε.

Τὸ κρίμα τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκδικήσεως, προεώρας μάκαρ Θεοπτικώτατα, τῶν καταφρονούντων δυσσεβῶς, Θείας μακροθυμίας, καὶ ἀνοχῆς τε καὶ χρηστότητος, ἐξ ἀθεραπεύτου κακότητος.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάλαι ἐξ οὐδενὸς, ποιήσας τὰ σύμπαντα, ἐκ τῆς σῆς ἁγίας γαστρὸς προέρχεται, ἄνθρωπος γενόμενος Ἁγνὴ, ὑπὸ φιλανθρωπίας, διαφερόντως ὁ φιλάνθρωπος, ἵνα τοὺς ἀνθρώπους λυτρώσηται.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προσάξει σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρί» θουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ, πέτραν » τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέ» ωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. ά.

Τὸν συναίναρχον Λόγον.

Ἀμιγῆ χαρακτῆρων τῶν κάτω ἔνδοξε, σὺ τὸν νοῦν κεκτημένος, τοῦ Θείου Πνεύματος, καθαρώτατον Ναοὺμ δοχεῖον γέγονας, τὰς ἐλλάμψεις τὰς αὐτοῦ, εἰσδεχόμενος λαμπρῶς, καὶ πᾶσι διαπορθμεύων· διό σε ἐκδυσωποῦμεν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἁγνὴ ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σε Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε ἀεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ δ' Τὴν Θείαν ἐννοήσας σου.

Λαμπόμενος τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, Νινευϊτῶν τὴν ἀπειλὴν, τῆς ἐρημίας προήγγειλας, τῆς τοῦ Θεοῦ δυναστείας, προφαίνων Θεοφάντορ τὴν ἄφυκτον.

Ἡ κρίσις ἡ δικαία τοῦ κτίσαντος, καταψηφίζεται δεινὴν, πανωλεθρίαν λαοῦ δυσμενοῦς, ὡς προφητεύων ἐφθέγξω, Ναοὺμ Θεοῦ Προφῆτα πανόλβιε.

Μετρίῳ κοσμουμένη φρονήματι, ἡ τοῦ Προφήτου σου ψυχὴ, πρὸς Θεοπτίαν τὴν σὴν ἀγαθὲ, ὑπερφυῶς ἀνηνέχθη, καὶ Θείας Θεωρίας λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Μαρία ἡ Κυρία τῆς κτίσεως, ὡς Βασιλέα τοῦ παντὸς, τεκοῦσα μόνη πανύμνητε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἐλεύθερόν με δεῖξον πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς.

Ἄμωμον καὶ ἄληπτον, βίον κτησάμενος, τῆς ἐνεργείας καὶ φωταυγείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ναοὺμ ἠξιώθης, Προφῆτα Θαυμαστότατε.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ αὐτοκράτορι νοὶ προθύμως, τὰς ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ θέμενος· ὅθεν ἐμφανείας, Θεοπρεπῶς ἐπέτυχες.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, τὰ προτερήματα, τῶν προφητείᾳ τετιμημένων· δι' αὐτῶν γὰρ φθέγγεται, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ ἀγαθὸν καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος, ὄντως δυνήσεται, σὲ Θεοτόκε ὑμνεῖν ἀξίως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, τὸν ταῖς οὐρανίαις, ὑμνούμενον δυνάμεσιν.

Ὠδὴ ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Τὸν τῆς Θείας χάριτος, πεφυκότα, τέμενος πιστοὶ, καὶ δοχεῖον ἄχραντον γενόμενον, τῆς ὑπὲρ νοῦν, Θεοφανείας ὑμνήσωμεν.

Δημοσίευση Βιβλιοθήκης - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ο τοῦ Θείου Πνεύματος, δεδεγμένος, ἄδυτον αὐγήν, καὶ τὸν νοῦν θειότερον κτησάμενος, τοὺς εὐσεβεῖς, πρὸς ὑμνῳδίαν προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Νοεραὶ δυνάμεις σε, καὶ ἀνθρώπων, πᾶσαι γενεαί, ὡς Θεὸν γεννήσασαν δοξάζουσι, διαπαντὸς, εὐλογημένη Παναμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα » Χριστὲ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κα- » τεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς » εὔσπλαγχνος.

Συναξάριον.

Μὴν Δεκέμβριος, ἔχων ἡμέρας λά.
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας θ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιέ.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ναούμ.

Στίχοι.

Ναούμ τὸν Ἐλκεσαῖον ἐκπεπνευκότα,
Ἕλκει πόθος με σμυρνίσαι σμύρνῃ λόγου.

Πρώτῃ ἐκ βιότοιο Δεκεμβρίου ᾠχετο Ναούμ. Ὃς λέγεται Παράκλησις ἐγὼ πᾶσιν, ἢ φρόνημα, ἢ ὑπόληψις. Οὗτος ἦν ἀπὸ Ἐλκεσὲμ πέραν εἰς Βατταρεὶμ, ἐκ φυλῆς Συμεών· ὃς καὶ μετὰ τὸν Ἰωνᾶν τῇ Νινευΐ τέρας ἔδωκεν, ὅτι ὑπὸ ὑδάτων γλυκέων, καὶ πυρὸς ὑπογείου ἀπολεῖται, ὃ καὶ γέγονεν· ἡ γὰρ περὶ αὐτὴν λίμνη κατέκλυσεν αὐτὴν ἐν συσσεισμῷ· καὶ πῦρ ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπελθὸν, τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς μέρος ἐνέπρησεν. Ἀπέθανε δὲ ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχ. Θνήσκεις ὁ πᾶσαν ἀρετὴν φερωνύμως,
Πάτερ, φιλήσας, τόν γε μὴν οἶκτον πλέον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, Παφλαγόνων χώρας ὁρμώμενος, υἱὸς Γεωργίου καὶ Ἄννης, παρ' ὧν καὶ εἰς γάμου κοινωνίαν γυναικί τινι σεμνῇ ἐξεδόθη. Τῇ γεωργίᾳ δὲ σχολάζων, κἀκεῖθεν τὰς εἰς ζωὴν ἀφορμὰς κτώμενος, πολὺς ἦν ῥέων τὴν ἐλεημοσύνην. Ὅθεν εἰς τοσαύτην πενίαν κατήντησεν, ὡς στερεῖσθαι καὶ τῆς ἀναγκαίας τροφῆς· Ἀλλ' ὁ Θεὸς οὐ παρεῖδεν αὐτὸν εἰς τέλος κατατρύχεσθαι τῇ ἐνδείᾳ· τὴν γὰρ ἐγγόνην αὐτοῦ Μαρίαν, πάσης εὐπρεπείας οὖσαν ἀνάπλεων, τὸν τῆς Βασιλίσσης υἱὸν Κωνσταντῖνον, ἀγαγέσθαι εἰς γυναῖκα ᾠκονόμησε, καὶ αὐτὸν τῇ τοῦ Ὑπάτου ἀξίᾳ τιμηθῆναι, καὶ πολλῶν χρημάτων κύριον γενέσθαι, ἃ τοῖς πένησιν ἀφθόνως παρεῖχεν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ καιρὸς τῆς πρὸς Χριστὸν ἀναλύσεως αὐτοῦ ἐγνώσθη αὐτῷ, τοὺς πρὸς γένος αὐτῷ διαφέροντας συγκαλεσάμενος, ἅπαντα τὰ μέλλοντα συμβαίνειν αὐτοῖς προεῖπε, προσθεὶς καὶ ταῦτα· Τῆς φιλοξενίας, τεκνία, μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοὺς νοσοῦντας καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς ἐπισκέπτεσθε· χηρῶν καὶ ὀρφανῶν πρόστητε· ἀλλοτρίων μὴ ἐπιθυμεῖτε· τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συναξέων μὴ ἀπολιμπάνεσθε· καὶ, ἵνα τὰ πάντα συνελὼν εἴπω, ὡς ἐμὲ εἴδετε ποιοῦντα, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιοῦντες μὴ παύσητε. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀνανίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἀνανίας σαὶρξ, πρὸς δὲ σαρκὸς αἰκίας,
Αἴσθησιν ὡς σαὶρξ οὐδὲ μικρὰν λαμβάνει.

Ὃς ἦν ἐκ πόλεως Ἀρβὴλ τῆς Περσίδος, τῷ σχήματι λαϊκὸς, Χριστιανὸς δὲ· καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἄρχοντος, ὡμολόγησε τὸν Χριστόν· καὶ μετὰ πολλὰς βασάνους, κείμενος νεκρὸς, ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς, εἶπε· Ποιήσατε εὐχὰς πρὸς τὸν Θεόν· ὁρῶ γὰρ κλίμακα, φθάνουσαν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ πυροειδεῖς ἄνδρας λέγοντάς μοι· Ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν, καὶ εἰσάξομέν σε εἰς πόλιν, πλήρη φωτὸς καὶ εὐφροσύνης· καὶ οὕτω φήσας, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὡς Θεοπτικώτατον, τὸν Προφήτην ἔχοντες, χορείας ἐξάρχοντα, σεπτῶς ἑορτάζομεν, ἐνθέως μελῳδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ πνευματοκίνητον, ἐπιγνόντες ὄργανον, καὶ λύραν Θεόπνευστον, καλοῦμεν συλλήπτορα, τῶν ὕμνων μελῳδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔγερσέ σε Κύριος, ὡς Προφήτην ἔνθεον, καὶ χάριν σοι δέδωκε, προλέγειν τὰ μέλλοντα, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Θεοτοκίον.

Πύλην ἀδιόδευτον, ὁ Προφήτης βλέπει σε, Παρθένε Πανάχραντε, ἣν μόνος διῴδευσεν, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ή. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ἄ"υλον αὐγήν, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, Προφῆτα θεώμενος, μέλπεις γηθόμενος· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱεροπρεπῶς, τὴν ἱεράν σου μνήμην, Προφῆτα θεσπέσιε, τιμῶντες ψάλλομεν· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεύρωσον Ἁγνή, τὸν τῆς ψυχῆς μου τόνον, λυθέντα τοῖς πταίσμασι, καὶ τοῖς παθήμασιν· ὅπως ὑμνήσω, Παρθένε τὸν σὸν τόκον, καὶ ὑπερυψῶ σε, τὴν κεχαριτωμένην.

Ὁ Εἱρμός.

» Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες, » παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἐμελ» πον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, » καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἐ"πὶ γῆς ἰσάγγελον, πολιτείαν ἔσχες ἀληθῶς· καὶ νῦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς σὺν Ἀγγελικαῖς, χορείαις ἐσκήνωσας, περὶ τὸ φῶς τὸ τρισσοφεγγές· οὗ ἐμφορούμενος, ἐποπτεύοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Σὲ θεῷ προσάγομεν, ὑπὲρ κόσμου, μάκαρ πρεσβευτήν· δυσώπησον ἐκτενῶς τῇ προφητικῇ, παῤῥησίᾳ χρώμενος, δοῦναι πιστοῖς ἀγαθοπρεπῶς, τὴν διαμένουσαν, αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν. Θεοτοκίον.

Ὡ"ς Θεὸν γεννήσασαν, καταλλήλως τε καὶ προσφυῶς, καλοῦμέν σε οἱ πιστοί, θεηγορικῶς, Θεοτόκον ἄχραντον, παναληθεῖ κλήσει τὸν σεπτόν, τόκον σου σέβοντες, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γα» στρί, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, » Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· » ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀ"ββακοὺμ ὁ θαυμάσιος, τὴν ἀκτῖνα τοῦ Πνεύματος, δεδεγμένος γέγονεν, ὅλος ἔνθεος· καὶ τῶν κριτῶν τὴν ἀσέβειαν, καὶ κρίσιν τὴν ἄδικον, θεωρῶν ἀγανακτεῖ, τὴν τῆς γνώμης εὐρύτητα, ἐνδεικνύμενος, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου φιλοθέως, καὶ θερμῇ τῇ διανοίᾳ, ὡς δυσχεραίνων καθάπτεται.

Ἐ"πὶ θείας ἱστάμενος, φυλακῆς ὁ σεβάσμιος, Ἀββακοὺμ ἀκήκοε τὸ μυστήριον, τῆς πρὸς ἡμᾶς παρουσίας σου, Χριστὲ τὸ ἀπόῤῥητον· καὶ τὸ κήρυγμα τὸ σὸν, προφητεύει σαφέστατα, προορώμενος, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους ὥσπερ ἵππους, τῶν ἐθνῶν τῶν πολυσπόρων, τοὺς καταράσσοντας θάλασσαν.

Ἐ"ν Κυρίῳ γηθόμενος, ἐν Θεῷ τῷ Σωτῆρί σου, θεορῥήμον ἔνδοξε ἀγαλλόμενος, καὶ τῆς ἐκεῖθεν λαμπρότητος, τὴν αἴγλην δεχόμενος, καὶ φωτὶ θεουργικῷ, νοερῶς φωτιζόμενος, τοὺς τὴν μνήμην σου, τὴν πανίερον πίστει ἐκτελοῦντας, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἐξάρπασον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἣ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος, καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, καὶ πονηρῶν ἐλευθέρωσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡ"ς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ μετὰ θρήνων σοι ἔλεγε· Βαβαὶ τῆς ἀπείρου σου, Πλαστουργέ μου ἀνοχῆς! πῶς ἑκὼν ὡς κατάκριτος, κρίσιν ἄδικον, κατακρίνῃ θανάτου, παρὰ δήμου, κατακρίτου καὶ φρικώδη, καθυποφέρεις παθήματα;

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἀββακοὺμ τὴν μνήμην, Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σὲ τὸν Προφήτην Ἀμβακοὺμ μέλπω μάκαρ.

Θεοφάνους.

ὨΙδὴ ἀ. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Σόφισόν με Κύριε ὁ Θεός μου, τὸν σὸν Προφήτην Ἀββακοὺμ, ὑμνῆσαι τὸν Θεῖον, καὶ χαρίτί σου λάμπρυνον, ἀγαθὲ τὴν καρδίαν μου.

Ἕως τίνος Κύριε ὁ Προφήτης, λέγει βοήσομαι πρὸς σὲ, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ; ἵνα τί δέ μοι ἔδειξας, τῶν κριτῶν τὴν ἀσέβειαν;

Τὸ σεπτὸν μνημόσυνόν σου Προφῆτα, τοὺς ἐκτελῶντας εὐλαβῶς, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, κινδύνων ἀπολύτρωσαι, καὶ δεινῶν περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος ἐπεφάνη, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὸν καιρὸν, ἐκ σοῦ Θεοτόκε, γενόμενος ἄνθρωπος, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον.

ὨΙδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Νεύσει πρὸς Θεὸν ὑψούμενος, καὶ φωτοδοσίαις ταῖς παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, τῶν μελλόντων προεθεώρεις, Θεοφάντορ τὴν προτύπωσιν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξήσκησας, πᾶσαν δὲ κακίαν, ἐκ διανοίας ἐμίσησας, καὶ δικαίως τοὺς ἀδικοῦντας, ἐβδελύξω παμμακάριστε.

Ῥήσεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σὺ ὡς καθαρὸς ἐπιστεύθης τρανότατα, προθεσπίζων τῶν ἐσομένων, τὰς ἐκβάσεις ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ὄρος ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ὁ Δεσπότης δουλοπρεπῶς ἐπεδήμησε, τῆς δουλείας ἐλευθερῶσαι, τοὺς ἀνθρώπους ὤφθης Πάναγνε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο » ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ἔστης μάκαρ, καὶ κατενόησας Θεοῦ παρουσίαν, προφητικοῖς ἐν ὄμμασι θεόπνευστε· ὅθεν καὶ ἐβόησας, Ἀββακοὺμ μετὰ φόβου· Κύριε ἀκήκοα, τὴν φρικτὴν ἐλευσίν σου, καὶ ἀνυμνῶ σε σάρκα χοϊκὴν, ἐκ τῆς Παρθένου φορέσαι θελήσαντα.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων, ὑπεραγία Δέσποινα περίσωζε ἡμᾶς, πάσης περιστάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς ἀδιστάκτῳ πίστει σε ἀεὶ, προσκαλουμένους, Παρθένε πανύμνητε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σε καθορῶσα Χριστέ μου, ἡ ἀπειράνδρως σὲ τεκοῦσα ἐβόα, σπαρασσομένη ὄψιν τε καὶ σπλάγχνα μητρικῶς· Οἴμοι ὦ παμφίλτατε! πῶς ἐνέγκω τὸ πάθος; φλέγονται τὰ σπλάγχνα-μου, καὶ δεινῆς μοι ῥομφαίας, τραῦμα πικρὸν διέδραμε σαφῶς· ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον Κύριε.

ὨΙδὴ δ'. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Φωτοειδὴς δι' ἀρετῆς ὤφθης θεόπνευστε, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον ἐμήνυσας, ᾧ νῦν ἐν πίστει κράζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἧς τοῦ παντὸς χαριστικὴ χάρις τοῦ Πνεύματος, δαψιλῶς ἐνοικήσασά σοι πάνσοφε, Προφήτην ἀπετέλεσε, πᾶσι τὸν Σωτῆρα μηνύοντα.

Τὴν ἀκοὴν ἐνηχηθεὶς τοῦ Παντοκράτορος, εὐλαβῶς ἐφοβήθης θαυμάσιε· κατανοήσας ἔργα δὲ τούτου, ἐν ἐκστάσει γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ἧς Κιβωτὸς τοῦ μαρτυρίου σε Πανάμωμε, διαγράφει, τὸν ἄρτον τῆς ὄντως ζωῆς, τὴν δεξαμένην Ἄχραντε, Λόγον τῷ Πατρὶ συναΐδιον.

ὨΙδὴ ε'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Νῦν ἐπαρθέντα ὁρᾷ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τὸν Ἥλιον ἐν ξύλῳ, ὡς προεθέσπισας, Ἀββακοὺμ Ἱερώτατε.

Ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, ἐπὶ τῆς φυλακῆς σου, πανόλβιε παρέστης, καὶ ἀπεσκόπευσας, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν.

Κέντρο Ελληνικού Βιβλίου Απόστολος Μουσείο Τυπάδων Ιακωβάτων

Μεγαλοφώνως σοφὲ, ἐπὶ Θεῷ Σωτῆρι, χαρήσομαι ἐβόας, καὶ εὐφρανθήσομαι, Ἀββακοὺμ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Βεβαρημένος σειραῖς, τῶν πολλῶν μὲ πταισμάτων, ἐπὶ σὲ καταφεύγω, σῶσόν με Δέσποινα, τῶν πιστῶν τὸ κραταίωμα.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀπὸ Θαιμὰν, ὁ Θεὸς σαρκωθεὶς ἐπεδήμησεν, ὡς προέφης, παρ' αὐτοῦ τηλαυγῶς φωτιζόμενος, Ἀββακοὺμ τρισμάκαρ, καὶ τὸν κόσμον φωτὶ κατελάμπρυνε.

Καταύγασον, ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε, ταῖς πρεσβείαις, Ἀββακοὺμ τοῦ σεπτοῦ καὶ Θεόφρονος, ὁ ἐμπνεύσει Θείᾳ, καταλάμψας αὐτοῦ τὴν διάνοιαν·

Ὀφθόγγος σου, καὶ ῥημάτων τῶν Θείων ἡ δύναμις, Θεηγόρε, διελήλυθε πάντα τὰ πέρατα, τὴν τοῦ Λόγου Θείαν, παρουσίαν ἡμῖν προθεσπίζοντα. Θεοτοκίον.

Ὑπάρχοντα, τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, καὶ ἀνάρχως, τῷ τεκόντι σαφῶς, συννούμενον, ἐπ' ἐσχάτων σάρκα, γεγονότα Παρθένε γεγέννηκας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
» ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεῦ τῆν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς ἵππους ἑώρακας, τοὺς ἱεροὺς Μαθητὰς, θαλάσσας ταράσσοντας, τῆς ἀγνωσίας σαφῶς, καὶ πλάνην βυθίζοντας, δόγμασιν εὐσεβείας, Ἀββακοὺμ Θεηγόρε· ὅθεν σε ὡς Προφήτην, ἀληθῆ εὐφημοῦμεν, αἰτούμενοι τὸ πρεσβεύειν ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ.

Στίχοι.

Τάττει Θεός σοι τοὺς πόδας τεθνηκότι,
Εἰς συντέλειαν, Ἀββακοὺμ, καθὼς ἔφης.

Δευτερίῃ Ἀβακὺμ ἀνεβήσατο εἰς Θεοῦ ἄξυ. Οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Συμεών, υἱὸς Σαφάτ. Εἶδε δὲ, πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας, περὶ τῆς ἁλώσεως τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπένθησε σφόδρα· καὶ ὅτε ἦλθε Ναβουχοδονόσορ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἔφυγεν εἰς τὴν ἐν Ἀραβίᾳ Ὀστρακίνην, καὶ ἦν παροικῶν εἰς γῆν Ἰσμαήλ. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν εἰς Βαβυλῶνα οἱ Χαλδαῖοι καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καταλειφθέντες Ἰσραηλῖται ἔφυγον εἰς Αἴγυπτον, μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Γοδολίου (Δ'. Βασ. κέ. 25.-26), τότε καὶ οὗτος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐλειτούργει τοῖς θερισταῖς τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἔλαβε τὸ ἔδεσμα, εἶπε τοῖς ἰδίοις· Πορεύομαι εἰς γῆν μακράν, καὶ ταχέως ἐπανελεύσομαι· ἐὰν δὲ βραδύνω, ἀπενέγκατε τὸ ἄριστον τοῖς θερισταῖς. Ὅς τις ἁρπαγεὶς ἐν ῥοπῇ εἰς Βαβυλῶνα, τὴν τροφὴν τῷ Προφήτῃ Δανιὴλ κεκόμικεν, ὄντι ἐν τῷ λάκκῳ· εἶτα ἐπέστη τοῖς θερισταῖς ἐσθίουσι, καὶ οὐδενὶ εἶπε τὸ γενόμενον· συνῆκε δὲ, ὅτι τάχιον ἐπιστρέψει ὁ λαὸς ἀπὸ Βαβυλῶνος· καὶ πρὸ δύω ἐτῶν τῆς ὑποστροφῆς ἀποθνήσκει, καὶ ἐτάφη ἐν ἀγρῷ ἰδίῳ.

Οὗτος τέρας ἔδωκεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅτι ὄψονται ἐν τῷ Ναῷ φῶς, καὶ ὅτι ὄψονται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ Ναοῦ προεῖπεν, ὅτι ὑπὸ ἔθνους δυτικοῦ γεννήσεται· τό, τε ἄπλωμα, φησὶ, τοῦ Δαβεὶρ εἰς μικρὰ ῥήγματα ῥαγήσεται· καὶ τὰ ἐπίκρανα τῶν δύω στύλων ἀφαιρεθήσονται, καὶ οὐδεὶς γνώσεται ποῦ εἶεν. Ταῦτα δὲ ὑπὸ Ἀγγέλου ἀπενεχθήσονται ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπου ἐν ἀρχῇ ἐπάγη ἡ Σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς γνωσθήσεται ἐπὶ τέλει Κύριος, καὶ φωτίσει τοὺς διωκομένους ὑπὸ τοῦ ὄφεως ἐξ ἀρχῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ ἐρημιτῶν, Ἰωάννου, Ἡρακλαίμονος, Ἀνδρέου, καὶ Θεοφίλου.

Στιχ. Ἀνδρῶν τετρακτὺς εἰς ἄλυπον χωρίον,
Ἐκ θλίψεως γέμοντος ἦλθε χωρίου.

Οὗτοι ὥρμηντο ἐκ πόλεως λεγομένης Ὀξυρίχου, Χριστιανῶν γονέων ὑπάρχοντες τέκνα. Σχολάσαντες δὲ συχνὸν χρόνον ἐν τῇ τῶν Γραφῶν ἀναγνώσει, καὶ κατανυγέντες, ἐπὶ τὴν ἐνδοτέραν ἔρημον γίνονται· ἐν ᾗ, ἄνδρα περιτυχόντες Ἅγιον, καὶ εἰς γῆρας ἐληλακότα, ἔμειναν παρ' αὐτῷ χρόνον ἕνα. Κἀκείνου δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἔμειναν οὗτοι ἐν τῷ τόπῳ χρόνους ἑξήκοντα, σκληραγωγίᾳ καὶ νηστείᾳ ἑαυτοὺς ἐκδεδωκότες. Ἦν δὲ ἡ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

βρῶσις αὐτῶν ὀπώρα, καὶ τὸ ποτὸν ὕδωρ, ὧν δὶς τῆς ἑβδομάδος μετελάμβανον. Πάσας δὲ τὰς ἡμέρας αὐτῆς χωριζόμενοι, καὶ διαφόροις ὄρεσι καὶ σπηλαίοις περινοσοῦντες, καὶ κατὰ μόνας θεῷ συγγινόμενοι, Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ εἰς ἓν συνήρχοντο· καὶ τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν τελοῦντες, ὑπὸ θείου Ἀγγέλου, ἐν μεθέξει τῶν Ἁγιασμάτων ἐγίνοντο. Ταῦτα διηγήσατο ἡμῖν ὁ μέγας ἐρημίτης Παφνούτιος, ὁ καὶ αὐτόπτης αὐτῶν γενόμενος, καὶ Συγγραφεὺς τοῦ βίου αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μυρόπης.

Στίχ. Ὄντως μύρον πέφηνε Χριστῷ Μυρόπη,
Σῶμα προδοῦσα διὰ τοῦτον βασάνοις.

Ἡ ἁγία αὕτη Μυρόπη ἐγεννήθη ἐν τῇ Ἐφεσίων Πόλει. Τοῦ δὲ πατρὸς αὐτῆς τελευτήσαντος, ἀνήχθη παρὰ τῆς μητρός. Καὶ ἀναγεννηθεῖσα διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, ἦν σχολάζουσα ἡ παῖς εἰς τὸ μνῆμα τῆς Ἁγίας Ἑρμιόνης, μιᾶς τῶν Θυγατέρων τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, μύρον ἐκ τοῦ τάφου αὐτῆς ὑποδεχομένη, καὶ πᾶσιν ἀφθόνως χορηγοῦσα· ἐκεῖθεν γὰρ τῷ ὀνόματος τύτῳ τετύχηκε. Τοῦ δὲ βασιλέως Δεκίου τότε κρατοῦντος, καὶ διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσαντος, ἡ Μήτηρ τὴν παῖδα λαβοῦσα, τὴν τῆς Χίου νῆσον κατέλαβε. Καὶ γοικὴν κληρονομίαν, ὡς ἐξ αὐτῆς γενομένη, ἔχουσα, ὑπῆρχον ἄμφω ἐν τῇ οἰκίᾳ προσμένουσαι, καὶ τῷ θεῷ καθ' ἑαυτὰς προσευχόμεναι.

Ποτὲ δὲ καταλαβόντος Ἄρχοντος τινὸς ἐν τῇ νήσῳ τῆς Χίου, ἐκρατήθη ὡς Χριστιανὸς ὁ μακάριος Ἰσίδωρος, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ στρατιωτικοῦ τάγματος ὢν, ἀνὴρ εὐλαβὴς καὶ θαυμάσιος ὤν· καὶ ἐπειρᾶτο ὁ Ἄρχων ἀποστῆσαι τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Ὡς δ' οὐκ ἐπείθετο, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τὸν διὰ ξίφους κατεδικάσθη θάνατον. Τοῦ δὲ Ἁγίου ἀποῤῥιφέντος ἔν τινι φάραγγι εἰς βοῤῥᾶν ὀρνέων, καὶ φυλάκων παρακαθημένων τῷ λειψάνῳ, κατὰ τὴν τοῦ Ἄρχοντος πρόσταξιν, ἡ Ὁσία Μυρόπη, θείῳ ζήλῳ τρωθεῖσα, νυκτὸς μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς προσελθοῦσα, τὸ ἅγιον ἀνελάβετο λείψανον· καὶ ἐντίμως μυρίσασα, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ ἀπέθετο. Μαθὼν δὲ ὁ Ἄρχων τὴν τοῦ λειψάνου κλοπὴν, τοὺς φύλακας σιδήροις καταδεσμήσας, προσέταξεν ἀνὰ πᾶσαν τὴν νῆσον περιπολοῦντας ἐρευνᾷν, ἐπειπὼν, ὡς εἰμὴ εὕροιεν τὸ κλαπὲν ἀναμέσον τῆς δοθείσης αὐτῶν προθεσμίας, κεφαλικῶς αὐτοὺς τιμωρηθῆναι.

Τότε ἡ Ἁγία, βλέπουσα καθ' ἑκάστην τοὺς στρατιώτας ταλαιπωρίᾳ οὐ φορητῇ προσπαλαίοντας, ὑπό τε τῶν ἐπικειμένων αὐτοῖς σιδήρων, καὶ τῆς ἐκ τύτων κακοπαθείας, καὶ τῆς ἐπακολουθούσης κεφαλικῆς τιμωρίας, ἔπαθε τὴν ψυχὴν, τοιαῦτα πρὸς ἑαυτὴν ὑποψιθυρίζουσα· Ἐὰν οὗτοι διὰ τὴν ἐμὴν κλοπὴν πάθωσιν, ἀνάγκη πάντως σπιλωθῆναί μυ τὴν ψυχὴν, καὶ οὐαί μοι ἐν τῷ κρίνεσθαι. Καὶ παρευθὺς λέγει τοῖς στρατιώταις· Ὦ φίλοι, ὃ ἀπωλέσατε λείψανον, ἐγὼ ἀνελαβόμην, ὑμῶν κοιμωμένων. Οἱ γοῦν στρατιῶται ταύτην συλλαβόντες, παρέστησαν τῷ Ἄρχοντι λέγοντες· Αὕτη ἐστὶ, κύριε, ἡ τὸν βιοθανῆ γέροντα κλέψασα. Ὁ δὲ ἄρχων πρὸς τὴν Ἁγίαν· Ἀληθῆ εἰσι τὰ περὶ σοῦ λεγόμενα; Καὶ ἡ Ἁγία· Ἀληθῆ. Ὁ Ἄρχων εἶπε· Καὶ πῶς ἐτόλμησας, ἐπικατάρατον γύναιον, τοιαῦτα καταπρᾶξαι; Ἡ Μάρτυς εἶπε· Καταφρονοῦσα, καὶ καταπτύουσα τῆς σῆς ταλαιπωρίας καὶ ἀθεότητος.

Ταῦτα μικρῶς ἐξέμηναν τὸν σοβαρὸν ἐκεῖνον Ἄρχοντα· καὶ εὐθέως προσέταξεν αὐτὴν ῥοπάλοις ἀφειδῶς τύπτεσθαι· εἶθ' οὕτως ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν πλοκάμων τῆς κεφαλῆς περιάγεσθαι, καὶ τύπτεσθαι κατὰ παντὸς τοῦ σώματος. Καὶ τούτου γενομένου, ἡμιθανῆ τὴν Μάρτυρα ἐν τῇ φυλακῇ ἀπορῥίψαντες, διὰ τῶν φυλάκων κατησφαλίσαντο. Περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον, εὐχομένης τῆς Ἁγίας, φῶς μέγα περιέλαμψεν ἅπαν τὸ οἴκημα, καὶ χορὸς Ἀγγέλων ἐπέστη, καὶ μέσον τούτων ὁ Ἅγιος Ἰσίδωρος, αἰνούντων τὸν Τρισάγιον ὕμνον. Καὶ ὁ Ἅγιος τῇ Μάρτυρι ἀτενίσας Μυρόπῃ, Εἰρήνη σοι, ἔφη· ἤγγικε γὰρ ἡ δέησίς συ πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ἰδοὺ νῦν ἔρχῃ μεθ' ἡμῶν, καὶ λήψῃ τὸν ἡτοιμασμένον σοι στέφανον. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ, καὶ γέγονε τὸ οἴκημα πλῆρες ἀφάτου εὐωδίας, ὡς καὶ τοὺς φύλακας καταπλαγῆναι, καὶ ἐξεγηκότας σχεδὸν γενέσθαι.

Ταῦτα ὕτως ἡμῖν διηγήσατο ὁ ἐπαγρυπνῶν τότε, καὶ πάντα εἰδὼς καὶ ἀκούσας, καὶ διὰ

ΑΡΧΑΙΟΘΗΚΗ ΡΑΒΔΟΥΧΟΙ
Ψηφιακή συλλογή Βιβλιοθήκης από το Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τοῦτο προσελθὼν καὶ βαπτισθεὶς, καὶ τὸ τῆς μαρτυρίας στέφος ἀναδησάμενος. Τὸ δὲ τῆς Ἁγίας λείψανον, Χριστιανοὶ λαβόντες τῇ τοῦ Ἄρχοντος προστάξει, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Μεμυημένος σοφὲ, τὴν ὑπὲρ λόγον γνῶσιν, καὶ προφητείας τὴν πολύφωτον, λαμπάδα κραυγάζεις νῦν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μαρμαρυγῆς τριλαμποῦς, καὶ ἀνεκφράστου δόξης, τὴν μετουσίαν σοι δεδώρηται, Θεὸς ὃν ἐδόξασας, Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐν γενεαῖς γενεῶν, Μήτηρ Παρθένος ὤφθης, εὐλογημένη ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸν Λόγον κυήσασα, σεσαρκωμένον Θεὸν, ὑπερφυῶς Παρθένε.

Ὠδὴ η'. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ.

Λελαμπρυσμένος τῷ φωτὶ, τῷ τρισηλίῳ ἠξιώθης πανόλβιε, Θείων καὶ ὑπερφυῶν θεαμάτων, κραυγάζων· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πίνων χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ἀύλου θεωρίας πληρούμενος, δόξης τε προφητικῆς, καὶ προεδρίας μετέχων, χαίρων ἀνυμνεῖς τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. (*)

Ὢ τῆς ἐνθέου καὶ σεπτῆς, τῆς τοῦ Προφήτου Ἀββακοὺμ ὡραιότητος! οὗτος γὰρ Ἀγγελικαῖς, συγχορεύων Δυνάμεσι, χαίρων ἀνυμνεῖ τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἐδείχθης ἀληθῶς, τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀνατείλαντος· μόνη γὰρ ἀξιωτέρα, γεγένησαι τῶν ἀσωμάτων Νοῶν, εὐλογημένη ἁγνὴ Παρθένε.

(*) Ἐν τισι τῶν τετυπωμένων Μηναίων, ἡ κατ' ἀρχὴν τοῦ Τροπαρίου τούτου μετοχὴ, εὑρίσκεται εἰς ἀόριστον χρόνον, Πιὼν, ἀκαταλλήλως πρὸς τὴν ἔννοιαν. Ἐν ἄλλοις δὲ, κατὰ παράλειψιν αὐτῆς, ἄρχεται τὸ Τροπάριον, Τῶν χειμάῤῥων τῆς τρυφῆς, ὅπερ διορθοῦσι τινὲς ἐνικῶς, Τοῦ χειμάῤῥου τῆς τρυφῆς· διόρθωσις ὅμως, ἥτις, ἐνῷ φθείρει τὴν ἀκροστιχίδα, ἀπαιτοῦσαν ἐνταῦθα τὸ στοιχεῖον Π, ποιεῖ καὶ τὸν ῥυθμὸν χωλαίνοντα μίαν συλλαβήν. Ἀλλ' ἀποκατέστη ἐκ τῶν Χειρογράφων ἡ γνησία λέξις καὶ φράσις τοῦ Ὑμνῳδοῦ, Πίνων, κατάλληλος καὶ εἰς τὴν ἔννοιαν καὶ εἰς τὴν ἀκροστιχίδα. Ἡρανίσατο δὲ ταύτην ὁ Ὑμνῳδὸς ἐκ τοῦ Δαυϊτικοῦ Ψαλμοῦ· Καὶ τὸν χειμάῤῥων τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτοὺς (λέ. 8).

Ὁ Εἱρμός.

» Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα » κτίσις εὐλογεῖτε τὸν Κύριον· ὅτι τοῖς » ἀνθρώποις ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε τὸ φῶς, καὶ » τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ ζωὴν » αἰώνιον τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο· ὑμνεῖτε λαοὶ, » καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Ἀστράπτει ἡ μνήμη σε Προφῆτα, λαμπρὰν ἀποπέμπουσα τὴν αἴγλην, τῆς σῆς θεηγορίας, καὶ τῆς σῆς μυσταγωγίας καὶ προφητείας, τοῖς σὲ τιμῶσιν, Ἀββακοὺμ μακαριώτατε.

Κηρύξας τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ τούτου προειπὼν τὴν παρουσίαν, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, προφανῶς, γεγεννημένην καὶ δεδειγμένην, βλέπων εὐφραίνου, Ἀββακοὺμ μακαριώτατε.

Ἀγάλλονται πάντες οἱ Προφῆται, ἐπὶ τῇ σῇ χαρμοσύνῳ ἡμέρᾳ, γεγηθότες Θεόφρον, τῆς χαρᾶς σοι κοινωνοῦντες καὶ θείας δόξης· οἷς συμπρεσβεύων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Θεοτοκίον.

Ῥανίσιν ἁγνὴ τῶν οἰκτιρμῶν σου, ψυχῆς μου ἀπόπλυνον τὸν ῥύπον, καὶ κρουνούς μοι δακρύων ἀναβλύζειν, ἀενναόως ποίησον Κόρη, τὰς τῶν παθῶν μου, ἀναβλύσεις ἀναξέλουσα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ » λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς » ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστρά- » φη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σοφονίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τὸν σὸν Προφήτην ὡς ἔμψυχον νεφέλην, ἔδειξας Ἀθάνατε, ὕδωρ ἀλλόμενον, εἰς ζωὴν ὄντως αἰώνιον, ἐξαποστείλας, τοῦτον πλουσίως, καὶ χαρισάμενος, Πνεῦμα τὸ Παναγιον καὶ Ὁμοούσιον, σοὶ τῷ Πατρὶ παντοκράτορι, καὶ τῷ Υἱῷ σου, τῷ ἐκ τῆς σῆς οὐσίας ἐκλάμψαν-

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ιστορικό Κεντρική Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τι· δι' οὗ προεῖπε τὴν σωτήριον, παρουσίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῖς ἔθνεσι πᾶσι, σωτηρίαν προεθέσπισεν.

Ὁ τὴν ἀκτῖνα τῆς Θεαρχικωτάτης, αἴγλης εἰσδεξάμενος, νοῒ καθαρότητι, καὶ Θείων λόγων προήγορος, καὶ προσημάντωρ, καὶ ὑποφήτης Θεῖος γενόμενος, σῶμα Θεοκίνητον, ὤφθης τοῦ Πνεύματος, τὰ παρ' αὐτοῦ σοι δεικνύμενα, διαβιβάζων, καὶ σαφηνίζων τοῖς πᾶσιν ἔθνεσι, δοθησομένην σωτηρίαν, καὶ βασιλείαν Χριστοῦ πανσεβάσμιε· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Θεοπτίᾳ λαμπόμενος ἀξίως, καὶ προφητικῇ Θεωρίᾳ καὶ χάριτι, τετιμημένος Θεόπνευστε, καὶ τῆς ἐνθέου, ἠξιωμένος μακαριότητος, τῇ πρὸς τὸν παναγαθον, νῦν παῤῥησίᾳ σου, καὶ συμπαθείᾳ χρησάμενος, καθικετεύων, μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ τῶν πίστει σε, ἀνευφημούντων καὶ τιμώντων σε, ὡς Θεηγόρον σεπτὸν καὶ Θεόληπτον, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἵνα σου πᾶσι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους, καὶ τῆς ἀγαθότητος, ἀνακαλύψῃς Ἁγνή, τὸ ἀδιόριστον πέλαγος, τὰς ἁμαρτίας, τῶν οἰκετῶν σε πάσας ἐξάλειψον· ἔχεις γὰρ παναμωμε, ὡς Μήτηρ οὖσα Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῆς κτίσεως, καὶ διεξάγεις, πάντα ὡς θέλεις τῇ δυναστείᾳ σου· καὶ γὰρ ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου σαφῶς κατοικοῦσα ἐν σοί, συνεργεῖ σοι ἐν πᾶσιν, ἀεννάως παμμακάριστε.

Ἦχος Σταυροθεοτοκίον,

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἀφθόρως ὃν ἔτεκες ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πόλου πλάτος λόγῳ τανύσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τῆς δουλείας ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ τοὺς βροτοὺς ὡς φιλεύσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω, ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Σοφονίου τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωπῶμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σοφονίου με κῦδος ἀγλαϊζέτω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Σὲ δυσωποῦμεν Προφῆτα τῷ τοῦ Θεοῦ, παρεστῶτα βήματι, ἱκετεύειν ἐκτενῶς, φωτισμὸν δωρήσασθαι ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει τὴν σεπτὴν, ὑμνοῦσι μνήμην σου.

Ὄργανον Θεῖον ἐδείχθης χωρητικὸν, τῶν τοῦ Θείου Πνεύματος, φωτισμῶν καὶ δωρεῶν, Σοφονία πάνσοφε· διὸ, γεγηθότες οἱ πιστοὶ, σὲ μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Φαεινοτάταις ἀκτῖσι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ ἐκλάμψας Ἥλιος, ἐξ ἁγίας σου γαστρός, καταυγάζει Δέσποινα· δι' ὧν, φωτισθέντες σὲ Θεοῦ, Μητέρα σέβομεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ πάντα βλέπων ὡς Θεὸς, τῶν μελλόντων τὴν γνῶσιν, καὶ τῶν γεννησομένων, τὴν εἴδησίν σοι σαφῆ, προφαίνει Θεοπρεπῶς, καὶ δεικνύει, μάκαρ ἀξιάγαστε.

Νευρώσας μάκαρ σε τὸν νοῦν, εὐσεβεῖ παῤῥησίᾳ, τῷ Πνεύματι τῷ Θείῳ, ὑπέκλινας σεαυτὸν, καὶ γέγονας δεκτικὸς, τῶν ἐκεῖθεν, Θείων ἐπιλάμψεων. Θεοτοκίον.

Ἴδού σε πᾶσαι γενεαὶ, μακαρίζουσι πίστει, τὴν τὸν ἄχραντον Λόγον, ἐν σώματι χρονικῶς, τεκοῦσαν ὑπερφυῶς, καὶ Παρθένον, πάλιν διαμείνασαν. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός » μου· ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν » σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, » τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν, ἐκ τοῦ Κυρίου, εἰσδεξάμενος, τρανῶς κηρύττεις, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης ἐλεύσεσθαι, ἐκ τῆς Σιὼν ἀνατέλλοντα λύτρωσιν, καὶ καταυγάζοντα κόσμου τοῖς πέρασι, φῶς ἀείζωον· αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε, Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Δημητσάνας - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

λους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σʒ ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος, Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι Τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ὁ πάντων Κύριος, ἡμῖν ἐπέφανε, κατὰ τὴν προφητείαν μάκαρ τὴν σήν, πάντας προσκαλούμενος, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, καὶ δουλείας ἠλευθέρωσεν.

Ὑπὸ τῆς χάριτος, καταυγαζόμενος, προηγόρευσας λέγων ὑπὸ ζυγὸν, ἕνα προσκυνοῦντας τελεῖν, τοὺς ἑλομένους τὴν πίστιν, καὶ Κυρίῳ τοὺς λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Πάναγνε, παθῶν τὴν σύγχυσιν, τῆς ἐμῆς διανοίας, καὶ πειρασμῶν, ζάλην διασκέδασον, τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν, ὡς τεκοῦσα Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ἐξ ἀδικίας πρὸς ἀρετὴν, ἐκ τῆς τῶν παθῶν αἰχμαλωσίας με, μάκαρ ἐπίστρεψον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, Προφῆτα ἔνδοξε, καὶ πρὸς φῶς εὐσεβείας, ἔργα κατεύθυνον.

Καταλαμπρύνας σου τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν μαρμαρυγαῖς, ἐπιτηδείαν ἀνέδειξας, πρὸς τὰς λαμπηδόνας, τοῦ Θείου Πνεύματος· ἐξ ὧν καὶ προφητείας, χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Ὑποφωνοῦσι προφητικαὶ, ῥήσεις Παναγία Παρθένε, διὰ συμβόλων τὸν τόκον σου· ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις, ἡμεῖς θεώμενοι, κυρίως Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλομεν.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Δεχόμενος ἔνδοξε, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγὰς, διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, προφητείας, ἐνθέου μαρμαρυγὰς, τῷ κόσμῳ ἐξήστραψας ὡς παρόντα θεσπίζων τὰ ἐσόμενα.

Ὅσος ἐπεδήμησε, Βασιλεὺς, χαῖρε Σιὼν, καὶ κατατέρπου βλέπουσα, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν ἀστραπαῖς, ἰδίας Θεότητος, καὶ δαιμόνων τὴν πλάνην ἐθριάμβευσε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς τῇ παχύτητι, ἑνωθεὶς ὁ ἐκ Πατρὸς, μονογενὴς ἐν μήτρᾳ σʒ, εἰς ἐκ δύω προῆλθε δίχα φθορᾶς, τηρήσας ἀλώβητον, τὴν σεμνὴν παρθενίαν σου Πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καὶ » θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ » εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· Ἀ» νάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σοφονίου.

Στίχοι.

Ὁ πρὶν βοήσας τῇ Σιὼν, Χαῖρε σφόδρα,
Χαίρει, παραστὰς τῷ Θεῷ, Σοφονίας.

Φαίδιμος ἐν τριτάτῃ Σοφονίας ἦτορ ἀφῆκεν.

Οὗτος ἑρμηνεύεται Σκοπιὰ Κυρίου, ἢ Συνιεὶς κρυπτὰ, υἱὸς ὢν Χωσὶ, ἐκ φυλῆς Συμεὼν τοῦ Πατριάρχου, υἱοῦ Ἰακὼβ, ἐξ ἀγροῦ Σαβαραθά· ὃς καὶ ἐδέξατο Προφητείας χάρισμα, καὶ προεφήτευσε περὶ τῆς ἁλώσεως καὶ ἐρημώσεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ὡς γεννήσεται περιούσιος λαὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἐξ Ἐθνῶν, καὶ ἔσται αἰσχύνη μὲν τῶν ἀσεβῶν, δόξα δὲ τῶν δικαίων· καὶ γεννήσεται Κριτὴς καὶ Βασιλεὺς πάσης πνοῆς, Χριστὸς ὁ Κύριος, καὶ ἀνταποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὃς, μετὰ τὸ εἰπεῖν ταῦτα πάντα, τελευτήσας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ἐτάφη ἐν τῷ ἰδίῳ ἀγρῷ, ἐνδεχόμενος τὴν τελευταίαν μεγάλην Ἀνάστασιν. Ἦν δὲ ὅμοιος κατὰ τὸν χαρακτῆρα τʒ σώματος Ἰωάννῃ τῷ Θεολόγῳ, μικρὸν τὸ γένειον ἔχων στρογγυλώτερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ἐν Πατριάρχαις καὶ Θεόδωρος μέγας,
Κἂν τοῖς ἀθληταῖς τοῖς διὰ ξίφους μέγας.

Οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα Ἕλληνες καὶ ἄπιστοι, πικροὶ καὶ δύσκολοι καὶ ὠμοὶ ἐγένοντο εἰς τοὺς Ἁγίους, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς Μάρτυρας ἀπειργάσαντο, ἐξ ὧν ἐγένετο καὶ ὁ Ἅγιος Θεό-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

δωρος. Μαθόντες γὰρ ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων λαὸς, ὅτι ὁμολογεῖ τὸν Χριστὸν, καὶ λατρεύει αὐτῷ, διδάσκει δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας εἰς αὐτὸν πιστεύειν, μετὰ πικρίας συνέδραμον ἐπ' αὐτόν· καὶ κρατήσαντες, πρῶτα μὲν ἐτιμωρήσαντο ἰσχυρῶς· ἔπειτα, πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐστεφάνωσαν αὐτὸν, καὶ ἔτυπτον εἰς τοὺς αὐτοῦ ὀφθαλμοὺς, καὶ ἐγελᾶτο, καὶ ἐνεπαίζετο. Εἶτα ἐρρίφη ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑγιὴς ἐξ αὐτῆς ἐξελθὼν, τῇ προστάξει τοῦ Ἄρχοντος, ἐτμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδούλου, τοῦ ἀπὸ Ἐπάρχων.

Στίχ. Ἐπαρχίαν γῆς οὐρανῶν ἐπαρχίας,
Ὁ Θεόδουλος ἀντέδωκεν ἐμφρόνως.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου, Πατρίκιος καὶ Ἔπαρχος Πραιτωρίων· ὃς ἀνεπιλήπτως ζῶν, καὶ γυναικὶ συνεζευγμένος, καὶ ὁρῶν τὰς ἁρπαγὰς καὶ πλεονεξίας τῶν καταδυναστευόντων, ἀπεβάλετο τὴν ἀρχήν. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μετέστη τοῦ βίου, τὴν ὕπαρξιν αὐτοῦ πολλὴν οὖσαν, ὡσεὶ χρυσίου λιτρῶν πεντακοσίων πεντήκοντα, τοῖς πτωχοῖς διανείμας, τὴν Ἔδεσσαν καταλαμβάνει· καὶ ἐπί τινος κίονος ἀναβὰς, τριάκοντα χρόνους ἐν αὐτῷ διήρκεσε, τὸν μονήρη βίον ὑπελθών· ὅθεν καὶ θείων χαρισμάτων καταξιοῦται. Οὐκ ἔτι γὰρ μετελάμβανε τροφῆς παχυτέρας, ἀλλ' ἢ μόνον κατὰ Κυριακὴν, τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ἁγίας Ἀναφορᾶς. (δηλ. τοῦ Ἀντιδώρου).

Μετὰ ταῦτα ἐνωχλήθη ὑπὸ λογισμῶν, καὶ παρεκάλει μαθεῖν, Τίνι τῶν τῷ Θεῷ εὐαρεστησάντων παρεξισώθη· καὶ ἤκουσεν, Ὅτι Κορνηλίῳ τῷ ἐκ μίμων ἴσον εἶναι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, τῷ τὴν Δαμασκὸν οἰκοῦντι, καὶ λεγομένῳ Παν δούρῳ. Εἰς ψυχικὴν σύγχυσιν τοῦτο τὸν Ὅσιον μικροῦ δεῖν κατηνάγκασεν· ἔργον πάντως τοῦ ἐχθροῦ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, τὸ οὕτως αὐτὸν συγχυθῆναι. Καὶ δὴ τὴν Δαμασκὸν καταλαβὼν, καὶ εὑρὼν τὸν Κορνήλιον, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, τὸν τρόπον μαθεῖν ζητῶν τῆς αὐτοῦ πολιτείας. Ὁ δὲ, ἁμαρτωλὸν αὐτὸν εἶναι ἔλεγε, μηδὲν ἀγαθὸν ἔχοντα. Ὡς δὲ ἐνέκειτο ὁ γέρων δακρύων καὶ δεόμενος, ἀναγκασθεὶς εἶπεν· Ἐγὼ, φησὶ, πάτερ, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, μίμοις καὶ ἀγύρταις συναναστραφεὶς, πολὺν χρόνον ἐκεῖθεν ἐποριζόμην τὰς πρὸς τὸ ζῆν ἀφορμάς. Ὀψὲ δέ ποτε καὶ μόλις εἰς ἔννοιαν ἐλθὼν τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ τῆς μελλήσης κρίσεως τὴν ἀνταπόδοσιν ἐπὶ νοῦν λαβὼν, πάντων τῶν κακῶν ἀπεσχόμην, τοῦ καθαροῦ βίου καὶ τῆς ἐλεημοσύνης κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπιμελούμενος.

Ὡς δὲ ἐνέκειτο καὶ πάλιν ὁ γέρων παρακαλῶν, καὶ ἐνορκῶν αὐτὸν εἰπεῖν καὶ τὰ ἑξῆς, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος· Πρὸ ὀλίγου καιροῦ, Πάτερ Ἅγιε, γυνή τις περιφανὴς, καὶ πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ σωφροσύνῃ περιλαμπομένη, ἀνδρί τινι ὑπὸ τῶν οἰκείων εἰς γάμον ἐξεδόθη. Ὃς ἀκολάστου καὶ δαπανηρᾶς τυχὼν προαιρέσεως, οὐ μόνον τῆς γυναικὸς τὴν περιουσίαν κατηνάλωσε καὶ τὴν ἰδίαν, ἀλλὰ καὶ ἕτερα προσδανεισάμενος, κατέφαγε· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐνεκλείσθη παρὰ τῶν δανειστῶν ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἀπαραμύθητον τῇ γυναικὶ τὴν θλῖψιν ἐπενεγκών· ἥτις, βλέπουσα τὸν ἐλεεινὸν ἐκεῖνον λιμαγχονούμενον ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ αὐτὴν τὴν ψυχὴν ἀπελέγετο· ὅμως ἤρξατο προσαιτεῖν, ὡς ἐπὶ τρυτάνης σαλεύουσα τὴν ψυχὴν, καὶ φοβουμένη τὸν τῆς πορνείας ὄλισθον, διὰ τὸ εἶναι ταύτην εὐπρόσωπον. Ταύτῃ περιτυχὼν ἐγὼ καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, ἤλγησα τὴν ψυχήν· καὶ δακρύσας, εἶπον αὐτῇ· Πόσον σοι τὸ χρέος, γύναι; Ἡ δέ· Τετρακόσια νομίσματα, Κύριέ μου. Ἐγὼ δὲ ἀκριβολογήσας ἐμαυτὸν, εὑρέθην ἔχων νομίσματα διακόσια τριάκοντα· καὶ μὴ ἀρκοῦντα πρὸς τὸ ποσὸν, διαπωλήσας κινητά τινα εἴδη καὶ κόσμια, ἔτι δὲ καὶ τῶν ἐνδυμάτων τὰ κάλλιστα, καὶ τὸ ποσὸν συναγαγὼν τῶν τετρακοσίων νομισμάτων, δέδωκα εἰς τὰς χεῖρας τῆς γυναικὸς, τοῦτο ἐπειπών· Λάβε ταῦτα, γύναι, καὶ ἄπελθε ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὸν ἄνδρα σου τῆς φυλακῆς ἐλευθέρωσον, δυσωποῦσα ἐξ ὅλης καρδίας τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, ἐλεῆσαί με ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Θεόδουλος, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, αὖθις τῷ πίονι ἐπιβὰς, καὶ μικρὸν ἐπιβιώσας χρόνον, μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Κολωνίας, τοῦ Ἡσυχαστοῦ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Στίχ. Οὐχ ἡσυχάζω· καὶ θανόντα γάρ σέφω,
Τὸν ἡσυχαστὴν Ἰωάννην τοῖς λόγοις.

Τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς Βασιλείας Μαρκιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως, οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν γεννᾶται ἐκ πόλεως Νικοπολιτῶν τῆς Ἀρμενίας. Τὰ ἱερὰ δὲ γράμματα παιδευθεὶς, τῶν γεννητόρων αὐτοῦ ἀποβεβιωκότων, καὶ διασκορπίσας τὰ προσόντα αὐτῷ τοῖς πένησιν, ᾠκοδόμησε Ναὸν τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ, καὶ ἦν μοναζων ἐν αὐτῷ μετὰ καὶ ἑτέρων Μοναχῶν δέκα. Περιβόητος ὢν τὴν ἀρετὴν γεγονὼς, Ἐπίσκοπος Κολωνίας χειροτονεῖται. Καὶ ἐπὶ χρόνοις ἐννέα εἰς σύστασιν τῶν τῆς Ἐκκλησίας πραγμάτων ἀσχοληθεὶς, καὶ πάντα κατὰ σκοπὸν αὐτῷ ἐκτελέσας καλῶς, τὰ πρὸς Ἱεροσόλυμα μακρὰ πελάγη διαπερᾷ· καὶ καταλαβὼν καὶ προσευξάμενος, ἀφίκετο εἰς τὴν τοῦ Ἁγίου Σάββα Λαύραν. Ὁ δὲ τοῦτον δεξάμενος, μὴ γνοὺς, ὡς τῷ Θεῷ ἔδοξεν, ὁποῖος ὁ προσελθὼν, διὰ τοῦ ξενοδοχείου, εἶτα καὶ τοῦ μαγειρείου, ἐζήτει τὸ ἀπὸ τούτου δοκίμιον. Ὡς δὲ καὶ ἐν ἀμφοτέροις καλῶς παρ' ἐλπίδα εἶδε τοῦτον διαπρέψαντα, ἡσυχάζειν ἀναχωρητικῷ κελλίῳ τὰς πέντε τῆς ἑβδομάδος ἡμέρας ἐκέλευσε, μή τινος βρώσεως, ἢ πόσεως μεταλαμβάνοντα. Σαββάτῳ δὲ καὶ Κυριακῇ ἐν ταῖς συναξεσιν ἀφικνεῖσθαι, καὶ ψάλλειν καὶ ἐσθίειν μετὰ τῶν Ἀδελφῶν. Τοῦτον ἰδὼν ὁ μακάριος Σάββας κατὰ Θεὸν προκόπτοντα, προσέφερε τῷ ἁγιωτάτῳ Ἠλίᾳ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων, ἱερατικῷ τιμῆσαι χαρίσματι. Ὁ δὲ Ὅσιος Ἰωάννης· Ἄνες, ὦ Δέσποτα, μικρὸν πρότερον ἐν γνώσει δεόντως τῶν ἐπταισμένων μοι γενέσθαι με, καὶ τότε τὸ δοκεῖν διαπράξασθαι. Ὡς ἂν κατ' ἰδίαν γεγόνασιν, ἔρριψεν ἑαυτὸν ὁ Ὅσιος εἰς τοὺς πόδας τοῦ Θεσπεσίου Ἠλία, ὁρκίζων μὴ ἐκφράσαι τὸ δρᾶμα τινί. Ὁ δὲ κατέθετο, ὡς ἀτόπημά τι ὑπολαβὼν ἐνωτίσασθαι. Ὡς δὲ, Κολωνίας Ἐπίσκοπος, ἤκουσε, γέγονα, ἐξεπλάγη· καὶ πρὸς τὸν μακάριον Σάββαν φησί· Μὴ ὀχλήσῃς αὐτὸν ἕνεκεν τούτου· Πρεσβύτερος γὰρ ὁ Ἰωάννης οὐ γίνεται.

Οὗτος ποτὲ ἐν ὁδῷ πορευόμενος, καὶ κοπιάσας, ἐλειποθύμησε μὲν, προσευξάμενος δὲ, καὶ ἁρπαγεὶς αἰθέριος, ἐν τῷ κελλίῳ εὑρέθη, ἀπέχοντι μίλια πέντε. Πέρσαι ποτὲ, τὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῶν Μοναχῶν κελλία καταστρέψαντες, ἀφίκοντο καὶ ἐπὶ τὸ κελλίον τοῦ Ὁσίου, τὸ αὐτὸ ποιῆσαι· λέων δὲ φανεὶς παρ' ἐλπίδα, καὶ τοὺς βαρβάρους διώξας, τὴν κέλλαν ἀβλαβῆ διετήρησεν. Ἀνήρ τις Ὀρθόδοξος, πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν, ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἕτερον ἑτερόδοξον, τὴν εὐλογίαν ζητῶν ἀμφοτέροις δοθῆναι. Ὁ δέ· Σοὶ μέν, ὡς εὐσεβεῖ καὶ πιστῷ, τὴν εὐλογίαν δίδωμι· τούτῳ δὲ οὐδαμῶς, εἰμὴ ἐκ τῆς Σεβήρου ἐπιστρέψῃ αἱρέσεως. Τούτων ἀκούσας ὁ πιστὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἐξεπλάγη ἐπὶ τῷ τοῦ Ὁσίου διορατικῷ· ὁ δέ γε ἑτερόδοξος ἐξεστηκὼς, καὶ ὥσπερ ἐξ ἄλλου γενόμενος, ἀψέποτε εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, καὶ τῶν ποδῶν τοῦ Ὁσίου ἀψάμενος, ἠντιβόλει μαθεῖν τί πρακτέον. Ὁ δὲ, τοῦτον ἀναστήσας, καὶ τὰ δέοντα κατηχήσας, πᾶσαν αἵρεσιν ἀναθεματίσαι παρεσκεύασε, καὶ τὴν τοῦ Σεβήρου, ἣ κατείχετο· κἀκεῖθέν τε τῇ Καθολικῇ προσελθεῖν Ἐκκλησίᾳ, καὶ παῤῥησίᾳ ἀπαρνήσασθαι, καὶ ἀναθεματίσαι τὴν τοῦ Σεβήρου, ὡς ἔφημεν, πρὸς ταῖς λοιπαῖς αἱρέσεσι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀμφοτέρους αὖθις εὐλογήσας, καὶ ἐπευξάμενος, καὶ τῷ Ἁγίῳ φιλήματι ἀσπασάμενος, ἀπέστειλεν οἴκαδε χαίροντας.

Τούτου τοῦ μακαρίου μία τῶν συγγενίδων γυναικῶν, ἀναμαθοῦσα τὰ περὶ αὐτοῦ, μετασχηματίσαι ἑαυτὴν ἐβουλεύσατο, καὶ τῷ τοιούτῳ τρόπῳ λαθεῖν, καὶ θεάσασθαι αὐτόν. Ὁ δὲ μακάριος, τῷ διορατικῷ χαρίσματι τὸ μελετώμενον γνοὺς, δεδήλωκεν αὐτῇ λέξας οὕτωσίν· Εἰ οὐκ ἀφίξῃ ἐνταῦθα, ὀφθήσομαί σοι, καὶ μαθήσῃ τὰ ἐκ Θεοῦ δηλωθέντα μοι. Καὶ μετ' οὐ πολὺ κατ' ὄναρ αὐτῇ ἐπισὰς, ὑπέθετο τὰ δέοντα, περὶ ὧν ἤδη κἀκείνη μαθεῖν ἐγλίχετο. Πυθομένη δὲ αὕτη καὶ περὶ ἑτέρων, καὶ πάντα καλῶς ἀναδιδαχθεῖσα, αὕτη μὲν τὴν εὐχαριστίαν ἐπὶ τούτοις ἐδίδου· ὁ δὲ μακάριος ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς γυναικὸς γέγονεν.

Οὗτος ποτὲ ἀνίκμῳ πέτρᾳ προσπελάσας ἰσχάδα, λέγει τοῖς Ἀδελφοῖς· Ἐὰν ταύτῃ βλαστὸς γένηται, γνῶτε, ὅτι ὁ Θεὸς δωρεῖταί μοι τόπον ἐκεῖθεν ἀναπαύσεως. Ἡ δὲ βλαστήσασα, καὶ καρπὸν ἔφερε, σῦκα τρία· καὶ λαβὼν αὐτὰ μετὰ δακρύων ὁ μακάριος, καταφιλήσας καὶ εὐχαριστήσας, ἔφαγε μετὰ τῶν Ἀδελφῶν. Οὗτος εἰκοσιοκτὼ χρόνων ὢν, γέγονεν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λιμενάριου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἐπίσκοπος, καὶ διέπρεψεν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ ἔτη δέκα· εἰς τὸν Ῥουβᾶν χρόνους ἓξ· ἐν τῇ Λαύρᾳ δώδεκα· ἐν τῇ ἡσυχίᾳ χρόνους τεσσαράκοντα ὀκτώ· ὡς εἶναι τὸν ἅπαντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον, τέσσαρας πρὸς τοῖς ἑκατόν. Καὶ εἰς βαθύτατον γῆρας ἐλθών, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Ἀγάπιος, Σέλευκος, καὶ Μάμας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τρεῖς ἄνδρες, Ἀγάπιος, Σέλευκος, Μάμας,
Πόθῳ Πλάσαντος, ἠγάπησαν καὶ ξίφος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἀνατέταλκεν ἡ μνήμη σε Θεσπέσιε, κόσμῳ καθάπερ ἥλιος, καταυγάζουσα, προφητείας χάριτι τῆς σῆς, συμφώνως τοὺς ψάλλοντας πιστούς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γονιμωτέρα νεφέλη σὺ δεικνύμενος, ὄμβρον Θεογνωσίας ἡμῖν, ἐξαπέστειλας, σωτηρίου μάκαρ ἐκ πηγῶν, δι' ὧν φωτιζόμεθα βοᾷν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λόγος παλαι ὁ τὸ εἶναι παρασχόμενος, πᾶσι θείῳ βουλήματι, ἀνακαλέσασθαι, βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον Ἀγνὴ, τῇ σῇ κατεσκήνωσε γαστρί· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ἀνακείμενος ὅλος τῷ Παντοκράτορι, τῆς προνοίας τοὺς τρόπους μεμυσταγώγησαι, οἰκονομικῶς, ἔθνη νόμῳ παιδεύοντας· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Προφῆτα θεηγόρε.

Ἱκετήριον ὕμνον Θεῷ προσάγαγε, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων θεομακάριστε, καὶ τῶν πειρασμῶν λῦσον ἄρτι τὸν τάραχον, ἵνα σε ὑμνῶμεν, Προφῆτα θεορρῆμον.

Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα Θεὸν καὶ Κύριον, τοῦ θανάτου τὴν ῥύμην τὴν ἀκατάσχετον, ἔστησας Ἀγνὴ, ταύτην ἀπονεκρώσασα· ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ » βουλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἐν γῇ πραέων σὺ κατεσκήνωσας, ἔνθα τελῶν Ἀγγέλων ἐποπτεύεις λαμπρότητας, Σοφονία πάνσοφε, Προφῆτα Θεοῦ, πρᾶος γεγεννημένος, λάμπων τῇ χάριτι· ὅθεν γεγηθότες οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Τῶν σῶν προρρήσεων παναοίδιμε, περιφανῶς ὁρῶντες γενομένην τὴν ἔκβασιν, τὴν δοθεῖσαν χάριν σοι θαυμάζομεν, καὶ τὴν τῆς διανοίας, σοῦ καθαρότητα, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς θεοειδὲς καταπλησσόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὡς σὺ οὐδέ ποτε κεχαρίτωται, ἐκ γενεῶν ἀρχαίων Θεομῆτορ πανάχραντε· σὺ γὰρ μόνη τὴν πασῶν ἀσύγκριτον, ἔσχες ἁγιωσύνην, καὶ καθαρότητα· ὅθεν ὑπεδέξω τὸν Θεὸν ἐν σοὶ σαρκούμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ὑ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· » διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος » σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς » οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σὺν Ἀσωμάτοις τάξεσι, παρεστὼς ἐν ὑψίστοις, τῇ ἀπροσίτῳ πάνσοφε, νῦν Τριάδι ἀμέσως, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐλλαμπόμενος νέμοις, φῶς νοητὸν πρεσβείαις σου, τοῖς ἐκ πόθου τελοῦσι, σοῦ τὴν σεπτὴν, καὶ φαιδρὰν πανήγυριν· καὶ σὲ μάκαρ, τοῖς ὕμνοις καταστέφουσι, Σοφονία Προφῆτα.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὃν ἄνω δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, κόλπων πατρῴων Ἄχραντε, μὴ ἐκστὰς ἀπορρήτως, τοῖς κάτω συνανεστράφη· σὺ δὲ ταύτης ὑπῆρξας, τῆς σωτηρίας πρόξενος, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, τούτῳ Ἀγνὴ, ὑπὲρ λόγον σάρκα δανεισαμένη· ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου, λύσιν δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Λήξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱχῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας γ'.

Ἦχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅτε, ἐν σταδίῳ τῷ φρικτῷ, Ἰουλιανὴ διεσκόπει, ἡ παμμακάριστος, Μάρτυρα τὴν ἔνδοξον, Βαρβάραν μάστιξιν, ἐναθλοῦσαν βασάνοις τε, ποικίλοις τὸ σῶμα, ἅπαν συγκοπτόμενον, θερμοῖς τοῖς δάκρυσι, Λόγε τοῦ Θεοῦ ἀνεβόα, ταύτης κοινωνόν με γενέσθαι, ἄρτι καταξίωσον φιλάνθρωπε.

Μίαν, ἡ Βαρβάρα ἀληθῶς, Ἰουλιανή τε τὴν γνώμην, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, ἔχουσαι αἱ Ἅγιαι κατηγωνίσαντο, τοῦ ἐχθροῦ· καὶ νικήσασαι, αὐτὸν κατακράτος, δόξης ἠξιώθησαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὅθεν, λοιμικῶν παθημάτων, λώβην ἀφανίζουσαι, πᾶσι, τοῖς πιστοῖς παρέχουσιν ἰάματα.

Ὅτε, ἀπεφάνθη κατὰ σοῦ, Μάρτυς σεμνοτάτη Βαρβάρα, ὁ γλυκὺς θάνατος, χαίρουσα καὶ σπεύδουσα, τὸν δρόμον ἤνυσας· ἀσεβοῦς δὲ γεννήτορος, χερσὶ παρανόμοις, τέθυσαι καὶ κάρπωμα, Θεῷ προσήνεξαι· ὅθεν, ταῖς φρονίμοις Παρθένοις, ὄντως συγχορεύουσα βλέπεις, Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου τὴν ἔλλαμψιν.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου,
Ἦχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἅγιε; Θεολόγον Ἰωάννην, ἢ Δαυῒδ τὸν μελῳδόν; πνευματέμφορον κινύραν, ἢ αὐλὸν ποιμενικόν; γλυκαίνεις ἀκοὴν γὰρ καὶ διάνοιαν· εὐφραίνεις, Ἐκκλησίας τὰ συστήματα· καὶ μελιρρύτοις σοῖς φθέγμασι, καταγλαΐζεις τὰ πέρατα. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω θεσπέσιε, Ἰωάννη γλυκορρῆμον, φαεινότατε ἀχὴρ, ὁ τῇ αἴγλῃ τῆς Τριάδος, ἐλλαμφθεὶς τὸ ὀπτικόν; εἰσέδυς, εἰς τὸν γνόφον τὸν τοῦ Πνεύματος· τοῦ Θείου, ἐμυήθης τὰ ἀπόρρητα· ὡς Μωϋσῆς διεσάφησας, τὴν μουσικὴν καλλιέπειαν. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω ἀοίδιμε; λαμπαδοῦχον φαεσφόρον, εὐκλεῆ ὑφηγητὴν, λειτουργὸν, ἢ θεωρὸν, τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ; ἀστέρα, Ἐκκλησίας ἀγλαΐζοντα; λυχνίαν, τοὺς ἐν σκότει καταλάμποντα; ἢ ὄργανον εὐηχέστατον; ἢ σάλπιγγα καλλικέλαδον; Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πατρίδα, γένος, ὕπαρξιν, καταλιποῦσα Βαρβάρα, καὶ τὸν ἀσεβῆ πατέρα μισήσασα, Θεὸν ἠγάπησας· ᾧ ἐνυμφεύθης, καὶ γέγονας μεγαλέμπορος κληθεῖσα. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα· Μὴ παρίδῃς, τὸν πικρόν μου στεναγμόν· ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος πλ. δ'. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, κατεφαίδρυνας ᾄσμασιν, ἐνθεαστικώτατα, μελῳδῶν παναοίδιμε, τῇ ἐνεργείᾳ, Πάτερ τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν κινύραν ἀνακρουόμενος, τὴν παναρμόνιον, τοῦ Δαυῒδ μιμούμενος· ἣν ἐνηχῶν, θείοις μελῳδήμασι, πάντας κατέθελξας.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, τῆς κοσμικῆς ἀποστὰς, ταραχώδους συγχύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, τῇ γαλήνῃ πανόσιε· καὶ θεωρίας θείας καὶ πράξεως, τὰς πανολβίους σαφῶς λαμπρότητας, ὄντως ἐπλούτησας, καὶ πιστοῖς μετέδωκας, θεοπρεπεῖ, βίῳ λαμπρυνόμενος, μακαριώτατε.

(*) Ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Προσομοίων, τὰ Χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερα, ὅμοια μὲν τοῖς τῆς Μάρτυρος, κακόζηλα ὅμως, καὶ παράχορδα τὰ πολλά. Ἐλλείπουσι δὲ ἐκ τῶν χειρογράφων καὶ τὰ ἐφεξῆς Καθίσματα τοῦ Ὄρθρου. Εἰς ταῦτα δὲ, δύο ὄντα πρότερον, ἀνὰ ἓν εἰς ἑκατέραν Στιχολογίαν, μετετέθησαν ἐκ τῶν τῆς τρίτης ᾠδῆς καὶ ἕτερα δύο, τὸ μὲν τῆς Μάρτυρος, τὸ δὲ τοῦ Ὁσίου.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Δεῦτε γηγενεῖς ἐν ᾄσμασι, τὴν ἱερὰν καὶ σεπτὴν, τοῦ Ὁσίου πανήγυριν, Ἰωάννου σήμερον, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν· οὗτος γὰρ ὄντως, θείας ἐλλάμψεως, κατηξιώθη τὸ φῶς εἰσδέξασθαι. Ὦ τῆς ἀφάτου σου, εὐσπλαγχνίας Κύριε! δι' ἧς ἡμεῖς, ἔγνωμεν δοξάζειν σε, τὸν ὑπεράγαθον. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σε Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ ἀνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, κ.τ.λ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογ. Καθίσματα τῆς Ἁγίας. Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐν τῇ ἀθλήσει σου, πάντας ἐξέπληξας· ὅτι ὑπέμεινας, τὰς τῶν τυράννων πληγὰς, δεινὰ βασάνους φυλακὰς, Βαρβάρα παναοίδιμε. Ὅθεν καὶ τὸν στέφανον, ὁ Θεός σοι δεδώρηται, ὃν περ ἐπεπόθησας, ψυχικῶς καὶ προσέδραμες· αὐτὸς καὶ τὰς ἰάσεις παρέχει, πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. ά. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἁγίων ταῖς μνείαις οἱ κοινωνοῦντες πιστῶς, τῶν Ἀθληφόρων τὴν μνήμην πανηγυρίσωμεν, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, ὅτι ἐνέκρωσαν εὐχῇ, τὸν τὴν Εὔαν δολερῶς, ξερήσαντα ἀφθαρσίας· καὶ τὸν Χριστὸν δυσωποῦσιν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον. Χαῖρε ἐμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε. Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν. Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ. Καθίσματα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ δύφωνος αὐλὸς, μεγαλόφωνος σάλπιγξ, κιθάρα μελουργὸς, λιγυρὰ θεία λύρα, κινύρα παναρμόνιος, μουσικώτατον ὄργανον, ἐμπνεόμενον, τοῦ Παρακλήτου ταῖς αὔραις, ἀναδέδειξαι, ὦ Ἰωάννη καὶ θέλγεις, ἡμῶν τὰ νοήματα.

Δόξα, ὅμοιον.

Ὑμνοῦμεν τοὺς σεπτοὺς, καὶ ἁγίους ἀγῶνας, οὓς ἔτλης ἀληθῶς, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, γεραίροντες ἐν ᾄσμασι, τὰ σεπτὰ μελῳδήματα, ἃ κατέλιπες, εἰς ὑμνῳδίαν Κυρίου, ἀξιάγαστε, καὶ τῶν πιστῶν εὐφροσύνην, Ἰωάννη πανεύφημε.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπισταίμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην παναμωμον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τῆς Θεοτόκου, εἰς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ή.

Ποίημα Στεφάνου Σαββαΐτου.

Ὠδὴ ά. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ὦ Τριὰς ὑπέρθεε σεπτὴ, ἡ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, τὴν δωρεὰν σοῖς οἰκέταις βρα-

(*) Σημειωτέον, ὅτι τὸ μὲν κῶλον, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, προσετέθη, διὰ τὸ κεχηνὸς τοῦ ῥυθμοῦ. Τὰ δὲ πρότερον δύο κῶλα, τὸν ἀρχέκακον ἔχθρὸν, τὸν πάλαι δόλῳ τὴν Εὔαν, ὡς περιττεύοντος τοῦ ἑνὸς, καὶ τὸν ῥυθμὸν φθείροντος, ἡνώθησαν εἰς ἕν, τὸν τὴν Εὔαν δολερῶς, κτλ.

ΑΜΘΕΙΑ-ΒΙΒΛΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

βεύουσα, φωτοφόρον ἔμπνευσον, τῇ ζοφώδει μου, διανοίᾳ ἀμάρυγμα, τὴν σὴν εὐφημῆσαι, Μάρτυρα Βαρβάραν τὴν ἀοίδιμον.

Ἐγκωμίων ἅπαντα θεσμὸν, ὄντως ὑπερβέβληκε, τῶν σῶν Μαρτύρων ἡ δόξα φιλάνθρωπε· ἀλλὰ τὸ ἐκ πίστεως, κατὰ δύναμιν, δεδεγμένος ἐφύμνιον, ἀντικαταπέμποις, Δέσποτα πλουσίως τὴν ἀντίδοσιν.

Ἀνανθώδους ῥίζης ἐκφυὲν, ῥόδον ἱερώτατον, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ εὐωδίασεν, ἡ τῷ ἐρυθήματι, τῆς ἀθλήσεως, φοινιχθεῖσα δι' αἵματος, ἔνδοξος Βαρβάρα· ἣν περ ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τῷ τοῖς σοῖς ἐπαίνοις ἐγχειρεῖν, μέλλοντι παρεῖναί σου, ἔδει φωνὴν τὴν μελίῤῥυτον Ὅσιε, δι' ἧς τὴν Ὀρθόδοξον, κατεφαίδρυνας, Ἐκκλησίαν τοῖς ᾄσμασι, Πάτερ Ἰωάννη, ἥ τις σου γεραίρει τὸ μνημόσυνον.

Ὡς σοφὸς, ἀγχίνους τε κριτὴς, τὴν τῶν ὄντων ἄριστα, φύσιν σκοπῶν, τῶν ἀῤῥάτων προέκρινας, τὰ διαιωνίζοντα· τῶν προσκαίρων γὰρ, ἀντηλλάξω τὰ κρείττονα, Πάτερ Ἰωάννη· ὅθεν σε καὶ νῦν Χριστὸς ἐδόξασεν.

Θεοτοκίον.

Ἴσωθῆναι πόθον μοι ἐνθεὶς, ὅφις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλαστουργῷ ὡς αἰχμάλωτον ἥρπασε· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, Θεωθεὶς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομῆτορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Ὠδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Τετρωμένη τοῦ πόθου σου, ὡς νυμφίου Δέσποτα, τῷ γλυκυτάτῳ βέλει, ἡ Ἀθληφόρος Βαρβάρα ἅπασαν, πατρικὴν ἀθεΐαν ἐβδελύξατο.

Οὐ τρυφῆς ἡ τερπνότης, οὐκ ἄνθος κάλλους πλοῦτός τε, οὐχ ἡδοναὶ νεότητος, ἐθελξάν σε Βαρβάρα ἔνδοξε, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα καλλιπάρθενε.

Πρὸς τελείους ἀγῶνας, οὐδὲν ἐδείχθη κωλυμα, τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεος, οὐ τὸ νέον τῆς ἡλικίας Χριστὲ, ἀκηράτῳ σου σθένει δυναμούμενον. Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον, Θεῷ δανείζων· ὅθεν σοι, τῶν οὐρανῶν ἠυτρέπισαι, βασιλεία· ἀλλὰ καὶ νῦν, ἀμοιβὴν Ἰωάννη, ἐδέξω πολυπλάσιον.

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον, δεδεγμένος πραξεσι, κατακοσμεῖς ἀοίδιμε, Ἰωάννη τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· ὃ πολυπλασιάζεις καὶ τὸν βίον λιπών. Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρῖνον Κύριε, » ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία » τῇ παρουσίᾳ σου· ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρ» δία μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Δαμάσας πολλοῖς, ἱδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, τὸ σῶμα τὸ σὸν, εἰς ὕψος τὸ οὐράνιον, εὐπετῶς ἀνέδραμες, ὅπου μέλη θεῖά σοι δίδονται, ἃ τρανῶς ἐμελῴδησας, τοῖς φίλοις Κυρίου, Πάτερ Ὅσιε. Κάθισμα τῆς Ἁγίας,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σε φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας πανεύφημε· ὅθεν εἰσεληλύθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας, Βαρβάρα τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος πλ. ά. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην ἀποκρουσάμενος, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀναλαβόμενος, ἀσκητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισας, τῆς ἐρήμου πολιστὴς φωστὴρ τοῦ κόσμου νοητῶς, ἀναδειχθεὶς Θεοφόρε· διὸ πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἀγνὴ ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἐκ Παρθένου, γεννηθεὶς, ἐδωρήσω νεάνισι, Παρθένοις τὸ φρύαγμα, καταβαλεῖν τοῦ ἀλάστορος· ὅθεν ἡ καλλίνικος Βαρβάρα, τούτῳ τὸ θράσος κατεπάτησε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Τῷ Σταυρῷ σου, τοῦ Θανάτου τὴν δύναμιν ἔλυσας, ἐντεῦθεν τοῦ σώματος, Κόρη Χριστὲ ἀφειδήσασα, φέρει γενναιότατα, τοὺς αἰκισμοὺς ἡ Βαρβάρα στερροτάτῃ φρενί.

Ἡ προμήτωρ, μηχαναῖς τοῦ δολίου Θελχθεῖσα τὸ πρὶν, τρυφῆς ἐξωστράκισται, τοῦ Παραδείσου· Βαρβάρα δὲ, τοῦτον ἐκφαυλίσασα, ἐν οὐρανίῳ νυμφῶνι νῦν αὐλίζεται.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Διατάξει, τοῦ Χριστοῦ πειθαρχήσας κατέλιπες, τοῦ κόσμου τερπνότητα, πλοῦτον τρυφὴν περιφάνειαν· ᾧ τινι ἀράμενος, τὸν σὸν σταυρὸν Ἰωάννη ἠκολούθησας.

Συμπτωχεύσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν πτωχεύσαντι, Χριστῷ συνδεδόξασαι, ὥσπερ αὐτὸς ἐπηγγείλατο, καὶ συμβασιλεύεις δὲ, τῷ εἰς ἀεὶ Ἰωάννῃ βασιλεύοντι.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ έ. Μεσίτης Θεοῦ.

Θυρίσι τρισὶ, τὸ λουτρὸν φωτίζεσθαι κελεύσασα, μυστικῶς διέγραψας, Βάπτισμα Βαρβάρα τῆς Τριάδος φωτὶ, τῶν ψυχῶν σελασφόρον, ὑπάρχον καθαρτήριον.

Μανίαν δεινὴν, τοῦ πατρὸς ἐκκλίνουσαν Βαρβάραν σχισθὲν, εὐθὺς ὑπεδέξατο, ὄρος, ὥσπερ πάλαι τὴν ἀοίδιμον, πρωτομάρτυρα Θέκλαν, Χριστοῦ τερατουργήσαντος.

Τοῦ ὄντως Θεῦ, πυρωθεῖσα ζήλῳ ψευδωνύμων Θεῶν, εἰς αἰσχρὰ ἐνέπτυσε, πρόσωπα Βαρβάρα ἡ πανεύφημος, καταπαίζουσα Κόρη, τοῦ δῆθεν κοσμοκράτορος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τῷ φόβῳ Χριστοῦ, Πάτερ στοιχειούμενος πρὸς Θείαν ζωὴν, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, ὅλον καθυπέταξας τῷ πνεύματι, τὰς σαυτοῦ Ἰωάννη, αἰσθήσεις καθαιρόμενος.

Καθάρας παντὸς, μολυσμοῦ τὸ σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, ἐμμελῶς Θεόσοφε, αἴγλην ὑπεδέξω τὴν τρισήλιον, Ἰωάννη λαμπροῖς σε, πλουτίζουσαν χαρίσμασι.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν, Υἱὸν καὶ Κύριον, Παρθένε ἁγνὴ, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τῆς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσι εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὡς ὑπέσχου σοφίαν δεδώρησαι, Σῶτερ Θε διδακτον, τοῖς σὲ κηρύττουσι, δικασ κοῦ πρὸ βήματος, ἧς Βαρβάρα ἡ Μάρτυς ἐ πέπλησται.

Τῶν ἀθέων τὴν πλάνην διήλεγξε, λόγῳ Θε σόφῳ, Βαρβάρα ἡ ἔνδοξος· ὑπομονῇ τ ἔργων δὲ, τῶν τυράννων τὰς φρένας ἐξέσησ

Αἰκισμοῖς ἀφειδῶς καταξαίνεσθαι, ῥάκε τριχίνοις εὐτόνως τε τρίβεσθαι, διὰ Χ στὸν ἡ ἄμεμπτος, Ἀθληφόρος τὸ σῶμα προ δωσιν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ἐλλαμφθεὶς τῇ τῦ Πνεύματος χάριτι, Θεί ἀνθρωπίνων τε, γνῶσιν πραγμάτων τρ νῶς, πεπλουτηκὼς τοῖς χρῄζουσιν, Ἰωάννη φθόνως μετέδωκας.

Ἐφαμίλλως χοροῖς οὐρανίοις σοφὲ, τῶν Ἐ κλησιῶν Ὀρθοδόξων ἐρρύθμισας, χορος σίας ᾄσματα, προσφωνῶν τῇ Τριάδι Θ φθεγκτα. Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαν νίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθ Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβο

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τ
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σ
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυ

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολ Θήσασα σεμνὴ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰ λων ἔλιπες σεβάσματα· μέσον δὲ τοῦ σκ ματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐ τέπτηξας, ἀπειλὰς ἀνδρειόφρον, μεγαλοφώ μέλπουσα ἀεί· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότη

Ὁ Οἶκος.

Τὴν νυμφευθεῖσαν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ μ τυρίου Βαρβάραν, συνελθόντες τιμήσω ἀξίως, ὅπως αὐτῆς ταῖς προσευχαῖς λύμης χοφθόρου λυτρωθέντες, καὶ λοιμοῦ, σεισμοῦ καὶ καταπτώσεως, τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ διέλ μεν, καταξιωθέντες μετὰ πάντων τῶν Ἁγ τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων, διάγειν φωτὶ, καὶ μέλπειν ἀξίως· Ἐθαυμάστωσας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Λήξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τερ τὰ σὰ ἐλέη πᾶσι τοῖς πίστει ὁμολογοῦσι· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἄθλησις τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.

Στίχοι.

Ξίφει πατὴρ Θύσας σε, Μάρτυς Βαρβάρα,
Ὑπῆρξεν ἄλλος Ἀβραὰμ διαβόλου.

Βαρβάρα ἀμφὶ τετάρτῃ χερσὶ τοκῆος ἐτμήθη. Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, θυγάτηρ Διοσκόρου τινὸς Ἕλληνος ἐν ὑψηλῷ πύργῳ παρὰ τοῦ πατρὸς φυλαττομένη, διὰ τὴν ἐπανθοῦσαν αὐτῇ σωματικὴν ὡραιότητα. Παρθένος δὲ οὖσα, καὶ τὸν Χριστὸν σεβομένη, οὐ διέλαθε τὸν Πατέρα. Γνοὺς γὰρ τὰ κατ' αὐτὴν, ἐξ ὧν ἐκεῖνος μὲν, ἐπὶ τῷ οἰκοδομουμένῳ λουτρῷ παρ' αὐτῇ, δύω θυρίδας εἶπε γενέσθαι, ἡ δὲ προσέταξε τρεῖς· καὶ τὴν αἰτίαν ἐρωτηθεῖσα, Ἐπ' ὀνόματι, ἔφη, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ταῦτα οὖν ἀκούσας ἐκεῖνος, εὐθὺς ὥρμησε τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀνελεῖν αὐτήν. Ἐκφυγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ εἰς διαιρεθεῖσαν πέτραν ὑπεισελθούσης, ἐπεὶ καταδιώκων αὐτὴν ὁ πατὴρ εὗρε, τῶν τριχῶν ἁψάμενος αὐτῆς, παρέδωκεν αὐτὴν τῷ τῆς χώρας Ἡγεμόνι· οὗ κατ' ἐνώπιον ὁμολογήσασα τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἴδωλα καθυβρίσασα, τύπτεται δεινῶς, τὰς σάρκας ξέεται, τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ σφαίραις κατὰ κεφαλῆς παίεται· εἶτα, τὴν πόλιν γυμνὴ περιάγεται, καὶ τύπτεται, καὶ τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν, αὐτοῦ τοῦ ἰδίου πατρὸς ταῖς οἰκείαις χερσὶν ἀνελόντος· ὃς καὶ λέγεται, μετὰ τὴν ταύτης σφαγὴν, ἐκ τοῦ ὄρους κατερχόμενος, κεραυνῷ βληθῆναι, καὶ τὴν ψυχὴν ἀπορρῆξαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Μοναχοῦ καὶ Πρεσβυτέρου, τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Πλήσας μελῶν γῆν ἡδέων Ἰωάννης,
Κἀν οὐρανοῖς ἄνεισι συνθεῖναι μέλη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἐκ Δαμασκοῦ τῆς πόλεως, ἐκ γένους περιφανοῦς, καὶ τῇ Ὀρθοδόξῳ διαπρέποντος Πίστει. Τυχὼν δὲ καὶ φιλαρέτου Πατρὸς, ἐπαιδεύθη πᾶσαν τὴν ἑλληνικὴν ἐγκύκλιον παίδευσιν, καὶ τὸν βυθὸν τῆς Θεοπνεύστου Γραφῆς καλῶς ἐξηρεύνησε. Τὸν μονήρη δὲ βίον μετὰ Κοσμᾶ τοῦ μακαριωτάτου, τοῦ συναναστραφέντος αὐτῷ, γεγονότος δὲ ὕστερον Ἐπισκόπου Μαϊουμᾶ, ὑπῆλθεν. Οὗτοι οὖν ἄμφω, παρ' ἑνὸς διδασκάλου ἐξεπαιδεύθησαν, Κοσμᾶ κἀκείνου τοὔνομα, καὶ Ἀσηκρίτης ἐπιλεγομένου, ἐξωνηθέντος παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ καὶ ἑτέρων αἰχμαλώτων. Εἰς ἄκρον δὲ σοφίας ἑλληνικὸς, τοιούτου διδασκάλου τυχόντες, εἶτα γενόμενοι Μοναχοὶ, ἐσχόλαζον ἀμφότεροι τῷ Θεῷ.

Ὁ δὲ Ἰωάννης τῷ Προεστῶτι τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα ἰδίως παραδοθεὶς, τὴν μακαρίαν ὑπακοὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐδιδάσκετο· ᾧ καὶ ἐμφανισθῆναι κατ' ὄναρ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον λέγεται, καὶ εἰπεῖν, (ἐν ὅσῳ εἰσέτι ὁ Ἰωάννης συνῆν τῷ διδασκάλῳ) ἢ μᾶλλον ἐντείλασθαι αὐτῷ, ἐπιτρέψαι τῷ αὐτοῦ μαθητῇ Ἰωάννῃ ὕμνους συνθεῖναι, εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς τεχθέντος ἀσπόρως, καὶ καύχημα τῶν ἐκ μέσης καρδίας ὀφειλόντων ταύτην γεραίρειν· ὃ δὴ καὶ πεποίηκε, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην λογογραφίᾳ θέμενος.

Ἐπίσης οὖν τὴν ἄσκησιν μετελθόντες, ὁ μὲν μακάριος Κοσμᾶς, πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλελοιπὼς, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. Ὁ δὲ ἀοίδιμος Ἰωάννης, καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια καὶ πλεῖστα διαπραξάμενος, καὶ τῇ τῶν λόγων αὐτοῦ δυνάμει, καὶ τῶν Γραφῶν σοφαῖς ἀποδείξεσι, πλεῖστα στηλιτεύσας τὴν δυσσεβῆ τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν, καὶ πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλελοιπὼς, δι' ὧν σχεδὸν παντὸς τοῦ ζητουμένου γνῶσις ἐναργὴς εὑρίσκεται, ἐν γήρᾳ πίονι καταλύει τὸν βίον, ζήσας ἔτη ἑκατὸν πρὸς τοῖς τέσσαρσι (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπικόπου Πολυβότου, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ἐπίσκοπος γῆς ἐκλιπὼν Ἰωάννης,
Ἐπισκοποῦντος πάντα τέρπεται θεᾷ.

Οὗτος νέος ὢν ἤδη, τρυφὰς ἐμίσει καὶ ἡδονὰς, νηστείᾳ δὲ μᾶλλον καὶ σωφροσύνῃ

(*) Ἕτεροι δὲ καταβιβάζουσι τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ εἰς ἔτη ὀγδοήκοντα τέσσαρα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λήξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τὸν ἑαυτοῦ κατεκόσμει βίον. Ὅθεν καὶ Ἐπίσκοπος Πολυβότου χειροτονεῖται, πρότερον τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς βαθμοὺς ἐννόμως διελθών. Ἤδη δὲ προσασίαν λαοῦ ἐμπιστευθεὶς, ἀγῶνας ἀγῶσι προστέθεικε, κόποις τε κόπους. Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ Ἴσαυρος, ἀναξίως τῶν σκήπτρων τῆς Βασιλείας ἐδράξατο, καὶ κατὰ τῶν Ἁγίων Εἰκόνων βλασφημεῖν ἐπεχείρησεν, οὗτος ὁ ἱερὸς ἀνὴρ ἰσχυρῶς ἤλεγξεν αὐτοῦ τὴν ἀσέβειαν, εἶτα πρὸς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ τὴν πίστιν ἐξεκριβώσατο· τοὺς δὲ Ἀγαρηνοὺς, τοὺς τὸ Ἀμόριον κατοικοῦντας, θεηλάτως πλήξας, τοὺς Χριστιανοὺς, οὓς εἶχον αἰχμαλώτους, ἀποχαρίσασθαι αὐτῷ παρεσκεύασε. Καὶ τὸ σῶμα τὸ ἴδιον εἰσέτι καὶ νῦν ἄφθαρτον διετήρησε· καὶ κατὰ τὴν τῆς Πεντηκοστῆς ἡμέραν ἀνιστῶσιν αὐτὸν, καὶ τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδύουσι, καὶ τῇ Θείᾳ Τραπέζῃ προσερείδουσι· καὶ οὕτως ἵσταται ὄρθιος, καὶ ἐν τῷ Συνθρόνῳ ἀναβιβάζουσι, καὶ ὑπὸ δύω στηριζόμενος, διὰ πάσης ἅπτωτος τῆς ἱερᾶς Μυσταγωγίας ἵσταται. Τὰ δ' ἄλλα, ὅσους δαιμονῶντας θεραπεύει, καὶ νόσους ἑτέρας, ἀδύνατόν ἐστιν ἡμῖν γραφῇ παραδοῦναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Ἰουλιανὴ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἰουλιανὴν, ὡς περιστερὰν δέχου, Σῶτερ,
Εἰ μὴ τάχει τέμνοιτο, τρίζουσαν λόγῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Χριστόδουλος καὶ Χριστοδούλη ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Συνωνυμῶν σοι, παρθένε Χριστοδούλη,
Ὁ Χριστόδουλος, καὶ συναθλεῖ σοι ξίφει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ὃ γῆν καταλήψεσθαι καὶ ἐξαλείψειν, τὴν θάλασσαν τύραννος, εἰκαίως φρυαττόμενος, ὡς παίγνιον πρόκειται, Βαρβάρας Κόρη ποσί· τοῦτον ἐκνευρίσας γὰρ Χριστὸς, ὥσπερ στρουθίον σαθρὸν ἐδέσμευσε.

Πληγαῖς ἀφορήτοις σου καταξανθέντος, τοῦ σώματος ὅλου τε, βαφέντος ἐν αἱμάτων ῥοαῖς, λαμπάσιν ὑπέμεινας φλογιζομένη πλευράς, Μάρτυς παναοίδιμε, Χριστῷ εὐχαριστοῦσα, Βαρβάρα ἔνδοξε.

Ὦ τῆς ἀπανθρώπου τε καὶ ἀναλγήτου, τυράννων ὠμότητος, καὶ πλείστης ἀθεότητος! μαστοὺς γὰρ τῆς Μάρτυρος, ὡς ἐν μακέλλῳ δεινῶς, ξίφεσι κατέτεμνον, τὸν νοῦν προσερειδούσης, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τῷ ζήλῳ πυρούμενος τῶν θεομάχων, αἱρέσεων ἅπασαν, κακόνοιαν ἀνέτρεψας, συντόνοις συγγράμμασι, λευκάνας πᾶσι τρανῶς, πάλαι τὰ σποράδην τοῖς σοφοῖς, ὦ Ἰωάννη συγγεγραμμένα ἰσχνῶς.

Θερμῶς ἐσηλίτευσας τῶν δυσσωνύμων, τροφίμων τοῦ Μάνεντος, τὴν βλάσφημον ἀσέβειαν, νοθεῦσαι πειράσασαν, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, λόγοις τε καὶ δόγμασιν ὀρθοῖς, ὦ Ἰωάννη, οἷς περ συντέθεικας. Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγίαν σε κατανοοῦμεν, ὡς μόνην κυήσασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀμόλυντε, Μήτηρ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Ὠδὴ ἡ. Κάμινος ποτέ.

Ὤφθη σοι Χριστὸς, φωτὶ ἐν ἀπροσίτῳ, ἐγκαθειργμένῃ ὦ Βαρβάρα φρουρᾷ, θαῤῥεῖν προτρεπόμενος, καὶ τοὺς μώλωπας ἰώμενος, καὶ χαρμονὴν δωρούμενος· ὅθεν ἀνεπτερώθης, τοῦ σοῦ Νυμφίου τῷ ἔρωτι.

Ἄγγελος φαιδρὸς, στολὴν φωτοειδῆ σε, διὰ Χριστὸν γεγυμνωμένην, σεμνὴ Βαρβάρα ἠμφίασε, καὶ ὡς νύμφην περιήγαγε· τὰ πάθη τῇ ἐσθῆτι γάρ, Μάρτυς συνεξεδύσω, θείαν ἐκστᾶσα ἀλλοίωσιν.

Δέδεικται σαφῶς, Χριστὲ ἡ πρόῤῥησίς σου, πεπληρωμένη· πατὴρ τέκνον γὰρ, εἰς φόνον προδίδωσιν· αὐτουργός τε τῆς σφαγῆς γεγονὼς, ὁ δείλαιος γεννήτωρ τῆς σῆς, Μάρτυρος, οὐρανίῳ, ὅθεν πυρὶ κατηναίλωται.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ἤλεγξας σαφῶς, ἐγγράφως Ἰωάννη, τοῦ Νεστορίου τὴν διαίρεσιν, Σεβήρου τὴν σύγχυσιν, μονοθέλητον παράνοιαν, καὶ πίστιν μονενέργητον, φέγγος Ὀρθοδοξίας, πᾶσιν ἀῤῥάψας τοῖς πέρασιν.

Ἔσπειρεν ἐχθρὸς, ζιζάνια συνήθως, αἱρετικῶν ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τὴν τούτου προσκύνησιν, ἀθετεῖσθαι ἐν Εἰκόσι σεπταῖς· ἀλλ' εὗρεν οὐ νυστάζοντα, πάντα δὲ Ἰωάννη, σπόρον σε νόθον ἐκτίλλοντα. Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως

συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεογεννῆτορ Πάναγνε· ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐν» εργείας διεμέριζε, τῷ Θείῳ προστάγ» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς » δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ» τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ Θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Τὴν ἔνδοξον μέλλουσα, νομίζεσθαι τελείωσιν, διὰ ξίφους Βαρβάρα, τοῦ Μαρτυρίου σου, σὺν Ἰουλιανῇ τῶν στεφάνων, μαρτυρικῶς, καταξιουμένη, φωνῆς Θείας ἤκουσας, τελειούσης τὰς ἐντεύξεις σου.

Πληρῶν σε τὴν αἴτησιν, Βαρβάρα ἀθληφόρε Χριστὸς, τὰς ἰάσεις βραβεύει, τοῖς ἐκτελοῦσί σε, πίστει τὴν ἐτήσιον μνήμην, ὡς ἀληθῶς· Θαλάσσης γὰρ ψάμμον, τὰ σὰ ὑπερβέβηκεν, εὐκλεῆ τερατουργήματα.

Τῷ σῷ συναφθεῖσα νῦν, παντάνακτι νυμφίῳ Χριστῷ, καὶ ἀστράπτουσα δόξῃ, Βαρβάρα Θείου φωτὸς, ἐν ἐπουρανίοις Θαλάμοις, τοὺς ὑμνητὰς, τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις, παθῶν ἀπαλλάττουσα, καὶ προσάγουσα τῷ ζῶντι Θεῷ.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ἐδίδαξας ἅπαντας, τοὺς Ἐκκλησίας ἀΐδειν υἱοὺς, ὀρθοδόξως Μονάδα τὴν ἐν Τριάδι σεπτὴν, σάρκωσιν τοῦ Λόγου τε Θείαν, Θεολογεῖν, σαφῶς Ἰωάννῃ, τρανῶν τὰ δυσέφικτα, τοῖς πολλοῖς ἐν ἱεραῖς Συγγραφαῖς.

Ἁγίων τὰ τάγματα, ὑμνολογήσας Ὅσιε, τὴν ἁγνὴν Θεοτόκον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον, αὖθις Ἀποστόλους Προφήτας, σὺν Ἀσκηταῖς, σοφοὺς Διδασκάλους, Δικαίους καὶ Μάρτυρας, ἐν ταῖς τούτων νῦν αὐλίζῃ σκηναῖς.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη, ἡμῖν ἐκύησας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς εὐσεβῶς αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν » τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ δεξαμένη, Βαρβάρα παναοίδιμε, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει προσρεχόντων σοι, τὸν Θεὸν δοξάζουσα, τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην, ῥῦσαι πάντας κινδύνων, λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ ψυχικῶν νοσημάτων.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Ἀνέτρεψας σοφίᾳ σου, τὰς αἱρέσεις παμμάκαρ, ὦ Ἰωάννη πάνσοφε, καὶ ὀρθόδοξον δόγμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδωκας, τοῦ ὀρθῶς δογματίζειν, καὶ δοξάζειν Τριάδα, Μονάδα τρισυπόστατον, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐκύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τῆς γεηρᾶς τρυφῆς, τὴν ἀπόλαυσιν ὑπεριδοῦσα, καὶ πατρὸς τὸν ὄλβον ὁμοῦ τε καὶ δόξαν μισήσασα, τὸν οὐράνιον Νυμφίον ἐπεπόθησας, Βαρβάρα παναοίδιμε· τῷ ξίφει γὰρ τὴν κάραν τμηθεῖσα, σὺν ταῖς φρονίμοις συνεισῆλθες Παρθένοις, τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ· ὅθεν καὶ τὴν λοιμικὴν νόσον ἐκδιώκουσα, τοὺς πιστοὺς θεραπεύεις, ἐνεργείᾳ τῷ Πνεύματος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ἠσχύνθη ὁ βάσκανος ἐχθρὸς, ὑπὸ γυναικὸς ἡττώμενος, ὅτι τὴν Προμήτορα ἔσχεν ὄργανον πρὸς ἁμαρτίαν· ὁ γὰρ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως, ὡς οἶδε μόνος αὐτὸς, τὴν κατάραν ἔλυσε τῆς Εὔας καὶ τοῦ Ἀδάμ, Χριστὸς ὁ στεφανώσας ἀξίως, Βαρβάραν τὴν Μάρτυρα, καὶ δι' αὐτῆς δωρούμενος τῷ κόσμῳ, ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ Θεόκλητος Μάρτυς Βαρβάρα, ἐν τῷ σαδίῳ πάσχουσα ἔλεγε· Δειναὶ μὲν τὰ παρόντα κολαστήρια, ὦ δικασταί, οὐ προκρίνω δὲ ὅλως, τῶν οὐρανίων τὰ ἐπίγεια· διὰ τοῦτο τέ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

μνετε, ξέετε τὰς σάρκας, πυρὶ παραδότε με· χαίρουσα ἀπίω πρὸς τὸν νυμφίον μου Χριστόν. Ἧς ταῖς ἱκεσίαις Σωτὴρ, τὰ ἐλέη σου κατάπεμψον ἡμῖν, καὶ σῶσον τοὺς τὴν ἄθλησιν αὐτῆς, ἐκτελοῦντας πιστῶς.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν πανήγυριν σήμερον, τῆς ἀθληφόρου Βαρβάρας, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν· ταύτην γὰρ οὔτε ξίφος, οὔτε πῦρ, οὔτε ἄλλη βάσανος, οὔτε τῶ πολυπλόκου Βελίαρ τὰ ἔνεδρα ἐτροπώσαντο. Χριστὸν ἱκέτευε, καλλιμάρτυς πανένδοξε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδὸν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλὴν, Βαρβάρα πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες ἰατρεύειν, τῆς σαρκὸς σαθρὰν λύμην. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐκλύτρωσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βούλεται ὁ Προεστὼς,

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰ δὲ μὴ, εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη.

Ζήτει σελ. 24.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράσως κτλ.

(Ὅρα αὐτόθι.)

Εἰς τὴν Λειτουργιαν,

Τυπικὰ· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

ΤΗ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Γ'ξῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχ. προσόμοια, Ἦχος α'. **Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.**

Θεωρὸς γεγένησαι νοὶ, νοερῶν Δυνάμεων, ὡς πρακτικὸς θεῖα λόγια, διατιθέμενος, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ· ἐν ᾗ καὶ ἀνάβασιν, ὡς κλίμακα ἐχήριξας Ὅσιε, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πρεσβεύεις δωρηθῆναι ἡμῖν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Σάββα ὁσιώτατε τὴν σὴν, ἐκ παιδὸς ἀνέθηκας, ζωὴν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὑφ' οὗ σθενούμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῷ ὑπέταξας, τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττονι· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν φωστὴρ, καθωράθης μέγιστος, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι, καὶ ἐνθέων ἔργων· ὅθεν μετὰ κοίμησιν, τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, Ἦχος β'.

Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ὤφθης ἐκ μητρικῶν, σπαργάνων Θεοφόρε, ἡγιασμένον σκεῦος, Πατὴρ ἡμῶν καὶ οἶκος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Φέρων ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ Σάββα τοῦ Κυρίου, Σταυρὸν τὰ τῶν δαιμόνων, φαντάσματα τελείως, Πατὴρ ἡμῶν ἠφάνισας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύσας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα ἁγαθὴ, τὰς ἁγίας σου χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἆρον, τὸν φιλόψυχον Πλάστην, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Βιβλιοθήκη Αλεξουπόλεως - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογοῦμεν τὴν ά. Στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. ά. Ὅσιε Πάτερ.

Σάββα Θεόφρον, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιε, ὁμόσκηνε Ὁσίων, συνόμιλε Προφητῶν, Μαρτύρων Ἀποστόλων συγκληρονόμε, φῶς τὸ ἀνέσπερον, ὁ νῦν κατοικῶν, οὐ ταῖς φρυκτωρίαις, λαμπόμενος ταῖς Θείαις, τῷ ἀκροτάτῳ τῶν ἐφετῶν, ὁ παρεστὼς παῤῥησίᾳ λελαμπρυσμένος, καὶ ἐνδόμενος αὐτοῦ ταῖς Θεωρίαις, καὶ ἐντρυφῶν αὐτοῦ, τῷ κάλλει ἀνενδότως, Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Σάββα παμμάκαρ, ἐγκρατείας λύχνος ἄσβεστος, φωστὴρ τῶν Μοναζόντων ὁ διαυγέστατος, ἀγάπης φρυκτωρίαις λελαμπρυσμένος, πύργος ἀκλόνητος τῆς ὑπομονῆς, ἔρεισμα καὶ σθένος, τῶν πίστει σε τιμώντων, τῶν ἰαμάτων ὁ Θησαυρός, ὁ πολιστὴς τῆς ἐρήμου ὡς ἀληθῶς, ὁ ὡς Παράδεισον αὐτὴν ἔνθεον δείξας, Θείους προσφέρουσαν, καρποὺς τῶν σωζομένων, Χριστὸν ἱκέτευε Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Σάββα Θεόφρον, ἀρετῶν στύλος ὁ πύρινος, πυρσὸς ὁ ἐκ Θαλάσσης, τῆς κοσμικῆς τοὺς λαοὺς, λιμένα πρὸς τὸν Θεῖον καθοδηγῶν· πλάνης τὰ πνεύματα ὁ καταβαλὼν, Πνεύματος Ἁγίου, τὸ καθαρὸν δοχεῖον, ὁ ποδηγέτης τῶν Μοναζῶν, ἠκριβωμένη τε στάθμη τῆς ἐγκρατείας, τῆς ταπεινώσεως, περίβλεπτον τὸ ὕψος, κρήνη ἡ βρύουσα, ἰάσεων πελάγη, Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νῶν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὁλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας· ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλῶσαι τῷ πνεύματι. Ὅθεν Μοναζόντων ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιστὴς τῆς ἐρήμου, εὐδρομούντων ἀλείπτης, κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέστατος. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων μακάριε, καθαρῶς ἐποπτεύεις, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Γ'. 1.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα Θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ. Κεφ. Δ'. 7

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Ἀήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθή- Κεφ. Ε'. 1

Δημοσιεύσεις Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

σεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀγραπῶν· καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου, θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταί, περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

φ. 7. Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Ἀσκητικὸν γυμνάσιον συγκροτήσας ἐπὶ γῆς, Ὅσιε Σάββα, τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου, πάσας ἀπήμβλυνας. Κλίμαξ θεία καὶ σεπτὴ, εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα, τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη, ὁ θεόληπτος βίος σου. Εὐσεβείας γὰρ καρποὺς ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, θεραπεύεις δι' αὐτῶν τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι· Χαίροις τῆς Ἐῴας ἀστὴρ χρυσαυγέστατος, καὶ τῶν Μοναζόντων λαμπαδοῦχε καὶ ποιμήν. Χαίροις ἀοίδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκραάδαντον ἔρεισμα. Χαίροις τῶν πλανωμένων ὁ μέγας ὁδηγός. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, καὶ Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Σάββαν τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὸ ποίμνιον Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν δεξάμενος ἔρωτα, πάντα τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ, ὑπερεῖδες θεόληπτε· ἐντεῦθεν γὰρ τῷ καρπῷ ὠχ ἑάλως, καθάπερ Ἀδάμ· τὸν ὄφιν δὲ ἐναποκρουσάμενος δι' ἐγκρατείας, ἀγγελικῶς τὸν βίον διήνυσας· καὶ νῦν ἐν ὑρανοῖς αὐλίζῃ, ἐπαπολαύων τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, θεὸν ἱλεούμενος ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, ἡγιασμένε Σάββα τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. ά. Αὐτόμελον.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς, ἀγωνισμάτων τὸ εὐῶδες κειμήλιον· σταυρὸν γὰρ ἐπ' ὤμων ἄρας, καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, σεαυτὸν παμμάκαρ ἀναθέμενος, σαρκὸς κατεπάτησας, τὸ χαμαίζηλον φρόνημα· ταῖς ἀρεταῖς δὲ, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, καὶ πρὸς ἔνθεον, ἀνεπτέρωσας ἔρωτα. Ὅθεν τὴν παναγίαν σου, κυκλοῦντες πανεύφημε, λάρνακα Σάββα τῆς θείας, φιλανθρωπίας αἰτούμεθα, τυχεῖν σαῖς πρεσβείαις, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Ἄνθραξ θεοφεγγὴς τῷ πυρὶ, προσομιλήσας θεοφόρε τοῦ Πνεύματος, ἐδείχθης ἐν κόσμῳ Σάββα, καταλαμπρύνων ψυχὰς, τῶν πιστῶς θεόφρον προσιόντων σοι, πρὸς φῶς ὁδηγῶν αὐτοὺς, τὸ ἀνέσπερον Ὅσιε, ἐρημικοὺς δὲ, δροσιζόμενος ἄνωθεν, θείᾳ χάριτι, κατεμάρανας ἄνθρακας. Ὅθεν καὶ τὸν τῆς νίκης σοι, προδήλως δεδώρηται, στέφανον Πάτερ τῆς θείας, δικαιοσύνης ὁ πρύτανις, Χριστός· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Κλίμαξ οὐρανομήκης σαφῶς, ἡ πολιτεία σου θεόφρον γεγένηται, δι' ἧς περ πρὸς ὕψος ἦρθης, καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, ὁμιλεῖν παμμάκαρ κατηξίωσαι, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι· μαρμαρυγαῖς δὲ, ταῖς αὐτοῦ φωτιζόμενος, τὴν ἰσάγγελον, ἐκομίσω φαιδρότητα· ᾧ καὶ νῦν παριστάμενος, ἱκέτευε Ὅσιε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν θείαν, καὶ πανσεβάσμιον μνήμην σου, σὺν σοὶ παραστῆναι, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητήν σε τιμῶμεν, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἐγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Δικαίων ὁμόσκηνε, καὶ Ὁσίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκὶ, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παράκλησεις δέχου Πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὃν δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, δοχεῖον καθαρὸν, σὺ τοῦ Πνεύματος ὤφθης, φωτίζων τοὺς ἐν πίστει σοι, προσιόντας μακάριε· ὅθεν αἰτήσαι, τὸν σὸν Δεσπότην φωτίσαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σε Σάββα, θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προσασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφὲ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, θεοφόρε μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχος· τὰ γὰρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Τριάδος ἐδείχθης, Θεράπων μακάριε. Ὅθεν καὶ νοσούντων, θεραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις τῇ χάριτι, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλην καὶ Κιβωτὸν, τὸ παναγιον Ὄρος, τὴν φωταυγῆ, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον Κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεσις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ Θάνατος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Ὁσιακὸν, καὶ ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν παναρίστον ἐν Ἀσκηταῖς Σάβαν (*) ἔξοχα μέλπω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Τῇ φωταυγείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Σάββα καταύγασον, τοὺς εὐσεβεῖς πόθῳ, ὕμνοις εὐφημοῦντάς σε, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Μοναζόντων τὸ κλέος, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα, τὸν τῆς παρθενίας Διδάσκαλον.

Ὅλον τὸν πόθον πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας, ἀπὸ νεότητος· καὶ πρὸς αὐτὸν ἔχων, πᾶσάν σου τὴν ἔφεσιν, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, Σάββα Θεοφόρε πανεύφημε.

Νενικηκὼς τὸν τῷ καρπῷ κρυπτόμενον, ὄφιν ἐπάτησας, καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους, κούφως ὑπερβέβηκας, Θεοσεβείαις πτέρυξιν, ἀνιπτάμενος Πάτερ· ζωὴν δὲ χαίρων ἐτρύγησας, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τοῦ τῆς γνώσεως.

Περιλαμπόμενος φωτὶ τῆς χάριτος, τὸ πῦρ εἰσέδραμες, ὥσπερ οἱ τρεῖς Παῖδες, μείνας ἀκατάφλεκτος, σὲ τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, καὶ μηνύσαντος πᾶσι, τὴν ἐσομένην σου ὕστερον, Πάτερ προκοπὴν καὶ λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Ἀκατασχέτοις καθ' ἡμῶν ὁ Θάνατος, ὁρμαῖς ἐκέχρητο· ἀλλὰ τῷ σῷ τόκῳ, προσεγγίσας ὤλετο, καὶ προσβαλὼν κατήργηται, Θεοτόκε Παρθένε· ζωὴν γὰρ ὄντως ἀΐδιον, σεσωματωμένην γεγέννηκας.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, πανόλβιε κατεστήσας, βραβευτὴς δικαιοσύνης ἐδείχθης· τῷ γὰρ κρείττονι σαφῶς, τὸ χεῖρον καθυπέταξας· ὅθεν ὡς φοίνιξ Πάτερ, ἐν ταῖς ἐρήμοις ἐξήνθησας.

Ἀκολουθῆσαι διαγνοὺς, τοῖς ἴχνεσι τοῦ Δεσπότου, μετανάστης τῆς πατρίδος ἐγένου· καὶ τὴν ἔρημον οἰκῶν, τὸ τρόπαιον ἀνέστησας, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, θείᾳ δυνάμει ῥωννύμενος.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν, παμμάκαρ ὠχυρωμένος, τὰς ποικίλας τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἐθριάμβευσας σοφὲ, καὶ πᾶσιν ἐφανέρωσας, καὶ τὴν ὀφρῦν ἐκείνου, τὴν ἐπηρμένην κατέβαλες.

Ἱλαρωτάτῃ σε ψυχῇ, καὶ προσηνεῖ διαθέσει, ἀρεταῖς κατακοσμούμενον βλέπων, ὁ λαμπρότατος φωστὴρ, Εὐθύμιος ἐδέξατο, φωτιστικῶς θεσπίζων, τὴν σὴν παμμάκαρ φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Σωτηριώδους δι' ἡμᾶς, τοῦ Λόγου οἰκονομίας, φωτεινὴ σὺ Μητροπάρθενε πύλη, ἐγνωρί-

(*) Γράφεται τὸ, Σάβαν, ἐνταῦθα δι' ἑνὸς Β, οὐχ ὡς ἁμάρτημα, ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον τοῦ Στίχου· ὅρα καὶ τὰ ἑφεξῆς τῆς Ἀκροστιχίδος Τροπάρια.

σθης ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, τὴν νοητὴν ἀκτῖνα, τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπὼν, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, ὅλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σε· καὶ σαρκὸς δὲ ἔξω, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἁγίου ἐγένου, συνόμιλος Πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐκένωσας, καὶ ἐρήμους ἐπόλισας, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα, καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, ἢ ποῦ καταφεύξομαι (*), ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλήν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος! Διὰ τοῦτο ἱκέτης, πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ, Ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σὲ γὰρ πάσας Παρθένε, τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Τὴν τῆς ψυχῆς, ἀνακαθαίρων κατάστασιν, καὶ πλατύνων, θείοις θεωρήμασι, χωρητικὴν, ταύτην ἀληθῶς, θείων χαρισμάτων, εἰργάσω θεομακάριστε· ἀφῇ δὲ τῶν χειρῶν σου, ἀσθενοῦντας ἰάσω, μιμητὴς τοῦ Δεσπότου γενόμενος.

Ὁ κατὰ σοῦ, Πάτερ δεινῶς θρασυνόμενος, κατεπόθη, ὡς Δαθὰν ὁ δείλαιος, ὡς Ἀβειρὼν, ἐξαφανισθείς· σὲ γὰρ ἀοράτως, ἡ θεία χάρις ἐφύλαττε, πολλῶν προνοουμένη, διὰ σοῦ σωζομένων, καὶ τοῖς σοῖς ἑπομένων διδάγμασι.

Νόμῳ Θεοῦ, παιδαγωγήσας θεσπέσιε, τὰς αἰσθήσεις, πρὸς τὴν κατανόησιν, τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν, σοῦ ἐπιτηδείαν, κατέστησας τὴν διάνοιαν, προβαίνων ἀνενδότως, ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ἐκ δυνάμεως Πάτερ εἰς δύναμιν.

Εὐεργετεῖν, τοὺς ὁμοφύλους προθέμενος, ἐν ἐρήμῳ, πόλεις ᾠκοδόμησας, θεοπρεπεῖς καὶ ψυχωφελεῖς, καὶ ἐν γῇ διψώσῃ, πηγὰς ὑδάτων ἐξήγαγες· καὶ ὄμβρους οὐρανόθεν, παραδόξως θεόφρον, ἐν ἀνύδροις χωρίοις κατήγαγες. Θεοτοκίον.

Νεοθαλὴς, ἀθανασίας Παράδεισος, καὶ ὡραῖος, ὄντως ἀναδέδειξαι, ξύλον ζωῆς, ἐν σοὶ φυτευθέν, θεαρχικωτάτως, κυοφορῆσα καὶ τίκτουσα, τὸ πᾶσιν ἀποστάζον, ζωηφόρους ἐλπίδας, τοῖς πιστῶς Θεοτόκον φρονοῦσί σε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀκλινεῖ διανοίᾳ, πρὸς τὸν σὸν ποθούμενον ἀνατεινόμενος, παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν, τῶν μεγίστων θαυμάτων τὴν ἄφθονον, ἐκομίσω Πάτερ, καὶ τοὺς πιστῶς προσερχομένους, συμπαθῶς ἐθεράπευσας Ὅσιε.

Σαρκικῶν βαρημάτων, ὄγκον ἀποθέμενος, σκεῦος θεότευκτον, ἐκλογῆς ἐγένου, τοῦ Ἁγίου θεσπέσιε Πνεύματος, ἀποχῇ βρωμάτων, καὶ προσευχῇ καὶ καρτερίᾳ, καὶ ταπεινοφροσύνῃ κοσμούμενος.

Κήρυξ θείων δογμάτων, μεγαλοφωνότατος κεχειροτόνησαι· τῶν Συνόδων Πάτερ, τῶν ἁγίων συνήγορος γέγονας, Βασιλεῖς σοφίζων, οἷς ἐμφανῶς χάριτι θείᾳ, τειχιζόμενος ὤφθης μακάριε.

Ἡ θεόθεν δοθεῖσα, χάρις σοι θεόπνευστε διαβεβόηται· διεδόθη πᾶσιν, εἰς τὰ τῆς οἰκουμένης ἀκρότατα, ἐναργεῖς ποιοῦσα, θεοπρεπῶς τὰς ἀποδείξεις, τῶν θαυμάτων τὴν θείαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Τῶν πιστῶν ἡ προστάτις, τεῖχος ἀκατάλυτον τῶν εὐφημούντων σε, ἡ παντὶ τῷ γένει, τῶν ἀνθρώπων φανεῖσα σωτήριος, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, σωματικῶς ἐπιφανέντα, τὴν ψυχήν μου διάσωσον Πάναγνε.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀγάπην πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ τὸν πλησίον κτησάμενος, τοῦ Νόμου καὶ Προφητῶν, πληροῖς τὸ κεφάλαιον· τὴν γὰρ ὑπερέχουσαν, πασῶν ἀσυγκρίτως, ἀρετὴν Πάτερ κατώρθωσας.

(*) Τὰ δύο ταῦτα κῶλα, γραφόμενα πρότερον, καὶ οὐκ ἔχω τί πρᾶξαι, ἢ ποῦ καταφεύξασθαι, διορθοῦσι τινές· καὶ οὐκ ἔχω τί πρᾶξαι, οὐδὲ καταφύγιον, οὐδ' ἑτέραν ἐλπίδα. Ἀλλ' ἔστιν ἴσως περιττὴ ἡ τοιαύτη διόρθωσις· καθότι τὰ διαπορητικὰ φέρονται πρὸς ὑποτακτικὴν, ἢ πρὸς μέλλοντα ὁριστικῆς ἀνυπότακτον, κατὰ τοὺς κανόνας τῶν Γραμματικῶν, καὶ ἁπανταχοῦ παραδείγματα μυρία. Τοιοῦτον καὶ τὸ εἰς τὴν Μεγ. Παράκλησιν, Ὠδὴ δ'. Τροπ. α'.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λήξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Γ'σάγγελον ἐπὶ γῆς, σὺ πολιτείαν διήνυσας· ἰσάγγελον δὲ τιμὴν, Χριστός σοι δεδώρηται, Ἁγίων τὰ τάγματα, συνοδοιποροῦντα, τῇ ψυχῇ σου παρασχόμενος.

Σοφίας γόνος ὀφθεὶς, ἀρχὴν σοφίας ἐπόθησας, τὸν φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ· ᾧ καὶ στοιχειούμενος, πρὸς τὴν τελειότητα, τὴν ἐνδεχομένην, τοῖς ἀνθρώποις Πάτερ ἔφθασας.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον, τεκοῦσα διὰ σαρκὸς, ἡμῖν ὁμιλήσαντα, διάσωσον Πάναγνε, τοὺς προσκαλουμένους, ἐκ κινδύνων σὲ τὴν Δέσποιναν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ θυσία ἄμωμος, προσενεχθεὶς δι' ἀρετῆς, Σάββα μακάριε, τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχρημάτισας Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, πολιστής τε τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινος· διὸ κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Σοφίας ὑπάρχων βλάστημα, Σάββα Ὅσιε, παιδόθεν ἐπόθησας Σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον· ἣ συνοικήσασά σοι, ἀπὸ γῆς σε ἐχώρισε, καὶ πρὸς ὕψος ἀνήγαγεν, ἐξ ἀΰλων ἀνθέων πλέξασα στέφανον, καὶ τῇ σῇ ἐπιθεῖσα ἡγιασμένῃ κάρᾳ, θεόφρον· ᾧπερ κεκοσμημένος, ἐξιλέωσαι τὸ Θεῖον, τοῦ δοθῆναί μοι σοφίαν λόγου ἐπαξίως, ὅπως ἀνυμνήσω τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, ἣν ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· διὸ καὶ ἡμεῖς κράζομέν σοι· Χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὄπισθεν τοῦ Θεοῦ κολλῶν παλαι,
Ἔμπροσθεν αὐτοῦ νῦν παρίσταται Σάβας.

Θεσπεσίοιο πόλου πέμπτῃ Σάβας ἐντὸς ἐσήχθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, χώρας τῶν Καππαδοκῶν, κώμης λεγομένης Μουταλάσκης, γονέων, Ἰωάννου καὶ Σοφίας. Εὐθὺς οὖν ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πρὸς τὴν μονήρη κατάστασιν προσδραμὼν, ἐν Μοναστηρίῳ Φλαβιαναῖς προσαγορευομένῳ, τοσοῦτον γέγονεν ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐγκρατὴς, ὡς ἐν τῷ κήπῳ ἰδόντα μῆλον, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐλθόντα, ἐπειπεῖν· Ὡραῖος ἦν εἰς ὅρασιν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός. Καὶ τοῦτο λαβεῖν μὲν ταῖς χερσὶ, μὴ φαγεῖν δὲ, ἀλλὰ τοῖς ποσὶ συμπατῆσαι, καὶ ὅρον ἑαυτῷ θέσθαι μὴ φαγεῖν ποτὲ μῆλον. Ἀλλὰ καὶ εἰς κλίβανον πυρὸς εἰσελθὼν, ἐξῆλθεν ἀβλαβὴς, μηδὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ τοῦ πυρὸς ἁψαμένου.

Ἐν δὲ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ἐμφανὴς καθίσταται τῷ Μεγάλῳ Εὐθυμίῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν Ὅσιον Θεόκτιστον ἐν τῷ Κοινοβίῳ πέμπεται. Τούτων ἁπάντων εἷς ἐτύγχανε, τοὺς τρόπους καὶ τὴν ἀρετὴν ἐκλαμβανόμενος καὶ ἀναμανθάνων. Ὃν ὁ Μέγας Εὐθύμιος ὁρῶν, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἐν αὐτῷ πνευματικὴν κατάστασιν, Παιδαριογέροντα ἐκάλει. Συμπροϊούσης δὲ αὐτῷ τῆς ἡλικίας, ἐπήυξανε μᾶλλον τὴν ἀρετήν. Ὅθεν καὶ πολλὰ θαύματα κατειργάσατο, καὶ ἐν ἀνύδροις τόποις, διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξήγαγε. Γέγονε δὲ καὶ πολλῶν Μοναχῶν καθηγητὴς, καὶ διεπρεσβεύσατο δὶς ἐπὶ τὴν Κωνσταντίνου ἐλθών, παρακληθεὶς ὑπὸ τῶν κατὰ καιρὸν πατριαρχούντων ἐν Ἱεροσολύμοις, πρός τε τὸν Βασιλέα Ἀναστάσιον, καὶ Ἰουστινιανόν. Φθάσας δὲ εἰς τὸ ἀκρότατον τῆς κατὰ Χριστὸν ἡλικίας, ὡς ἐτῶν γενέσθαι τεσσάρων καὶ ἐνενήκοντα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀναστασίου.

Στίχ. Ἀναστάσιον τιμῶ, ὡς σεβόμενον
Τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσιος, ἰδών ποτε τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀνερευνομένους καὶ ἀνακρινομένους, καὶ μεληδὸν κατατεμνομένους ὑπὲρ τῆς τοῦ Θεοῦ ὁμολογίας, Χριστιανὸς ὢν, καὶ μεμνημένος τὰ τούτοις ἐκ Θεοῦ ἀποκείμενα ἀγαθὰ, ἐπεθύμει καὶ αὐτὸς τὸν ἴσον ἀγωνίσασθαι δρόμον. Καὶ δὴ, ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ἐθερμάνθη ἡ καρδία αὐτῷ, καὶ τῷ Σταυρῷ σημειωσάμενος ἅπαν τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐπὶ τὸ στάδιον ἔδραμε, καὶ τοῖς ἐν μέσῳ τοῦ συνεδρίου μεγάλῃ φωνῇ ἐξεβόησεν· Εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὴς ἐγε-

ΑΠΟΚΤΗΣΙΣ ΨΗΦΙΑΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

νόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι (Ἡσ. ξέ). Πάντων δὲ ἀτενισάντων εἰς αὐτὸν, εἶπεν· Ἀκούσατε οἱ ὑπηρέται πάντες τοῦ διαβόλου, ἀκούσατε· Ἐγὼ Χριστιανός εἰμι, καὶ εἰς τὸν Κύριόν μου Ἰησοῦν Χριστὸν πιστεύω· τὰ δὲ εἴδωλα ὑμῶν, καὶ τοὺς ταῦτα προσκυνοῦντας, ἀναθεματίζω καὶ ἀποστρέφομαι. Οἱ δὲ, τὸ πεπαρρησιασμένον αὐτῷ θεασάμενοι, ἐξεπλάγησαν. Καὶ εὐθὺς ἀποδύσαντες αὐτὸν, ἐμάστιξαν σφοδρῶς, καὶ εἶπον· Ταῦτα μέν εἰσι τῆς προπετείας καὶ ἀναιδείας σου· ὅτι δὲ τὸν Χριστὸν σέβῃ μὴ ἀρνούμενος αὐτὸν, τὴν κεφαλήν σου ἀποτμηθεὶς, βορὰ ἰχθύων, καὶ ἑρπετῶν, καὶ πετεινῶν ἐναλίων τῇ σήμερον γενήσῃ. Ὃν περ εὐθέως οἱ δήμιοι λαβόντες, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτῷ· καὶ μικρὸν τῆς γῆς ἀποβάντες, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπέῤῥιψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Διογένης, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Χαίρων ὑπ' ἀνδρῶν ἐνδιδύσκεται πλάνων,
Χιτῶνα Μάρτυς λαΐνον Διογένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀβέρκιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἔπαθλον, Ἀβέρκιε, τομῆς μέγα·
Οὐ γὰρ κότινος, οὐρανὸς δὲ τὸ στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Νόννος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Φυγόντα Νόννον ἀντικειμένου πέδην,
Πεδοῦσι νεκρὸν κείμενον ταῖς κειρίαις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἀπέθου τὰ πρόσκαιρα, τῶν αἰωνίων διαμειβόμενος· σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, ὡς τῶν Ἀγγέλων πολιτευσάμενος, τὴν πολιτείαν, μεθ' ὧν καὶ συνέψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βοᾷ χαριστήρια, ἡ σὴ μεγίστη Λαύρα καὶ πάντιμος, οἰκιστήν σε καὶ Κτίστην, καὶ πολιοῦχον προβαλλομένη σοφὲ, καὶ καυχωμένη, κραυγάζει πρὸς Κύριον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπαύστως ἱκέτευε, Σάββα Θεόφρον ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου· ἐκτενῶς τε δυσώπει, τοὺς σοὺς καμάτους διαιωνίζειν ἀεί, καρποφοροῦντας, τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα παναχράντον, τῆς ὑπὲρ λόγον Λόγου σαρκώσεως, καὶ Παστάδα καὶ Θρόνον, ὀρθᾷ φρονοῦντες σὲ ὀνομάζομεν, καὶ γεγηθότες, τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ἡ. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ἐν εὐφροσύνῃ Ὅσιε, τῶν Ἁγίων τὰ τάγματα, τῆς καθαρωτάτης, σοῦ ψυχῆς προτρέχουσιν, εἰς τόπον ἀνέσεως, εἰς φωτειναὶ σκηνώματα, ἔνθα τῶν Ἁγίων, οἱ χοροὶ ποδηγοῦντες· μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξένα τὰ σὰ θαυμάσια· τοὺς γὰρ θῆρας ἡμέρωσας, προκατηρεμίσας, τῶν παθῶν τὰ κύματα· προλέγεις τὰ μέλλοντα, προφητικῷ χαρίσματι· σίφη τῶν δαιμόνων, φυγαδεύων ἐλαύνεις, εὐτόνοις ἀγρυπνίαις, προσευχαῖς καὶ νηστείαις, Σταυροῦ τε τῇ ἀμάχῳ, δυνάμει Θεοφόρε.

Ὁ Μωϋσῆ τὸ πρότερον, ἀπὸ Στύλου φθεγγόμενος, στύλον ἀπὸ γῆς, εἰς οὐρανοὺς ὁλόφωτον, ἐκτείνας σοι ἔδειξεν, ἔνθα καὶ νῦν κατάκειται, τὸ καρτερικόν σου, καὶ πολύαθλον σῶμα· ᾧ πίσει παρεστῶτες, εὐσεβῶς μελῳδοῦμεν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χαρμονικῶς ἡ μνήμη σου, ἐκτελεῖται πανεύφημε· τὴν χαροποιὸν γὰρ ἀρετὴν ἐνδεδυσαι, τὸ ὄντος ἱμάτιον, τοῦ σωτηρίου καὶ καθαρὸν, καὶ φωτοειδῆ τῆς εὐφροσύνης χιτῶνα· ᾧ νῦν ὡραϊσμένος, μελῳδεῖς ἀνενδότως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τέτοκας, καὶ Παρθένος διέμεινας, καὶ τῷ ξένῳ τόκῳ σου συνῆψας ἅπαντα, τὸν χρόνιον πόλεμον, καὶ τὴν μακρὰν διάστασιν, λύσασα, Χριστὸν τὸν τῆς εἰρήνης δοτῆρα, βαστάζουσα ἐν κόλποις· ὃν πιστῶς εὐλογοῦντες, σὲ πόθῳ ἀνυμνοῦμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Μυρίζει σου ἡ θήκη πνευματικὴν, εὐωδίαν πλουσίως εὐφραίνουσα, τοὺς σοὺς υἱοὺς, σὲ περιεστῶτας εἰλικρινῶς, ἐνθυμουμένους Ὅσιε, τὴν Ἀγγελικήν σου διαγωγὴν, καὶ τὴν σοὶ δεδομένην, λαμπρότητα καὶ δόξαν, καὶ τὴν ἀΐδιον τερπνότητα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ γῆ, ἡ διψῶσα εἰς ἕλη ἐγένετο, ταῖς προσευχαῖς, μεταση-
κευασθεῖσα Πάτερ ταῖς σαῖς· ἀσκητικαὶ γὰρ φάλαγγες, ταύτην κατοικοῦσι ποταμηδόν· ἡ
χώρα Ἰορδάνου, ἐξήνθησεν ὡς κρίνον, ἀρδευομένη τοῖς σοῖς δάκρυσι.

Λαμπρότης τῶν Ἁγίων ἐν οὐρανοῖς, ὡς δικαίῳ σοι Πάτερ ἀνέτειλε· τὸν γὰρ Χριστὸν, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἀληθῆ, περιφανῶς
ἠγάπησας· οὗ τὴν πολιτείαν ἰχνηλατῶν, τὴν τούτου ζωηφόρον, παμμάκαρ ἐμιμήσω, ὡς δυνατόν σοι ἁγιότητα.

Πλουσίως Θεοφόρε λάμπων φωτὶ, καὶ χορείας Ἀγγέλων θεώμενος, φωτοειδεῖς, περιπολευούσας τὸ τρισσὸν φῶς, καὶ δεχομένας χάριτι, τὰς τῆς θεοπτίας ἐπιβολὰς, μὴ
παύσῃ ἱκετεύων, ἀφέσεως πταισμάτων, ἀξιωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Ὤραθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύ-
ξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν ἔρημον ἐπόλισας, τρόποις ἐν φιλοσόφοις, Πατέρων τὸ ἀγλαΐσμα, Σάββα Πάτερ θεόφρον, καὶ ταύτην ἀπετέλεσας, νοητὸν Παράδεισον, κομῶσαν ἄνθεσι θείοις, μονοτρόπων τῷ πλήθει, τῶν ἀξίως τελούντων, τὴν σὴν σεβάσμιον μνήμην.

Ἕτερον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Ἡ ἔρημος εὐφραινέσθω, καὶ ἐξανθείτω ὡς κρίνον, ὅτι ἐπλήθυνας ταύτης, τὰ τέκνα Σάββα θεόφρον· ἡ χώρα τοῦ Ἰορδάνου, ἀγαλλιάσθω νῦν χαρμοσύνως, ἐν τῇ θείᾳ σε μνήμῃ. Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε Πύργε, καὶ δωδεκάτειχε Πόλις, ἡλιοστάλακτε Θρόνε, Καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα! πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὑπερόπτης τῶν κάτω, καὶ παρεπίδημος, ὁ ἐραστὴς τῶν ἄνω, καὶ ἐρημοπολίτης, Σάββας ὁ θεόφρων, πάντας ἡμᾶς, ἑορτάσαι προτρέπεται, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας αὐτοῦ πιστῶς, τὴν ἡμέραν τὴν σεβάσμιον. Δίς.

Ἔξω σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου, ταῖς ἀρεταῖς γεγονὼς, καὶ δι' αὐτῶν δοξάσας, ἐπὶ γῆς διὰ βίου, τὸν Κύριον τῆς δόξης, Πάτερ σοφὲ, κατ' ἀξίαν δεδόξασαι, καὶ ἰαμάτων ἐδείχθης θεία πηγὴ, παρ' αὐτοῦ Σάββα θεόληπτε.

Μέτριος ἄκακος πρᾶος ἁπλοῦς ἡσύχιος, ὡς χρηματίσας Πάτερ, ὑπὲρ ἄνθρωπον ὄντως, καὶ ἄϋλος ἐν ὕλῃ, οἶκος Θεοῦ, καθωράθης παναξιος, τὰς ἐξ αὐτοῦ προϊούσας σοι δωρεὰς, συμπαθῶς διαπορθμεύων ἡμῖν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά· καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'.

ΤΗ ϛ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Γ'στῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μύρῳ θείῳ σε ἔχρισε, θεία χάρις τὸ Πνεύματος, Μύρων προεδρεύσαντα καὶ μυρίσαντα, ταῖς ἀρεταῖς ἱερώτατε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ἡδυπνόοις τε εὐχαῖς, τὰ δυσώδη διώκοντα, πάθη πάντοτε· διὰ τοῦτό σε πίστει εὐφημοῦμεν, καὶ τελοῦμέν σε τὴν μνήμην, τὴν παναγίαν Νικόλαε. Δίς.

Ὡς λαμπτῆρά σε ἄδυτον, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, ἐν τῷ ϛερεώματι ἀναλάμψαντα,

ΑΝΑΣΤΕΡΙΑΔΟΥ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τῆς Ἐκκλησίας Νικόλαε, καὶ κόσμον φωτίζοντα, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, καὶ ἐξαίροντα, ἀθεΐας χειμῶνα καὶ γαλήνην, ἐργαζόμενον βαθεῖαν, χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Καὶ παρὼν καὶ φαινόμενος, ἐν ὀνείροις Νικόλαε, τοὺς ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν ἔσωσας, ὡς συμπαθὴς ὡς φιλάγαθος, ὡς ῥύστης θερμότατος, ὡς προστάτης ἀληθὴς, τῶν πιστῶς ἐξαιτούντων σου, τὴν ἀντίληψιν, ἱερώτατε Πάτερ τῶν Ἀγγέλων, συμπολῖτα Ἀποστόλων, καὶ Προφητῶν ἰσοστάσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Κληρονόμε Θεοῦ, συγκληρονόμε Χριστοῦ, λειτουργὲ Κυρίου, Ἅγιε Νικόλαε, κατὰ τὸ ὄνομά σου, οὕτω καὶ ἡ πολιτεία σου· συνεξέλαμψε γὰρ τῇ πολιᾷ ἡ σύνεσις· ἐμαρτύρει τὸ φαιδρὸν τοῦ προσώπου σου, τῆς ψυχῆς τὸ ἀνεξίκακον· ἐβεβαίου τὴν πραότητα, τοῦ λόγου τὸ ἥσυχον· ἡ ζωή σου ἔνδοξος, καὶ ἡ κοίμησις μετὰ Ἁγίων. Πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ, Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Νικόλαε μακάριε, προσπίπτοντά με οἰκτειρον, δέομαί σου, καὶ τὰ ὄμματα σοφὲ, φώτισον τῆς ψυχῆς μου, ἵνα καθαρῶς βλέψω, τὸν Φωτοδότην καὶ Οἰκτίρμονα.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Ἐχθρῶν ἐπιζητούντων με, κακοποιῆσαι Ἅγιε, ἐξελοῦ με, παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν, ὡς ἔχων Ἱεράρχα, Νικόλαε παμμάκαρ, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Λιμένα σε ἀχείμαστον, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, Ἱεράρχα, σὲ κεκτήμεθα πιστοὶ, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, καὶ ὁδηγὸν ψυχῶν καὶ πρόμαχον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζηλώσας ὁ ἀντίδικος, τὴν ποίμνην σου Πανάχραντε, καθ' ἑκάστην, ἐκζητεῖ ὁ πονηρὸς, καταβρωμα ποιῆσαι· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, τῆς τούτου βλάβης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογοῦμεν τὴν ά. Στάσιν τῷ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μύροις, παροικήσας αἰσθητῶς, μύρον ἀληθῶς ἀνεδείχθης, μύρῳ χρισθεὶς νοητῷ, Ἅγιε Νικόλαε, Ἀρχιεράρχα Χριστοῦ· καὶ μυρίζεις τὰ πρόσωπα, τῶν πίστει καὶ πόθῳ, σοῦ τὴν παναοίδιμον, μνήμην τελούντων ἀεί, λύων συμφορῶν καὶ κινδύνων, τούτους καὶ τῶν θλίψεων Πάτερ, ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον πρεσβείαις σου.

Νίκη, φερωνύμως ἀληθῶς, τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἀνεδείχθης, ἐν πειρασμοῖς κραταιὰ, Ἅγιε Νικόλαε, θεράπων ὄντως Χριστοῦ· παντα-χοῦ γὰρ καλούμενος, ὀξέως προφθάνεις, πόθῳ τοὺς προστρέχοντας, ὑπὸ τὴν σκέπην σου· σὺ γὰρ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, πίστει ὀπτανόμενος σώζεις, ἐκ τῶν πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Ὤφθης, Κωνσταντίνῳ Βασιλεῖ, σὺν τῷ Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, καὶ τούτους φόβῳ βαλὼν, οὕτως αὐτοῖς εἴρηκας· Λύσατε δὴ ἐν σπουδῇ, τῆς εἱρκτῆς οὓς κατέχετε, δεσμίους ἀδίκως, ἀθῴους τυγχάνοντας, τῆς παρανόμου σφαγῆς· ὅμως, ἀλλ' ἐὰν παρακούσῃς, ἔντευξιν ποιήσομαι Ἄναξ, κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον δεόμενος.

Μέγας, ἀντιλήπτωρ καὶ θερμὸς, τοῖς ἐν τοῖς κινδύνοις τελοῦσιν, ὑπάρχεις ἔνδοξε, Ἅγιε Νικόλαε, ἱεροκήρυξ Χριστοῦ, τοῖς ἐν γῇ καὶ τοῖς πλέουσι, τοῖς πόῤῥω καὶ πέλας, οἷα συμπαθέστατος, καὶ πρεσβευτὴς κραταιός· ὅθεν, συνελθόντες βοῶμεν· Πρέσβευε πρὸς Κύριον ὅπως, πάσης λυτρωθῶμεν περιστάσεως (*).

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν σαρκὶ ἐν Μύροις ὑπάρχοντα, καὶ πνευματικῶς πᾶσι προφθάνον-

(*) Ταῦτα μόνα τὰ τέσσαρα Προσόμοια ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Χειρογράφῳ, καὶ ταῦτα ὁμοίως ψάλλονται ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Τὰ δὲ ἑφεξῆς ἕτερα τρία ἐλλείπουσι μὲν ἐκ τοῦ Χειρογράφου, σημειοῦνται δὲ καὶ ἐν τῷ νεοτυπώτῳ Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, σελ. 41, ὡς ποίημα Νικολάου τοῦ Μαλαξοῦ· περὶ οὗ ὅρα πλατύτεραν εἰς τὰ Προλεγόμενα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Λιβαδειάς
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τα, τοῖς εἰλικρινῶς αὐτὸν ποθοῦσι· τὸ πάντων, τῶν θλιβομένων παραμύθιον, καὶ πάντων, τῶν ἐν κινδύνοις καταφύγιον· τῆς εὐσεβείας τὸν πύργον· τῶν πιστῶν τὸν πρόμαχον· τὸν δι' οὗ ὀφρὺν δυσμενῶν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις μελῳδικοῖς ᾄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον· τὸν τῆς Ἐκκλησίας πρωτοστάτην· τὸν μέγαν, προασπιστήν τε καὶ διδάσκαλον· τὸν πάντας, τοὺς κακοδόξους καταισχύνοντα· τὸν ὁλετῆρα Ἀρείου, καὶ θερμὸν ἀντίμαχον· τὸν δι' οὗ τὴν τούτου ὀφρὺν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις προφητικοῖς ᾄσμασιν, ἐπαινέσωμεν, τὸν Ἱεράρχην; τὸν τὰ πόρρω ὄντα προβλέποντα, καὶ τὰ διεστῶτα ὡς παρόντα προθεσπίζοντα· τὸν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην περιθέοντα, καὶ πάντας ἀδικουμένους ἐκλυτρούμενον· τὸν ἐν ὀνείροις ὀφθέντα, Βασιλεῖ θεόφρονι, καὶ τοὺς πρὶν δεσμίους σφαγῆς ἀδίκου ῥυσάμενον, τὸν πλουτοῦντα τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἱεραρχῶν τὴν καλλονὴν, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ τῶν πιστῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τῶν Μυρέων φρουρὸς, καὶ πρόεδρος σεπτὸς, καὶ στύλος ἀπερίτρεπτος. Χαίροις φωστὴρ παμφαέστατε, ὁ τὰ τοῦ κόσμου πέρατα, διαλάμπων τοῖς θαύμασι· Χαίροις τῶν θλιβομένων ἡ θεία χαρμοσύνη, καὶ ἀδικουμένων θερμότατος προστάτης. Καὶ νῦν παμμάκαρ Νικόλαε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἀεὶ, τὴν χαρμόσυνον καὶ πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν· Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν· καὶ ἄνητὸς, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάρινος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος. Κεφ. Γ'. 13.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι, βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειό- Κεφ. Γ'. 12.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

της εὐθέων ὁδηγήσει αὐτοὺς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανὼν δίκαιος, ἔλιπε μετάμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς· ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἁλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει· ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν, παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων, εὔοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις· στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν· ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 7. Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μή κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα,

Ἦχος ά.

Ἐνατενίσας ἀκλινῶς τῷ ὕψει τῆς γνώσεως, καὶ κατοπτεύσας ἀδήλως σοφίας τὸν βυθὸν, σαῖς διδαχαῖς κόσμον κατεπλούτισας, Πάτερ. Ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ Χριστὸν δυσώπει, Ἱεράρχα Νικόλαε.

Ὁ αὐτός.

Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ θεράπων, καὶ οἰκονόμε τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, καὶ ἄνερ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, στήλη τε ἔμψυχε, καὶ ἔμπνους εἰκών· ὡς θεῖον γὰρ θησαυρόν σε, ἡ τῶν Μυρέων Ἐκκλησία, ἀγαμένη προσήκατο, καὶ πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου Χριστὸς ὁ Θεὸς, Ἱεράρχα Νικόλαε· ἐν γὰρ τοῖς Μύροις μυρίζων, διαλάμπεις φαιδρῶς τοῖς θείοις σου κατορθώμασιν, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προσάτα· διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάτερ Νικόλαε, ἡ μυροθήκη τῶν λειψάνων σου, τὰ Μύρα πολιουχεῖ· διὸ καὶ δεσμίους, ἀκρίτως κατακριθέντας, ἐν ὀνείρῳ Βασιλεῖ τῇ ὀπτασίᾳ σου φανεὶς, ἠλευθέρωσας θανάτου, δεσμῶν καὶ φυλακῆς. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τότε, καὶ ἀεὶ, δι' ὀπτασίας σου φάνηθι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάτερ Νικόλαε, εἰ καὶ τὰ Μύρα σιωπᾷ, ἀλλ' ὁ κόσμος ὅλος, ὁ ὑπὸ σοῦ φωτισθεὶς, καὶ ἡ τοῦ μύρου εὐωδία, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἀνακράζει εὐφήμοις ὑμνῳδίαις, καὶ οἱ σωθέντες διὰ σοῦ κατάκριτοι. Σὺν τοῖς ἐν Μύροις καὶ ἡμεῖς μέλποντες βοῶμεν· Πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Πάτερ Νικόλαε, τοῦ Παναγίου Πνεύματος μυροθήκη ὑπάρχων, ὡς ἔαρ μυρίζεις εὐφρόσυνον, τῶν θείων ἀρωμάτων Χριστοῦ· τῶν Ἀποστόλων γὰρ μιμητὴς γενόμενος, τὴν οἰκουμένην περιπολεύεις, διὰ τῶν λόγων τῶν θαυμάτων σου. Ὅθεν καὶ τοῖς πόρρω ὡς ἐγγὺς, δι' ὀνείρων ὀπτανόμενος, ἐκ θανάτου λυτροῦσαι, τοὺς ἀδίκῳ ψήφῳ θνήσκειν μέλλοντας, διασώζων παραδόξως, ἐκ κινδύνων πολλῶν τοὺς ἐπικαλουμένους σε. Διὸ καὶ ἡμᾶς, τῶν ἐπεμβαινόντων δυσχερῶν, ἐλευθέρωσον σαῖς πρεσβείαις, τοὺς ἀεὶ ἀνευφημοῦντάς σε.

Ἦχος πλ. β'.

Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ· εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας· σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέῳκται· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιε Νικόλαε.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Νικόλαε, ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ· καὶ αὐτός σε ἐδόξασεν ἐν τῇ ἐπουρανίῳ, καὶ ὄντως ζωῇ. Διὸ παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτὸν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, ὁ καρπὸς ἐφαίδρυνε τῶν πιστῶν τὰς καρδίας· τίς γὰρ ἀκούων τὴν ἄμετρόν σου ταπείνωσιν, τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἱλαρότητα; θλιβομένων τὸ συμπαθές; πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας, Ἱεράρχα Νικόλαε. Καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀναδησάμενος στέφανον, πρέβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ σπήλαιον δεχέσθω· ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιὰ παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὔᾳ, κράζοντες· Ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλή· τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον· ὁ θεῖος τῆς θειοτάτης, ἱερωσύνης κανών· ὁ Ποιμὴν ὁ μέγας ὁ φανώτατος· πυρσός, ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὄνομα· ὁ δεομένοις, συμπαθῶς ἐπικλώμενος· ὁ καμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι· ῥύστης ὁ ἑτοιμότατος· φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τελοῦσι, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου. Χριστὸν καταπέμψαι, παμμακάριστε δυσωπεῖ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς· τὸ τῆς Τριάδος καθαρὸν ἐνδιαίτημα· ὁ στύλος τῆς Ἐκκλησίας· ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός· καταπονουμένων ἡ βοήθεια· ἀστὴρ, ὁ ταῖς λάμψεσιν, εὐπροσδέκτων δεήσεων, διασκεδάζων, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, σκότος πάντοτε, Ἱεράρχα Νικόλαε· ὅρμος ὁ γαληνότατος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τρικυμίαις τοῦ βίου, περιζατούμενοι σώζονται. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Χαίροις ὁ ζήλῳ θείου πληρωθεὶς, ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπιστασίᾳ φρικτῇ, καὶ ταῖς δι' ὀνείρων προσφοιτήσεσι. Πηγὴ ἡ πηγάζουσα ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μύρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε, τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα· μάχαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα· πτύον λικμίζον Ἀρείου τὰ ἀχυρώδη διδάγματα. Χριστὸν καταπέμψαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ θεράπων λειτουργὲ Κυρίου, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σκεῦος ἐκλογῆς, στῦλε καὶ ἑδραίωμα τῆς Ἐκκλησίας Βασιλείας κληρονόμε, μὴ παρασιωπήσῃς, τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ἄνυμφευτε Παρθένε, πόθεν ἥκεις; τίς ὁ τεκών σε, τίς καὶ ἡ Μήτηρ σου; πῶς τὸ Κτίσμην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρη τὴν νηδύν; μεγάλων παραδόξων ἐπὶ σοὶ φρικτῶν μυστηρίων, ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὁρῶμεν Παναγία, καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χρέος, ἐκ τῆς γῆς τὸ Σπήλαιον· καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν Ἀστέρα· καὶ Μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰ δυσμὰς θεάσασθαι, τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν, ὡς βρέφος γαλουχούμενον (*).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

(*) Ἀλλαχοῦ ἀπαντᾶται, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Λήξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀστράπτεις ἐν τῇ γῇ, τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι, Νικόλαε σοφὲ, καὶ κινεῖς πᾶσαν γλῶσσαν, εἰς δόξαν τε καὶ αἶνεσιν, τοῦ ἐν γῇ σε δοξάσαντος· ὃν ἱκέτευε, πάσης ἀνάγκης ῥυσθῆναι, τοὺς τὴν μνήμην σου, πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντας, Πατέρων ἐκλόγιον.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προσασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν δευτέραν Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν πιστῶν προΐστασαι, σκέπων φρουρῶν τούτους μάκαρ, καὶ ἐκ πάσης θλίψεως, ἀπολυτρούμενος σαφῶς, Ἱεραρχῶν ὡραιότατον, κλέος καὶ δόξα, Νικόλαε Ὅσιε.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἕτοιμος, τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σὲ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδῃς, ἡ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε,

Προσάτης θερμότατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Νικόλαε, τὰ τῶν αἱρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σὺν παῤῥησίᾳ· καὶ κανὼν ἀνεδείχθης, πᾶσιν Ὀρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων, τῶν ἐφεπομένων σου θείαις διδασκαλίαις καὶ εἰσηγήσεσι.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία παναμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προσρεχόντων· σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων, Πάναγνε κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὁ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ά. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου Ἤχου. Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ, καὶ πιστὲ· εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας· σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας· καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέῳκται· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιε Νικόλαε.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ἡ.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σὺν Νικολάῳ τῇ Θεοτόκῳ μέλπω, καὶ πόθῳ προσᾴδω.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Ὁ Εἱρμός.

» Ὠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες, θεῷ τῷ » ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι » δεδόξασται.

Σοφίας τὴν ἄβυσσον, ἡ τετοκυῖα, σταγόνα σοφίας μοι, Πηγὴ χαριτόβρυτε, σεμνὴ κατάπεμψον, ὑμνολογῆσαι τῶν χαρίτων σου τὸ πέλαγος.

Ὑμνῶ σε Πανύμνητε, ἣν ἀνυμνοῦσιν, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ὡς Θεὸν κυήσασαν, τὸν ὑπερύμνητον· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ, ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σοὶ, Νικόλαε, θεῖον ἐξᾴδω μέλος.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στεφηφόρος βήματι Χριστοῦ, πάνσοφε Νικόλαε, παρεστηκὼς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμόν μοι δώρησαι, καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν· ὅπως εὐφημήσω χαίρων σου, παμμάκαρ τὴν πανήγυριν.

Ὁ δοξάζων πάντας τοὺς αὐτὸν, Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον δέδωκε, πειρασμῶν ῥυόμενον, τοὺς προστρέ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Δημοσιών
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

χοντας τῇ σῇ σκέπῃ Νικόλαε, καὶ προσκαλυμένους πίστει σε, καὶ πόθῳ παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἐνθεὶς, ὄφις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλαστουργῷ, ὡς αἰχμάλωτον ἥρπασε· διὰ σὲ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, Θεωθεὶς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομῆτορ, τὸν ἐμὲ Θεώσαντα γεγέννηκας.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, κατὰ Ἀλφάβητον, φέρον ἀκροστιχίδα,

ἐν μὲν τοῖς Τριαδικοῖς Τριὰς σῶζε.
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Ἁγνὴ σκέπε.

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος ἀ. Χριστὸς γεννᾶται.

Ἀπόρῳ γλώττῃ καὶ χείλεσιν, ἐγκώμιον βραχὺ καὶ παράκλησιν, προσάξαι τῇ σῇ Νικόλαε, ἥκω Θεομιμήτῳ ὑπεροχῇ· ἀλλ' ὡς πλουτοδότης, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν, ἵλεων δίδου μοι.

Βροτὸς ὑπάρχων οὐράνιος, ἰσάγγελος ἐν γῇ πεφανέρωσαι· χηρῶν ἀντιλήπτωρ μέγιστος, καὶ καταπονουμένων ἐκδικητὴς, πάντων θλιβομένων, ἐν κινδύνοις βοηθὸς, Πάτερ Νικόλαε.

Γνωρίζει πᾶσα ὑφήλιος, Νικόλαε τρισμάκαρ τὰ θαύματα, τῶν σῶν ἀρετῶν τὸ πέλαγος, πένητες τὸν προστάτην, καὶ ὀρφανοὶ, χῆραι τὸν τροφέα, καὶ τυφλοὶ τὸν ὁδηγὸν, πάντες τὸν πρόμαχον. Τριαδικόν.

Τριάδα σέβω τὴν ἄκτιστον, Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι, οὐσίαν ἁπλῆν Θεότητα, φύσιν μὴ τεμνομένην ὑσιωδῶς, τρεῖς τὰς ὑποστάσεις, διαιρῶν προσωπικῶς, καὶ καθ' ὑπόστασιν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως Λόγον συνείληφας, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Πανάχραντε, καὶ τοῦτον σαρκὶ γεγέννηκας, μείνασα μετὰ τόκον ὥσπερ τὸ πρίν· τοῦτον ὡς Υἱόν σου, καὶ Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἀεὶ ἱκέτευε.

Καταβασία.

» Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ » οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ » γῆς, ὑψώθητε· ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, » καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοὶ, ὅτι δε» δόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θελημά » σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρα» νὸν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἑδράσας » ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Ὁ οὐρανὸς ὁ καθαρώτατος, τὸ τοῦ Βασιλέως ἀνάκτορον, ὁ χαριτόπνους ἀληθῶς, καὶ εὐώδης Παράδεισος, ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν, ἡ Θεοτόκος ὑμνείσθω μοι.

Λόγῳ τὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν τῷ λόγῳ πᾶσαν πρὸς ὕπαρξιν, παραγαγόντα λογικὴν, φύσιν ἅμα καὶ ἄλογον, ἀλογίας ἐκλυτρούμενον, βροτοὺς Παντευλόγητε.

Ἄλλος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότου γνήσιος, σὺ μαθητὴς γενόμενος, διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ θανάτου πικροῦ.

Ἵλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις Πολυέλεε. Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα, καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον, Παναγία Χριστὸν ἡ τέξασα· ἐν ᾧ ἑστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Δέλτον ἐν καρδίᾳ, κεκτημένος θεόφρον πολλῶν ἀρετῶν, ἐγγεγραμμένην ἀθανάτῳ, καὶ ἀχράντῳ δακτύλῳ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Νικόλαε, ὑπὲρ κηρίον καὶ μέλι γλυκύ, στάζεις ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ἔδειξεν ἡ χάρις, ἐπί σε παραδόξως τὰ θαύματα· ἡ φαιδρὰ γὰρ σοῦ πολιτεία, ὦ Νικόλαε ὄντως, χρυσοῦ παντὸς τηλαυγέστερον, ὑπεραστράπτει καὶ λάμπει ψυχαῖς, αἴγλῃ Θείου Πνεύματος.

Ζῆς καὶ μετὰ πότμον, ἐν ὀνείροις σαφῶς ὀπτανόμενος, καὶ νεανίας ἐκ θανάτου, παραδόξως λυτροῦσαι, βοῶν ἐμφανῶς τῷ Ἄνακτι· Μὴ ἀδικήσῃς τοὺς ἄνδρας, ἐπεί, φθόνῳ διεβλήθησαν. Τριαδικόν.

Ἵλεως γενοῦ μοι, Παναγία Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐν ἀμέτροις πλημμελείαις, ῥυπωθέντι τῷ βίῳ, Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, διατηροῦσά με πάντοθεν καὶ ἀεὶ, ἄτρωτον ἐκ θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Νέμοις Θεοτόκε, σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δούλοις σου, καὶ ἐν ἀνάγκαις καὶ κινδύνοις,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λιμεσσού - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ταχυδρόμοις πρεσβείαις, φρουρεῖν, βοηθεῖν παράστηθι· σὺ γὰρ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν πιστῶν, πέλεις Θεονύμφευτε. **Καταβασία.**

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννη-
» θέντι ἀῤῥεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων
» ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ
» τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας
» ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸν ἰαμάτων ὑπερχειλῆ, καὶ πηγὴν σε θαυμάτων ἀνελλιπῆ, ἔδειξε Νικόλαε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος· οἱ γὰρ βαρείαις νόσοις, πικρῶς πιεζόμενοι, καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου, δεινῶς ἐταζόμενοι, πάσης ἀθυμίας, ἀκεσώδυνον ὄντως, εὑρίσκουσι φάρμακον, τὴν θερμήν σου ἀντίληψιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίσην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε Ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις Πανύμνητε. **Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.**

» Ἐν Πνεύματι προβλέπων, προφῆτα Ἀβ-
» βακοὺμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν,
» ἐκήρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐ-
» πιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀ-
» ναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θανάτου μὲν αἰτία, ἡ Εὔα τοῖς βροτοῖς, συμβουλίᾳ ὄφεως, γεγένηται Ἁγνή· σὺ δὲ Παρθένε τεκοῦσα λόγῳ τὸν Λόγον, ἀθανασίας καὶ ζωῆς πρόξενος ὤφθης· ὅθεν ἐπαξίως ὑμνοῦμέν σε.

Ἐν Πνεύματι Προφῆται, προεῖδόν σε Ἁγνὴ, Ὄρος Πύλην Τράπεζαν, ἁγίαν Κιβωτὸν, Λυχνίαν Θρόνον ζωῆς, Σταμνον καὶ Κλίνην, Θεοῦ Μητέρα ἐν συμβόλοις σε δηλοῦντες, ὧν ἡμεῖς ὁρῶμεν τὴν ἔκβασιν.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ὁμιλήσας, καθαρῶς ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, φωτοφόρος γέγονας, κόσμου φωτίζων τὰ πέρατα, πᾶσι παριστάμενος, καὶ πάντας σώζων τοὺς πίστει σοι προσῤῥέχοντας.

Λυτρούμενος, ἐκ θανάτου ὡς ὤφθης τὸ πρότερον, νεανίας Ὅσιε, οὕτω καὶ νῦν με διάσωσον, πάσης περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων παμμακάριστε.

Ἀπήστραψας, ἀρετῶν λαμπηδόνας Πανόλβιε, μιμητὴς παναρίστου, τοῦ σοῦ Δεσπότου γενόμενος· σώζεις δὲ καλούμενος, τοὺς εὐλαβείᾳ καὶ πόθῳ σε δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐλήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, σωματωθησόμενος, καὶ διασώσων ὡς εὔσπλαγχνος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Χαῖρε Θεοτόκε Πανάμωμε.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Κλῆσίς σου μόνη ἀληθῶς, ἐν πάσαις τῶν Ἐθνῶν βουλαῖς, προσκαλουμένη θᾶττον ῥύεται, τοὺς κράζοντάς σοι θερμῶς, ἱερὲ Νικόλαε· Ὡς πρὶν στρατηλάτας ἐλυτρώσω, διάσωσον καὶ ἡμᾶς, πάσης ἐκ δεινῆς περιστάσεως.

Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ, πρεσβεύειν ἐκτενῶς σοφὲ, μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν σῶν πιστῶν οἰκετῶν, θαυμαστὲ Νικόλαε· ἵνα τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ῥυσθῶμεν καὶ ἐξ Ἐθνῶν, γνώμης πονηρᾶς καὶ κακώσεως.

Ἰάματα βρύεις πανταχοῦ, τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι, καὶ ἐκ δεσμῶν λυτροῦσαι ἅπαντας· διὸ τὴν λύπην ἡμῶν εἰς χαρὰν μετάβαλε, ταῖς σαῖς εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις, Νικόλαε φαεινὲ, θραύων τὴν ὀφρὺν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Ἀνάρχου Θεότητος ἀρχὴν, Πατέρα καὶ Υἱὸν τιμῶ, καὶ Πνεῦμα σέβω τὸ πανάγιον, τὴν πάντων παντουργικὴν, ἐνιαίαν ἄτμητον, τρισὶ χαρακτῆρσι καὶ προσώποις, διῃρημένην ἀεὶ, μίαν βασιλείαν ἀμέριστον.

Θεοτοκίον.

Σὺ ὄντως ἐπέκεινα βροτῶν, Ἀγγέλων τε ὑπέρτιμος, Θεογεννῆτορ Κόρη πέφηνας· τὸν πάντων γὰρ Ποιητὴν, ἐν γαστρὶ συνείληφας, σάρκα ὑλικὴν ἡμφιεσμένον, τεκοῦσα δίχα σποράς. Ὦ καινοπρεποῦς θεωρήματος!

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Καταβασία.

» Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος
» ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀ-
» νεβλάστησας· ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς, κατασκίου
» δασέος, ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
» ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, φῶς τὸ ἀ-
» ΐδιον, τοῖς ὀρθρίζουσιν ἐπὶ τὰ κρί-
» ματα τῶν ἐντολῶν σου, Δέσποτα φιλάνθρω-
» πε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὡς Κιβωτὸς σεμνὴ ἁγιάσματος, καὶ ὡς πυ-
ρίμορφος Θρόνος ἅγιος, καὶ ὡς Παλάτιον
ἡγιασμένον, Δέσποινα ἐχώρησας, Θεὸν Παν-
τοκράτορα.

Μήτηρ ἀπειράνδρως ἐν Παρθένοις σὺ, αὖθις
Παρθένος δὲ, ἐν μητράσι μόνη Πάναγνε
ἀῤῥήτως ὤφθης· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν φύ-
σεις ἀμείβοντα.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμός.

Θεοπρεπεῖ, πολιτείᾳ τρισμάκαρ λελαμπρυ-
σμένος, τοὺς κατακριθέντας ἀδίκῳ ψήφῳ
θανατωθῆναι, παραστὰς ἐλυτρώσω, τῷ Δε-
σπότῃ Χριστῷ κραυγάζοντας· Ἕτερον ἐκτός
σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἐν οὐρανοῖς, τὴν ἀΐδιον δόξαν νῦν ἐπο-
πτεύων, καὶ τῆς ἀπορῥήτου καὶ θείας
ἄϊγλης, ταῖς φανοτάταις ἐντρυφῶν λαμπηδόσι,
σκέπασόν με τῇ προστασίᾳ σου, Ὅσιε θερά-
πων, Χριστοῦ πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Ἵνα τὴν σὴν, ἐκζητήσῃς εἰκόνα συγκεχω-
σμένην, τοῖς πάθεσι· Σῶτερ τὰς οὐρανίους,
λαθὼν δυνάμεις, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἐπε-
φάνης τοῖς σοὶ κραυγάζουσιν· Ἕτερον ἐκτός
σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Κηρύττει σου Πάτερ, τὰ θαύματα νῦν, ἡ
Μυρέων μεγίστη μητρόπολις, Λυκίων ἐ-
παρχία τε, καὶ πᾶσαι πατριαὶ, τὰς σὰς τερα-
τουργίας· δι' ὧν πάντας ἐκ πόνων, θλιβερῶν
ἐλυτρώσω, ἀξιοθαύμαστε Νικόλαε.

Λιμὴν τῶν χηρῶν, καὶ Πατὴρ ὀρφανῶν,
βοηθὸς τῶν ἐν θλίψει παναρίστος, πεν-
θούντων παραμύθιον, ποιμὴν καὶ ὁδηγὸς, πάν-
των τῶν πλανωμένων, Νικόλαε ὑπάρχων, καὶ
ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπο-
λύτρωσαι.

Μετέρχῃ ἐκ γῆς πρὸς αὐλοὺς σκηνὰς, ἔνθα
βλέπεις τὸ ἄφραστον κάλλος Χριστοῦ,
Ἀγγέλων τοῖς στρατεύμασιν, ἐφάμιλλος δειχ-
θείς· διὸ σὺν Ἀποστόλοις, καὶ Μάρτυσι χο-
ρεύων, ἐκτενῶς τὸν Σωτῆρα, Πάτερ Νικόλαε
ἱκέτευε. Τριαδικόν.

Συνάναρχα τρία, ὁμόθρονα μὲν, ἀμερίστου
μιᾶς δὲ θεότητος, δοξάζω αὐτεξούσια,
τὰ πρόσωπα σαφῶς· δι' ἧς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος,
παρήχθην εἰς τὸ εἶναι, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζων· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Βροτῶν σωτηρία, καὶ πάντων ἐλπὶς, ἡ προ-
φθάνουσα τάχος καὶ σώζουσα, Οἰκτείρη-
σον καὶ νῦν ἡμᾶς, βοῶμέν σοι Ἁγνὴ, τοὺς σὲ
προσκαλουμένους, ἀεὶ ἐν περιστάσει· προστα-
σίαν γὰρ ἡμεῖς, μετὰ Θεὸν ἄλλην οὐκ ἔχομεν.

Καταβασία.

» Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς
» μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰ-
» ρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν
» θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκ-
» τὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
» Τὴν ζωήν μου ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθο-
» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κρά-
» ζοντα· Δόξα σοι.

Προστασία τῶν πιστῶν, ἀθυμούντων χαρ-
μονὴ, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, ἔμπλησον
πνευματικῆς, τοὺς δούλους σου, τοὺς πεποιθό-
τας τῇ προστασίᾳ σου.

Οὐρανὸς ὁ λογικὸς, ὁ Ναὸς ὁ καθαρὸς, ἡ
ἁγία Κιβωτὸς, ὁ τερπνότατος Θεοῦ,
Παράδεισος, ἐν ᾧ τὸ ξύλον ζωῆς ὑμνείσθω μοι.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁ τῆς νίκης Νικόλαε στέφανος, σοῦ τῇ κο-
ρυφῇ ἀξίως ἐπιτέθειται· ὡς νικητὴς οὖν
ἄριστος, τοὺς σὲ προσκαλουμένους διάσωσον.

Νεκρωθέντα με μάκαρ τοῖς πταίσμασι, καὶ
ταῖς τῶν παθῶν τρικυμίαις ποντούμε-
νον, ἐπιφανεὶς διάσωσον, πρὸς λιμένα τοῦ
θείου θελήματος. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μῆτερ ἀει-
πάρθενε, τῆς σωτηρίας μου, καὶ σὲ προ-
στάτιν τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄ-
σειστον.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Λυκούριου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Νέος Ἀβραάμ, ἐδείχθης Νικόλαε, ὡς μονογενῆ υἱὸν προσάξας τὸν νοῦν, τῷ Δεσπότῃ σου, ἀναιμάκτους θυσίας προσφέρων ἀεί· καὶ ντεῦθεν εὐλογήθης ὡς φιλόξενος, Πάτερ, καὶ Τριάδος γέγονας, οἰκητήριον θεῖον καὶ ἄμωμον. Ξένα καὶ φρικτά, ἐργάζῃ τεράστια, ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν θαλάσσῃ μακρὰν, κινδυνεύουσι, ταχυδρόμοις λιταῖς ἐφισταμένος, ἀσθενούντων Ἰατρὸς, καὶ πτωχευόντων τροφεὺς, νίκη τε λαοῦ φερώνυμος, τοῦ πιστῶ κατ' ἐχθρῶν ἀναδέδειξαι.

Ὄμματι νοὸς, προβλέπων τὰ μέλλοντα, δογμάτων ὀρθῶν, πάντας ἐνέπλησας, Ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν καταγγείλας ἡμῖν· καὶ Ἀρείου τὴν μανίαν ἐξωλόθρευσας, στήλην Ὀρθοδόξου Πίστεως, τὰ σεπτά σου προθεὶς κατορθώματα. Τριαδικόν.

Σέβω καὶ τιμῶ, Τριάδα ἀμέριστον, προσώποις τρισὶ, διαιρουμένην ἀεὶ, ἑνουμένην δὲ, τῇ οὐσίᾳ καὶ φύσει ὡς μίαν ἀρχὴν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, πάντων κραταιῶς δεσπόζουσαν, καὶ τὸ πᾶν συντηροῦσαν ὡς βούλεται. Θεοτοκίον.

Κλίνας οὐρανοὺς, ἐν μήτρᾳ σου Πάναγνε, Χριστὸς βουληθεὶς, ὅλος ἐσκήνωσεν· οὐ γὰρ ἔφερε, τῶν ἰδίων χειρῶν τὸ πλαστούργημα, καθορᾶν ὑπὸ τοῦ πλάνου τυραννούμενον· ἦλθε δὲ ἐν δούλου σχήματι, τὸ ἀνθρώπινον γένος λυτρώσασθαι.

Καταβασία.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐν-
» άλιος θὴρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ
» δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν,
» διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ
» ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν
» ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθῴους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος. Ὁ Οἶκος.

Ἀνυμνήσωμεν νῦν τὸν Ἱεράρχην ᾄσμασι, τὸν ἐν Μύροις λαοὶ Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἐλλαμφθῶμεν· ἰδοὺ γὰρ ὤφθη ὅλος καθάρσιος, ἀκήρατος πνεύματι, Χριστῷ προσάγων θυσίαν ἄμωμον, τὴν εἰλικρινῆ καὶ Θεῷ εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἱερεὺς κεκαθαρμένος τῇ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί· ὅθεν ὑπάρχει ἀληθῶς τῆς Ἐκκλησίας προστάτης, καὶ ὑπέρμαχος ταύτης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ Ϛ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Νικόλαος, πρέσβυς ὢν ἐν γῇ μέγας,
Καὶ γῆς ἀποστὰς, εἰς τὸ πρεσβεύειν ζέει.

Ἕκτῃ Νικόλεώ γε φάνη βιότοιο τελευτή.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν τυράννων, πρότερον τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ διαπρέψας· εἶτα, δι' ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν, τὴν Ἀρχιερωσύνην ἐδέξατο. Ἐπεὶ δὲ τὰ Χριστιανῶν ἦν πρεσβεύων, καὶ τὴν εὐσέβειαν κηρύττων ἐλευθέρᾳ φωνῇ, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς Πόλεως, καὶ πληγαῖς καὶ στρεβλώσεσι, παρ' αὐτῶν ὑποβληθεὶς, τῇ εἱρκτῇ ἐναπορρίπτεται μετὰ καὶ ἄλλων Χριστιανῶν. Τοῦ δὲ Μεγάλου καὶ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου τὴν Βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων ψήφῳ Θεῷ ὑποζωσαμένου, ἀφίενται οἱ κατάκλειστοι τῶν δεσμῶν· μεθ' ὧν καὶ ὁ Μέγας Νικόλαος ἀφεθεὶς, τὰ Μύρα κατέλαβεν. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Σύνοδος συναθροίζεται ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἧς μέρος καὶ ὁ θαυμαστὸς Νικόλαος γίνεται.

Οὗτος πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐποίησε θαύματα, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ· διέσωσε δὲ καὶ συκοφαντηθέντας ἄνδρας τρεῖς, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν. Ὡς γὰρ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔμελλον οὗτοι ἀποτέμνεσθαι, ἐν φυλακῇ ὄντες, ἔμαθον, τὸν Ἅγιον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλέσαντο, ὑπομνήσαντες αὐτὸν καὶ ὧν ἐποίησεν ἄλλων εὐεργεσιῶν, καὶ ὅπως τρεῖς ἄνδρας ἐν τῇ Λυκίᾳ ἀναιρεῖσθαι μέλλοντας διεσώσατο. Τοιγαροῦν ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν, καὶ θερμὸς εἰς ἀντίληψιν, ὁ Ἅγιος, φημὶ, Νικόλαος, ὀπτάνεται ὄναρ τῷ Βασιλεῖ καὶ τῷ Ἐπάρχῳ·

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΒΡΑΚΑ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

καὶ τὸν μὲν ἐπιτιμᾷ διὰ τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα εἰς τοὺς ἄνδρας διαβολήν· τὸν δὲ Βασιλέα ἀναδιδάσκει, καὶ ὑπομιμνήσκει, ὡς ἀνεύθυνοί εἰσι, καὶ διὰ φθόνον τῷ τῆς καθοσιώσεως ἐγκλήματι ὑπεβλήθησαν· ὅθεν αὐτοὺς λυτροῦται τῆς ἐπικειμένης ἀνάγκης. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἕτερα πλεῖστα τεράστια ἐκτελέσας, καὶ ἱερῶς τὸν Ὀρθόδοξον ποιμάνας λαὸν, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐληλακὼς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν· οὐδὲ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ποιμνίου ἐπιλαθόμενος, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην, ὡς εἰπεῖν, ἡμέραν, ταῖς εὐεργεσίας αὐτοῦ τοῖς δεομένοις ἐπιδαψιλευόμενος, καὶ κινδύνων παντοίων καὶ περιστάσεων ῥυόμενος.

Καὶ νῦν δὲ, ὡς τότε, ὁ αὐτὸς Θεὸς δι' αὐτοῦ πλεῖστα θαύματα ἐνεργεῖ· καὶ οἱ ἐκ πίστεως ἀδιστάκτως ἐξαιτούμενοι, οὐκ ὀλίγα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ μείζονα, καὶ οὕτως ἔχοντα θαυματουργήματα λαμβάνουσιν· ὥσπερ καὶ νῦν τοιοῦτόν τι γέγονε παρὰ τοῦ τρισμάκαρος Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου.

Ἀνὴρ γάρ τις εὐλαβὴς ἦν ἐν τῷ Βυζαντίῳ, ἐν Χριστῷ πιστὸς, καὶ τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Νικόλαον ὑπερβαλλόντως φιλῶν, καὶ φιλούμενος ὑπ' αὐτοῦ. Οὗτός ποτε πρὸς ἑτέραν χώραν διὰ πλοὸς ἀφικέσθαι βουλόμενος, δουλείας αὐτὸν ἀναγκαίας κατεπειγούσης, ἀπελθὼν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου, προσηύξατο κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ· καὶ τοὺς οἰκείους προσγενεῖς τε καὶ φίλους ἀσπασάμενος, ἐπέβη τῷ πλοίῳ. Περὶ δὲ ὥραν ἐννάτην τῆς νυκτὸς ἀνέστησαν μεταβαλεῖν τὰ ἱστία, ἑτέρου ἀνέμου πνεύσαντος· συνανέστη δὲ καὶ ὁ εὐλαβέστατος οὗτος ἀνὴρ πρὸς χρείαν ὕδατος. Ἀσχολουμένων δὲ πάντων πρὸς τὴν τῶν ἱστίων μεταβολὴν, συμποδισθεὶς, οἷα φιλεῖ συμβαίνειν, ἀπερρίφη εἰς τὸ πέλαγος κατὰ τὸ μέσον τῆς θαλάσσης. Κἀκεῖνοι μὲν, σκοτίας οὔσης, καὶ τοῦ πνεύματος σφροδρότερως ἐπὶ τὰ πρόσω βιάζοντος, μὴ δυνάμενοί τι διαπράξασθαι, τὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀπωδύροντο πικρότατον θάνατον. Ὁ δέ γε, μεθ' ὧν ἐνεδέδυτο ἀπορριφεὶς τῇ θαλάσσῃ, καὶ γενομένων τούτων πληρεστάτων τοῖς ὕδασιν, εἰς τὸν πυθμένα τοῦ πελάγους καταποντισθεὶς, Ἅγιε Νικόλαε, βοήθει μοι, εἶπεν. Ἐπὶ πολὺ δὲ τὴν φωνὴν ἀνακράζοντος, Ὦ τοῦ θαύματος! ὡς ἀκατανόητα τὰ θαυμάσιά σου Κύριε! εὑρέθη μέσον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δοκῶν ἐν τῷ βυθῷ ἑστάναι. Οἱ δὲ γειτονοῦντες, τῶν φωνῶν ὡς ἤσθοντο, ἀνέῳξαν· ὡσαύτως καὶ οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ φῶτα ἀνάψαντες, συνελθόντες καὶ οἱ ἔξωθεν γειτονοῦντες, εἶδον αὐτὸν μέσον τῆς οἰκίας ἑστῶτα καὶ κράζοντα· καὶ τοὺς χιτῶνας, οὓς ἐνεδέδυτο ἐν τῇ θαλάσσῃ, θαλάσσιον καταῤῥέοντας ὕδωρ· καὶ ἐννεοὶ γεγονότες, ἐξέῳσάν τε καὶ ἔφριξαν.

Ὁ δὲ· Ὦ ἀδελφοὶ, τί ἐστι τὸ ὁρώμενον; ἐγὼ γὰρ οἶδα ἀκριβῶς, ὅτι πάντας ὑμᾶς ὀψὲ, ἐννάτῃ ὥρᾳ ἀσπασάμενος, τῷ πλοίῳ ἐμβὰς ἀπέπλευσα· καὶ αἰσίου ἀνέμου πνεύσαντος, ἐφ' ἱκανὸν τὸν πλοῦν διηνύσαμεν. Περὶ δὲ δευτέραν φυλακὴν τῆς νυκτὸς, ἢ καὶ τρίτην, ἐν τῷ πλοίῳ σταθεὶς διὰ τὸ λαβεῖν ὕδωρ, συμποδισθεὶς ὑπὸ τῶν ναυτῶν, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπερρίφην, καὶ εἰς βοήθειαν τὸν Ἅγιον Νικόλαον ἐπεκαλούμην· ποῦ δὲ νῦν εἰμι, ἀγνοῶ· ὑμεῖς εἴπατέ μοι, ὅτι ἐξεστηκώς εἰμι, καὶ ἄλλος ἐξ ἄλλου γέγονα.

Οἱ δὲ, τῶν εἰρημένων νουνεχῶς ἀκροασάμενοι, τό, τε θαλάσσιον ὕδωρ καταῤῥέον ἐκ τῶν χιτώνων ὁρῶντες, ἐξεπλάγησαν, ἐννοοῦντες τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος. Καὶ σὺν αὐτῷ χαίροντες ὁμοῦ καὶ δακρύοντες, ἐπὶ πολὺ τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἔκραζον. Εἶθ' ὕστως ἀποδυσάμενος, καὶ ἕτερα ἀμφιασάμενος, τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου κατέλαβε, καὶ τὸ λοιπὸν τῆς νυκτὸς ἐκεῖσε διεβίβασε, προσπίπτων μετὰ δακρύων, ἐκλιπαρῶν, ἀντιβολῶν, τὴν εὐχαριστίαν μετ' ἐκπλήξεως ἀπεδίδου. Ὄρθρου δὲ ἤδη φθάσαντος, καὶ τοῦ συνήθους λαοῦ συναθροισθέντος, τὸ θαῦμα πᾶσι κατάδηλον γέγονεν. Ὡς οὖν ἅπαντες τῶν ἠδυπνόων ἐκείνων ἀρωμάτων ἐνεπλήσθησαν, τῶν εἰς εὐχαριστίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου παρὰ τοῦ ἀνδρὸς προσαχθέντων, ὁλόφωτον δὲ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἑωρακότες, ἐπυνθάνοντο, τίς ἡ αἰτία τοῦ δράματος; Καὶ μαθόντες ἐξέῳσαν, τὸν Θεὸν δοξάζοντες, καὶ τὸν Ἅγιον εὐφημοῦντες.

Τὸ ἐξαίσιον τοίνυν τοῦτο καὶ ὑπερφυὲς ὄντως μεγαλεῖον, εἰς πᾶσαν τὴν Κωνσταντίνου Μεγαλόπολιν διαδραμὸν, εἰς ὦτά τε τοῦ κρατοῦντος τότε Βασιλέως φθάσαν, καὶ τοῦ τὴν Μεγάλην τότε Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τῷ Ἀρχιερατικῷ θρόνῳ κοσμοῦντος, ἐπὶ συνεδρίου ἀνέ-

ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΥΠΑΛΔΩΝ ΙΑΚΩΒΑΤΕΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

πεισε τὸν ἄνδρα καλέσασθαι. Παραστάντος οὖν τούτῳ, καὶ ἐπὶ παῤῥησίᾳ πολλῶν συνελθόντων διηγησαμένου, ὅπως, καὶ τίνα τρόπον αὐτῷ τὸ ἐξαίσιον, καὶ ὄντως ἀκατανόητον τοῦτο τερατούργημα γέγονεν, ἅπαντες ἐξεβόησαν· Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου! Λιτὴν δὲ καὶ ἀγρυπνίαν διαλαλήσαντες, καὶ πανδημεὶ συναθροισθέντες, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου ἀπῆεσαν, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ τῷ πιῳῷ αὐτοῦ θεράποντι τὴν εὐχαριστίαν ἀπονέμοντες.

Βίος τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Σοφόν τι χρῆμα ζωγράφων χείρ, καὶ δεινὴ μὲν μιμήσασθαι τὴν ἀλήθειαν, δεινὴ δὲ τῶν πραγμάτων ἐναργῆ παραστῆσαι τὰ σύμβολα. Σοφώτερον δὲ ἄρα λόγος, καὶ πολλῷ γραφικῆς ἐναργέστερον δεῖξαί τε ὃ βούλεται, καὶ ὑπ' ὀφθαλμοὺς προθεῖναι τὸ πρᾶγμα, ὅσῳ καὶ πλέον διερεθίζειν οἶδε πρὸς μίμησιν, καὶ ζήλου τι κέντρον ταῖς ψυχαῖς ἐνιέναι, καὶ πρὸς τὰ ἴσα διανιστᾷν. Αὐτίκα γοῦν ὁ τὸν κατὰ Θεὸν πολιτευσάμενος βίον, τῷ λόγῳ διατυπούμενος, πολλοὺς ἂν ἐφελκύσηται, καὶ παρακαλέσῃ πρὸς ἀρετὴν, καὶ ὅλως πρὸς τὸν ὅμοιον διαθερμανεῖ ζῆλον, ὥσπερ δὴ καὶ ὁ τοῦ Θείου Πατρὸς Νικολάου, καὶ τούτῳ γε μᾶλλον εἴπερ τινος, ὅσῳ καὶ ἀκοὴν πλέον ἡδύνει, καὶ ψυχὴν εὐφραίνει, καὶ πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἐργασίαν διανιστᾷ. Τὰ τούτου τοίνυν καὶ διηγητέον ἡμῖν, καὶ περιληπτέον τῷ λόγῳ εἰς δύναμιν, καὶ πάλαι μὲν ὄντα γνώριμα τοῖς πολλοῖς, καὶ οὐδεμιᾶς δεόμενα ἱστορίας· πλὴν ἀλλ' ὅσον ἀναλαβεῖν αὐτὰ, καὶ εἰς μνήμην εἰσενεγκεῖν, καὶ τὰς τῶν φιλαρέτων ἡδῦναι ψυχάς.

Τῷ Μεγάλῳ τοιγαροῦν καὶ θαυμασίῳ τούτῳ Πατρὶ, Πάταρα μὲν ἡ πατρὶς, πόλις Λυκίας, καὶ τῶν ἐπιφανῶν πρότερον. Πατέρες δὲ, τὰ μὲν εἰς γένος, τῶν εὖ γεγονότων· οὐσίαν δὲ αὐτάρκη, καὶ ὅση μὴ περιττὴ, κεκτημένοι, ἄγευστοι κοσμικῆς δόξης καὶ φαντασίας γενόμενοι, καὶ τῷ παιδὶ καλὸς τύπος πρὸς ἀκτησίαν ἐσόμενοι, περὶ μόνον σχολάζοντες τὸ ἀγαθὸν, καὶ τοῦτο ἐκ παντὸς τρόπου μεταδιώκοντες. Οὗ τοι παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων τῆς εὐσεβείας πεφυτευμένοι, ὁμοῦ τε καρπὸν ἐν καιρῷ διδοῦσι τὸν Θεῖον Νικόλαον, καὶ ὁμοῦ πεδεῖται τὰς ὠδῖνας ἡ μήτηρ, ἄγονος ἐξ ἐκείνου καὶ ἄτεκνος τὸ λοιπὸν μείνασα, οἱονεὶ τῆς φύσεως διομολογούσης, τὸ μὴ δύνασθαι τοιοῦτον ἄλλον προσενεγκεῖν. Ἀλλὰ τοῦτον δὲ πρῶτον ἅμα καὶ τελευταῖον ἡ μήτηρ τὸν εὐγενῆ κλάδον εἰς φῶς ἀγαγοῦσα, πολυειδῆ ὅμως μετὰ τοῦ συζύγου τῷ πνεύματι δέδωκε τὸν καρπὸν, τὸν τῶν ἀρετῶν σωρὸν, τὴν τῶν ἀγαθῶν θάλασσαν, τὴν καλὴν ὄντως εὐπαιδίαν πλουτήσαντες, τὸν θαυμαστὸν τοῦτον φημὶ Νικόλαον. Ἐκ τοιούτων δὲ γεννηθεὶς, δεῖγμα τῆς πρὸς τὸν Βαπτιστὴν οἰκειότητος, τὴν τῆς γεννησαμένης παρῆψε (*) στείρωσιν. Ὅτι ὁ μὲν, διαλύει μητρὸς ὠδῖνας τεχθεὶς, οὗτος δὲ, κλείει τὸ ἔμπαλιν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ θηλάζειν αὐτὸν κατὰ βρέφος ἐχρῆν, καὶ τῷ μητρῴῳ παρακεῖσθαι μαζῷ, ἐπισημαίνεται κἀνταῦθα Θεὸς, ὁποῖός τις ἔσται Νικόλαος, ἤδη φρονοῦσαν ἡλικίαν ἀπολαμβάνων. Ὅλης μὲν γὰρ Ἑβδομάδος, ὅσα καὶ βρέφος τῇ θηλῇ ἐχρῆτο· ἐπειδὴ δὲ ἡ Τετρὰς τῶν ἡμερῶν καὶ ἡ Παρασκευὴ καταλάβοι, ἅπαξ ἐν ἑκατέρᾳ τούτων γάλακτος μετελάμβανε· καὶ ταῦτα, μετὰ τὸν τῆς ἑσπέρας καιρὸν, ὑπὸ κανόνι τελείῳ, καὶ πρὸ τῆς παιδικῆς τιθηνούμενος ἡλικίας, τὸ πρὸς ἐγκράτειαν οἰκείως ἔχει ὑποφαίνων ἐκ προοιμίων.

Οὕτω τοιγαροῦν ἀναγόμενος, καὶ τὰ χρηστὰ τῶν ἠθῶν, τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν ἐκείνων τῶν πατέρων ἀποματτόμενος, τὰ δὲ φύων καὶ γεωργῶν αὐτὸς οἰκοθεν, ὡς πέρ τις ἀγαθὴ γῆ καὶ γενναία, ἡλικίας τε ἤδη ἥπτετο, καὶ γραμματιστῇ παρεδίδοτο. Ὁ δὲ, μεγέθει φύσεως καὶ διανοίας ὀξύτητι, πλεῖστα τῶν μαθημάτων ἐν βραχεῖ καρπωσάμενος, τὸ μὲν πολιτικὸν τοῦτο καὶ ἀγοραῖον διέπτυσεν· ἑταιρείας δὲ ἀτάκτους καὶ ὁμιλίας ἐκκλίνας, καὶ γυναιξὶ συλλαλεῖν, ἢ καὶ διδόναι ὀφθαλμὸν ὅλως ἀπαγορεύσας, ἀληθοῦς ἐπεμέλετο σωφροσύνης· καὶ ταῖς ἔξω διατριβαῖς χαίρειν εἰπὼν, τοῖς θείοις ἦν ὅλως οἴκοις σχολάζων, οἶκον αὐτὸς ἑαυτὸν

(*) Ἴσως, παρήμειψε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λήξουριού
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ἄξιον τοῦ Δεσπότου κατασκευάζων, καὶ παραῤῥιπτεῖσθαι μᾶλλον ἐν αὐτοῖς κατὰ τὸν Θεῖον Δαυῒδ αἱρούμενος. Ἐπειδὴ δὲ πρός τε τὴν τῶν Θείων Γραφῶν γνῶσιν, καὶ τῶν περὶ Θεοῦ δογμάτων ἱκανῶς ἐκπεπόνητο, μυρίαις τε κεκόσμητο χάρισι, καὶ τὴν προσήκουσαν τοῖς Ἱερεῦσιν ἀκρίβειαν ἀτεχνῶς ἔσωζεν, (ἀλλά γε καὶ τὸ ἦθος αὐτῷ καὶ πρὸ τῆς πολιᾶς στάσιμόν τε καὶ πρεσβυτικὸν ἦν,) πρεσβύτερον αὐτὸν ἠξίουν ψηφίζεσθαι. Προτροπῇ τοίνυν τοῦ πρὸς πατρὸς αὐτοῦ Θείου, ὑπὸ τοῦ τηνικαῦτα τῆς Μυρέων Προέδρου χειροτονεῖται Πρεσβύτερος· καὶ τῷ δεδωκότι Θεῷ ἀντιδίδοται, ὁ πρότερον ὄντως εὐχῆς τοῖς γεγεννηκόσιν αὐτὸν γενόμενος.

Ὁ μέν τοι Ἀρχιερεὺς τῆς Μυρέων, οὗτος Θείου Πνεύματος εὐμοιρεῖν ἠξιωμένος, τὴν τοῦ Νέου ψυχὴν κατὰ νόμον ἀρετῆς βλέπων, καὶ περὶ τῆς μελλούσης αὐτῷ πλεονάσαι χάριτος προεφήτευσεν οὕτως εἰπών· Ὡς ἔσται μὲν λυπουμένων εὐμενὲς παραμύθιον, ποιμανεῖ δὲ ψυχὰς καλῶς, καὶ πεπλανημένους πρὸς νομὰς τῆς εὐσεβείας ἀνακαλέσεται, καὶ σωτὴρ τοῖς ἐν κινδύνοις ἀναφανεῖται. Ἅπερ, εἰ τῷ χρόνῳ ὕστερον καὶ εἰς ἔργον ἐξέβη, τὰ ἐξῆς τοῦ λόγου δηλώσει.

Εἰ δὲ χρὴ λέγειν, ὁπόση μετὰ τὴν χειροτονίαν αὐτῷ πρὸς ἀρετῶν ἐργασίαν ἐπίδοσις γέγονεν, ἀγρυπνίαις τε, καὶ νηστείαις, καὶ προσευχαῖς οἵαις ἑαυτὸν ἐδεδώκει, ἐξ ὧν τὴν τῶν ἀσωμάτων διαγωγὴν, ἐν σώματι θνητῷ κατορθῶσαι ἐφιλονείκει, καὶ διὰ τοῦτο καὶ μεγάλα περὶ αὐτοῦ τοῖς πολλοῖς ἐδίδου φαντάζεσθαι.

Ὡς δὲ καὶ ὁ προμνημονευθεὶς Θεῖος αὐτοῦ (Νικόλαος δὲ καὶ αὐτὸς ὠνομάζετο) εἰς τοῦτο ἀρετῆς ἥκοντα τὸν νεανίσκον ἑώρα, καὶ τηλικαύτης ἀξιωθέντα τῆς χάριτος, τήν τε τοῦ Θείου Ναοῦ πρόνοιαν (ὃν πρότερον ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Σιὼν ἐκεῖνος ἐδείματο, καὶ εἰς Μοναστήριον συνεστήσατο·) αὐτῷ ἐγχειρίζει, καὶ συνεργοὺς τῷ νέῳ τοῦ πράγματος, ὅσους καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῷ κοινωνοὺς ἔδει, ποιεῖται· ὥς τε καὶ συνδιαφέρειν αὐτῷ τὰς Ἐκκλησιαστικὰς φροντίδας, καὶ τῶν ἱερῶν ἐπιμελέστατα προνοεῖν. Καὶ μὲν δήποτε καὶ τοῦ Θαυμαστοῦ τούτου Νικολάου ἐν Παλαιστίνῃ ἁπάραντος, ἐφ' ᾧ τὸν ζωοποιὸν τοῦ Χριστοῦ Τάφον, τὸ σωτήριόν τε τοῦ Σταυροῦ ξύλον ἐν αὐτῇ προσκυνήσειεν, οὗτοι τὸν ἐκείνου τόπον ἐπλήρουν, καὶ τὰ τοῦ Ναοῦ, καὶ τὰ τῆς οἰκονομίας οὕτως ἐνήργουν, ὡς περ ἂν εἰ παρὼν ἐκεῖνος ἐτύγχανεν· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὕστερον.

Ἄρτι δὲ τῶν πατέρων αὐτοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντων, κληρονόμος τῆς ὑσίας καταλειφθεὶς, καὶ ὅσα εἰκὸς υἱὸν φιλοπάτορα, ἐπὶ πατέρων ἀποδημίᾳ φιλοστόργων, ἐνδείξασθαι διατελέσας, οὐ πρὸς τὸν πλοῦτον εὐθὺς εἶδεν, οὐδ' ὅπως ἂν αὐξηθείη ὁ κλῆρος αὐτῷ καὶ διαμείνοι, φροντίδα κἂν μικρὰν γοῦν ἔθετο· πάλαι γὰρ κοσμικαῖς ἁπάσαις ἀποταξάμενος εὐπαθείαις, ἀληθῆ ἔσπευδε δεῖξαι, διὰ τῆς μετὰ ταῦτα διαγωγῆς, τὰ τοῦ βίου προοίμια, σύμφωνόν τε τῇ ἀρχῇ ἅπαν τὸ ἑξῆς ἐπιθῆναι. Διὰ ταῦτα καὶ Θεῷ πάντα τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐπιτρέπων, Γνώρισόν μοι Κύριε, ἔλεγεν, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου· καὶ δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· ὅτι ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας· ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου, Θεός μου εἶ σύ. Ἦκουε δὲ καὶ τοῦ Θείου Δαυῒδ λέγοντος οὕτωσί· Πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προσίθεσθε καρδίαν. Πρὸς δὲ καὶ τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος· Ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις μὴ ἐκλιπέτωσάν σε. Οὐκοῦν οὐ δὲ ἀπέσχετο εὖ ποιεῖν, ἀλλὰ χεὶρ ἦν ἄνετος πρὸς τοὺς δεομένους, καὶ ποταμὸς πολλῷ ῥέων καὶ ἡσύχῳ ῥεύματι.

Ἀλλὰ γὰρ ἄξιον ἤδη καὶ τῶν κατὰ μέρος ἐπιμνησθῆναι, ἵν' ὁ πλοῦτος αὐτοῦ τῆς χρηστότητος ἀκριβέστερον γνωσθῇ.

Ἀνήρ τις ἄδοξος ἐξ ἐνδόξου, καὶ πένης ἐκ πλουσίου γενόμενος, ἐπειδὴ τοῖς ὅλοις διηπορεῖτο, καὶ αὐτῶν ἤδη τῶν ἀναγκαίων ἐπιλειπόντων αὐτῷ, φεῦ μέχρι καὶ τίνων ἡ ἔνδεια προχωρεῖν οἶδε! γνώμην ἔσχε τὰς Θυγατέρας (τρεῖς δὲ ἦσαν αὐτῷ, διαφερόντως ἀγαθαὶ τὴν μορφήν·) μισθοῦ πρὸς ἀκολασίαν ἐκδιδόναι τοῖς βουλομένοις, καὶ τὸ ἐντεῦθεν αὐταῖς πορίζόμενον, ἑαυτῷ τε καὶ τῶν παίδων ποιεῖσθαι τροφήν· τὸ γὰρ ἀνδράσιν αὐτὰς συναρμόσαι ἀδυνάτως εἶχεν, ἅτε διὰ τὸ πολὺ τῆς πενίας ὑπὸ πάντων εὐθὺς ἀπαξιουμένας. Ὁ μὲν οὖν ἐν τρύτοις ὢν, καὶ τὴν πονηρὰν ταύτην ἐπίνοιαν ἐμελέτα, καὶ ἔργῳ ἤδη ἐλεεινῶς ἥπτετο.

Ἀλλὰ σὺ Κύριε, ὁ φύσει τε ἀγαθὸς, καὶ ἀγαθοῦ παντὸς αἴτιος, καὶ ἡμετέραις ἀνάγκαις φιλανθρώπως ἐπικαμπτόμενος, εἰς ὦτα πεσεῖν τὸ γινόμενον παρασκευάζεις τῷ Νικολάῳ, καὶ Ἄγγελον αὐτὸν ἀγαθὸν τῷ ἤδη κατὰ ψυχὴν κινδυνεύοντι, καὶ βοηθὸν ἕτοιμον ἐπιπέμπεις, ὁμοῦ τε τὴν πενίαν αὐτῷ παραμυθούμενον, καὶ πενίας χαλεπωτέρου πράγματος ἀπολύοντα. Καὶ ὅρα μοι τυῦ Ἁγίου τὸ μετὰ συνέσεως συμπαθές· οὐ γὰρ ὑπέμεινε τῷ ἀνδρὶ προσελθεῖν, καὶ περὶ τούτου βραχύ τι διαλεχθῆναι, οὐδὲ τὴν εὐεργέτιν αὐτῷ ἐμφανίσαι χεῖρα, ἃ σύνηθες ποιεῖν τοῖς μικροψύχοις τὸν ἔλεον· ἤδει γὰρ ὅτι φορτικὰ ταῦτα τοῖς ἐκ πλούτου καὶ δόξης εἰς ἀπορίαν καταπεσοῦσιν, ἐντρέποντά τε τὰς ἐκείνων ψυχὰς, καὶ εἰς μνήμην προτέρας εὐημερίας ἐμβάλλοντα. Ἀλλ' ὥς περ ὑπερβαλέσθαι φιλονεικῶν, καὶ τὴν εὐαγγελικὴν δήπου παραγγελίαν, τὸ μὴ πιστευθῆναι τῇ ἀριστερᾷ τὸ γινόμενον, οὐδὲ αὐτὸν ἠθέλησε τὸν εὐεργετούμενον μάρτυρα τοῦ πραττομένου παραλαβεῖν. Οὕτω μακρὰν ἀπεῖχε τῶ τὴν παρὰ ἀνθρώπων δόξαν ἐπιζητεῖν· ἐπεὶ καὶ μᾶλλον αὐτὸς ἀγαθότητι ποιῶν, ἢ ἕτεροι πονηρὰ δρῶντες, τὸ λανθάνειν ἐσπούδαζεν. Ἀμέλει καὶ ἄδρὸν ἀπόδεσμον χρυσίου λαβὼν, ἀωρὶ τῶν νυκτῶν, παρὰ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρὸς ἦκει· καὶ τοῦτον διά τινος Θυρίδος ἀκοντίσας, αὐτὸς εὐθέως οἴκαδε ἐπανῆει, ὥσπερ αἰσχυνόμενος ὀφθῆναι διδούς.

Ἕωθεν οὖν ὁ ἀνὴρ ἀναστὰς, καὶ τὸν χρυσὸν εὑρὼν, ἔπειτα τὸν δεσμὸν λύσας, κατεπλάγη, καὶ ἑαυτὸν ἐξηπατῆσθαι ᾤετο, δεδιὼς, μὴ οὐχὶ χρυσὸς ἦ τὸ ὁρώμενον. Πόθεν γὰρ ἂν καὶ ὑπέλαβέ τι τοιοῦτον, τὸ μηδὲ θελῆσαι τὸν εὐεργετηκότα συνίστορα, τὸν εὖ παθόντα τῆς εὐεργεσίας λαβεῖν; Ὅθεν καὶ ἄκροις ἐπιτρίβων αὐτὸ δακτύλοις, καὶ περιεργότερον ἐνορῶν, ἐπεὶ ἔγνω χρυσὸν ἀληθῶς εἶναι, ἥδετο, ἐθαύμαζεν, ἠπορεῖτο, θερμὸν ὑφ' ἡδονῆς ἀπέσαξε δάκρυον. Ὡς δὲ πολλὰ τρέφων καθ' ἑαυτὸν οὐδένα εἶχε τῶν γινωσκομένων, ᾧ ἐπιγράψῃ τὸ γεγονὸς, ἐπὶ τὸν Θεὸν ἀνέφερε τοῦτο, καὶ δάκρυσιν εὐχαριστῶν οὐκ ἀνῆει. Ἀμέλει καὶ τοῦ πρὸς Θεὸν ἁμαρτήματος τὴν αἰτίαν ἤρξατο πρὸ τῶν ἄλλων λύειν, καὶ μίαν τῶν Θυγατέρων, τὴν πρώτην, εὐθὺς ἀνδρὶ προσαρμόζει, τὸ δοθὲν χρυσίον ἀρκούντως εἰς προῖκα ταύτῃ καταλαβών. Ὅπερ ἐπεὶ πρὸς γνῶσιν ἦλθε τῷ θαυμαστῷ Νικολάῳ, καὶ ἔγνω κατὰ γνώμην αὐτῷ πράξαντα τὸν ἄνδρα, (τοῦτο γὰρ καὶ αὐτὸς ἐσπούδαζε, τὸ λῦσαι διὰ τοῦ γάμου τὴν τοῦ κακοῦ πρόφασιν) εὐτρεπὴς ἦν τὰ ὅμοια, καὶ πρὸς τὴν δευτέραν δρᾶσαι τῶν Θυγατέρων.

Καὶ δὴ καὶ ἄλλον αὐτῷ ἰσοτάλαντον διὰ τῆς Θυρίδος ἀπόδεσμον χρυσοῦ, λαθὼν ἅπαντας, νυκτὸς ἐπιπέμπει. Ὄρθρου δὲ διαναστὰς ὁ ἀνὴρ, καὶ τὸ χρυσίον ὁμοίως εὑρὼν, τῇ ὁμοίᾳ εἴχετο καὶ αὖθις ἐκπλήξει· καὶ τῷ ἐδάφει τὸ μέτωπον προσερείσας, θερμοτέροις αὐτῷ δάκρυσιν ἔβαλλε, θεὲ, λέγων, καὶ θελητὰ τοῦ ἐλέους, οἰκονόμε τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ καὶ πρότερον διὰ τὴν ἐμὴν ἐνανθρωπήσας παρακοὴν, καὶ νῦν με τῆς παγίδος τοῦ ἀλλοτρίου μετὰ τῶν παίδων ῥυόμενος, αὐτός μοι τὸν τῷ σῷ θελήματι διακονούμενον, τὸν ἐν ἀνθρώποις τῆς σῆς χρηστότητος Ἄγγελόν τε καὶ μιμητὴν ἀνάδειξον· τίς ὅτος, ὁ καὶ τῆς πιεζούσης πενίας ἡμᾶς ἐξελόμενος, καὶ τῶν ἀτόπων λύσας ἐπινοιῶν; Ἰδοὺ γὰρ τῷ ἐλέει τῷ σῷ καὶ τὴν δευτέραν τῶν παίδων ἀνδρὶ νομίμῳ ἐκδίδωμι, φυγοῦσαν ἤδη τὸ θήραμα γενέσθαι τῷ διαβόλῳ, καὶ κέρδος ἐμοὶ προσφέρειν, πολλῆς οἴμοι! ζημίας βαρύτερον. Ταῦτα δὲ ἔλεγε, καὶ τῇ δευτέρᾳ τῶν Θυγατέρων εὐθὺς ἐτέλει τοὺς γάμους, μετέωρον ἤδη τὴν ψυχὴν ἔχων, ὡς οὐδ' ἐπὶ τῆς τρίτης ἂν ἀπορήσῃ, τοῦ σύνοικον αὐτὴν ἀγαπήσοντα ἔχειν· καὶ τὴν προῖκα γὰρ ἕτοιμον ἤδη, καὶ διὰ χειρὸς ἔχειν ᾤετο, θαῤῥῶν, ὡς εἰκὸς καὶ, περὶ αὐτῆς ὑπὸ τῶν προτέρων. Ἐνθέν τοι καὶ προσεκτικὸς ἦν καὶ μεμεριμνημένος, καὶ νύκτας ὅλας διατελῶν ἄγρυπνος, μὴ καὶ αὐτὸν λάθῃ ἐπιστὰς ὁ καλὸς πλουτοδότης, ἀλλ' ὅπως, εἰ καὶ αὖθις ἀφίκοιτο, ἀμφοτέραις τε αὐτοῦ ἐπιλάβοιτο, καὶ παρ' αὐτοῦ μάθοι τίς τε εἴη, ὅθεν ὁ χρυσὸς αὐτῷ ἐπιῤῥέει. Ὁ μὲν δὴ οὕτω πρὸς τὴν ἐκείνου ἔλευσιν διηγρύπνει.

Ἐφίσταται δὲ τὸ τρίτον ὁ τοῦ Χριστοῦ θεράπων Νικόλαος, βαθείας νυκτὸς ἡσύχῳ ποδὶ· καὶ παρὰ τῷ συνήθει τόπῳ γενόμενος, ἴσον

χρυσοῦ καὶ πάλιν ἀπόδεσμον, διὰ τῆς αὐτῆς θυρίδος εἰσπέμπει. Καὶ παραχρῆμα οἰκαδε ἐπανήει. Ὁ δέ γε τῶν παίδων πατὴρ, τῷ εἰσπεσόντος χρυσοῦ τὸν ψόφον αἰσθόμενος, καὶ τούτῳ παρεῖναι πάλιν τὸν συνήθη πλουτοδότην κατανοήσας, ᾗ ποδῶν εἶχεν, εὐθέως ἐδίωκε. Καὶ καταλαβὼν, καὶ γνοὺς ὅστις εἴη, (οὐδὲ γὰρ τῶν ἀσήμων οὗτος διὰ τὴν ἀρετὴν ἦν, καὶ τὸ τοῦ γένους ἐπιφανές·) πίπτει τε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ λυτρωτὴν ἐκεῖνον ἐκάλει καὶ βοηθὸν, καὶ σωτῆρα ψυχῶν, εἰς ἔσχατον ἀπωλείας ἤδη κσταγομένων. Εἰμὴ γὰρ τοὺς σοὺς, ἔλεγεν, οἰκτιρμοὺς ὁ μέγας ἐν ἐλέει διανέστησε Κύριος, πάλαι ἂν ἀπωλώλειν πατὴρ ἄθλιος μετὰ θυγατέρων οἴμοι! τριῶν· ἀλλὰ νῦν σέσωκεν ἡμᾶς διὰ σοῦ, καὶ τοῦ πικροῦ τῆς ἁμαρτίας ἐρρύσατο πτώματος· ἤγειρέ τε ἀπὸ κοπρίας πτωχοὺς, καὶ ἀπὸ γῆς ἀνέςησε πένητας. Ταῦτα ἐκεῖνος μὲν σὺν δάκρυσιν εὐφροσύνης, καὶ θερμῷ πνεύματι πίστεως, πρὸς αὐτὸν ἔλεγε, καὶ πολὺς ἦν τοῖς μακαρίοις ποσὶν ἐκείνου προσκείμενος. Ὁ δὲ, ἐπειδὴ ἔγνω δῆλος ἤδη τῷ ἀνθρώπῳ γενόμενος, διανίστησί τε αὐτὸν, καὶ ὅρκοις τὴν ἐκείνου καταλαμβάνει ψυχὴν, μὴ ἂν πρὸς ἑτέρους παρ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον ἐξενεγκεῖν τὰ γεγενημένα, μηδὲ δημοσιεῦσαι τὸν ἔλεον.

Ἓν μὲν δὴ τοῦ ἀνδρὸς τοῦτο, καὶ οὕτω μέγιστόν τε καὶ γνωριμώτατον. Τὰς δὲ καθ' ἑκάστην πρὸς τοὺς ἐν χρείᾳ διανομὰς, καὶ χορτάζειν πτωχοὺς ἐν ἄρτῳ, καὶ διατρέφειν αὐτοὺς ἐν λιμῷ, καὶ ψυχὰς πεινώσας ἀγαθῶν ἐμπιπλᾶν· ἀλλὰ ταῦτά γε οὐδὲ μετρίως εἰπεῖν ἂν τις ἐξαρκέσειεν.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τελεωτέρας ἀρετῆς ἦρα, καὶ μείζονος ἀπολαῦσαι τῆς παρὰ Θεῷ οἰκειώσεως, λαμβάνει μὲν αὐτὸν ἡσυχίας ἔρως, ὠδίνει δὲ τὴν ἀποδημίαν, ὡς μὴ ὄντος ἄλλως αὐτὸν τοῦ ποθουμένου τυχεῖν. Σχολάσατε, γάρ φησι, καὶ γνῶτε· διὸ καὶ μακρύνειν ἑαυτὸν ἔγνω, καὶ, κατὰ τὸν Προφήτην, εἰς ἔρημον αὐλισθῆναι προέθετο.

Καί ποτε δόξαν αὐτῷ τὴν Παλαιστίνην λαβεῖν, ἐφ' ᾧ τοὺς Ἁγίους τόπους ἰδεῖν, ἐν οἷς ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθὼν Κύριος τὰς ἐν κόσμῳ διατριβὰς ἐποιήσατο, πλοίου ἐπιβὰς ἐξ Αἰγύπτου, νῦν ἀναχθέντος, εἰς Παλαιστίνην καταίρει, ὁμοῦ μὲν τὴν ποθουμένην ζητῶν ἐρημίαν, ὁμοῦ δὲ καὶ εἰς θέαν, ὡς ἔφην, τῶν Ἁγίων τόπων φερόμενος. Ἀλλ' ὁ μὲν περὶ τούτου λόγος ἀναμενάτω· ἡμεῖς δὲ τῷ πλῷ βραχύ τι προσδιατρίψωμεν.

Ἔπλει μὲν οὖν εὐθὺ τῆς Αἰγύπτου· τῶν δὲ ναυτῶν οὐδὲν τῶν μελλόντων προορωμένων, τρικυμίαν οὗτος αὐτοῖς, καὶ πνευμάτων ἀγριωτέρων ἐμβολὰς προσαγγέλλει. Αὐτὸν γὰρ, ἔφη, τὸν πονηρὸν ἰδεῖν τῆς νεὼς ἐπιβάντα, τότε τοῦ ἱστοῦ καὶ τὰ τῶν πηδαλίων καλώδια μαχαίρᾳ διατεμόντα, καὶ ὅλην περισχόντα τὴν ναῦν, καὶ περιδινήσαντα, καὶ τῷ βυθῷ βυθιζόμενον αὖτανδρον καταδύειν. Οὕτως ἔφη· καὶ παραχρῆμα, ὥσπερ ἔκτινος ἀπόπτου συνθήματος, σφοδράτις λαίλαψ τῶν νεφῶν διαπνεύσασα, εἰς κλύδωνα μέγιστον τὸ πέλαγος αἴρει, καὶ οἱ συμπλέοντες οὐδὲν ἧττον ἐκυμαίνοντο τὰς ψυχάς· καὶ παρὰ τῷ Μεγάλῳ ςάντες, ηὔχοντο μὲν τῷ Θεῷ, ἐδέοντο δὲ αὐτῷ ἐπαμῦναι πικρῶς κινδυνεύουσι, καὶ μηδεμίαν ἐλπίζουσι τοῦ κακοῦ λύσιν, ἀπὸ τοῦ προειπεῖν αὐτὸν, ὥσπερ καὶ δύνασθαι βοηθεῖν ἐλπίσαντες. Ὁ δὲ, θαῤῥεῖντε αὐτοῖς ἐκέλευε, καὶ ταχεῖαν ἔσεσθαι τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ, παρηγγύα. Ἀμέλει καὶ τὰ λυπηντα πάντα ὀξέως ἐλύετο, καὶ ἥτε θάλασσα ἡμερῶτο, καὶ εἰς γαλήνην ἀκριβῆ μετεβάλλετο, καὶ αὐτοὶ τῶν θρήνων ἐπιλαθόμενοι, πρὸς εὐθυμίαν ἐτράποντο, θεῷ τε καὶ τῷ αὐτοῦ θεράποντι τὴν χάριν ὁμολογοῦντες, καὶ διπλῆ τοῦτον θαυμάζοντες, τῷ τε προειπεῖν ἅμα, καὶ τὸ λῦσαι τὰ σκυθρωπά.

Ἀλλὰ τούτων οὕτως ἐχόντων, τίς τῶν ναυτῶν, ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀνελθὼν τῆς μέσης κεραίας, ὥς τε τί τῶν τῆς νεὼς ὅπλων καλῶς διαθεῖναι, ὡς ἤδη ἐκεῖθεν καὶ κατελθεῖν ἔμελλε, διολισθήσας ἄνωθεν, ἐπὶ μέσην τὴν ναῦν καταπίπτει. Καὶ ὁ μὲν, ἄπνους ἔκειτο, καὶ ὡρᾶτο νεκρός· ὁ δὲ, καὶ πρὶν κληθῆναι ἀμύνειν, ὢν ἑτοιμότατος, προσευχῇ τοῦτον ῥᾷον, ἢ τῶν ὕπνῳ κατεχομένων, διανιςᾷ, καὶ ζῶντα πάλιν ἀπέδωκε τοῖς πλωτῆρσιν. Ἔπειτα ἱστία πάντα πετάσαντες, καὶ δι' αὔρας λεπτῆς, καὶ ἡδείας τὸ ἑξῆς τοῦ πλοῦ διελθόντες, ὡς ἤδη τῇ γῇ προσωρμίσθησαν, πολλὰς ὁ Κύριος διὰ Νικολάου εἰργάζετο τὰς ἰάσεις. Τυφλοί τε γὰρ εὐθέως

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τὸ φίλον φῶς ἐθεῶντο, καὶ ἄλλοι, χαλεπῶς πάσχοντες, τῶν ὧν εἶχον κακῶν ἀπελύοντο· καὶ συνελόντα φάναι, οὐδεὶς ἦν ὑπό τινος πάθους ἢ νοσήματος κατεχόμενος, ἢ καὶ λύπῃ τινὶ βαρυνόμενος, ὃς ἐπὶ Νικολάῳ προσέλθοι, οὐκ εὐθὺς ἰᾶτο, καὶ τὸ λυποῦν ἀπεβάλλετο. Οὕτως οὖν, οὐ ῥᾳδίως μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀμίσθου τῆς ἰάσεως γινομένης, τίνα ἔδει τῶν κακῶν πασχόντων ἀπολιμπάνεσθαι; δίδωσιν ὁ λόγος σκοπεῖν. Ἐκ δὲ τούτου πάλιν, πόσους εἶναι τοὺς ἰωμένους, εἶτα καὶ πόσην πρὸς Θεὸν γίνεσθαι τὴν εὐχαριστίαν; πόσην τῶν δοξολογούντων αὐτῶν τὴν πανήγυριν;

Ἐκεῖθεν οὖν ἀπάρας, πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ Τάφον, καὶ παρὰ τὸν σεβάσμιον αὖθις Γολγοθὰ ἔρχεται, ἔνθα καὶ ὁ σωτήριος ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάγη Σταυρός. Ἔπειτα καὶ τῷ θείῳ τοῦ Σταυροῦ ξύλῳ νυκτὸς πρόσεισι· καὶ αὐτομάτως μὲν αὐτῷ τοῦ Ἱεροῦ διανοίγονται πύλαι· θερμὴν δὲ τὴν προσευχὴν καὶ πολλὴν ἐκεῖσε προσενεγκὼν τὴν προσκύνησιν, πλείονα ποιεῖται καὶ τοῦ ἀγαθοῦ Πνεύματος τὴν ἐνέργειαν.

Ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς αὐτῷ εἶχε τῆς ἐν Παλαιστίνῃ διατριβῆς, διαποντίῳ πάλιν πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην χρῆται τῇ ἐπανόδῳ, ὄψεως αὐτῷ θείας τοῦτο ἐντειλαμένης, ὥς τε μὴ ἐπὶ πλέον στέρεσθαι τῆς γλυκείας ἐκείνου φωνῆς τὰ αὐτοῦ πρόβατα. Καὶ ἐνταῦθα πάλιν, τοῦ πλοίου ἐπιβάντος τοῦ θαυμασίου, ἥτε τῶν πλωτήρων ἐλέγχεται κακουργία, καὶ ἡ τοῦ θείου Πνεύματος ὑπ' αὐτῷ θαυμάζεται δύναμις. Ὁ μὲν γὰρ πρὸς τὴν πατρίδα πλεῖν ἔμελλε· καὶ τοῦτο πρότερον τοῖς καλοῖς ναύταις συνθέμενος, οὕτω δὴ τῆς νεὼς ἐπέβη· οἱ δ' ἐπειδὴ ἀνείλοντο τὰς ἀγκύρας, οἴκοθεν ἐμέμνηντο. Τοῦ λιμένος οὖν ἐξορμήσαντες, καὶ τὴν ὁδὸν διαπεταάσαντες, τοῦ πνεύματος αὐτοῖς ἐπιφόρῳ πνέοντος, πρὸς τὴν οἰκίαν ἀπέπλεον· ἠμέλει δὲ οὐδαμῶς ἡ δίκη, ἀλλὰ παρὰ πόδας αὐτοῖς ἐπῄει· καὶ βιαιόν τι καταιγὶς ἀντιπνεύσασα, τοὺς οἴακάς τε διήγαγε, καὶ τὰ πηδάλια παρήνεγκε· καὶ αὐτοῖς μὲν ἔσχατον ἀπειλεῖ κίνδυνον, τὸν δὲ τοῖς τῆς πατρίδος προσορμίζει λιμέσι. Τί οὖν ἡ συμπαθὴς ἐκείνη καὶ μεγαλόφρων ψυχή; οὐδὲ πικρίας, οὐδὲ λόγου τινὸς πρὸς αὐτοὺς ἐδεήθη στύφοντος, ἀλλ' ὁμοῦ τε μεταβαλλομένους εἶδε, καὶ πικρὸν οἷον τὸν μετάμελον ποιουμένους, καὶ τῆς οἰκείας ἡττήθη χρηστότητος, καὶ πάλιν αὐτοὺς δι' εὐπλοΐας εἰς τὴν οἰκίαν ἀνέπεμπεν. Αὐτὸς μέντοι τῇ τῆς Ἁγίας Σιὼν ἀποδοθεὶς ἤδη Μονῇ, πρὸς τοῦ θείου αὐτοῦ πάλαι καλῶς οἰκοδομηθείσῃ, ὡς ὁ λόγος ἄρτι φθάσας ἐδήλωσεν, ἀσπάσιός τε αὐτοῖς ὤφθη, καὶ ἡδονῆς τοὺς ἐν αὐτῇ πάντας ἐπλήρου, καὶ πολυτελεῖ τούτους εἱστία, καὶ φιλοτίμῳ τῇ χάριτι. Σοφῶς δὲ ἄρα τὰ κατ' αὐτὸν ἄνωθεν ἡ πρόνοια διετίθει, καὶ τὸ μέγα τοῦτο φῶς ἐπὶ μεγάλην ἔμελλε θήσειν τὴν λυχνίαν, καὶ διὰ τοῦτο πάλιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν πόλιν κατήγαγε, φιλοπόνως τὸ θεῖον μέλι τῆς ἀρετῆς ἐργαζόμενον. Οὕτω δὲ μετιὼν τὸν βίον, ὥς τε λανθάνειν ἀνθρωπίνους ἅπαντας ὀφθαλμούς, πλέον ἑαυτὸν δῆλον ἐποίει τὸν τοῦ παντὸς ἄξιον· οὔτε ἔκρυπτε τὸν ἐργάτην ἡ ἀρετή, οὐχ ἧττον ἢ τὸ φῶς τοὺς δι' ἐκείνου πορευομένους· καὶ οἱ τῶν ἐκείνου δὲ πόνων καρποὶ ταχὺ τὸ δένδρον ἐμήνυον. Ἀλλὰ καὶ τοῦ συνειδότος αὐτῷ τὰ κρύφια τῆς καρδίας Θεοῦ, μὴ ἐπὶ πλέον τὸν οἰκεῖον θεραπευτὴν λανθάνειν ἀνεχομένου, δῆλον τὸν ἄνδρα ποιεῖ· καὶ ὅπως, προσεκτέον τῷ διηγήματι.

Ἄρτι τοῦ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῆς Μυρέων Προέδρου τὸν θρόνον ἄμφω καὶ τὸν βίον, ἀπολιπόντος, καὶ τῆς πρὸς Θεὸν ἀψαμένου πορείας, ζῆλος εἰσῆλθε θεῖος τούς τε ὑπ' αὐτὸν Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς λογάδας τοῦ Κλήρου, τὸν ἄξιον ἀποδοῦναι τῷ θρόνῳ. Καὶ δή ποτε πάντων ἐκκλησιασαμένων, συνεβούλευέ τις αὐτῶν, (Θεοῦ δὲ τοῦτο, καὶ τῆς ἐκείνου σοφίας οἰκονομία·) εὐχῇ τὰ τοῦ πράγματος ἐπιτρέψαι. Τοῦτο πάντων, ὥς περ ἰδίαν ἑκάστου γνώμην, προελομένων, ὁ τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν Κύριος, καὶ τῆς ἐκείνων δεήσεως εἰσακούων, ἑνὶ τούτων τὸν προστησόμενον τῆς Ἐκκλησίας ἀποκαλύπτει.

Καὶ δή ποτε τῷ ἀνδρὶ τῷ δε, θεία τις ἐπιστᾶσα ὄψις, ἐπιτάττειν αὐτῷ ἐδόκει, παρὰ τὰς τοῦ Ναοῦ εἰσόδους ἑλθόντι στῆναι· καὶ ὃς περ ἂν πρῶτος τὸν Ναὸν καταλάβοι, οὗτός ἐστιν ὁ τῷ ἐμῷ κινούμενος Πνεύματι· καὶ λαβόμενοι αὐτοῦ, Νικόλαος δὲ τῷ ἀνδρὶ ὄνομα, Ἐπίσκοπον προχειρίσασθε· τοῦτο γὰρ αὐτῷ καὶ προώρισται.

Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Οὕτως ὁ Θεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ μυηθεὶς, τῇ Συνόδῳ ταῦτα καὶ τῷ Κλήρῳ κοινοῦται. Καὶ δὴ φιλοπονώτερον ἁπάντων τῆς προσευχῆς ἐχομένων, ὁ τὸν μέγαν ἐκκαλυφθεὶς, ἔνθα δὴ κεκέλευστο ἀφικνεῖται. Ἤδη δὲ περὶ ὄρθρον, Πνεύματι Θείῳ κινηθεὶς ὁ Μέγας Νικόλαος, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ οὗτος καταλαμβάνει. Ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ προνάῳ γένοιτο, λαβόμενος αὐτοῦ ὁ τῆς ὄψεως ἠξιωμένος, Πῶς ἄρα ὦ τέκνον καλῇ; ἐπιμελῶς ἤρετο. Ὁ δὲ, πράως οὕτω καὶ ἀφελῶς, Νικόλαος ἁμαρτωλὸς, Δέσποτα, ἔφη, τῆς ἁγιότητος δοῦλος τῆς σῆς.

Ὁ Θεῖος τοίνυν ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἐπειδὴ τὰ μέτρια ταῦτα καὶ ταπεινὰ παρὰ τοῦ μεγάλου ἤκουσε ῥήματα, τοῦτο μὲν, ἀπὸ τῆς τοῦ Νικολάου κλήσεως, ἣν καὶ ἡ φανεῖσα ὄψις αὐτῷ προειρήκει, τοῦτο δὲ, καὶ ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῆς μετριοφροσύνης, (οὐκ ἠγνόει γὰρ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέπει Θεὸς, ἀλλ' ἢ ἐπὶ τὸν πρᾷον δηλαδὴ καὶ ἡσύχιον) τοῦτον ἐκεῖθεν εἶναι τὸν ὑπὸ Θεοῦ δηλούμενον ἐγνωκὼς, ἡδονῆς εὐθὺς ὑποπιμπλᾶται, καθάπερ τινὶ κεκρυμμένῳ περιτυχὼν θησαυρῷ· καὶ ἕρμαιον εἶναι τὴν τοῦ ἀνδρὸς εὕρεσιν λογισάμενος, Ἀκολούθει μοι, τέκνον, φησὶ πρὸς αὐτόν. Εἶτα καὶ παραλαβὼν, ἦγαγε πρὸς τοὺς Ἐπισκόπους. Οἱ δὲ συμβάλλουσιν αὐτίκα τὸ πρᾶγμα, εἰρημένον αὐτοῖς πρότερον ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς, καὶ μεστὴ Θείας χαρᾶς καὶ αὐτοῖς ἐγίγνετο ἡ ψυχὴ, συμβαίνουσα τῇ ἀπὸ Θεοῦ ψήφῳ, καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς κρίνουσιν ἀρετήν. Εἶτα τὸν Ἅγιον, ὡς εἶχον, εὐθὺς κατὰ μέσον ἄγουσι τοῦ Ναοῦ. Πανταχοῦ δὲ τῆς φήμης διαδραμούσης, (φιλεῖ γὰρ ἐν οὕτω μεγάλοις πράγμασιν αὕτη, συντόνῳ μάλιστα χρῆσθαι καὶ ταχεῖ τῷ πτερῷ·) συῤῥεῖμέν τοι πλῆθος ἀριθμοῦ κρεῖττον. Οἱ δὲ σὺν μεγέθει φωνῆς, Δέξασθε τὸν οἰκεῖον, Ἀδελφοὶ, Ποιμένα, φασὶν, ὃν ὑμῖν ἔχρισε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· ᾧ τὴν τῶν ὑμετέρων ψυχῶν κυβέρνησιν, καὶ τὸν καταρτισμὸν ἐνεχείρισεν· ὃν οὐκ ἀνθρωπίνη ψῆφος, ἀλλὰ Θεία προεχειρίσατο. Ἔχομεν τοιγαροῦν ὃν ἐποθοῦμεν· ὃν ἐζητοῦμεν, νῦν ἀπειλήφαμεν· ὑπὸ τούτου ποιμαινόμενοι καλῶς καὶ ἀγόμενοι, οὐκ ἀποροῦμεν ἐλπίδων καὶ τῷ Θεῷ παραστῆναι λαὸς περιούσιος, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιφανείας αὐτοῦ καὶ ἀποκαλύψεως. Τούτοις τὸ πλῆθος προσετίθεσαν τὴν εὐχαριστίαν, καὶ εὐφροσύνης οὐχ ὅπως καὶ λεχθῆναι ῥᾳδίας, πρὸς Θεὸν ἐφθέγγοντο ῥήματα.

Ἡ μέν τοι τῶν Ἐπισκόπων ἱερὰ Σύνοδος σὺν τῷ Κλήρῳ, πᾶν εἴτι νενομισμένον πρότερον ἐπ' αὐτῷ διαθέντες, τῷ τῆς Ἀρχιερωσύνης χρίσματι τελειοῦσιν αὐτὸν, ἀναβαλλόμενον μὲν καὶ ὀκνοῦντα τὴν προεδρείαν, διὰ δειλίαν ὄντως ἐπαινουμένην· μόλις δ' οὖν ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν ἀναβάντα θρόνον, καὶ τῆς Μυρέων προκαθίσαντα, καὶ τὴν ἐπιστασίαν ἀναδεξάμενον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ τὰ τῆς εὐσεβείας δόγματα ὑγιῶς φρονοῦντάτε καὶ διδάσκοντα.

Βάσκανον δὲ ἄρα τούτοις ὁ πονηρὸς ἐπέβαλεν ὀφθαλμόν· ἀνθοῦσαν γὰρ οὕτως οὐκ ἤνεγκε τὴν εὐσέβειαν, ἀλλ' ὀξὺς ὅτι μάλιστα τοὺς κρατοῦντας εἰσδὺς, σφοδρότερόν τε τὸν διωγμὸν αὐτίκα ἐποίει· καὶ βασιλικὰ διατάγματα κατὰ πᾶσαν ἐφοίτα τὴν οἰκουμένην, εἰς ἄρνησιν τῆς εὐσεβείας τοὺς πιστοὺς ἐκκαλούμενα ἴσως· εἰδ' οὐ, ἀλλὰ δεσμὰ, καὶ φρουραὶ, καὶ βαρύτατοι βάσανοι, καὶ τέλος βίαιοι θάνατοι τοὺς ἀπειθοῦντας εὐθὺς ἐξεδέχοντο. Ταῦτα καὶ μέχρι τῆς Μυρέων ἐν βραχεῖ φθάνει, πτηνοῖς διακόνοις τοῖς θερμοῖς τῆς ἀσεβείας ἐρασταῖς χρώμενα.

Ὁ Θεῖος τοίνυν Νικόλαος, ἐπειδὴ μέγας ἦν ἐν αὐτῇ, τὰ Χριστιανῶν πρεσβεύων, καὶ τὴν εὐσέβειαν ἐλευθέρᾳ κηρύττων γλώττῃ, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων παρὰ τῇ πόλει, καὶ δεσμὰ, καὶ στρέβλας, καὶ μυρίαν ἄλλην βάσανον καταψηφισθεὶς, εἶτα καὶ φυλακῇ μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων Χριστιανῶν παραδίδοται, ἐν ᾗ καὶ διέμεινε χρόνον οὐ βραχύν, χρηστοῦ μὲν οὐδενὸς ἀπολαύων, τῶν ἐκ τῆς φυλακῆς δὲ ἱκανῶν ἀνεχόμενος οὕτω γενναίως, ὥς περ ἄντις ἡδέων καὶ προσφιλῶν ἀνάσχοιτο. Πλὴν οὐδὲ οὕτως ἀνίει τοὺς ὑπ' αὐτὸν, νάμασιν εὐσεβείας ἐπάρδων, καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς πίστιν ἐκτρέφων, ἐν ἀῤῥαγεῖ τε θεμελίῳ τοὺς ἐκείνων πόδας ἱστῶν, καὶ νεανικωτέρους ὑπὲρ τῆς ἀληθείας αὐτοὺς παρεχόμενος.

Ἀλλ' εὐθὺς ἥλιος μετὰ νέφος, καὶ ἠπία τις αὔρα μετὰ τὴν καταιγίδα· καὶ φιλανθρώπως ὁ ἐμὸς Χριστὸς ἄνωθεν πρὸς τὴν αὐτοῦ κληρο-

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

νομίαν ἰδών, καθαιρεῖ μὲν ἀσεβείας ἅπαντα σκῆπτρα, καὶ ἐκ μέσου ποιεῖ. Διοκλητιανοὶ ταῦτα καὶ Μαξιμιανοί, καὶ ὅσοι μετ' αὐτοὺς τοῦ ἑλληνισμοῦ προεσήκειαν· ἀνίσησι δὲ κέρας σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ τύπῳ Σταυροῦ δι' ἀστέρων, τὸν Κώνσταντος καὶ Ἑλένης υἱὸν Κωνσαντῖνον μετακαλεῖται, καὶ τὸ Ῥωμαίων ἐγχειρίζει σκῆπτρον. Ὁ δὲ συνετὸς ὢν, καὶ τὸν καλέσαντα ὅς τις εἴη μὴ ἀγνοήσας, αὐτῷ τε ἐθάρσησε, καὶ τοὺς ἀνθισταμένους πάντας καταβαλών, θερμότατα προέστη τῆς εὐσεβείας, καὶ παλινῳδίαν τοῖς προτοῦ βασιλεύσασιν ᾖδε· καθαιρεῖσθαι μὲν τοὺς τῶν εἰδώλων ναοὺς κελεύων, ἀφίεσθαι δὲ τῶν φυλακῶν τοὺς ἀποκεκλεισμένους διὰ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, ἀνοικοδομεῖσθαι δὲ τὰ Χριστιανῶν τεμένη, καὶ τὸν οἰκεῖον τὰς Ἐκκλησίας ἐπαναιρεῖσθαι κόσμον. Τοῦ τοιούτου τοιγαροῦν δόγματος τὴν ὑπὸ χεῖρα πᾶσαν διαλαβόντος, ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας οἱ τοῦ Χριστοῦ ὁμολογηταὶ κατήγοντο ἕκαστος.

Ἀμέλει καὶ τὸν οἰκεῖον Ἀρχιερέα Νικόλαον ἡ Μυρέων, μάρτυρά γε τῇ προαιρέσει, καὶ ἀναίμακτον ἀπελάμβανε ξεφανίτην. Ὁ δὲ χαρίσμασι πάντοθεν κομῶν τοῖς θεοδωρήτοις, παθήτε πάντα ἰᾶτο, καὶ ἐπίδοξος, οὐ πιστοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἐν βραχεῖ καὶ τῶν ἀπίστων ἐγένετο, καὶ θαῦμα ταῖς ἁπάντων ἔκειτο ψυχαῖς λόγου κρεῖττον. Διάτοι ταῦτα καὶ τῶν εἰδωλικῶν πολλοὺς ἔτι βωμῶν περιλειπομένους ὁρῶν, καὶ τούτους πολλῶν δαιμόνων ἐπιχωριάζοντας φύλων, καὶ οὐκ ὀλίγους ἀπολοῦντας τῶν Μυρέων, ζήλῳ θείῳ διακαυθεὶς τὴν ψυχὴν, ἀνδρικώτατα διανίσταται· καὶ τὴν ἐκείνων πᾶσαν περιελθών, εἴπου τινὶ βωμῷ περιτύχοι, εἰς ἔδαφος κατέσπα, καὶ εἰς κόνιν ἐλέπτυνε· καὶ οὕτως ἐκ ποδῶν τὴν τῶν δαιμόνων πληθὺν ποιούμενος, καθαρᾶς ἀπολαύειν γαλήνης τῇ ποίμνῃ παρεῖχε.

Τοιαῦτα τῷ ἁγίῳ κατὰ τῶν τῆς πονηρίας διαστρατηγοῦντι πνευμάτων, γίνεταί τις αὐτῷ ἄνωθεν ἔμπνευσίς τε καὶ ἔννοια θειοτέρα, μὴ δὲ τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἀποσχέσθαι ναοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ προσβαλεῖν, καὶ τὰ ἴσα τοῖς προτέροις διαθεῖναι· ἦν γὰρ οὗτος τό, τε κάλλος θαυμάσιος, καὶ μεγέθει τοὺς ἄλλους ὑπερανεστηκώς, καὶ δαίμοσιν ἥδιστη διατριβή. Ὁρμῆς τοιγαροῦν ἐπὶ τοῦτον τὸν ναὸν πλείονος αὐτὸν εἰσελθούσης, καὶ νεανικώτερον αὐτῷ ἐμβαλὼν, οὐχ ὅσα ὑπερανεσήκει τῆς γῆς ἅπαντα καθήρει μόνον, εἰς ἔδαφός τε κατέσειεν, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνέσπα· καὶ τὸ ὅλον, τὰ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀέρος μετέωρα τοῦ ναοῦ, τῷ ἐδάφει ἐδίδου, τὰ δὲ κάτω καὶ ὑπὸ γῆν, εἰς τὸν ἀέρα ἐρρίπτει. Οἵ γε μὴν πονηροὶ δαίμονες, οὐδ' οὕτως ὑπομεῖναι τὸν Ἅγιον δυνατοὶ ἦσαν, ἀλλὰ καὶ φεύγοντες φωνὰς ἠφίεσαν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀδικεῖσθαι ἰσχυρῶς διετείνοντο, καὶ τῶν ἰδίων ἄκοντες ἀπανίστασθαι. Καὶ οὕτω μὲν ταῦτα τῷ Ἁγίῳ ἐχώρει, καὶ πέρας αὐτοῦ χρηστὸν, ἡ κατὰ δαιμόνων ἐλάμβανε στρατηγία. Ἀλλὰ μεμνῆσθαι πάλιν ὁ λόγος καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ βούλεται, καὶ μὴ λήθῃ παραδοῦναι τὰ λόγου καὶ μνήμης ἄξια.

Ἤδη γὰρ Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου Βασιλέως τὸ εὐσεβεῖν ἑλομένου, τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν διοικοῦντος, καὶ τούτου δὴ τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως τὸ περὶ αὐτὸν πλῆθος πρὸς ἀνάληψιν τῶν Ὀρθοδόξων ἀσκοῦντος δογμάτων, καὶ πᾶν εἴτι ἔκφυλον ἐν αὐτοῖς καὶ νόθον ῥίζαις αὐταῖς ἀποτέμνοντος, ἀθροίζεται μὲν κατὰ Νίκαιαν τὸ Ὀρθόδοξον ἅπαν, ἐφ' ᾧ τὸν εὐσεβῆ τῆς Πίστεως ὅρον διαθεσπίσῃ, τὴν δὲ Ἀρείου βλάσφημον αἵρεσιν μακρὰν ἀπελάσῃ, καὶ εἰρήνην πάσῃ βραβεύσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμότιμον τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν δογματίζοντες, καὶ εἰς ἓν ἀμφότερα τὰ μέρη συνάπτοντες. Μέρος οὖν καὶ ὁ θαυμαστὸς οὗτος Νικόλαος τῆς ἱερᾶς γίνεται Συνόδου, γενναίως τε κατὰ τῶν Ἀρείου φλυαριῶν ἵσταται· καὶ διαλύσας πάντα, καὶ κανόνα πᾶσι τῆς ὀρθῆς Πίστεως ἀκριβῆ παραδοὺς, ἐκεῖθέν τε ἀναζεύγνυσι, καὶ πρὸς τὴν οἰκείαν ἐπανήκει ποίμνην, τρέπων πάντας καὶ προάγων ἐπ' ἀρετὴν, καὶ θερμότερον τῆς διδασκαλίας ἁπτόμενος.

Λιμοῦ δέ ποτε κατὰ τὴν Λυκίαν περιέχοντος, ἐσπάνιζε τροφῆς καὶ ἡ Μυρέων, καὶ τοῖς ἴσοις κακοῖς ἐπιέζετο. Ἐμπορείαν γοῦν τινὶ τῶν ναυτικῶν σίτου πεποιημένῳ, ἐπιφαίνεται νυκτὸς ὁ Μέγας Νικόλαος, καὶ τρεῖς αὐτῷ χρυσοῦς εἰς ἀρράβωνα δοὺς, ἐν τῇ Μυρέων κατᾶραι, καὶ ἀποδόσθαι τὸν σῖτον τοῖς ἐκεῖ ἐπισκήπτει. Διϋπνισθεὶς τοίνυν ὁ ἔμπορος, καὶ τοὺς χρυσοὺς παρὰ τῇ χειρὶ εὑρὼν, καὶ τὴν

Δημοτικη Βιβλιοθηκη
Μουσειο Τυπαλδων Ιακωβατων

ὄψιν εἰς νοῦν βαλλόμενος, τὸ γεγονός τε διὰ θαύματος ποιησάμενος, πρὸς τὰ Μύρα κατάγεται. Καὶ ὁ μὲν, τὸν σῖτον ἐν τῇ πόλει διαπωλεῖ· οἱ δὲ ἐν αὐτῇ παραμύθιον τοῦ λιμοῦ τοῦτον εὑρόντες, Θεῷ καὶ τῷ Μεγάλῳ Νικολάῳ κἀνταῦθα, ὡς περ δὴ καὶ πολλοῖς ἄλλοις, τὴν σωτηρίαν ἐπέγραφον.

Εἶτα στάσις ὑπὸ τῶν Ταηφάλων κατὰ Φρυγίαν ἀνάπτεται τὴν μεγάλην. Καὶ δῆτα πυθόμενος ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, καὶ κοινῇ συσκεψάμενος περὶ τούτου, τρεῖς ἅμα τοῖς ὑπ' αὐτῷ στρατηλάταις, (Νεποτιανὸς, καὶ Οὖρσος, καὶ Ἑρπυλίων αὐτοῖς τὰ ὀνόματα·) κατευνάσαι τὰ πράγματα, καὶ εἰς εὐταξίαν μεταγαγεῖν, εἰς Φρυγίαν ἐκπέμπει. Οἱ δὲ σὺν πολλῷ τάχει τῆς Κωνσταντίνου ἐξορμηθέντες, ἔν τινι τῶν Μυρέων λιμένι τῆς Λυκίων κατήχθησαν Ἐπαρχίας, Ἀδριάκις τὸ ἐπίνειον ἐκαλεῖτο. Πλεῖν τοίνυν οὐ παρέχοντος αὐτοῖς τοῦ πελάγους, βραχὺ πρὸς τῷ λιμένι διεκαρτέρουν. Ἐν τούτῳ δέ τινες τῶν ὑπ' αὐτοὺς στρατιωτῶν ἐξίασι τοῦ πλοίου, τὰ πρὸς χρείαν αὐτοῖς ὠνησόμενοι. Οἷα δὲ φιλεῖ τὸ στρατιωτικὸν ἁρπαγῇ τῶν ἀλλοτρίων καὶ βίᾳ τὰ πολλὰ χαίρειν, τούτοις ἐχρῶντο κἀνταῦθα, καὶ κακῶς τὰ τῶν προσοίκων ἐποίουν. Εἶτα καὶ εἰς στάσιν ἐχώρει τὸ πρᾶγμα, καὶ ταραχή τις πρὸς τῷ καλουμένῳ Πλακώματι ἀνεγήγερτο. Γνωσθὲν οὖν τῷ θαυμαστῷ Νικολάῳ, μὴ δὲ βραχὺ μελήσας, παρὰ τὸ ἐπίνειον ἦκεν. Ἐπειδὴ δέ τισιν ὀλίγοις γέγονε δῆλος, τῇ φήμῃ διὰ πάντων ἐφοίτα· καὶ παρὰ χρῆμα ἡ πόλις αὐτῷ πᾶσα μετὰ τῶν στρατηλατῶν προσκυνήσοντες ὡς ἔθος ὑπήντων. Ἐρωμένου τοίνυν τοὺς στρατηλάτας ἐφ' ᾧ τε, καὶ ὅθεν ἥκοιεν; ἐκεῖνοι, παρὰ Βασιλέως ἀπεστάλθαι, εἶπον, ἐφ' ᾧ τοῖς κατὰ Φρυγίαν τὰς σάσεις καλῶς διαθήσουσι. Καὶ ὃς παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει, φιλοτίμως ξενίζει· εἶτα τὸν θόρυβον ἐκεῖνοι κοιμίσαντες τῶν στρατιωτῶν, καὶ εὐλογίας τῆς παρ' ἐκείνου ἀξιωθέντες, ἤδη πρὸς τῇ ἐξόδῳ ἦσαν.

Ἐν τούτῳ δὲ προσίασί τινες τῶν τῆς Πόλεως τῷ Ἁγίῳ, καὶ θερμότατα τοῖς αὐτοῦ ποσὶ προσπεσόντες, ἀμύνειν ἀδικουμένοις ἐδέοντο, καὶ λύσιν τῶν παρόντων ᾐξίουν. Ὁ γὰρ Ἡγεμὼν Εὐστάθιος, σὺν οἰμωγῇ καὶ δακρύοις ἔλεγον, χρήμασι τὴν ψυχὴν διαφθαρεὶς ὑπὸ τῶν φθόνου καὶ κακίας θεραπευτῶν, τρεῖς τῶν ἐν τῇ πόλει ἄνδρας, οὐδὲν ὅλως ἁμαρτῶντας, θανάτῳ κολάζει. Ὑπὲρ τούτων οὖν καὶ ἡ πόλις ἐλεινῶς κόπτεται, καὶ πενθεῖ, καὶ τὴν σὴν ἐν πολλῇ τῇ λύπῃ παρουσίαν ἐπιβοᾶται· εἰ γὰρ παρῆς, οὐκ ἂν τοιοῦτον, ὁ ἥλιος παρ' αὐτῇ μῦσος ἐπεῖδε. Τούτων ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, καὶ τῆς ἐκείνου συμπαθείας μιμητὴς ἀκμάσας, σφύζει τε πρὸς ταῦτα τὴν ψυχὴν, καὶ ἀνίσταται· καὶ τοὺς στρατηλάτας παραλαβὼν αὐτίκα, ὁδοῦ εἴχετο. Ἔν τινι γοῦν τόπῳ (Λέων δὲ οὗτος ἐκαλεῖτο) γενόμενος, ἐπυνθάνετο τῶν παριόντων, εἴτι περὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων εἴδοιεν, καὶ ὅπως ἄρα τούτους ἀπολίποιεν. Οἱ δὲ, κατὰ τοὺς καλουμένους, φασὶ, Διοσκόρους ἐν τῇ πλατείᾳ· καὶ ὃς, εὐθὺ τοῦ Μαρτυρείου τῶν Ἁγίων Κρίσκεντος καὶ Διοσκορίδου ὁδεύων, ἐπειδὴ μαθὼν τούτους ἄρτι τὴν πύλην ὑπερβαίνοντας παρὰ τὸν Βηρᾶν ἄγεσθαι, (τόπος δὲ οὗτος τῶν καταδίκων ἐπιθανάτιος·) ἐπιτείνας τὴν πορείαν, καὶ τὸ ἐνδέον τῷ γήρει τῷ διαπύρῳ τῆς καρδίας ἀναπληρώσας, ἐν βραχεῖ τὸν ὡρισμένον τόπον καταλαμβάνει· καὶ ὁρᾷ πολὺν μὲν ὄχλον περιεστῶτα, τοὺς ἄνδρας δὲ ὀπίσω, φεῦ! τὰς χεῖρας δεδεσμημένους, καὶ τὰς ὄψεις κεκαλυμμένους· ἤδη δὲ πρὸς γῆν κεκλιμένους, καὶ γυμνῷ τραχήλῳ καὶ διατεταμένῳ τὴν τομὴν ἀναμένοντας· ἐλεεινὸν θέαμα, καὶ μὴ δι' ὀφθαλμὸν δυναμένου ἔχειν τοῦ πάθους μάρτυρα· αὐτὸν δὲ τὸν δήμιον τὸ ξίφος ἤδη διεσπασμένον, καὶ φόνιόν τι καὶ μανικὸν βλέποντα, καὶ ψιλῇ θέᾳ τὸ ἀπηνὲς ὑποφαίνοντα. Ταῦτα ὡς εἶδε, καὶ τῷ σκυθρωπῷ ἐκείνῳ θεάματι τὰς ὄψεις ἐπέβαλε, πραότητι τὸ αὐστηρὸν κεράσας, οὔτε θρασύ τι καὶ νεανικὸν ἄλλως ἐφθέγξατο, οὔτε ἀγενῶς προῆλθε καὶ ὑφειμένως· ἀλλ' ὡς εἶχε δρομαίως ἐπὶ τὸν δήμιον παρελθὼν, τὸ ξίφος μὲν τῶν ἐκείνου χειρῶν ἀφαιρεῖται, οὐδὲν ὑποδείσας, ἢ πτοηθείς· ῥίπτει δὲ αὐτὸ κατὰ γῆς, καὶ τοὺς ἄνδρας τῶν κατεχόντων δεσμῶν ἀνίστησι. Ταῦτα μετὰ πολλῆς δρῶντα τῆς αὐθεντίας, οὐδεὶς ἦν ὁ κωλύων, τὸ περιὸν οἶμαι τῆς ἀρετῆς εἰδότες, καὶ τὸν ὑπὲρ τοῦ δικαίου ζῆλον αὐτοῦ δυσωπούμενοι. Τοῖς μὲν οὖν σωθεῖσιν, ἡ χαρὰ θερμὰ ἐκίνει τὰ δάκρυα, καὶ ἀθρόον τι ἐκ μεταβολῆς καὶ εὐθυμὸν ἀνεβόων. Τὸ δὲ πεδίον ὅλον θέα-

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τρον ἦν, εὐφήμουν τε πάντες, καὶ ἐρρήγνυντο ἐπὶ τῇ βοῇ, πρὸς τὴν ὄψιν ὧν ἐτεθέαντο.

Ἐνταῦθα ὁ Ἡγεμὼν Εὐστάθιος ἐπιφαίνεται· ἀλλὰ καὶ φανέντα τοῦτον ὁ μέγας περιορᾷ, καὶ προσερχόμενον ἀπωθεῖται, κατειπεῖν τε αὐτοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ καλέσαι κατ' αὐτοῦ τὸν Θεὸν, καὶ ὅλως κακοῖς περιβαλεῖν ἐσχάτοις τὸν ἄνδρα ἠπείλει, ἀδικώτατα οὕτω τῇ ἀρχῇ χρώμενον, καὶ μεγάλοις ἐπιχειροῦντα κακοῖς. Ὁ δὲ δεινῶς τε τοῖς τῆς μεταμελείας κέντροις ἐβάλλετο, καὶ τῷ συνειδότι πάνυ σφόδρα τὴν καρδίαν ἐδάκνετο· ταῦτά τοι καὶ δακρύοις τὸν ἔλεον ἐθηρᾶτο, καὶ ἱκέτης ἐγίνετο, καὶ ὑπὸ ψυχῆς ὅλης ἐδεῖτο, διαλλαγῆναι αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν μέγαν Νικόλαον. Εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν ἐπὶ Σιμωνίδην καὶ Εὐδόξιον τοὺς Μυρέων πρωτεύοντας μετετίθει· τὸν δὲ ἄρα ψευδόμενον οὐκ ἐλάνθανεν· ἤδει γὰρ ἀκριβῶς, ὅτι χρυσίῳ διαφθαρεὶς, θάνατον κατέκρινε τῶν ἀθῴων. Ἐκεῖνοι μὲν οὖν ὅλοι τῆς πρὸς αὐτὸν εὐχαριστίας ἐγίνοντο, καὶ ὁ πολὺς τοῦ Χριστοῦ θεράπων ὑπὸ τῆς αὐτῶν γλώττης ἤδετο, καὶ τὸ ἔργον οὐκ ἄλλου τινὸς ὡμολόγητο.

Οἱ μέν τοι στρατηλάται τῶν αὐτοῦ θείων εὐχῶν ἀξιωθέντες, καὶ ταύτας καλὸν ἐφόδιον ἐπαγόμενοι, πρὸς τὴν Φρυγίαν ἀφίκοντο. Καὶ διαθέμενοι τὰ ἐν αὐτῇ πάντα εἰς δέον, καὶ ὅσα παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐντέταλτο αὐτοῖς τελεσάμενοι, πρὸς τὸ Βυζάντιον ἐπανῆκον. Τούτοις ὑποδοχὴ φιλότιμος καὶ πολυτελὴς πρός τε τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν ἐν τέλει γίνεται, καὶ τοῦ λοιποῦ περὶ τὰ Βασίλεια διῆγον, ἀπόβλεπτοι καὶ περιφανεῖς, καὶ πολλή τις ἦν ἡ περὶ αὐτοὺς θεραπεία· οὐκ ἔμελλε δὲ ταῦτα πράως οἴσειν ὁ φθόνος, οὐδὲ βασκάνων ὀφθαλμοῖς φορητὰ γενέσθαι. Ὅθεν καὶ προσελθόντες τινὲς τῷ Ἐπάρχῳ τῆς Πόλεως, ἅτε παρευδοκιμούμενοι παρ' αὐτῷ, δεινὴν πλέκουσι κατ' ἐκείνων συκοφαντίαν, οὐ χρηστὰ λέγοντες βεβουλεῦσθαι τοὺς στρατηλάτας, οὐ δὲ μὴν εἰς ἀγαθὸν περιστῆναι τέλος τὴν ἐκείνων ὁρμήν· νεωτέροις γὰρ ἐπιχειρῆσι πράγμασιν, ὅσα ἡμῖν εἰς ἀκοὰς ἦκε, καὶ πονηρὰ τεκταίνουσι κατὰ τοῦ Βασιλέως. Οὕτω τῶν ἀνδρῶν κατειπόντες, καὶ χρυσίῳ πολλῷ τὸν Ἔπαρχον ὠνησάμενοι, τὰς βασιλικὰς δὶ ἐκείνου φθείρουσιν ἀκοάς· εὐθὺς γὰρ εἰς ὄψιν αὐτὸς τῷ Βασιλεῖ γενόμενος, διέξεισί τε ἃ παρ' ἐκείνων ἀκούσας, καὶ πείθει ἐρήμῃ δίκῃ ὑπ' αὐτοῦ ἁλῶναι τοὺς ἄνδρας· τέως δ' ἂν φυλακῇ δοθῆναι, μὴ λαθόντας, φησὶ, δράσωσιν, ἃ πάντως μεμελετήκασι. Γέγονε μὲν οὕτω· καὶ τοὺς ἄνδρας εἶχεν ἡ φυλακὴ, οὐδ' αὐτὸ τοῦτο εἰδότας, ὅτου χάριν τῇ φυλακῇ παραδέδοντο· τοσοῦτον ἀπεῖχον τοῦ πονηρόν τι βουλεύσασθαι κατὰ τοῦ Βασιλέως. Χρόνος ὁ μεταξὺ συχνὸς, καὶ πάλιν ἡ πονηρία, καθάπερ οὐκ ἀρκεσθεῖσα τοῖς προλαβοῦσι, τὸ ἐλλεῖπον ἀναπληροῖ.

Διῆγον μέν τοι οὕτως οἱ ἄνδρες τῇ φυλακῇ προσκακοπαθοῦντες. Οἱ συκοφάνται δὲ, ἐπειδὴ ὑπορρέοντα τὸν χρόνον ἑώρων, δείσαντες, μήπου τι τῶν ἀδοκήτων συμβὰν ἐλέγξῃ μὲν τὰ τοῦ δράματος, περιτραπῇ δὲ κατ' αὐτῶν ὁ κίνδυνος, προσίασι τῷ Ἐπάρχῳ πάλιν, καὶ ὄχλου πλείονος γίνονται, μὴ οὕτως ἐᾶσαι τὰ τῶν ἀνδρῶν, ἀλλ' ἀξίαν αὐτοῖς τὴν δίκην ἐπενεγκεῖν. Ἐκεῖνος τοίνυν ὑπὲρ τοῦ χρυσοῦ δεδοικὼς, μὴ καὶ ἀφαιρεθείη τοῦτον, πέρας τῶν ὑποσχεθέντων οὐκ εἰληφότων, πρόσεισι τῷ Βασιλεῖ καὶ αὖθις, τῇ τε τοῦ προσώπου ἐνσάσει, καὶ τῷ σκυθρωπῷ τῆς ὄψεως, κακῶν ἄγγελος ἥκειν δοκῶν, καὶ ἅμα δῆλος εἶναι βουλόμενος τῆς ἐκείνου ζωῆς ἐκ παντὸς φροντίζων, καὶ εὐνοϊκῶς ἔχων, καὶ πιστότατα πρὸς αὐτὸν διακείμενος. Ἔνθέν τοι καὶ ποικίλως αὐτὸν ὑποτρέχει, καὶ ὑποκάθηται ῥήμασιν, Οἱ κατὰ τοῦ σοῦ κράτους, Δέσποτα, (εἰρηκὼς) πονηρὰ μεμελετηκότες, ἀνθ' ὧν παρ' αὐτοῦ ἀπέλαυσαν ἀγαθῶν, οὐδὲ ἐν τῇ φυλακῇ ὄντες ἀφίστανται τῆς ἴσης μελέτης, οὐδέ τις αὐτοὺς αἱρεῖ μεταμέλεια, ἀλλ' ἐμμένουσι καὶ νῦν τοῖς προτέροις, καὶ τὰ αὐτὰ πάλιν κακούργως ῥάπτουσι. Νῦν οὖν, εἰ μέν ἐστιν ὅπως αὐτοὺς ἀξίως τιμωρησαίμεθα· εἰδ' οὖν, ἄλλα σκεπτέον, μὴ αὐτοὶ προλαβόντες ἡμᾶς, κακῶς διαθῶνται. Θορυβοῦσι ταῦτα τὸν Βασιλέα, καὶ εἰς ὑπονοίας ἐμβάλλουσιν. Ἀμέλει καὶ ἀπολῦσαι φροντίδων τοὺς λογισμοὺς, καὶ μὴ τρέμειν εἰς τὸ μέλλον καὶ δεδοικέναι βουλόμενος, θάνατον κατακρίνει τῶν ἀναιτίων.

Ὥριστο τοίνυν τὸ θανεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐπιοῦσαν· ἡ γὰρ ψῆφος ἐσπέρας ἐδέδοτο· καὶ τῷ δεσμοφύλακι, δυστυχὴς ἄγγελος ἦκε τῆς καταδίκης, καὶ πάντα μηνύει τὰ κατ' αὐτούς· ὁ δὲ πολλὰ πρότερον ἐφ' ἑαυτοῦ θρηνήσας τὴν

Δημοσιεύσεις Βιβλιοθήκης Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβατων

συμφορὰν, (ἦν γὰρ, ὡς ἐοικε, πολλῷ τῷ Ἐπάρχου φιλανθρωπότερος, ἄλλως τε καὶ φίλος αὐτοῖς ἤδη καὶ συνήθης γενόμενος·) εἶτα καὶ τοῖς ἀνδράσι πενθῶν πρόσεισι, καὶ, Ὄφελον, ἔλεγε, μηδὲ τὴν πρώτην ὑμῶν εἰς λόγους ἦλθον, μὴ δὲ τοσοῦτον διετρίψατε παρ' ἐμοὶ χρόνον, μὴ δὲ τραπέζης ὑμῖν, μὴ δὲ ἁλῶν ἐκοινώνησα· ῥᾷον γὰρ ἂν ὑπέστην τὴν συμφορὰν, ἧττον ἦλγησα τὴν διάζευξιν, οὐκ ἄν μου τὸ πάθος οὕτω καθίκετο τῆς ψυχῆς· αὔριον γὰρ ἀπ' ἀλλήλων διαζευγνύμεθα τὴν πικρὰν, οἵ μοι! καὶ τελευταίαν διάζευξιν, καὶ οὐκ ἂν ὑμῶν ἔτι τὴν ποθεινὴν ὄψομαι θέαν· οὐ λαλούντων ἀκούσω, οὐκ ἄρτον κοινὸν παραθήσομαι· ἀναιρεθῆναι γὰρ ἐκελεύσθητε. Ἀλλ' εἴ τι καὶ περὶ τῆς οὐσίας βούλεσθε διαθεῖναι τῆς ὑμετέρας, ἤδη καιρὸς, μὴ καὶ φθάσῃ τὴν ὑμῶν γνώμην ὁ θάνατος. Ταῦτα μὲν εἶπε θρηνῶν, καὶ τὸν θάνατον ἐκείνων πικρῶς ὀδυρόμενος.

Οἱ δὲ, (τί γὰρ ἂν καὶ ἔδρασεν ἐπὶ τούτοις ψυχὴ, μηδὲν ἑαυτῇ θανάτου ἄξιον συνειδυῖα;) περιερρήγνυντό τε τὰς ἐσθῆτας, καὶ τὰς τρίχας ἀθλίως ἐτίλλοντο· ἵνα τί δὲ ἡμεῖς τὸν τῶν κακούργων ὑποστησόμεθα θάνατον; τί καὶ θανάτου ἄξιον εἰργασμένοι; Τοὺς οἰκείους ὀνομαστὶ ἐκάλουν, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς συνήθεις· ἐπεμαρτύροντο Θεὸν τοῖς παροῦσι· τὸν θάνατον ἤδη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐφαντάζοντο. Οὕτω πικρῶς ἀποδυρομένων, καὶ τὴν συμφορὰν φεῦ! περιπαθεῖς θρηνούντων, ἕτερος αὐτῶν, Νεποτιανὸς τοὔνομα, εἰς μνήμην ἧκει Νικολάου, καὶ ὅπως ἐν τοῖς Μύροις ἀνδρῶν ἐκεῖνος τῶν τριῶν προέστη, καὶ θανάτου ἐξείλετο, σωτὴρ αὐτοῖς ἐκ παραδόξου καὶ ἀγαθὸς προστάτης γενόμενος.

Ταῦτα πρὸς ἀλλήλους αὐτοῖς διομιλουμένοις, (εὑρετικὸν γὰρ ἀνάγκη, πρὸς πολλὰς ἐννοίας ἐγείρουσα, καὶ ψυχῶν μεσῖτις) κἀκείνοις τὰ πρὸς Θεὸν Νικόλαος παρελαμβάνετο· Καὶ, Κύριε, ὁ Νικολάου Θεὸς, ὁ τοὺς τρεῖς ἄνδρας πρότερον ἀδίκου θανάτου ῥυσάμενος, ἔπιδε καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς, ἔλεγον, ὅτι ὁ βοηθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐκ ἔστιν· ἰδοὺ γὰρ συνέχεται ἡμῖν ἡ καρδία, καὶ αἱ θλίψεις αὐτῆς ἐπληθύνθησαν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐδεὶς ὁ ἐξάγων ἡμᾶς ἐκ τῆ πειρασμοῦ· ἰδοὺ καὶ ἡ φωνὴ πρὸ τῆς ψυχῆς ἡμᾶς ἐπιλείπει, καὶ ἡ γλῶττα τῷ πυρὶ τῆς καρδίας ξηραίνεται, καὶ οὐκέτι σοι οὐδὲ προσενεγκεῖν δυναίμεθα δέησιν. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε· μὴ παρόψῃ τὴν ἀδικίαν, μὴ ὑπερίδῃς τὸν ἄδικον θάνατον. Ἐξέλοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν ζητούντων ἡμῶν τὴν ψυχὴν, καὶ σπεῦσον εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν· αὔριον γὰρ θανατούμεθα.

Τούτοις προσχὼν ὁ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, ὡς τέκνα Πατὴρ, οἰκτείρων, ἐξαποστέλλει βοήθειαν αὐτοῖς ἐξ Ἁγίων τὸν οἰκεῖον θεράποντα. Καὶ τῆς νυκτὸς ὄναρ τῷ Βασιλεῖ ὁ θαυμαστὸς Νικόλαος ἐπιστὰς, Βασιλεῦ, ἔφη, τὸ τάχος ἀνάστας, τοὺς κατεχομένους τρεῖς παρὰ τῇ φυλακῇ στρατηλάτας ἄνες· μάτην γὰρ ἐσυκοφαντήθησαν· εἶτα καὶ ἣν πάσχουσιν ἀδικίαν ἐξετραγῴδει, καὶ τὰ τοῦ δράματος διεξίει σὺν ἀκριβείᾳ· εἰδ' οὗ, πόλεμον κινήσειν, καὶ κακῶς αὐτὸν ἀπολεῖν, καὶ τὰ ἔσχατα δρᾶσαι ἠπείλει. Καταπλαγεὶς τοίνυν ὁ Βασιλεὺς τὴν τοῦ ἀνδρὸς παῤῥησίαν, τῇ τε ἄλλῃ, καὶ ὅτι ἀωρὶ τῶν νυκτῶν οὕτω τῶν βασιλείων ἔνδον ἐγένετο. Ἀλλά τίς, ἤρετο, σὺ ὁ τοιαῦτα τῷ ἐμῷ κράτει ἐπισείων καὶ διαπειλούμενος; Ὁ δὲ· Νικόλαος, ὁ ἐν τῇ Μυρέων Μητροπόλει, ἔφη. Καὶ αὐτίκα ὁ μὲν ὑπὸ τῆς ὄψεως διαταραχθεὶς ἀνίσταται. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐπίσης καὶ τῷ Ἐπάρχῳ Ἀβλαβίῳ καθεύδοντι ἐπιφαίνεται, καὶ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν ἀνδρῶν ἐπισκήπτει. Ἀβλαβίῳ δὲ ἐρομένῳ καὶ αὐτῷ, ὅς τις εἴη, Νικόλαος, ἀπεκρίνατο, τοῦ Χριστοῦ δοῦλος. Διϋπνισθεὶς τοίνυν Ἀβλάβιος, ἔστρεφέ τε τῷ νῷ τὴν θέαν, καὶ τί ποτε ἄρα τὸ φανὲν, καὶ ὅ, τι δηλοῦν ἐσκόπει. Καὶ αὐτίκα ἧκει τις πρὸς αὐτὸν παρὰ Βασιλέως μηνύων, ἅ περ ὁ Βασιλεὺς ἐν ὕπνῳ ἐθεάσατο. Καὶ ὃς πάλιν ἀπαγγέλλει τὴν ὄψιν, καὶ τὰ φανέντα αὐτῷ ἅπαντα διεξίει.

Πρὸς τὸ παράδοξον τοίνυν ἐκεῖνο τῆς θέας ἄμφω καταπλαγέντες, ὅ, τε Βασιλεὺς καὶ ὁ Ἔπαρχος, καὶ ὅπως, ὥσπερ ἀπὸ συνθήματος, ἡ αὐτὴ ὄψις ἑκατέρῳ ἐφοίτησεν, ἐπειδὴ τὸ ὄνειρον συμβαλεῖν οὐκ εἶχον, μετακαλεσάμενος ἀπὸ τῆς φυλακῆς τοὺς στρατηλάτας ὁ Βασιλεὺς, Τίσι, φησὶ, μαγείαις χρησάμενοι, τοιούτους ἡμῖν ἀπεπέμψατε τοὺς ὀνείρους, πόλεμον

ΜΗΝΑΙΑ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

οὕτω σφοδρὸν ἐπισείοντας, καὶ τὰ μεγάλα καθ' ἡμῶν ἀπειλοῦντας; Οἱ δὲ, μηδὲν τοιοῦτον ἐν ἑαυτοῖς συνειδότες, νεύμασιν ἀλλήλους ἠρώτων, εἴτι ἄν τις αὐτῶν εἰδείη, ἐκπεπληγμένον ἕκαστος ἑκάστῳ τὸν ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλοντες. Ὁ Βασιλεὺς τοίνυν ὕτω τὼς ἄνδρας ἔχοντας ἰδὼν, ἐπὶ τὸ πραότερον μεταβάλλει, καὶ προσχὼν αὐτοῖς, ἀποκρίνασθαι πρὸς ταῦτα κελεύει.

Οἱ δὲ, δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς πληρώσαντες, καὶ συνεχὲς ἀναβλύζοντες, Ἡμεῖς, εἶπον, ὦ Βασιλεῦ, οὔτε μαγείαν, ὅ, τί ποτε ἐστὶν οἴδαμεν, οὔτε κατὰ τοῦ σοῦ κράτους δεινόν τι ἐμελετήσαμεν, μάρτυς ὁ πάντας ὁρῶν ὀφθαλμός. Εἰδὲ μὴ οὕτω ταῦτα, ἀλλά τι πονηρὸν ἡμῖν ἔσκεπται κατὰ σοῦ, μηδένα, ὦ Βασιλεῦ, μηδένα καθ' ἡμῶν λάβῃς ἔλεον· μὴ, πρὸς τῆς Τριάδος αὐτῆς, μηδὲ ὅλου φείσῃ τοῦ γένους ἡμῶν· ἀλλ' εἴτι καὶ θανάτου βαρύτερον, ἀποφῆναι καθ' ἡμῶν. Ἡμῖν, ὦ Βασιλεῦ, οὗτος ἐκ πατέρων κλῆρος ὑπῆρξε, τὸν Βασιλέα τιμᾷν, καὶ τὴν εἰς αὐτὸν εὔνοιαν τοῦ παντὸς προτιμᾷν· εἰδέ τις ταῦτα παραβαίνοι, ζημιοῦν αὐτὸν τὰ μεγάλα, καὶ ὡς πολεμίῳ τὸ λοιπὸν χρῆσθαι. Ὥς τε ἀμελοῦντες ἑαυτῶν, τὴν σὴν, ὦ Βασιλεῦ, ἐβλέπομεν σωτηρίαν· ὅθεν καὶ ἀμοιβαὶ φιλότιμοι παρὰ τῆς σῆς ἡμῖν ἠλπίζοντο δεξιᾶς. Ἐπειδὴ δὲ καὶ πολεμία χεὶρ κατὰ τοῦ σοῦ κράτους ἐκινεῖτο, καὶ τοιαύτην ἀνδρῶν ἀρετὴν ὁ καιρὸς ἐζήτει, τοὺς ἄλλους παραδραμών, ὅσοι τοῦ αὐτοῦ ἡμῖν ἐτύγχανον ἀξιώματος, ἡμᾶς, ὡς οὐκ ὄφελον, προείλω, καὶ τὴν πρὸς ἐκείνους ἡμῖν ἐνεχείρισας φροντίδα. Ταῦτά τοι καὶ πρόθυμοι τῷ σῷ προστάγματι εἴξαμεν, καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἐπανειλόμεθα, καὶ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν (σὺν Θεῷ δὲ εἰρήσθω) ἐπὶ τῶν ἔργων ἱκανῶς παρεστήσαμεν. Ὅπερ εὖ οἶδ' ὅτι πάντες συμφήσουσι, τοῦτο τὴν εὐδαιμονίαν πρότερον ἡμῖν παράσχον, νῦν καθ' ἡμῶν ὁ φθόνος ὁπλίζει, καὶ κρινόμεθα, φεῦ! ὡς ὁρᾷς, καὶ τὰ ἔσχατα πείσεσθαι προσδοκῶμεν. Ὥς τε περιέστηκεν ἡμῖν, ὦ Βασιλεῦ, ἡ τῆς πρὸς σὲ εὐνοίας ἀπόδειξις, μείζονος τιμωρίας ὑπόθεσιν εἶναι· καὶ ἀντὶ δόξης ἐλπιζομένης καὶ ἀμοιβῶν, θανάτου φόβος ἡμᾶς ἔχει καὶ καταδίκης, ἐπὶ τῷ τελευταίῳ τούτῳ καὶ δυστυχεῖ κατορθώματι. Πῶς ταῦτα, Ἥλιε, πῶς ταῦτα δίκη φέρεις ὁρᾷν.

Τούτοις ὁ Βασιλεὺς κατακλασθεὶς τὴν ψυχὴν, δῆλος ἦν μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ ἐκείνων ὕβρει· ἔτρεμε γὰρ τὰ τοῦ Θεοῦ δικαιώματα, καὶ τὴν ἀλουργίδα ἠσχύνετο, μὴ, νομοθετῶν ἄλλοις, αὐτὸς εὐθύνας ὑπόσχῃ τῆς κρίσεως. Εὐθὺς οὖν ἐπιεικὲς ὁρᾷ πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἡμερώτατα φθέγγεται.

Οἱ δὲ τὰς ψυχὰς πρὸς τὸν λόγον διαναζάντες, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐνδόσιμον τῆς παῤῥησίας αὐτοῖς ἐδόθη παρὰ τοῦ Βασιλέως, ἐδημοσίευον τὸν θησαυρὸν, οὐκ ἔκρυπτον τὴν ἐλπίδα. Καὶ, Κύριε, ὁ τοῦ σοῦ Νικολάου Θεὸς μέγας, ἐβόων, ὁ τοὺς τρεῖς ἄνδρας ποτὲ τοῦ ἀδίκου θανάτου διασωσάμενος, ἐξελοῦ καὶ ἡμᾶς δι' αὐτοῦ τοῦ ἐπηρτημένου τούτου κινδύνου. Ἁρπάζει τὸν λόγον ὁ Βασιλεὺς, καὶ, Τίς οὗτός ἐστιν ὁ Νικόλαος, ἔφη; καὶ πῶς, καὶ τίνας ἔσωσεν; εἴπατε. Νεπότιανὸς οὖν αὐτίκα πάντα διέξεισιν αὐτῷ κατὰ μέρος. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, τῇ περὶ τὸ θεῖον καὶ τοὺς αὐτοῦ θεράποντας τιμῇ, καὶ πρότοῦ καλλυνόμενος, οὐδ' ἐνταῦθα γοῦν λήθην τῆς οἰκείας ἐλάμβανεν ἀρετῆς· ἀλλ' ὁμοῦ τε περὶ τοῦ ἀνδρὸς ἀνηγγέλη, καὶ οὐδὲ πολλῶν ἐδεήθη λόγων· ἀλλ' εἰς τὴν φανεῖσαν ὄψιν αὐτῷ ἐπὶ πλέον ἀνενεγκὼν, καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων παῤῥησίαν, καὶ τὸν πολὺν ἐκεῖνον ζῆλον ὑπερθαυμάσας, συγγνώμης τε ἀξιοῖ τοὺς ἄνδρας· καὶ, Οὐκ ἐγὼ, φησιν, ὑμῖν χαρίζομαι τὴν ζωὴν, ἀλλ' ὃν ὑμεῖς εἰς βοήθειαν ἐκαλέσατε, καὶ ὃς οὐδὲ καθεύδειν εἴα ἡμᾶς, προστατῶν ὑμῶν καὶ κηδόμενος. Ἄπιτε τοιγαροῦν παρ' αὐτὸν, καὶ κειράμενοι τὴν κόμην, τὰ τῆς εὐχαριστίας ἀπόδοτε· ἀπαγγείλατε δὲ καὶ παρ' ἡμῶν, ὅτι τὸ κελευσθὲν ἰδοὺ πεποίηκα· μὴ ἀπειλείτω μοι.

Ταῦτα εἶπε, καὶ χρυσοῦν Εὐαγγέλιον, καὶ σκεῦός τι ἕτερον χρυσοῦν, καὶ αὐτὸ ἐκ λίθων τιμίων συγκείμενον, καὶ κηριόλως δύω χρυσοῦς δίδωσιν αὐτοῖς, ἐντειλάμενος ἀναθῆναι ταῦτα τῷ ἐν Μύροις Ναῷ. Οὕτω καὶ αὐτοὶ παραδόξου σωτηρίας ἐπιτυχόντες, εὐθὺς ὁδοῦ τε ἥψαντο, καὶ περιχαρεῖς εἰς τὸν Ἅγιον ἤκουσιν, ἄσμενοί τε αὐτὸν εἶδον, καὶ δῆλοι ἦσαν, ὑπὸ τῆς ἄγαν ἡδονῆς, πρόθυμοι εἶναι καὶ αὐτὴν προέσθαι τὴν χαρισθεῖσαν αὐτοῖς ζωὴν, ὥς τε ἀξίαν ἀποδοῦναι τὴν εὐχαριστίαν τῷ οὕτως εὐεργετήσαντι· εἶτα καὶ τὰ τοῦ Βασιλέως ἀ-

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

νατιθέασι, Κύριε, Κύριε, τίς ὅμοιός σοι; ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, ἠρέμα ὑποφωνοῦντες, μηδὲ αὐτοὺς ἀγεύστους τῆς ἡδονῆς τοὺς πένητας ἀφιέντες, ἀλλὰ καὶ τούτους τοῖς οὖσι δεξιωσάμενοι.

Ταύτῃ τοιγαροῦν ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ τὸν οἰκεῖον θεράποντα μεγαλύνοντος, ὑπόπτερος ἡ περὶ αὐτοῦ φήμη διαρθεῖσα, πανταχοῦ τε ἔθνους, καὶ πάντα περιελάμβανε, πέλαγός τε διέβαινε, καὶ κατὰ θαλάσσης ἐφέρετο, καὶ οὐδένα τόπον ἀνήκοον τῶν μεγάλων τοῦ ἀνδρὸς χαρίτων ἠφίει.

Ναῦται γοῦν ποτὲ κλύδωνι περιπίπτουσι χαλεπῷ· οἳ τῆς ἐν χερσὶν ἀπογνόντες σωτηρίας, ἐπειδὴ τὸν μέγαν Νικόλαον, ὀξεῖαν ἐπὶ τοῖς παρ' ἐλπίδα βοήθειαν ὑπὸ τῆς φήμης ἐμάνθανον, ὅλοι τῆς δεήσεως τῆς πρὸς αὐτὸν γίνονται, τοῦτόν τε κατὰ τοῦ κλύδωνος ἐκάλουν, καὶ αὐτῷ τὰς χεῖρας ὤρεγον, καὶ μόνης ἐξείχοντο τῆς παρ' αὐτοῦ βοηθείας. Καὶ ὃς, οὐδὲ βραχὺ μελήσας, ἐπιπηδᾷ εὐθὺς τῇ νηΐ, καὶ φανερὸς τοῖς ἐκείνων γενόμενος ὀφθαλμοῖς, Ἰδού, κεκλήκατέ με, φησὶ, καὶ βοηθήσων ὑμῖν πάρειμι. Εἶτα θαρρεῖν αὐτοῖς διακελευσάμενος, τοῦ πηδαλίου τε λαμβάνεται ὑπὸ τῇ πάντων ὄψει, καὶ ταύτῃ τὴν ναῦν ἰθύνειν ἐῴκει. Εἶτα καὶ τῇ θαλάσσῃ ἐπιτιμήσας, τὰς τρικυμίας αὐτοῖς καὶ τοὺς στροβίλους, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐκ τοῦ χειμῶνος κοιμίζει κακὰ, ὥσπερ δὴ καὶ ὁ ἐμὸς Ἰησοῦς τὸ πρότερον· καὶ οὕτως ἥμερον καὶ γαληνὸν αὐτοῖς δίδωσι πλοῦν.

Ὡς οὖν πραΰ τῷ πνεύματι φερομένους ἡ χέρσος αὐτοὺς ὑπεδέχετο, τῆς νηὸς ἀποβάντες, τὸν διασωσάμενον τοῦ κινδύνου αὐτοὺς ἠπείγοντο φθάνειν. Εἶτα μαθόντες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτὸν οἴχεσθαι, ἁπίασι παρὰ τὸν Ναόν. Ὁ μὲν οὖν μέρος ἑαυτὸν τοῦ Κλήρου ποιήσας, εἱστήκει μετὰ τῶν ἄλλων· οἱ δὲ, ὡς ἐπέβαλον αὐτῷ τὰς ὄψεις, μήπω τούτοις γνωσθέντι πρότερον, ἀπὸ γοῦν τῆς ἐν τῷ πελάγει ἐπιφανείας εἰς ἐκεῖνον εὐθὺς ἀνέφερον· καὶ προσδραμόντες, προσπίπτουσιν αὐτοῦ τοῖς ποσί· καὶ ἡ γλῶττα μὲν εἰς εὐχαριστίαν αὐτοῖς ἐκινεῖτο, συνεφθέγγετο δὲ ταύτῃ καὶ ἡ ψυχὴ ὧν τε ἔπαθε, καὶ ὅπως ἐῤῥύσθη μιμνησκομένη, δάκρυά τε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν προΐει τῶν λεγομένων μάρτυρας· εἶτα καὶ τοῖς παροῦσι κατὰ μέρος τὰ τοῦ δράματος διηγοῦντο.

Ὁ θαυμαστὸς τοίνυν Νικόλαος, κινδύνου ῥύεσθαι τοῦ τῆς ψυχῆς οὐχ ἧττον εἰδὼς, ὃ καὶ τῆς πλείονος μᾶλλον ἠξίου μερίμνης, ἐπειδὴ τῷ διορατικῷ τοῦ Πνεύματος χαρίσματι, μοχθηρίαν αὐτοῖς ὑποκαθημένην ἑώρα, πόῤῥω Θεοῦ καὶ τῶν ἐκείνου βάλλουσαν ἐντολῶν, Ἐπίγνωτε ἑαυτοὺς, ἔλεγε, παρακαλῶ, τέκνα· ἐπίγνωτε, καὶ τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ νοῦ κινήματά τε καὶ διανοήματα, εἰς εὐαρέστησιν ἀπευθύνατε τοῦ Θεοῦ. Κἂν γὰρ τοὺς πολλοὺς λανθάνωμεν, καὶ χρηστοὶ δοκῶμεν, ἀλλ' ἐκεῖνόν γε πάντως οὐδὲν λήσεται τῶν ἡμετέρων. Ἄνθρωπος μὲν γὰρ εἰς πρόσωπον, φησὶ, Θεὸς δὲ εἰς καρδίαν· ἠκούσατε καὶ τοῦτο τῆς Γραφῆς λεγούσης· Μὴ ποιεῖτε κακὰ, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ ὑμᾶς κακά. Μάθετε δὲ μᾶλλον εὖ ποιεῖν, καὶ τὸν ἁγιασμὸν τοῦ σώματος ὅλῃ προθέσει καταδιώξατε· ναὸς γὰρ ὑμεῖς Θεοῦ. Ὃς δὲ φθείρει τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, φθαρεῖ αὐτὸν ὁ Θεός· Παῦλος ταῦτα ὁ θεῖος φησίν. Οὕτω ποιεῖτε, καὶ τοῦ λοιποῦ ἕξετε βοηθὸν ἄμαχον τὸν Θεόν.

Ἀρκεῖ μοι τὰ εἰρημένα, ἢν οὗτος ἐπλούτει παρὰ Θεοῦ ῥοπὴν ἱκανῶς παραστῆσαι· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ περὶ αὐτοῦ μνήμη οὐδ' ἐνταῦθα στῆναι τὸ ὅλον ἀνέχεται, ἀλλ' εἰμὴ καὶ τὰ λειπόμενα προσθήσει, ζημίαν τίθεται τὴν μείστην. Λόγος δέ τις ἄνωθεν τοῦ χρόνου καὶ εἰς ἡμᾶς φοιτήσας, τὸν μακάριον τυτονί, πρεσβυτικὸν μὲν τὸ ἦθος, Ἀγγελικὸν δὲ τὴν θέαν, ἁγιασμοῦ δὲ καὶ χάριτος ἀποπνέοντα θείας ὑπογράφει· προστίθησι δὲ καὶ ταῦτα περὶ αὐτοῦ, Ὡς εἴτις αὐτῷ καὶ ἐντύχοι, πολλὴ τῷ ὄντι αὐτίκα, καὶ παρὰ μόνης τῆς ἐκείνου θέας ἐπίδοσις πρὸς τὸ βέλτιον καὶ μεταβολή τις ἐγίνετο. Καὶ ἕκαστος δὲ πάθει τινὶ καὶ λύπῃ βαρυνόμενος τὴν ψυχὴν, ὡς μόνον αὐτῷ ἀτενίσειεν, ἱκανὴν εὕρισκε τοῦ λυποῦντος παραμυθίαν. Ἐξίει δὲ καί τις ὑπέρφωτος ἀστραπὴ τῆς ἐκείνου θέας, καὶ τὸ πρόσωπον κατέλαμπεν ὑπὲρ τὸ Μωσέως. Εἴπου τοίνυν συμβαίη τῶν ἑτεροδόξων τινὰς αὐτῷ καθ' ὁδὸν συνελθεῖν μόνον, εἰ τῆς ἐκείνου ἀπολαύσειαν γλώσσης, εὐθὺς ἀπίεσαν, τὴν ἐκ παίδων συναυξη-

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

θεῖσαν αὐτοῖς αἵρεσιν ἀποβαλόντες, τὸν ὀρθὸν τῆς ἀληθείας λόγον ἐνστερνισάμενοι.

Ὁ μὲν οὕτω διαβιώσας, καὶ λαμπρῶς κατά γε τὸν τῆς ἀρετῆς λόγον πολιτευσάμενος, καὶ οἷόν τι μύρον χαρίεν ὡς ἀληθῶς, καὶ προσαγωγὸν ἐν μέσῳ τῆς Μυρέων τοῖς ἄνθεσι τῶν θείων χαρίτων μυρίσας, βαθύτατά τε γηράσας, καὶ πλήρης ἡμερῶν, τῶν τε θείων καὶ τῶν λυομένων γενόμενος, ἐπεὶ καὶ ἄνθρωπον ὄντα τοῦτον ἔδει τῷ καιρῷ νόμῳ λειτουργῆσαι τῆς φύσεως, νόσῳ περιπίπτει βραχείᾳ. Ἡ δὲ αὐτῷ εἰς εὐχαριστίας τὰς πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ὕμνους ἐξοδίους τε καὶ προπεμπτηρίους ἀνήλωτο, καὶ τῇ τῆς ἐκδημίας ἐλπίδι χαριέσατα διετίθη τοῦτον. Ὅ περ γὰρ τοῖς ἄλλοις τὸ τῇ σαρκὶ παραμένειν, τοῦτο ἐκείνῳ τὸ διαζευχθῆναι τοῦ σώματος. Ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω τὸν ἐπίκηρον τουτονὶ καὶ βραχὺν καταλείπει βίον, διαβαίνει τε πρὸς τὴν μακραὶν ἐκείνην καὶ μακαρίαν ζωὴν, λαμπρότησιν Ἀγγέλων συνών, καὶ συναγαλλόμενος, καὶ τὸ τῆς Τριάδος φέγγος ὁρῶν τρανότερόν τε καὶ καθαρώτερον. Τὸ δὲ τούτῳ σῶμα τὸ τίμιον, χερσὶν ὁσίαις Ἐπισκόπων καὶ τοῦ Κλήρου παντὸς λαμπροφορίᾳ τιμώμενον, τῷ ἐν Μύροις ἐναπετέθη Ναῷ, μύρον καὶ εἰς τόδε χρόνου προχέον, νόσον ψυχικῶν τε καὶ σωματικῶν ἴαμα.

Τῶν γοῦν ἀπανταχόθεν γῆς ἐκεῖ συῤῥεόντων, ἀφθόνου μεταλαμβανόντων τῆς χάριτος, πόῤῥω τινὰς τῆς Λυκίων διῳκισμένους, καὶ πολλῶν ἀπέχοντας ἡμερῶν ὁδὸν, πόθος λαμβάνει θερμὸς, τὸ τῷ Ἁγίῳ μνῆμα καταλαβεῖν, ἀρύσασθαί τε τοῦ μύρου, καὶ μεταλαβεῖν τοῦ ἁγιασμοῦ. Καὶ δὴ τὰ ἱστία ἐνθέμενοι τῇ νηΐ, πρὸς τὴν Λυκίαν πλεῖν ἔμελλον. Πονηρὸν δὲ δαιμόνιον, ὃ τὸν βωμὸν πάλαι τῆς Ἀρτέμιδος κατοικοῦν ἦν, ὃ ὁ πολὺς Νικόλαος ἐκεῖθεν μετὰ τῶν ἄλλων ἀπήλασεν, εἰς ἔδαφος τὸν βωμὸν κατασείσας, καὶ τὸν πλοῦν ἐκεῖνον αἰσθόμενον, καὶ τοῦτο μὲν μνησικακοῦν τῷ Ἁγίῳ, τῆς τε τοῦ νεὼ καταστροφῆς, καὶ τῆς οἰκείας ἐκεῖθεν ὑπερορίας, καὶ ὅση δύναμις ἀμύνασθαι σπουδάζον· τοῦτο δὲ καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ τοὺς ἄνδρας ἀποστερῆσαι βουλόμενον, καὶ βλάψαι τὸν πόθον, γυναῖκα ὑποκρινόμενον, ἄγγος τι πλῆρες ἐλαίου βαστάζειν ἐδόκει· καὶ τοῦτο προθυμεῖσθαι μὲν ἀποφέρειν, ἔλεγε, πρὸς τὸν τοῦ Ἁγίου τάφον, δεδοικέναι δὲ τὸ πολὺ τοῦ πλοῦ καὶ τρέμειν· ἀδύνατον γάρ φησι γυναικὶ, πρὸς τοσοῦτον ἀποθαρσῆσαι πέλαγος. Δέομαι τοιγαροῦν ὑμῶν, τὸ ἄγγος ἐκεῖνο λαβόντας, κομίσαι τε παρὰ τὸν τάφον, καὶ βαλεῖν τῷ τοῦ Ἁγίου λύχνῳ τὸ ἔλαιον. Τοιαῦτα τὸ βδελυρὸν δαιμόνιον ἔλεγέ τε καὶ ᾐξίου, τὸ ἄγγος ἐκεῖνο ταῖς χερσὶ πιστεῦον τῶν φιλοθέων. Τὸ δὲ ἄρα, πονηράτις ὑπῆρχεν ἐνέργεια, καὶ ὅλως ἀξία τοῦ δεδωκότος.

Πείθει τοίνυν πολλὰ ἱκετεῦσαν. Καὶ λαβόντες αὐτὸ, ἐπειδὴ ὁ τῆς πρώτης ἡμέρας πλοῦς αὐτοῖς ἤνυστο· σὸν ἔργον, ὦ πιστὲ τοῦ Θεοῦ θεράπων, καὶ δεξιὲ τοῖς κινδυνεύουσι παραῤῥάτα, καὶ τοῦτο δὴ τὸ παραδόξως γενόμενον! νύκτωρ γὰρ τινὶ τούτων ἐπιφανείς, ῥίπτειν κατὰ τοῦ βυθοῦ τὸ ἄγγος κελεύει. Οἱ δὲ, αὐτίκα ὄρθρῳ διαναστάντες, οὕτως ἐποίουν· καὶ ἀκοντίζουσιν αὐτὸ κατὰ τοῦ πελάγου· καὶ εὐθὺς φλόξ τε μετέωρος πρὸς τὸν ἀέρα ἤρετο, καὶ καπνοὶ ἐκεῖθεν καὶ ὀδμαὶ δυσώδεις ἐπέμποντο· τό, τε ὕδωρ διέσχε, καὶ κάτωθεν ἀνακαχλάσαν, βρασμώδεις ψόφους ἐποίει, καὶ σπινθῆρες αἱ σταγόνες ἦσαν· ἥ τε ναῦς, κλύδωνι τοσούτῳ ἀπολιφθεῖσα, κατεδύετο ἤδη· καὶ οἱ ἄνδρες, τῷ παραλόγῳ τοῦ κινδύνου καταπλαγέντες ἀπεγνωκότες, ἄγριον εἰς ἀλλήλους ἐώρων, καὶ ὅλως ἐν ἀμηχανίᾳ ἦσαν. Ἀλλ' ὁ πόῤῥωθεν τῆς αὐτῶν σωτηρίας προνοῶν, καὶ τὸ ἄγγος ἀφεῖναι κατὰ τοῦ βυθοῦ κελεύσας, οὗτος αὐτοῖς καὶνταῦθα ἐπιφανείς, τοῦ χαλεπωτάτου κλύδωνος ῥᾷστα καὶ τοῦ κινδύνου ἐξείλετο. Ὁμοῦ τε γὰρ ἡ ναῦς βραχὺ τοῦτόπου μετέβη, καὶ τοῦ δέους οἱ ἄνδρες ἀφέθησαν, καὶ αὔρα τις περιέπνευσε τούτοις ἡδεῖά τε καὶ εὐώδης, καὶ ἥσθησαν τῇ ὀδμῇ, καὶ ταῖς ψυχαὶς ὡς ἥδιστα διετέθησαν.

Ταῦτά σοι πρὸς Θεοῦ τὰ γέρα, Νικόλαε· αὗται τῶν πόνων αἱ ἀμοιβαί· ταῦτα τῶν ἀσκητικῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα, τὰ κατὰ τὸν παρόντα φημὶ βίον· τὰ γὰρ τοῦ μέλλοντος ἐκεῖνα πάντως εἰσὶ τὰ μήτε ὀφθαλμῷ θεατὰ, μήτε ὠσὶν ἀκουστὰ, μήτε καρδίᾳ ληπτὰ γενόμενα, ἃ ἑτοιμάσαι τὸν Θεὸν δεδιδάγμεθα τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Ἐγὼ δέ σε αὐδὲν ὀκνήσω καὶ λαμπρὸν Μάρτυρα καλέσαι, καὶ στεφανίτην ἀναίμακτον, (ὅσα γε ἀναφέρειν εἰς προ-

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΤΗΜΑ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

αἱρεσιν ἐπιστάμεθα) εὐχῇ μόνῃ τὸ δυσσεβὲς κράτος καταβαλόντα, καὶ καλῶς τῆς ὑπεροψίας ἀνακληθέντα, καὶ μετὰ λαμπρῶν τῶν τροπαίων ἐπανελθόντα Χριστιανοῖς, καὶ τὴν προτέραν τιμὴν τῇ δευτέρᾳ διαδεξάμενον, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' οὗ τῷ Πατρὶ, ἅμα τῷ Ἁγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι, δόξα, κράτος, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο, οἱ Παῖδες » δὲ χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ » Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Ὕψιστος Παράδεισον ἔμψυχον, Παστάδα τε Ἁγνὴ χαριτόπλοκον, χρυσόμορφον Πορφύραν, καὶ Οὐρανόν σε ἀνέδειξε.

Στερέωσον τὸν νοῦν μου τρεπόμενον, τὸν λογισμὸν κλονούμενον ἔδρασον, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ, τῇ σῇ σκέπῃ Μητροπάρθενε.

Ἄλλος. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ἐπηρῷ πειρασμῷ, περιπέπτωκα δεινῶς κατακεντούμενος, καὶ πύλαις Ἅδου προσεπέλασα, ταῖς ἀθυμίαις βαλλόμενος· σῶσόν με πρεσβείαις σου μάκαρ, καὶ ἀνάστησον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀδύτου φωτὸς, ταῖς αὐλοις ἀγραπαῖς περιλαμπόμενος, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῷ τῶν θλίψεων, κεκακωμένους ἐξάρπασον, καὶ πρὸς φωτισμὸν εὐφροσύνης, καθοδήγησον ψάλλοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει Χριστὸν, τὸν υἱόν σου καὶ Θεὸν Θεογεννήτρια, τοὺς πεπραμένους δεινοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφεως, αἵματι αὐτοῦ τῷ τιμίῳ, ἀναῤῥύσασθαι ψάλλοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Παντοίων χαλεπῶν τε νοσημάτων, ἰατρὸς πανάριστος Πάτερ Νικόλαε, φανεὶς, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἰασάμενος παράσχου εὐρωστίαν βοᾷν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥύσαμενος τοὺς πάλαι στρατηλάτας, ἐκ θανάτου Ἅγιε τούτους διήγειρας, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, μετὰ πίστεως θερμῆς καὶ ἀνακράζειν σοι· Σὲ ἀνευφημοῦμεν, σοφὲ ὡς εὐεργέτην.

Σοφίας τῷ κρατῆρι πλησιάσας, μυστικῶς τὰ χείλη σου Πάτερ Νικόλαε, κρουνοὺς ἀμβροσίας ἔνθεν ἤντλησας, ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον τοῖς λαοῖς ἐκβοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Τριὰς σὲ ἀνυμνοῦμεν τρισαγία, καὶ Μονὰς τριλαμπεστάτη ὁμοούσιε, Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα Ἅγιον· ἐν οἷς πάντες βαπτισθέντες ἀναμέλπομεν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἑ'κ πάντων δεχομένη τὰς δεήσεις, Θεοτόκε πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως, τοὺς τιμῶντάς σε κυρίως καὶ κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία.

» Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσ- » σεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαν- » τες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν » μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν » Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι κρα- » τιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε » Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοὶ, » καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἔμψυχος Θάλαμος, καὶ ἔμπνους ἁλουργὶς, χλαμὺς ἁλουργόχροος, τῷ πάντων Βασιλεῖ, ἐδείχθης Παρθένε, καὶ πορφύρα ἐξ ἧς, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη, τοῦ Θεανθρώπου Λόγου.

Συνέλαβες Ἄχραντε, τὸν ἅπασαν δρακὶ, τὴν κτίσιν συνέχοντα, ὡς Κτίστην καὶ Θεὸν, ἀῤῥήτως ἀφράστως, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βροτὸν γεγονότα, καὶ ὃ ἦν μὴ ἐκστάντα.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὡς εὐμενὴς καὶ συμπαθὴς, τοὺς ἐν βάθει πειρασμῶν περισχεθέντας, ἐλευθέρωσον μάκαρ, τῶν κατεχόντων δεινῶν, τὴν λύσιν βραβεύων πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα, Χριστὸν Ἱερομύστα.

Μυσταγωγὸς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῶν Ἁγίων λειτουργὸς καὶ οὐρανίων, χρηματίζων θεόφρον, Ἀρχιερεύς τε πιστὸς, πταισμάτων τὴν

Δημοτική Βιβλιοθήκη Λιμουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ἄφεσιν αἴτησαι, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἡμῶν Ἱεροφάντα.

Θεοτοκίον.

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις, περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλά σὺ Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ περιβαλοῦσα.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τάγματα Πατριαρχῶν καὶ Ἀποστόλων, Ἱερέων τε Μαρτύρων δῆμοι, Προφητῶν ὁ σύλλογος, ἅπας δῆμος τῶν Ἀσκητῶν, μακαρίζουσι τὴν θείαν πολιτείαν σου· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς παρακαλεσθέν σε· Μὴ ἐλλίπῃς δυσωπῶν ἀεὶ τὸν Κύριον, διαφυλαχθῆναι, ἡμᾶς ἐκ πάσης βλάβης.

Ὑψιστε Παμβασιλεῦ μεγαλοκράτορ, ταῖς εὐχαῖς τοῦ ὁσίου Ποιμένος, τὴν ζωὴν εἰρήνευσον, πάντων Λόγε Χριστιανῶν, χορηγῶν κατὰ βαρβάρων εὐσεβεῖ Βασιλεῖ, τὴν νίκην καὶ τὴν ἰσχὺν δεόμεθα, ἵνα πάντες ἀεὶ ὑμνῶμεν τὸ κράτος σου, καὶ ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεὶς τῷ ἀπροσίτῳ Πάτερ, τὰς ψυχὰς τῶν ἐν θλίψει αὐγάζεις, διαλύων ἅπαντα ζόφον σκότους τῶν πειρασμῶν, ἀπαστράπτων τε ἀκτῖνας εὐφροσύνης ἀεί, ἐν αἷς τηλαυγῶς καταλαμπόμενοι, Εὐλογείτω, βοῶμεν ἡ κτίσις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ζωὴν καὶ ζωὰς καὶ ἓν καὶ τρία φῶτα, τὴν Τριάδα πιστῶς ἀνυμνοῦμεν, πατρικαῖς ἑπόμενοι θείαις ὄντως ταῖς διδαχαῖς, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον· μεθ' ὧν εὐσεβοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πράγματος ξενοπρεποῦς ἡ βάτος τύπον, προεικόνισεν ἄχραντε Κόρη, καιομένη ἄφλεκτος, πάλαι ὄρει ἐν τῷ Σινᾷ, τὸ Μυστήριον τοῦ τόκου σου προγράφουσα· τὸ πῦρ γὰρ ἐν σοὶ τὸ τῆς Θεότητος, ἐνοικῆσαν, ἀλώβητόν σε τετήρηκε· διό σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέ-
» ξατο φλέγει Νέυς, ὡς οὐδὲ πῦρ, τῆς Θεότη-
» τος, Παρθένου ἦν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦν-
» τες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα
» τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀέννaον, τὴν
» φωτοφόρον Λυχνίαν τὴν παύγχρυσον, τὸν
» Ναὸν τὸν ἔμψυχον, τὴν Σκηνὴν τὴν ἄχραν-
» τον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυ-
» τέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνωμεν.

Ῥεῖθρον τῆς σῆς με κατάρδευσον χάριτος, τῶν συμφορῶν τῷ φλογμῷ φλογιζόμενον, καὶ δεινῶς τηκόμενον, πηγὴ χαριτόβρυτε, τὸν ποταμὸν ἡ τεκοῦσα τῶν χαρίτων, ἐξ οὗ ὁ πίνων διψήσει οὐδέ ποτε.

Ὡς τοῦ Νυμφίου ὡραῖόν σε θάλαμον, ὡς τοῦ Δεσπότου Παλάτιον ἔμψυχον, ὡς Πορφύραν πάγχρυσον, καὶ τερπνὸν Ἀνάκτορον, τοῦ Χριστοῦ Δέσποινα πάντων, καθικετεύοντά σε σῶσόν με.

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Λαμπάσι τῆς χάριτος, θεόφρον φωτιζόμενος, καὶ φωστὴρ εὐσεβείας, σαφῶς γενόμενος, τοὺς ἐν πειρασμοῖς διασώζεις, τοὺς ἐν βυθῷ θαλάσσης λυτροῦσαι, καὶ τρέφεις λιμώττοντας, παραδόξως παμμακάριστε.

Ὁ ἐν Παραδείσῳ, τῆς τρυφῆς νῦν ἀυλιζόμενος, καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν τρανῶς θεώμενος, ἐκ τῶν οὐρανίων ἁψίδων, τοὺς ὑμνητάς τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις, παθῶν ἐκλυτρώμενος, Θεοφόρε παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, τοῦ Πατρὸς Θεομῆτορ, Ἁγνὴ γεγέννηκας, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων αἱμάτων, τὸν ἑαυτῆς, ναὸν προσλαβοῦσαν, καὶ τούτῳ καθ' ἕνωσιν, ἑνωθεῖσαν ἀδιάῤῥηκτον.

Ἄλλος. Μυστήριον ξένον.

Χορεύσατε πνεύματι, πάντες φιλέορτοι, Οὐρανοὶ εὐφραίνεσθε, Ὄρη τε καὶ Βουνοί, Ἐκκλησίαι καὶ Παρθένων, Ἀσκητῶν τε χοροί, φαιδρῶς ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ παμμάκαρος, ἐν ᾗ συνελθόντες, τὸν Σωτῆρα μεγαλύνωμεν.

Ψαλάτωσαν ὕμνοις, τὰ πέρατα ἅπαντα, ἐγκωμίων στέμμασι, πάντες τὴν κορυφὴν Νικολάου τοῦ θείου κοσμοῦντες σαφῶς, τοῦ θεράποντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ ἐκ παθῶν τε καὶ κινδύνων λυτρωθείημεν.

Δημοσιεύσεις Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ὡς ἄξιον δέχου, τὸν ὕμνον Νικόλαε, τοῦ μικροῦ πονήματος, τούτου ὥσπερ Χριστὸς, προσεδέξατο τῆς χήρας τὰ δύω λεπτά· μὴ βδελύξῃ τὴν ἐγχείρησιν· ποθῶν οὐ κομπάζων γὰρ, τρισμάκαρ κατετόλμησα.

Τριαδικόν.

Ἑνίζεται ὁμοουσίῳ θελήματι, ἡ Τριὰς μερίζεται, πάλιν προσωπικῶς ἀμερίστως, συντηροῦσα τὸ κράτος ἀεὶ, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ὁ εἷς τρισυπόστατος Θεὸς, ὃν μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Διεσώσαται πᾶσα, ἡ κτίσις τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀφεῖλε Κύριος, θρῆνον καὶ ὀδυρμὸν, καὶ πᾶν δάκρυον, ἐκ παντὸς προσώπου ἀγνὴ, Θεοτόκε παναμώμητε ἐν σοὶ, καὶ ἡμεῖς τὰς ὀφειλὰς ἀποδιδόαμεν.

Καταβασία.

» Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον· » Οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον· Θρόνον Χερου- » βικὸν τὴν Παρθένον· τὴν Φάτνην χωρίον· ἐν » ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν » ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ Ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας· καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἄδικον ψῆφον.

Ὅμοιον.

Μεγάλως σε ἐδόξασεν, ἐν θαύμασιν ὁ Κύριος, καὶ ζῶντα καὶ μετὰ τέλος, Νικόλαε Ἱεράρχα· τίς γὰρ ἐξ ὅλης πίστεως, μόνον ἐπεκαλέσατο, τὸ ἅγιόν σου ὄνομα, καὶ οὐκ εὐθὺς εἰσηκούσθη, θερμὸν προστάτην εὑρών σε;

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐνυπόστατον, καὶ Λόγον ὑπερούσιον, καὶ ἰατρὸν τῶν ἁπάντων, Χριστὸν τεκοῦσα Παρθένε, τὰ ἕλκη καὶ τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ τῆς καρδίας μου παῦσον, τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιπταίμενος, ὡς νεοττὸς τῆς ἄνω, καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νικόλαε τρισμάκαρ, κράζεις ἀεὶ, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος τὴν ὡραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς εἰργάσω, ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ Θεοφόρε· ὅθεν ἡμῖν, ἱερουργεῖς τὰ τεράστια, τῶν ἀοιδίμων θαυμάτων ἱερουργέ, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιερχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, Ἅγιε ἁγίων· ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζώων ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις ἱερώτατε.

Ὡς ἐν ὀνείρῳ ἐπέστης τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ, καὶ τοὺς δεσμώτας Πάτερ, ἐκ θανάτου ἐρρύσω, πρέσβευε ἀπαύστως, ὅπως καὶ νῦν, ταῖς εὐχαῖς σου ῥυσθείημεν, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ ὀδυνῶν, οἱ ἀξίως εὐφημοῦντές σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. ά.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, σκιρτήσωμεν ἑόρτια, καὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι, τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει τοῦ Θεοφόρου Πατρός. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν δι' ὀνείρου φρικτῆς ἐπιστασίας, Βασιλέα πείθοντα, ἀναιτίους κρατουμένους τρεῖς, ἀπολῦσαι στρατηλάτας, ἀνυμνείτωσαν. Ποιμένες, καὶ Διδάσκαλοι, τὸν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὁμόζηλον ποιμένα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Οἱ ἐν νόσοις τὸν ἰατρόν· οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ῥύστην· οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προστάτην· οἱ πένητες τὸν θησαυρόν· οἱ ἐν θλίψεσι τὴν παραμυθίαν· τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι· οἱ ἐν θαλάσσῃ τὸν κυβερνήτην· οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα, μέγιστον Ἱεράρχην, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Πανάγιε Νικόλαε, πρόφθασον, ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, καὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου ταῖς ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα προτείτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρὶν, ἀπολῦσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν Λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ· τὴν φωτοφόρον Νεφέλην· τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν· τὴν ἔμψυχόν τε Κιβωτόν· τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότου Θρόνον· τὴν μανναδόχον χρυσέαν Στάμνον· τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου Πύλην· τὴν πάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ᾄσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον Ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς, ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ Ἁγίου, ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων·

Ἦχος πλ. β'. Σεργίου.

Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας· σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέῳκται· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιε Νικόλαε.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Νικόλαε, ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, καὶ αὐτός σε ἐδόξασεν, ἐν τῇ ἐπουρανίῳ, καὶ ὄντως ζωῇ. Διὸ παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτὸν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ὁ αὐτός.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, ὁ καρπὸς ἐφαίδρυνε τῶν πιστῶν τὰς καρδίας· τίς γὰρ ἀκούων τὴν ἄμετρόν σου ταπείνωσιν, τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἱλαρότητα; θλιβομένων τὸ συμπαθές; πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας, Ἱεράρχα Νικόλαε. Καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀναδησάμενος στέφανον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων..

Ἡγεμονίας τὸν θρόνον, κατακοσμῶν ἀρεταῖς, ἐξ ἐπιπνοίας θείας, τὸν τῆς ἱεραρχίας, προσφόρως ἐκομίσω· ὅθεν πιστὸς, οἰκονόμος τῆς χάριτος, ἐν ἀμφοτέροις Ἀμβρόσιε γεγονώς, διπλοῦν στέφανον κεκλήρωσαι.

Ὅμοιον.

Ἐν ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις, καὶ ἀγρυπνίαις πολλαῖς, καὶ προσευχαῖς συντόνοις, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἐκάθηρας θεόφρον· σκεῦος λοιπὸν, ἐκλογῆς τῷ Θεῷ ἡμῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ὡσαύτως ἀναδειχθεὶς, ὑπεδέξω τὰ χαρίσματα.

Τὸν εὐσεβῆ Βασιλέα, ἡμαρτηκότα ποτὲ, ὡς τὸν Δαυὶδ ὁ Νάθαν, παῤῥησίᾳ ἐλέγξας, Ἀμβρόσιε παμμάκαρ, τὸν σαφῶς, ἀφορισμῷ καθυπέβαλες, καὶ μετανοίᾳ παιδεύσας θεοπρεπῶς, συνηρίθμησας τῇ Ποίμνῃ σου.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. ά.

Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ, ἱερώτατε Ἀμβρόσιε, ἡ λύρα ἡ φωνοῦσα μέλος σωτήριον, δογμάτων Ὀρθοδόξων πᾶσιν ἡμῖν, ἡ καταθέλγουσα πιστῶν τὰς ψυχὰς, εὔηχος κιθάρα τοῦ Θείου παρακλήτου, τὸ μέγα ὄργανον τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀξιέπαινος σάλπιγξ τῆς Ἐκκλησίας, διειδεστάτη τε πηγὴ τῶν χαρισμάτων, ἐναποπλύνουσα ῥύπον τῶν παθημάτων. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅσιε Πάτερ, παμμακάριστε Ἀμβρόσιε, Συνόδου Θεοφόρων, μέσον Πατέρων ὀφθεὶς, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις ἕνα Υἱὸν, σάρκα γενόμενον κηρύττεις τρανῶς ἐξ ἀπειρογάμου ἡμῖν ἐπιφανέντα, τὸν ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, καὶ συναΐδιον τούτου καὶ συμφυῆ· ὅθεν τὴν βλάσφημον, Ἀρείου γλωσσαλγίαν, ἐναπεμώρανας, τοῦ Πνεύματος δυνάμει. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅσιε Πάτερ, ἀξιάγαστε Ἀμβρόσιε, εὑροῦσα ὡς ἐπόθει, τὴν καθαράν σου ψυχήν, τοῦ Πνεύματος ἡ χάρις τοῦ Παναγίου, ἐν σοὶ ἐσκήνωσεν ὡς ἄδυτον φωτός· οὗ τῇ ἐνεργείᾳ τὰ πνεύματα τῆς πλάνης, ἀποδιώκεις διαπαντὸς, καὶ θεραπεύεις τὰς νόσους καὶ μαλακίας, τῶν προσιόντων σοι ἁπλότητι καρδίας, καὶ ἐκτελούντων σου τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον. Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ψυχή μου, ἐξωμοίωσαι προκόπτουσα, εἰς χείρω καθ' ἑκάστην, καὶ προστιθεῖσα ἀεὶ, σοῖς μώλωψιν εὐήθως τραύματα πλείω, ὡς ὁλοσώματος γενέσθαι πληγή, μὴ ἐνθυμουμένη, ὡς ὁ Κριτὴς ἐγγίζει, ᾧ παραστῆναι ἀπολαβεῖν, κατὰ τὰς πράξεις εὐθύνας καὶ τιμωρίας; ἀλλ' ἐπιστρέψασα, πρόσπεσον τῇ Παρθένῳ, κράζουσα· Δέσποινα, πάναγνε μὴ παρίδῃς, τὸν παροργίσαντα Θεὸν τὸν εὐσυμπάθητον, τὸν ἐκ σοῦ διὰ σωτηρίαν, τῶν βροτῶν γεννηθέντα, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Ἦχος Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε τὸν βότρυν, ἀφυτεύτως ὂν ὡς ἄμπελος, ἐβλάστησας, κατεῖδες ξύλῳ κρεμάμενον, νυττόμενόν τε λόγχῃ θείαν πλευράν, Τί τοῦτο, ἔλεγες, Υἱὲ καὶ Θεέ; πῶς ὁ νόσους πάσας, καὶ πάθη θεραπεύων, πάθος ὑφίστασαι, ἀπαθὴς κατὰ φύσιν ὑπάρχων τὴν θεϊκήν; τί σοι ἀχάριστος λαὸς τῷ εὐεργέτῃ, ταῦτα ἀπέδωκεν ἀντ' εὐεργετημάτων; Παρθένε ἄχραντε, ἀλλὰ τοῖς τούτου πάθεσι, τῶν παθῶν με ἐλευθερῶσαι, ἐκδυσώπει ἀπαύστως, ὅπως δοξάζω σε. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνηθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸν παμμέγιστον Ἀμβρόσιον αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ταῖς θείαις φωτοχυσίαις Ὅσιε, καταστραπτόμενος, τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδρὰν, καὶ ἁγίαν σου κοίμησιν, τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, σαῖς ἱκεσίαις φωταγώγησον.

Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ σοφίας σοι, λόγον δεδώρηται, κεκοσμημένον γλώσσῃ ἀληθεῖ, ἱεράρχα Ἀμβρόσιε, αἱρετιζόντων ἄλογον, ἀπορράπιζοντα κακόνοιαν.

Νοός σε τὸ ὀπτικὸν πανόλβιε, προκαθηράμενος, τῆς τῶν παθῶν ἀχλύος, δεκτικὸν, καθαρῶν ἐπιλάμψεων, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, προαπειργάσω μακαριστε.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ἕτερος Κανὼν τῇ αὐτῇ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Θείῳ Ἀμβροσίῳ μέγα κλέος ᾄσμασι μέλπω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. Ἡ κεκομμένη.

Θείῳ φωτί σου, ὑπέρλαμπρε ἥλιε, τῆς ἁμαρτίας μου, τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον· οἰκτείρεις γὰρ ψυχὰς, τῇ ἐμφύτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου, καὶ σκότους ἀπαλλάττεις τῶν παθῶν, τῇ μόνῃ εὐμενείᾳ σου, Παντοκράτορ Κύριε, ὁ μόνος εὐδιάλλακτος.

Ἐπὶ τῷ κάλλει, τῶν θείων δογμάτων σου, ἡ Ἐκκλησία φαιδρῶς, Πάτερ ὡραΐζεται, καὶ πίστει ἀσφαλεῖ, πεποικιλμένη δείκνυται· καὶ ὅλη ὡς πλησίον καὶ καλὴ, ἐκ δεξιῶν παρίσταται, ὀρθοδόξως λάμπουσα, τῆς δόξης τοῦ νυμφίου Χριστοῦ.

Ἱερωσύνης, τοῖς ὅπλοις ζωσάμενος, καὶ θείᾳ δόξῃ τὸν νοῦν, Πάτερ ἐλλαμπόμενος, ὡς μάχαιρα πιστῶν, ἐστιλβομένη δείκνυσαι, καὶ σάλπιγξ τῆς εὐσήμου Ἑορτῆς, θράσει τῶν αἱρέσεων, τμητικῶς συγκόπτουσα, καὶ πάντας διεγείρουσα.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρὸ αἰώνων, Πατρὶ συναΐδιος, ἐκ σοῦ Θεόνυμφε, σάρκα προσελάβετο, καὶ φύσιν τῶν βροτῶν, θεώσας συνεδόξασε· διό σε σωτηρίας ἀρχηγὸν, καὶ κόσμου ἱλαστήριον, θεοτόκε Δέσποινα, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ κεκτήμεθα.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μεμυημένος, Ἱεράρχης ὡς ἔνθεος Ὅσιε, πᾶσαν νόησιν Γραφῆς, τοῖς ἀγνοοῦσιν

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἀμβρόσιε, Πάτερ τὰ δυσέφικτα, τρανῶς ἐσάφησας.

Μεγίστην χάριν, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος καὶ δύναμιν, σῆς ἐσθῆτος ἐπαφῇ, ποικίλα πάθη Ἀμβρόσιε, Πάτερ ἐθεράπευσας, τῶν προσιόντων σοι.

Ἐν ἀφροσύνῃ, τὴν πρὸς σὲ τὸν φρονήσει ἐμπρέποντα, πλησιάσαι τολμηρῶς, μιαρωτάτην ὁρμήσασαν, Θᾶττον ἐθανάτωσας, Θείῳ προστάγματι.

Θεοτοκίον.

Γένος ἀνθρώπων, ἐκαινούργησας μόνη κυήσασα, τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν, Δημιουργόν τε καὶ Κύριον· ὅθεν σε δοξάζομεν, Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ῥεῖθρον ἐν καρδίᾳ σου, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος Ὅσιε, χαρισμάτων, βρύει καταρδεῦον, τοὺς τῆς Πίστεως αὔλακας.

Ὅλον ἀπεκάθηρας, τὸ ὀπτικὸν τοῦ νοῦ Ὅσιε, καὶ εἰς ὕψος, ἤρθης Θεωρίας, τῇ ἐλλάμψει τοῦ Πνεύματος,

Στέφεται τοῖς λόγοις σου, ὥσπερ τιμίοις λίθοις σοφὲ, ἡ Ἐκκλησία, καὶ διαιωνίζει, τῶν πιστῶν βασιλεύουσα. Θεοτοκίον.

Ἵλεων γενέσθαι μοι, τῷ ἐν πολλαῖς παγέντι Ἁγνὴ, ἁμαρτίαις, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἀσιγήτως δυσώπησον.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'.

Θείοις δόγμασι, περιαστράπτων, ἀπημαύρωσας, Ἀρείου πλάνην, ἱερομύστα καὶ ποιμὴν ὦ Ἀμβρόσιε· θαυματουργῶν δὲ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, πάθη ποικίλα σαφῶς ἐθεράπευσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Προφήτην Ἠλίαν ζηλοτυπῶν, Ἰωάννην ὡσαύτως τὸν Βαπτιστὴν, ἀνδρείως διήλεγξας, Βασιλεῖς ἀνομήσαντας· ἱεραρχίας θρόνον, ἐνθέως ἐκόσμησας, καὶ θαυμάτων πλήθει, τὸν κόσμον ἐπλούτησας· ὅθεν καὶ ταῖς θείαις, συγγραφαῖς κεχρημένος, πιστοὺς ἐπεστήριξας, καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας, ἱεράρχα Ἀμβρόσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλην καὶ Κιβωτὸν, τὸ παναγιον Ὄρος τὴν φωταυγῆ, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον Κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου καὶ ἄφεσις, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν τῷ πάθει ἑστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ, τῷ Σταυρῷ πλησιάζουσα μητρικῶς, δακρύων προσχύσεσι, λουομένη ἐκραύγαζες· Οἴ μοι θεῖε Λόγε! πῶς φέρεις ῥαπίσματα, ἐμπτυσμοὺς καὶ μάσιγας, σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον; ὅμως ὑπὲρ γένους, σωτηρίας βροτείου, ἑκὼν ταῦτα ὑφίστασαι. Οὕτω Σῶτερ φιλάνθρωπε, ἡ Θεοτόκος ἐβόα σοι· ἣν περ προβαλλόμενοι σοὶ, εἰς πρεσβείαν, Δέσποτα αἰτούμεθα, ἵνα πλουσίως παράσχῃς, ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ἱεράρχης ἀνεδείχθης χρισθεὶς τῷ μύρῳ, τῷ τῆς ἱερωσύνης, τελειῶν Ἱερέας, πᾶσι τὴν σωτήριον, δωρούμενος κάθαρσιν.

Συνετήρησας τὴν ποίμνην ἐκ πάσης βλάβης, τῶν ἐναντίων μάκαρ, καὶ Ἀρείου τὴν πλάνην, πᾶσαν ἀπημαύρωσας, τῷ φέγγει τῶν λόγων σου.

Τῇ τοῦ Πνεύματος δυνάμει τετειχισμένος, τὰ πονηρὰ διώκεις, τῆς κακίας παμμάκαρ, πνεύματα μὴ φέροντα, τὴν σὴν ἐπιτίμησιν.

Θεοτοκίον.

Θελήματι τὰ πάντα δημιουργήσας, δημιουργεῖται θέλων, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, σώζων τοὺς εἰδότας σε, ἀγνὴν Θεομήτορα.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὁ λειμὼν τῶν δογμάτων σου, καὶ θεολαμπής σου βίος πανεύφημε, ὡς συνθέσεως θυμίαμα, κατευωδιάζει τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν. Ἱερεῖον γενόμενος, καὶ ἱερουργὸς καὶ κάρπωμα Ὅσιε, πρακτικῶς ὁλοκαυτώθης Θεῷ, καὶ προσήχθης θῦμα τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ὁ οὐράνιος Κύριος, ἐν τῷ στερεώματι τῷ τῆς Πίστεως, ὡς ἀστέρα σε κατέπηξε, δαδουχοῦντα κόσμον τοῖς σοῖς δόγμασι.

Θεοτοκίον.

Μὴ τραπεὶς τῇ Θεότητι, ὅλον ἑαυτὸν ὁ Λόγος ἐκένωσε, καὶ ἀνθρώποις προσωμίλησεν, ἐκ σοῦ σάρκα Κόρη προσλαβόμενος.

Ὠδὴ έ. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νοῦν λάμποντα φωτὶ, τῷ ἀΰλῳ κτησάμενος, ἀπήστραψας ἰαμάτων, καὶ θαυμάτων ἀκτῖνας, Ἀμβρόσιε μακάριε.

Ἀνήγειρας σαυτὸν, ἱερὸν καταγώγιον, τοῦ Πνεύματος καταλύσας, τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων, Ἀμβρόσιε Θεόπνευστε.

Μεγίστων ἀρετῶν, φωταυγείᾳ λαμπόμενον, ἠδέσθησαν Βασιλεῖς σε, καὶ τὸν ὅρον τῆς γλώττης, τῆς σῆς οὐ παρεσάλευσαν.

Θεοτοκίον.

Βουλήματι τὸ πᾶν, ὁ σοφῶς ἐργαζόμενος, βουλόμενος ἀναπλάσαι, τοὺς ἀνθρώπους Παρθένε, τὴν σὴν γαστέρα ᾠκησεν.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐν τῇ θείᾳ σε μνήμῃ, Ἱερέων θίασος Πατερ ἀγάλλεται, καὶ πιστῶν χορεῖαι, σὺν Ἀγγέλοις ἀΰλοις εὐφραίνονται, καὶ τρυφᾷ σκιρτῶσα, πνευματικῶς ἡ Ἐκκλησία, ἐν τοῖς λόγοις σου Πάτερ Ἀμβρόσιε.

Γεωργὸς ἀνεδείχθης, τέμνων τὴν τῆς Πίσεως εὐθεῖαν ἄρουραν, καὶ διδασκαξίας, ἐπισπείρων θεόσοφε δόγματα· καὶ αὐξήσας σάχυν, καρποφορεῖς τῇ Ἐκκλησίᾳ, τὸν οὐράνιον ἄρτον τοῦ Πνεύματος.

Ἀβραὰμ τὴν θυσίαν, καὶ τὴν ἄμεμπτον πίστιν ἐχαρακτήρισας, Ἰσαὰκ ὡς ἄλλον, τὴν ψυχὴν θυσιάσαι προθέμενος, τῷ τοῦ Κτίστου πόθῳ· καὶ μὴ τρωθεὶς τῇ ἀπιστίᾳ, ἐχρημάτισας φίλος τοῦ Κτίσε σε. Θεοτοκίον.

Κόσμε οὖσα προσάτις, Μῆτερ ἀειπάρθενε, σὺ με κυβέρνησον, καὶ ὁδήγησόν με, εἰς εὐθεῖαν ὁδὸν καὶ κατεύθυνον, πρὸς δικαιοσύνης τρίβες ὀρθὰς τὸν λογισμόν μου, τῆς ψυχῆς τὰς πορείας ἰθύνουσα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ῥώμη σου, εὐφημεῖ τὰ σεπτὰ προτερήματα· φωτοειδὴς ὡς ἀστὴρ γὰρ, πανταχοῦ θαυμάτων τὰς λαμπηδόνας, Ἱεράρχα, ἐπαφῆκας πιστῶς θαυμαζόμενος.

Ὀρθρίσας, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν λαμπρότησι, περιηυγάσθης πλουσίως, καὶ φωτὸς ἐπλήσθης τοῦ θειοτάτου, καὶ φωτίζεις, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας ἑκάστοτε.

Σῶμά σου, καὶ ψυχὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, καὶ δεκτικὴν ἀπειργάσω, χαρισμάτων Πάτερ, τὴν σὴν καρδίαν, ἀνενδότως, τῷ γλυκίῳ προσέχουσαν ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου Παρθένε τὰ τραύματα, ἐπισκιάσει σου θείᾳ, καὶ τὸν νοῦν μου λάμπρυνον σκοτισθέντα, ἀμελείᾳ, καὶ κακίᾳ ἐχθροῦ πολεμήτορος.

Ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Λαβὼν τοῦ λόγου σοφὲ, τὸ τάλαντον ὡς θεράπων πιστὸς, καὶ τῇ τραπέζῃ προθεὶς, ἐπολυπλασίασας, καὶ τοῦτο προσήγαγες, καθαρὸν σὺν τόκῳ, τῷ Δεσπότῃ σε Ἀμβρόσιε.

Ἐλάμπρυνας τὴν στολὴν, τὴν ἱερὰν ἐν τοῖς πόνοις σου, καὶ ἀνεδείχθης ποιμὴν, ποίμνης λογικῆς σοφὲ, ἣν τῇ βακτηρίᾳ σου, τῆς διδασκαλίας, εἰς μονὰς ἐλαύνεις πίσεως.

Ὁ ζῆλός σου Ἡλιοὺ, ζῆλον μιμεῖται μακάριε· βασιλέα γὰρ πιστὸν, χρανθέντα τοῖς αἵμασιν, ἐλέγξας ἀπήλασας, θείων περιβόλων, τὸ αἰδέσιμον φυλάττων Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Σκέπην καὶ καταφυγὴν, καὶ τεῖχος ὄντως ἀκράδαντον, ἡ πόλις σου σὲ πιστῶς, κεκτημένη Δέσποινα, δυσχερῶν ἐκ θλίψεων, καὶ κινδύνων πάντων, ἐκλυτροῦται ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Λόγους ζωῆς Πάτερ σοφὲ κεκτημένος, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν καταρδεύεις, καὶ καρποφόρους χάριτι δεικνύεις ἀεί· τῶν αἱρετιζόντων δὲ, κατακλύζεις τὰς φρένας· χάριν ἀναβλύζων δὲ, ἰαμάτων ἐκπλύνεις, παθῶν παντοίων ῥύπον ἀληθῶς, ἱερομύστα θεόφρον Ἀμβρόσιε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Στίχοι.

Τὸ φθαρτὸν Ἀμβρόσιος ἐκδὺς σαρκίον,
Θείας μετέσχεν Ἀμβροσίας ἀξίως.

Ἑβδόμῃ Ἀμβρόσιος ποτὶ ἄμβροτον ἦλυθεν οὖδας.

Οὗτος γέγονεν ἐκ τῆς μεγαλοδόξου Πόλεως Ῥώμης, εἷς ὢν τῆς Συγκλήτου, καὶ ἀεὶ τὴν ἀλήθειαν τηρῶν, ἔν τε λόγοις καὶ ἔργοις· προσφυῶς γὰς ζυγός τις ὢν, καὶ στάθμη περὶ τὰ δίκαιον, ὐχ ἑτεροκλινῆ ἐν τοῖς προσπίπτουσι ποιούμενος τὴν ἀπόφασιν, ἀλλ' ἀπαρέγκλιτον καὶ ὀρθήν· διά τοι τοῦτο καὶ τὴν ἡγεμονίαν ἐπιστεύθη ἁπάσης τῆς Ἰταλίας παρὰ τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Κώνσαντος, τῶν υἱῶν τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου. Οὕπω δὲ καταρτισθεὶς τῷ Θείῳ Βαπτίσματι, ἀλλ' ἔτι ὢν ἐν τοῖς Κατηχυμένοις, ὐδέν τι μεῖον εἰς ἀρετὴν καὶ βίου καθαρότητα τῶν μετειληφότων τῶν Μυστηρίων καθίστατο. Ὅθεν καὶ κρίσει τοῦ Βασιλέως Οὐαλεντινιανοῦ, Ἀρχιερεὺς τῆς ἐν Μεδιολάνοις Ἐκκλησίας, κατ' ἐκεῖνο καιρῷ τοῦ Προέδρου τὸν βίον ἀπολιπόντος, ὁ Ἅγιος Ἀμβρόσιος προχειρίζεται, ὁμοῦ τε τῷ Βαπτίσματι τελεσθεὶς, καὶ κατὰ τὴν τάξιν τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς βαθμοὺς διελθὼν, καὶ ἐπὶ τὸν ἔσχατον προελθών. Καλῶς δὲ τὴν εὐσέβειαν καὶ ὀρθῶς διδάσκων, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πάσης αἱρέσεως ἀμέθεκτον διατηρήσας, καὶ συνήγορος γεγονὼς τοῖς κατὰ Ἀρείου καὶ Σαβελλίου καὶ Εὐνομίου αἱρέσεων ἀγωνιζομένοις, καὶ ὑπὲρ τῆς εὐσεβοῦς Πίστεως διάφορα Βιβλία συντάξας, καὶ τὸν Βασιλέα Θεοδόσιον ἀπὸ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ μιαιφονίας καταλαβόντα τὴν Μεδιόλανον Πόλιν, τῶν Θείων εἰσόδων τῆς Ἐκκλησίας κωλύσας, καὶ εἰς ὑπόμνησιν ἀγαγὼν ὧν τετόλμηκε, καὶ ὁπόσητις διαφορὰ καθέστηκεν ἀναμεταξὺ ἱερωμένου τε καὶ λαϊκοῦ καὶ βασιλέως αὐτὸν διδάξας, καὶ παραινέσας μὴ προπετῶς οὕτω καὶ ἀναιδῶς τῶν Θείων κατατολμᾷν, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου.

Στίχ. Χαίρων Ἀθηνόδωρος, εἰ τμηθῇ ξίφει,
Ἀφῃρέθη τὸ πνεῦμα καὶ πρὸ τοῦ ξίφους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας ὁρμώμενος, τὸν μονήρη βίον ἀρχῆθεν ἀναλαβών. Διαβληθεὶς δὲ, παρέςη τῷ ἄρχοντι Ἐλευσίῳ· καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τείνεται μέσον δύω στύλων, καὶ λαμπάσι καταφλέγεται κατὰ πάντων τῶν τοῦ σώματος μερῶν, καὶ βώλοις σιδηροῖς πυρωθεῖσι, τὰς μασχάλας αὐτοῦ διακαίεται, καὶ τοῖς μυκτῆρσιν ὀγγίνυς εἰσδέχεται, καὶ ἐν χαλκῷ τάπητι πυρωθέντι ἁπλῶται, ὃν παραδόξως ἐκ καυσικοῦ μετέβαλεν εἰς ψυχρότητα· καὶ αὖθις χαλκῷ ταύρῳ πυρωθέντι ἐμβάλλεται· καὶ ἐκ πολλῶν ἑτέρων βασάνων δι' ἐπιστασίας ἁγίων Ἀγγέλων λυτροῦται. Ὅθεν καὶ πρὸς τὴν πίστιν ἐπισπᾶται ἄνδρας πεντήκοντα, καὶ αὖθις τριάκοντα. Ἐπεὶ δὲ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἐδέξατο, ὁ μέλλων τοῦτον τέμνειν παρείθη, καὶ ὡς νεκρὸς κατέπεσε, τῆς χειρὸς αὐτοῦ σὺν τῷ ξίφει ἀπὸ τοῦ ὤμου πεσούσης· καὶ μηδαμῶς αὐτῷ ὅτε προσεγγίσαι τολμήσαντος, αὐτὸς ὁ Ἅγιος ἐπευξάμενος, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Νεόφυτος, ἐν τῇ Θαλάσσῃ βληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Θανὼν ὁ Νεόφυτος ὑδάτων μέσον,
Παρ' ὑδάτων ζῇ μυστικῶν διεξόδους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Δομέτιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Δὸς, Δομέτιε Χριστομάρτυς, καὶ λάβε·
Δὸς τὴν κεφαλὴν, καὶ λάβε σέφος μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι, Ἰσίδωρος, Ἀκεψιμᾶς καὶ Λέων, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Διττοῖς συνάθλοις, Ἰσίδωρε συμφλέγου·
Ἴσων γὰρ αὐτοῖς δωρεῶν Θεοῦ τύχης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀμμοῦν, Ἐπίσκοπος Νητρίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀμμοῦν πατρὸς κατεῖδε Νητρία τρία·
Κόσμου φυγὴν, ἄσκησιν, ἔξοδον βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Γαϊανὸς καὶ Γάϊος, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Ἂν καὶ καμίνου, Γάϊε, βληθῇς μέσον,
Σοῦ Γαϊανὸς οὐκ ἀφέξομαι λέγει.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Δημοτικής Βιβλιοθήκης Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι τριακόσιοι Μάρτυρες, οἱ ἐν Ἀφρικῇ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Δόξης ὑπὲρ σῆς, ὦ Τριάς, τετμημένην,
Διπλοτριπλῆν δέχου με ἑξηκονταδα.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, κατὰ τοὺς καιροὺς ὑπῆρχον Ζήνωνος Βασιλέως Ῥωμαίων. Τὴν δὲ τῆς Ἀφρικῆς ἀρχὴν Ὀνώριχος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτὴν Γιζερίχου κατεῖχεν, Ἀρειανὸς ὤν. Ὃν οἱ τῆς αἱρέσεως Ἀρείου ἐπίσκοποι, Κύριλλός τε καὶ Βυλιμάνδης, (ἐν ἄλλ. Βιλινάρδης) πείσαντες διωγμὸν μέγαν κατὰ τῶν Ὀρθοδόξων κινῆσαι, τοιοῦτον ἀνερρίπισεν, ὡς ὑπερβῆναι καὶ τοὺς κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ κινηθέντας. Ἐκ πασῶν γὰρ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ πόλεων, δεκαπέντε τυγχανουσῶν, πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκδιωχθῆναι προσάττει, πρότερον τῶν τῆς Ἐκκλησίας ἱερῶν τε καὶ ἐπίπλων ἀφαιρεθέντων. Εἶτα μίαν Ἐκκλησίαν οἱ Ὀρθόδοξοι καταλαβόντες, τὴν μυστικὴν ἐκεῖσε λειτουργίαν ἐπετέλουν. Ὅ περ γνόντες οἱ Βάρβαροι, περιέσχον αὐτήν· καὶ ξύλα νομίσαντες, καὶ λοιπὴν ὕλην ξηρὰν ἐνεγκόντες περὶ αὐτὴν, ὑφῆψαν, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν κατέκαυσαν, σὺν πᾶσι τοῖς Θεὸν ὑμνοῦσιν. Ὀνώριχος δὲ τοῦτο ἀποδεξάμενος, προσέταξε, τοὺς μὴ ἀναβαπτιζομένους τὸ ἀρειανικὸν βάπτισμα, παραυτίκα ἀναιρεῖσθαι. Καὶ ὅσοι μὲν τὰ τῶν βασανιστηρίων κολάσεων φόβητρα φέρειν οὐκ ἠδύναντο, φυγῇ τὴν σωτηρίαν ἐκέρδαινον, χώρας ἀπολιπόντες καὶ οἴκους. Ὅσοι δὲ ἐῤῥωμένοι τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν ὑπῆρχον, προθύμως μᾶλα πρὸς τὸν τῶν κολάσεων θάνατον ἐξέδωκαν ἑαυτούς.

Τριακόσιοι δ' οὖν αὐτῷ ἐν Καρχηδόνι μηνυθέντες, μὴ συμφρονεῖν ἑλόμενοι Ἀρειανοῖς, κεφαλικὴν ὑπέσχον τιμωρίαν. Τοῖς δὲ ἱερεῦσι, μείζονας ἐπενόουν. Δύω γὰρ αὐτῶν κατέπρησαν· ἑξήκοντα δὲ τοὺς λογιωτέρους ἐγλωσσοτόμησαν ἐξ αὐτῶν τῶν κιονίδων. Οἳ καὶ διασπαρέντες, ἐν πάσῃ τῇ ὑπὸ Ῥωμαίοις γῇ, τὴν τοῦ Θεοῦ μεγίστην ἐν αὐτοῖς θαυματουργίαν ἄνευ γλώττης ἐκήρυττον, ἁπταίστως τε καὶ τρανῶς τὰ λεγόμενα διαρθροῦντες, ὡς καταπλήττεσθαι τοὺς ὁρῶντας καὶ ἀκούοντας τούτων. Ἐξ ὧν εἷς τις, μετὰ τὴν χάριν τῆς ἐν Χριστῷ ὁμολογίας, ὀλισθήσας εἰς σαρκικὴν ἁμαρτίαν, τὴν θείαν χάριν ἀποστῆναι πεποίηκεν ἀπ' αὐτοῦ. Περὶ τούτων οὐκ ὀλίγοι συγγραφεῖς καὶ ἱστορικοὶ διηγήσαντο. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὑπὸ Βανδήλων (Οὐανδάλων) ἐν Ἀφρικῇ τοῖς ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ τὸν Θεὸν Λόγον ὁμολογοῦσι Χριστιανοῖς ἐτολμήθησαν.

Ἐν δὲ τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, Σωνίλδη ἡ γαμετὴ τοῦ τὴν Ῥώμην κατέχοντος Ῥηγὸς Ὀδοάκρου, τὰ ὅμοια νοσοῦσα περὶ τὴν Πίστιν, μίαν τινὰ τῶν πολιτίδων γυναικῶν ἠνάγκαζε τὸ τῶν Ἀρειανῶν ἀναβαπτισθῆναι βάπτισμα. Ὡς δὲ πείθειν οὐκ εἶχε, καὶ ἄκουσαν εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ Ἐπισκόπου Μεδιολάνων βαπτισθῆναι εἰσήγαγεν. Ἡ δὲ, ὡς ἀνῆλθεν ἐκ τῆς κολυμβήθρας, δύω τῷ Ἐπισκόπῳ ὀβολοὺς παρασχοῦσα, Ἰδού, φησιν, ἀπέχεις τὸν μισθὸν τοῦ βαλανείου. Ὀργισθεῖσα οὖν ἡ Σουνίλδη, παραυτίκα ὁλόκαυτον αὐτὴν ἐποίησεν. Ἧς ὁ ἀνὴρ φοβηθεὶς, αὐτόμολος ἦκε, καὶ ἀνεβαπτίσατο εἰς τὴν θρησκείαν Ἀρείου. Ὀχούμενος δὲ ἵππῳ, καὶ γενόμενος ἐν εὐκτηρίῳ πρὸ τῆς Πόλεως, ὑπὸ σκηπτοῦ πεσόντος ἐνεπρήσθη, καὶ ἐπειράθη, ὡς ἡ τοῦ Θεοῦ κρίσις δραστικωτέρα τοῦ προσκαίρου πυρὸς αὐτῷ γέγονε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Ἰγνάτιος, ὁ πλησίον τῶν Βλαχερνῶν κείμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Πλήρης ἀπῆλθες πράξεων χρηστῶν, Πάτερ
Ἐκ τοῦ ματαίου καὶ κακῶν πλήρους βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Μοναχοῦ, τοῦ Ὑποτακτικοῦ.

Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν οὗτος, ἐν τοῖ κατὰ κόσμον οὔτε περιφανὴς γέγονε οὔτε πάλιν πένης, ἀλλὰ τῶν γονέων αὐτοῦ ἐ αὐταρκείᾳ βιόντων, τὰ ἱερὰ ἐδιδάσκετο γράμματα. Εἰς ἡλικίαν δὲ αὐτῷ ἐλάσαντι, ἔδοξ συμφέρον τὸν κόσμον καταλιπεῖν, καὶ εἰς ἕ τῶν εὐαγῶν Σεμνείων τῆς πόλεως τῆς ἰδία εἰσελθεῖν· καὶ ἀμφιασάμενος τὸ ἅγιον καὶ ἀγ γελικὸν σχῆμα, ἠγωνίζετο πάσας τὰς ἀρετὰ μετελθεῖν. Καὶ τοσοῦτον ὑπερηκόντισε πάν τας τοὺς ἐν ἐκείνῳ τῷ Σεμνείῳ, δοχεῖον τῶ ἀρετῶν γενόμενος, ὡς καὶ ἑτέρας ἐργασία μεγάλας καὶ φοβερὰς προσλαβέσθαι. Πο γὰρ αὐτοῦ, μεθ' ἑτέρων Ἀδελφῶν, πίσσαν ἐ χαλκείῳ διαλύσαντος, καὶ ταύτης εἰς ὕψο ἀρθείσης ἐν τῷ καχλάζειν καὶ ἐγχεομένης, ἀ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ρῶν ὁ Παῦλος τὴν τῆς πίσσης ἀπώλειαν, ὡς οὐδὲν παρέκειτο ξυλάριον, ἢ ἕτερόν τι ἐπιτήδειον πρὸς τὸν βρασμὸν, τὴν χεῖρα γυμνώσας, εἰς τὸ χαλκεῖον ἐχάλασε. Καὶ τὴν πίσσαν διαταράξας, καὶ εὐφυῶς κχλάζουσαν καταπαύσας, ἐξήγαγε σῶαν καὶ ἀβλαβῆ, μήτε τὴν ὄψιν μολύνας, μήτε τῆς χειρὸς, ἢ τοῦ βραχίονος προσλαβομένων τι τὸ σύνολον. Τοῦτο οἱ σὺν αὐτῷ Ἀδελφοὶ θεασάμενοι, ἐξέστησαν. Καὶ οἱ μὲν τῶν Ἀδελφῶν, ὡς ἕνα τῶν θεοφόρων ἐλογίζοντο καὶ ἐτίμων, οἱ δὲ παντελῶς ἠπίστουν· ἐκεῖνος δὲ γῆν, καὶ σποδὸν, καὶ ὀδωδότα κύνα ἑαυτὸν ἐκάλει. Καὶ ὡς ταῦτα ἔλεγεν, ἀπεσάλη εἰς διακονίαν ἐπὶ χρόνον τινά.

Τότε ὁ Προεστὼς, τοὺς εὐλαβεστέρους τῶν Ἀδελφῶν συλλεξάμενος, εὐχὴν, ἐπιτελουμένην σὺν σκληραγωγίᾳ πολλῇ, ἐπὶ ῥηταῖς ἡμέραις ἐποιοῦντο περὶ τοῦ Μοναχοῦ Παύλου, λέγοντες οὑτωσί· Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, καθὼς ἐσι χωρητὸν ἰδεῖν, τὸν Ἀδελφὸν ἡμῶν Παῦλον, ἄρα εἰς ποῖα μέτρα ἔφθασε, καὶ ποῦ κατετάγη. Ὁ δὲ τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν Κύριος, ὠκονόμησε μιᾷ τῶν νυκτῶν, τοὺς Ἀδελφοὺς ἀφυπνώσαντας, νεύσει Θεοῦ ἁρπαγῆναι εἰς Παράδεισον ποικίλον καὶ πάντερπνον· καὶ τοσαύτης ἐμφορηθῆναι εὐωδίας καὶ τέρψεως, ὅσον οὐδὲ εἰπεῖν δυνατόν. Ἐκπληττομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ θεάματι τούτῳ, ἔδοξε καὶ τὸν Μοναχὸν αὐτοῖς φανῆναι Παῦλον, προσπεσόντα καὶ πάντας ἀσπαζόμενον. Ὡς δὲ καὶ ἐπυνθάνοντο, μαθεῖν θέλοντες τί τὸ ὁρώμενον, ἤκουσαν τοῦ Παύλου λέγοντος μετὰ πολλῆς τῆς ταπεινώσεως· Ὁ μὲν Παράδεισος, τοῦ Θεοῦ ἐστιν, Ἀδελφοὶ, καὶ δι' ἡμᾶς οὗτος γέγονεν. Ὅτι δὲ δι' ἐμὲ, διὰ τῆς πρὸς Θεὸν ἐντεύξεως ἠθελήσατε ἕως τῶν ὧδε ἀφικέσθαι, πάρειμι καὶ αὐτός· πλὴν ἀδεῶς λάβετε ἐξ αὐτοῦ ἕκαστος, ὅπερ ὡς ὑπερέχον τῶν ἄλλων δοκεῖ, καὶ ὡς ἐφετὸν, καὶ πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ· ἕτερον δὲ ἐν τῇ ἀνατεθείσῃ μοι διακονίᾳ ἐξαποστείλατε· ἐμὲ γὰρ οὐκέτι θεάσεσθε. Οἱ δὲ τὸν Παῦλον κατασπασάμενοι, καὶ λαβόντες ὁ μὲν ἄνθος, ὁ δὲ κλάδον, ἄλλος φύλλα τερπνότατα, ἕτεροι βοτάνας, ἐξίεσαν· καὶ τὸν ὕπνον ἅπαντες ὁμῶ ἀποτιναξάμενοι, καὶ εἰς ἓν συνελθόντες, διηγοῦντο εὐφραινόμενοι καὶ δοξάζοντες τὸν Θεόν. Ὁ μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις ὑπεδείκνυεν, ὅ περ ἐκεῖθεν ἔλαβεν. Ὁ δὲ ἔλεγεν, εἰληφέναι τόδε, ἐδείκνυε δὲ οὐδέν. Ἕτερος δὲ διεβεβαιῶτο ἐφ' ἱκανὸν τὴν εὐωδίαν φέρειν ἐν τοῖς ῥισὶν, οὗπερ αὐτοχείρως ἐκεῖθεν ἐδράξατο, εἰ καὶ μηδὲν ἐπεφέρετο.

Ὁ δὲ μακάριος Παῦλος ἐκεῖθεν ἀπαναξὰς, ἐν ᾗ δηλονότι διακονίᾳ ἀποσαλεὶς προσήδρευε, πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα ᾤχετο. Καὶ τοὺς ἐκεῖσε Τόπους καταλαβὼν, καὶ προσευξάμενος, εἰς Κύπρον ἀφίκετο. Ἐν ὄρει δὲ ὑψηλῷ τῆς νήσου χρόνους πολλοὺς διατελέσαντος, οὐκ ὀλίγοι πρὸς αὐτὸν συνέῤῥεον. Καὶ τῆς φήμης πανταχόθεν διαδοθείσης καὶ διαδραμούσης, ἐκεῖθεν ἀνεχώρησε. Καὶ πρὸς τὰ τῷ Βυζαντίῳ παρακείμενα μέρη παραγενόμενος, κἀν τούτοις εὐαρεστήσας, φωνῆς ἐκεῖθεν ἀξιοῦται, ὡς ὁ θεσπέσιος πάλαι Μωϋσῆς· Ἀνάβηθι, Παῦλε, εἰς τὸ ὄρος, καὶ τελεύτα. Εἰς ἓν τοίνυν τῶν ὑψηλῶν ὀρέων ἀνελθὼν, ἐγχωρίως Παρηγορία ὀνομαζόμενον, τῷ Θεῷ προσεκύνησε· καὶ μικρὸν ἐν τούτῳ ἐπιβιοὺς, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρίσκου, Μαρτίνου, καὶ Νικολάου· ὧν ὁ μὲν λιμῷ, ὁ δὲ πέλυξι κατακοπεὶς, ὁ δὲ τρίτος διὰ πυρὸς, ἐτελειώθησαν. Ἡ δὲ Σύναξις αὐτῶν τελεῖται πλησίον τοῦ τείχους τῶν Βλαχερνῶν.

Στίχ. Λιμῷ θανόντα Πρῖσκον ἄρτου γηίνου,
Ὁ Χριστὸς ἄρτον ψωμιεῖ τῶν Ἀγγέλων.

Πέλυξι συγκόπτουσι Μαρτίνου κρέα,
Κρεῶν μακέλλαις δυσσεβεῖς ἀνθρωπίνων.

Ἐξῆλθε δόγμα δαίμοσι πλάνης θύειν,
Οἷς, Νικόλαε, μὴ θύων, εἰς πῦρ θεὶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ Ἐγκαίνια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Κουράτορος.

Ἡς ταῖς ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὁ θεῖος φθόγγος, τῶν σῶν δογμάτων Πάτερ πάνσοφε, ὥσπερ ἀστραπὴ διῆλθε πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ θαυμάτων ἡ ἐπίδειξις, ὡς φῶς ἐξήςραψε, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας λαμπρύνουσα.

Νομοθεσίαις, ταῖς τοῦ Σωτῆρος σὺ ἑπόμενος, Πάτερ, τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐμμελῶς, ὡς οἰκέτης ἀγαθώτατος, ἐπολυπλασίασας, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιούμενος.

Δημόσιο Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἀναστομώσας, τὴν θεολόγον σου διάνοιαν, ῥεῖθρα, ἱερῶν δογμάτων ποταμηδὸν, ἐπαφῆκας καταρδεύοντα, πιςῶν τὸ πλήρωμα, ἱερομύστα Πάτερ Ἀμβρόσιε. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Παρθένε, ἐν τῇ γαστρί σου σὺ συνέλαβες, Λόγον, τοῦ Πατρὸς συναίναρχον καὶ σαρκὶ, ἀπεκύησας δωρούμενον, πᾶσιν ἀνάκλησιν, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ πεσοῦσι Πανάμωμε.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀνηλίδωτον ὤφθης, ἀρετῶν θεομάκαρ, ἀξίως ἔσοπτρον, καθαρὰς τὰς ἐμφάσεις, τῆς πίςεως δεικνύον, καὶ φωτίζον τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σοῦ ὁ βίος θεόφρον, ὑποτύπωσις ὤφθη, Ἀρχιερέων σαφῶς, καὶ ὅρος Ὀρθοδόξων, τῶν πίςει μελῳδούντων, καὶ θεῷ ἐκβοώντων ἀεί· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέτριος μὲν τρόπον, ὑψηλὸς δὲ τὸν λόγον, Πάτερ Ἀμβρόσιε, αἰδέσιμος τὸν βίον, καὶ πίςει ἀνεδείχθης, ἀκλινὴς ἐν τῷ ψάλλειν σε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ, νῦν ἐκδυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίςει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Νεκρώσας τὰ μέλη καὶ νεκρὸν, σαρκὸς τὸ φρόνημα, ἀπεργασάμενος, ψυχὴν ἐζώωσας Ὅσιε, καὶ πηγὴν θαυμάτων ἔβλυσας, τοῖς νεκρωθεῖσιν ἐκ παθῶν, ζωὴν παρέχουσαν, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἔγνως τὴν μετάθεσιν σοφὲ, τὴν ἐκ τοῦ σώματος, θείῳ ἐν Πνεύματι, προφητικώτατα· ταύτην γὰρ, τοῖς συνοῦσι διεσάφησας, καὶ ἐν χαρᾷ πρὸς οὐρανὸν, βοῶν ἀνέδραμες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σῶμα καὶ καρδίαν καὶ τὸν νοῦν, προκαθηράμενος, παθῶν συγχύσεως, πυρφόρον ἔλλαμψιν ἄνωθεν, εἰσεδέξω τὴν τοῦ Πνεύματος, ὡς περ οἱ θεῖοι Μαθηταὶ, βοῶν Ἀμβρόσιε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίῳ τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, θεὸν οὐράνιον ἀποκυήσασα, τὸν τὰ ἐπίγεια Πάναγνε, οὐρανοῖς ἐπισυνάψαντα, καὶ τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, πᾶσι παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ἀπαθείας ὄργανον ἐδείχθης, τῶν παθῶν κοιμίζον τὰς ὀρέξεις, καὶ τὰς καρδίας τῶν πιςῶν, κραυγάζειν διεγεῖρον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας πρόξενον ἐκτήσω, τὴν τοῦ λόγου δύναμιν παμμάκαρ, δι' ἧς ἐτράνωσας ἡμῖν, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἀῤῥήτως ἐκ Παρθένου, σάρκα προσλαβόντα, βροτοῖς ὁμοουσίως.

Ἰαμάτων βρύουσι γαγόνας, τῶν σῶν διδαγμάτων αἱ νεφέλαι, ἐξ ὧν ἀρδεύονται πιστῶν, καρδίαι τῶν βοώντων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζει σε Σεμνὴ τάξις Ἀγγέλων, μεγαλύνει σε γηγενῶν φύσις· ἐν σοὶ γὰρ εὕρομεν χαράν, οἱ πίστει σε ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ » λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι » τῇ ἐν Δειρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, » τὸν Κύριον ἀνύμνουν, καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἴδες γεγονὼς ἐν ἐκςάσει, τὰ δι' αἰῶνος τοῖς Ἁγίοις, Πάτερ ἀποκείμενα γέρα· πρὸς ἃ μετέβης, ἀπολυψόμενος, τῶν σῶν καμάτων ἔνδοξε, τὰς ἀντιδόσεις εὐφραινόμενος.

Ὥριμος ὡς βότρυς θεόφρον, ληνοῖς τοῖς ἄνω ἐπαξίως, ἀπεθησαυρίσθης πηγάζων, ἀθανασίας οἶνον Ἀμβρόσιε, καὶ ἰαμάτων χάριτος, τοῖς εὐσεβῶς σοι προσπελάζουσι.

Σοφίᾳ καὶ χάριτι λάμπων, ἱερομύστα καὶ ποιμένων, μέσον ἐξαςράπτεις δογμάτων, ὀρθοδοξίᾳ Πάτερ Ἀμβρόσιε· διὸ πίστει καὶ πόθῳ σε, ὕμνοις ἀξίως μακαρίζομεν.

Ἡμεροφαῆ σε ἀστέρα, ἡ Ἐκκλησία κεκτημένη, σκότος διαφεύγει παντοίας, παμμάκαρ πλάνης καὶ ταῖς λαμπρότησι, τῶν ἱερῶν δογμάτων σου, αὐγαζομένη μακαρίζει σε.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι βοῶμεν Παρθένε, περιχαρῶς τοῦ Ἀρχαγγέλου· Χαῖρε τῆς κατάρας ἡ λύ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

σις, δεινῶν παντοίων, χαῖρε ἡ λύτρωσις, ἡ τοὺς βροτοὺς θεώσασα, τῇ ὑπὲρ νοῦν κυοφορίᾳ σου.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐδείχθης ὡς ἐλαία, Πάτερ σοφὲ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου κατάκαρπος, ἐξ ἧς σοφῶς, ἔπλησας λαμπάδα τῶν ἀρετῶν, μεθ' ἧς καὶ εἰσελήλυθας, ἐν τῇ εὐωχίᾳ τῶν οὐρανῶν, ἐν οἷς συναπολαύεις, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, τῆς ἀκηράτου καὶ ἀΰλου ζωῆς.

Λιπάνας τὴν ψυχήν σου ταῖς ἀρεταῖς, ἐγκρατείας ἐδείχθης Διδάσκαλος, καὶ τῆς σεπτῆς, Ἀρχιερωσύνης μυσταγωγὸς, τοῦ βίου ὑποτύπωσις, καὶ τῆς Ἐκκλησίας φωταγωγὸς, καὶ στήλη τῶν δογμάτων, αἱρέσεων τὴν πλάνην, ἀδιαλείπτως στηλιτεύουσα.

Πεπλήρωκας τὸν δρόμον Πάτερ σοφὲ, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας ἄμεμπτον, καὶ εἰς μονὰς, ἔφθασας καὶ λήξεις τῶν οὐρανῶν, ἐν οἷς σοι καὶ ἀπόκειται, στέφανος καὶ δόξα τῶν ἀμοιβῶν· ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, οἰκτείρησον καὶ σῶσον, ἐξ ἐπηρείας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν·
» διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὀρθοδοξίας πρόμαχος, βάσις τῆς Ἐκκλησίας, Ἀρχιερέων ἔρεισμα, καὶ σοφὸς Ποιμενάρχης, Ἀμβρόσιε ἀνεδείχθης, πρὸς νομὰς εὐσεβείας, καθοδηγῶν τὸ ποίμνιον, ἀτιθάσσους ὡς θῆρας, ἀποσοβῶν, κακοδόξων φάλαγγας θεοφάντορ, τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θαῦμα φρικτὸν Πανάμωμε! ὅτι τὸν πρὸ αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντα, ὁμοούσιον Λόγον, γεγέννηκας ἀπορρήτως· ὅθεν σε Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, ἀληθῶς καὶ κυρίως, ὡς ἀληθῆ, τοῦ Θεοῦ Μητέρα· ὃν ἐκδυσώπει, αὐτὸν θεομακάριστε, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Συλλήψεως τῆς Ἁγίας Ἄννης· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, *ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια, Ἦχος α'.* Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πνευματικὴν νῦν χορείαν δεῦτε προτήσωμεν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντες, Προεόρτια δῶρα, προσάξωμεν ἐκ πόθου, αἶνον δεκτὸν, τῷ τοῦ γένους καυχήματι, τῇ Θεοτόκῳ, γεραίροντες τὴν αὐτῆς, παρ' ἐλπίδα θείαν Σύλληψιν.

Ἐν παραδείσῳ ἡ Ἄννα τὰ εὐαγγέλια, τοῦ παρ' ἐλπίδα πᾶσαν, ὑποδέχεται τόκου, τῆς μόνης Θεονύμφου, δηλοῦσα τρανῶς, ὡς τρυφήσεως κρείττονος, καὶ ἀπολαύσεως τύχοιμεν οἱ πιστῶς, τὸν καρπὸν αὐτῆς γεραίροντες.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Τῶν οὐρανίων χαρίτων, Πάτερ γευσάμενος, τῶν ἐπιγείων πάντων, ἀπεγράφης ἡδέων, τὴν μέθεξιν ἐνθέως· ὅθεν ἀεὶ, τῆς γλυκείας Πατάπιε, τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐκεῖθεν κατατρυφῶν, ἀπολαύσεως, ἀνύμνεις Χριστόν (*).

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου, Ἦχος ὁ αὐτός.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάτερ Παταπίε σαρκὸς, τὰς ὁρμὰς ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ᾤκησας, ὡς Ἠλίας πάλαι, τὸν νοῦν καθηράμενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ θεῖον ταῖς νεύσεσι· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

(*) Τὰ ἀνωτέρω τρία Προσόμοια μετεγράφησαν ἐνταῦθα ἔκτινος χειρογράφου παλαιοῦ εἰς μεμβράναν. Εἰσὶ δὲ ἀναμφιβόλως τὰ Προσόμοια ταῦτα ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ὑμνῳδοῦ Γεωργίου, ὅς τις καὶ τὸν ἐφεξῆς Προεόρτιον Κανόνα ἐποίησε, συνενώσας ὁμοῦ καὶ τὸν τοῦ Ὁσίου.

Δημοσιεύσεις Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Πάτερ Πατάπιε χοροῖς, Ἀσκητῶν ἠρίθμησαι, τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, καὶ κατεσκήνωσας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἔνθα πέφυκε· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπιε φωσὴρ, ἐξ Αἰγύπτου ἔλαμψας, φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον, θαυμάτων λάμψεσι, ψυχοφθόρων νόσων, ἀπελαύνων ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα· καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πανύμνητε Δέσποινα ἐλπὶς, τῶν πιστῶν καὶ στήριγμα, καταφυγὴ καὶ βοήθεια, σὲ ἱκετεύομεν· Ἐκ παντὸς κινδύνου, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς πίστει προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου, αὐτῷ πρεσβεύουσα, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ἢ Σταυρ§θεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα ἡ Ἀμνὰς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνῳδοῦσα ἔλεγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδυ, γλυκύκατε; πῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν Προεόρτιος, καὶ τοῦ Ἁγίου, φέροντες ὁμοῦ τήν δε τὴν Ἀκροστιχίδα, ἄνευ τῶν Εἱρμῶν·

Χαρᾶς ἀνοίγει Χριστὸς ἡμῖν τὰς πύλας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου (*).

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Δεῦτε Λαοὶ, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ » Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδη» γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυ» πτίων, ὅτι δεδόξασται.

Χαρᾶς ἡμῖν, σήμερον προκαταγγέλλονται, ταμεῖα διανοίγεσθαι, καὶ ἀποκλείεσθαι, τῆς κατάρας αἱ λύπαι, ἐν τῇ θείᾳ Συλλήψει, τῆς Θεομήτορος.

Ἄνθη τερπνὰ, σήμερον πιστοὶ δρεψάμενοι, ἐνθέων λόγων πλέξωμεν, τὸν προεόρτιον, στέφανον ἐγκωμίων, τὴν Παρθένον αἰνοῦντες, ἐν τῇ Συλλήψει αὐτῆς.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ῥώμην σοφὲ, καὶ θείαν δύναμιν ἄνωθεν, ἐκ βρέφους ἐνδυσάμενος, πρὸς τῆς ἀσκήσεως, τοὺς ἀγῶνας προθύμως, καὶ πόνους ἀπεδύσω, Πάτερ Πατάπιε.

Ἀποβαλὼν, ἅπασαν τὴν τῶν προσκαίρων ζωὴν, καὶ κόσμον ἀρνησάμενος, τὴν ὑπερκόσμιον, νῦν ἀπείληφας δόξαν, ἧς ἔτυχες ἀσκήσει, σοφὲ Πατάπιε.

Θεοτοκίον.

Γένος βροτῶν, σήμερον τῆς ἀναπλάσεως, μηνύματα εἰσδέχεται, καὶ εὐαγγέλια, τὰ τῆς υἱοθεσίας, ἐν τῇ σῇ παρ' ἐλπίδα, Συλλήψει Ἄχραντε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου, Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοφάνους.

Τοῦ φαιδροῦ σου βίου τὰ φαιδρὰ, μέλλων κατορθώματα, ἀνευφημεῖν, ἐκδυσωπῶ σε Ὅσιε, αἴγλην φωτοδότιδα, οὐρανόθεν μοι δωρηθῆναι ἱκέτευε, νέφος ἐκμειοῦσαν, τὸ τῆς ἀγνωσίας μου Πατάπιε.

Αἰγυπτίους πρὶν ὁ τῷ βυθῷ, κρύψας θείῳ νεύματι, ὡς ἐκ βυθοῦ, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, σὲ ἀναλαβόμενος, κατεφώτισε, θεϊκαῖς ἐπιγνώσεσι, καὶ ὁλοφαῆ σε, ἔδειξεν ἀστέρα Πάτερ Ὅσιε.

Τῆς σαρκὸς τὰ πάθη χαλινῷ, μάκαρ τῆς ἀσκήσεως δθλαγωγῶν, τῆς ἀπαθείας ἔρωτι, ὤφθης καθαρώτατον, οἰκητήριον τοῦ Θεοῦ διὰ πίστεως, καὶ χειμαζομένων, εὔδιος λιμὴν, Πάτερ Πατάπιε. Θεοτοκίον.

Τῆς ἀρχαίας λύτρωσιν ἀρᾶς, κόσμῳ παρεχόμενος, ὁ Λυτρωτὴς, ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται, ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ τὸν Ὅσιον, ἀναδείξας Πατάπιον, κρήνην ἰαμάτων, πᾶσι τοῖς πιστῶς αὐτῷ προστρέχουσιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον » σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν » ὑμνούντων σε.

(*) Ἡ Ἀκροστιχὶς αὕτη, ὡς ὁρᾶται, οὐδὲν περὶ τοῦ Ὁσίου διαλαμβάνει, καί τοι ἐμπεριέχουσα ἐν ἑαυτῇ καὶ τὸν τούτου Κανόνα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λημνίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Σαλπίσωμεν φαιδρῶς εὐσήμως σήμερον, ἐνθέως καλοῦντες τὴν κτίσιν πᾶσαν, προεόρτιον εἰς αἴνεσιν, τῆς παναγνου Μητρὸς θείας Συλλήψεως.

Αἱ θεῖαι δωρεαὶ καὶ τὰ χαρίσματα, προτείνονται σήμερον τοῖς ἀνθρώποις, δηλουμένης τῆς Συλλήψεως, τῆς αἰτίας τῶν ξένων χαρισμάτων Χριστοῦ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Νεάζων τῆς ψυχῆς τῷ τόνῳ Ὅσιε, ἀρχαῖον πολέμιον διὰ πόνων, τῆς ἀσκήσεως κατέβαλες, καὶ τὰ τούτου διήλεγξας βουλεύματα. Οἱ πόνοι σου σοφὲ τῶν ἀντιδόσεων, τῶν θείων ἐνέχυρον ἀσφαλείας, τῶν θαυμάτων τὴν ἐπίλαμψιν, ἐν τῷ βίῳ παρέσχον σοι Πατάπιε.

Θεοτοκίον,

Ἐλύθη τῶν βροτῶν ἡ πρώην στείρωσις, τῶν ἔργων λαμψάντων νῦν τῶν ἐνθέων, παρ' ἐλπίδα προελθούσης σου, ἐκ τῆς ἀγόνου καὶ στείρας Πανύμνητε.

Ἄλλος, τοῦ Ὁσίου. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Δακρύων ἀναβλύσεσι, καταρδεύσας ἄρισα, τὴν ψυχικήν σου αὔλακα, σῖτον θείων ἠνεγκας πράξεων, ἀποθήκαις ταῖς ἄνω συντηρούμενον.

Ἀγάπην ὁπλισάμενος, ὥσπερ ξίφος Ὅσιε, καὶ θυρεῷ σκεπόμενος, τῆς ἐνθέου σου ταπεινώσεως, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη ἐξηφάνισας.

Ἀσκήσεως λειμῶσι, καθάπερ κρίνον ἤνθησας, εὐωδιάζων Ὅσιε, τὰς καρδίας τῶν ἀνυμνούντων σε, καὶ τελούντων σου πίστει τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ἀγκάλαις ἐποχούμενος, τῆς Τεκούσης Κύριε, τὰ τῆς Αἰγύπτου εἴδωλα, δυναστείᾳ τῇ σῇ συνέτριψας, ἐξ ἧς πλῆθος Ὁσίων ἀνεβλάστησεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, » ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία » τῇ παρουσίᾳ σου· ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρ» δία μου.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Πάθη τοῦ σώματος, θεομακάριστε, Πάτερ ἐξήρανας, δακρύων ῥεύμασι, καὶ ἰαμάτων ποταμοῖς, Πατάπιε ἀνέβλυσας· ὅθεν προσερχόμενοι, τῷ τιμίῳ λειψάνῳ σου, χάριν τε καὶ ἔλεος, προφανῶς ἀρυόμεθα, τιμῶντές σου τὴν μνήμην ἀξίως, πίστει θερμῇ θεομακάριστε.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν τοῦ Λόγου τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβών, ἡγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον μακάριε· τῷ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος Ὅσιε, τῶν Μοναζῶν ἐδείχθης, διδάσκαλος ἔνθεος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου, θεοφόρε Πατάπιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ πύλη ἡ ἄβατος, νῦν ἀποτίκτεται (*). ἡ πόλις ἡ πάμφωτος, λάμψαι προέρχεται· ἡ μόνη πανάχραντος, σήμερον δι' Ἀγγέλου, τοῖς δικαίοις δηλοῦται· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνεβόων τῷ Κτίσῃ· Καρπὸν ἡμῖν δώρησαι, τὴν ἀφθαρσίας πηγήν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς » οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φι» λάνθρωπε.

Γλαρώτατα σήμερον, περιχαρῶς, ἡ κτίσις Θεοτόκε, προεόρτιόν σοι, ᾄδει τὴν αἴνεσιν. Γαληνὴν αἰθριάζεται, ὁ οὐρανός, Παρθένε εὐφροσύνην, τὴν σὴν προκηρύττων, ἀνθρώποις σύλληψιν.

(*) Γραφόμενον πρότερον, ἔν τε τοῖς τετυπωμένοις καὶ τοῖς χειρογράφοις Μηναίοις, ἀποτίθεται, διωρθώθη ἐνταῦθα εἰς τὸ, ἀποτίκτεται, καθ' ὁμοιότητα Ἄσματος ἑτέρου, τὴν αὐτὴν ἔχοντος ἔννοιαν. Καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον, κ.τ.λ. (Σεπτεμβρ. ἡ. ἐν τῷ Ἑσπερ. Ἰδιόμ. β'.). Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκεῖ μὲν ὁ λόγος ἐστὶ περὶ τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐνταῦθα δὲ περὶ τῆς Συλλήψεως, ἴσως ἦν καταλληλότερον τῇ ἐννοίᾳ, ἵνα τὸ, ἀποτίκτεται, ἢ τὸ, κατὰ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀποτίθεται, μεταβληθῇ, κατ' ἐναλλαγὴν τῆς προθέσεως, εἰς τὸ ἐπιτίθεται (ἐν τῷ κόσμῳ δηλαδὴ, ἐν τῇ γῇ, ἢ καὶ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς Ἄννης) κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν τῇ Θείᾳ Γραφῇ· Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν ταύτην· ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσει αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσει (ἴσον τῷ, ἐπιθήσει) τὰς πύλας αὐτῆς (Ἰησ. ϛ'. 16 — Γ'. Βασιλ. ιϛ', 34). Σημειωτέον προσέτι ὅτι, ἀντὶ τοῦ, ἡ πόλις ἡ πάμφωτος, ἐν Χειρογράφῳ παλαιῷ εἰς μεμβράναν, γράφεται, νεφέλη ἡ πάμφωτος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἐν τοῖς ὅπλοις Πατάπιε, τοῖς τοῦ φωτὸς, ἐχθροὺς τοὺς ἀοράτους, ἐκπλήξας καθεῖλες, καὶ ἀπενέκρωσας.

Ἱδρυνθεὶς ἐπὶ ἄσειστον, πέτραν σοφὲ, ἀσκήσεως καὶ πόνων, ἐχθρῶν τρικυμίαις οὐ καταβέβλησαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀρχὴν εὐφορίας νῦν, τῆς πρὸς Θεὸν, τὴν σύλληψίν σου Κόρη, ἡ ἀνθρώπων φύσις, σήμερον δέχεται.

Ἄλλος, τοῦ Ὁσίου. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἡ ἄβυσσος, τῶν θερμῶν σου δακρύων κατέκλυσε, δαιμόνων στρατεύματα, καὶ ἁμαρτίας οἰδήματα, πέλαγος θαυμάτων δὲ, τοῖς ἐν βυθῷ παθημάτων ἀναδέδεικται.

Ταπείνωσιν, ἀγρυπνίαν καὶ σύντονον δέησιν, ἀγάπην ἀθόλωτον, πίστιν ἐλπίδα κτησάμενος, γέγονας συνόμιλος, ἐπουρανίων Ἀγγέλων, Πάτερ Ὅσιε.

Ἐνοίμισας, ἡδονῶν πολυμόρφων τὰ κύματα, θείαις ἀναβάσεσι, καὶ ἀνενδότοις καθάρσεσιν· ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, μετὰ τὴν κοίμησιν, φέγγος ἐξεδήμησας.

Θεοτοκίον.

Ἐξέλαμψας, ἐκ Παρθένου νεφέλης ὁ Ἥλιος, ἀστέρας αὐγάζοντας, ἀποδεικνὺς τοὺς Ὁσίους σου, κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσιν, ἐσταυρωμένους Οἰκτίρμον τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ έ. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν
» προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
» γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Χαρᾶς πληροῦται ἡ γῆ, καὶ εὐφροσύνην νοητὴν δέχονται, οἱ γηγενεῖς, ἐν τῇ σῇ Συλλήψει, Θεόνυμφε ἁγνή· ἣν προεορτάζοντες, πόθῳ ὑμνοῦμέν σε.

Ῥώμην ἡ φύσις ἡμῶν, ἡ ἀσθενήσασα τὸ πρὶν δέχεται, καὶ ἀρετῶν, θείας εὐφορίας, λαμβάνει ἀπαρχὴν, ἐν τῇ παρ' ἐλπίδα, Συλλήψει σου Ἄχραντε.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν Θεοῦ, τῆς διανοίας ὀφθαλμοῖς Ὅσιε, ἐπιποθῶν, τὰ τερπνὰ τοῦ κόσμου, παρεῖδες ὡς φθαρτὰ, καὶ τῶν ποθουμένων, ἀφθάρτων ἐπέτυχες.

Σταυρὸν ἐπ' ὤμων λαβὼν, καὶ τῷ Χριστῷ ἀκολουθῶν Ὅσιε, εἰς τὰ τῆς γῆς, πέρατα διῆλθες, ἐλαύνων ἐξ αὐτῆς, τὰ τῶν πολεμίων, δαιμόνων συστήματα.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρα πηγάζει ἡμῖν, τὰ προεόρτια Ἁγνὴ σήμερον, τῶν νοητῶν, χαρίτων σου ἅ περ, ἀντλοῦντες δαψιλῶς, σὲ ὑμνολογοῦμεν, καὶ πόθῳ δοξάζομεν.

Ἄλλος, τοῦ Ὁσίου. Ὁ φωτισμός.

Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει κειμένων, λάμψον μοι αἴγλην, θείαις τοῦ Ὁσίου σου ἱκεσίαις· λῦσον τὰ νέφη τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου· ὄμβρισόν μοι ῥεῖθρα ἀφέσεως· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Λήμης παθῶν, ἐκκαθάρας τὸ ὄμμα, τῆς διανοίας, Πάτερ θεοφόρε, δι' ἐγκρατείας, θεία ἐντεύξει σὺ διήνοιξας, κόρας πηρωθείσας καὶ διεσκέδασας, φέγγει ἰαμάτων, δεινὴν ἀμαυρότητα.

Ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν σώματος πᾶσαν, ἄφθονον χάριν, δεῦτε ἐξαντλήσωμεν, ὡς ἐκ κρήνης, τῆς θείας θήκης τοῦ σοφοῦ Παταπίου· θαύματα γὰρ βρύει ὡς νάματα, πίστει τοῖς αὐτῷ, ἀδιστάκτως προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Τὸν χορηγὸν, τῆς ζωῆς τῶν ἁπάντων, τὸν συνοχέα τέτοκας ἀῤῥήτῳ, κυοφορίᾳ, τὸν ἐν Ἁγίοις δοξαζόμενον Κόρη, καὶ Ὁσίοις ἀναπαυόμενον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκδυσώπει Θεόνυμφε.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῆς βροτῶν σωτηρίας προοίμια, σήμερον μνηύονται, καὶ καταβάλλονται, ἐν τοῖς προεορτάζουσι, τῆς Ἁγνῆς καὶ Παρθένου τὴν Σύλληψιν.

Ὁ τῇ Ἄννῃ κηρύξας τὴν σύλληψιν, τῆς ὑπεραμώμου Παρθένου μηνύματα, κοινῆς χαρᾶς παρέσχετο, καὶ καλῶν εὐφορίαν τῷ γένει ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Συνετρίβη τὰ βέλη Παταπίε, τὰ κατὰ τῆς σῆς πεμπόμενα σεῤῥότητος· καὶ νικητὴς πανάριστος, τοῦ ἀεὶ πολεμήτορος ἔμεινας.

Θαυμασίοις Θεός σε ἐδόξασεν, ὡς ὑπερδοξάσαντα, τοῦτον τοῖς ἔργοις σου, τοῖς θαυμαστοῖς Πατάπιε· διὰ τοῦτό σε πάντες γεραίρομεν.

ΔΙΚΟΠΕΡΙΑΣΟΦΙΚΕΣ
Ψηφιακή Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Θεοτοκίον.

Γηγενεῖς προεόρτιον αἴνεσιν, σήμερον σοὶ πλέκουσι, Θεοχαρίτωτε, καὶ τὴν σεπτήν σου Σύλληψιν, ὡς χαρᾶς εὐαγγέλια δέχονται.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Φανοτάταις τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, Πάτερ ἀναβάσεσι, καθά περ ἄσαρκος, μετὰ σαρκὸς ἐβίωσας, μὴ βραχεῖς ἁμαρτίαις Πατάπιε. Ἠλιοὺ τὸν Θεσβίτην μιμούμενος, καὶ ἰγνηλατῶν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ἔρημον πρὶν κατῴκησας, ἡσυχίᾳ τὸν νοῦν καθαιρόμενος.

Ἐξ Αἰγύπτου φωστὴρ διαυγέστατος, τὴν Κωνσταντινούπολιν, φέγγει ἰάσεων, καταφωτίζων ἤστραψας, φαεινότατε Πάτερ Πατάπιε.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ κούφης νεφέλης καθήμενος, πάλαι Αἰγυπτίοις, Χριστὸς ἐπεδήμησε· καὶ καθελὼν τὰ εἴδωλα, τῶν Ὁσίων χοροὺς ἐπεσπάσατο.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, » τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας » σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός » με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν ναόν σου Ἅγιε, πνευματικὸν ἰατρεῖον οἱ λαοὶ εὑράμενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες, ἴασιν τῶν νοσημάτων λαβεῖν αἰτοῦνται, λύσιν τε τῶν ἐν τῷ βίῳ πλημμελημάτων· σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὤφθης, Πατάπιε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ σορός σου σοφὲ πᾶσι βρύει ἰάματα· ἐξ ὧν πάντες πιστοὶ ἀρυόμενοι, σώζονται ἐκ νόσων πολλῶν, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὧν περ ὁ τάλας ἐγὼ πεπείραμαι, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με· καὶ διὰ τοῦτο τὴν σὴν ἀντίληψιν νῦν ἀνευφημῶ, καὶ διηγοῦμαι τρανῶς, πῶς ἐπιφθάνεις τοὺς ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐκλυτροῦσαι πειρασμῶν τοὺς προσιόντας σοι θερμῶς. Διὸ δίδου ἰσχύν μοι ἀνυμνεῖν σε· Σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὤφθης, Πατάπιε Ὅσιε.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Στίχοι.

Φθαρτὸν λελοιπὼς, Πατάπιε, γῆς πάτον, Πατεῖς, ὅπου πατοῦσι πραέων πόδες.

Ὀγδοάτῃ, Πατάπιε, χλόης πέδον ἀμφεπάτησας.

Οὗτος ἐκ Θηβῶν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὁρμώμενος, τὸν μονήρη βίον ἐπανελόμενος, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε· καὶ πολλοὺς χρόνους ἐν ἐρήμῳ ἀσκήσας, εἶτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλθὼν, πλεῖστα κατειργάσατο θαύματα, τυφλοὺς ὀμματώσας, καὶ ὑδεριῶντας διὰ χρίσεως Ἁγίου Ἐλαίου ἰασάμενος, καὶ δαίμονας ἐλάσας, καὶ καρκῖνον θεραπεύσας, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ τὸ ἑαυτοῦ παρέθετο πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σωσθένους, Ἀπολλῶ, Κηφᾶ, Τυχικοῦ, Ἐπαφροδίτου, Καίσαρος, καὶ Ὀνησιφόρου.

Στίχ. Ἀποστόλους σήμερον ἑπτὰ γεραίρω, Ὡς γενναίους κήρυκας τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Τούτων ὁ μὲν Σωσθένης, οὗ καὶ ὁ Ἅγιος Παῦλος μέμνηται, Ἐπίσκοπος Κολοφῶνος ἐγένετο. Ὁ δὲ Ἀπολλῶς, οὗ τινος καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, δεύτερος Ἐπίσκοπος Κολοφῶνος μετὰ Σωσθένην ἐγένετο. Ὁ δὲ Ἐπαφρόδιτος, οὗ τινος καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος μέμνηται, Ἐπίσκοπος Κολώνης ἐγένετο. Ὁ δὲ Ὀνησιφόρος, Ἐπίσκοπος Καισαρείας ἐγένετο. Ὁ δὲ Καῖσαρ, ὑπὸ τοῦ Παύλου ἀναφερόμενος καὶ οὗτος, Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Κορώνης ἐγένετο. Οὗτοι πάντες καλῶς πολιτευσάμενοι, καὶ ὁσίως ποιμάναντες καὶ κυβερνήσαντες τὰς λαχούσας αὐτοῖς Ἐκκλησίας καὶ τὸν λαὸν, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείναντες ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν ἐτελειώθησαν, παραδόντες τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Ἐπισκόπου Κύπρου.

Στίχ. Πᾶν Σωφρόνιος σαρκικὸν σβέσας πάθος, Καὶ σαρκὸς αὐτῆς ἐξαπέπτη πηλίνης.

Ὃς ἦν γέννημα καὶ θρέμμα τῆς αὐτῆς Νήσου, Χριστιανῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

υἱός. Ἦν δὲ, δι' ὀξύτητα νοὸς καὶ εὐφυΐαν, πολυμαθὴς, ἀναγνοὺς ἐπιμελῶς πᾶσαν τὴν Θείαν Γραφήν. Τοσοῦτον δὲ γέγονεν ἐναρέτος, ὡς καὶ μεγάλων Θαυμάτων ἀξιωθῆναι, καὶ πολλὰ Θαύματα ποιῆσαι. Διὸ καὶ μετὰ Θάνατον Δαμιανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου Κύπρου, ὑπὸ τοῦ λαοῦ παντὸς καὶ τῶν Ἐπισκόπων προχειρίζεται Ἐπίσκοπος. Ὃς μετὰ τοῦτο, πενήτων ἐγένετο τροφεὺς, ὀρφανῶν ἀντιλήπτωρ, χηρῶν προστάτης, ἀδικουμένων βοηθὸς, καὶ γυμνῶν σκέπη· καὶ μετὰ τούτους καὶ τοιούτους ἀγῶνας, πρὸς Θεὸν ἐν εἰρήνῃ ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δειρᾷ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ
» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
» Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ χάρις Θεοῦ, τὰ προοίμια αὐτῆς ἐν τῇ Συλλήψει, τῆς παναχράντου καταβάλλεται, τῇ ἀνθρωπότητι σήμερον· ἣν προεορτάζοντες πόθῳ, ἀναβοῶμεν καὶ λέγομεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μυρίπνοον νοῦν, εὐωδίαν νοητὴν ἡ τῆς Παναγνε, προδιαπνέει Θεία Σύλληψις, εὐωδιάζουσα χάριτι, τοὺς προεορτάζοντας ταύτην, καὶ βοῶντας καὶ λέγοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἰλύος παθῶν, τῆς ψυχῆς τὸ διαυγὲς ἀποκαθάρας, ἔσοπτρον Θείων ἐπιλάμψεων, ταύτην ἐποίησας Ὅσιε· ὅθεν μυστικῆς Θεωρίας, ἐπαπολαύων ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσούντων πολλῶν, συνεργείᾳ Θεϊκῇ Θεομακάριστε, πάθη ποικίλα ἐθεράπευσας· καὶ Θεϊκαῖς ἐπικλήσεσι, στίφη πονηρὰ τῶν δαιμόνων, ἀναμέλπων ἀπήλασας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἱδρύεται νῦν, ἐπὶ πέτραν νοητὴν βροτῶν ἡ φύσις, τῆς τοῦ Δεσπότου ἐπιγνώσεως, καὶ Θείας φύσεως Ἄχραντε, ἐν τῇ παρ' ἐλπίδα Συλλήψει, καὶ προκηρύττουσα μέλπει νῦν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Πυρὶ νοητῷ, ἀναφλέξας τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια, πῦρ ἁμαρτίας ἀπετέφρωσας, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, καὶ φωτοειδὴς καθωράθης, ἀναμέλπων Πατάπιε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθὸς, ἰαμάτων ποταμὸς, κρήνη ἀένναος, ῥεῖθρον μηδόλως, δαπανώμενον, σοῦ ἡ σορὸς ἀναδέδεικται, Πάτερ τοῖς πιστῶς προσιοῦσι, καὶ θερμῶς ἀνακράζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοῖ με ἐκ σοῦ, ὁ ὑπέρθεος Ἁγνὴ δούλου μορφὴν ὑποδύς· καινοτομεῖ δὲ τρίβους γνώσεως, ὥσπερ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, πλήθη Μοναστῶν καὶ Ὁσίων, ἐπαγόμενος ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῆς ἀκαρπίας ὁ βλαστὸς, εὐθηνίαν ἀγαθῶν προκαταγγέλλει, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, ἐν τῇ βλαστήσει αὐτοῦ, καὶ πάντας εἰς τὴν προεόρτιον, αὐτοῦ συγκαλεῖται, ἀνθρώπους εὐφροσύνην.

Αἱ ἐκφυεῖσαι τοῖς βροτοῖς, τῆς κατάρας ἐν Ἐδὲμ τῇ παραβάσει, ἀνελκύεσθαι ῥίζαι, σαφῶς μηνύονται νῦν, τῆς ῥάβδου δηλουμένης ἅπασι, Θείας εὐλογίας, φύεσθαι ἐν τῷ κόσμῳ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Σὺ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ὡς νικήσας τῆς σαρκὸς καὶ τοὺς πολέμους, ἐκ Θεοῦ Θείαν χάριν, εἰσδέδεξαι ὡς εἰκὸς, ἰᾶσθαι πάθη τὰ ἀνίατα· ὅθεν σε τιμῶμεν, Πατάπιε τρισμάκαρ.

Πάντα ποιῶν σεμνοπρεπῶς, ὦ Πατάπιε σοφὲ εἰς Θεοῦ δόξαν, πάντα πόνον κουφίζεις, πάντων πασχόντων σαφῶς· διό σε πάντες πιστοὶ Ὅσιε, ὕμνοις εὐφημοῦμεν, ὡς τοῦ Δεσπότου φίλον.

Θεοτοκίον.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ σοὶ, καὶ καυχώμενοι ἀεὶ Θεοκυῆτορ, τὴν σὴν πόθῳ τιμῶμεν, Σύλληψιν Θείαν πιστῶς, ὑμνοῦντες ἀπαύστως τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦντες, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἀποκαθάρας σεαυτὸν, τῆς ἰλύος τῶν παθῶν δι' ἐμμελείας, τηλαυγέστατον ὤφθης, Πάτερ δοχεῖον Θεοῦ, κραυγάζων· Ὑμνεῖτε τὸν

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΡΙΓΟΠΟΥΛΟΥ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς πρὸς τὸν Κύριον εὐχαῖς, ἀποκάθαρον ἡμᾶς πάσης κηλῖδος· τῇ θερμῇ σε πρεσβείᾳ, ἐκ τριημιᾶς παθῶν, καὶ νόσων καὶ θλίψεων λύτρωσαι, τοὺς σὲ κατ' ἀξίαν, Πατάπιε τιμῶντας.

Οἰκονομήσας σεαυτὸν, τὴν ζωὴν θεοπρεπῶς, Ὅσιε Πάτερ, οἰκονόμος ἐδείχθης, διακονήσας καλῶς, ταῖς χρείαις τῶν Ἁγίων Ὅσιε, μεθ' ὧν ἠξιώθης, τῆς ἄνω κληρουχίας.

Θεοτοκίον.

Ἡ οὐρανώσασα ἡμῶν, τὴν γεώδη καὶ φθαρτὴν ἁγνὴ οὐσίαν, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα· καὶ τῶν Ὁσίων χαρὰ, ἡ μόνη τῶν κτισμάτων Δέσποινα, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, ὑμνείσθω εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
» γα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε
» τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ὑπερφυεῖς ὡς ἀκτῖνας, προανίσχει τῷ κόσμῳ, ἡ Σύλληψίς σου πάνσεμνε Ἁγνὴ, τὰς νοουμένας τῆς χάριτος· καὶ λαμπρύνει τὰς πόθῳ, ἐν ταύτῃ προεόρτιον ᾠδὴν, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἐν πίστει ἀναμέλποντας.

Λύσιν στειρώσεως Ἄννα, δεχομένη μηνύει, βροτοῖς τὴν εὐφορίαν τῶν καλῶν, καὶ εὐκαρπίαν τῆς φύσεως· καὶ καλεῖ πᾶσαν κτίσιν, ἐν τῇ Συλλήψει ἄχραντε Ἁγνὴ, προεόρτια δῶρα, προσάξαι σοι τὴν αἴνεσιν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἀπαρυσάμενος Πάτερ, ἐκ πηγῆς ἀεννάου, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν δαψιλῶς, τῶν ἰαμάτων Πατάπιε, ταύτην πᾶσιν ἀφθόνως, παρέχεις τοῖς τὴν μνήμην σου πιστῶς, ἐκτελοῦσι καὶ πόθῳ, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσι.

Σὺν Ἀποστόλοις χορεύων, σὺν Μαρτύρων τοῖς δήμοις, Ὁσίων τε τοῖς πλήθεσι σοφὲ, ἐν οὐρανίαις Πατάπιε, νῦν σκηναῖς ὑπὲρ πάντων, ἱκέτευε τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν σεβασμίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ὑπερχυθεῖσα ἡ χάρις, τῆς Χριστοῦ εὐσπλαγχνίας, εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους δαψιλῶς, σὲ μεσιτείαν παρέσχετο, τῶν αὐτοῦ δωρημάτων, τὴν πρόξενον ἁπάντων τῶν καλῶν· διὰ τοῦτό σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἡμέρα σωτήριος, ἡ μνήμη σου ἐπέλαμψε τὰς ἐν σκότει καρδίας καταφωτίζουσα, λύουσα παθῶν τὴν ὁμίχλην, υἱοὺς φωτὸς, δεικνύουσα Πάτερ, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, τοῦ Κυρίου τὸν Θεράποντα.

Θηβαίων τὸ καύχημα, τὸ τῆς ἐρήμου βλάστημα, μοναζόντων τὸ κλέος καὶ τὴν εὐπρέπειαν, τὸν τῆς Βυζαντίδος φωστῆρα, τὸν ἐπὶ γῆς, Ἄγγελον φανέντα, Πατάπιον ἅπαντες, ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ἀγγέλων ἐφάμιλλος, Ὁσίων ἰσοστάσιος, Προφητῶν Ἀποστόλων, Μαρτύρων Ἱεραρχῶν, Ὁσίων συμμέτοχος πέλων, καὶ τῇ σεπτῇ, Τριάδι λατρεύων, ναὸς καθαρότητι, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν πρέσβευε.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα Μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, καταπλήττει Ἀγγέλους, Θεοχαρίτωτε, θέλγει τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον, τοὺς Ἱεροὺς, εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
» φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, καὶ Ἀσσύριον ἄρδην, νοῦν τῶν παθῶν Πατάπιε, τῷ Χριστῷ Θεοφόρε, κατηκολούθησας χαίρων, τὸν σταυρόν σου βαστάζων· τὸν Ἡλιοῦ δὲ Κάρμηλον, εἰκονίζων σὺ Πάτερ, ἀσκητικῶς, τὰς ἐρήμους ᾤκησας καὶ πρὸς ὕψος, τῆς ἀπαθείας ἔφθασας, συγκραθεὶς τῇ Τριάδι.

Θεοτοκίον.

Λόγου Θεοῦ Μητέρα σε, ἀνυμνοῦμεν σὺν πόθῳ, ἐν Θεοπνεύστοις ᾄσμασι, Παναγία Παρθένε, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· νέμοις οὖν Θεοτόκε, τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ φωτισμόν· ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι καὶ ἰσχύεις, ὡς πάντων οὖσα Δέσποινα, ὑπερένδοξε Κόρη.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η' Σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου· καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας γ'. Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Καρπογονοῦσα ἡ στεῖρα παρ' ἐλπίδα, Παρθένον τὴν μέλλουσαν, τίκτειν Θεὸν ἐν σαρκὶ, ἀγαλλιάσει φαιδρύνεται, χορεύει χαίρει, μεγαλοφώνως Ἄννα κραυγάζουσα· Φυλαί μοι συγχάρητε, ἅπασαι τοῦ Ἰσραὴλ, κυοφορῶ καὶ τὸ ὄνειδος, τῆς ἀπαιδίας, ἐναποτίθεμαι ὡς ἠυδόκησεν, ὁ Εὐεργέτης ἐπακούσας μου, τῆς προσευχῆς καὶ κατώδυνον, θεραπεύσας καρδίαν, δι' ὠδίνων ὡς ὑπέσχετο.

Ὁ ἐξ ἀνίκμου πηγάσας ὕδωρ πέτρας, καρπὸν τῇ κοιλίᾳ σου, Ἄννα χαρίζεται, τὴν ἀειπάρθενον Δέσποιναν· ἐξ ἧς τὸ ὕδωρ, τῆς σωτηρίας μέλλει προέρχεσθαι. Οὐκέτι ὡς ἄκαρπος, γῇ παροικεῖς ἐπὶ γῆς· ὀνειδισμοῦ ἠλλοτρίωσαι· γῆν γὰρ βλαστήσεις, καρποφοροῦσαν ζωῆς τὸν ἄξαχυν, τὸν τὰ ὀνείδη ἀφαιρούμενον, πάντων βροτῶν ὡς ἠυδόκησε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μορφωθῆναι τὸ ἀλλότριον.

Τῶν Προφητῶν αἱ προρρήσεις ἐκπληροῦνται· Ὄρος γὰρ τὸ ἅγιον, λαγόσιν ἵδρυται· Κλίμαξ ἡ θεία φυτεύεται· Θρόνος ὁ μέγας, τοῦ Βασιλέως προετοιμάζεται· Τόπος εὐτρεπίζεται ὁ θεοβάδιστος· Βάτος ἡ ἄφλεκτος ἄρχεται, ἀναβλαστάνειν· ἡ Μυροθήκη τοῦ ἁγιάσματος, ἤδη πηγάζει τῆς στειρώσεως, τοὺς ποταμοὺς ἀναστέλλουσα, τῆς θεόφρονος Ἄννης· ἣν ἐν πίστει μακαρίσωμεν.

Καὶ τῶν Ἐγκαινίων γ'.
Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Δέσποτα Χριστὲ, ἡ ἀθάνατος σοφία, βλέμματι τῷ σῷ, ἐπιφοίτησον ἐξ ὕψους, ἐν τούτῳ τῷ Τεμένει, καὶ ἀσάλευτον φύλαξον, ἕως συντελείας τοῦ αἰῶνος· τοὺς δὲ πιστῶς Χριστὲ ἐν τούτῳ, ἀεὶ προστρέχοντας, τοῦ ἀπροσίτου σου φωτὸς, ἀξίωσον εὐσπλαγχνε.

(*) Εἰ βούλει ἑορτάσαι ἐντελέστερον τὴν παροῦσαν ἡμέραν, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολόγησον τὴν ά. Στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ.

Πάλαι Σολομὼν τὸν Ναὸν οἰκοδομήσας, αἵματα ζώων, εἰς θυσίαν σοι προσῆγεν, εἰς τύπον τοῦ Ναοῦ σου, οὗ ἐκτήσω φιλάνθρωπε, τῷ ἰδίῳ αἵματι βουλήσει· μεθ' οὗ καὶ νῦν σε δυσωπῶμεν, τὸν μόνον εὔσπλαγχνον, ὅπως τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, πέμπῃς ἐν τούτῳ ἀεί.

Δεῦτε ἀδελφοὶ, εὐφρανθῶμεν φιλεόρτως, καὶ πνευματικῶς, συχνωσώμεθα χορείαν· ψυχῆς δὲ τὴν λαμπάδα, τῷ ἐλαίῳ φαιδρύνωμεν· οὕτω γὰρ Ἐγκαίνια τιμῶνται· οὕτω δοξάζεται ὁ Κτίσης, ᾧ πάντες ἄνθρωποι, ἀνακαινίζονται ψυχὴν, πρὸς ὕψος οὐράνιον.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτῆρα, δοξάζοντες δεόμεθα, ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων, ἀγαθὲ παντοδύναμε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, Ἦχος ά. Γερμανοῦ.

Τὸ ἀπόῤῥητον τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις μεγαλεῖον, καὶ ἀπ' αἰῶνος χρησμοδοτούμενον μυστήριον παράδοξον, σήμερον ἐν ταῖς λαγόσι τῆς σώφρονος Ἄννης βρεφουργεῖται, Μαρία ἡ Θεόπαις, ἑτοιμαζομένη εἰς κατοικίαν, τῷ Παμβασιλέως τῶν αἰώνων, καὶ εἰς ἀνάπλασιν τῷ γένους ἡμῶν· ἣν ἐν καθαρῷ συνειδότι καθικετεύσωμεν, ἀναβοῶντες πρὸς αὐτήν· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ὡς προξασία ὑπάρχουσα ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια,
Ἦχος πλ. ά. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἄννα ἡ θεία χάρις ποτὲ, προσευχομένη ὑπὲρ τέκνου ἐβόησε, τῷ πάντων Θεῷ καὶ Κτίσῃ· Ἀδωναῒ Σαβαὼθ, τὸ τῆς ἀπαιδίας οἶδας ὄνειδος· αὐτὸς τὴν ὀδύνην μου, τῆς καρδίας διάλυσον, καὶ τὰς τῆς μήτρας, καταῤῥάκτας διάνοιξον, καὶ τὴν ἄκαρπον, καρποφόρον ἀνάδειξον· ὅπως τὸ γεννησόμενον, δοτόν σοι προσάξωμεν, ἐπευλογοῦντες ὑμνοῦντες, καὶ ὁμοφρόνως δοξάζοντες, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, δι' ἧς δίδοται τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Πάλαι προσευχομένη πιστῶς, Ἄννα ἡ σώφρων, καὶ Θεῷ ἱκετεύουσα, Ἀγγέλου φωνῆς ἀκούει, προσβεβαιοῦντος αὐτῇ, τὴν τῶν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λήξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

αἰτουμένων θείαν ἔκβασιν· πρὸς ἣν ὁ Ἀσώματος, ἐμφανῶς διελέγετο· Ἡ δέησίς σου, πρὸς τὸν Κύριον ἤγγισε· μὴ σκυθρώπαζε, τῶν δακρύων ἀπόστηθι· εὔκαρπος χρηματίσεις γάρ, ἐλαία βλαστάνουσα, κλάδον ὡραῖον Παρθένον, ἥ τις τὸ ἄνθος ἀνθήσειε, Χριστὸν κατὰ σάρκα, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου μου.

Ζεῦγος καρπογονεῖ τὸ σεπτόν, τὴν θείαν Δάμαλιν, ἐξ ἧς προελεύσεται, ὁ Μόσχος ἀῤῥήτῳ λόγῳ, ὁ σιτευτὸς ἀληθῶς, ὑπὲρ ὅλου κόσμου προθυόμενος· διὸ γεγηθότες, ἐξομολογησιν ἄπαυστον, ἐν κατανύξει, τῷ Κυρίῳ προσάγουσι, καὶ τὴν σύμπασαν, ἐποφείλουσαν ἔχουσι. Τούτους οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει χορεύσωμεν, ἐν τῇ Συλλήψει ἐνθέως, τῆς ἐξ αὐτῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μητρὸς τικτομένης, δι' ἧς δίδοται πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος β'.

Τὸν ἐγκαινισμὸν τελοῦντες, τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάστεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἁγιάσαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι· καὶ τερπόμενον, ταῖς ἐν αὐτῷ ἱερουργουμέναις ὑπὸ πιστῶν, μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς· καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου, τὰς ἀναιμάκτους καὶ ἀχράντους θυσίας· ἀντιδιδόντα δὲ τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἁμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, ὁ αὐτός.

Σήμερον ἐκ ῥίζης τοῦ Δαυῒδ, βασιλικὴ πορφυρὶς ἐκβλαστήσασα, τοῦ Ἰεσσαὶ βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὸ ἄνθος τὸ μυστικόν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνθησεν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται· τοῦ Ἰωακεὶμ γὰρ καὶ τῆς Ἄννης εἰσακούων Θεὸς, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτοὺς σαφῶς, ὑπισχνεῖται Θεόπαιδα· ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγονώς, δι' Ἀγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαινίων, ὁ αὐτός.

Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὡραιότητα, τοῦ ἁγίου Σκηνώματος τῆς δόξης σου, Κύριε. Κραταίωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος ά. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ὁ νέος Οὐρανός, ἐν κοιλίᾳ τῆς Ἄννης, τεκταίνεται Θεῷ, παντεργῷ ἐπινεύσει· ἐξ οὗ καὶ ἐπέλαμψεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, κόσμον ἅπαντα, φωταγωγῶν ταῖς ἀκτῖσι, τῆς Θεότητος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χορὸς προφητικὸς, προεκήρυξε πάλαι, τὴν ἄμωμον ἁγνὴν, καὶ Θεόπαιδα Κόρην, ἣν Ἄννα συνέλαβε, ᾧ εἶρα ὅσα καὶ ἄγονος· ταύτην σήμερον, ἀγαλλιάσει καρδίας, μακαρίσωμεν, οἱ δι' αὐτῆς σεσωσμένοι, ὡς μόνην παναμωμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὔα σκίρτησον· ξηρὰ γὰρ καὶ ἄνικμος, γῇ ἀνεβλάστησε, καρπὸν εὐθαλέστατον, τὴν ἀνθήσασαν κόσμῳ, στάχυν ἀθανασίας, καὶ τὸ ὄνειδος ἅπαν, ἦρθη τῆς ἀτεκνίας. Μεθ' ὧν συνευφρανθῶμεν, χαίροντες σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυῒδ, τί ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἄμοι ὤμοσε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δοὺς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστουργός, Χριστὸς ὁ νέος Ἀδὰμ, ἐτέχθη Βασιλεὺς, ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τῆς Ἁγίας Ἄννης δύω.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.
Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ὁ στύλῳ καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν σὸν λαὸν Ἰσραὴλ, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος

Δημοσιο Μουσειο Τυπαλδων Ιακωβατων

Χριστὲ, ἐν Σιὼν κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κράζουσαν· Ἄσωμεν ᾄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σήμερον τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι Ναὸν, οὐρανὸν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· Ἄσωμεν ᾄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Οὐ Νόμῳ ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσεσι χειρῶν· τοῦ Σταυρῷ δὲ τῇ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι· Ἄσωμεν ᾄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἄννης.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Τὴν Σύλληψιν σήμερον, Θεόφρον Ἄννα, τὴν σὴν ἑορτάζομεν· ὅτι τὴν χωρήσασαν, τὸν μηδαμοῦ χωρητὸν, συνέλαβες στειρωτικῶν, ἀπολυθεῖσα δεσμῶν.

Δικαίων ἐπήκουσας, τὰς ἱκεσίας, Ἁγίων ἐπλήρωσας, τὰς ἐντεύξεις Κύριε, τῶν Προπατόρων σου, καὶ τούτοις δέδωκας καρπὸν, τὴν σὲ τεκοῦσαν Ἁγνήν.

Ἡ Ἄννα ἡ ἔνδοξος, νῦν συλλαμβάνει, Ἁγνὴν τὴν τὸν ἄσαρκον, συλλαβοῦσαν Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον, καὶ τίκτειν μέλλει τὴν σαρκὶ, μέλλουσαν τίκτειν Χριστόν. Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος τὸ ἅγιον, ὅπερ προεῖδε, Προφήτης ἐν Πνεύματι, ἐξ οὗ λίθος τέτμηται, τοὺς τῶν εἰδώλων βωμοὺς, συντρίψας σθένει Θεϊκῷ, σὺ εἶ Παρθένε ἁγνή.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἄννης, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·

Ἡ τὴν χαρὰν τέξουσα, τίκτεται Κόρη·

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.

Ὠδὴ ά. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἡ τοῦ κόσμου σήμερον χαρὰ, λόγῳ προκηρύττεται, καὶ μητρικὰς ὀδύνας εἰς εὐφρόσυνον, χαρμονὴν μεθίστησι, καὶ πολύτεκνον, τὴν τῆς φύσεως στείρωσιν, ἔσεσθαι μηνύει, ἔργοις τοῖς τῆς χάριτος πληθύνουσαν.

Τὸ τερπνὸν παλάτιον Χριστοῦ, ὁ εὐρυχωρότατος, τῶν οὐρανῶν ὑρανὸς ὁ ὑπέρτερος, σήμερον εἰσδέχεται, δι' ἐντεύξεως, τὴν βάσιν τῆς ὑπάρξεως, τῆς ἐπαγγελίας ἐχούσης, ἀσάλευτον τὴν ἔκβασιν.

Ἡ πορφύρα σήμερον Χριστοῦ, λαμπρῶς καταγγέλλεται, ἐκ στειρευούσης ὑφανθήσεσθαι χάριτι, νηδύος ἡ ἄσπιλος, ἐξ ἧς φορέσας ὁ Βασιλεὺς τῆς κτίσεως, φύσιν τὴν βροτείαν, κόσμῳ ὡραιότατος ὀφθήσεται.

Θεοτοκίον.

Γηγενῶν ἡ φύσις ἐπὶ σοὶ, μόνη πανυπέρτατε, Θεοπρεπῶς, ἐγκαυχωμένη Δέσποινα, χαίρει καὶ κηρύττει σου, τὰ παράδοξα τῆς ἁγνείας τεράστια, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ᾄδουσα, δοξάζει σε Θεόνυμφε.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπί σοί.

Ἡγίασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ Πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον, τῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Ἀνέδειξας ἀγαθὲ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκητήριον.

Θεμελιόν σε Χριστὲ, ἡ Ἐκκλησία ἀῤῥαγὲς ἔχουσα, τῷ σῷ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βασιλικῷ διαδήματι. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Ἄλλος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Καρπὸν κοιλίας εἰ παράσχοις μοι, ἀνεβόα Ἄννα πρὸς Κύριον, μεγαλυνθήσομαι καὶ σοὶ, τοῦτον προσαναθήσομαι· διὰ τοῦτο συλλαμβάνει, τὴν ἀγνὴν Θεομήτορα.

Ἐν παραδείσῳ εὐχομένης σου, τῆς φωνῆς ἀκούει ὁ Ὕψιστος, Ἄννα Θεόφρον καὶ καρπὸν, τῇ κοιλίᾳ σου δίδωσι, Παραδείσου τὴν ἀνοίξασαν, τὴν Θύραν τῆς χάριτος.

Τὰ κατὰ νόμον ἐκτελέσασα, καὶ Θεῷ ἀμέμπτως δουλεύσασα, κυοφορεῖς τὴν ἀληθῆ, Νομοδότην κυήσασαν, Ἄννα πάνσεμνε· διό σε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Τῆς ξειρευούσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ἄλλος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ἀνάτωσαν εὐφρόσυνον, αἱ νεφέλαι σήμερον, τὸν γλυκασμὸν τοῖς πέρασιν· ἡ Νε-

Δημόσια Κοινόχρηστη Βιβλιοθήκη Λιμεσσού - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

φέλη ἰδοὺ γὰρ τίκτεται, ἐξ ἧς τὸ τῆς ζωῆς μου ὕδωρ βλύσει Χριστός.

Ἀνοίγονται τῆς χάριτος, τὰ ταμεῖα σήμερον, ὁ προκηρύσσων Ἄγγελος, ἀνεβόα Ἄννης τὴν Σύλληψιν· ἰδοὺ γὰρ σὺ τὴν Πόλιν ἀποτίκτεις Θεοῦ.

Νενέκρωται ἡ φύσις μὲν, τῶν ἀνθρώπων πρότερον· νῦν δὲ ζωῆς τὰ σύμβολα, τῇ Συλλήψει τῆς Ἄννης δέχεται· ἐξ ἀκάρπου γὰρ ῥίζης ἄρτι φύεται. Θεοτοκίον.

Ὡς ἄνθρακα φλογίζοντα, ἁμαρτίας Ἄχραντε, τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ὑπὲρ φύσιν ἐκ σοῦ δεχόμενοι, τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων καθαιρόμεθα.

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων,
Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ἐγκαινισμὸν ἐν ταῖς καρδίαις Πνεύματος, καὶ φωτισμὸν ἐν τοῖς ἐγκάτοις καίνισον, τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι τὰ Ἐγκαίνια, τοῦ οἴκου καὶ Ναοῦ σου οὗ ηὐδόκησας, κτισθῆναι ἐν τῷ σῷ θείῳ ὀνόματι, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις δοξαζόμενος. Ὁ Οἶκος.

Μνήμην τελῶν τῶν Ἐγκαινίων ὁ σοφώτατος πάλαι Σολομὼν, τῷ Θεῷ ἀλόγων ζώων προσέφερεν ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας· ὅτε δὲ νῦν ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ χάρις ἦλθεν ἐν γῇ, τὰς θυσίας εὐθὺς μετεποίησε· θύσας γὰρ θυσίαν εἰς σωτηρίαν τὴν ἡμῶν ἑαυτὸν ὡς φιλάνθρωπος, τὴν Ἐκκλησίαν ἡγίασε, καὶ ἀσάλευτον ταύτην ἀνέδειξεν, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις δοξαζόμενος.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας Ἄννης,
Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εὐλογίας ἀπαρχὴν, τῆς ἀκαρπίας τῷ βλαστῷ, ἐδωρήσω Ἀγαθὲ, Ἄννῃ βοώσῃ δί εὐχῆς· Σὺ μεταπλάττεις τὰς φύσεις τῶν ἐν γενέσει· διό μου, ὦ Σωτὴρ, νενεκρωμένην αὐτὴν, τὴν φύσιν ὡς Θεὸς, πάλιν καινούργησον· ἵνα καρπὸν προσάξω σοι, βοῶσα, τῷ παντεπόπτῃ καὶ Κτίσῃ μου· Σοὶ δόξα πρέπει, Θεὲ τῶν ὅλων, καὶ μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος ὁ αὐτός.
Ταχὺ προκαταλαβέ.

Ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια, ἐπιτελοῦσι πιστοῖς, τοῦ Οἴκου σου Κύριε, πέμψον ἡμῖν φωτισμὸν, καὶ χάριν καὶ ἔλεος· φύλαττε δὲ καὶ τοῦτον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, νίκας ἐπιβραβεύων, τοῖς πιστοῖς Βασιλεῦσι, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, Ἦχος ὁ αὐτός.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἰωακεὶμ ὁ ἱερὸς καὶ ἡ Ἄννα, δῶρα προσήγαγον τοῖς πρὶν ἱερεῦσι· καὶ μὴ δεχθέντες ἄγονοι τυγχάνοντες, δέησιν προσηύξαντο, τῷ δοτῆρι τῶν ὅλων· καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν, ἐπακούσας δωρεῖται, τούτοις τὴν ὄντως πύλην τῆς ζωῆς· ἧς τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν Σύλληψιν.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Οὐκ ἐν θύμασιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ τῷ σῷ τιμίῳ ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρῳ, αἵματι ῥαντίζεται, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα, τοῖς κατιδεῖν ποθοῦσιν ἀνακεκαλυμμένως, τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, συμφώνως καὶ κράζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χάριν ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ σου τὸ πολύτιμον μύρον, σήμερον ἀλείφεται, τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ἄλλος. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ὦ θείας ἀγγελίας! ὢ ξένης λαλιᾶς! εἰ καὶ γὼ συλλήψομαι· Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν, ἀποσταλέντος, ἡ Ἄννα ἐκπληττομένη, μεγαλοφώνως ἀνεβόα· Τῷ Θεῷ μου, δόξα τῷ ποιοῦντι παράδοξα.

Συγχάρητέ μοι πᾶσαι, φυλαὶ τοῦ Ἰσραήλ· ἐν γαστρὶ συνέλαβον, τὸν νέον Οὐρανὸν, ἐξ οὗ τὸ ἄστρον ἀνατελεῖ μετ' ὀλίγον, τῆς σωτηρίας, Ἰησοῦς ὁ φωτοδότης, Ἄννα γηθομένη ἐκραύγαζεν.

Ὑπήκουσε τῆς Ἄννης, Θεὸς τοὺς στεναγμοὺς, καὶ προσέσχε Κύριος, δεήσει τῇ αὐτῆς· καὶ ἀτεκνίας τὸ νέφος διασκεδάσας, φωτὶ αὐγάζει, εὐτεκνίας παραδόξως· ὅθεν συλλαμβάνει τὴν μόνην Ἁγνήν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε, ἀμόλυντε Σκηνή, μολυνθέντα πταίσμασι, καθάρισόν με νῦν, τῶν

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

οἰκτιρμῶν σου καθαρωτάταις ῥανίσι, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω· Δόξα σοι, Ἁγνὴ Θεοδόξαστε.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Τὸ κάλυμμα, τοῦ σκιώδους διαίρεται σήμερον, Νόμου, καὶ τῆς χάριτος, ἡ εὐλογία προκύπτουσα, λάμπει τηλαυγέστατα, τῇ προκηρύξει τοῦ τόκου τῆς Θεόπαιδος.

Ἐλήλυθεν, οὐρανόθεν μηνύων ὁ Ἄγγελος, Ἄννῃ τὰ προοίμια, τῆς παγκοσμίου χαρᾶς ἐμφανῶς, λέγων· Τῆς δεήσεως, ὑπὲρ ἐλπίδα εἰσδέχου τὴν ἐκπλήρωσιν.

Ξηραίνεσθαι, τῆς κακίας τὰ ῥεύματα ἄρχεται· καὶ βρύειν τῆς χάριτος, οἱ ποταμοὶ διευθύνονται, σήμερον τοῦ τόκου σου, κηρυττομένου Παρθένε πανυπέρτατε.

Θεοτοκίον.

Ῥητόρων σε, κατ' ἀξίαν γεραίρειν Πανύμνητε, γλῶσσαι αἱ πολύφθογγοι, ἀμηχανοῦσαι συστέλλονται· φόβῳ δὲ τὰ θαύματα, καὶ σιωπῇ εὐφημοῦσαι μεγαλύνουσι.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ πάλαι ἐν Σινᾷ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, ὑπέδειξας τῷ Θεόπτῃ, Μωϋσεῖ διαγράφων, Χριστὲ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Σὺ Κύριε σκηνὴν, ἐπὶ γῆς κατεσκεύασας, ἢ Τάξεσιν οὐρανίαις, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, συναπτει τῇ δυναμει σου.

Σὲ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· σὺ Ἅγιε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χριστὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου. Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ἄλλος. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ἐκ ῥίζης ἡ βλαστήσασα, Δαυὶδ καὶ Ἰεσσαὶ, Ἄννα νῦν βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὴν θείαν ῥάβδον τὴν βλαστήσασαν, τὸ μυστικὸν ἄνθος, Χριστὸν τὸν πάντων Κτίστην.

Μητέρα γενομένην με, ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ, ὄψονται λαοὶ καὶ θαυμάσουσιν· ἰδοὺ γὰρ κύω ὡς ηὐδόκησεν, ὁ τὰ δεσμὰ λύσας, τὰ τῆς στειρώσεώς μου.

Νεᾶνιν ἣν συνέλαβον, ἐγὼ Προφητικαὶ, πόῤῥωθεν φωναὶ προκατήγγειλαν, Ὄρος καὶ Πύλην ἀδιόδευτον, περιχαρῶς Ἄννα, ἐβόα τοῖς παροῦσιν.

Ἄλλος. Μεσίτης Θεοῦ.

Ὁ τόμος Θεοῦ, δι' Ἀγγέλου σήμερον κηρύττεται, ἐν ᾧ περ ὁ σύνθρονος, Λόγος τοῦ Πατρὸς νῦν ἐγγραφήσεται, καὶ πιστοὺς ἐν τῇ βίβλῳ, ἐγγράψει τῆς χρηστότητος.

Γυμνοῦσι νυνὶ, τοῦ ξένου μηνύματος τὴν δόξαν τρανῶς, οἱ Δίκαιοι πλέκοντες, τὴν εὐχαριστήριόν σοι αἴνεσιν, τῷ τὴν χάριν τοῦ τόκου, δι' εὐχῆς ἐκπληρώσαντι.

Σοφίας Θεοῦ, κεκρυμμένης σήμερον δηλοῦται ἡμῖν, ἀληθῶς μυστήρια, καταγγελλομένης τῆς Συλλήψεως, τῆς ἀχράντου Παρθένου, καὶ μόνης Θεομήτορος. Θεοτοκίον.

Γαλήνην πιστοί, καὶ λιμένα ἔχοντες Παρθένε ἁγνὴ, τὴν σκέπην σου πάντοτε, τὰς ἐπαναζάσεις τὰς τῶν θλίψεων, ἀποφεύγομεν πάσας, ἐπὶ σοὶ ὁρμιζόμενοι.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τοῦ κάλλους, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε, τῆς ἐκλεκτῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ἐθνῶν μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, υἱοθετουμένων διὰ τοῦ Πνεύματος.

Φρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φάλαγγες, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ Σταυρῷ τῷ τύπῳ σημειουμένην, καὶ σκιάζει, ἡ ἁγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, στεφανοῦται κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ τῇ αἴγλῃ, τῆς βασιλείας ἐγκαλλωπίζεται.

Θεοτοκίον.

Ὦ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ἄλλος. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Πῶς χωρεῖται ἐν γαστρὶ, ἡ χωρήσασα Θεόν; πῶς γεννᾶται τὸν Χριστὸν, ἡ γεννήσασα σαρκὶ; δηλάζει δὲ, πῶς ἡ τὸν Κτίστην γάλα θηλάσασα.

Τῆς δεήσεως ὑμῶν, ἐπακούσας ὁ Θεὸς, γονιμώτατον καρπὸν, νῦν δεδώρηται ὑμῖν, πανεύφημοι, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα σήμερον.

Τὴν ἁγνὴν Περιστερὰν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, χαρμονῆς πνευματικῆς, ἐπληρώθη ἀληθῶς, προσάγουσα, χαριστηρίους ᾠδὰς ἡ Ἄννα Θεῷ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λιξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Θεοτοκίον.

Τρικυμίαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζουσι· βοήθησόν μοι ἁγία Δέσποινα.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀγαλλέσθω φαιδρῶς ἡ Προμήτωρ ἡμῶν· σήμερον γὰρ δέχεται, χαρᾶς μηνύματα, τὴν λύπην ἀποθούμενα, τῇ Συλλήψει τῆς μόνης Θεόπαιδος.

Τὸ τῆς δόξης διάδημα πλέκεται, καὶ ἡ ἀλγηδὼν ἡ βασίλειος σήμερον, ὑπὲρ ἐλπίδα ἅπασαν, ἐν νηδυϊ ἀκάρπῳ ὑφαίνεται.

Ἴδε πᾶσα ἡ κτίσις γεραίρεσθε, τὰ ὑπερφυῆ καὶ μεγάλα μυστήρια· σὺ γὰρ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τεράστιον.

Ἴδου θείων χαρίτων πηγὴ νοητὴ, δι' ἐπαγγελίας τοῦ Κτίστου καὶ χάριτος, ἀναξομοῦσθαι ἄρχεται, ἐν ἀνίκμῳ νηδυϊ ἐκβλύζουσα.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Ἄννης,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἄννης Σύλληψιν, γεγεννημένην ἐν Θεῷ· καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν. Ὁ Οἶκος.

Σὺ ὁ τῇ Σάρρᾳ δοὺς ποτὲ, ἐν γήρᾳ βαθυτάτῳ, τῇ σῇ ἐπιστασίᾳ, καὶ ἐν ἐπαγγελίᾳ υἱὸν τὸν μέγαν Ἰσαάκ· σὺ ὁ διανοίξας τὴν στειρεύουσαν νηδὺν τῆς Ἄννης, Παντοδύναμε, μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου σου· καὶ νῦν ἐπιδὼν ἐπ' ἐμὲ, δέξαι μου τὰς δεήσεις, καὶ πλήρωσόν μου τὰς αἰτήσεις, ἐβόα ἐν κλαυθμῷ, ἡ σώφρων Ἄννα καὶ στεῖρα, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ εὐεργέτης. Ὅθεν ἐν χαρᾷ συνέλαβε τὴν Παρθέναν, τὴν ὑπὲρ λόγαν, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Συναξάριον.

Τῇ θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ Σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχοι.

Οὐχ ὡς περ Εὔα, καὶ σὺ τίκτεις ἐν λύπαις·
Χαρὰν γὰρ Ἄννα ἔνδον καιλίας φέρεις.

Τῇ δ' ἐνάτῃ Μαρίην Θεομήτορα σύλλαβεν Ἄννα.

Ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς, θέλων ἑταιμάσαι ἑαυτῷ ναὸν ἔμψυχον, καὶ οἶκον ἅγιον εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ, τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ ἀποστείλας πρὸ τοὺς Δικαίους, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄνναν, (ἐξ ὧν ἠθέλησε προελθεῖν τὴν κατὰ σάρκα Μητέρα αὐτοῦ,) προεμήνυσε τὴν σύλληψιν τῆς ἀγόνου καὶ στείρας, ἵνα βεβαιώσῃ τῆς Παρθένου τὴν γέννησιν. Ὅθεν συνελήφθη ἡ Ἁγία Παρθένος Μαρία, καὶ ἐγεννήθη, οὐχ ὡς τινες λέγουσι, μηνῶν ἑπτὰ, ἢ χωρὶς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐννέα τελείων μηνῶν ἐγεννήθη· καὶ ἐξ ἐπαγγελίας μὲν, ἐξ ἀνδρὸς δὲ συναφείας καὶ σπορᾶς. Ἐγεννήθη δὲ ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου Μαρίας ἀπορρήτως καὶ ἀνερμηνεύτως, ὡς οἶδε μόνος ἐκεῖνος, χωρὶς τῶν τῆς σαρκὸς θελημάτων· καὶ τέλειος ὑπάρχων Θεὸς, πάντα καὶ τῆς κατὰ σάρκα αὐτοῦ οἰκονομίας τέλεια προσελάβετο, καθὼς καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ἐδημιούργησε καὶ ἔπλασε τὸ καταρχάς.

Ταύτην γοῦν τὴν ἡμέραν πανηγυρίζομεν, ὡς ἀνάμνησιν ἔχουσαν τῶν ὑπ' Ἀγγέλου δοθέντων χρησμῶν, τοῦ τὴν ἁγίαν Σύλληψιν εὐαγγελισαμένου τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος. Οὓς (χρησμοὺς) ἔργα ποιῶν, ὁ ἐκ τοῦ μηδενὸς ὑποστήσας τὰ σύμπαντα Θεὸς, διήγειρε τὴν στειρεύουσαν νηδὺν εἰς καρποφορίαν· καὶ τὴν ἐν ἀπαιδίᾳ τὸν βίον καταγηράσασαν, παιδοτόκον μητέρα παραδόξως ἐργάζεται, ἄξιον πέρας τῆς δικαίας αἰτήσεως τῶν Δικαίων τοῦτο παρασχών· καὶ ἧς αὐτὸς ἔμελλε σαρκοφόρος Θεὸς προελθεῖν, εἰς ἀναγέννησιν τοῦ παντὸς, θυγατέρα τεκεῖν τοὺς σώφρονας εὐδοκήσας, τὴν πρὸ αἰώνων ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προωρισμένην τε καὶ ἐκλελεγμένην. Τελεῖται δὲ αὕτη ἡ Σύναξις ἐν τῷ σεβασμίῳ Οἴκῳ τῆς Θεοτόκου, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Εὐοράναις, πλησίον τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Προφήτιδος Ἄννης, τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Στίχ. Τί σοι ἐπαινέσειεν Ἄννα τις πλέον;
Τὸ καρτερόφρον, ἢ τὸ τῆς εὐτεκνίας;

Ἡ Ἁγία καὶ μακαρία Ἄννα ἡ Προφῆτις, ἦν ἐκ Πόλεως Ἀρμαθαὶμ, ἐξ ὄρους Ἐφραὶμ. Αὕτη συζευχθεῖσα ἀνδρὶ ἐκ φυλῆς Λευὶ, ὄνομα Ἐλκαρὰ, στεῖρα οὖσα οὐκ ἔτικτε· καὶ λαβὼν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Φενάνναν τὴν ἀντίζηλον αὐτῆς, ἐτεκνογόνησε μετ' αὐτῆς, καὶ ἠγάλλετο. Ἡ δὲ Ἄννα ὠνειδίζετο, (ὥσπερ οὐκ ἐξαρκούσης αὐτῇ τῆς ἐπὶ ἀτεκνίᾳ θλίψεως) παρά τε

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς ἀντιζήλου, καὶ πάντων τῶν συγγενῶν καὶ φίλων. Καὶ πολλὰ περὶ τούτου τὸν Θεὸν ἐξαιτησαμένη, ἤνυε πλέον οὐδέν, καὶ περ τὰς παρὰ τοῦ Νόμου ἐντολὰς ἀεὶ ἀπόνως ἐπιτελοῦσα. Οὕτως οἱ Ἅγιοι τὰς ἑαυτῶν αἰτήσεις ὀψέποτε, καὶ βραδέως παρὰ Κυρίου ἐλάμβανον.

Ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Ἄννα μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐν Σηλὼμ, ἐν ναῷ Θεοῦ Παντοκράτορος θυσίας τελέσαι, διὰ χειρὸς Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως, τῶν θυσιῶν τελεσθεισῶν, μίαν μόνην μερίδα ἔλαβε, τῶν λοιπῶν διπλᾶς ἐπιφερομένων τὰς μερίδας, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ταύτην υἱὸν ἡ θυγατέρα· καὶ ὑπὲρ τούτου ἠνιάθη μὲν εἰς ὑπερβολὴν, οὐκ ἀπέγνω δὲ, οὐδὲ συνέπεσε τὸ πρόσωπον αὐτῆς. Ἀλλὰ τί ποιεῖ; τὸν ἄνδρα ἀπολύσασα οἴκαδε, μόνη κατελείφθη ἐν τῷ ναῷ· καὶ τῷ ἐδάφει ἑαυτὴν καταβαλοῦσα, οὕτω προσηύξατο· Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου, ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν δούλην σου, καὶ τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ δῴης μοι καρπὸν κοιλίας, σοὶ αὐτὸν δίδωμι τοῦ δουλεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Τί οὖν ὁ Θεός; παρήκουσε τῆς δεήσεως αὐτῆς; οὔμενουν. Ἀλλὰ τί; ἐπειδὴ ὁ Θεὸς μὴ ἀφισταμένην ἐκ τοῦ ναοῦ τὴν Ἄνναν εἶδεν, ἀλλὰ προσευχομένην καὶ ὀχλοῦσαν, οὐ καρπὸν μόνον κοιλίας ὑπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦ τεχθησομένου υἱοῦ τὴν προσηγορίαν προσεῖπε. Καὶ λαβοῦσα πληροφορίαν, ἐκεῖθεν κατήρχετο, σκιρτῶσα καὶ εὐφραινομένη. Καὶ συλλαβοῦσα, τέτοκε Σαμουὴλ τὸν Προφήτην. Καὶ μετὰ τὸ ἀπογαλακτισθῆναι αὐτὸν, ἀνέβη σὺν αὐτῷ ἐν Σηλὼμ, καὶ προσέπεσε Κυρίῳ τῷ Θεῷ, τὴν εὐχαριστίαν ἀπονέμουσα· καὶ εὐλόγησεν αὐτὴν Ἠλεὶ ὁ ἱερεὺς, λέγων· Δῴησοί ὁ Θεὸς καρπὸν κοιλίας ἕτερον, ἀντὶ Σαμουὴλ τοῦ υἱοῦσυ. Καὶ τέως λαβοῦσα τὸν υἱὸν, κατῆλθε, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἔτι σφόδρα νήπιον. Ὅτε δὲ μειράκιον γέγονε, λαβοῦσα τοῦτον ἐκ χειρὸς, ἀνήγαγεν ἐν τῷ ναῷ Κυρίου Παντοκράτορος· καὶ τὴν ὀφειλομένην εὐχὴν τῷ Κυρίῳ ἀποδοῦσα, παρέδωκεν αὐτὸν εἰς χεῖρας Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως, ποιήσασα αὐτῷ καὶ Ἐφοὺδ, καὶ διπλοΐδα μικράν. Ὁ δὲ ἐλειτούργει Κυρίῳ τῷ Θεῷ, ἔμπροσθεν Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως· καὶ βλέπουσα ἡ Ἄννα ἠγάλλετο.

Προσθεῖσα δὲ, ἔτεκεν ἔτι υἱοὺς τρεῖς, καὶ θυγατέρας τρεῖς. Καὶ ἀνελθοῦσα ἐν τῷ ἱερῷ, προσέπεσε τῷ Κυρίῳ ἐξομολογουμένη· καὶ ἀναστᾶσα, προσηύξατο ᾠδὴν τοιαύτην λέγουσα· Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη στόμα μου ἐπ' ἐχθροὺς μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου. Καὶ πᾶσαν τὴν ᾠδὴν ἐκελάδησεν, ὡς προφῆτις, καὶ μήτηρ Προφήτου· διὰ τοῦτο ἔλεγεν· Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησεν· αὕτη μὲν γὰρ ἐσκίρτα, καὶ ἠγαλλιᾶτο ἐπὶ τοῖς ἑπτά. Φενάννα δὲ ἡ ταύτης ἀντίζηλος, ὡσανεὶ πέντε τέκνα ἔχουσα, ἢ καὶ ἐλάττω, ἀποστειρωθεῖσα, οὐκ ἔτι ἔτικτεν. Ἡ δὲ Ἄννα, ἐπὶ χρόνους ἱκανοὺς τῷδε τῷ βίῳ ἀρκέσασα, καὶ τῷ Κυρίῳ ἐξομολογουμένη ἀεὶ καὶ προφητεύουσα, μετέβη πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ νεολαμποῦς, τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ἀντίπᾳ κειμένου.

Στίχ. Ἐξήγαγες γῆς τὸν Στέφανον καὶ βίου·
Στέφει δὲ δόξης ἐστεφάνωσας, Λόγε.

Οὗτος ὁ ἀρτιφανὴς ἀστὴρ, ὑπῆρχε Κωνσταντινουπόλεως γέννημά τε καὶ θρέμμα· πατέρες δὲ αὐτῷ, Ζαχαρίας καὶ Θεοφανὼ, πάσῃ ἀρετῇ καὶ συνέσει κοσμούμενοι, τὰς οἰκήσεις ποιούμενοι ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Ζεύγματος, οὐ μακρὰν τοῦ ναοῦ, τοῦ Θείου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου. Τοῦτον ἡ μήτηρ ἐγκυμονοῦσα, παντοίας τροφῆς παχυτέρας ἀπείχετο, ἄρτῳ καὶ λαχάνοις καὶ ὕδατι ἀρκουμένη, μέχρι τοῦ τοκετοῦ· τοῦ δὲ παιδὸς τεχθέντος, Σταυρὸς φωτοειδὴς καὶ ὑπέρκαλλος ἐν τοῖς στέρνοις αὐτοῦ ὥράθη· ὅπερ σημεῖον τῆς ἐσύστερον γενομένης τοῦ βίου σταυρώσεως γέγονε καὶ δέδεικται. Ἐπεὶ δὲ καὶ σπαργάνοις ἐνειλήθη ὁ παῖς, ἀνάγκη ἦν καὶ μαζὸν ἕλκειν· καὶ εἴ γε τῇ μητρὶ δαψιλεστέρας τροφῆς ἐμφορηθῆναι ἔδοξεν, οὐδόλως ἥπτετο τῶν μαστῶν. Πολλάκις δὲ καὶ διὰ δύω, ἢ καὶ τριῶν ἡμερῶν τοῦτο συνέβη. Καὶ λοιπὸν ἡ τοῦ παιδὸς τροφὴ τῆς μητρὸς ἦν ἐγκράτεια. Ἐντεῦθεν ἔκπληξις ὁμοῦ καὶ θλῖψις εἶχε τοὺς φίλους ἅμα καὶ συγγενεῖς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Εἶτα βαπτίζεται, ἀπολύεται τῶν σπαργάνων, ἀπογαλακτίζεται, κατὰ λόγον αὐξάνει, εἰς τὴν διατριβὴν τῶν γραμμάτων ἐκπέμπεται, ἃ καὶ προθύμως μετήρχετο, καὶ ἦν τοῖς γονεῦσιν ὑποτασσόμενος. Ἐπεὶ δὲ ἐκποδὼν ὁ Θεομισὴς ἐγένετο Θεόφιλος, παραυτίκα ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ὁ ἱερὸς καὶ θεῖος Μεθόδιος ψήφῳ θείᾳ ἀνάγεται, καὶ ὁ τίμιος Ζαχαρίας, ὁ τοῦδε Πατήρ, ὑπ' αὐτοῦ χειροτονεῖται Πρεσβύτερος, καὶ τῷ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Κλήρῳ καταλέγεται. Τότε δὲ καὶ ὁ θεῖος Στέφανος κείρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς, καὶ Κληρικὸς τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας καθίσταται, καὶ τῷ Πατρὶ ἀκολουθεῖ εἰς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν, ἐνδελεχῶς ἀπιόντι.

Τῷ οὖν ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ παιδὸς, ὁ Πατὴρ τὸν βίον ἀπολιμπάνει· αὐτὸς δὲ ἐν τῷ Εὐκτηρίῳ τοῦ Ἁγίου καὶ κορυφαίου Πέτρου ἐγκλείσας ἑαυτὸν, ἀπρόϊτος ἦν προσευχόμενος, καὶ λαχάνοις ὠμοῖς ἀρκούμενος. Ἐν τούτοις αὐτοῦ πολιτευομένου, μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπιφαίνεται αὐτῷ ὁ τοῦ Κυρίου Ἀπάστολος, καί φησιν· Εἰρήνησοι, τέκνον· καλήσουτῆς προθυμίας ἡ ἀρχή· ὁ Κύριος ἐνδυναμώσαισε. Εἶτα ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἐγκαρτερήσας, καθορᾷ τὸν θεῖον καὶ Ἱερομάρτυρα Ἀντίπαν, αὐτῷ λέγοντα· Εἰρήνησοι, τέκνον· ψάλλεμοι, καὶ οὐμήσε ἐγκαταλίπω. Ἔκτοτε δὲ ἐπέτεινεν ἑαυτὸν πλέον εἰς προσευχὴν καὶ νηστείαν, ἅπαξ, ἢ δὶς τῆς ἑβδομάδος τοῦ λαχάνου μετέχων· κράμβη δὲ ἦν, ἄνευ ἅλατος.

Οὕτως ἑαυτὸν καθαγνίσας, τῆς τοῦ Πρεσβυτέρου τιμῆς ἀξιοῦται, πλεῖστα ἐργασάμενος θαύματα. Τῷ δωδεκάτῳ γὰρ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ τῆς εὐσεβοῦς λήξεως Βασιλείου, καὶ τεσσαρακοστῷ τῆς ἡλικίας τοῦ Ὁσίου, σεισμὸς μέγας γέγονεν, ὑφ' οὗ τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀντίπα πανταχόθεν διαῤῥαγέντος, ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν ὁ Ὅσιος, καὶ εἰσῆλθεν ἔν τινι ταφοειδεῖ λάκκῳ. Ἐν ᾧ προσκαρτερήσαντος χρόνους δώδεκα, διεφθάρησαν αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ πώγωνος, καὶ οἱ ὀδόντες ἐχαυνώθησαν, καὶ σχεδὰν ὅλον τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου παρελύθη· πάνυ γὰρ ἦν ὁ τόπος ὑπὸ τῆς πολλῆς νοτίδος πολιορκούμενος. Καὶ ἀναγκασθεὶς, ἐξῆλθε τοῦ λάκκου ὅλως νενεκρωμένος· καὶ ὑπεράνω σανίδος καταστρώσας, καὶ τρίχινον ὑποθεὶς σάκκον, ἀνέκλινεν ἑαυτὸν ἄνωθεν τοῦ σάκκου. Εἶτα τὸ Ἀγγελικὸν ὑποδὺς σχῆμα, ὁπόταν ἐν ταῖς Δεσποτικαῖς ἑορταῖς τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐπετέλει, ἐν τῇ ἀπολύσει μίαν ἰσχάδα ἐλάμβανε, καὶ ὕδατι βραχυτάτῳ τῷ ϛόματι αὐτοῦ περικλύζων, διέμενε τούτοις ἀρκούμενος. Οὕτως ὁ μακάριος ἐπὶ πέντε καὶ πεντήκοντα ἔτεσι τὸν ἐπίπονον καὶ τραχὺν τῆς ἀσκήσεως δρόμον διηνυκώς, τῷ ἑβδομηκοστῷ ἔτει τῆς ὅλης αὐτοῦ ζωῆς, ἢ μᾶλλον νεκρώσεως, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Σωσιθέου, Ναρσοῦ, καὶ Ἰσαὰκ, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Σωσίθεον σωθεῖσιν ἐγγράφει λόγος,
Ὑπὲρ Θεοῦ σώζοντος ἐκτετμημένον.
Πέρσης κάραν σοι, Χριϛέ, Ναρσῆς προσφέρει,
Κρεῖττόν γε δῶρον σμυρνοχρυσολιβάνου.
Πάθους τὸ λεῖπον Ἰσαὰκ Σάῤῥας τέκνου,
Σφαγεὶς ἀνεπλήρωσεν Ἰσαὰκ νέος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Δροσοβόλος μὲν, ἡ καμινιαία φλὸξ ἐδείχθη ποτέ· νῦν δὲ ἐξ ἐλαίου χρίσμα πνευματικὸν, ἁγιάζει τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς ἐν καμίνῳ, τῇ Θεοδόχῳ ταύτῃ νέᾳ σκηνῇ, πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τοῦ πνευματικοῦ, δροσιζόμενοι βοήσωμεν· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τετρωμένοι, τῷ γλυκυτάτῳ θείῳ ἔρωτι, δεῦτε ἐν παστάδι ταύτῃ τῇ μυστικῇ, συναφθῶμεν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κράζοντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ἄλλος. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτὴρ.

Τῆς ἀπαιδίας ὄνειδος φυγεῖν, ἱκέτευεν, Ἄνα τὸν Δεσπότην τοῦ παντὸς· καὶ τῆς

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

αὐτῆς ὁ συμπαθὴς φωνῆς ἀκούσας, τὴν αὐτὸν κυήσασαν, καρπὸν παρέσχεν αὐτῇ, καθὼς ηὐδόκησε.

Βασιλικὴ πορφύρα ἐν τῇ σῇ, ἀπάρχεται, Ἄννα ἐξυφαίνεσθαι γαστρί· ἣν ὁ Θεὸς καὶ Βασιλεὺς πάντων φορέσας, τοῖς βροτοῖς ὀφθήσεται, καὶ ταπεινώσει ἐχθροὺς, τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Τὸ μύρον τὸ εὐῶδες ἐν γαστρὶ, συνέλαβες, Ἄννα τὴν τὸ μύρον τῆς ζωῆς, ὑπερφυῶς εἰσδεξαμένην τὸν Δεσπότην, τὸν πνοαῖς τῆς χάριτος, τὰς διανοίας ἡμῶν εὐωδιάσαντα.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς Τριάδος ἕνα σε Χριστὲ, δοξάζομεν, ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, δίχα τροπῆς ἀνθρωπικῶς, πάντα ἠνέσχου, μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦς, εἰ καὶ ἠνώθης ἡμῖν.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Κρηπὶς ὑπεστήρικται τῆς σωτηρίας, καὶ βάσις τῆς χάριτος, ἡ τῆς Παρθένου Σύλληψις· ἐν ᾗ ὑπὲρ ἔννοιαν γεννήσεται, τῶν γηγενῶν ἡ ἐλπὶς, μελπόντων Χριστῷ δινηεκῶς· Εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Τὸ Ὄρος τὸ ἅγιον ἐπαγγελίᾳ, τοῦ Κτίστου τὴν ὕπαρξιν, σήμερον προμηνύεται, λαμβάνον καὶ ἅπασαν, κατακαλύπτον τὴν γῆν, τρόπῳ τῆς γεννήσεως· διὸ, τὸν εὐεργέτην Χριστὸν δοξάζομεν.

Ἐλύθησαν χάριτι τῆς ἀτεκνίας, οἱ Δίκαιοι σήμερον, καὶ Εὔας τῶν τῆς λύπης δεσμῶν, μηνύματα ἔλαβον, ἀπολυτρώσεως· ὅθεν καὶ τὴν ἔκβασιν Χριστὸν, ἐπεκαλοῦντο τὸν τῆς γῆς χορηγόν. Θεοτοκίον.

Ὃν ὠὴν ἀπερίγραπτος ἐν τοῖς ἀχράντοις, κόλποις τοῦ Γεννήτορος, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, σαρκὶ περιφέρεται, δι' οἶκτον ἄφατον· ὅθεν καὶ προσίεται γραφὴν, ἐν τῇ εἰκόνι ὁ ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Σήμερον χιτῶνα νοητὸν, ὑφαντὸν ἄνωθεν, ἐκ Θείας χάριτος, ἡ Ἐκκλησία σου Κύριε, Νύμφη ὡς περ ἐστολίσατο, καὶ τοὺς οἰκείους συγκαλεῖ, πρὸς εὐφροσύνην λαοὺς, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δεύτερος Ἀδὰμ, Χριστὸς ἀνέδειξε, Παράδεισον νοητὸν, Σκηνὴν ἁγίαν τὴν φέρουσαν, κατὰ ξύλου τοῦ τῆς γνώσεως, τὸ ζωηφόρον τοῦ Σταυροῦ, ὅπλον τοῖς ψάλλουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πατρὸς ἐξ ἀνάρχου τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν Θεότητα, τελείαν ἄναρχον ἄκτιστον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσεσι τρισὶ, σέβοντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Δαυὶδ ἣν προέφησε, Βασίλισσαν ἰδού, γαστρὶ ὑποδέχομαι, ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ, καὶ τέξω τὴν πάντων προστασίαν πιστῶν, τὴν τὸν Βασιλέα, Χριστὸν μέλλουσαν τίκτειν.

Ἣν γῆ ἣν κατῴκησεν, ὁ γῆς Δημιουργὸς, τὸ σκῆπτρον τὸ Ἅγιον, ἡ νέα Κιβωτὸς, ἡ Σταμνος τοῦ Μάννα, ἐν νηδυϊ μητρὸς, τῆς αὐτὸν τεκούσης, ἀπάρχεται βλαστάνειν.

Ἣν Βάτος ἡ ἄφλεκτος, Λυχνία ἡ χρυσῆ, ὁ ἔμψυχος Θάλαμος, Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ἡ ἔντιμος Ῥάβδος, ἐν γαστρὶ τῆς μητρὸς, τῆς αὐτὸν τεκούσης, ἀπάρχεται βλαστάνειν.

Θεοτοκίον.

Ἀνάστησον κείμενον, εἰς βάθη με κακῶν· τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθρούς· τρωθέντα ἀτόποις, ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἁγνὴ μὴ παρίδῃς, ἀλλ' οἰκτειρον καὶ σῶσον.

Ἄλλος. Καμινος ποτέ.

Τύπον τηλαυγῆ, τῆς φύσεως τοῦ γένους, ἡ τῆς στειρώσεως ὑπέφηνεν, Ἄννης ἀπολύτρωσις· Θεοῦ γνῶσιν γὰρ στειρεύουσα, ὑπὲρ ἐλπίδα λέλυται· ἔγνω γὰρ τὸν Δεσπότην, καὶ εὐσεβείας πληθύνει καρπούς.

Ἅρμα τὸ φρικτὸν, τοῦ μόνου Βασιλέως, ἐπὶ τῆς γῆς κατασκευάζεται, ἐξ Ἄννης λαμβάνον ἀρχήν· ἐν ᾧ μέλλει ἐποχούμενος, ὁ Κτίστης παραγίνεσθαι, ὅπως με πρὸς τὸ ὕψος, ἀναβιβάσῃ τῆς χάριτος.

Ἴδεν ἐπὶ σοὶ, παράδοξα ἡ κτίσις, Θεογεννῆτορ ὑπερένδοξε· ξένη σου ἡ Σύλληψις, καὶ ἡ πρόοδος ἐξαίρετος, τοῦ σώματός τε ἅπασα, αὔξησιν γνωρισμάτων, τῆς ἀφθαρσίας ἐμφαίνουσα.

ΑΝΘΟΤΕΞ ΡΑΠΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ὕδωρ τὸ ζωῆς, ἐκ σοῦ Παρθένε βλήσαν, ὁ Ποιητὴς καὶ συνοχεὺς τοῦ παντὸς, τῆς πλάνης τῷ καύσωνι, τὸ ἀνθρώπινον φλεγόμενον, ἐδρόσισεν ἠγίασεν, ἔδειξε καρποφόρον, υἱοθετήσας τῇ χάριτι.

Ὠδὴ Θ'. Λίθος ἀχειροτμητος.

Δεῦτε καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, καὶ νηφαλέᾳ διανοίᾳ, τῆς τοῦ Βασιλέως Θυγατρὸς, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὡραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν, κατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ὡραιότητα, σὺν τῷ λαῷ σου κράζουσα· Σὲ ζωοδότα μεγαλύνομεν.

Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυναν Σῶτερ, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου παράσχου· ἄλλον γὰρ οὐκ οἶδεν, εἰ μὴ σὲ Θεὸν τὸν ῥύστην, τὸν ὑπὲρ ταύτης πάλαι, τὴν σὴν ψυχὴν προθέμενον, ἐν ἐπιγνώσει σὲ δοξάζουσα.

Θεοτοκίον.

Δέχου τὰς λιτὰς τοῦ λαοῦ σου, καὶ τῷ Τίῳ σου Θεοτόκε, πρέσβευε Παρθένε ἐκτενῶς, ἡμᾶς κινδύνων καὶ περιστάσεων, ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε· σὺ γὰρ προστάτις καὶ ἐλπὶς ἡμῶν.

Ἄλλος. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν συλλαμβάνουσα, Ἄννα Θεόφρον, χαρὰν νῦν ἀνάλαβε, τὸν Ναὸν τὸν ἅγιον, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ σου, εἰσδεχομένη, φωτὶ δικαιοσύνης, ἀστραπτομένη τὸν Κτίσην μεγάλυνον.

Ἠ ξυνωρὶς ἡ σεπτὴ καὶ ἀοίδιμος, τοῦ πρὸ αἰῶνος Τίοῦ οἱ προπάτορες, οἱ τοῦ Νόμου φύλακες, ἀκριβεῖς γενόμενοι, οἱ ἀπαρχὴν τῆς χαρᾶς γεγεννηκότες, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα τιμάσθωσαν.

Ἣν Δανιὴλ Ὄρος μέγα τεθέαται, καὶ Ἰωὴλ Γῆν ἁγίαν ἑώρακε, Πύλην ἀδιόδευτον, ἄλλος ἣν προέφησεν, ἐσφραγισμένην Πηγὴν καὶ Θεῖον Πόκον, τὴν Θεοτόκον Παρθένον ὑμνήσωμεν.

Ἡ πορφυρὶς ἡ τὸ ἔριον βάψασα, τῆς ἀπορρήτου τοῦ Λόγου σαρκώσεως, τὸ Θυμιατήριον, τὸ χρυσοῦν ἡ Τράπεζα, ἐν ᾗ ὁ ἄρτος Χριστὸς ἐναπετέθη, ἡ Θεοτόκος Παρθένος δοξάζεται.

Ἄλλος. Ἀναρχου Γεννήτορος.

Κροτείτωσαν σήμερον, τῶν Προφητῶν οἱ πρόκριτοι· ἰδοὺ γὰρ αἱ προρρήσεις, αὐτῶν τῆς χάριτος, ἄρχονται πληροῦσθαι ἀξίως ἐν τῇ σεπτῇ, Συλλήψει τῆς μόνης, ἀγνῆς Θεομήτορος· ἐν ᾗ πάντες ἀγαλλόμεθα.

Ὁ Θρόνος ὁ ἔνδοξος, προτίθεται τοῦ κτίσαντος· ἡ σωτήριος Πύλη, νῦν εὐτρεπίζεται, μόνῳ τῷ Δεσπότῃ καὶ Κτίστῃ διαβατὴ, μόνῳ τηρουμένη, δι' ἧς εἰσαγόμεθα, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Ῥήμάτων δεήσεως, Ἰωακείμ σὺν Ἄννῃ βοᾷ, σὺ ἐπήκουσας μόνος, ὁ Ποιητὴς καὶ Θεός· καὶ τῆς ἀτεκνίας τὴν λύσιν σὺ παρασχὼν, ῥίζαν ἀφθαρσίας, ἐδωρήσω Κύριε, καὶ ἡμῖν τοῖς σὲ δοξάζουσιν.

Ἡ κλίμαξ στηρίζεται, δι' ἧς ὁ Κτίστης Κύριος, καταβὰς ἀνελκύσει, ἄνω τὴν φύσιν ἡμῶν· Χαίροις οὐρανὲ σὺν Ἀγγέλοις· χαῖρε Θεοῦ, ἡ σύμπασα κτίσις· χαίροις τὸ ἀνθρώπινον, γένος χάριτι Θεούμενον.

Θεοτοκίον.

Γνῶ σου τὴν ἄφατον, φιλανθρωπίαν Δέσποινα· σὺ γὰρ εἶ φωτισμός μου, σύ μου τὸ καύχημα, σύ μου χορηγὸς τῆς σοφίας, σὺ μου χαρὰ, σύ μου προσδοκία, σύ μου τὸ ὀχύρωμα, τὸ κραταίωμα καὶ στήριγμα.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἐγκαινίων.

Ἐν πνεύματι τῶν ἱερῶ.

Ἣν τῷ ἀχράντῳ αἵματι, ἐξηγόρασας Λόγε, πανθαύμαστον καὶ πάντιμον, καὶ σεπτὴν Ἐκκλησίαν, ἐγκαίνισον ἐν Πνεύματι, ἀγαθὲ καὶ κάλλυνον, ἀκτῖσι ταῖς θειοτάταις, ὁ τῇ δόξῃ δοξάζων, τοὺς ἀξίως σοῦ Ναοῦ, Ἐγκαίνια ἐκτελοῦντας.

Τῆς Ἁγίας Ἄννης, ὅμοιον.

Εἰσήκουσε τοῦ στεναγμοῦ, τοῦ τῆς σώφρονος Ἄννης, ὁ Κύριος ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ παρέσχετο ταύτῃ, τὴν μόνην ἀπειρόγαμον, τὴν τὸ φῶς ἐκλάμψασαν, τοῖς πέρασιν ἀπορρήτως· ἣν ὁ Θεῖος καὶ κλεινὸς, καθορῶν Ἰωακείμ, ἠγάσθη καὶ ἐγεγήθει.

Ἕτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ τοῦ Θεοῦ σοφία, οἰκοδομεῖ τὸν ἑαυτῆς, οἶκον ἐκ στείρας νηδύος, τῆς Θεοτόκου Μαριάμ· ἣν μακαρίσωμεν πᾶσαι, αἱ γενεαὶ κατὰ χρέος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ἀπόθεσθε Ἀδὰμ, καὶ Εὔα πᾶσαν λύπην· ἡ μήτηρ τῆς χαρᾶς γὰρ, ἐν στείρᾳ παραδόξως, καρποφορεῖται σήμερον.

Προπάτωρ Ἀβραὰμ, καὶ πάντες Πατριάρχαι, εὐφραίνεσθε ὁρῶντες, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, ἐκ ῥίζης ὑμῶν φύουσαν.

Χαῖρε Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννα χαῖρε· ὅτι, χαρᾶς καὶ σωτηρίας, τὴν πρόξενον τῷ κόσμῳ, καρποφορεῖτε σήμερον.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀγάλλεσθε· ἰδοὺ γὰρ, Ἄννα καρπὸν ἐκφύει, δι' οὗ αἱ προφητεῖαι, ὑμῶν περαιωθήσονται.

Συγχάρητε φυλαὶ, πᾶσαι τῇ στείρᾳ Ἀννῃ· ὅτι καρπὸν κοιλίας, ἐκφύει παρ' ἐλπίδα, ζωῆς ἡμῖν τὴν πρόξενον.

Τὰ πέρατα τῆς γῆς, εὐφραίνεσθε· ἰδοὺ γὰρ, τοῦ Κτίστου τῶν ἁπάντων, ἡ Μήτηρ ἐξ ἀκάρπου, γαστρὸς φύεται σήμερον.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος πλ. ά.

Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν, ἐπαναπαυόμενος Λόγε, τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, ἐγκαίνισον ἐν τῷ Ναῷ, τῷ εἰς τὸ ὄνομά σου ἀνεγηγερμένῳ.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον ἐκ ῥίζης τοῦ Δαυῒδ, βασιλικὴ Πορφυρὶς ἐκβλαστήσασα, τοῦ Ἰωακεὶμ βλαστάνειν ἀπάρχεται, ἄνθος τὸ μυστικὸν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνθησεν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

ΤΗ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος ά. **Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.**

Μάρτυς παναοίδιμε Μηνᾶ, ἐκπελματιζόμενος, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἀφαιρεθέμενος, θεολόγον γλῶσσαν, ἐφερες στερρότατα, τὰς θείας ἀντιδόσεις σκοπούμενος· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Χεῖρας ἐκκοπτόμενος ποδῶν, στέργει τὴν ἀφαίρεσιν, ὁ Ἑρμογένης ὁ ἔνδοξος· καὶ κατσπτώμενος, τῷ πυρὶ πλειόνως, ζέσιν τὴν ἐγκάρδιον, ἐδήλου τῷ Θεῷ προσκολλώμενος· ᾧ καὶ πρεσβεύει νῦν, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέλη συνθλαττόμενοι σοφοὶ, κόλπον πρὸς θαλάττιον, ἐναπετέθητε Ἅγιοι· νεύσει δὲ κρείττονι, γαληνὸν πρὸς ὅρμον, τῆς τρυφῆς ἰθύνθητε, βυθίσαντες κακίαν τοῦ ὄφεως· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα Στιχηρὰ,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, νοητῶς ἀνατείλαντες, ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας στερεώματι, πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζετε, καλλίνικοι Μάρτυρες, τῶν ἀγώνων τῷ φωτὶ, καὶ θαυμάτων ταῖς λάμψεσιν· ὅθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον τελοῦμεν γεγηθότες, καὶ ἁγίαν ὑμῶν μνήμην, στεφανηφόροι πανόλβιοι.

Καλλικελάδον ὄρνιν σε, πρὸς τὸ ἄλσος φωνήσαντα, τῶν ἀγώνων ἔνδοξε, καὶ πρὸς μίμησιν, τὸν Ἑρμογένην ἑλκύσαντα, Μηνᾶ καὶ τὸν Εὔγραφον, καὶ σὺν τούτοις τοῦ ἐχθροῦ, διαδράντα τὰ θήρατρα, τὰ πολύπλοκα, καὶ πετάσαντα θείας πρὸς ἐπαύλεις, καλιάς τε οὐρανίους, μεγαλοφώνως γεραίρομεν.

Καὶ χειρῶν παναοίδιμοι, καὶ ποδῶν στερισκόμενοι, κεφαλὰς τεμνόμενοι, καὶ στρεβλούμενοι, καὶ πάσαις ἄλλαις κολάσεσι, καθυποβαλλόμενοι, οὐκ ἠρνήσασθε Χριστόν· οὐ ξοάνοις ἐθύσατε· ἀλλὰ χαίροντες, τῆς ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς ἐκείνην, τὴν αἰώνιον καὶ θείαν, μετεβιβάσθητε Μάρτυρες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὄντως ἡ γλῶσσά σου, κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου, ἀθλητὰ ἐδείχθη, Καλλικέλαδε Μηνᾶ, ῥητορεύουσα σαφῶς, πίστιν εὐσεβῆ, καὶ δόγματα σωτήρια, δι' ὧν Θεὸς ἐδοξάσθη· καὶ ὡραῖον κάλλει, τὸν Ἑρμογένην ἀπέφηνας, ὃς τοῦ Θείου Βαπτίσματος διὰ σοῦ τετύχηκε, καὶ τοῦτον συναθλητὴν, καὶ τῶν ἀ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάδων Ιακωβάτων

γώνων κοινωνόν, σὺν Εὐγράφῳ, τῷ καλῶς ἑφεπομένῳ σοι, παμμάκαρ ἀπέδειξας. Καὶ νῦν ἐν παῤῥησίᾳ, τῷ τοῦ Σωτῆρος θρόνῳ παριστάμενοι, μὴ ἐλλίπητε πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Μονογενὲς ὁμοούσιε, τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, ἀσυγχύτως ὡς οἶδας αὐτός, ἐν ἁγνείᾳ φύλαττε τὴν ποίμνην σου, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ περιέπων αὐτήν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ ἁγνή, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Μαρτυρικὴ χορεία, εὐσεβεῖς πρόμαχοι, σήμερον πιστῶν ἀναδείκνυνται, τυράννων πᾶσαν καθελόντες δυσσέβειαν, Μηνᾶς, Εὔγραφος καὶ Ἑρμογένης οἱ σοφοί· ὅθεν τῆς τριφώτου συναρίθμοι, Τριάδος ὑπάρχοντες, τῷ γνόφῳ τῆς θείας ἐλλάμψεως καταλαμφθέντες, σὺν ἀσωμάτοις Χορείαις ἀγάλλονται, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἀγκάλας τὰς ἀχράντους σου, ἐν αἷς Θεὸν ἐβάστασας, Παναγία, ὑφαπλώσασα νυνὶ, σκέπασον ἀπὸ πάσης, ὀργῆς ἡμᾶς βιαίας, ἐλπὶς τοῦ κόσμου Θεοτόκε Ἁγνή.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας, τὴν γῆν πᾶσαν Μακρόθυμε, τῶν πιστῶν δὲ, ἐπεστήριξας ψυχάς· διὸ καὶ ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ προσκυνοῦμεν, τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Διὰ ἐγκρατείας, τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὁρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὀστέα γυμνὰ, ἐνδύζουσιν ἱάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Στερρούς ἀνυμνῶ Μάρτυρας στεφηφόρους.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος ἀ. Χριστὸς γεννᾶται.

Στεφάνοις δόξης κοσμούμενοι, καὶ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ παριστάμενοι, καὶ θείᾳ φωτὸς πληρούμενοι, πόθῳ τὴν φωτοφόρον μνήμην ὑμῶν, τοὺς ἐπιτελοῦντας, ἀμαυρώσεως παθῶν, Μάρτυρες ῥύσασθε.

Τὴν θείαν στέργοντες εὐκλειαν, Θεοῦ τῆς καλλονῆς ἐφιέμενοι, τοῦ βίου τερπνὰ ἀπώσασθε, πᾶσάν τε δυναστείαν περιφανῆ, καὶ διὰ θανάτου, ἀτελεύτητον ζωὴν, Μάρτυρες εὕρατε.

Ἐνθέῳ ζήλῳ πυρούμενοι, τὸ πῦρ τῆς ἀθεΐας κατέσβεσαν· καὶ λύχνοι τὸ φῶς πυρσεύοντες, πᾶσι τῆς εὐσεβείας περιφανῶς, ὤφθησαν ἐν πίστει, Ἑρμογένης καὶ Μηνᾶς, οἱ μεγαλόφρονες.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθῆναι Κόρη παναμωμε, παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, τὸν σὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, Κύριον καὶ Δεσπότην, ὃν ἐκ τῶν σῶν, πάναγνε αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἡμῖν, προσομιλήσαντα.

Ὠδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Αἴγλῃ οὐρανίῳ, λαμπρυνθέντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, σκότος διέλυσαν εἰδώλων, τῆς ἀπάτης καὶ φέγγος, ἡμῖν ἰάσεων ἤῤῥαψαν, τοῖς μελῳδοῦσι τῷ παντων Θεῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Νέκρωσιν τοῦ ζῶντος, ἀνιχνεύων Δεσπότου Μηνᾶ θαυμαστὲ, ἐκπελματοῦσαι καὶ τὴν κάραν, τοῦ τυράννου συντρίβεις, ἐχθροῦ, ἐρείδων τοὺς πόδας σου, εἰς ἀσφαλῆ μαρτυρίου ὁδὸν, Μάρτυς ἀνδρικώτατα.

Γυμνεῖ τὸν Σωτῆρα, Ἑρμογένης τὰς χεῖρας τεμνόμενος, ἱερωσύνης φαιδροτέραν, τὴν στολὴν τῶν αἱμάτων, βαφαῖς, σαφῶς ἐργαζόμενος, καὶ μιμητὴς τῷ παθόντος σαρκὶ, χάριτι δεικνύμενος.

Θεοτοκίον.

Μόνην γυναικῶν σε, τὴν ὡραίαν τῷ κάλλει εὐράμενος, σωματοφόρος ἐκ γαστρός σου, προελήλυθε Κόρη, Χριστὸς, θείαις ὡραιότησι,

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

καταφαιδρύνας τὸ γένος ἡμῶν· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννη-
» θέντι ἀῤῥεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων
» ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ
» τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας
» ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Παρωσάμενοι δόξαν τὴν κοσμικὴν, ἐπτερώθησαν δόξῃ τῇ θεϊκῇ, Μηνᾶς Ἑρμογένης τε, καὶ ὁ ἔνδοξος Εὔγραφος, καὶ προθύμῳ γνώμῃ, τὸν ὄγκον ὑπέμειναν, τῶν δεινῶν βασάνων, σαρκὸς μὴ φεισάμενοι· ὅθεν μετὰ τέλος, εἰς βυθοὺς θαλαττίους, ῥιφέντες ἰθύνθησαν, πρὸς λιμένα οὐράνιον· οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Ἦχος γ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μηνᾶς ὁ θαυμαστὸς, ὁ κλεινὸς Ἑρμογένης, ἡ πάνσεπτος δυὰς, τῆς ἁγίας Τριάδος, πολύθεον φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατεπάτησαν· καὶ τελέσαντες, τὸν ἱερώτατον δρόμον, νίκης ἔλαβον, ἐξ οὐρανοῦ τοὺς στεφάνους, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ Θεόν σου καὶ Κτίστην, παναμωμε ἁγνὴ, διὰ Πνεύματος Θείου, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας· ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ὡς Παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ παναγνου Παρθένου, διῆλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία, Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν Υἱόν σε ὑψούμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν καὶ τὸ τεῖχος, καὶ κόσμου κραταίωμα.

Ὠδὴ δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Νόμους διαγγέλλων φωταυγεῖς, ἀνόμως σου τὰ ὄμματα, ἐκκεντηθεὶς Μηνᾶ ὑπήνεγκας, καρδίας τοὺς ὀφθαλμοὺς, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ἔχων ἐμμελῶς ἀποσκοπῶντας, καὶ μέλπων χαρμονικῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ὤφθη σε ἡ γλῶσσα τῷ πυρὶ, τοῦ Πνεύματος σοφώτατε, ἐκτεθηγμένη ἐν τῷ τέμνεσθαι· ἐλάλεις γὰρ κελαδῶν, τοῦ Θεοῦ τὰ θαύματα, καὶ τοῦ δικαστοῦ τὴν ἀφροσύνην, μετάγων εἰς εὐσεβῆ, δόξαν ἐμφανῶς τὸ ποιήσαντος.

Μεγάλως τὸ πάθος καρτερῶν, τοὺς πόδας ἀποτέμνεται, ὁ Ἑρμογένης τὴν τοῦ ὄφεως, καταπατῶν κεφαλὴν, καὶ ὁδὸν στελλόμενος, γνώμῃ ἀκλινεῖ τοῦ Μαρτυρίου, εἰσάγουσαν πρὸς ζωὴν, τῆς ἐπουρανίου λαμπρότητος.

Ἄπληγον τηροῦντι τὴν ψυχὴν, Χριστός σοι ἐπιφαίνεται, σοῦ τὰς πληγὰς Μηνᾶ ἰώμενος, ἀνδρείως τε καρτερεῖν, σὲ ἐγκελευόμενος· ὅπως διὰ σοῦ τὴν σωτηρίαν, ἐλέους ὁ θελητὴς, πάντων τῶν Ἁγίων ἐργάσηται.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, ἐβλάστησας ἀνθήσασα, τὸν φυτουργὸν πάσης τῆς κτίσεως, μαράναντα τὰ φυτὰ, τῆς ἀκάρπου γνώσεως· πίστιν δὲ ἡμῖν ἀληθεστάτην, φυτεύσαντα εὐσεβῶς, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τί μάτην ταράττῃ, ἐβόων ὁμοῦ, δικαστῇ παρανόμῳ οἱ Μάρτυρες; δύναμιν παρέχόμενος, παρίσταται ἡμῖν, μόνος ὁ ἐν ἰσχύϊ, ἀήττητος ὑπάρχων· ὑπὲρ οὗ τὰς αἰκίσεις, καθυπομένομεν στερρότατα,

Ὑπῆρξεν ἀθρόα, ἡ μεταβολὴ, Ἑρμογένους σαφῶς πρὸς τὸν Κύριον· λουτρῷ γὰρ ἐκκαθαίρεται, καὶ κρίσει θεϊκῇ, τῆς ἀρχιερωσύνης, τὸ φῶς ἀναλαμβάνει, διδαχαῖς καταυγάζων, τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶς ὑπάρχοντας.

Ῥητόρων λιπόντες, ἀδόκιμον νοῦν, ἀγραμμάτων πλοκαῖς ἡλιεύθητε, σοφίσαντος τοῦ Πνεύματος, ὑμᾶς ὡς ἀληθῶς, Μάρτυρες καὶ πρὸς πᾶσαν, βασάνων καταιγίδα, δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ, ἐργαζομένου διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἀγγέλων, Παρθένε ἁγνὴ, ὑπερέχουσα ὤφθης κυήσασα, Βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, βροτοὺς ἐπουρανίους, αὐτῷ τῇ καταβάσει, ἐργασάμενον Κόρη, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀδιήγητον.

Ὠδὴ ς'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Σώζεις Ἰωνᾶν, θηρὸς τὴν τριήμερον, τυποῦντα ταφὴν σοῦ Παντοδύναμε· τὰ δὲ σώματα, τῶν Μαρτύρων πελάγει ῥιπτόμενα, ἰθύ-

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

νεις γαληνότατον, πρὸς ὅρμον τῆς ταφῆς, ἐνθα, σοῦ τὸ θεῖον βούλημα, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν περιποίησιν.

Σώματα ὑμῶν, ἀήττητοι Μάρτυρες, βυθὸς ἀσινῆ τῇ χέρσῳ δέδωκε, προηγουμένων, οὐρανίων Ἀγγέλων μακάριοι, καὶ πᾶσι τὴν κατάθεσιν, δηλούντων τὴν ὑμῶν, οὖσαν ἰαμάτων ἔκβλυσιν, καὶ παθῶν ψυχικῶν ἀπολύτρωσιν.

Ταῖξεις νοεραὶ, ὑμῶν κατεπλάγησαν, τὴν ὑπομονήν· ὅπως τὸν ἄσαρκον, μετὰ σώματος, ἐτροπώσασθε δράκοντα Μάρτυρες, καὶ νίκης τοὺς ςεφάνους ἀνεδήσασθε, θρόνῳ Θεοῦ παριστάμενοι, καὶ ταῖς θείαις αὐγαῖς πυρσευόμενοι. Θεοτοκίον.

Ἔστη μέχρι σοῦ, Παρθένε ὁ θάνατος· ζωὴν γὰρ Χριστὸν ἐκυοφόρησας, τὸν δωρούμενον, καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοὺς πιστεύοντας, τὴν ἀθάνατον καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν· τοῦτον, Παναγία αἴτησαι, λυτρωθῆναι πταισμάτων τοὺς δούλους σου. Ὁ Εἱρμός.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐν» άλιος θὴρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ » δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβών, » διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ » ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν » ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἥρπασε, σὲ τῆς προσκαίρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, συγκληρονόμον ὦ Μηνᾶ, σὺν τοῖς συνάθλοις σου Κύριος, ὁ παρασχὼν σοι τὸν ἄφθαρτον στέφανον. Ὁ Οἶκος.

Γυμνοῖς τὴν σὴν πανήγυριν στέφων ἀθλοφόρε Κυρίου, τοὺς σοὺς ἀγῶνας κροτῶ, καὶ ἀνυμνῶ τὰ παλαίσματα· ὑπὲρ γὰρ μόνου τοῦ πάντων Κτίστου, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἐδοκιμάσθης, ἀλλὰ τὸν σὸν σταθηρὸν λογισμὸν οὐκ ἐσάλευσε τὸ πλῆθος τῶν παρανόμων· ἄνωθεν γὰρ αὐτὸν ἐστήριζεν ὁ Χριστὸς ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὁ παρασχὼν σοι τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Συναξάριον.

Τῇ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Στίχοι.

Τιμηθεὶς ὁ Μηνᾶς, κἂν κελαδεῖν οὐκ ἔχῃ, Φιμοῖ κελαδοῦν δυσσεβείας τὸ στόμα.

Τὴν δυσσέβειαν ἐκπτύσας Ἑρμογένης, Ὑπῆρξε Μάρτυς εὐσεβείας ἐκ ξίφους.

Τὰς ἐκ μαχαίρας, Εὔγραφε, τρώσεις φέρων, Ὀξὺς θεοῦ κάλαμος ὤφθης, εὖ γράφων.

Εὐκέλαδος δεκάτῃ Μηνᾶς ξίφει αὐχένα δῶκεν.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαξιμίνου· ζητήσεως δὲ γενομένης παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων περί τινων κινηθέντων, ἀπεστάλη Μηνᾶς παρὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν αὐτῶν λύσιν· καὶ γὰρ ἐπεπαίδευτο πᾶσαν σοφίαν, καὶ πρὸς τοὺς ῥητορικοὺς ἐξήσκητο λόγους, ἐν Ἀθήναις τὰ πολλὰ διατρίψας, καὶ τῆς ἐκεῖθεν εὐγλωττίας μετεσχηκώς, ἅτε Ἀθηναῖος ὢν καὶ τὸ γένος. Οὗτος παραγενόμενος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, οὐ μόνον εἰς γνῶσιν τῶν κινηθέντων τοὺς Ἀλεξανδρεῖς ἤγαγε, πᾶσαν διαλύσας παρ' αὐτῶν προτεινομένην ἀμφιβολίαν καὶ ζήτησιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως τὸν λόγον παραδεξαμένους, βεβαιότερον ἀντέχεσθαι ἔπεισε, καὶ πολλοὺς τῶν ἀσθενούντων ἰάσατο.

Ὅθεν ὁ Βασιλεὺς περὶ τούτων μαθών, ἀποστέλλει Ἑρμογένην τὸν Ἔπαρχον, ἐντειλάμενος ἀποστῆσαι τὸν Μηνᾶν τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως· μὴ πειθόμενον δὲ, παντοίως αἰκισάμενον ἀπολέσαι. Ὃς, τὸν Ἅγιον τῷ ἑαυτοῦ παραστησάμενος βήματι, ἐπεὶ οὐκ ἔπειθεν, ἀλλ' ἀντιλέγοντα τοῦτον ἑώρα, πρῶτον μὲν ἐκπελματοῖ τοὺς πόδας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκόπτει, καὶ τὴν γλῶτταν τέμνει. Ἐπεὶ δὲ τὰ λωβηθέντα μέρη τοῦ σώματος παραδόξως εἶδε τὴν ἴασιν δεξάμενα, καὶ δύω Ἀγγέλους τὴν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ περισκέποντας κεφαλὴν, μεταβαλὼν πιστεύει τῷ Χριστῷ, καὶ παρὰ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ τὸ Βάπτισμα δέχεται, καὶ παρὰ τῶν συνελθόντων Ἐπισκόπων τὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης λαμβάνει ἀξίωμα.

Ταῦτα πυθόμενος ὁ Βασιλεὺς, ἀναζεύγνυσι πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρειαν· καὶ τούτους μεταπεμψάμενος, ἐπιχειρεῖ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἀποστῆσαι αὐτούς. Ὡς δὲ πείθειν οὐκ εἶχε, προσέταξε τὴν τοῦ Ἁγίου Ἑρμογένους κοιλίαν λόγχῃ τρωθῆναι, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πό-

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΡΑΔΟΝΗΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

δας ἐκτμηθῆναι, καὶ εἰς ἐσχάραν πυρὸς ἐμβληθῆναι, καὶ τὸ περιλειφθὲν τοῦ σώματος ἐν τῷ ποταμῷ ῥιφῆναι. Τὸν δὲ Ἅγιον Μηνᾶν, ἐν ἀφεγγεῖ τόπῳ ἀναρτηθῆναι, καὶ λίθον βαρύτατον ἐξαφθῆναι αὐτοῦ τῶν ποδῶν. Τούτων δὲ, κατὰ τὴν τοῦ Βασιλέως πρόσταξιν, τελεσθέντων, διὰ τῆς τῶν Ἀγγέλων θείας δυνάμεως οἱ Ἅγιοι σῷοι διεφυλάχθησαν, καὶ τῷ Βασιλεῖ παρέστησαν, καὶ αὖθις ἀσεβοῦντα τοῦτον διήλεγχον. Ἔνθα ὁ Ἅγιος Εὔγραφος ὑπογραφεὺς ὢν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε παῤῥησιασάμενος, καὶ διεξῆλθε πολλὰ κατὰ τοῦ Βασιλέως, αὐτὸν ἐνυβρίζων.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς, τὴν ἤτταν ἅμα καὶ τὸν ἔλεγχον μὴ φέρων, πλήρης θυμοῦ γεγονὼς, σπασάμενος μάχαιραν, τὸν Εὔγραφον αὐτοχειρὶ ἐξεκέντησε. Συνανῃρέθησαν δὲ καὶ ὁ Ἅγιος Μηνᾶς καὶ Ἑρμογένης μαχαίραις, τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Βασιλέως ἐπιθεμένων αὐτοῖς. Ἀνηνέχθη δὲ τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα θείῳ προσάγματι, καὶ κατετέθη ἐν τῷ Βυζαντίῳ· ἔνθα νῦν εἰσι θαυματουργοῦντα, καὶ σημεῖα ἐργαζόμενα ἄπειρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Γέμελλος, σταυρωθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπὲρ Θεοῦ Γέμελλος ἐσταυρωμένου,
Τὴν ἐν ξύλῳ σταύρωσιν ἀσμένως φέρει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου· οὗ τὴν ὁδὸν ποιουμένου διὰ τῆς Ἀγκυρανῶν Μητροπόλεως, ἔστη ὁ Ἅγιος κατὰ πρόσωπον· καὶ παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, ζώνυται ζώνην σιδηρᾶν πεπυρακτωμένην, καὶ τῷ Βασιλεῖ κατὰ τὴν ὁδὸν ἕπεται. Ἐπεὶ δὲ κατέλαβον τὸ τῆς Ἐδέσσης πολίχνιον, τείνεται ὁ Ἅγιος ἐκ τεσσάρων, καὶ ξύλοις ἀγρίοις αἰκίζεται, καὶ τοὺς ὤμους σιδήροις ἐμπείρεται πυρωθεῖσι, καὶ τηγάνῳ, στέατος καὶ ῥητίνης καὶ ἐλαίου μεστῷ, σφοδρῶς ἐκκαέντι, ἐμβάλλεται, ἄνωθεν ῥάβδοις τυπτόμενος, σιδηρᾶς ἀκίδας ἐχούσαις· καὶ τὴν κεφαλὴν ἥλοις σιδηροῖς καταπείρεται· καὶ τὸ δέρμα τοῦ σώματος προβάτου δίκην ἀποσύρεται· καὶ ἀπολυθεὶς οὕτω, τὸ πρὸς σωτηρίαν Βάπτισμα λαμβάνει, (ἀμύητος γὰρ ἦν ἔτι) καὶ ὑγιὴς ὅλος ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἀνέρχεται. Τότε καὶ θείας ἤκουσεν οὐρανόθεν λεγούσης· Μακάριος εἶ, Γέμελλε, ὡς πολλὰ κοπιάσας. Ἔπειτα τῷ Βασιλεῖ παραστὰς, σταυρῷ ἀναρτᾶται, καὶ ἥλοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας προσηλοῦται· καὶ οὕτως εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα, πιστοὶ ἄνδρες λάθρα καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, κατέθεντο ὑπὸ τὴν γῆν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, τοῦ Δεφουρκινοῦ.

Οὗτος πατρίδα ἔσχε τὴν εἰς πρόποδας τοῦ Κυμιναίου ὄρους γῆν ἀποφέρουσαν· οἱ δὲ τούτου γεννήτορες, ἰδιῶταί τινες, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ ζῶντες. Πάντων δὲ καταφρονήσας, ἔτι σφριγῶν καὶ ἀκμάζων τὴν ἡλικίαν, τὸν τῶν Μοναχῶν ἐζήλωσε βίον· εἰωθὼς γὰρ νηπιόθεν, τοῖς Σεμνείοις παραβάλλειν σὺν τῷ πατρὶ, ἐνὶ τῶν ἱερῶν καταγωγίων συναρμολογηθεὶς παιδοτρίβῃ, εἰς ἄσκησιν γραμμάτων ἐκδίδοται. Καὶ ἐν ὀλίγῳ τό, τε Ψαλτήριον, τοὺς Ἀποστόλων λόγους, καὶ τὴν λοιπὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν διέλαβε. Τὰ μὲν δὴ πρῶτα, τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, καὶ τοῦ κατ' ἀρετὴν βίου τὰ λῃΐα ἐντεῦθεν ἀρχὴν τοῦ προκόπτειν εἰλήφασιν.

Ἐπεὶ δὲ πρὸς ἡλικίαν ὁ παῖς μετεπλάττετο· τὸ Ἀγγελικὸν ἔνδυμα ἠμφιάσατο, καὶ πρὸς τοὺς κατ' ἐχθρῶν ἀγῶνας ἀμεταστρεπτὶ ἐχώρει, καὶ κάλλος τὸ τῆς ψυχῆς ἀρετῶν τοῖς χρώμασιν ἀναμορφωσάμενος, ὡς εἰκόνισμα θεῖον τοῖς ὁρῶσιν ἐδείκνυτο. Τότε περίδοξός τις τῶν τοῦ Βυζαντίου Μεγιστάνων, ἐν τῷ πρὸς Σάγαριν ποταμῷ, φροντιστήριον ἐδείματο· ὄνομα τῷ ἀνδρὶ, Γαλολείκτης (ἐν ἄλλ. Γαλοχείκτης). Καὶ τῷ ἐκεῖσε Ἐπισκόπῳ περὶ τούτου κοινολογησάμενος, τῶν ὑπ' αὐτὸν Μοναστηρίων ἐλλογίμους ἐπιλέξασθαι ἠξίου, εἰς λειτουργίαν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ καινουργηθέντος Σεμνείου. Ὁ δὲ, τὸν μακάριον εὐθὺς Θωμᾶν, ὡς περιβόητον ἄνδρα, καὶ ἀκριβῆ κανόνα τῆς ἐγκρατείας, ἡγεῖσθαι τῶν συνελθόντων τῷ Ἄρχοντι συνεβούλευε. Καὶ δὴ ταύτην εὐφυῶς ἐπὶ χρόνου ἰθύνας, ὅσον αὐτὸς ἐκρύπτετο ταπεινούμενος, τοσοῦτον, ὡς ποικίλης ἀρετῆς καταγώγιον, πᾶσιν ἐγνωρίζετο.

Ὡς δὲ λοιπὸν δι' ὄχλου ὑπὸ τῶν παραβαλλόντων ἐγίνετο, ἐδυσχέραινεν ἐπὶ τούτῳ, καὶ τί μηχανᾶται; Περισκοπήσας τῶν Ἀδελφῶν τὸν ἐξαίρετον, ἡγεῖσθαι τοῦτον διακελευσάμενος

ΠΑΝΟΠΤΕΙΑ ΡΕΒΙΣΙΟΝΙΣΤΙΚΕΣ
Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβάτων

τοῖς λοιποῖς τῶν Ἀδελφῶν, αὐτὸς, ἐφοδιασάμενος ταῖς τούτων εὐχαῖς, ὑπώρειαν εὑρὼν ἡσυχίας ἁρμόδιον, μονώτατος ἐν αὐτῇ εἰσοικίζεται. Ἀλλ' ἐπεὶ τὸν νομέα ἐζήτουν τὰ πρόβατα, τοὺς λόφους καὶ τὰς ὑπωρείας οὐκ ἐνεδίδοσαν ἐρευνῶντες, ἕως οὗ πρὸς αὐτὴν τὴν ὑπώρειαν αἴθριον τὸν Πατέρα κατέλαβον. Καὶ τῶν χειμερινῶν νιφάδων τὸ δριμὺ λογισάμενοι, καὶ τῶν θερινῶν καύσεων τὸ φλογῶδες, τὸν Πατέρα ἐξελιπάρουν, Ἵνα τί σκληροτέραις ἀγωγαῖς σεαυτὸν, λέγοντες, κατατρύχεις, μὴ λογισάμενος τῆς ἐκ τοῦ χοὸς ἡμῶν διαπλάσεως τὴν ἀσθένειαν, ὡς ἐν ταῖς δυσκρασίαις ἑτοίμως εἴωθε διαλύεσθαι;

Μόλις δέ ποτε τούτων συνθέμενος τῇ βουλῇ, μικρὸν γενέσθαι παρηγγυᾶτο τοῖς Μοναχοῖς αὐτῷ καταγώγιον. Καὶ τούτου περαιωθέντος, ἐν τῷ Κυριακῷ μόνος ὑπεισελθών, τοῖς γόνασιν ὑποκλίνας ἑαυτὸν πρὸς τὸ ἔδαφος, Τοὺς πρὸς τὴν σὴν εὐαρέστησιν, Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους ἄνδρας ἀφικέσθαι ἀξίωσον, ἔλεγε. Καὶ δὴ, ὡς ἐξ ἀποστολῆς τότε τινὲς πρὸς αὐτὸν εὐλαβέστατοι προσέβαλον κοσμικοὶ, ἀποκείρασθαι δυσωποῦντες, καὶ συνδιάγειν αὐτῷ εἰς ὑπακοήν. Καὶ ὡς πρὸς Κυρίου τούτους ἐληλυθότας, τὴν ἱερὰν στολὴν ἀμφιέννυσι, καὶ ὡς τοὺς πρώτους τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸν μὲν Ἰωάννην ἐκάλεσε, τὸν δὲ Πέτρον· καὶ σὺν αὐτοῖς τὰς δεήσεις ἐπιπονωτέρας ἐποιεῖτο πρὸς Κύριον.

Ἀλλ' οὐκ ἔφερεν ἐπὶ πολὺ ὁ καινουργὸς τῆς κακίας ὁρᾶν τὰς πανουργίας αὐτοῦ καὶ ἐμβολὰς ἡττωμένας. Καὶ δὴ πρῶτον τούτῳ πλῆθος ἐπιῤῥίπτει κωνώπων, ὡς μήποτε πρὸς βραχὺ ταύτας ὑπενδοῦναι τῷ γέροντι, ἀλλὰ καὶ κοιταζομένῳ, ὡς σκώλοπες ἐπετίθεντο τούτῳ· καὶ ἀνισταμένῳ εἰς προσευχὴν, διὰ τῶν χειλέων εἰς τὸν γαργαρεῶνα εἰσέδυνον· εἰδέπω καὶ τὴν βίαν τῆς φύσεως δι' εὐτελοῦς ἐπαρηγόρει τροφῆς, κωνώπων πλῆρες τὸ προσαγόμενον ἦν. Καὶ τούτοις ἐπὶ τρισὶν ὅλοις ἔτεσιν ἐγκαρτερῶν ἦν, ἐν οἷς οὐκ ἐξέναζεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστῶν, λύσιν πρὸς Κυρίου τῶν ἀνιαρῶν ἐπεζήτει. Ἀλλ' ὀψέποτε τῆς ἀποχῆς τῶν κωνώπων ἐκ Θεοῦ οἰκονομικῶς ἀπαλλαγεὶς, μυῖαι εὐμεγέθεις ἐπανίστανται τῷ Πατρὶ, τὴν ἐκ τῆς ἐγκρατείας αὐτῷ δορὰν δαπανηθεῖσαν, ὡς ἠκονημένα βέλη, κατατιτρώσκουσαι. Ταύτας δὲ πάλιν διαδεξάμενοι μύρμηκες, ἐν τοσούτοις χρόνοις τῷ Ἀθλητῇ ἀντιπαρετάσσοντο, ἀδεῶς αὐτῷ κατ' ὀφθαλμῶν καὶ τῶν μυκτήρων ἐπιῤῥιπτόμενοι.

Ἀλλ' ἐπεὶ, ὥσπερ τινὰ δρῦν, τοῦτον ἀμεταβλητον ἔβλεπεν ὁ πειράζων, ὡς ἐπὶ μιᾶς ἡμέρας, τὰς ἐπὶ χρόνοις ἐννέα, λογισθῆναι τῆς τῶν ἀλγεινῶν ἐπιφορᾶς, ἐπιμανέστερον μᾶλλον αὐτῷ ἐπιτίθεται. Καὶ ἐπεὶ ὁ πανοῦργος οὐ πρὸς τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀχθεῖσαν εἰδὼς ἔχειν τὴν μάχην, ἀλλ' ὡς ἐπ' αὐτὸν τὸν ἐν εἰκόνι καὶ χειρὶ τιμηθέντα Θεοῦ, οὐ μόνον πρὸς συμπλοκὴν τῆς μάχης παρασκευάζεται, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ συναγαγὼν ὄφεις, ἐπεμβαίνει τῷ μακαρίῳ. Εἰπεῖν δὲ πρᾶγμα ὁ λόγος ἐπείγεται, ὡς δυσέφικτον τοῖς πολλοῖς· οὐκ ἦν γὰρ εἶδος ὁράσεως τῷ Πατρὶ, ὃ μὴ μορφὴ ὄφεως αὐτῷ ἐπεφαίνετο· ἀλλ' ὁπωσδήποτε περιφερόμενος ἵστατο, εἴτε χρειωδῶς τῇ ἁφῇ κατελάμβανέ τι, ἐν αὐτῷ τῷ σκεύει καὶ ὄφις ἀνεκαλύπτετο· καὶ τοῦτο οὐχ ἅπαξ, ἢ δὶς, ἀλλ' ἐν ὅλοις ἕνδεκα ἔτεσι πειραζόμενος ὑπὸ τῶν ὄφεων, οὐκ ἐνάρκησεν. Ὁσάκις γὰρ αὐτῷ ἀνακλιθῆναι τῇ κατὰ συνήθειαν κλίνῃ ἔδοξεν, ἑκατέρωθεν ὄφεις συνενεκλίνοντο. Ἀλλὰ τούτων ἀβλαβὴς τῇ προμηθείᾳ τῆς προνοίας διεφυλάττετο.

Τούτῳ ποτὲ τὴν ἀναίμακτον λατρείαν ἐπιτελοῦντι, καὶ ἤδη λοιπὸν πρὸς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας ὄντι, δράκων ἑρπύσας ποθὲν φοβερὸς, τὴν κόγχην τοῦ Εὐκτηρίου περιεζώσατο· τοῦ συμπονοῦντος δὲ τῷ Πατρὶ Ἀδελφοῦ πρὸς τὴν τῆς Ἱερουργίας διακονίαν, τότε εἰς τὴν τοῦ εὐκράτου προσκομιδὴν ἐξελθόντος, τῆς κόγχης τὸ θηρίον ἀποῤῥάγεν, παρὰ τῇ φλιᾷ πεσὸν τῆς εἰσόδου, ὡς βοῦς, ξένον ἐδείκνυτο θέαμα. Ὡς δὲ τὸ πρὸς σύνηθες τῶν Μυστηρίων περάνας ὁ Ἱερεὺς, τοῦ Διακόνου τὸ εὔκρατον ἐπιχρονίζοντος ἤσθετο, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπιδεῖν βουληθεὶς, ἑωράκει τὸν μὲν θῆρα τῇ φλιᾷ ἐπικείμενον, τὸν δὲ διακονητὴν, ὑπότρομον ἔσω τα, πλήρης γενόμενος Πνεύματος, Εἴσελθε, καὶ μὴ διακριθῇς, φήσας τῷ Ἀδελφῷ, αὐτὸς ἀπερισπάστως τὴν προσκομιδὴν ἐπετέλει. Τῇ παραινέσει δὲ τοῦ Πατρὸς ἐκεῖνος ἀναθαρσήσας, ὡς ὑπόπτερος ὑπερβὰς τοῦ θηρὸς, εἴσεισι πρὸς τὸν καλέσαντα.

Δημοσιεύσεις Βιβλίων Ακαδημίας Αθηνών
Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβάτων

Καὶ τῆς ἱερᾶς τελεσθείσης Μυσταγωγίας, ὁ Γερεὺς πρὸς τὸν Θῆρα, μήπω τὴν στολὴν ἀπαλλάξας, ἀτρέμας ἔξεισι προσειπών· Εἰ πρὸς τὸ τέλος ἔχεις τῇ τοῦ Θεοῦ μου προνοίᾳ, ὦ Θηρίον, ἐπακολούθει μοι. Καὶ πρὸς τὸ ἄκρον ὁ Θὴρ τοῦ φαινολίου ἐπικατασχών, συρόμενος εἵλκετο· καὶ ὡσεὶ τόξου βολὴν ἀποστὰς, καὶ πρός τινα γενόμενος φάραγγα, λόφων ἐξ ἑκατέρων ταύτῃ κειμένων, ἔστη εἰς προσευχὴν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτο τελευταῖον προσειπών· Ὁ ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας πατεῖν εἰρηκώς, εὐδόκησον κἀμὲ τὸν ἐλάχιστον, Κύριε, ἐπὶ τοῦδε τοῦ φάραγγος ἐπάνω τοῦ Θηρὸς γενέσθαι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ὡς τοῦτο εἴρηκεν, ὑψωθὲν τὸ Θηρίον, ὑπὸ τὸ χάσμα κατεσπάσθη· καὶ αὐτῷ ἑκάτεροι οἱ βουνοὶ ἐπέπεσον, ὡς τοῦ φάραγγος ἀναγεμισθέντος, πεδιάδα γενέσθαι τὸν τόπον. Ὁ γοῦν γέρων, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, τὸ κελλίον κατέλαβε· καὶ τότε ἐξαίσιον τέρας ἐδείκνυτο. Οἱ ὑπὸ τὴν κέλλαν γὰρ ἐμφωλεύοντες ὄφεις, καὶ τὸν Ἅγιον ἐπὶ τοσούτοις ἔτεσιν ἐπαλγείναντες, ὡς τούτου δεδοξασμένον εἶδον τὸ πρόσωπον, οἷα πυρὸς, μὴ φέροντες τὴν κατάκαυσιν, ἄρδην ἀποδιδράσκουσιν εἰς τὸν τοῦ χωνευθέντος δράκοντος τόπον· καὶ, Θεοῦ προνοίᾳ, εἰς πλῆθος ἄπειρον ὄντες, ἀπώλοντο. Πτηνὰ γάρ ποθεν τότε, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὄφεων, ὡς ἐξ ἀποζολῆς ἱπτάμενα, τοὺς τεθνεῶτας ὄφεις καταβρωμα ποιησάμενα, ᾠχοντο.

Ἔκτοτε γοῦν τῶν πειρασμῶν ἀφεθεὶς ὁ Πατὴρ, χάριν ἐκ Θεοῦ προρρήσεων εἴληφε, καὶ μᾶλλον ταῖς σκληροτέραις ἀγωγαῖς ἑαυτὸν προσηρέθιζεν. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἡσυχίας ἦρα, ὡς πρὸς αὐτὸν πολλοὺς ἑώρα τοὺς εἰσβάλλοντας, ἐπὶ τὰ ἐρημικώτερα τῶν ὀρέων μεταναστεύειν ᾠήθη. Καὶ τὸν μὲν Ἰωάννην ἡγεῖσθαι τῆς Μονῆς διαταξάμενος, τῷ Πέτρῳ τὴν τοῦ διορατικοῦ χάριν προδιεσάφησεν. Οὗ γενομένου, ἡ προφητεία τοῦ Πατρὸς οὐ διήμαρτεν. Ὅμως εἰς ἓν χωρήσαντες τῶν τούτῳ προρρήσεων, ὡς ἐκ πρασπέδου τοῖς φιλοπονεῖν βουλομένοις καὶ αἴρουμένοις, τὸ ὅλον δείξωμεν ὕφασμα.

Τούτῳ ποτὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων εὐσεβέστατος ἄναξ Λέων (ὁ Σοφὸς), ὁ τοῦ Βασιλείου υἱὸς, τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀναφυὲν συγγραψάμενος, καὶ σφραγίσας, ἐξαπέστειλε τὴν τοῦ σκοπὸν λύσιν ἐπιζητῶν. Ὡς δὲ τὸν τοῦ γραμματίου ἄγγελον πρὸς τῇ φλιᾷ τῆς κέλλης ἧσθετο γεγονότα, ἔξω τοῦτον προσυπαντήσας, ἕτερον τῇ χειρὶ ἐσφραγισμένον ἔχων πιττάκιον, Δέξαι τοῦτο, Ἀδελφὲ, εἶπε, καὶ πρὸς τὸν ἀποστείλαντά σε ὑπόστρεφε. Ἐπὶ τούτῳ καταπλαγεὶς ὁ τὸ βασιλικὸν ἐπιφερόμενος γράμμα, Καὶ τί, Πάτερ, τί τῷ ἀποστείλαντι, ἔφη, πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ζητουμένου ἐρῶ; ἐπεὶ τὸ προσκομισθὲν οὐκ ἀπείληφας. Καὶ ὁ Πατήρ· Ἀρκεῖ, τέκνον, ἀρκεῖ· τῷ Θεῷ περὶ τούτου μελήσει. Τότε λαβὼν τὸ πιττάκιον τῷ Πνευματικοῦ πρὸς τὸν ἀποστείλαντα ἔρχεται. Καὶ δῆλα ποιήσας τὰ ἐπακολουθήσαντα τῷ κρατοῦντι, ἐξέπληξεν αὐτόν. Ὅτε δὲ καὶ τὴν τῆς γραφῆς γεγεννημένην ἔκβασιν τῆς τοῦ γέροντος προφητείας ὁ Κρατῶν ἐθεάσατο, πάσῃ μηχανῇ ἐχρήσατο θεάσασθαι αὐτόν. Ὁ δὲ ἀφιλόκοσμος καὶ ταπεινόνους ὢν, ἀντιμηχανευσάμενος εὐφυῶς, οὐ συνεχώρησε τοῦτο γενέσθαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀλίγα, καὶ ἐκ τῶν τούτου μαθητῶν ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐμάθομεν· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον ἐπανέλθωμεν.

Ὁ ἡγιασμένος οὖν Θωμᾶς, ἐπεὶ καλῶς τὰ τῆς ποίμνης διέθετο, τῶν ἐκεῖθεν ἀπάρας, δύσβατον καὶ ἀδιόδευτον χῶρον καταλαβὼν, ὡς στρουθίον μονώτατον, ἐν αὐτῷ εἰσοικίζεται, ἀπρόϊτος διελθὼν τῶν νηστειῶν τὴν περίοδον. Εἴ δέ τινι τῶν Ἀδελφῶν περὶ ψυχὴν ποτὲ συνέβη κινδύνῳ περιπεσεῖν, διὰ μακροῦ τοῦ χρόνου τούτους ἐπισκεπτόμενος, τὰ πρὸς σωτηρίαν ἐδίδου· καὶ πάλιν ὡς εἰς ἀναψυχὴν, εἰς τὸν δύσβατον χῶρον ἀνέτρεχεν. Οὕτως ἐπὶ πλείστους χρόνους διαρκέσας, καὶ ἐν γήρᾳ πίονι γεγονὼς, μικρὸν τὸ σῶμα τρυχωθεὶς, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν ἐναπέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Φωνῆς ἑορταζόντων καθαρῶς ἔνθα, ἦχος ἐξακούεται, ἀγαλλομένη τῇ ψυχῇ, Ἀθληταὶ κατεσκηνώσατε, θυμηδίας ἐμπιπλάμενοι καὶ μέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡδύς μοι ἀνεβόα Ἑρμογένης, ὃν περ θνήσκω θάνατον· ἐμοὶ τὸ ζῆν ἐστὶ Χριστὸς, τὸ θανεῖν δὲ κέρδος ἄπειρον· ἐκκοπτέσθω μου

τὰ μέλη, πόθῳ ψάλλοντος· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φρονήσει ςερροτάτῃ τῇ τῶν ζώντων, σεαυτὸν ἐνέγραψας, βίβλῳ ᾗ Εὔγραφε σοφέ· κεφαλὴν γὰρ ἀφαιρούμενος, ὡς ἐν ἅρματι τῷ σῷ ἐπέβης αἵματι, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς μετεβιβάσθης. Θεοτοκίον.

Οὐ φλέξας σου τὴν μήτραν, οὐ σαλεύσας Παρθενίας σήμαντρα, ὁ σαρκωθεὶς Λόγος ἐκ σοῦ, προελήλυθε παρέχων ἡμῖν, ἀφθαρσίαν καὶ ζωήν, Κόρη τοῖς μέλπουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ἡ. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ῥήγνυται σοῦ πρὸ ποδῶν ὁ ματαιόφρων, συμπατούμενος Μηνᾶ Θεόφρον· ὀφθαλμῶν στερήσας γὰρ σὲ καὶ γλώττης, τὸν λογισμὸν, οὐκ ἐσάλευσε τῆς στάσεως τῆς κρείττονος· διὸ γηθοσύνως ἀνεκραύγαζες· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅτε σε τῇ ὠμοτάτῃ προαιρέσει, ἑκατέρων χειρῶν καὶ ποδῶν σου, δικαστὴς ἐξέρησεν ὁ παράφρων, τότε σοφὲ, τῶν βραβείων ἐφιέμενος Ἑρμόγενες, Χριςῷ ἐμελῴδεις ἀγαλλόμενος· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμνῶ σου Μηνᾶ τοὺς θείους ἄθλους· τιμῶ Ἑρμογένους τοὺς ἀγῶνας· προσκυνῶ τὰ λείψανα· ἀναμέλπω τὺς αἰκισμούς, τὰ δεσμὰ τοὺς διωγμούς τε καὶ τὰς μάςιγας, δι' ὧν πρὸς ζωὴν βοῶντες ἤρθητε· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, τῆς Θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν, Λυχνίαν, Θρόνον Θεοῦ, καὶ Παλάτιον καὶ Γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξει-
» κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέ-
» ξατο φλέγει Νέυς, ὡς ὐδὲ πῦρ, τῆς Θεότητος,
» Παρθένου ἦν ὑπέδυ νηδύν. Διὸ ἀνυμνοῦντες
» ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα
» τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Ἴδε φωταυγὴς πανήγυρις, φωτοειδῶν Μαρτύρων πᾶσιν ἐξέλαμψε, καταυγάζουσα, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ ψυχῶν ἀβλεψίαν ἐξαίρουσα· προσέλθωμεν προθύμως, ἁγιασμὸν ἀπαρυσόμενοι.

Ὧν περ ἀγαθῶν ἐτύχετε, ἐπουρανίων δόξης, ἧς ἠξιώθητε, πίστει τὴν φαιδρὰν, μνήμην ὑμῶν τοὺς γεραίροντας, ὡς Θεῷ παριστάμενοι πάντοτε, τυχεῖν ἐκδυσωπεῖτε, Μεγαλομάρτυρες δεόμεθα.

Σῶμα καὶ ψυχὴν προσήξατε, τῷ Ποιητῇ τῶν ὅλων θυσίαν ἄμωμον, ὁλοκαυτωθέντες, τῷ πυρὶ τῶν κολάσεων, καὶ Μαρτύρων χοροῖς ἠριθμήθητε, φωτὶ ἀκραιφνεστάτῳ, καταλαμπόμενοι Θεόφρονες.

Ἤρθη πρὸς μονὰς σκηνούμενος, φωτοειδὴς Μαρτύρων χορὸς ὁ ἔνθεος, καὶ παρίσταται, Πατρὶ Υἱῷ τε καὶ Πνεύματι, ἀπολαύων τρανῶς τῆς θεώσεως, Μηνᾶς σὺν Ἑρμογένει, καὶ τῷ Εὐγράφῳ οἱ Θεόφρονες. Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς τοῦ τόκου σου, ἡ ἀπωσθεῖσα φύσις ἡμῶν Πανάμωμε, εἶδε καὶ νυκτὸς ἐξ ἀγνωσίας λελύτρωται, καὶ παθῶν τῆς σκοτώδους συγχύσεως· διό σε ὡς αἰτίαν, τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κα-
» τασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ῥητορικοῖς σου λόγοις, καὶ θείοις θαύμασι Μηνᾶ, συναθλητὴν ἐπεσπάσω, τὸν ἱερὸν Ἑρμογένην, μεθ' οὗ σε σὺν τῷ Εὐγράφῳ, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν. Θεοτοκίον.

Θεοκυήτορ Μαρία, τῶν γηγενῶν εὐκληρία, ἁμαρτωλῶν προστασία, Χριστιανῶν ἐλπὶς μόνη, κόσμου παντὸς σωτηρία, ῥῦσαι πυρὸς ἀπειλῆς με.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ κόσμου φωστήρων ἐξέλαμψε, Μηνᾶ τε Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου, τῶν πιςῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι. Διὸ τῷ ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

στεφανώσαντι αὐτοὺς, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὸν ὕμνον προσάξωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'. Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σε, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, καθορῶσα, τὴν καρδίαν γοερῶς, ἐτέτρωτο βοῶσα· Ἀνάστα ὦ Υἱέ μου, ὅπως ὑμνήσω σου τὴν ἔγερσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένῃ, διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνείαν ποιούμεθα τῶν πρὸ Νόμου, καὶ ἐν Νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ

Τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Κάθισμα ὅλον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ'. Ἀνατολικὰ, γ'. καὶ τῶν Προπατόρων Στιχηρὰ προσόμοια, δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Τῶν Προπατόρων σήμερον πιστοὶ, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτήν· τὸν μεγαλύναντα αὐτοὺς, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταιὸν καὶ δυνατόν· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ Θεόπαιδα Μαρίαν τὴν Ἁγνήν· ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε, Χριστὸς, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφὴν, καὶ σωτηρίαν τὴν αἰώνιον. Ὃς τοὺς Ἁγίους Παῖδας ἐκ πυρὸς, ῥυσάμενος Δέσποτα, καὶ ἐκ στόματος λεόντων Δανιὴλ· ὁ εὐλογήσας Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ τε τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὸν τούτου υἱὸν τὸν Ἰακώβ· ὁ εὐδοκήσας ἐκ σπέρματος, τούτων γενέσθαι καθ' ἡμᾶς, ἵνα τοὺς πρὶν ὀλισθήσαντας, σώσῃς Προπάτορας ἡμῶν, σαυροῦσαι καὶ θάπτεσαι, καὶ συντρίβεις τοῦ θανάτου τὰ δεσμὰ· συνεγείρεις τε πάντας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ὄντας ἐν νεκροῖς, προσκυνοῦντάς σου Χριστὲ, τὴν Βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογὸς, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτουν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ· καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός· καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὤφθη φιμωτής· ὧν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτὴρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρὸς, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ὥσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοὶ, καὶ Ἅγιοι Παῖδές σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογὸς τῆς τοῦ πυρὸς, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν. Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστὸς, τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σου, ἐπιδημίαν προδηλῶν, Ἑώρων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησὶ, καὶ κριτὴς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρὸς ἐπέξη ποταμός· οὗ ῥυσθείημεν Χριστὲ, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας, ἅπαντας εὐφημήσωμεν σήμερον πιστοί· Ἀβραὰμ τὸν φιλόθεον, Ἰσαὰκ τὸν ἐξ ἐπαγγελίας τεχθέντα, καὶ Ἰακὼβ, καὶ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας· Δαυὶδ τὸν πραότατον, καὶ Δανιὴλ τὸν ἐπιθυμιῶν Προφήτην, καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας σὺν αὐτοῖς γεραίροντες, τοὺς τὴν κάμινον εἰς δρόσον μεταβαλόντας· αἰτούμενοι ἄφεσιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ Ἤχου.

Δόξα, Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Τῶν Προπατόρων τὸ σύγκλημα, οἱ φιλέορτοι δεῦτε, ψαλμικῶς εὐφημήσωμεν· Ἀδὰμ τὸν Προπάτορα, Ἐνὼχ Νῶε Μελχισεδὲκ, Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ· μετὰ νόμον, Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, Ἰησοῦν Σαμουὴλ καὶ Δαυίδ·

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

μεθ' ὧν τὸν Ἡσαΐαν, Ἱερεμίαν Ἰεζεκιὴλ, καὶ Δανιὴλ καὶ τοὺς δώδεκα, ἅμα Ἠλιοὺ, Ἐλισσαῖον καὶ τοὺς ἅπαντας· Ζαχαρίαν καὶ τὸν Βαπτιστὴν, καὶ τοὺς κηρύξαντας Χριστὸν, τὴν ζωὴν καὶ ἀνάστασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ἀ'σπόρως ἐκ Θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρὸς, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα· δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον.

Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων, Ἦχος β'.

Ἐ'ν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ Ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεὴς, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων. Ἡ συνήθης Στιχολογ. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τῷ Ἤχου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀ'νάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. Ὁ Ν'.

Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωηχου ὁ Ἀναστάσιμος, τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ τῶν Προπατόρων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τρεῖς Παῖδας ὑμνῶ, Δανιὴλ τε τὸν μέγαν.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὸν ἄναρχον Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα θεοπρεπῶς, τὸν ἐν τῇ καμίνῳ νεανίαις, συμβολικῶς ὁραθέντα δοξάσωμεν.

Ῥ'ήμάτων τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, οἱ εὐγενεῖς Παῖδες, καταπτύσαντες καρτερῶς, τροφαῖς παρανόμοις μιανθῆναι, χαλδαϊκῶς οὐ κατηξίωσαν.

Ἐ'τρέφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, τροφαῖς αὐτομάτοις, κεχρημένοι δὲ σαρκικῶς, τῶν ἀβροδιαίτων ταῖς ἰδέαις, τῷ Βασιλεῖ ὡραιότεροι δείκνυσθε. Θεοτοκίον.

Ἰ'ὸν τὸν τοῦ ὄφεως ἀκοαῖς, πικρῶς ἐμπαρέντα, ταῖς τῆς Εὔας ἡ ἐκ Δαυῒδ, βλαςήσασα Κόρη θεραπεύει, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων Προπατόρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πατράσιν αἶνον εἰκότως νῦν εἰσφέρω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος ἀ.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε.

Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν, πρὸ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ ἐκλάμψασι, καὶ τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Κύριον καὶ Δεσπότην, γνώμῃ ὀρθῇ, τεθεραπευκόσι, καὶ ἀδύτου φωτισμοῦ, νῦν ἀπολαύουσιν.

Ἀ'δὰμ τὸν πρῶτον τιμήσωμεν, χειρὶ τετιμημένον τοῦ κτίσαντος, καὶ πάντων ἡμῶν Προπάτορα, ἤδη γεγεννημένον, καὶ ἐν σκηναῖς, ταῖς ἐπουρανίαις, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν ἀναπαυόμενον.

Τὸν Ἄβελ δῶρα προσάγοντα, ψυχῇ εὐγενεστάτῃ προσήκατο, ὁ πάντων Θεὸς καὶ Κύριος· τοῦτον δὲ μιαιφόνῳ, πάλαι χειρὶ, τεθανατωμένον, ἀνεκόμισε πρὸς φῶς, ὡς Θεῖον Μάρτυρα. Θεοτοκίον.

Ῥ'ητῶν ἐνθέων ἀκούσωμεν, βοώντων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν· ἰδοὺ γὰρ Σπηλαίῳ τίκτεται, Κόρης ἐξ ἀπειράνδρου· οὗ τὸν φρικτὸν, τόκον προμηνύει, Ἀστρολόγοις ὁ ἀστὴρ ἐπιφαινόμενος. Καταβασία.

» Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ » οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ » γῆς, ὑψώθητε· ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, » καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δε» δόξασται.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σύνεσιν κτησάμενοι, τὴν θεοδίδακτον Δέσποτα, Παῖδες Δαυῒδ, Νόμους τοὺς πατρῴους, θεοφρόνως ἐτήρησαν.

Πῦρ οὐ κατεφλόγισε, τὰ καθαρώτατα σώματα, τῶν εὐσεβῶν· διὰ γὰρ νηστείας, ψυχοτρόφου ἠρδεύοντο.

Αἶνον τὸν παγκόσμιον, καὶ πολυύμνητον ᾄδουσι, Παῖδες οἱ τρεῖς, μέσον τῆς καμίνου, θαυμαστῶς δροσιζόμενοι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Δήμου Βόλου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Θεοτοκίον.

Ἵνα τόκον Δέσποτα, ἐκ παρθενεύοντος σώματος, δείξῃς ἡμῖν, σώζεις ἐν καμίνῳ, παρθενεύοντα σώματα.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἄδεται ἐν κόσμῳ, τὸ τοῦ Σὴθ πρὸς τὸν Κτίστην διάπυρον· ἐν γὰρ ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, καὶ ψυχῆς διαθέσει, αὐτὸν ὄντως ἐθεράπευσε· καὶ νῦν ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων βοᾷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Στόματι καὶ γλώσσῃ, καὶ καρδίᾳ Ἐνὼς ὁ θαυμάσιος, ἐπικαλεῖσθαι θεοφρόνως, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, θεὸν ἤλπισεν ἐν πνεύματι· καὶ εὐαρέστως βιώσας ἐν γῇ, κλέος ἀπηνέγκατο.

Ἱερολογίαις, ἱεραῖς τὸν Ἐνὼχ μακαρίσωμεν· εὐαρεστήσας γὰρ Κυρίῳ, μετετέθη ἐν δόξῃ, ὀφθεὶς κρείττων καθὼς γέγραπται, θανάτου οἷα θεοῦ πεφυκὼς, δοῦλος γνησιώτατος.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ προσδοκία, τῶν Ἐθνῶν ἐκ Παρθένου προέρχεται· καὶ Βηθλεὲμ τὴν κεκλεισμένην, ὑπανοίγει προσφόρως, Ἐδὲμ Λόγον σωματούμενον, εἰσδεδεγμένη καὶ φάτνῃ σαρκὶ, ἐπανακλινόμενον.

Καταβασία.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀῤῥεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων » ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ » τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας » ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἦχος β'.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισὶ, τὸ πῦρ μετεβάλλετο· ὁ θρῆνος εἰς χαρὰν, ταῖς Γυναιξὶν ἐνηλλάττετο· Ἄγγελος γὰρ, ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν, εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δὲ, τὴν ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Ἐὰν δὲ δόξῃ τῷ Προεστῶτι, λέγομεν Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Γυμνήσωμεν πιστοὶ, τοὺς Προπάτορας πάντας, Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐπὶ γῆς ὁραθέντος, δοξάζοντες ἐν ᾄσμασι, τὸν αὐτὸς θαυμασώσαντα, ὡς τὴν ἔλευσιν, προεκτυπώσαντας τούτου, καὶ τὴν γέννησιν, τὴν ἐκ Παρθένου ἀφράστως, τῷ κόσμῳ κηρύξαντας.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, ἐνθεαστικῶς τὸν νοῦν φωτιζόμενος, τὰ ἐνύπνια διέλυσε, τῶν Αὐτοκρατόρων θείᾳ χάριτι.

Ἀπαστράπτει τοῖς θαύμασιν, ἡ ἐν τῇ καμίνῳ τῶν Παίδων ἄθλησις· τὸν γὰρ τύραννον ἐζώγρησε, πρὸς ἐπίγνωσίν σου Παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, καὶ τῆς μουσικῆς μέλη παναρμόνια, τοὺς γενναίους οὐ κατέθελξαν, καὶ χρυσῇ εἰκόνι οὐχ ὑπέκυψαν.

Θεοτοκίον.

Γυμνῳδίαις Πανύμνητε, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες γεραίρουσι, τὸν Υἱόν σου τὸν ὑπέρθεον, ὃν ἐν τῇ καμίνῳ ἐπεγίνωσκον.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Αἶνον προσαγάγωμεν Θεῷ, τιμῶντες μελῳδήμασι, Νῶε τὸν ὄντως ὄντα δίκαιον· ἐν πάσαις γὰρ ἐντολαῖς, θείαις καλλυνόμενος, ὤφθη τῷ Χριστῷ εὐαρεστήσας, ᾧ μελῳδοῦμεν πιστῶς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰδών σου Θεὸς τὸ εὐγενὲς, τῆς γνώμης τὸ ἀκέραιον, καὶ κατὰ πάντα Νῶε τέλειον, δευτέρου κόσμου σαφῶς, ἀρχηγόν σε δείκνυσι, σώσαντα αὐτῷ παντὸς ἐκ γένους, κατακλυσμοῦ αἰσθητοῦ, σπέρμα, ὡς αὐτὸς διετάξατο.

Νῶε τὸν φυλάξαντα Θεοῦ, τὸν νόμον ἀπαράτρωτον, καὶ εὑρεθέντα τότε δίκαιον, τῇ γενεᾷ ἑαυτοῦ, καὶ ξυλίνῃ σώσαντα, πάλαι κιβωτῷ ἀλόγων γένη, προστάξει παντουργικῇ, ὕμνοις εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Οἶνον κατανύξεως ἡμῖν, πηγάζει τοῖς τιμῶσί σε, Νῶε μακάριε ἡ μνήμη σου, εὐφραίνουσα καὶ ψυχὰς, καὶ καρδίας πάντοτε, τῶν εἰλικρινῶς μακαριζόντων, τοὺς τρόπους σου τοὺς σεμνοὺς, καὶ τὴν πολιτείαν τὴν ἔνθεον. Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ ἀπολύτρωσις ἡμῶν, ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, καὶ σπαργανοῦται ὥσπερ νήπιον· καὶ Μάγοι Ἀνατολῶν, Βασιλεῖς ἀφίκοντο, τοῦτον ὡς Θεὸν καὶ Βασιλέα, τεχθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, βλέψαι καὶ λατρεῦσαι σὺν δώροις πιστῶς. Καταβασία.

» Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος » ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀ» νεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς, κατα» σκίου δασέος· ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράν-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

» δρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει
» σου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μυηθέντες τὸν Νόμον, Σῶτερ οὐκ ἠρνήσαντο οἱ σοὶ θεράποντες, Δανιὴλ ὁ μέγας, σὺν τρισὶ Νεανίαις θεόφροσιν· ἀλλ' ἰσχὺν λαβόντες, τὴν παρὰ σοῦ τοῦ εὐεργέτου, τοὺς τυράννους ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νοερῶς ἐμυεῖτο, Δανιὴλ φιλάνθρωπε τὰ σὰ μυστήρια· ἐπὶ γὰρ νεφέλης, ὡς Υἱόν σε ἀνθρώπου ἐρχόμενον, τῶν ἐθνῶν ἁπάντων, οἷα Κριτὴν καὶ Βασιλέα, ἐθεώρει νοὸς καθαρότητι.

Ὡραιώθητε Παῖδες, ὑπὲρ λίθον σάπφειρον, ὑμῶν τὰ σώματα, ὡς αὐγὴ χρυσίου, εὐσεβείας τῷ ζήλῳ πυρσεύετε, ἐμπεριπατοῦντες χαρμονικῶς ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ κροτοῦντες χορείαν παγκόσμιον.

Θεοτοκίον.

Δανιὴλ σε Παρθένε, Ὄρος προδιέγραφε σαφῶς ὁ ἔνθεος· οἱ τριττοὶ δὲ Παῖδες, καθορῶντες τὴν φλόγα δροσίζουσαν, τὸν σὸν θεῖον τόκον, μελῳδικῶς ἀνευφημοῦσιν, ὡς Σωτῆρα καὶ Κτίστην καὶ Κύριον.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ἐπαίνοις τιμάσθω, ἐνθέοις ὁ Σὴμ, πατρικὴν εὐλογίαν καρπούμενος, καὶ ἔναντι εὐάρεστος δεικνύμενος Θεοῦ, καὶ τοῖς τῶν Προπατόρων, χοροῖς κατειλεγμένος, καὶ ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων, περιχαρῶς ἀναπαυόμενος.

Γνοεῖν ἠξιώθη, ὡς φίλος Θεοῦ, Ἀβραὰμ τὴν ἡμέραν τοῦ Κτίστου αὐτοῦ· καὶ ἔμπλεως ἐγένετο, χαρᾶς πνευματικῆς· τοῦτον οὖν διανοίας, εὐθύτητι τιμῶντες, μακαρίσωμεν πάντες, ὡς τοῦ Θεοῦ πιστὸν θεράποντα.

Κατεῖδες ὡς θέμις, ἀνθρώπῳ ἰδεῖν, τὴν Τριάδα, καὶ ταύτην ἐξένισας, ὡς φίλος γνησιώτατος, παμμάκαρ Ἀβραάμ· ὅθεν μισθὸν κομίζῃ, τῆς ξένης ξεναγίας, τὸ γενέσθαι ἀπείρων, Ἐθνῶν Πατὴρ διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κενοῦται, σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ ἀρχὴν ὁ προάναρχος δέχεται· πτωχεύει δὲ ὁ πλούσιος· καὶ Λόγος ὢν Θεοῦ, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, προσκλίνεται ὡς βρέφος, τὴν ἀνάπλασιν πάντων, τῶν ἀπ' αἰῶνος ἐργαζόμενος.

Καταβασία.

» Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς
» μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰ-
» ρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν
» Θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυ-
» κτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάν-
» θρωπε.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἄρξαντες τῶν ψυχικῶν, παθημάτων τῇ δυνάμει τοῦ Λόγου, χώρας ἐθνῶν Χαλδαίων, ἡγεμόνες γεγόνατε· οἶδε γὰρ ἡ ἀρετὴ, γέρα χαρίζεσθαι, κεκτημένοις, ὦ τοῦ Δαυὶδ σοφοὶ ἀπόγονοι.

Νέκρωσιν ὁ Δανιὴλ, ζωηφόρον ἐνδυσάμενος πάλαι, τὸν ὡς Θεὸν Χαλδαίοις, δυσσεβῶς νομιζόμενον, ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς, δράκοντα κάκιστον, ἱερεῖς δὲ τοὺς δυσμενεῖς, σοφῶς ἀπέκτεινεν.

Θεοτοκίον.

Γλεών μοι τὸν Κριτὴν, τὸν υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μήτηρ δυσώπησον· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Τύπωσις Χριστοῦ, τοῦ πάθους γεγένησαι, σαφῶς Ἰσαὰκ μακαριώτατε, ἀναγόμενος, πατρικῇ εὐπειθείᾳ τοῦ θύεσθαι· διὰ τοῦτο μεμακάρισαι, καὶ φίλος Θεοῦ, ὥφθης ὄντως γνησιώτατος, μετὰ πάντων Δικαίων σκηνούμενος.

Ὤφθη Ἰακὼβ, θεράπων πιστότατος, τοῦ πάντων Θεοῦ· ὅθεν ἐπάλαισε, μετ' Ἀγγέλου νοῦς, καθορῶν τὸν Θεὸν μετωνόμασται· καὶ καθεύδων θείαν κλίμακα τεθέαται, ἣπερ Θεὸς ἐπεστήρικτο, ὁ σαρκὶ προσπλακεὶς ἀγαθότητι.

Στέργων Ἰωσὴφ, πατρὸς τὴν εὐπείθειαν, ἐν λάκκῳ βληθεὶς, προσαπεμπόληται, εἰς προτύπωσιν, τοῦ τυθέντος καὶ λάκκῳ βληθέντος Χριστοῦ, σιτοδότης τε Αἰγύπτου ἐχρημάτισε, σώφρων γεγονὼς καὶ δίκαιος, Βασιλεύς τε παθῶν ἀληθέστατος.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, Παιδίον γνωρίζεται, ὁ ὢν σὺν Πατρὶ ἀεὶ καὶ Πνεύματι· σπαργανοῦται δὲ, ὁ τὴν γῆν σπαργανώσας ὁμίχλῃ σαφῶς, καὶ ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλιται· τούτου νῦν προεορτάσωμεν, γεγηθότες τὴν ἄσπορον γέννησιν.

Καταβασία.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν,
» ἐναλίος θὴρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

» δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν,
» διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ
» ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀ-
» πήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πεῖραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ἀναγινώσκομεν πρῶτον τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας τοῦ μηνὸς, εἶτα τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Στίχοι.

Δέξασθε χαρὰν, οἱ πάλαι Προπάτορες,
Βλέποντες ἐγγίζοντα Χριστὸν Μεσσίαν.

Γήθεο Ἀβραὰμ, ὅττι Πρόπαππος Χριστοῦ ἐδείχθης.

Τὰ κατὰ τὸν μακάριον Ἀβραὰμ, ἀπὸ τῆς Βίβλου τῆς Γενέσεως, τῷ θεσπεσίῳ ἱστορηθείσης Μωσεῖ, καὶ σοφοῖς καὶ ἰδιώταις γινώσκονται· εἰς ἐπήκοον γὰρ κατὰ τὰς νηστευσίμους ἀναγινώσκομεν ἡμέρας. Οὐκ ἀγνοοῦμεν γὰρ, ὅτι ἐκ τῆς Χαλδαίων χώρας ὥρμᾶτο, καὶ ὅτι ἐθνικὸς, (ἔθνος γὰρ πρὸ τῶν Ἰουδαίων οἱ Χαλδαῖοι) καὶ ὅτι Πατέρα εἶχεν εἰδωλολάτρην· ἀλλ' ὅμως, καὶ ἀπὸ τοιούτου τὸ γένος κατάγων, οὐδὲν ἔσχε κώλυμα πρὸς θεογνωσίαν· ἀλλ' εἴ τι δεῖ καὶ παράδοξον εἰπεῖν, ἐντεῦθεν πρὸς τὴν τοῦ ὄντος καταλῆψιν μᾶλλον ἐχειραγωγήθη. Κατανοήσας γὰρ, ὡς οὐδὲν τῶν κτισμάτων Θεὸς, καὶ τὴν εὐταξίαν τῶν ὄντων συνιδὼν, ἐκ τῶν ὁρωμένων τὸν ἀόρατον ἔγνω, καὶ Θεὸν τοῦτον προσεκύνησε, διακρατοῦντα καὶ κυβερνῶντα τὰ πάντα, καὶ τοῖς ὅλοις τὴν φαινομένην εὐαρμοστίαν καὶ τάξιν ἐπιθέντα.

Ὃς χρηματισθεὶς, καὶ τὴν οἰκίαν καταλιπεῖν κελευσθεὶς, τοῦτο δὴ καὶ ποιεῖ, μηδὲν τῇ πίστει διακριθεὶς, καὶ γέρας τῆς ὑπακοῆς ἐν βαθεῖ γήρᾳ τὸν Ἰσαὰκ λαμβάνει, καὶ τὸ, πολλῶν ἐθνῶν γενέσθαι Πατέρα· ἐξ αὐτοῦ γὰρ γενέσθαι τὸν Ἰακὼβ, καὶ ἀπὸ τούτου τὸν Ἰούδαν (ἀφ' οὗ καὶ ὁ Χριστὸς) καὶ τοὺς λοιποὺς αὐτοῦ ἀπογόνους κτᾶται.

Τοῦτον, ὡς Χριστοῦ Προπάτορα γεγονότα, μνήμης ἀξιοῦντες οἱ Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν καὶ Διδάσκαλοι, παρέδωκαν ἡμῖν ταύτην ποιεῖν ἐγγύς που, καὶ οὐ κατὰ διάστασιν ἡμερῶν πολλῶν, τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τάχα κατὰ τὴν τοῦ Θείου Πνεύματος ἔμπνευσιν τοῦτο, καὶ οὐχ ἁπλῶς διαταξάμενοι καὶ τυπώσαντες. Ἐπεὶ γὰρ ὑπὸ φιλανθρωπίας ὁ ὑπεράγαθος καὶ φιλάνθρωπος Σωτὴρ, γενναρχὴν αὐτὸν καὶ τὸς ἐξ αὐτοῦ σχεῖν κατηξίωσεν, ἐδικαίωσαν τῆς πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ ἀναδείξεως, οὐ πόῤῥω πάνυ τὴν τούτων μνήμην πανηγύρεως ἄγειν ἡμέραν, ὡς γενναρχου τε καὶ Προπάτορος.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἦχος Θεοσεβὴς ἐμελῳδεῖτο, ἐκ μέσου πυρὸς τῷ Παντοκράτορι· Ἀζαρίας γὰρ Θεῖον χορὸν συστησάμενος, τὴν ᾠδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λύρα Νεανιῶν ἐθεολόγει, τὸν πάντων Θεὸν καὶ Παντοκράτορα, τὸν αὐτοῖς ἐν καμίνῳ, τρανῶς ὀπτανόμενον, καὶ ᾠδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημένους, εἰδὼς ὁ κρατῶν ὡς ἐθεάσατο, τοῦ τετάρτου τὴν θέαν, Υἱὸν προσηγόρευσε, τοῦ Θεοῦ καὶ

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

πᾶσιν ἐβόησεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἔχων λελαμπρυσμένον θείᾳ αἴγλῃ, τὸν νοῦν Δανιὴλ θεομακάριστε, τῆς Παρθένου τὸν τόκον, σαφῶς προτεθέασαι, μυχιαῖς εἰκόσι τυπούμενον, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Ὑμνείσθω Ἀνανίας Ἀζαρίας, Μισαὴλ σὺν τῷ Δανιὴλ κάμινον σβέσαντες, πυρὸς, καὶ λεόντων χαλινώσαντες, τὰς ὁρμὰς, καὶ τῷ Χριστῷ συμφώνως ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νομίμως ἐναθλήσας πειρασμοῖς, καὶ ἀνενδότοις θλίψεσι θεράπων κέκληται, Ἰὼβ τοῦ Θεοῦ παναληθέστατος, πρᾶος ἄκακος εὐθὺς τέλειος ἄμεμπτος, ἀναβοῶν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν πίστει Μωϋσέα Ἀαρών τε, καὶ τὸν Ὢρ τιμήσωμεν ἀνευφημοῦντες, Ἰησοῦν καὶ Λευὶ τὸν ἱερώτατον, Γεδεών τε καὶ Σαμψών, καὶ ἀνακράζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἴδου, καθὼς προεῖπεν ὁ Προφήτης, ἐν γαστρὶ συνέλαβεν ἡ ἀπειρόγαμος, Θεὸν καὶ τεκεῖν σαφῶς ἐπείγεται, ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, ᾧ πάντες ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία.

» Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσ-
» σεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαν-
» τες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν
» μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν
» Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὴν Ἀβραὰμ εὐγένειαν, διασώζειν σπουδάζοντες, τὴν οἰκειοτάτην, πρὸς αὐτὸν ἐκτήσασθε, κρηπῖδα τῆς Πίστεως, καὶ τῆς Ἐλπίδος ὅσιοι, καὶ ὑπομονὴν, καὶ πειρασμῶν καρτερίαν, βοῶντες ἀνενδότως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ὡς φωστῆρες λάμποντες, καὶ τὴν γῆν οὐρανώσαντες, καὶ τῆς εὐσεβείας, φωτισμῷ πυρσεύοντες, παγκόσμιον στήσαντες, χοροστασίαν ᾄδουσι, τῷ ἐκ πειρασμῶν ἐκσεσωκότι Δεσπότῃ· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς οἱ σβέσαντες, ἐπηρμένην τὴν κάμινον, καὶ τὰς τῶν λεόντων, ἀκωκὰς πεδήσαντες, Δαυῒδ οἱ ἀπόγονοι, νῦν γεγηθότες ψάλλουσι· Τὸν ἐκ πειρασμῶν, ἐκσεσωκότα Δεσπότην, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖται πάναγνε, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, καὶ προζωγραφεῖ σι, Παῖδες τρεῖς τὴν γέννησιν, τὴν σὴν οἱ θεόφρονες, διὰ συμβόλων βλέποντες, τὸν ἐκ τῆς γαστρός σου, προελθόντα ἀφράστως, ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Σήμερον τῶν ἀπ' αἰῶνος θείαν μνήμην, ἐκτελέσωμεν θείων Πατέρων, τοῦ Ἀδὰμ τοῦ Ἄβελ τε, Σὴθ καὶ Νῶε καὶ τοῦ Ἐνὼς, καὶ Ἐνὼχ καὶ Ἀβραὰμ Μελχισεδὲκ καὶ Ἰὼβ, καὶ τοῦ Ἰσαὰκ σὺν τῷ πιστῷ Ἰακὼβ, Εὐλογείτω ἡ κτίσις βοῶντες τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φάλαγγα θεοτερπῆ θείων Πατέρων, εὐφημήσωμεν Βαρὰκ καὶ Νάθαν, καὶ τὸν Ἐλεάζαρον, Ἰωσίαν καὶ τὸν Δαυῒδ, Ἰεφθάε Σαμουήλ τε τὸν τὰ ἔμπροσθεν, ὁρῶντα σεπτῶς καὶ ἀνακράζοντα· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔπαινον μελῳδικῶς θεῷ Προφήταις, προσαγάγωμεν ἀνευφημοῦντες, Ὡσηὲ, Μιχαίαν τε, Σοφονίαν καὶ Ἀββακοὺμ, Ζαχαρίαν Ἰωνᾶν, Ἀγγαῖόν τε καὶ Ἀμμὼς, καὶ τὸν Ἀβδιοὺ καὶ Μαλαχίαν Ναοὺμ, Ἡσαΐαν καὶ Ἱερεμίαν καὶ Ἰεζεκιὴλ, ἅμα Δανιὴλ, Ἠλιοὺ καὶ Ἐλισσαῖον.

Ῥήμασι τριαδικοῖς τὴν παναγίαν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ Τριάδα, τὸν Πατέρα ἄναρχον, τὸν Υἱόν τε καὶ τὸ εὐθὲς, Πνεῦμα Ἅγιον, Τριάδα ὁμοούσιον, ἣν πᾶσα πνοὴ δοξάζει κράζουσα· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἐκ παρθενικῶν Χριστὲ αἱμάτων, σωματούμενος ἀῤῥήτῳ λόγῳ, καὶ ὡς βρέφος τέλειον, ἐν Σπηλαίῳ ὑπερβολῇ, εὐσπλαγχνίας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Γ'ησοῦ ἀποτικτόμενος· ἀστὴρ δέ σε πόρρωθεν ἐμήνυσεν, ἀστρολόγοις, Ὑμνεῖτε πίστει πραυγάζουσι, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξει-
» κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ σῦς ἐδέ-
» ξατο φλέγει Νέυς, ὡς οὐδὲ πῦρ, τῆς Θεότη-
» τος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦν-
» τες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα
» τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ε'φθάσατε τὸ τέλος, τὸ πεποθημένον, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρέστητε, ἐν οὐρανίοις θαλάμοις Παῖδες πανόλβιοι.

Γηθόμενοι τὸ δράγμα, τῆς μετὰ δακρύων, καλῆς ὑμῶν γεωργίας νομίζεσθε, τῆς ἀφθαρσίας τὸν στάχυν καρποφορήσαντες.

Α'νέτειλε λαμπρότης, νῦν ὑμῖν ἀξίως, καὶ εὐφροσύνη καρδίας ἐξήνθησεν· ἔνθα ἀπέδρα γὰρ λύπη κατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον.

Νομὴν τὴν τοῦ θανάτου, ἔστησας Παρθένε, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα καὶ Κύριον, ζωοποιοῦντα τοὺς πίστει σὲ μεγαλύνοντας.

Ἄλλος. Μυστήριον ξένον.

Ι'σχύϊ σου πάλαι, δυνάμεις ἐποίησαν, θυγατέρες Κύριε, Ἄννα καὶ Ἰουδὶθ καὶ Δεβόρρα, Ὀλδὰ Ἰαὴλ τε, Ἐσθὴρ Σάρρα Μαριὰμ Μωσέως καὶ Ῥαχὴλ, καὶ Ῥεββέκκα, καὶ ἡ Ῥουθ αἱ μεγαλόφρονες.

Ω'ς σβέσαντας Παῖδας, Ἁγίως τὴν κάμινον, ἱερῶς τιμήσωμεν, ἅμα τῷ Δανιὴλ τῷ Προφήτῃ, πᾶσι Δικαίοις σαφῶς, τοῖς πρὸ Νόμου διαλάμψασι καλῶς, καὶ ἐν Νόμῳ τὸν Δεσπότην θεραπεύσασι.

Σοφώτατοι θεῖοι, Προφῆται γεγένηνται, Ἀβραὰμ ἀπόγονοι, τὸν ἐκ τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ Ἰούδα τικτόμενον Λόγον, θερμῶς προαναγγείλαντες ἐν Πνεύματι· αὐτῶν ἱκεσίαις Ἰησοῦ πάντας οἰκτείρησον.

Η'γίασται πᾶσα ἡ κτίσις, τῇ μνήμῃ ὑμῶν, καὶ πανηγυρίζουσα, κράζει ἱκετικῶς ἐκβοῶσα· Δέησιν Κυρίῳ, ἀεὶ προσαγάγετε μακάριοι, τυχεῖν αἰωνίων ἀγαθῶν τοὺς εὐφημοῦντας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ἐκ τῆς Παρθένου προέρχεται, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται, Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς ἀσυγχύτως· χόρευε ἡ κτίσις, φωναῖς εὐχαρίστοις μεγαλύνουσα, αὐτοῦ τὴν δὶ οἰκτον, παναγίαν συγκατάβασιν. Καταβασία.

» Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον·
» οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον· θρόνον χερου-
» βικὸν τὴν Παρθένον· τὴν Φάτνην χωρίον· ἐν
» ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν
» ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Π'ατέρων μνήμην σήμερον, σκιρτῶντες φιλοπάτορες, τοῦ Ἀβραὰμ συνελθόντες, καὶ Γ'σαὰκ κατὰ χρέος, καὶ Ἰακὼβ ὑμνήσωμεν· ἐξ ὧν Χριστὸς ὁ Κύριος, τὸ κατὰ σάρκα ὡράθη, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Α'δὰμ ἀνευφημήσωμεν, Ἄβελ Σὴθ καὶ τὸν Ἐνὼς, Ἐνὼχ καὶ Νῶε Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακὼβ, Μωσῆν Ἰὼβ καὶ τὸν Ἀαρὼν, Ε'λεάζαρ Ἰησοῦν, Βαρὰκ Σαμψὼν Ἰεφθάε, Δαυὶδ καὶ τὸν Σολομῶντα. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Α'γνὴ Παρθένε ἄχραντε, Μαρία θεονύμφευτε, ἐν ὥρᾳ τῇ φοβερᾷ μοι, πρόστηθι καὶ μεσῖτις, πρὸς τὸν Υἱόν σου φάνηθι, τῷ ταπεινῷ καὶ ῥῦσαί με, τῆς καταδίκης ἐκείνης, καὶ τῶν κολάσεων πάντων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ἡ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἁγίων Προπατόρων δ'.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Π'άντες τὴν τῶν σεπτῶν, νῦν Προπατόρων μνήμην, τελέσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν τούτων πολιτείαν, δὶ ἧς ἐμεγαλύνθησαν. Δίς.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ε'σβεσαν τῷ πυρὸς, τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες, χορεύοντες ἐν μέσῳ, καμίνῳ καὶ ὑμνοῦντες, Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν Πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Λ'άκκῳ κατακλεισθεὶς, θηρσὶ συνωκισμένος, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀμέτοχος τῆς τούτων, ἐδείκνυτο κακώσεως.

Δόξα, Ἦχος Βαρύς. Γερμανοῦ.

Δ'εῦτε ἅπαντες, πιστῶς πανηγυρίσωμεν, τῶν πρὸ νόμου Πατέρων, Ἀβραὰμ καὶ τῶν

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

σὺν αὐτῷ, τὴν ἐτήσιον μνήμην· τοῦ Ἰούδα τὴν φυλὴν ἀξίως τιμήσωμεν· τοὺς ἐν Βαβυλῶνι Παῖδας, τοὺς σβέσαντας τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα, ὡς τῆς Τριάδος τύπον, σὺν τῷ Δανιὴλ εὐφημήσωμεν· τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις, ἀσφαλῶς κατέχοντες, μετὰ τοῦ Ἡσαΐου μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ· ὅ ἐστι, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἤχου, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων ἡ ς'. Ὠδή.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Τί σε Δανιὴλ ὀνομάσωμεν; Ἀσκητήν, ὅτι τὰ πάθη, καθυπέταξας τῷ νῷ. Ἀθλητήν, ὅτι πρὸς πᾶσαν ἐκαρτέρησας ποινήν· πρὸς ὕψος, ἀπὸ γῆς ξύλον αἰρόμενον· ἐν πέτρᾳ, ἀληθείας ἐρειδόμενον· ἀγωνιστὴν προθυμότατον, καὶ ἰατρὸν ἐμπειρότατον. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Δανιὴλ προσφθεγξώμεθα; τῶν παθῶν ἐκριζωτήν, καὶ φυτοκόμον ἀρετῶν· ἀληθῆ θαυματουργόν, καὶ πρεσβευτὴν ἁμαρτωλῶν· πνευμάτων, ἐλατῆρα γενναιότατον· φωστῆρα, εὐσεβείᾳ διαλάμποντα· τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχον. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Δανιὴλ νῦν καλέσωμεν; Μοναστῶν ὑπογραμμόν, καὶ ἐγκρατείας παιδευτήν· ἐγκαλλώπισμα πιστῶν, καὶ ἰαμάτων αὐτουργόν· λυχνίαν, τοῖς ἐν σκότει φῶς αὐγάζουσαν· Ἀγγέλων, συμπολίτην καὶ ἰσότιμον· τοῦ Παραδείσου οἰκήτορα, καὶ ἐπουράνιον ἄνθρωπον. Ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. ά. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸ ἐμπιστευθέν σοι τάλαντον παρὰ Χριστοῦ, καλῶς ἐργασάμενος Ὅσιε Πάτερ, ἀνεδείχθης καὶ μετὰ θάνατον, δαιμόνων φυγαδευτὴς, καὶ ἰατὴρ ποικίλων ἀῤῥωστημάτων, στύλος καὶ ἑδραίωμα, καὶ ὄρος ἅγιον, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· διό σε ἱκετεύομεν, Δανιὴλ θαυματουργὲ, τὴν εἰρήνην αἴτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Κεχαριτωμένη, μεσίτευσον σαῖς δεήσεσι, καὶ αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμὸν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Πάθος σε τὸ σεπτὸν ἡ σεμνὴ, καὶ πανυπέραγνός σε Μήτηρ μακρόθυμε, παντάναξ ἐωρακυῖα, δακρυῤῥοοῦσα πικρῶς, καὶ τὰ ςήθη τύπτουσα ἐκραύγαζεν· Ἰησοῦ μου γλυκύτατε, πρόσφθεγμά μοι σωτήριον, φῶς παντὸς κόσμου, θεῖε Ἥλιε ἄδυτε, πῶς ἐν ξύλῳ σε, ςαυρικῷ νῦν κρεμάμενον, οἷα κακοῦργον βλέπουσα, καὶ λόγχῃ τὴν ἄχραντον, φεῦ μοι! πλευρὰν τετρωμένον, καθυπομείνω καὶ ζήσομαι, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, εἰμὴ λάμψει μοι τὸ φῶς σου, τῆς ἀναστάσεως;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος ά.

Ὑπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε· τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Δανιὴλ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, ᾧ ἡ Ἀκροστιχὶς· Ὕμνοις γεραίρω Δανιὴλ τὸν Στυλίτην. Ἰωσήφ. Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὕμνοις ἀνευφημῆσαι, μέλλοντι τὴν μνήμην σου μακάριε, φωτοφόρον μοι αἴγλην, Δανιὴλ οὐρανόθεν κατάπεμψον.

Μέγας ἥλιος ὄντως, Πάτερ ἐξανέτειλας τοῖς πέρασιν, ἀρετῶν δαδουχίᾳ, καταυγάζων πιστῶν τὰ συστήματα.

Δημόσιος Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου, Πάτερ καθυπείκων ἀπενέκρωσας, ἐγκρατείᾳ τὴν σαρκα, καὶ ὑπέταξας ταύτην τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἄνθρωπος ὤφθη, μείνας ὅπερ ἦν καὶ μετὰ σάρκωσιν, ὁ ἐκ σοῦ Θεοτόκε, γεννηθεὶς ἀναλλοίωτος Κύριος.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ῥάβδῳ τῆς ἐγκρατείας, τὴν τῶν παθῶν θάλασσαν, Πάτερ διαῤῥήξας διέβης, ἀναταπόντιτος, καὶ ὄρος ἔφθασας, τῆς ἀληθοῦς ἀπαθείας, καὶ Θεῷ ὡμίλησας νοῦ καθαρότητι.

Ἀνελθὼν εἰς τὸ ὕψος, τῶν ἀρετῶν γνώριμος, γέγονας τῷ κόσμῳ ἐν στύλῳ, μένων μετέωρος, καὶ τῇ λαμπρότητι, τῶν παραδόξων θαυμάτων, καταυγάζων πίστει σοι τοὺς προσανέχοντας.

Ἱδρυμένος ἐν πέτρᾳ, τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως, πάσαις μεθοδείαις δαιμόνων, ὤφθης ἀκλόνητος· ξύλῳ τὸ σῶμα δέ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνυψώσας, τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας πρὸς τὰ οὐράνια.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι τῆς τῶν παθῶν με, ἐπαγωγῆς Δέσποινα· καὶ τοὺς πολεμοῦντας ἐχθρούς μοι, νῦν ἐκπολέμησον· στήριξον πέτρᾳ με, τῶν τοῦ Θεοῦ θελημάτων· τὴν ψυχήν μου φώτισον, Πύλη τοῦ θείου φωτός.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ » τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε- » ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ » ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι- » λάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχήν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῶν Ἀγγέλων μακάριε· καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε· ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις μακάριε, Δανιὴλ ἀξιάγαστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοί, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πανύμνητε, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου· ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ, τοῦ Θεοῦ παῤῥησίαν, λυτροῦσθαι ἐκ θλίψεων, καὶ πληροῦν τὰ αἰτήματα, τῶν πιστῶν ἐκβοώντων σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν ἄχραντον τόκον σου (*).

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρικὸν καθορῶσα πάθος σεμνή, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σπλάγχνα πικρῶς, σπαράττουσα ἔκραζες, ὀλολύζουσα πάναγνε· Πῶς ἐκὼν ἐτάθης, καὶ θάνατον Δέσποτα, σαρκικὸν ἐδέξω· φρικτὸν ὄντως ἄκουσμα! Ὅθεν ἀνυμνῶ σου, τὸ ἀπόῤῥητον Σῶτερ, καὶ ἄφραστον βούλημα, ὅτι σῶσαι ἐλήλυθας, τὸ πλανώμενον πλάσμα σου. Ἀνάστηθι ἀλλ' ὅμως Υἱέ, καὶ χαρᾶς μου τὴν καρδίαν πλήρωσον, ὁ εὐφροσύνης τὰ πάντα, πληρώσας τῷ πάθει σου.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ὡς φωταυγῆ, ἥλιον Πάτερ ἀοίδιμε, ἐπὶ στύλου, λάμποντα τεθέασαι, τὸν τοῦ Θεοῦ, δοῦλον Συμεών, καὶ ταῖς πηγαζούσαις, ἐκ τούτου θείαις λαμπρότησιν, ἐνθέως κατηυγάσθης, Δανιὴλ καὶ κατ' ἴχνος, τῆς αὐτοῦ πολιτείας ἐβάδισας.

Δαιμονικὰς, φάλαγγας ὅπλῳ τῆς πίστεως, ἐτροπώσω, ῥείθροις τε κατέκλυσας, τῶν προσευχῶν, λύμην τῶν αὐτῶν, Πάτερ ἀναξείλας, ἣν ἐνεποίουν τοῖς πλέουσι· καὶ ἔσωσας τοὺς πίστει, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἀναστηλῶν, Πάτερ σαυτὸν παμμακάριστε, ὁλονύκτως, ἴσασο ὡς ἄσαρκος, ἀμετεώριστον τῆς ψυχῆς, ὄμμα κεκτημένος, καὶ καθαρὸν ὥσπερ ἔσοπτρον, τοῦ Πνεύματος τὴν αἴγλην, καὶ τὰς θείας ἐμφάσεις, καθαρᾷ διανοίᾳ δεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ, φύσεως κεκαινοτόμηνται· νομοδότην, Λόγον γὰρ ἐγέννησας, ὑπὲρ αἰτίαν ὡς ἀληθῶς, Πάναγνε καὶ λόγον, τῆς ἀλογίας ῥυσάμενον, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, τῶν

(*) Περιττεύοντα κῶλα ἔχον, τοῦτό τε καὶ τὸ ἑξῆς Σταυροθεοτοκίον, καὶ ἄλλα πάλιν παράχορδα, φθείροντα τὸν ῥυθμόν, μετεποιήθησαν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον καὶ τὰ δύο.

πιστῶς μελῳδούντων· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἵνα τῆς ἀθανάτου, δόξης ἐπιτύχῃς, σαρκὸς ἐθανάτωσας, τὰς ὀρέξεις Πάτερ, καὶ παθῶν τὰς ὁρμὰς ἐχαλίνωσας, ἐγκρατείας πόνοις· καὶ ποταμὸς θαυμάτων ὠφθης, καὶ πηγὴ ἰαμάτων ἀοίδιμε.

Ἦν διώδευσε τρίβον, Πάτερ ἐπὶ γῆς Συμεὼν ὁ θαυμάσιος, ἐν ἐκστάσει μάκαρ, γεγονότι σοι ὤφθη δεικνύων σοι, σὺν δυσὶν Ἀγγέλοις, Δεῦρο βοῶν, καὶ στῆθι πρός με, πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενος χάριτι.

Λαμπρυνόμενος αἴγλῃ, Πάτερ ἀνεσπέρου, καὶ θείας ἐλλάμψεως, τῶν δαιμόνων ζόφον, καὶ παθῶν τὴν ὁμίχλην ἐδίωξας· καὶ ὡράθης στύλος, φωτοειδὴς καὶ κλίμαξ ὄντως, πρὸς Θεὸν τοὺς πιστοὺς ἐπαναγουσα.

Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, ὤφθης ὑπερτέρα, τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ βροτῶν τὴν φύσιν, ἐθεούργησας μόνη πανύμνητε· Θεοτόκον ὅθεν, παναληθῆ ψυχῇ καὶ γλώσσῃ, οἱ πιστοί σε Παρθένε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὁ νοῦς σου τῇ πρὸς Θεὸν, ἐγγύτητι λαμπρυνόμενος, ἀνάλωτος ἡδονῶν, πυρὶ Πάτερ ἔμεινε, καὶ παθῶν ἀνώτερος, καὶ τῆς πρὸς τὸ σῶμα, προσπαθείας ὑψηλότερος.

Ναμάτων ζωοποιῶν, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, πλησθεῖσά σου ἡ ψυχὴ, Θεόφρον πανόλβιε, ποταμοὺς ἀνέβλυσεν, ἰαμάτων ὄντως, ὀχετοὺς παθῶν ξηραίνοντας.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πιστοί, καὶ τεῖχος πάντες κεκτήμεθα, οἱ ἐν βυθῷ τῶν κακῶν, καὶ σάλῳ τῶν θλίψεων, ἀεὶ κινδυνεύοντες, Θεοτόκε μόνη, τῶν βροτῶν τὸ καταφύγιον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
» γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
» κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς περ ἀστὴρ πολύφωτος, σὺ ἀναβὰς μακάριε, ἐπὶ τοῦ στύλου τὸν κόσμον ἐφώτισας, ἐν τοῖς ὁσίοις ἔργοις σου, καὶ τὸ σκότος τῆς πλάνης, ἀπεδίωξας Πάτερ· διὸ δεόμεθα· Καὶ νῦν ἐπίλαμψον, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ ὠδὴ ῥυπαρὰ πρὸς τὴν αἴνεσιν, τῶν ἀγώνων σου Πάτερ μοι πέφυκεν· οὐ γὰρ ἔχω ἁγνὴν τὴν καρδίαν μου· καὶ γὰρ ταύτην αἰσχρῶς κατεμόλυνα· ἀλλά μοι δίδου λόγον Ἅγιε, καθαρῶς ἀνυμνῆσαι τὴν σὴν πολιτείαν, ἣν ἐθαύμασαν ὄντως καὶ Ἄγγελοι· καὶ γὰρ γέγονας ὥσπερ Ἀσώματος, εἰλικρινῶς τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

Στίχοι.

Καὶ γῆινον πᾶν, ἀλλὰ καὶ γῆν ἐκκλίνων,
Οἰκεῖ Δανιὴλ πρὶν στύλον, καὶ νῦν πόλον.

Ἐνδεκάτῃ Δανιὴλ ξυλοβάμων εὗρατο τέρμα.

Οὗτος γέγονεν ἐπὶ Λέοντος τοῦ Μεγάλου Βασιλέως τοῦ Μακέλλη, ἀπὸ Μεσοποταμίας ὁρμώμενος, ἐξ ἐνορίας Σαμοσάτων, ἐκ Κώμης Μαρουθᾶ καλουμένης, ἐκ πατρὸς Ἡλία, καὶ μητρὸς Μάρθας ἀποτεχθείς. Μετὰ δὲ τὸν πέμπτον χρόνον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, παρὰ τῶν γεννητόρων ἔν τινι εἰσήχθη Μοναστηρίῳ, καὶ ἐν τῇ ἀσκητικῇ πολιτείᾳ διέπρεψε. Καὶ παρεγένετο πρὸς τὸν Ὅσιον Συμεὼν τὸν Στυλίτην, ἤδη προκόψας ἐν τῇ ἀσκήσει, καὶ παρ' αὐτοῦ εὐλογήθη. Κατὰ δὲ θείαν ἀποκάλυψιν, ἦλθεν ἐν τοῖς τῆς Θράκης μέρεσι, πλησίον τοῦ Βυζαντίου, ἐν τῷ Ἀνάπλῳ· ἔνθα καθεῖρξεν ἑαυτὸν ἔν τινι εἰδωλικῷ ναῷ, πολλοὺς πειρασμοὺς παρὰ τῶν δαιμόνων ὑποσάς. Εἶτα κίονι ἐπέβη, πολλὴν ἐν αὐτῷ ἐπιδειξάμενος ἄσκησιν καὶ καρτερίαν, καύματι καὶ ψύχει, καὶ ταῖς ἐξ ἀνέμων ἐκκαιόμενος προσβολαῖς. Πολλὰ οὖν θαύματα κατειργάσατο, ὡς διαφημισθῆναι τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ παρά τε τῷ Βασιλεῖ Λέοντι, καὶ τῷ μετ' αὐτὸν Ζήνωνι, καὶ τῷ τυραννήσαντι Βασιλίσκῳ· οἳ καὶ παραγενόμενοι, προσεκύνησαν τὸν Ἅγιον, καὶ προθεσπίσας αὐτοῖς περὶ τῶν συμβησομένων, καὶ τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν πολεμουμένῃ,

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

βοηθήσας, καὶ ὁσίως καὶ ἀμέμπτως τὸν βίον διατελέσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Ἀναπλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ, τοῦ νέου Στυλίτου.

Στίχ. Πρὸς ὕψος ἀνήνεγκε τὸν Λουκᾶν στύλος·
Λουκᾶς δὲ τὸν νοῦν πρὸς Θεόν, πρὸς ὃν τρέχει.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τῆς Βασιλείας Ῥωμανοῦ τοῦ Γέροντος, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, καὶ γαμβροῦ αὐτοῦ, υἱοῦ Λέοντος τοῦ σοφωτάτου, ἐκ γῆς ἀνατολῶν ὁρμώμενος, υἱὸς Χριζοφόρου καὶ Καλῆς. Ὅτε δὲ κατὰ Βουλγάρων πόλεμος ἐκινήθη, τότε καὶ τοῦτον εἵλκυεν εἰς τὴν ἐκστρατείαν ἡ τῶν κρατούντων πρόσταξις. Συρραγέντος δὲ τοῦ πολέμου, καὶ ἀνυποστάτου γενομένου, καὶ πολλῶν μυριάδων καταπεσουσῶν, αὐτὸς θείᾳ προνοίᾳ περισωθεὶς, τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται· καὶ τῇ ἀσκήσει προκόψας, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος· καὶ σίδηρα περιβάλλεται, καταπτύχων τὸ σωμάτιον· καὶ ἑξαημέρῳ νηστείᾳ σχολάζει, μηδὲν ἕτερον, πάρεξ τῆς προσκομιζομένης αὐτῷ προσφορᾶς, καὶ λαχάνων ὠμῶν ἐσθίων. Καὶ ἐπὶ στύλου ἀναβὰς, καὶ τρεῖς ἐν αὐτῷ διαρκέσας χρόνους, θείας αὐτήκοος φωνῆς γεγονὼς, καὶ τῷ καλέσαντι ἑπόμενος, καταλαμβάνει τὸν Ὄλυμπον, λίθον, οἷά τινα κημὸν ἑκούσιον, ἐμβαλὼν τῷ στόματι, πρὸς τὸ μὴ λαλεῖν πολλά. Καὶ ἐν τῇ Βασιλίδι τῶν πόλεων ἔρχεται, κἀκεῖθεν ἐπὶ τὴν Χαλκηδόνα διαβαίνει. Ἐν ᾗ προσεπιβὰς κίονι, θαυμάτων μεγίστων αὐτουργὸς γέγονε, τεσσαράκοντα πέντε χρόνους διηνυκὼς ἐν τῷ κίονι. Καλῶς οὖν ἀγωνισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκεψεῆ καὶ Ἀειθαλᾶ.

Στίχ. Ἀκεψεῆν βλέπων με πάσχοντα ξίφει,
Ἀειθαλᾶ ζήλωσον. Ἐζήλωσά σε.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος. Ἦν δὲ ὁ Ἀειθαλᾶς τῶν εἰδώλων ἱερεύς· ἐπέγνω δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐκ τοῦ μόνον ἐνθυμηθῆναι πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον τῶν Χριστιανῶν ἐλθεῖν, καὶ τῆς κατεχούσης αὐτὸν νόσου ἀπαλλαγῆναι· ἦ δὲ ἦν ῥύσις αἵματος. Μαθὼν δὲ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν πόλιν ἐπιστρέψας, ἥτις Ἀρβὴλ ἐλέγετο, τοῦτον γενέσθαι καὶ ἑτέροις διδάσκαλον τῆς εὐσεβείας συνέβη. Διαβληθεὶς δὲ, παρέστη τῷ Ἄρχοντι. Τοῦ δὲ Ἄρχοντος τὰ κατ' αὐτὸν ἀναμαθόντος, τὸ ὠτίον ἀπεκόπη, καὶ εἰς φυλακὴν ἐμβάλλεται. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἀκεψεὴς, ὑπῆρχε Διάκονος· συσχεθεὶς δὲ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τύπτεται ἀφειδῶς, καὶ παραπέμπεται τῷ ἄρχοντι μετὰ τοῦ Ἀειθαλᾶ. Ὁ δὲ εἰσάγει αὐτοὺς εἰς τὸν Βασιλέα· οὗ κατενώπιον ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Μείρακός τινος· καὶ Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος,

Οὗτος ὁ μακάριος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Μείραξ, ἦν μὲν Αἰγύπτιος τὸ γένος, ἐν τῷ κάστρῳ δὲ Τενεσῇ γεννηθεὶς, παρὰ Χριστιανῶν γονέων· καὶ βαπτισθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς, ἐπαιδεύετο ἐν τῇ τῶν Χριστιανῶν ἀμωμήτῳ πίστει. Κουφότητι δὲ γνώμης ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ σκελισθεὶς, ἀπελθὼν πρὸς τὸν ἐκεῖ σε Ἀμηρᾶν, ἠρνήσατο τὸν Χριστόν. Καὶ τὴν ζώνην κόψας, καὶ τὸν Σταυρὸν πατήσας, καὶ τὴν μάχαιραν σπασάμενος, ἠλάλαξε τὴν ἐλεεινὴν ἐκείνην φωνὴν, τὸ, Ἀγαρηνός εἰμι, καὶ οὐκ ἔτι Χριστιανὸς ἀπὸ τῆς σήμερον. Καὶ ἦν τιμώμενος καὶ δοξαζόμενος ἐπί τινας χρόνους παρά τε τοῦ Ἀμηρᾶ, καὶ τῶν παρ' αὐτῷ, μηδόλως φροντίζων περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας. Οἱ δὲ τούτου γεννήτορες, οὐκ ἐπαύσαντο τὸν Θεὸν ἐξιλεούμενοι, πρὸς τὸ μεταβληθῆναι αὐτόν.

Ἰδὼν δὲ ὁ Θεὸς τὴν τούτων πρόθεσιν καὶ ἐπίμονον δέησιν, μετέβαλε τὴν τοῦ Μείρακος καρδίαν πρὸς ἐπιστροφήν. Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, λέγει· Ἰδού, κύριοί μου καὶ γλυκύτατοι γεννήτορες, σκοτισθεὶς τὸν νοῦν, ἐποίησα ὃ ἐποίησα· καὶ νῦν παρακαλῶ πάλιν γενέσθαι Χριστιανὸς, καὶ εἶναι μεθ' ὑμῶν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Ἡμεῖς, τέκνον, ὅτε τοῦτο ἐποίησας, πολλὰ δάκρυα ὑπὲρ σοῦ ἐξεχέαμεν, καὶ οὐδέποτε ἐπαυσάμεθα τὸν Θεὸν δυσωποῦντες, ὅπως ἐπιγνῷς τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐπιστρέψῃς πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ νῦν εὐχαριζοῦμεν τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, ὅτι οὐ παρεῖδε τὴν μικρὰν ἡμῶν δέησιν. Πλὴν καθὼς γινώσκεις καὶ αὐτὸς, τέκνον, φοβούμεθα τὸν Ἀμηρᾶν, μήποτε κινδυνεύσωμεν ὑπὲρ τούτου, ὡς μεταβα-

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

λόντες σε. Ἀλλ' εἰ θέλεις καὶ τοῦ μεγάλου πταίσματος κουφισθῆναι, καὶ τὸν Θεὸν ἵλεων εὑρεῖν, καὶ ἡμᾶς ἀνεγκλήτους ποιῆσαι, καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ γένους σου πρεσβευτὴς γενέσθαι, ἄπελθε πρὸς τὸν Ἀμηρᾶν· καὶ ὡς ἐποίησας κρυφίως, ὃ ἐποίησας, οὕτω πάλιν ποίησον, ὡς ἀγνοούντων ἡμῶν, καὶ ὁ Θεὸς εὐοδώσει πάντως τὰ κατὰ σε, τέκνον, ὡς βούλεται.

Ὁ δὲ, τὴν τῶν γονέων λαβὼν συμβουλὴν ὁμοῦ καὶ εὐχὴν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ζώνην, πρὸς τὴν σύναξιν ἔδραμε τῶν Ἀγαρηνῶν. Καὶ περιζωσάμενος, ἐνώπιον τῷ Ἀμηρᾷ καὶ πάσης τῆς συναγωγῆς, καὶ χαράξας τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐν ἑνὶ ξύλῳ, ἡσπάσατο αὐτὸν, καὶ ἤρξατο κράζειν μεθ' ὅσης δυνάμεως εἶχε τὸ, Κύριε ἐλέησον. Καὶ κρατήσας αὐτὸν ὁ Ἀμηρᾶς λέγει· Τί σοι γέγονεν; Ὁ δὲ Μείραξ ἀπεκρίνατο· Ἐλθὼν εἰς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συμβάσης μοι διαβολικῆς σκοτώσεως, προσέπεσον τῷ Χριστῷ· καὶ γενόμενος Χριστιανὸς, καθὼς ἤμην, ἦλθον ἀναγγεῖλαι σοί τε, καὶ πάσῃ τῇ συναγωγῇ, καὶ ἐνώπιον πάντων τὸν Χριστόν μου ὁμολογῆσαι, ὑμᾶς δὲ καὶ τὴν θρησκείαν ὑμῶν ἀναθεματίσαι. Τούτων ἀκούσας, ὁ Ἀμηρᾶς, ἔβαλεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, ἄνευ τῆς οἰασοῦν βρώσεως καὶ πόσεως· καὶ ἐξαγαγὼν, ἐπανέκρινεν αὐτόν. Καὶ εὑρὼν αὐτὸν ὁμολογοῦντα τὸν Χριστὸν, ἔτυψεν αὐτὸν μετρίως, καὶ πάλιν τῇ φυλακῇ ἐναπέθετο. Καὶ μεθ' ἑτέρας τρεῖς ἡμέρας παραστήσας αὐτὸν, ἔτυψε σφοδρῶς· ἐπιμένοντα δὲ τῇ ὁμολογίᾳ, καθεῖρξε. Καὶ μεθ' ἑτέρας τρεῖς ἡμέρας, πάλιν ἐπανακρίνας αὐτὸν, καὶ εὑρὼν ἐπιμένοντα καὶ ὁμολογοῦντα τὸν Χριστὸν, βουνεύροις αὐτὸν ἄνωθεν ἔτυψε τῶν φλεγμαινουσῶν πληγῶν· καὶ δοθείσης ἀποφάσεως κατ' αὐτοῦ, ἔλαβον οἱ προστεταγμένοι.

Ἐμβάντες δὲ εἰς πλοῖον, ἀπέπλευσαν ὡσεὶ σταδίους τέσσαρας. Καὶ μετὰ τὸ προσεύξασθαι αὐτὸν, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ῥίψαντες ἐν τῇ θαλάσσῃ. Καὶ τὸ μὲν σῶμα, εἴτε ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, εἴτε μὴ, οὐ διεγνώσθη· ἡ δὲ τιμία αὐτοῦ κεφαλὴ ἐξῆλθε. Καὶ ταύτην ἀναγνωρίσαντες Χριστιανοί τινες, ὡς πολύτιμον δῶρον ἔλαβον. Διαβληθέντες δὲ πρὸς τὸν Ἀμηρᾶν, δέδωκαν αὐτῷ χρυσίνους ἑκατὸν, καὶ οὕτως εἴασεν αὐτοὺς κατέχειν αὐτὴν ἀκωλύτως. Τότε ἀργυρέαν θήκην κατασκευάσαντες, κατέθεντο αὐτὴν ἐν ταύτῃ μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς καὶ δορυφορίας. Ἔκτοτε δὲ καὶ μέχρι τοῦ νῦν, ἀναβλύζει ἀεὶ εὐῶδες μύρον, παντοδαπὰς ἰάσεις ἐπιτελοῦσα, εἰς δόξαν μὲν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πληροφορίαν δὲ βεβαίαν τῶν σκανδαλιζομένων καὶ διστα-ζόντων ὑπὲρ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρσαβᾶ.

Στίχ. Θύσας, Βαρσαβᾶ, ζῆθι, λυτρωθεὶς ξίφους.
Ἄνω ποθῶ ζῆν· θᾶττον ἡκέτω ξίφος.

Οὗτος, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογῶν ἀληθῆ, ὑπὸ τοῦ τῆς Περσίδος Ἄρχοντος ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Καὶ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Βικεντίου, Αἰμιλιανοῦ, καὶ Βεβαίας.

Στίχ. Τιμηθέντες ἐμφαίνουσι τρεῖς τε καὶ μίαν,
Θεοῦ Τρία πρόσωπα, καὶ φύσιν μίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Τάξεις Ἀγγέλων σου τὴν στάσιν, κατεπλάγησαν παμμάκαρ θεοφόρε· μετὰ σώματος γὰρ, τὴν τούτων πολιτείαν, ἀναλαβὼν ἐκραύγαζες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὕψει αὐλοῦ πολιτείας, προφητείας τε ἐκλάμπων φωταυγείᾳ, ἰαμάτων ἡμῖν, ἀπήστραψας ἀκτῖνας, τοῖς εὐσεβῶς τιμῶσί σε, Δανιὴλ θαυματοφόρε.

Λῦσον παθῶν μυ τὴν ὁμίχλην, τῇ λαμπρότητι, παμμάκαρ σῆς πρεσβείας, καὶ πρὸς τρίβους ζωῆς, ὁδήγησον βοῶντα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἵλεως ἔσο μοι Παρθένε· καὶ πληγέντα με ῥομφαίᾳ ἁμαρτίας, ἐν μοτώσει τῆς σῆς, θεράπευσον πρεσβείας, Εὐλογημένος κράζοντα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως καμίνον.

Τῶν ὁρεκτῶν τὸ ἔσχατον, τῶν καλῶν τὸ ἀκρότατον, Πάτερ θεοφόρε, ἀκριβῶς κατέλαβες, πτεροῖς κουφιζόμενος, τῶν ἐναρέτων πράξεων, καὶ σὺν Ἀσωμάτοις, Δανιὴλ ἀνακράζεις· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἡ τοῦ Θεοῦ σε δύναμις, προφανῶς ἐνισχύσασα, φέρειν τοῦ κρυμοῦ, τὸ δυσχερὲς ἐποίησεν, ἡλίου τὸν καύσωνα, τὰς σηπεδόνας τὰς τῆς σαρκὸς, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς, γεγεννημένων σκωλήκων, τὴν κάκωσιν βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέος Ἰὼβ σὺ πέφηνας, Δανιὴλ ἀξιάγαστε, πλήθει πειρασμῶν, περισχεθεὶς καὶ θλίψεων, Δαυῒδ τὴν πραότητα, καὶ Ἰακὼβ τὸ ἄπλαστον, καὶ τὴν σωφροσύνην, Ἰωσὴφ ἐμιμήσω, κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον Δέσποινα, Παναγία φρονοῦντές σε, ῥήμασιν ἑπόμενοι, τοῖς σοῖς πανύμνητε, σὲ νῦν μακαρίζομεν, ὅτι Θεὸν μακάριον, ἔτεκες ἡμῖν· ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ » τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξ» έκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας » τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν, καὶ Λυτρω» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς » αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰδού σοι πύλαι οὐρανῶν, μεταστάντι καὶ τὸν δρόμον τελέσαντι, Πάτερ ἠνοίχθησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τάξεις ἐδέξαντο· ὁ στεφοδότης δὲ Χριστὸς, δόξῃ ἐστεφάνωσε, δικαιοσύνης σε· ὃν ὑμνοῦντες οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ὡς κρίνον Πάτερ τοῦ ἀγροῦ, ἐν λειμῶνι τῆς ἀθλήσεως ἤνθησας, καὶ ὡς κυπάρισσος, εἰς ὕψος ἦρθης τῆς τελειότητος, ὡσεὶ ἐλαία ψαλμικῶς, ἐφάνης τὰ πρόσωπα, καὶ τὰς καρδίας ἡμῖν, ἱλαρύνων τῷ ἐλαίῳ τῶν πόνων σε. Στύλον σε βάσει ἀρετῶν, στηριζόμενον ἡ κτίσις ἐγνώρισε· πύργον ἀκλόνητον· θαυμάτων βρύσιν· λιμένα εὔδιον· τῶν ἰαμάτων θησαυρὸν· δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· διό σε σήμερον, Δανιὴλ ἐπιτελεῖ τὸ μνημόσυνον.

Ἥλιε σήμερον ἡμῖν, ἐξανέτειλε φαιδρότερον Ὅσιε, ἡ θεία μνήμη σου, πιστῶν καρδίας καταφωτίζουσα, δικαιοσύνης τῷ φωτί· ζόφον δὲ διώκουσα, τῶν ψυχοφθόρων παθῶν· ἣν τελοῦντες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Εἶσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθείς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ » συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος ἐκών, » κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ » γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. Διὸ τὴν ἄ» χραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τῷ κρύει καὶ τῷ καύσωνι, πιεζόμενος Πάτερ, τῷ σώματι μετέωρος, διετέλεσας ὥσπερ, ἀδάμας μὴ καμπτόμενος, Δανιὴλ παν-θαύμαστε, τῆς φύσεως ταῖς ἀνάγκαις· διὰ τοῦτο καὶ δόξης, ἀθανάτου σε υἱὸν, ἠξίωσεν ἀπολαύειν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐκύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐὰν ἡ παροῦσα Ἑορτὴ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Κάθισμα ὅλον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ἰ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Προπατόρων γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τῶν Προπατόρων. Καὶ νῦν, τὸ ἀ. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων, Ἦχος γ'. Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν Προπατόρων.

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τοῦ Πολυελέου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα καὶ τοῦ Ἁγίου. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἤχου, Ἀντίφωνα, καὶ Προκείμενον τοῦ αὐτοῦ. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῶν Προπατόρων, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοὴ τῶν Προπατόρων· εἰ δὲ βούλει, ἀντ' αὐτῆς, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τῶν Προπατόρων. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν Προπατόρων, τὸ πρῶτον μόνον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ'. Τῶν Προπατόρων γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου β'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στίχ. ά. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ Θάνατος.

Στίχ. β'. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται κ.τ.λ. Δόξα, τῶν Προπατόρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοί. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἡ παροῦσα τοῦ Ἁγίου Ἑορτὴ, ἡ τούτου Ἀκολουθία ψάλλεται, καθὼς ἐστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν ά. Στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. ά. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίρας Ἀρχιερέων κανὼν, τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα· τὸ κλέος τῶν Ὀρθοδόξων· ἡ τῶν Θαυμάτων πηγή· τῆς ἀγάπης ῥεῖθρον μὴ κενούμενον· φωστὴρ ὁ πολύφωτος· τὸ τοῦ Πνεύματος ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ Θεῖος, ὁ πραΰς καὶ ἀκέραιος, ὁ ἁπλότητι, ἀληθεῖ καλλυνόμενος. Ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτα, ὁ τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος· αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἱεράρχαι καὶ κληρονόμος τῆς γῆς, σὺ τῶν πραέων ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Σπυρίδων Πατέρων δόξα, ὁ ταῖς νευραῖς τῶν σοφῶν, καὶ ἁπλῶν σου λόγων, Θείᾳ χάριτι, ἐχθρὸν τὸν παμπόνηρον, καὶ παράφρονα Ἄρειον, ἐναποπνίξας· καὶ τὸ δόγμα τὸ ἔνθεον, καὶ σωτήριον, ἀνυψώσας ἐν Πνεύματι· πάντας τοὺς Ὀρθοδόξους τε, φωτίσας τρανότατα, ἕνα δοξάζειν τὸν Λόγον, ὡς ἀληθῶς ὁμοούσιον, Πατρὶ προαναρχῳ, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἱάθη ἀπονεκρώσας σαρκὸς, νεκροὺς ἐν χάριτι Θεοῦ ἐξανέστησας· καὶ ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω· καὶ ποταμοῦ τὰς ὁρμὰς, προσευχῇ σου Πάτερ ἐχαλίνωσας· νυκτὸς Βασιλεῖ δὲ, ἐπιφανεὶς κινδυνεύοντι, τοῦτον ἰάσω, τῇ καθ' ὕπαρ ἐγγύτητι, τοῦ Κυρίου σε, παραδόξως δοξάζοντος. Ὅθεν μεγαλοφώνως σου, τὴν μνήμην γεραίρομεν, καὶ τῶν λειψάνων Σπυρίδων, τὴν ἱερὰν θήκην σέβομεν, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, ἰαμάτων Θεῖα ῥεῖθρα, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος ά. Ἀνατολίου.

Ὅσιε Πάτερ μακάριε, Σπυρίδων σοφὲ, τὴν νεκρὰν ὥσπερ ζῶσαν, ἐπηρώτας δι' ἀγάπην Θεοῦ· ὄφιν δὲ μετέβαλες εἰς χρυσὸν, ὁ πενίαν ἀσκῶν· ῥύσιν δὲ ἐπέσχες ποταμοῦ, συμπαθήσας λαῷ· Βασιλεῖ δὲ παρέστης ἰατὴρ, τῇ προνοίᾳ Θεοῦ· νεκροὺς δὲ πάλιν ἤγειρας, ὡς αὐτοῦ μαθητής· τὴν Πίστιν δὲ ἐτράνωσας, ἀναμέσον Πατέρων πολλῶν. Πάντα οὖν ἰσχύων ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, αὐτὸν καὶ νῦν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προσόρτιον, Ἦχος πλ. β'.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἄμνας γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν· Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα, δεξιῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ Ἀναγνώσματα; Ζήτει αὐτὰ εἰς τὴν ς'. τῶν παρόντος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος ά. Νεφέλην σε φωτός.

Πανήγυρις φαιδρὰ, ἱερὰ πανδαισία· δεῦτε πιστοὶ μεθέξωμεν· Σπυρίδων καὶ γὰρ συγκαλεῖται, ἑστιάτωρ ὢν πνευματικός· οὗ ἡ τράπεζα θεία, ἡδέα τὰ θαύματα, αἱ πράξεις ἀθάνατοι· αὐτοῦ μιμησώμεθα, τὸ πρᾶον τὸ ἄκακον, τὸ ἁπλοῦν τὸ φιλάνθρωπον, τὸ περὶ πάντας σοφὸν, ἐν οἷς ἐν Ἀρχιερεῦσιν, ὡς φῶς ἐξέλαμψε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ Θάνατος.

Μεγίστων ποιητὴς, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, ἀνεδείχθης, Σπυρίδων σοφὲ, ταῖς μέν σου καταφαιδρύνας τὸν βίον, ὑπὲρ φέγγος τὸ ἡλιακὸν, τοῖς δὲ καταλαμπρύνας, κόσμον τὸν πε-

Δημοτική Βιβλιοθήκη Σπυρίδωνος Λορεντζάτου Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ρίγειον, ὑπὲρ ἀστραπὰς οὐρανοῦ, ἀμφοῖν ὡραιότερος, δεικνύμενος Ὅσιε, περικαλλὴς περίδοξος, θερμὸς ὑπερασπιστὴς, τῶν προσφευγόντων ἐν πίστει, ταῖς προστασίαις σου.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ὦ θαύματος φρικτοῦ! ἡ νεκρὰ πυθομένῳ, φωνὴν ζῶσάν σοι δέδωκεν· ὁ ῥοῦς δὲ τοῦ ποταμοῦ ἀνεστάλη, διὰ λόγου σου προστακτικοῦ· ἡ τοῦ Ἄνακτος νόσος, εὐχῇ σου φυγαδεύεται· ὁ ὄφις εἰς εἶδος χρυσοῦ, ἀντιμετηλλάττετο· νεκροὶ ἐξηγέρθησαν· ἐνήργει γὰρ ἐν σοὶ ὁ Χριστὸς, Σπυρίδων ἱερουργέ, ὁ τῆς Τριάδος τὸ δόγμα, ἀνακηρύξας τρανῶς.

Δόξα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον Πάτερ Ὅσιε, Σπυρίδων σοφὲ, σὺ ἐν ἀρεταῖς ἀναδέδειξαι· ὅθεν τῆς Ἐκκλησίας προστάτης γενόμενος, αἱρεσιάρχας ἐξώθησας, καὶ τοῦ Ἀρείου τὸ βλάσφημον, συνοδικῶς εἰς τὴν γῆν κατηδάφισας· διὸ θαυματουργῶν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Εὐτρεπίζου Σπήλαιον· ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, (*) καὶ ὄφιν εἰς χρυσᾶν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἁγίας σου εὐχὰς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι.

(*) Ἁρμοδιώτερον ἴσως, διὸ νεκρᾷ τῇ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς (τῇ οὔσῃ δηλονότι ἐν τῷ τάφῳ). Ἰστέον δὲ, ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ Ὡρολογίου ἐκδόσει, γενομένῃ ὑπὸ Ζαχαρίου Καλλιέργου τοῦ Κρητὸς, Ἐνετίῃσι, τῷ 1509, μόνον τὸ, Κανόνα Πίστεως ἁπαντᾶται, ἀντὶ τοῦ Τροπαρίου τούτου, ὅπερ ἐν τοῖς ὕστερον τετυπωμένοις ἀναγινώσκεται (Σημ. Ι. Β.)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ὄφιν μετέβαλες, εἰς χρυσὸν Ἅγιε, καὶ ταῖς τῶν λόγων σου, νευραῖς ἀπέπνιξας, τὸν δυσσεβῆ καὶ πονηρὸν, Ἄρειον θεοφόρε. Βασιλεῖ δὲ γέγονας, ἰατρὸς παναοίδιμε· καὶ νεκροὺς ἐξήγειρας, δαίμονάς τε ἀπήλασας· διό σου συνελθόντες ὑμνοῦμεν, Ἱεράρχα, τὴν μνήμην τὴν πάντιμον.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Χαρᾶς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γὰρ, γεννᾷν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· ὢ θαύματος ἀνερμηνεύτου! Ἄρχεται ὁ ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος· σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, καὶ χόρευε ἡ κτίσις, ἡμέραν Προεόρτιον.

Μετὰ τὴν δευτέραν Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Σπυρίδων μακάριε· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, τῇ ἐν σῇ σωφροσύνῃ, χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστράπτων τοῖς πᾶσι· διὸ καὶ ἑορτάζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Παρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ· μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρὸς, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες· ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεὲμ τοῦ γεννῆσαι. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀνακτόροις καὶ μύσταις θεοπρεπῶς, ἐν συλλόγῳ πανσέπτῳ φιλοσοφῶν, τρανῶς διεσάφησας, τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν· καὶ γὰρ κηρύττων ὤφθης, μοναδα θεότητος, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, σαφῶς ἐδογμάτισας· ὅθεν ὑπὲρ λόγον, κατ' ἐπίπνοιαν θείαν, καθεῖλες τὸν φλύαρον, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα θεσπέσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τῷ Θεῷ· Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλικὴ, Κλίνη πορφυρόςρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, Χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἅρμα, Λυχνία πολύφωτε· Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, θεοκόσμητον Σκήνωμα. Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τὸ, Πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον. Ο Ν'.

Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Πατέρων ἀγλαΐσμα, Σπυρίδων σοφὲ, καὶ ἀκροθίνιον, τῇ τῶν Θαυμάτων σε αἴγλῃ, τῆς οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ τῆς Ἀρείου λύσσης, καθαιρέτης φανείς, τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τῶν πραέων γῆν καταλαβὼν, Πάτερ ὡς πραότατος, καὶ συμπαθὴς καὶ καθαρὸς γενόμενος, τὸν ἐπανιστάμενον, τῇ καρδίᾳ μου, καταπραΰνον κλύδωνα· ὅπως ἐν γαλήνῃ, θείᾳ γενονὼς ἀνευφημήσω σε.

Γεωργίαις θείαις τὴν ψυχὴν, Πάτερ καθηράμενος, θεοειδὴς Σπυρίδων ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ὑπέρλαμπρον, κατεπλούτισας ἔλλαμψιν· ὅθεν καταυγάζεις, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Ἐκ ποιμνίων ὥσπερ τὸν Δαυῒδ, σὲ ἀναλαβόμενος, ὁ Πλαςουργὸς, λογικῆς ποίμνης ἔθετο, Ποιμένα παναρίστον, τῇ ἁπλότητι καὶ πραότητι λάμποντα, καὶ τῇ ἀκακίᾳ, Ὅσιε ποιμὴν καλλωπιζόμενον. Θεοτοκίον.

Παναγία ἄχραντε Ἁγνὴ, φώτισον ἁγίασον, τὸν λογισμὸν καὶ τὴν ψυχήν μου δέομαι, τὰ νέφη σκεδάζουσα τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τοῦ σκότους ἐξαίρουσα, τοῦ τῆς ἁμαρτίας, ὅπως κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Τὸν νοῦν σε ἀπαθείᾳ καταλαμπρύνας, καὶ θείᾳ ταπεινώσει καθωραΐσας, χαρίσματα τῷ Πνεύματος ὑπεδέξω, διώκειν πνεύματα, λύειν νοσήματα, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, Ἱερώτατε.

Τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτείνας, τὸν τρόπον τὸν φιλάργυρον συμπατήσας, οἰκτείρων τὸν δεόμενον Ἱεράρχα, ὄφιν μετέβαλες, χρυσοῦν εἰς κόσμιον, ἱεραῖς ἐντεύξεσι, Πάτερ Ὅσιε.

Ἀνῆλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς θεωρίας· εἰσέδυς εἰς τὸν γνόφον τῆς ἀπαθείας· πλαξὶ δὲ τῆς καρδίας σε εἰσεδέξω, Νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώτατος, καὶ θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότου σου.

Θεοτοκίον.

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, Θεόνυμφε καταύγασον, ἵνα ψάλλω· Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, ὡς σὺ Παναμωμε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλὴν σου Δέσποινα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐκ ποιμνίων προβάτων τὴν τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ποιμαίνειν προχειρισθεὶς, Ποιμὴν θεοπρόβλητος, σὺ Σπυρίδων ἀνέλαμψας, κακοδοξίας λύκους, ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, ἐν εὐσεβείας πόᾳ, αὐτὴν ἐκτρεφόμενος· ὅθεν ἀναμέσον, Θεοφόρων Πατέρων, τὴν Πίστιν ἐτράνωσας, τῇ σοφίᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα μακάριε. Πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ Προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προϋπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, καὶ ᾄδοντες τῶν Ἀγγέλων ᾆσμα καινὸν, τῷ ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σποράς, γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Τοῖς ἄνθραξι, τῷ σεπτῷ ἀναπτόμενος Πνεύματος, παθῶν εὐκατάπρηςον, ὕλην παμμάκαρ ἐνέπρησας· κόσμον δὲ πυρσεύμασι, τῶν ἀρετῶν σου Σπυρίδων κατελάμπρυνας.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Πυθομένῳ, ἡ νεκρά σοι φωνὴν Πάτερ δέδωκε· ποταμία ῥεύματα, σαῖς ἐπεσχέθη προστάξεσιν· ὥφθης γὰρ μακάριε, τερατουργὸς, θείαν χάριν κληρωσάμενος.

Νεκρώσας σε, τῆς σαρκὸς τὰς κινήσεις θεόπνευστε, νεκροὺς ἐξανέστησας, ζωοποιῷ σε προσρήματι· ὅθεν ἱκετεύω σε, τὴν νεκρωθεῖσαν ψυχήν μου Πάτερ ζώωσον. Θεοτοκίον.

Προφῆταί σου, μυστηρίου τὸ βάθος προήγειλαν, τὸ ἀκατανόητον· μόνη γὰρ ἔτεκες Ἄ"χραντε, τὸν ἀπεριόριστον, σεσαρκωμένον δι' οἰκτον ἀδιήγητον. Ὠδὴ έ. Ὁ φωτισμός.

Ὁ ποταμὸς, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων πᾶσαν ἀρδεύει, Ὅσιε καρδίαν, πᾶσι δωρεῖται, ῥῶσιν πλουσίαν, πάντας πρὸς δόξαν, διεγείρει τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ θαυματουργίαις, παντοίαις τιμήσαντος.

Σὲ βασιλεὺς, ὁ ἐπίγειος μάκαρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ ἐπουρανίου σαφῶς ἐπέγνω, γνήσιον δοῦλον, ἐκ χαρίσματος θείου πεπληρωμένον, ἐν τῷ παρεῖναί σε μέγαν ἰατρὸν, πρὸς Θεοῦ μηνυόμενον.

Τοῦ Ἀβραὰμ, τὸν φιλόξενον τρόπον συ ἐμιμήσω, πᾶσι τῆς οἰκίας σου τὰς εἰσόδους ἀναπετάσας, καὶ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, χρηματίσας καὶ προμηθούμενος, τῶν ἐν περιστάσει, Σπυρίδων μακάριε. Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν, ἀπεγέννησας βρέφος τὸν πρὸ αἰώνων, Κόρη γεννηθέντα, Πατρὸς ἀνάρχου· ὃν ἐκδυσώπει ὡς Υἱὸν καὶ Θεόν σε, οἰκτειρῆσαι τὸν Θεοτόκον σε, Πάναγνε ψυχῇ, καθαρᾷ καταγγέλλοντας.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁ χρυσὸς ὡς πηλός σοι λελόγισαι, τῇ ὑπὲρ χρυσὸν ἀπαθείᾳ ἀσῤῥάπτοντι, καὶ πλουτισθέντι Ὅσιε, δωρεαῖς ταῖς παγχρύσοις τοῦ Πνεύματος.

Καθαρῶς λειτουργῶν τῷ Δεσπότῃ σε, πλῆθος ἔσχες Ὅσιε, καθυπακοῦόν σοι, Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ἀοράτοις φωναῖς Ἱερώτατε.

Ὁ περίδοξος πάνσοφε βίος σου, κόσμῳ σε περίδοξον, Πάτερ εἰργάσατο· διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, γεγηθότες τελοῦμεν ὑμνοῦντές σε. Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν πλατυτέρα ἡ μήτρα σου, γέγονεν ἀπείρανδρε, θεὸν χωρήσασα, τὸν μεδαμῶ χωρούμενον, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τρωθεὶς ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν. (*)

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον Ἱεράρχην Κυρίου, ἀνευφημήσωμεν νῦν Σπυρίδωνα, τὸν τῆς χάριτος πλάκας δεξάμενον θείας δόξης, καὶ ἐν θαύμασι περιβόητον πᾶσι, καὶ ὡς θερμὸν καὶ αὐτόπτην τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὡς τῶν πενήτων προστάτην, καὶ τῶν ἁμαρτανόντων ψυχαγωγόν· οὗτος γὰρ θύων τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχης πιστὸς ἀναδέδεικται, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος.

Στίχοι.

Ὁ θαυματουργὸς κἂν τέθνηκε Σπυρίδων,
Τοῦ θαυματουργεῖν οὐκ ἔληξεν εἰσέτι.

Ἀμφὶ δυωδεκάτην Σπυρίδων βίοτον λίπε τόνδε.

Οὗτος ἤκμασεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ἦν δὲ τὸν τρόπον ἁπλοῦς, καὶ τὴν καρδίαν ταπεινός. Ἐγένετο δὲ ἀπ' ἀρχῆς ποιμὴν προβάτων· ἔπειτα δὲ γυναικὶ προσομιλήσας, μετὰ τὴν αὐτῆς ἀποβίωσιν, Ἐπίσκοπος κατέστη. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἡ χάρις τῶν ἰαμάτων αὐτῷ ἐδόθη παρὰ Θεοῦ, ὡς ἐπωνυμίαν αὐτῷ γενέσθαι τὰ θαύματα. Καὶ γὰρ ἐν αὐχμῷ κατήγαγεν ὑετὸν, καὶ πάλιν αὐτοῦ τὴν ἀμετρίαν ἐκώλυσε δι' εὐχῆς. Καὶ μελετώμενον λιμὸν παρὰ τῶν σιτοκαπήλων ἔλυσε, συμπεσουσῶν αὐτοῖς τῶν ἀποθηκῶν, αἷς τὸν σῖτον συνέσχον. Καὶ ὅφιν μετέβαλεν εἰς χρυσόν· καὶ μετὰ τὸ λῦσαι δι' αὐτοῦ τὴν τοῦ πένητος συμ-

(*) Ἐν τῷ προρρηθέντι Ὡρολογίῳ τοῦ 1509 ἔτους, ὡς καὶ ἐν Χειρογράφοις τισὶν, ἁπανταχοῦ, ἐκτὸς τοῦ παρόντος, καὶ ἕτερον Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου, πρὸς τὸ, Χορὸς ἀγγελικὸς, ποίημα ἀναμφιβόλως παλαιὸν, οὕτως ἔχον· « Καρδίαν » καθαρὰν, κεκτημένῳ σοι μάκαρ, ἐνῴκησε σαφῶς, τὸ παν» ἅγιον Πνεῦμα, καὶ ὅλον σε ἐφώτισεν, Ἱεράρχα μακάριε· ὃ» θεν ἔλαμψας, ὡς περ ἀστὴρ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἐξέπεμ» ψας, τὰς τῶν θαυμάτων ἀκτῖνας, Σπυρίδων ἀοίδιμε. »
(Σημ. Ι. Β.)

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Δημοσίου Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

φοράν, πάλιν τὸν χρυσὸν εἰς ὄφιν ἀποκατέξησε. Καὶ ποταμῶν ῥεύματα ἔξησε· καὶ πόρνην τολμήσασαν προσψαῦσαι, τὰ κατ' αὐτὴν ἐξειπών, ἔπεισεν ἐξαγορεῦσαι τὰ ἑαυτῆς.

Καὶ τοὺς ἐπὶ λόγοις φρονοῦντας μέγα, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Συνόδῳ, δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπεστόμισε. Καὶ γυναικός τινος παρακαταθήκην ζητούσης, ἤδη οὖσαν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα νεκράν, ἐπανερόμενος, ᾗ παρετέθη τὰ χρήματα, καὶ παρ' αὐτῆς μαθὼν ἔνθα κέκρυπται, τῇ τούτων κυρίᾳ ἀπέδωκε. Καὶ τὸν Βασιλέα Κωνστάντιον τοῦ συνέχοντος πάθους ἀπήλλαξε. Καὶ παῖδα τινὸς γυναικὸς ἀνεζώωσε. Καὶ τὸν κατὰ πλεονεξίαν τὴν αἶγα λαβεῖν βουλόμενον διήλεγξε, τῆς μιᾶς ἐκείνης αἰγὸς πρὸς τὴν μάνδραν, ἀπὸ τοῦ ταύτην ἕλκοντος βίᾳ, μεταχωρούσης· μετὰ δὲ τὸ τὴν τιμὴν αὐτῆς ἐπαριθμήσασθαι τὸν ἐξωνούμενον, σὺν ταῖς λοιπαῖς μεινάσης. Ἰάσατο δὲ καὶ τοῦ Διακόνου τὴν ἀφωνίαν· ὃς μικρὰν εὐχὴν ἐπιτραπεὶς ἔν τινι καύματι, διὰ κενοδοξίαν μεγάλην ἐξέτεινε, καὶ εὐθὺς εἰς ἀφωνίαν κατέστη.

Τούτῳ συνυπακούοντες ᾠφθησαν Ἄγγελοι, Καὶ τῷ Πνεύματί σου, ἀντιφθεγξάμενοι, ἐν τῷ τὴν εἰρήνην συνήθως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διδόναι (ἐν τῷ ἐκφωνεῖν δηλονότι τό, Εἰρήνη πᾶσι). Τῶν δὲ ἐν λαμπάσι φώτων παρὰ τῶν ὑπηρετῶν ἀναφθέντων ὀλίγων, καὶ τοῦ Ὁσίου δυσχεραίνοντος ἐπὶ τούτῳ, οἱ μὲν μὴ παρεῖναι τινὰς ἔλεγον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ δεῖσθαι πλείονος δαδουχίας· ἐμαρτυρήθη δὲ τῷ Ἁγίῳ ἄνωθεν, ὅτι θεατὰς μᾶλλον Ἀγγέλους ἔχει ἐν ταῖς εὐχαῖς συμψάλλοντας. Ἡ δὲ ἐν τῷ λύχνῳ, ἤδη μαραινομένου τοῦ ἐν αὐτῷ φωτὸς, καὶ λήγοντος διὰ τροφῆς ἔνδειαν, ἐξαίφνης τοῦ ἐλαίου ἀνάβλυσις, τίνας οὐκ ἐκπλήττει τῷ θαύματι;

Πολλοῖς δὲ ἐκ προγνώσεως θείας, περὶ τῶν μελλόντων ἐθέσπισε. Καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Τριφύλλιον νουθετήσας, τοῖς ἐν κόσμῳ τερπνοῖς προσκείμενον, ποθεῖν τὰ μέλλοντα μᾶλλον ἔπεισε. Καὶ τὴν μοιχευθεῖσαν γυναῖκα, τὴν ἐξομολόγησιν μὴ δεχομένην, ἀλλ' ἐν τῷ τίκτειν τὸν ἴδιον ἄνδρα πείθουσαν, ὅτι ἐξ αὐτοῦ εἴη τὸ ἐγκυμονούμενον, καί τοι μῆνας εἴκοσι ἀποπλεύσαντα, καὶ μὴ συγγενόμενον αὐτῇ, ἐπιτιμήσας θανάτῳ παρέδωκε.

Τούτῳ, θέρους ὥρᾳ, ἐν ἡλίῳ φλέγοντι, δρόσος πλήρης ἡ κεφαλὴ ἐφαίνετο, δηλοῦντος τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπ' αὐτῷ γεννησομένην τιμήν. Ὅπως δὲ ἦν συμπαθὴς, ἐδήλωσε τὸ συμβὰν εἰς τοὺς τὴν ποίμνην αὐτοῦ συλῆσαι ἐπιχειρήσαντας. Οὐ μόνον γὰρ αὐτοὺς ὁρασίᾳ κρατηθέντας τοῦ πάθους ἀπήλλαξεν, ἀλλὰ καὶ κριὸν ἕνα ἐπιδοὺς ἀπέλυσεν, ἐπειπών, ὡς ἂν μὴ ὦσι μάτην ἠγρυπνηκότες. Οὗτος τὸ καταπιστευθὲν ποίμνιον ἰθύνας καλῶς, πρὸς τὴν τῶν Ἀγγέλων πολιτείαν καὶ διαγωγὴν μετετάξατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου καὶ κορυφαίου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ Ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Συνετοῦ.

Στίχ. Τὸν Συνετὸν κτείνουσιν ἄφρονες ξίφει,
Τὴν εὐσεβῆ τιμῶντα πίστιν ἐμφρόνως.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως· ἐνδημοῦντι δὲ αὐτῷ ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων πόλει, καὶ τὰς θυσίας τοῖς εἰδώλοις προσάγοντι, διαλεχθεὶς οὗτος, ἀναγνώστης τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Ξύστου προβεβλημένος, καὶ ὑποσχόμενος θῦσαι κατ' ἐμπαιγμὸν, καὶ φωραθεὶς τὴν ὑπόκρισιν, τύπτεται βυνεύροις, ὥστε πᾶσαν τὴν γῆν ἐκείνην τῷ αἵματι φοινιχθῆναι· εἶτα τῇ εἱρκτῇ ἐναπορρίπτεται. Τῇ δὲ ἑξῆς πάλιν ἁπλοῦται ἐν ἐσχάρᾳ σιδηρᾷ πεπυρακτωμένῃ, ὅτε καὶ θείας φωνῆς ἠκούσθη ἐνισχυούσης, καὶ προτρεπούσης αὐτὸν εἰς τὸν ἀγῶνα. Καὶ σὺν τῇ φωνῇ, λάβρος ὑετὸς κατερράγη, ἀλώβητον ἐκ τοῦ πυρὸς διαφυλάττων τὸν Μάρτυρα. Μετὰ ταῦτα, ὀρύγματος γενομένου πήχεων δέκα, καὶ ξύλων ὀξυτάτων ἐντεθέντων τῷ βάθει, ἀπερρίφη ὁ Μάρτυς ἐκεῖσε, τῶν μελῶν αὐτοῦ σχεδὸν ἁπάντων κατακοπέντων· ὃς καὶ αὖθις θείᾳ προνοίᾳ ὑγιὴς γέγονε. Πάλιν δ' ἐγκλείεται εἰς τὸ λεγόμενον Πάνθεον, καὶ ἐξαχθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Στίχ. Ὁ Ἀλέξανδρος, εἷς ὢν τῶν Θυηπόλων,
Ἄνευ αἵματος, εἷς ἦν καὶ τῶν Μαρτύρων.

Βασιλεύοντος Δεκίου ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ, διωγμὸς μέγας ἐκινήθη κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Ἐξαποστείλας γὰρ κατὰ πᾶσαν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Χληκουρίου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

χώραν, προσέταξεν, ὥστε τοὺς εὑρισκομένους Χριστιανοὺς ἀναγκάζειν θύειν τοῖς εἰδώλοις, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνεῖσθαι· τοὺς δὲ μὴ πειθομένους τοῦτο ποιεῖν, τιμωρίαις δειναῖς ὑποβάλλεσθαι, καὶ εἶθ' οὕτω τοῦ ζῆν ὀδυνηρῶς ἀπαλλάττεσθαι. Τότε ὁ ἁγιώτατος Ἀλέξανδρος οὗτος, Ἀρχιεπίσκοπος ὢν ἐν Ἱεροσολύμοις, διαβάλλεται τῷ τῆς ἐκεῖσε Καισαρείας Ἄρχοντι· ὁ δὲ ἀποστείλας, σιδηροδέσμιον παρέστησεν αὐτόν· καὶ πολλὰ διαλεχθεὶς μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύξας μεγαλοφώνως μέσον πάντων, Θεὸν καὶ Βασιλέα, καὶ πάντων εἶναι Δημιουργόν, τὰ δὲ εἴδωλα καὶ τοὺς τιμῶντας αὐτὰ ἀναθεματίσας πεπαρρησιασμένῃ τῇ φωνῇ, μεγάλως ἐτάραξε τὸν θυμὸν αὐτοῦ. Διὸ καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τιμωρησάμενος αὐτὸν ποικίλως, ὑπὸ θηρῶν βρωθῆναι ζῶντα καταδικάζει ὁ δείλαιος.

Τοῦτον δὲ γυμνὸν εὐθὺς ἀποδύσαντες, καὶ μέσον τοῦ θεάτρου ὡς κριὸν ἐπίσημον προθέντες, διάφορα θηρία πρὸς βρῶσιν αὐτῷ ἐξαπέστειλαν. Ὁ δὲ προσευξάμενος, καὶ τοῦτο προσέθετο· Κύριε, εἰ θέλημά σόν ἐστι τελειωθῆναί με νῦν, γενέσθω ὡς ηὐδόκησας. Καὶ διαφόρων θηρίων κατ' αὐτοῦ ἀπολυθέντων, τὰ μὲν προσκυνοῦντα, ὡς διὰ τῆς τῶν κεφαλῶν αὐτῶν κατακλίσεως ἐφαίνοντο, εἰς τὰς ἑαυτῶν ἀνεχώρουν γαλεάγρας· τὰ δὲ κυλινδούμενα ἐπὶ τὴν γῆν, κατεφίλουν τοὺς πόδας αὐτοῦ· τὰ δὲ τὰς τραυματισθείσας αὐτοῦ σάρκας ταῖς γλώσσαις ἀπέλειχον. Ὁ δὲ μέγας Ἀρχιερεύς, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἀπέπτη πρὸς Κύριον, τὸ σῶμα ἀβλαβὲς καταλιπὼν ἐν τῇ γῇ. Ὅ περ εὐλαβεῖς τινὲς μετ' αἰδοῦς μυρίσαντες, καὶ ὀθονίοις εἱλήσαντες, ἐν ἐπισήμῳ κατέθεντο τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀμωναθᾶ καὶ Ἄνθου.

Στίχ. Μισῶ τὰ τῆς γῆς· Ἄγγελοι δέξασθέ με,
Ἀμωναθᾶς ὁ θεῖος ἐκλείπων λέγει.

Τὸ τοῦ Προφήτου προσφόρως Δαυῒδ λέγων,
Ὡς ἄνθος ἀγροῦ θεῖος Ἄνθος ἐρρύη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μωσέως τὸ ἄπλαστον, Δαυῒδ τὸ πρᾶον,
Ἰὼβ τοῦ Αὐσίτιδος, τὸ ἄμεμπτον κτησάμενος, τοῦ Πνεύματος γέγονας κατοικητήριον, μέλπων ἱερώτατε· Ὃ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ψεκάδες τῇ καύσει σου ἐν ὥρᾳ θέρους, οὐράνιαι στάζουσαι, τὸ μέλλον προεσήμαινον· Θεὸς γὰρ ὡς ἔφησας, τὴν θείαν μνήμην σου, Ὅσιε ἐδόξασε, πιστοὺς καθαγιάζων τῇ μεσιτείᾳ σου.

Συνόδῳ Πατέρων σε Θεὸς δοξάζει, ἐν κρίσει τοὺς λόγους σου, φυλάξαντα μακάριε· οὓς πίστει προσήγαγες, τὸν ἀλογώτατον, Ἄρειον μωραίνοντας σαφῶς, καὶ καταργοῦντας τὴν τούτου ἔνστασιν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν βότρυν ἐβλάστησας ἀῤῥήτῳ λόγῳ, Παρθένε ὡς ἄμπελος, τὸν μόνον ἀγεώργητον, οἶνον ἀναβλύζοντα, πάντας εὐφραίνοντα, πάντας ἁγιάζοντα βροτοὺς, καὶ πᾶσαν μέθην δεινῶν ἐξαίροντα.

Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Κάμινον παθῶν, ταῖς θείαις ἐπομβρίαις, τοῦ Θείου Πνεύματος κατέσβεσας, καὶ δρόσον ἐπήγασας, νοσημάτων Πάτερ καύσωνα, ἐξαίρουσαν τῶν πίστει σοι, πάντοτε προσιόντων, μάκαρ Σπυρίδων πανόλβιε.

Ἄνακος εὐθὺς, καὶ πρᾶος συμπαθής τε, καὶ ἀνεξίκακος γεγένησαι, ἀγάπῃ φιλόξενος, Ἱεράρχης ἱερώτατος, φρονήματι κοσμούμενος, Ὅσιε ὀρθοδόξῳ· ὅθεν σε πίστει γεραίρομεν.

Πάλαι σοι φωνήν, ὡς ζῶσα ἡ θανοῦσα, διερωτῶντι Πάτερ δέδωκεν· ὦ θαῦμα ἐξαίσιον! ὦ παράδοξον μυστήριον! ὦ χάριτος ἧς ἔτυχες! βίῳ κεκοσμημένος, Ἀγγελικῷ ἀξιάγαστε. **Θεοτοκίον.**

Πάθη τῆς ἐμῆς, θεράπευσον καρδίας, τῇ συμπαθείᾳ σου Πανύμνητε· τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον· καὶ βαίνειν με εὐόδωσον, τρίβους πρὸς σωτηρίους, ὅπως ἀεὶ μεγαλύνω σε.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, τρανῶς Υἱὸν ἐκήρυξας, ὁμοούσιον Πάτερ, καὶ συναΐδιον, μέσον Θεοφόρων Πατέρων, μεγαλυνθείς, καὶ τῶν ἀνομούντων, ἐμφράξας τὰ στόματα, Ἱεράρχα παμμακάριστε.

Πολύφωτε ἥλιε, Πατέρων ἐγκαλλώπισμα, Ἱερέων τὸ κλέος, Ἀγγέλων σύσκηνε, τοὺς τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, χαρμονικῶς, νῦν

ΑΝΘΟΚΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ἐπιτελοῦντας, φωτὸς καταξίωσον, ἀνεσπέρου ταῖς πρεσβείαις σου.

Τὰ θεῖα σκηνώματα, ἡ πύλη ἡ οὐράνιος, ἡ τῶν ἑορταζόντων, τερπνὴ ὁμήγυρις, τὴν ἡγιασμένην ψυχήν σου, καὶ ἀρεταῖς, καθωραϊσμένην, παμμάκαρ ἐδέξατο, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, καταπλήττει Ἀγγέλους, Θεοχαρίτωτε, θέλγει τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον, τοὺς ἱεροὺς, εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Σὲ ἐξ ἀλόγου ποίμνης, μετήγαγεν εἰς λογικὴν, τὸ Πνεῦμα πνευματοφόρε, ὡς τὸν Μωσέα καὶ Δαυΐδ· ὧν ἐμιμήσω τὸ πρᾶον, Σπυρίδων φῶς οἰκουμένης.

Ἕτερον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἐδόξασεν ἐν θαύμασι, καὶ ἐν τέρασι πλείστοις, ὁ Κύριος μακάριε· ἐν γὰρ θείᾳ Συνόδῳ, Τριάδα ἀνεκήρυξας, καὶ νεκροὺς ἀνέστησας, τὸν ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω, ποταμοῦ δὲ τὸ ῥεῖθρον, παραδόξοις προσευχαῖς, ἀνέστειλας καὶ διῆλθες.

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας Παναχράντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερὸν καθεῖλεν, ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, Ἀρείου τὸ ληρῶδες· ὅθεν ἁπλῶς, δογματίσας Τριάδα πιστῶς, ὑπὸ σοφῶν ἐδοξάσθη καὶ συνετῶν, καὶ τὴν Σύνοδον ἐκύρωσε. Δίς. Ταῖς οὐρανίαις ἀκτῖσι περιλαμπόμενος, καὶ τῇ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τῶν πίστει καὶ νῦν, ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ, μὴ ἐλλίπῃς ὑπερεύχεσθαι. Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε· διὸ τῆς Βασιλείας, τῆς ἄνω λαβών, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Σπυρίδων σοφέ.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ὅσιε Πάτερ, Ἱεράρχα ἀοίδιμε, ἀποστολικῆς διδασκαλίας γενόμενος ἔμπλεως, καὶ τοῦ Θείου Πνεύματος καταγώγιον, δι' ἐναρέτου πολιτείας ἀναδειχθείς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς λύκους, διὰ δογμάτων ἀπήλασας· καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν σαφῶς τρανώσας, στύλος ἀναδείκνυσαι, καὶ εὐσεβείας πρόμαχος. Ὅθεν καὶ θαυματουργῶν ἐν τοῖς πέρασιν, ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες, καὶ νεκρὰν πρὸς ἐρώτησιν ἤγειρας. Ἀλλ' ὦ Πατέρων ἀξιάγαστε, καὶ Διδασκάλων συνόμιλε, τὸν Σωτῆρα πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά· καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὀρέστου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Λευκίας τῆς Παρθένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σειμείωσιν.

Λάμπει τὸ μνημόσυνον, τοῦ ἀθλοφόρου σου Κύριε, Εὐστρατίου ὡς ἥλιος, λαμπρότητι κρύψαντος, ἀηττήτων λόγων, τὴν πολυθεΐαν, ὥσπερ ἀφώτιστον σκηνὴν, καταργουμένην ὑπὸ τῆς πίστεως, καὶ τέσσαρας συμμάρτυρας, καὶ συμμετόχους ποιήσαντος· δι' αὐτῶν ἡμῖν δώρησαι, ἱλασμὸν ὡς φιλάνθρωπος.

Λόγοις καὶ παθήμασι, καὶ πολυτρόποις στερήσεσι, τῆς ζωῆς ἐπεδείξαντο, ἀγάπην οἱ Ἅγιοι, τὴν πρὸς σὲ τελείαν, μὴ σαλευομένην, σὺν Εὐστρατίῳ τῷ σοφῷ, καὶ Αὐξεντίῳ ἀγωνισάμενοι, Ὀρέστης καὶ Μαρδάριος, μετ' Εὐγενίου οἱ ἔνδοξοι· ταῖς αὐτῶν σῶσον Κύριε, προσευχαῖς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λύσσῃ τοῦ παράφρονος, ὁ εὐκλεὴς μὲν Αὐξέντιος, κεφαλὴν ἀποτέμνεται· Μαρδά-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λήξουρίου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ριος πάλιν δὲ, ἐκ τῶν ἀσραγάλων, κρεμασθεὶς ἐστέφθη· ὁ δὲ Εὐγένιος τομῇ, χειρῶν καὶ γλώττης καθωραΐζεται· Ὀρέστης ἐν κραββάτῳ δὲ, τῷ πυριφλέκτῳ κοιμίζεται· ἐν καμίνῳ Εὐστράτιος, ὡς ἀμνὸς Χριστοῦ τίθεται.

Ἕτερα, Στιχηρὰ, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς καλῶς στρατευσάμενος, Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, σεαυτὸν Εὐστράτιε παραδέδωκας, ἑθελουσίως εἰς βάσανα, καὶ βίαιον θάνατον, ἐπαγόμενος χορὸν, συμμαρτύρων μακάριον· μεθ' ὧν ἤθλησας, καὶ τῆς νίκης ἐδέξω τοὺς στεφάνους, σὺν αὐτοῖς καθικετεύων, ὑπὲρ ἡμῶν παναοίδιμε.

Ὁ θεόφρων Εὐστράτιος, ὁ γενναῖος Αὐξέντιος, ὁ κλεινὸς Εὐγένιος καὶ Μαρδάριος, σὺν τῷ Ὀρέστῃ ἠρίζευσαν, ἐχθροὺς τροπωσάμενοι· καὶ ἐκλάμψαντες σαφῶς, ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, κατεφαίδρυναν, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας καὶ τῆς πλάνης, ἀπεδίωξαν τὸ σκότος, τῇ φωταυγίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Τῆς Ἁγίας Λουκίας.

Παρθενίαν ἀκήρατον, ἐμμελῶς ἐξασκήσασα, προσηνέχθης χαίρουσα τῷ Ποιήσαντι· ἀρνησαμένη γὰρ πρόσκαιρον, νυμφίον πανεύφημε, ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ· καὶ τὸν δρόμον τελέσασα, διὰ πίστεως, καὶ φαιδροῦ μαρτυρίου παρέχεις, τοῖς τιμῶσί σε Λουκία, τῶν ἰαμάτων χαρίσματα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν· Εὐστράτιον τὸν ἀήττητον Μάρτυρα, Αὐξέντιον καὶ Εὐγένιον, καὶ Μαρδάριον καὶ Ὀρέστην, τὴν πενταυγῆ τῶν Μαρτύρων χορείαν· οἳ καλῶς ἀγωνισάμενοι, κατὰ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης ἀναδησάμενοι, πρεσβεύουσι Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ, τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατηισχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, Ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Η" Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ. Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ Παναμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ θαυμαστὸς ἀθλοφόρος, ἡμᾶς Εὐστράτιος, σήμερον συγκαλεῖται, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, τελέσαι ἐτησίως· διὸ καὶ ἡμεῖς, συνελθόντες τιμήσωμεν, ὡς ἐραστὴν τοῦ Κυρίου, καὶ καρτερῶς, ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀθλήσαντα.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Δαυϊτικῶς τὴν ἀνδρείαν καθοπλισάμενος, τὸν δεύτερον καὶ πλάνον, Γολιὰθ ἀποκτείνεις, τῇ πίστει τῆς Τριάδος· ὅθεν ἀεὶ, συνευφραίνῃ Εὐστράτιε, ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων ἐκδυσωπῶν, τὸν Σωτῆρα τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ὡς ὁ Θεσβίτης Ἠλίας, ζηλῶν ἐζήλωσας, προφητικῶς Κυρίῳ, παντοκράτορι Μάρτυς, Εὐστράτιε θεόφρον· καὶ θράσος κενὸν, τῶν ἀνόμων διήλεγξας, καταβαλὼν τῶν εἰδώλων ὡς δυνατὸς, τὰ βδελύγματα μακάριε.

Δόξα, Ἦχος πλ. ά.

Τῶν τυραννούντων τὰ θράση μὴ δειλιάσαντες, μᾶλλον δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν, τρανῶς κηρύξαντες, ξεσμοὺς πολλοὺς καὶ βασάνους ὑπεμείνατε, Εὐστράτιε καὶ Αὐξέντιε, Εὐγένιε καὶ Ὀρέστα, καὶ ἔνδοξε Μαρδάριε. Διὸ πρεσβεύσατε τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Παναχράντε Παρθένε Ἁγνή· χαῖρε Δέσποινα καὶ προστασία τοῦ κόσμου· χαῖρε τεῖχος καὶ καταφυγὴ, καὶ σκέπη τοῦ γένους ἡμῶν.

Η" Σταυροθεοτοκίον.

Καθορῶσα πάλαι τὸν Ἀμνὸν ἑαυτῆς, ἡ Παρθένος Μήτηρ καὶ παναμωμος Κόρη, Σταυρῷ ἀνυψούμενον, ἐβόα δακρύουσα· Οἴμοι Υἱέ μου! πῶς θνήσκεις, θεὸς φύσει ὢν ἀθάνατος; Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ' Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τῆς Ἁγίας· Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Λιμενικού Μουσείου Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Βραβεύων ἐν οὐρανοῖς τὰ ἔπαθλα, τοῖς ἐπὶ γῆς Ἀθληταῖς, ἀγωνοθέτης κάθηται Χριστὸς, δεξιᾷ παντοκράτορι, τοῖς ἀμφὶ τὸν Εὐστράτιον, θείους στεφάνους προτεινόμενος.

Χορείαν μαρτυρικὴν πενταρίθμον, δεῦτε κατίδωμεν, ὑπερφυεῖ ἀστράπτουσαν φωτὶ, κεκτημένην ταξίαρχον, τὸν ποθητὸν Εὐστράτιον, χάριτι θείᾳ στεφανούμενον.

Τὴν ζώνην τοῦ ἐπὶ γῆς στρατεύματος, ἀπεκδυσάμενος, τῷ ἀληθεῖ προσάγῃ Βασιλεῖ, τῆς ἀθλήσεως σύμβολον, παρὰ Χριστοῦ Εὐστράτιε, δι' Αὐξεντίου κομισάμενος.

Ἀστέρες ἐν οὐρανῷ τῆς πίστεως, ἀεὶ κινούμενοι, τὰς τῶν πιστῶν λαμπρύνουσι ψυχὰς, φωτισμὸν ἀποστίλβοντες, οἱ περὶ τὸν Εὐστράτιον· οὓς ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Τῆς Ἁγίας.

Πορφύραν σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς Παρθένος βασίλεια, καὶ θεϊκαῖς λαμπρότησι, Μάρτυς Λουκία κατηγλάϊσαι.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας φύσεως, Θεογεννῆτορ Ἄχραντε· διό, σὲ Λουκία ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἐλπίδι τῶν αἰκισμῶν, ὥσπερ ἀΰλῳ θησαυροῦ γέγονας, ὑπερφυῶς ἔμπλεως, πάσης θυμηδίας Εὐστράτιε.

Σοφίᾳ Πνευματικῇ, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν ἤλεγξας, Μάρτυς Χριστοῦ Αὐξέντιε, τὴν τυραννικὴν ἀθεότητα.

Ὡς κόσμος θεολαμπὴς, τῆς Ἐκκλησίας τῶν πιστῶν Μάρτυρες, τὰ τοῦ Χριστοῦ στίγματα, περιηνθισμένοι γεγόνατε.

Τὰ μέλη καρτερικῶς, ἀθλητικοῖς καταφλεχθεὶς ἄνθραξιν, εἰδωλικῆς ἔσβεσας, πλάνης τὴν μανίαν Εὐστράτιε.

Τῆς Ἁγίας.

Ὡς νύμφη περικαλλὴς, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ ἔνδοξε, Μάρτυς Λουκία εἴληφας, νῦν τῶν οὐρανῶν τὰ βασίλεια. **Θεοτοκίον.**

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Παναμωμε. **Ὁ Εἱρμός.**

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Τριάδος τῇ πίξει ὀχυρωθεὶς, ἀληθείας σφενδόνι καθοπλισθεὶς, τῆς πλάνης κατέβαλες, τὸ ἀλλόφυλον θράσος· καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἁρπάσας, τῶν λόγων τὴν μάχαιραν, ἐν αὐτῇ ἀπέτεμες, τοῦ ψεύδους τὴν ἔνστασιν· ὅθεν τοῖς τροπαίοις, θριαμβεύων τῆς νίκης, τῷ σώματι τέθνηκας, τῷ δὲ πνεύματι ἔζησας· Ἀθλοφόρε Εὐστράτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ἕτερον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων αἵμασιν, ἡ Ἐκκλησία, ἀρδευθεῖσα ἤνθησεν, ὀρθοδοξίαν τοῖς πιστοῖς, ἐγκαυχωμένη καὶ λέγουσα· Κλέος Μαρτύρων, εἰδείχθητε Ἅγιοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, τὴν πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Ἁγνὴ καὶ ἄσπιλος, Μήτηρ σου Λόγε, μητρικῶς ἠλάλαζεν, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, προσηλωθέντα σε μόνε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Συναπεβάλου τοῖς μώλωψι τῆς σαρκός σου, τὰς ψυχικὰς κηλῖδας, τὰς βολίδας συντρίψας, τοῦ δολίου δράκοντος, τῇ πίστει Εὐστράτιε.

Ἐδοξάσθη σε τοῖς μέλεσιν Ἀθλοφόρε, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ἀῤῥήτου σε δόξης, ἐν δυνάμει ἔπλησε, τεράτων Εὐστράτιε.

Τῶν ἁλιέων ζηλώσας τὴν παῤῥησίαν, μαρτυρικῇ σαγήνῃ, τῷ Δεσπότῃ προσάγεις, τὸν σοφὸν Εὐγένιον, ζωγρήσας Εὐστράτιε.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Κεντρική
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ὄντως ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν Ἀθλοφόρων, τὸν δυσμενῆ πατοῦντες, καὶ Χριστῷ μελῳδοῦντες, ὁδὸν μαρτυρίου σου, δραμούμεθα Δέσποτα. **Τῆς Ἁγίας.**

Παῤῥησίαν εὐραμένη ἐν τοῖς ὑψίστοις, παρὰ Θεῷ Λουκία, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, τῶν πταισμάτων αἴτησαι, δοθῆναι τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίᾳ καὶ ἀθλήσει λελαμπρυσμένη, τῷ ἐκ Παρθένου Κόρης, ἀνατείλαντι Λόγῳ, ἄφθορος μεμνήστευσαι, Λουκία πανεύφημε.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ οἷά περ ἀστὴρ, ἑωσφόρος ἀνέτειλας, ἐν φάλαγγι τῶν Μαρτύρων, τηλαυγῶς διαπρέπων, ἀοίδιμε Εὐστράτιε.

Σὲ φέγγει κατιδὼν, νοητῷ διαλάμποντα, Μαρδάριος ὁ Θεόφρον, ὡς ποιμένι ἀρνίον, προστρέχει σοι Εὐστράτιε.

Σὺ πάντα τὰ τερπνὰ, ἐλογίσω ὡς σκύβαλα, Εὐγένιε ἐκνικήσας, τοὺς τῆς φύσεως νόμους, τῷ φίλτρῳ τῆς ἀθλήσεως.

Τῆς Ἁγίας.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς παρθένος ἐνήδομαι· σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιάζομαι ξίφει, Λουκία ἀνεκραύγαζεν.

Ὦ κλῆρος ἀγαθός! ὦ μερὶς ἡ Θεόσδοτος! ὦ γύναιον τῇ καλλίῃ, συμβολῇ ἐκνικῆσαν, τὴν πλάνην τῆς Προμήτορος. **Θεοτοκίον.**

Νοῦς βρότειος τὴν σὴν, ὑπὲρ ἔννοιαν σύλληψιν, οὐ δύναται ἐννοῆσαι, Μητροπάρθενε Κόρη· Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Χριστός μοι, ἀντὶ πάντων ἐστὶν ὁ Μαρδάριος, διαπρυσίως ἐβόα, καὶ πατρὶς καὶ σέβας καὶ ὄνομα· ὑπὸ σοῦ γὰρ, τοῦτο ἐξεπαιδεύθη Εὐστράτιε.

Τοὺς πόδας, τρυπηθεὶς ἀνηρτήθης τῆς ἄντυγος· πεπυρωμένοις ἐφλέχθης, ὀβελίσκοις δὲ τὰ μετάφρενα· τὸ δὲ πνεῦμα, τῷ Δεσπότῃ παρέθου Μαρδάριε.

Ἡ γλῶσσα, ἐκκοπεῖσα τῶν ὕμνων οὐ παύεται· αἱ δὲ τμηθεῖσαί σου χεῖρες, πρὸς Θεὸν Εὐγένιε αἴρονται, σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσιν αἰτοῦσι τὴν μνήμην σου.

Τῆς Ἁγίας.

Τίμιος, ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, ὁ σὸς γεγένηται Μάρτυς· τοῦ γὰρ ζῆν προέκριναν τὸ τεθνάναι, ἵνα ζῶντα, τὸν Χριστὸν ἐν σοὶ ἔξεις Λουκία σεμνή.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύν σε, εὐραμένη Παρθένε καὶ στήριγμα, ἡ Ἀθληφόρος αἰκίσεις, καρτερώτατα φέρει καὶ χαίρουσα, σοῦ ὀπίσω, τῷ τῶν ὅλων Δεσπότῃ προσάγεται.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ » Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρῳ » κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς » σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Φωστὴρ ἐφάνης λαμπρότατος τοῖς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθημένοις Ἀθλοφόρε· πίστιν ὡς δόρυ δὲ περιθέμενος, τῶν δυσμενῶν τὰ θράση, οὐκ ἐπτοήθης Εὐστράτιε, ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ ζοφερὸν Χριστὲ τῆς ψυχῆς μου διασκέδασον, ὅπως ἀνυμνήσω λαμπρῶς χορὸν Μαρτύρων πενταάριθμον· Αὐξέντιον, τὸν ἐν αὐξήσει θεϊκῆς πολιτείας ἀνατραφέντα· καὶ τὸν σοφὸν καὶ γενναῖον ἐν τοῖς ἄθλοις Εὐγένιον· σὺν τούτοις καὶ τὸν Ὀρέστην, τὸν τοῖς θείοις διαιτώμενον ὄρεσι· Μαρδάριον τὸν ἁπλούστατον, οὗ ὑπῆρξεν Εὐστράτιος καθηγητὴς, ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὀρέστου.

Στίχοι.

Τὸν Εὐστράτιον καὶ συνάθλους δὶς δύω,
Ἅπαξ δύω κτείνουσι πῦρ τε καὶ ξίφος.

Τούς γε σὺν Εὐστρατίῳ δεκάτῃ τρίτῃ ἔκτανεν ἄορ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, τῶν δυσσεβῶν βασιλέων, καὶ Λυσίου Δουκὸς, τῆς Λιμιτανέων (*) τάξεως κρατοῦντος, καὶ Ἀγρικολάου πᾶσαν τὴν τῆς

(*) Τῶν τὰ μεθόρια τῆς Ἐπικρατείας φυλαττόντων στρατιωτῶν, ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Λιμιτάνεος (Limitaneus).

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Κεντρική Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἀνατολῆς ἐπαρχίαν διοικοῦντος, ἄνωθεν μὲν καὶ ἐκ προγόνων σεβόμενοι τὸν Χριστὸν, ὑποκρύπτοντες δὲ ἑαυτοὺς, φόβῳ τῶν τυράννων καὶ διωκτῶν. Τούτων, ὁ μὲν Ἅγιος Εὐστράκιος, ἐκ τῆς Ἀραβρακηνῶν ὡρμᾶτο πόλεως, Σκρινιάριος (χαρτοφύλαξ) ὑπάρχων τῆς Δουκιτῆς τάξεως, καὶ ἐν αὐτῇ πρωτεύων. Ἐπιθυμῶν δὲ παῤῥησιάσασθαι τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὸ τῆς ἐκβάσεως ἄδηλον δεδοικὼς, τὴν ζώνην αὐτοῦ διά τινος τῶν ὑπηρετούντων, ἀποτεθῆναι προσέταξεν ἐν τῇ κατὰ Ἀράβρακα Ἐκκλησίᾳ· τοῦτο θεὶς ἐν ἑαυτῷ, καὶ ἀπόπειραν τοῦ σκοποῦ ποιησάμενος, ὡς, εἰ ὁ πρεσβύτερος Αὐξέντιος εἰσελθὼν λάβοι αὐτὴν, κατ' εὐδοκίαν αὐτῷ γενέσθαι, τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν καὶ παῤῥησίαν, μηδὲν τῶν προσδοκωμένων ὑποπτήξαντα παραστῆναι· εἰδὲ ἕτερός τις τῆς Ἐκκλησίας τὴν ζώνην κομίσαιτο, ἔτι τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν περιφέρειν ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ μηδαμῶς εἰς ἐμφάνειαν ἐλθεῖν.

Κατὰ νοῦν δὲ αὐτῷ τὰ τῆς πείρας ἐκβάντα θεασάμενος, καὶ τοῦ πρεσβυτέρου Αὐξεντίου τὴν ζώνην ἀνελομένου, ὑπειληφὼς, ὅτι καλῶς αὐτῷ ἡ διὰ Χριστὸν ἀποβήσεται μαρτυρία, ἐμφανὴς τῷ Λυσίᾳ κατέστη, καὶ παῤῥησιάζεται τὴν εὐσέβειαν. Ἐν γὰρ τῷ τοὺς Ἁγίους τοὺς προαθλήσαντας παριστᾷν, καὶ αὐτὸς τῷ Λυσίᾳ παρέστη· καὶ γὰρ ἦν τῆς τοιαύτης τάξεως πρῶτος· διὸ καὶ πρῶτον ἑαυτὸν ἀναγορεύει Χριστιανόν. Ὅθεν παρὰ τοῦ τυράννου ἀφαιρεῖται τὴν ζώνην, καὶ κατὰ πρόσταξιν αὐτοῦ γυμνοῦται, καὶ διαταθεὶς ἐπὶ γῆς μαστίζεται. Εἶτα σχοινίοις δεθεὶς, εἰς ὕψος μετεωρίζεται, καὶ τῷ ὑποστρωθέντι αὐτῷ πυρὶ κάτωθεν καταφλέγεται. Μετὰ τοῦτο, ἅλατι καὶ ὄξει συμφυραθέντι, τοῖς καταφλεχθεῖσιν ἐπιχέεται μέλεσι, καὶ ὀστράκοις τὰς πλευρὰς κατατρίβεται· καὶ παραδόξως θαυματουργήσας, (κατέστη γὰρ ὅλος ὑγιὴς·) τὸν Ἅγιον Εὐγένιον ἐκκαλεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ παῤῥησίᾳ καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ, σύμφρονα εἶναι λέγων τῷ Ἁγίῳ Εὐστρατίῳ, καὶ τὸ αὐτὸ σέβας τῷ παρ' ἐκείνῳ τιμωμένῳ προσάγει Θεῷ.

Τότε κρηπῖσι σιδηραῖς ἡλωθεὶς ὁ Ἅγιος Εὐστράτιος, ἀπὸ τῆς Σεβαστιανῶν πόλεως, μέχρι Νικοπόλεως ἐλαύνεται, συνάμα τῷ Εὐγενίῳ. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ διαστήματι, ὁ Ἅγιος Μαρδάριος, ἐλαυνόμενον ἰδὼν τὸν Ἅγιον Εὐστράτιον, καὶ ἐν τοιούτῳ σχήματι τὸν περίβλεπτον ἐννοήσας, ἐμακάρισέ τε αὐτὸν τῆς καρτερίας, ὅτι διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν εἰς οἵαν ἀνθ' οἵας ἦλθε καταστασιν, ἐκ περιφανοῦς καὶ γένους λαμπροῦ τὰ τῶν κακούργων πάσχειν ἑλόμενος. Καὶ σύμβουλον εἰς τοῦτο λαβὼν τὴν γυναῖκα, προτρεπομένην καὶ αὐτὴν αὐτὸν πρὸς τὴν ἄθλησιν, ταύτην καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς τέκνα τῷ Θεῷ παραθεὶς, κατὰ τὴν ὁδὸν ἐλαυνόμενον τὸν Ἅγιον Εὐστράτιον ἔφθασε, καὶ συνεδέθη αὐτῷ.

Εἰς ἐξέτασιν δὲ τοῦ Λυσίου καθίσαντος, ὁ Ἅγιος Αὐξέντιος πρῶτος ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν, ἑαυτὸν ὀνομάσας Χριστιανόν. Ὁ δὲ Ἅγιος Μαρδάριος, τρυπηθεὶς τοὺς ἀστραγάλους, κατὰ κεφαλῆς ἐκρεμάσθη, καὶ ὀβελίσκοις ὀξέσι πεπυρωμένοις τὰ μετάφρενα κατεφλέχθη, καὶ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐγένιος τὴν γλῶσσαν τέμνεται, καὶ τὰ σκέλη ῥοπάλοις συνθλᾶται, καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς ἀφίησι τὴν ψυχήν.

Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἅγιος Ὀρέστης, ἐν τῷ μέλλειν κατὰ τοῦ σκοποῦ τὰς χεῖρας κινεῖν, δῆλος ἐγένετο, ὡς τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως καὶ αὐτὸς ὤν, (ὁ γὰρ Σταυρὸς, ὃν ὡς φυλακτήριον ἐν τῷ ϛήθει περιέφερεν, ἐν τῷ ἀκοντίσαι, συστραφέντος αὐτοῦ, ἔξωθεν ἐφάνη·) ἐρωτηθεὶς καὶ αὐτὸς, Χριστοῦ δοῦλον ἑαυτὸν ὠνόμασε, καὶ τῷ Ἁγίῳ συνεδέθη Εὐστρατίῳ, καὶ παρεπέμφθησαν ἀμφότεροι παρὰ τοῦ Λυσίου εἰς τὸν Ἀγρικόλαον, συμφέρον τοῦτο νομίσαντος τοῦ Λυσίου, οὐ μόνον διὰ τὴν ἐν λόγοις Εὐστρατίου σοφίαν καὶ δύναμιν, στηλιτεύσαντος αὐτὸν κατὰ τῆς θρησκείας αὐτοῦ καὶ μυκτηρίσαντος, ἀλλ' ἵνα μὴ καὶ αὖθις θαυματουργήσας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπάσηται πίστιν.

Παραστὰς οὖν τῷ Ἀγρικολάῳ ὁ Ἅγιος Εὐστράτιος, καὶ πᾶσαν τῆς ἑλληνικῆς πλάνης τὴν ἀπάτην ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς λεγομένων στηλιτεύσας, (καὶ γὰρ ἦν ἄκρος τὴν παίδευσιν·) καὶ τὴν κατὰ Χριστὸν οἰκονομίαν διεξελθὼν, καὶ ἐκπλήξας τὸν τύραννον, καὶ τὸν τόμον τῆς διατάξεως αὐτοῦ ἐγχειρίσας τῷ Ἁγίῳ Βλασίῳ τῷ Ἐπισκόπῳ ἐν τῇ εἱρκτῇ, (ὃς καὶ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τῶν ἀχράντων αὐτῷ Μυστηρίων μετέδωκε·) τοῦ Ἁγίου Ὀρεστου, ἐν σιδηρῷ κραββάτῳ ἐκπυρωθέντι, πρότερον τεθέντος, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ τέλος λαβόντος, ὕστερον αὐτὸς, ἀναφθείσης καμίνου, ἐμβληθεὶς ἐν αὐτῇ, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο. Ἡ δὲ Σύναξις αὐτῶν τελεῖται ἐν τῷ ἁγίῳ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς Ἁγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου.

Στίχ. Ὡς Παρθένος μὲν, ἓν στέφος ἡ Λουκία,
Ὡς δ' ἐκ ξίφους καὶ Μάρτυς, ἄλλο λαμβάνει.

Αὕτη ἦν ἐκ τῆς Συρακούσης πόλεως, τῆς κατὰ τὴν Σικελίαν, μεμνηστευμένη ἀνδρί. Διὰ δὲ τὴν ἐνσκήψασαν νόσον τῇ ταύτης μητρὶ, ἅμα αὐτῇ ἐπὶ Κατάνην παρεγένετο, δεηθησομένη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης, ἀπαλλάξαι τῆς αἱμορρόϊας τὴν μητέρα αὐτῆς. Παραγενομένη δὲ, ὄναρ εἶδε τὴν Ἁγίαν Ἀγάθην, τήν τε ἴασιν παρεχομένην τῇ μητρὶ αὐτῆς, καὶ προθεσπίζουσαν αὐτῇ περὶ τῶ κατὰ Χριστὸν μαρτυρίου. Ὡς δὲ ἡ μήτηρ αὐτῆς γέγονεν ὑγιὴς, τῶν ὑπαρχόντων αὐτῆς διανομὴν πρὸς τοὺς πένητας ποιήσασα, εὔθυμος ἦν πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ ὁμολογίαν. Παρὰ δὲ τοῦ μνηστῆρος διαβληθεῖσα, παρέστη τῷ Ἄρχοντι Πασχαίῳ, ὃς ἐκέλευσεν αὐτὴν ἐν πορνείῳ ἀπενεχθεῖσαν ὑβρισθῆναι· διέμεινε δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐν ἁγνείᾳ, καί τοι πολλῶν μὲν συνελθόντων, μὴ δυνηθέντων δὲ μετακινῆσαι αὐτὴν ἐκ τοῦ τόπου, ἔνθα ἐστήρικτο. Ἀπαγορεύσαντες δὲ τὴν αὐτῆς μετάθεσιν, καὶ μηδὲ διὰ τῆς πυρᾶς, ἣν ἀνῆψαν, ἔνθα ἡ Ἁγία ἵστατο, αὐτὴν καταφλέξαντες, διὰ τὸ ὑπὸ Θεοῦ ταύτην φυλάττεσθαι, ξίφει τὴν αὐτῆς ἀπέτεμον κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν, καὶ θαυματουργὸς Ἀρσένιος, ἐκ Βυζαντίδος ὑπῆρχε τῆς Πόλεως, γονέων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν, εὐπόρων δὲ καὶ τὰ πρῶτα φερόντων ὑπάρχων υἱός. Οὕτω γοῦν γένους καταγομένου τοῦ μακαρίου περιφανεστάτου καὶ λαμπροῦ, καὶ τὴν εὐσέβειαν ἐπὶ μᾶλλον αὐξάνοντος, προσεβραβεύθη αὐτῷ καὶ ἕτερόν τι παρὰ τοῦ τότε κρατοῦντος ἀξίωμα, μέγας Στρατηγὸς καὶ Πατρίκιος τοῦ τῶν Κιβυρραιωτῶν χρηματίσας θέματος. Καιρῷ δέ τινι, στόλος διαπόντιος κελεύσει κινεῖται βασιλικῇ, οὗ τὴν προστασίαν αὐτὸς ἐγχειρίζεται. Βρασμοῦ δὲ γενομένου ἐξ ἐσχάτων τῆς θαλάσσης τῶν πυθμένων, ἅπαντα τὰ πλοῖα κατεποντίσθησαν, αὐτοῦ μόνου ἐν χέρσῳ διασωθέντος.

Ἀδείας δὲ ἐντεῦθεν τυχὼν, ἧς ἠφίετο ἐκ πολλοῦ, τὸ μονότροπον εἵλετο σχῆμα, ὑποπιάζων τὸ σῶμα, καὶ δοῦλον ποιῶν τῆς ψυχῆς· ὁ δ' ὑποπιασμὸς, νηστεία, ἀγρυπνία, χαμευνία, καὶ ἡ ἄλλη κακουχία τοῦ σώματος ἦν. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ σιδήρων βάρει ἐστενοχώρει τὴν σάρκα, ὁ καὶ σιδήρου καὶ ἀδάμαντος δυνατώτερος καὶ στερρότερος. Τὰ δέ γε τῶν δακρύων πελάγη, τὰς πανν ύχους ϛάσεις, καὶ τὰς τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἐφόδους, καὶ τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι καρτερίας αὐτοῦ, οὐδεὶς, ὡς οὐδὲ ψάμμον, ἀπαριθμήσειεν.

Οὕτω καλῶς ἐνάγων ὁ μακάριος, εἰς τόπον ἀντικρὺ τῶ καλουμένῳ Ἱερου, ὑπὸ τοῦ Πνεύματος πέμπεται. Ἐκεῖσε δὲ καλῶς ὁ γενναῖος σπείρας ἐν δάκρυσι, καὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐναποφήνας κλαυθμῶνος, ἐν ἀγαλλιάσει θερίζειν ἄρχεται. Ἐσθὴς δὲ αὐτῷ τριχίνη, ἅπαν κατατρύχουσα τὸ ἀπὸ τῶν σιδήρων ἐλλεῖπον μέρος τοῦ σώματος. Ἐτρέφετο δὲ ἀγρίαις βοτάναις, ἀτροφίαν ὡς ἄν τις εἴπῃ μᾶλλον, οὐχὶ τροφήν· καὶ ταύταις οὐκ εἰς κόρον, ἀλλ' ὅσον μόνον ἐναπογεύεσθαι. Τὴν δίψαν δὲ αὐτῷ ὕδωρ ὅτι λίαν βραχὺ, διὰ δύω ἢ τριῶν ἡμερῶν, ἐθεράπευεν.

Εἶτα τὸ Λάτρον καταλαβὼν τὸ θαυμάσιον, θαυμαστῶς ἐκεῖσε διέτριβεν ὁ πανθαύμαστος, καὶ τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐμφωλεύουσαν ἀσπίδα, καὶ τὰ ὕδατα λυμαινομένην, εὐχῇ μόνῃ καὶ τύπῳ Σταυροῦ, νεκρὰν παραχρῆμα εἰργάσατο.

Καταλαβὼν δὲ τὴν ἱερὰν τῶν Κελλιβάρων Μονὴν, ἐκ θείας κελεύσεως, καὶ μικρὸν εἰς αὐτὴν προστατεύσας, πολλοῖς εἰς ἀρετὴν ἀλείπτης ἐγένετο. Εἶτα πάλιν τῆς Λαύρας ἀπαναστὰς, πρὸς τὴν ποθουμένην ἡσυχίαν ἀνέδραμεν,

ὑστερούμενος, θλιβόμενος, κακωχούμενος. Εἰς τινα δὲ τρώγλην, ἐν ᾗ συχναὶ θηρίων διατριβαὶ καὶ μοναὶ ἐτύγχανον, φέρων ἐκδίδωσιν ἑαυτόν· καὶ τοῖς θηρίοις συνδιαιτώμενος, ἀτρέμας ἔμενεν, ὡς ἄλλος ἀναφανεὶς Δανιὴλ ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων ποτέ. Ποιήσας δὲ ἐκ ποδῶν τὰ θηρία, τὴν τούτων τρώγλην φροντιστήριον ψυχῶν κατεσκεύασε.

Φοιτᾷ πάλιν εἰς τὴν Λαύραν ὁ μέγας, τῇ παρακλήσει τῶν Ἀδελφῶν· οὐ μέν τοι κοινῶς, μόνος δὲ τῷ μόνῳ λατρεύων Θεῷ, ἔν τινι στενωτάτῳ κελλίῳ ἑαυτὸν κατακλείσας, ἐν ὅλαις δὲ ταῖς τῆς ἑβδομάδος ἡμέραις, μήτε φθεγγόμενος, μήτε βρῶσιν δεχόμενος, πλὴν μόνης τῆς Κυριακῆς τῶν ἡμερῶν· ἐν ταύτῃ γὰρ εἴθιστο τῷ μεγάλῳ καὶ τὰ ἀμφότερα δρᾷν. Ἀλλὰ καὶ πικρὰ ὕδατα τῇ ῥάβδῳ ἀναταράξας, εἰς ἡδύτητα ταῦτα μετέβαλε. Τοσοῦτον δὲ ἀπαθείᾳ συνέζη, ὡς μὴ σωματικῆς δεῖσθαι τροφῆς· ἐτρέφετο γὰρ ὑπὸ τοῦ τῶν Ἀγγέλων ἄρτου, καὶ τῆς μενούσης τροφῆς.

Ταῦτα ποιῶν καὶ πραγματευόμενος φρονίμως τε καὶ ἀνδρείως, σωφρόνως τε καὶ δικαίως πολιτευόμενος, ἐπεὶ πρὸς τὴν ἄνω μετεκαλεῖτο ζωὴν, τοὺς πέριξ μοναίζοντας μετακαλεσάμενος, καὶ τούτους περὶ ἀποταγῆς κόσμου καὶ τῶν ἐν κόσμῳ, ἔτι δὲ καὶ περὶ ὑπομονῆς καὶ φιλαδελφίας πνευματικῆς, καὶ περὶ ταπεινώσεως καὶ προσευχῆς ἐκδιδάξας τρανῶς, εἰς γῆν ὑποκλίνας τὸ γόνυ, καὶ δακρύων πλήσας τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὴν ἁγίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς τὰς ἀχράντους χεῖρας ἐναπέθετο τοῦ Θεοῦ, πολλὰ μετὰ θάνατον θαύματα ἐργασάμενος.

Τὸν γὰρ τὴν σορὸν αὐτοῦ κατορύττειν ἐπιχειροῦντα μαινόμενον ἄνδρα, καὶ διὰ τοῦτο τὴν τῶν μελῶν εἰκότως δεξάμενον πάρεσιν, εἰς συναίσθησιν ἐλθόντα, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τοῦ Ἁγίου τύμβῳ μετανοήσαντα, ὑγιᾶ καθίστησι, λιτανείᾳ τῶν Ἀδελφῶν. Μοναχὸς δέ τις ὑδέρῳ δεινῷ κατεχόμενος, ἐν τῷ τοιούτῳ προσδραμὼν τάφῳ, ἅμα τῇ εὐχῇ, καὶ τὴν ῥῶσιν ἀπέλαβεν, εὐχαριστῶν ἅμα καὶ δοξάζων τὸν τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ δοξάζοντα Χριστὸν, τὸν μόνον ἀληθινὸν, καὶ Σωτῆρα τῶν ἡμετέρων ψυχῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ἀμετάθετον, τὸ τῆς ὁμολογίας φρόνημα, ἔχων ἐν Τριάδι σέβειν ἕνα Θεὸν, τῶν βασάνων κατεφρόνησας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ὡς μακάριος, ἐν τῇ ἀμώμῳ ὤφθης ὁδῷ, γόνυ εὐγνωμόνως κλίνας τῷ Λυτρωτῇ, τὴν ψυχήν σου παραθέμενος, Δεσποτικαῖς χερσὶν, εὐωδέστατον θῦμα Αὐξέντιε.

Συγκρατιώτης, συνοδοιπόρος καὶ συνδέσμιος, σύμφρων Εὐστρατίῳ τε καὶ συναθλητὴς, ὁ Ὀρέστης ἀναδέδεικται, συγκληρονόμος τε, τῆς Χριστοῦ Βασιλείας ἐπάξιος.

Ὃ δὶ ὀρνέου, τῷ Ἠλιοὺ τροφὴν προσνέμων Θεὸς, οὗτος τὴν σεπτήν σου κάραν θαυματουργῶν, τοῖς ποθοῦσιν ἀπεκάλυψεν, ὡς πολυπόθητον, πανδαισίαν τῷ κόσμῳ Αὐξέντιε.

Τῆς Ἁγίας.

Πυρὶ τῷ θείῳ, φλεγομένη πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας· ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων θεῖα νάματα, παθῶν ἐπήρειαν, ἀθληφόρε Λουκία ξηραίνουσα.

Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ, ὡς καθαράν σε καὶ ἀδιάφθορον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐν σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ὁ Λουκίαν δοξάσας τοῖς θαύμασιν.

Ὠδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Χείλη ἐκπετάσας καθαρὰ, τὸ θεῖον εἴλκυσας, Πνεῦμα Εὐστράτιε, καὶ ψυχοφθόρων μὲν ἤλεγξας, σεβασμάτων τὴν ἀσθένειαν· τὸν ἐν Τριάδι δὲ Θεὸν, σέβειν ἐβόησας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν σὴν καρτερίαν οὐκ εἰδὼς, τῇ τῆς φλογώσεως, θέᾳ ὁ τύραννος, πτοεῖν Εὐστράτιε ᾤετο, τὸ ἀήττητόν σου φρόνημα, ἧς καταπτύσας τοῖς λαοῖς, χαίρων ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφαῖς ὑποθήκαις νευρωθείς, ταῖς σαῖς τὸ φρόνημα, Μάρτυς Εὐστράτιε, ἐπὶ τὸν κράββατον ἥλατο, ὁ ἀήττητος Ὀρέστης βοῶν, τοὺς καθαιρέτας τῆς φλογὸς Παῖδας μιμούμενος· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἅπλωσας τὸ σῶμα καρτερῶς, Ὀρέστα ἔνδοξε, σὺ ἐπὶ κλίνης πυρός· συγκατελέχθης δὲ Μάρτυσιν, ἐν Χριστῷ ἀγαλλιώμενος·

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟ ΘΗΚΗ
Κεντρική
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ἐπανεπαύσω δὲ σκηναῖς, ταῖς ὑρανίαις βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ἁγίας.

Ἡμαύρωσας κόρας δυσσεβῶν, καὶ νοῦν ἀλάστορα, καὶ ὑπερήφανον, Λουκία πάνσεμνε πόνοις σου, εὐκλεέσιν ἐταπείνωσας, καὶ ἀνυψώθης πρὸς Θεὸν, ἐν πίςει ψάλλουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον, ἀποκυήσασα, τὸν οὐρανώσαντα Πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Λυκίας τὴν σεπτὴν, μνήμην φαιδρύναντα, ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ Θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Θείων μετασχεῖν Μυστηρίων, ἐπιποθήσας ἀθλοφόρε, καὶ θεοφανείας τηλαυγοῦς, κατηξιώθης μάκαρ Εὐστράτιε, πρὸς οὐρανοὺς καλούσης σε, τῷ ποθουμένῳ ὁμιλῆσαι Χριστῷ.

Τῷ θείῳ βαλλόμενος πόθῳ, πρὸς τὴν ἐντεῦθεν ἐκδημίαν, καὶ τὰς τῶν τυράννων θωπείας, σφοδρῶς ἐλέγξας, μάκαρ Εὐςράτιε, πρὸς τὸ βραβεῖον ἔσπευσας, ἀθλητικῶς τῆς ἄνω κλήσεως.

Σφόδρα γεγηθὼς Ἀθλοφόρε, τῇ χαρμοσύνῳ ἀποφάσει, τῆς τυραννικῆς παροινίας, τὸν Ἀθλοθέτην σου ἐμεγάλυνες, ὑμνολογῶν Εὐςράτιε, τὸν τοῦ θανάτου καταλύτην Χριστόν.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοὺς τῆς ἀπάτης καθαιρέτας, ἱεροῖς Εὐγένιον ὕμνοις, σοφὸν Ὀρέστην τε καὶ Μαρδάριον, καὶ σὺν αὐτοῖς Αὐξέντιον, σὺν Εὐστρατίῳ μακαρίσωμεν.

Τῆς Ἁγίας.

Ὡς περικαλλὴς καὶ ὡραία, καὶ περιδέξιος παρθένος, τῷ περικαλλεῖ καὶ ὡραίῳ, καὶ ἐκ Παρθένου σεσαρκωμένῳ Χριστῷ, στεφανηφόρος ἔνδοξε, Μάρτυς Λυκία νῦν παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρα, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε· οὗ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισεν, ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριςὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν ῥήτορα Εὐστράτιον, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν, Αὐξέντιόν τε σὺν τούτῳ, Μαρδάριον καὶ Ὀρέστην, καὶ τὸν σοφὸν Εὐγένιον, ὑπὲρ Χριςοῦ ἀθλήσαντας, καὶ ἐκτενῶς πρεσβεύοντας, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐνυπόςατον, καὶ Λόγον ὑπερούσιον, καὶ ἰατρὸν τῶν ἁπάντων, Χριςὸν τεκοῦσα Παρθένε, τὰ ἕλκη καὶ τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ τῆς καρδίας μου παῦσον, τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἑξῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψαλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα,

Ἦχος α'. Βύζαντος.

Τὴν πενταρίθμον χορείαν, τῶν Ἁγίων εὐφημήσωμεν λαοὶ, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνοῦντες Χριστόν· Εὐστράτιον τὸν καρτερόψυχον, καὶ στερρὸν ἀθλοφόρον· σὺν αὐτῷ Αὐξέντιον, Εὐγένιον Μαρδάριον καὶ Ὀρέστην· οὗτοι γὰρ ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀθλοῦντες, τὰς τρικυμίας κατεπάτησαν ἐχθρῶν· καὶ τῷ Σωτῆρι πρεσβεύουσιν, ἱλασμὸν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, δωρηθῆναι τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι, τὴν μνήμην αὐτῶν.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Ῥήτορικοῖς ἔπεσιν ὁ Χριστοῦ στρατιώτης, τοὺς ἀνόμους κατέπληξεν· ἀθλητικοῖς στίγμασι, τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο, Εὐστράτιος ὁ ἔνδοξος, καὶ στερρὸς ἀθλοφόρος, ὁ τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην βαδίσας ὁδὸν, καὶ εἰς γῆν καταντήσας τῆς αἰωνίου ζωῆς· εἰς ἣν καὶ δυσωπεῖ τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν ἐν τῇ θείᾳ σοφίᾳ ἀναφανέντα φιλόσοφον, καὶ ἐν τῷ κάλλει τῶν λόγων ἀποδειχθέντα ῥήτορα, τὸν ἐν Μάρτυσι μέγαν Εὐστράτιον, ἀθλητικοῖς ἐγκωμίοις εὐφημήσωμεν·

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

συνασπισμὸν γὰρ οὗτος ὁ Χριστοῦ στρατιώτης, εὐσεβῆ συσησάμενος, ἐν καιρῷ τῶν πολέμων, τὰ τῶν ἀγώνων ἆθλα διαταττόμενος, τοῦ ἐχθροῦ ἁφαρπάσας τὴν μάχαιραν, ἐν αὐτῇ τοῦτον κατέτρωσε· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Μαρτύρων ἄριστε, σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στεφανούσθωσαν παρ' ἡμῶν ἐγκωμίοις, οἱ καλλίνικοι τῆς ἀληθείας Μάρτυρες· Εὐστράτιος, ὁ τῆς Ἑλλήνων μυθοπλαστίας στηλιτευτής, καὶ τῆς Χριστιανῶν Θεοσοφίας κήρυξ· Αὐξέντιος, ὁ σοφίᾳ λόγων, καὶ ὑπομονῇ ἔργων, τυραννικὴν ἐξέγξας ἀθεότητα. Πρὸς τούτοις, Εὐγένιος ὁ Θεῷ εὔχρηστος, καὶ τυράννοις ἄχρηστος, διὰ τὴν σωτήριον ὁμολογίαν· καὶ Ὀρέστης, ὁ ἀληθὴς καὶ θαυμαστὸς, τοῦ Βασιλέως τῶν ὅλων στρατιώτης· μεθ' ὧν καὶ Μαρδάριος, ὁ περιστερᾶς ἀκεραιότερος, τὸν φρένιμον αἰσχύνας ὄφιν, διὰ τῆς χάριτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰκασίας.

Τὴν πεντάχορδον λύραν, καὶ πεντάφωτον λυχνίαν, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας, φερωνύμως ὑμνήσωμεν, καὶ εὐσεβῶς ἐγκωμιάσωμεν. Χαίροις, ὁ καλῶς ὑπὸ Θεοῦ στρατευθεὶς, ἐν τῇ ἐπουρανίῳ στρατιᾷ, καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας, ὁ ἐν ῥήτορσι ῥήτωρ, Εὐστράτιε θεόσοφε. Χαίροις, ὁ τὸ τάλαντον, τὸ ἐκ Θεοῦ σοι πιστευθὲν, ἐπαυξήσας εἰς πλῆθος, Αὐξέντιε μακάριε. Χαίροις, ὁ τερπνότατος ὄρπηξ, τῆς θείκῆς εὐγενείας Εὐγένιε θεόφρων. Χαίροις, ὁ ὡραῖος τῇ μορφῇ, τῇ δὲ γνώμῃ ὑπέρκαλος, καὶ ἀμφοτεροδέξιος, ὁ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἐνδιαιτώμενος ὅλος, πανόλβιε Θ'ρέστα. Χαίροις, ὁ ξίλβων καὶ διαυγὴς μαργαρίτης, ὁ τὰς βασάνους τὰς πικρὰς, χαρμονικῶς ὑπομείνας, Μαρδάριε ἀήττητε. Χαίροις, ὁ ἰσάριθμος χορὸς τῶν φρονίμων Παρθένων· οὓς καθικετεύομεν, πάσης ὀργῆς καὶ θλίψεως λυτρώσασθαι, καὶ τῆς ἀφράστου ὑμῶν δόξης, συμμετόχους ποιῆσαι, τοὺς τὴν ἐτήσιον ὑμῶν, μνήμην γεραίροντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Κριτὴν δικαιότατον, ἐπεγνωκώς σε κυήσασαν, τὸν ἀσώτως βιώσαντα, δυσωπῶ Πανάχραντε, κατακεκριμένον, καὶ ἠπορημένον, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερᾷ, κρίσει Παρθένε, μὴ κατακρίναι με· συντάξαι δὲ τοῖς μέλλουσιν, ἐκ δεξιῶν τούτου ἵστασθαι, ἐκλεκτοῖς διὰ ἔλεος, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ Πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα· καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰκασίας.

Ὑπὲρ τὴν τῶν Ἑλλήνων παιδείαν, τὴν τῶν Ἀποστόλων σοφίαν προέκριναν, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, τὰς βίβλους τῶν ῥητόρων καταλείψαντες, καὶ ταῖς τῶν Ἀλιέων ἐνδιαπρέψαντες· ἐκεῖ μὲν γὰρ, εὐγλωττία ῥημάτων· ἐν δὲ ταῖς τῶν ἀγραμμάτων θεηγορίαις, τὴν τῆς Τριάδος ἐδιδάσκοντο θεολογίαν· ἐν ᾗ πρεσβεύουσιν ἐν εἰρήνῃ, φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Καὶ ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, καὶ καρδίαν καὶ ἔννοιαν, σοὶ τῇ Θεομήτορι προσανέθηκα· τῇ μὲν τὰ πρόσφορα αἰτήσαι· τοῦ δὲ τὰ σκιρτήματα, ἀπονέκρωσον· τὴν δὲ, φωταγώγησον Δέσποινα· τῆς ἐννοίας δὲ, τὰς ἀτάκτους κινήσεις ἀοράτως, καταπραΰνον καὶ ξήσον, τῶν ἐγκλημάτων τὸν τάραχον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψε, τανυσθέντα ἡ Πάνσεμνος, ἀπειράνδρως Κύριε, ὃν γεγέννηκεν, αἱματοφύρτοις ἐκπλύνουσα, δακρύοις τὸ πρόσωπον, κέκραγεν ὀδυνηρῶς· Τί τὸ ξένον μυστήριον; ὁ κοσμήσας πρὶν, οὐρανὸν τοῖς φωστῆρσι, πῶς ἀκόσμως, νῦν ἐμπέπαρσαι τῷ ξύλῳ, ἄμορφος ἄπνους μακρόθυμε;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΛΕΣΒΟΥ
Δημοτική Βιβλιοθήκη Λήξουριου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θυρεῷ εὐσεβείας σε, θωρακίσας ὁ Κύριος, δυνατὸν εἰργάσατο πρὸς παράταξιν, τοῦ δυσμενοῦς ἐξερχόμενον, Θύρσε παναοίδιμε· ὃν τῇ λόγχῃ τῆς ἐν σοὶ, καρτερίας κατέαξας, καὶ ἠφάνισας, τὰς αὐτοῦ μυριάδας, καὶ τῆς νίκης, τοὺς στεφάνους ἀνεδήσω, Μεγαλομάρτυς πολύαθλε.

Τῆς ψυχῆς τὴν λευκότητα, τῷ ὡραίῳ τοῦ σώματος, τῆς ὁμολογίας τε καθαρότητι, Μάρτυς ὑπέφηνας Λεύκιε· διὸ φερωνύμως σε, κλήσει ἔνδοξε Χριστὸς, ἐπὶ γῆς κατελάμπρυνεν· ὃν ἐκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καλλινίκως διήνυσας, τοὺς ἀγῶνας Καλλίνικε, προκληθεὶς ὃ ἔμελλες ἔργοις ἔσεσθαι· καὶ ἐκμιμούμενος Λεύκιον, ψυχὴν κατελεύκανας, ταῖς τῶν ἄθλων καλλοναῖς, καὶ βασάνων λευκότητι, καὶ τὴν ἄθεον, ἐξηλίτευσας γνώμην τῶν ἀνόμων, καὶ τὸν ζόφον τῆς ἀπάτης, θείᾳ δυνάμει ἐμείωσας. (*)

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός. Ἔδωκας σημείωσιν.

Θύρσος ὁ θαυμάσιος, καὶ ὁ θεόφρων Καλλίνικος, καὶ ὁ ἔνδοξος Λεύκιος, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθομολογοῦντες, πόνους βαρυτάτους, καὶ ἀνενδότους αἰκισμοὺς, ἀνδρειοτάτῃ γνώμῃ ὑπέμειναν, καὶ νίκης τὸ διάδημα, ὡς νικηφόροι ἀπέλαβον, συμπολῖται γενόμενοι, τῶν ἀΰλων Δυνάμεων.

Φιλήμων ὁ μέγιστος, Ἀρριανὸς ὁ πανόλβιος, ὁ σοφὸς Ἀπολλώνιος, αἱμάτων τοῖς ῥεύμασι, τῆς πολυθείας, ἔσβεσαν τὴν φλόγα, πᾶσαν κατήρδευσαν τὴν γῆν, θεογνωσίας τοῖς θείοις ῥεύμασι, καὶ ὄμβροις τῶν ἰάσεων, τῶν παθημάτων ξηραίνουσι, ποταμοὺς θείᾳ χάριτι, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες.

Ἄνθη ὡραιότατα, ἐν τῷ λειμῶνι ἐξήνθησαν, τῶν Μαρτύρων οἱ ἔνδοξοι, τοῦ Πνεύματος πέμποντες, θείαν εὐωδίαν, καὶ τὰς διανοίας, εὐωδιάζοντες πιστῶς, τῶν ἐτησίαις μνήμαις τιμώντων αὐτῶν, τοὺς ἄθλους τὰ παλαίσματα, τὴν μακαρίαν τελείωσιν, δι' ἧς φῶς τὸ ἀνέσπερον, κατοικοῦσι γηθόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυύμνητε· Τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνὸν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον ξαύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων Θεοφάνους.

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Μαρτυρικαῖς ἀγλαΐαις τῷ θείῳ, θρόνῳ παριστάμενοι, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, Ἀθληταὶ λαμπόμενοι ἡμᾶς, τοὺς ὑμνοῦντας τὴν ὑμῶν, μνήμην φωτίσατε.

Κάλλος τὸ θεῖον ποθοῦντες, βίου τερπνά, εἰς οὐδὲν ἡγήσασθε, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, καὶ θανόντες σώματι ζωὴν, ἀτελεύτητον εὑρεῖν, κατηξιώθητε.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην θεοπρεπῶς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἐλιτεύσαντες πολλῶν, πόνων ὑπεμείνατε πυράν, καὶ τὴν ἄπονον ζωὴν, νῦν ἀπειλήφατε.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι τοῦ παντουργοῦ, ἐλλαμφθεὶς σὺ Πνεύματος, ἀθείας τὸ βα-

(*) Τὰ πρῶτα ταῦτα τρία ἐλλείπουσιν ἐν τῷ Χειρογράφῳ.

Ἱερὰ Μονὴ Κοιμήσεως Θεοτόκου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Θύ, σκότος ἐξηφάνισας Χριστοῦ, ἀθλοφόρε Θαυμαστέ, Θύρσε μακάριε.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπερίγραπτον Λόγον περιγραπτὸν, γεγονότα σώματι, ἀπεκύησας Ἁγνή· ὃν δυσώπει ῥύσασθαι φθορᾶς, καὶ παθῶν ἐπαγωγῆς, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Τὸ σῶμα ξέοντες δεινῶς, οἱ τοῦ σκότους προστάται, λογισμοῦ σου τὸν τόνον, οὐκ ἐχαύνωσαν στοργῇ, τῇ Θεϊκῇ δυνατῶς, ἐν ἀγάπῃ, Θύρσε κρατυνόμενον.

Ὑπῆρξε Μάρτυς Θαυμαστὴ, ἡ ἀθρόα σου ὄντως, πρὸς τὸν Κύριον πίστις· δι' ἧς ἠσχυνας ἐχθρῶν, κακοπιςίαν βοῶν, ὦ Φιλῆμον· Δοῦλος Χριστοῦ πέφυκα.

Πρὸς πάλην Μάρτυς τοῦ ἐχθροῦ, Θαρσαλέως ἐξῆλθες, οὐκ ἀσπίδα οὐ δόρυ, ἀλλὰ πίστιν ἀῤῥαγῆ, ἐνθέως Θωρακισθεὶς, καὶ ἀνδρείως, τοῦτον κατηδάφισας.

Ἐφέσει Θείᾳ κρατυνθεὶς, τὴν Θεογενεσίαν, οὐρανόθεν κομίζῃ, δι' ὕδατος μυστικῶς, Φιλῆμον Μάρτυς Χριστοῦ, πρὸς ἀγῶνας, Θείους δυναμοῦσάν σε.

Θεοτοκίον.

Ἐν δύω φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, σαρκωθεὶς Θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, διασώζων, Πάναγνε χρηστότητι.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, » ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου » ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, » τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εὐσεβείας Θυρεῷ, περισκεπόμενοι καλῶς καὶ τὸ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ, ἀναλαβόμενοι στερῤῥῶς, τὰς παρατάξεις κατέβαλον τοῦ τυράννου, Μάρτυρες Χριστοῦ, οἱ ἀξιάγαστοι· καὶ στέφος παρ' αὐτοῦ, ἀναδησάμενοι, νικητικῶς χορεύουσιν ἀπαύστως, μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσωποῦσι, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἱερῶς ἐναθλοῦντες οἱ ἱεροὶ, Ἀθλοφόροι Κυρίου τοὺς αἰκισμοὺς, τὰς ξέσεις τοῦ σώματος, καὶ τὸν βίαιον Θάνατον, ἀδιστάκτῳ πίστει, ἀνδρείως ὑπέμειναν, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὸ Θράσος, τελείως κατέβαλον· ὅθεν ἰαμάτων, δωρεὰν εἰληφότες, ἰῶνται τοὺς κάμνοντας, καὶ λυτροῦνται κακώσεως, τοὺς βοῶντας ἑκάστοτε· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερῤῥύπωσα· καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, ἢ ποῦ καταφεύξομαι, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσαμαι. Φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος! διὰ τοῦτο οἰκέτης, πρὸς σὲ τὴν πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ, Ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ τὸν πάντων Δεσπότην καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς Θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, Θρηνῳδοῦσα ἐβόα σοι· Οἴ μοι Υἱέ! πῶς πάσχεις, καὶ φέρεις μακρόθυμε, παρὰ τῶν ἀγνωμόνων, ὀνείδη καὶ Θάνατον, σῶσαι τῶν ἀνθρώπων, πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν, καὶ ῥύσασθαι κακώσεως, καὶ πταισμάτων συμπτώσεως· διὰ τοῦτο κραυγάζω σοι· Ἀνάστηθι ταχὺ ἐκ νεκρῶν, ὡς ὑπέσχου Λόγε πρὸ τοῦ πάθους σου, καὶ περιςάσεως πάσης, τὴν ποίμνην σου λύτρωσαι (*).

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Τὸν μόνον εὔσπλαγχνον, τὸν μόνον Κύριον, καὶ Θεὸν τῶν ἁπάντων ὁμολογεῖν, Μάρτυρες ποθήσαντες, διὰ βασάνων τὴν αὐτοῦ, Βασιλείαν ἀπειλήφατε.

Στρεβλώσεις σώματος, πυρὸς ὁρμήματα, καὶ Θηρῶν καὶ Θαλάσσης νεανικῶς, ἤνεγκας πανόλβιε, καὶ δυναςείαν τοῦ ἐχθροῦ, Μάρτυς Θύρσε καταβέβληκας.

Ἐχθρὸν ἀλάστορα, τῷ ἐκνευρίζεσθαι, ἐξενεύρισας μάκαρ καὶ τὴν ὁδὸν, Μάρτυς Ἀπολλώνιε, τοῦ μαρτυρίου εὐσταλῶς, ἐπορεύθης Θείῳ Πνεύματι.

(*) Τὸ Σταυροθεοτοκίον τοῦτο εἶχε πρότερον, τὴν μὲν ἀρχὴν οὕτω· Τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην καὶ... τὸ δὲ τέλος, ἐλλιπὲς καὶ ὀλίγον παράχορδον, ὡς, διὸ σὺν τούτοις κραυγάζω σοι· ἀνάστηθι ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ λύτρωσαι τὴν ποίμνην σου, ἐκ πάσης περισάσεως. Διὸ, ἀναπληρωθὲν τὰ ἐλλείποντα, μετεποιήθη μικρὰν ἐπὶ τὰ εὐρυθμότερον, ὡς ἀνωτέρω.

Δημοσιεύσεις Βιβλιοθήκης
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἀγώνων στίγμασι, καλλωπιζόμενος, τὴν ψυχὴν φαιδροτέραν ἡλιακοῦ, φέγγους ἀπετέλεσας, ὡς ἀθλοφόρος τοῦ Χριστοῦ, στρατιῶτα Μάρτυς Λεύκιε. Θεοτοκίον.

Μητέρα ἄνανδρον, Παρθένον ἄμωμον, ἀδιάφθορον Κόρην ἐν γυναιξὶ, μόνην σε γινώσκομεν, εὐλογημένη Μαριὰμ, τῶν ἀνθρώπων ἡ βοήθεια.

Ὠδὴ ε'. Τῷ Θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ταῖς θειοτάταις θεολαμπῶς, Πνεύματος αὐγαῖς ὡς ἀληθῶς, πεπυρσευμένοι διήλθετε, τὸ τῆς ἀθείας ἄστατον πέλαγος, καὶ θείαν πρὸς γαλήνην διεβιβάσθητε.

Περισυρόμενοι ἐν τῇ γῇ, Μάρτυρες πανεύφημοι δεινῶς· καὶ ταῖς αἰκίαις βαλλόμενοι, τῶν ἐπουρανίων γερῶν ἐτύχετε, Ἀγγέλων συμπολῖται νῦν χρηματίζοντες.

Κατατεινόμενος καὶ πολλαῖς, Θύρσε προσβολαῖς τῶν δυσχερῶν, περικυκλούμενος ἔφερες, θείαις συμμαχίαις ἀναδεικνύμενος, ἀνώτερος παντοίου εἴδους κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Τοὺς θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ προσασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ταῖς αὔραις κινούμενοι, θείου Πνεύματος σοφοὶ, τὰ τῆς ψυχῆς ἀγώγιμα, εἰς νοητοὺς λιμένας περιχαρῶς, ἐσώσατε Μάρτυρες· ἀπολαύοντες ἅμα τῆς θεώσεως.

Βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίῳ ἑαυτοῖς, περιποιεῖσθε ἔνδυμα· τῇ δὲ ἐνδύσει Μάρτυρες τῆς σαρκὸς, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ἐστολίζεσθε δόξῃ καλλυνόμενοι.

Φιλήμων καὶ Λεύκιος, Ἀπολλώνιος ὁμοῦ, καὶ Θύρσος ὁ ἀοίδιμος, ἡ τετρακτὺς ἡ θεία καὶ φωταυγὴς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, ἐν μεθέξει ἀΰλῳ κατεπλούτησαν.

Θεοτοκίον.

Ὃν πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ὡς Θεὸς, καὶ ὁρωμένης κτίσεως, σωματωθεὶς προῆλθε σοῦ ἐκ γαστρὸς, τηρήσας σε ἄφθορον, ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, » τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· » Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοὺς φωστῆρας ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας, συνελθόντες σήμερον, ἐν ἐγκωμίοις ἱεροῖς, ἀνευφημοῦντες ὑμνήσωμεν, ὡς Ἀθλοφόρους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου, καὶ Καλλινίκου.

Στίχοι.

Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, θύρσον ὁ πρίων,
Πρὸ τῆς τελευτῆς εὗρεν, ὡς ῥᾴστα πρίσαι.

Ὁ πνεῦμα λευκὸς, Λεύκιος, τμηθεὶς ξίφει,
Τὸ σῶμα βάπτει φοινικοῦν ἐξ αἱμάτων.

Ὁ Καλλίνικος ἐκκοπεὶς τὸν αὐχένα,
Ὑπῆρξε Καλλίνικος ἐκ τῶν πραγμάτων.

Πρίσιν ἀλύξας, Θύρσε, θάνες δεκάτῃ γε τετάρτῃ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου βασιλέως, καὶ Κυμβρικίου ἡγεμόνος, διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινοῦντος, ἐν τοῖς μέρεσι Νικομηδείας καὶ Νικαίας καὶ Καισαρείας τῆς κατὰ Βιθυνίαν. Αὐτομολήσας δὲ ὁ Ἅγιος Λεύκιος, προσῆλθεν αὐτῷ, τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων ματαιότητα ἐκφαυλίζων. Κρεμασθεὶς οὖν προσάξει τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ καταξανθεὶς τὰς σάρκας δεινῶς, καὶ στερρῶς ἐπιμένων τῇ εὐσεβεῖ τῶν Χριστιανῶν πίστει, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Εἶτα ποιουμένου τὸ Ἡγεμόνος ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον τὴν πορείαν, ὁ μέγας ἐν Ἀθληταῖς Θύρσος ὑπήντησεν αὐτῷ, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ἀνακηρύττων, καὶ τὸν τύραννον διελέγχων, ὅτι τοῖς μὴ οὖσι θεοῖς ἀλόγως τὸ σέβας προσνέμει. Ὅθεν πυξ παίεται, καὶ τὰ σφυρὰ συνθλᾶται, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας δεσμεῖται καὶ συντρίβεται, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν διαπερονᾶται τὰ βλέφαρα, καὶ αὐτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεντᾶται, καὶ σφυρίλοις χαλκοῖς συνθλᾶται τοὺς πόδας, καὶ κατὰ τοῦ νώτου μόλιβδον ἐπιχέεται ζέοντα· ὃς ἐπιχεθεὶς, μᾶλλον τοὺς ὑπηρέτας, ἢ τὸν Ἅγιον ἔβλαψεν. Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐκ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λήξουριου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

πάντων τῶν προσενεχθέντων αὐτῷ δεινῶν ἀσινὴς διεφυλάχθη, μεσολαβεῖται δεσμοῖς σιδηροῖς. Καταστρέφει δὲ διὰ προσευχῆς πάντα τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα. Εἶτα ἐν ἀγγείῳ τινὶ, πλήρει ὕδατος, κατὰ κεφαλῆς βάλλεται, ὅ περ διερράγη εὐθέως· καὶ ἀπὸ ὀξυγώνου τοίχου ῥίπτεται, ὑποστρωθέντων τῷ ἐδάφει, ἐν ᾧ κατενεχθῆναι ἔμελλεν, ἥλων ὀξέων καὶ σιδηρῶν ἀκμῶν, καὶ ἐκ τούτων τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἀβλαβὴς διεφυλάχθη.

Μετὰ ταῦτα, τοῦ Κουμβρικίου καὶ Σιλβανοῦ τὴν ἑαυτῶν ζωὴν κακῶς ἀπορρηξάντων διαδέχεται τὴν ἡγεμονίαν Βάβδος· ὃς τὸν Ἅγιον τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἀντεχόμενον, εἰς σάκκον ἐμβαλὼν, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπέῤῥιψε. Τοῦ δὲ σάκκου διαῤῥαγέντος, Ἀγγέλων ἐπισασίᾳ, ἀπεκομίσθη πρὸς τὴν χέρσον ὁ Ἅγιος. Εἶτα αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ αὖθις διὰ προσευχῆς τὰ ξόανα καθαιρεῖ, καὶ ἀγρίοις θηρσὶν εἰς βορὰν προετέθη, οἷς ἀπήμαντος διέμεινε. Καὶ αὖθις τύπτεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς διαιρεθῆναι τὰς σάρκας αὐτοῦ, καὶ εἰς γῆν ἀποπίπτειν· ἔνθα καὶ τὸν Ἅγιον Καλλίνικον ἐπισπᾶται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἱερέα τῶν εἰδώλων ὑπάρχοντα, διαλογισάμενον, ὅτι μείζων πάντων ἐκεῖνος Θεὸς, οὗ τῇ ἐπικλήσει τὰ εἴδωλα καταπίπτουσιν. Ἐν γὰρ Ἀπολλωνίᾳ γενόμενος ὁ Ἅγιος Θύρσος, τὰ τῶν ματαίων θεῶν ἀφιδρύματα διὰ προσευχῆς κατέσεισε, καὶ εἰς γῆν κατέβαλε. Ταὐτὸ δὲ τοῦτο θαυματουργήσας καὶ ὁ Ἅγιος Καλλίνικος, καταβαλὼν τὸ εἴδωλον, ὅπερ ἐσέβοντο, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Θύρσος, ἐν κιβωτίῳ βληθεὶς, ὥστε διατμηθῆναι πρίονι, καὶ τῶν ὑπηρετῶν μὴ δυνηθέντων μετακινῆσαι τὸν πρίονα, ἀβλαβὴς ὁ Ἅγιος διέμεινεν· ἔνθα τὴν ψυχὴν παρέθετο τῷ Θεῷ, ἄνωθεν αὐτῷ προσγενομένης φωνῆς, καὶ παραδηλούσης τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ ἀγαθά. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι πλησίον τῶν Ἑλενιανῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀῤῥιανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στ. Ἔτερπεν αὐλοῖς πρὶν Φιλήμων τοὺς φίλους·
Τανῦν δὲ τμηθεὶς, τέρπεται τέρψιν ξένην.
Ἀπολλώνιον, υἱὸν Ὑψίστου θέσει,
Κτείνουσιν υἱοὶ τῆς ἀπωλείας ξίφει.

Τὸν Ἀῤῥιανὸν ἐργάται πονηρίας,
Ἔργον θαλάσσης δεικνύουσιν ἀφρόνως.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως καὶ Ἀῤῥιανοῦ Ἡγεμόνος τῆς Θηβαΐδος ἐν Αἰγύπτῳ, τῆς μητροπόλεως Ἀντινόων. Ὁ δὲ τῆς Μαρτυρίας αὐτῶν τρόπος γέγονε τοιοῦτος. Ἑπτὰ καὶ τριάκοντά τινων Χριστιανῶν συσχεθέντων, καὶ προσαχθέντων τῷ Ἡγεμόνι, εἷς ἐξ αὐτῶν, Ἀπολλώνιος τοὔνομα, τῇ τάξει τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας Ἀναγνώστης ὤν, ἀπειλουμένας βασάνους καταπλαγείς, χρυσίνους ἐπέδωκε τέσσαρας Φιλήμονι τῷ χοραύλῃ, τοῦ ἐνσκευασάμενον, ὑποκριθῆναι τὸν Ἀπολλώνιον, καὶ ἀντ' αὐτοῦ θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, ἐπιδοὺς αὐτῷ ἅμα καὶ τὰ οἰκεῖα ἱμάτια. Ὁ δὲ, τῇ περιβολῇ τῶν ἱματίων τοῦ Ἀπολλωνίου, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν περιεβάλετο· καὶ συγκαλυψάμενος εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον· καὶ θῦσαι ἐπιτραπείς, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε.

Τοῦ δὲ Ἡγεμόνος κελεύσαντος ἀχθῆναι τὸν Φιλήμονα αὐλῆσαι, ὅπως διὰ τῆς μελῳδίας γοητευθεὶς ὁ ἀντιλέγων, καὶ τὰ παρόντα νομίσας καλὰ, τὴν πίστιν μετάθηται, καὶ τοῖς δαίμοσιν ἐπιθύσῃ, ἐγνώσθη ὁ Φιλήμων, ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ τὸν Ἀπολλώνιον ὑποκρινόμενος. Ὡς δὲ πολλὰ παραινέντων αὐτῷ, καὶ πρὸς ἄρνησιν ἐκκαλουμένων τοῦ Χριστοῦ, οὐκ ἐπείσθη, ἀλλ' ὠνειδίσθη παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος, ὅτι μάτην πονεῖ, μὴ πρότερον προσελθὼν τῷ Βαπτίσματι τῶν Χριστιανῶν, (ἀπείργεται γάρ, φησι, Χριστιανοῖς συναριθμεῖν ἑαυτὸν, τὸν μὴ τὸ Βάπτισμα μετέχοντα·) εὐξαμένου αὐτοῦ, ὑετὸς κατηνέχθη ἐπὶ μόνου αὐτοῦ· ὡς πάντας μὲν θαμβηθῆναι τοὺς παρεστῶτας, αὐτὸν δὲ τὸν Ἅγιον Φιλήμονα πληροφορίαν λαβεῖν, ὅτι μηδενὸς τολμῶντος διὰ τὸν φόβον τοῦ Ἡγεμόνος τὸ βαπτίσαι αὐτὸν, ἄνωθεν αὐτῷ κατηνέχθη τὸ Βάπτισμα. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν αὐλῶν ηὔξατο, (οὓς τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐπιδέδωκεν, ὅτε τὸ χρυσίνους ἐδέξατο παρ' αὐτοῦ, τὰ ἀλλήλων ὑποδυσάμενοι πρόσωπα·) καὶ πυρὸς κατελθόντος οὐρανόθεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Ἀπολλωνίου κατεφλέχθησαν, καὶ ἀπώλοντο οἱ αὐλοί.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Συνεσχέθη δὲ καὶ Ἀπολλώνιος, ὡς αἴτιος γενόμενος τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως τῷ Φιλήμονι· καὶ ἀχθεὶς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀνεκήρυξε. Διὸ τέμνεται τὰ νεῦρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ καθ' ὅλης τῆς πόλεως σύρεται. Ὁ δὲ Φιλήμων, εἰς φυτὸν ἐλαίας κρεμασθείς, τοξεύεται. Τὰ δὲ βέλη αὐτοῦ μὲν οὐχ ἥψαντο, ἓν δὲ ἐνεχθὲν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, ἐξενέντησεν αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμόν· ὃν ὁ Ἅγιος Φιλήμων κατέστησεν ὑγιῆ, προειπὼν αὐτῷ, ὅτι μετὰ τὸ μαρτύριον αὐτοῦ, χοῦν ἐκ τῆς σοροῦ λαβών, ὑγιῆ τὸν ὀφθαλμὸν ἀπολήψεται. Τὰς κεφαλὰς οὖν ἀμφοτέρων τιμηθέντων, τοῦ τε Ἁγίου Φιλήμονος καὶ Ἀπολλωνίου, ὁ Ἡγεμὼν μεθ' ἡμέρας, ἔνθα κατετέθησαν οἱ Ἅγιοι, παραγενόμενος, κατὰ τὴν τοῦ Ἁγίου πρόρρησιν, γέγονεν ὑγιής· ὅθεν αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πιστεύουσι τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζονται.

Τοῦτον δὲ μεταπεμψάμενος ὁ βασιλεὺς Διοκλητιανὸς, καὶ πεδήσας σιδήροις, καὶ λίθον ἐν τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ περιθεὶς, ἐν χάσματι κατέχωσε γῆς. Ὃν παραδόξως σωθέντα, ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτὸν θεασάμενος ἐν τοῖς Βασιλείοις, μάγον εἶναι οἰηθεὶς, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπέρριψε μετὰ τῶν Προτικτόρων, πιστευσάντων καὶ αὐτῶν τῷ Χριστῷ. Συνεκομίσθη δὲ τὸ τοῦ Ἁγίου Ἀρρίανοῦ λείψανον ὑπὸ τῶν παίδων αὐτοῦ, ἐπὶ νώτου δελφῖνος ἐποχούμενον, κατὰ τὴν τοῦ Ἁγίου πρόρρησιν, καὶ ἐτάφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν τεσσάρων Προτικτόρων, τῶν συναθλησάντων τῷ Ἁγίῳ Ἀρρίανῷ.

Στ. Βάπτισμα πόντος τοῖς Προτίκτορσι ξένως,
Φοροῦσι σάκκους, ὡς στολὰς ἐμφωτίους.

Μετὰ τὸ βασανίσαι τοὺς Ἁγίους διαφόροις τιμωρίαις, ὁ Διοκλητιανὸς ἔρριψε καὶ τὸν Ἅγιον Ἀρρίανὸν εἰς βαθὺν βόθρον τῆς γῆς δεδεμένον, καὶ ἐσκέπασε τὸν βόθρον μετὰ τεῦ χώματος, καὶ ἔστησεν ἐπάνω τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐπέτρεψε παίζειν τοὺς στρατιώτας, λέγων· Ἴδωμεν, εἰ ἔλθῃ ὁ Θεὸς τοῦ Ἀρρίανοῦ, καὶ ἐκβάλῃ αὐτὸν τοῦ βόθρου τούτου. Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὰ Βασίλεια, ἀπῆλθε πρὸς τὴν κλίνην αὐτοῦ, καὶ βλέπει τὰ σίδηρα καὶ τὸν λίθον, ὃν ἐφόρει ὁ Ἅγιος Ἀρρίανὸς, ἀπηωρημένα ἐν τῇ κλίνῃ αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἀρρίανὸν κείμενον ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐφοβήθη, ὑπολαβὼν αὐτὸν μάγον εἶναι. Τότε ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ, μετὰ τῶν πιστευσάντων σὺν αὐτῷ Προτικτόρων· καὶ οἱ δελφῖνες λαβόντες τὰ λείψανα, εἰς πέντε σάκκους ἐμβληθέντα, ἐξήγαγον εἰς τὸν αἰγιαλὸν Ἀλεξανδρείας. Καὶ γνωρίσαντες αὐτὰ οἱ δοῦλοι τοῦ Ἀρρίανοῦ, κατέθηκαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, κηδεύσαντες ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ Σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος Κύριος.

Στίχ. Ἔσεισας, ἀλλ' ἔστησας αὖθις γῆν, Λόγε·
Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἶκτος ἐξὶ τὸ πλέον.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐπομβρήσεσιν ἐνθέοις κατεσβέσατε, πολυθείας κάμινον, ἀναπτόμενοι, θεϊκῇ ζοργῇ περιχαρῶς, καὶ νῦν μελῳδεῖτε ἐκτενῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν διώκοντα τῇ θείᾳ συλλαβόμενοι, σαγήνῃ ἀξιάγαστοι, ἀνειλκύσατε, ἐκ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ Χριστῷ, προσήξατε ψάλλοντα θερμῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συνεσείσατε τῆς πλάνης τὰ θεμέλια, ἀσάλευτον προαίρεσιν, ἐνδεικνύμενοι, καὶ ἀνδρείαν γνώμην Ἀθληταί· καὶ νῦν μελῳδεῖτε εὐσεβῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ λόγον σε ἡ σύλληψις Θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ Λόγον τέτοκας, τὸν ῥυόμενον, ἀλογίας πάσης τοὺς βροτοὺς, καὶ λόγον παρέχοντα βοᾷν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Θυρεῷ εὐσεβείας περισκεπόμενοι, καὶ Σταυρὸν ὡς περ δόρυ ἀναλαβόμενοι, φάλαγγας ἐχθρῶν, ἀοράτων ἐκόψατε, Μάρτυρες ἐνθέως, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Ἐγκαιόμενος φίλτρῳ τοῦ Παντοκράτορος, ὑπεισῆλθες ἀνδρείως Μαρτύρων σταδιον, καὶ καρτερικῶς, ἐναθλήσας κατέῤῥαξας, δράκοντα τὸν μέγαν, Φιλῆμον ἀθλοφόρε.

Ὑποβρύχιον δείξας ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, τῷ βυθῷ τῆς ἀνδρείας καὶ καρτερίας σου, ὦ

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Α'ρριανὲ, βασιλείας ἠξίωσαι, ἀπαρασαλεύτου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, τοῦ Ἀγγέλου τὸ Χαῖρε πίστει βοῶμέν σοι· μόνη τὴν χαρὰν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἐκύησας, Κεχαριτωμένη, ἀεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἄ-
» παντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Χριστοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίζοντες, πεῖραν πολλῶν ὑπέστητε βασάνων μακάριοι· κεφαλὰς δὲ τμηθέντες συνήφθητε, τάξεσιν οὐρανίαις, δόξῃ λαμπόμενοι, καὶ ταῖς θεϊκαῖς μαρμαρυγαῖς ὡραϊζόμενοι.

Ἐν σῶν αἱμάτων πορφύραν ἔβαψας, θύρσε σοφὲ, καὶ ταύτην εὐκλεῶς στολισάμενος, καὶ ὡς σκῆπτρον κατέχων τὸν θεῖον Σταυρὸν, πᾶσι σὺν Ἀθλοφόροις, ἐπαγαλλόμενος, νῦν συμβασιλεύεις τῷ Χριστῷ θεομακάριστε.

Ὑμῶν μακάριοι ἀξιάγαστοι, ἀγγελικαὶ Δυνάμεις τοὺς ἀγῶνας ἐθαύμασαν, τὰς ἐνστάσεις, τὸν βίαιον θάνατον· οἷς συμπεριπολοῦντες, μνείαν ποιήσασθε, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ὑμῶν μνήμην πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ἀνθρώπων ἐν ὁμοιώματι, σὲ ἐκ γαστρὸς ὁ Λόγος καθωράθη τικτόμενος, καὶ Μαρτύρων πληθὺν ἐπεσπάσατο, πάθη καθυπομείνας, ὁ ὑπεράγαθος, ἄχραντε Παρθένε, Μαριὰμ θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λό-
» γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σκεῦος ἱερώτατον, Πνεύματος Θείου γεγένησαι, τὴν ψυχὴν καθηραίμενος, παθῶν ἱερώτατε· ἔνθεν χρίσμα θεῖον, ἅγιον ἐδέξω, Ἀρχιερεὺς σὺ γεγονὼς, καὶ ποδηγέτης λαοῦ θεόφρονος, καὶ Μάρτυς ἀπαράτρωτος, τοῦ δι' ἡμᾶς πάθη φέροντος, καὶ ἀπάθειαν βλύσαντος, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Σώματος ἠλόγησας, αἰκιζομένου ταῖς μάστιξι, καὶ πυρὶ προσεγγίζοντος· τὸν νοῦν γὰρ προσήλωσας, ἀνεικάστῳ πόθῳ, τῷ ὡραιοτάτῳ, κάλλει τοῦ θείου ἐραστοῦ· οὗ τῷ γλυκίῳ ἐτρώθης ἔρωτι, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιερέων ἀγλαΐσμα, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σε, τεθεαμένη τελέσαντα, ἡ καλῶς σε κυήσασα, τὸν ἴσον ποθήσασα, διανύσαι δρόμον, σοὶ περιπλακεῖσα, μέσον τοῦ σκάμματος σοφὲ, καθάπερ δάμαλις ἀποσφάττεται· μεθ' ἧς σε ἱκετεύομεν, ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλευθέριε, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἐκδυσώπει πανόλβιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἱερεὺς ἐννομώτατος, μέχρι τέλους ἐχρημάτισας, μάκαρ Ἐλευθέριε· ἱερουργῶν γὰρ τὰ θεῖα καὶ ἄρρητα Μυστήρια, τὸ αἷμά σου ἐξέχεας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, σεαυτὸν προσήγαγες. Διὸ παῤῥησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, σὴν ἀεισέβαστον μνήμην· καὶ τοὺς αὐτὴν γεραίροντας ῥύσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰ δὲ βούλει ποιῆσαι Εἴσοδον, λέγε·

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυ-

Δημοτική Βιβλιοθήκη Ζακύνθου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

λοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας προστάτης, Πάτερ γενόμενος, ὡς Εὐανθίας γόνος, τῆς Θεόφρονος ὄντως, καὶ μύσης Ἀποστόλων ὡς ἀληθῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέφεις λαοὺς, τοὺς πρὶν ἀφρόνως τὸ σέβας οἷα Θεοῖς, ἀπονέμοντας τοῖς δαίμοσιν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Τῶν ἐπιτόκων γυναίων, Πάτερ κηδόμενος, ἐλευθερίαν δίδως, τῷ Ναῷ σε φοιτώσαις· εὔπλοιαν δὲ πάλιν ἄλλοις θερμῶς, ἐξαιτοῦσιν ἐπέδωκας· καὶ τοῖς νοσοῦσιν ὑγείαν σὺ χορηγεῖς, διαλάμπων ἐν τοῖς θαύμασι.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Τοῦ Μαρτυρίου τοὺς ἄθλους στερρῶς ὑπήνεγκας, Ἀδριανὲ μὴ πτήξας, τὰς δριμείας κολάσεις, ἔρωτι τοῦ Κτίστου ὅλος ἁλούς, Ἐλευθέριε πάνσοφε· καὶ τὴν τεκοῦσάν σε σύναθλον προσλαβών, ἀνελήλυθας γηθόμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς ἱεραρχίας σου Ὅσιε Πάτερ, τὴν στολὴν ἐφοίνιξας, ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου· ἐν μέσῳ δὲ τοῦ ςαδίου ἀνδρικῶς τελειωθέντα ἰδοῦσά σε, ἐπιπεσοῦσα ἠσπάζετο τὸ γλυκὺ τέκνον, ἡ καλῶς γεννησαμένη καὶ ἀρεψαμένη σε· διὸ καὶ τιμηθεῖσα τῷ ξίφει, εἰς οὐρανίους θαλάμους μετὰ σοῦ συνεισῆλθεν. Ὦ μακαρίας μητρός! ὢ μαζῶν ἱερῶν! οἷς ἐθήλασας μάκαρ Ἐλευθέριε, καὶ τῆς φύσεως τὸν Πλάστην ἐπέγνως. Σὺν αὐτῇ οὖν πρέσβευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτ. Ἦχος πλ. ά. Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἱερέων ποδῆρει κατακοσμούμενος, καὶ αἱμάτων τοῖς ῥείθροις ἐπισταζόμενος, τῷ Δεσπότῃ σου Χριστῷ, μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφὲ, καθαιρέτα τοῦ Σατᾶν. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαῖρε πύλη Κυρίου (*).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τοῦ Ἁγίου, δύω. Ὁ παρὼν φέρει Ἀκροστιχίδα· ..

Παθῶν ἐλεύθερόν με δεῖξον, παμμάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Παθῶν ἀμαυρότησι, δεδουλωμένον, φαιδραῖς ἱκεσίαις σου, Μάρτυς Ἐλευθέριε, νῦν ἐλευθέρωσον, ὅπως ὡς δοῦλόν σε Χριστοῦ, θείαις ὑμνήσω ᾠδαῖς.

Ἀθλήσεως ἔλαμψας, καθαρωτάταις, αὐγαῖς Ἱερώτατε, ἐπιχρώσας αἵματι, τὴν ἱεράν σου στολὴν, καὶ γέγονας φωτοειδὴς, διὰ τοῦ Πνεύματος.

Θεῷ προσκολλώμενος, καθαρωτάτῳ, νοῒ ἐκ νεότητος, σαρκικοῦ φρονήματος, ψυχὴν ἐμάκρυνας, καὶ τῶν θαυμάτων δαψιλῆ, χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος, τὸν Κτίστην φέρεις, ὡς ἔμψυχος θάλαμος, καὶ τερπνὸν παλάτιον, τὸν Βασιλέα χωρεῖς, γενόμενον ὅπερ ἡμεῖς, θεοχαρίτωτε.

Ἕτερος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Θεῖον Ἐλευθέριον ἱερῆα τιμάω Πάτερ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Θρόνῳ τῆς δόξης Κυρίου παρεστηκὼς, σὺν Ἀγγέλων τάγμασιν, Ἐλευθέριε σοφὲ, τοὺς ὑμνοῦντας πόθῳ σε ἀεὶ, ἐλευθέρωσον παθῶν, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἐκλελεγμένος ἐκ βρέφους σὺ τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἔνδοξε, ὥσπερ πάλαι Σαμουήλ· καὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι χρισθεὶς, ὡς σοφὸς Ἀρχιερεὺς, λαὸν ἐποίμανας.

Ἱερουργὸς μυστηρίων τῶν τοῦ Χριστοῦ, γεγονὼς ἐλάμπρυνας, τὴν στολὴν τὴν ἱεράν,

(*) Ἰστέον, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον Δοξαστικὸν κεῖται καὶ ἐν τῷ χειρογράφῳ· τὰ δὲ Ἀπόστιχα μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ Ἀπολυτικίου, ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ νεοτυπώτου Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

μαρτυρίου αἵματι σοφὲ, ἐν σταδίῳ καρτερῶς, ἀγωνισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, Θεὸς Λόγος πάναγνε, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σεσάρκωται· διὸ, Θεοτόκον σε πιστοὶ ἀεὶ δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν ἑλόμενος, ἀλγηδόνας φέρεις τοῦ σώματος, ἐνηδυνόμενος σοφὲ, ταῖς ὀδύναις καὶ θλίψεσιν· διὰ τοῦτο τὴν ἀνώδυνον, ζωὴν νῦν ἀπείληφας.

Θερμῷ τῷ πόθῳ τοῦ ποιήσαντος, ἀθλητὰ θεόφρον κρατούμενος, τῷ πυρωθέντι σεαυτὸν, ἐπιῤῥίπτεις τεχνάσματι, δροσιζόμενος τοῦ Πνεύματος, πυρὶ Ἐλευθέριε.

Ἐν Ἱερεῦσιν ἱερώτατος, καὶ ἐν Μάρτυσι Μάρτυς στερῥότατος, ἀναδειχθεὶς σέφος διπλοῦν, ἐκομίσω μακάριε, τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ, διὰ παντὸς ὀπτανόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐβλάστησας, τὸν Χριστὸν, ἐν ᾧ στηριζόμεθα· σὲ γὰρ ἐτύπου Ἀαρὼν, ῥάβδος ποτὲ βλαστήσασα, ἀγεώργητε ἀγνὴ, περιστερὰ Ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Νοὸς στερῥότητι σοφὲ, ὁ πλισάμενος χαίρων, τὴν ὁδὸν διανύεις, τοῦ μαρτυρίου σεαυτὸν, ἐθελουσίως προδοὺς, τοῖς ζητοῦσι, Μάρτυς ἱερώτατε.

Ἐκ Θείου Πνεύματος λαβὼν, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀποστόλων σοφὲ, σαγήνῃ μαρτυρικῇ, σαγηνεύων, λαοὺς πρὸς εὐσέβειαν.

Λαμπρύνας θείαις ἀρεταῖς, τὴν ἀρχιερωσύνην, λαμπροτέραν εἰργάσω, τῇ πορφυρίδι τῶν σῶν, αἱμάτων καρτερικῶς, ἐναθλήσας, μάρτυς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Ἐκπλήττει νοῦν καὶ ἀκοὴν, τὸ μυστήριον ὄντως, τῆς λοχείας σου Κόρη· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός » μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν » σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, » τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐλεύθερον τὸν νοῦν, ἐκ παθῶν κεκτημένος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ, γνησιώτατος δοῦλος, καὶ πλάνης ἠλευθέρωσας, τοὺς καλῶς σε ποθήσαντας· ἐναθλήσας δὲ, ὡς Ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς, Ἐλευθέριε, διπλῶν ἐδέξω τὸ στέφος, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Οὐ χάσματα λεόντων, οὐ βράσματα πυρὸς, οὐ δεινῶν ἐπίτασις, τὸ εὔτονον τῆς σῆς, Γερομύστα ἐχαύνωσε καρτερίας, ἀλλ' ὡς ἀδάμας ταῖς βασάνοις ἐνετρύφας, ζήλῳ θεϊκῷ πυρπολούμενος.

Ναμάτων ζωηρύτων, τὸ στόμα σου πλησθὲν, ποταμοὺς ἠρεύξατο, ἐνθέων διδαχῶν, Ἱερομάρτυς βυθίζοντας ἀνομούντων, ἐρεσχελίας καὶ ἀρδεύοντας καρδίας, τῶν ἐπεγνωκότων Χριστὸν τὸν Θεόν.

Μεγάλως σε δοξάζων, ὁ σὸς Δημιουργὸς, ὑπὲρ οὗ προήρησο, τὸ πάσχειν Ἀθλητὰ, περιστερὰν καταπέμπει κομίζουσάν σοι, τροφὴν Ἀγγέλων ἰσαγγέλῳ γεγονότι, ἄθλων φανοτάταις λαμπρότησιν.

Θεοτοκίον.

Ἐξέστησαν ὁρῶσαι, Ἀγγέλων στρατιαὶ, πῶς ὁ ἀθεώρητος, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ ὡράθη Παρθένε Θεοκυήτωρ· ὃν ἐκδυσώπει σωτηρίας ἀξιῶσαι, πάντας τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Ὑπῆρξε πρότερον, κατακαυχώμενος, ὁ πανώλεθρος δράκων· ἀλλ' ἀναιδὴς, ἤλεγκται ὁ ἄθλιος, τοῦ Ἱεράρχου τοῖς ποσὶν, ἐν σταδίῳ συμπατούμενος.

Θωρακισάμενος, Σταυρῷ τὴν δύναμιν, ἱερώτατε Μάρτυς ὡς νικητὴς, ἄριστος εἰσέδραμες, ἐν πυριφλέκτῳ κραββάτῳ, ὡς ἐν δρόσῳ ἀγαλλόμενος.

Ἐπὶ τοῦ σκάμματος, ἑστὼς διήλεγξας, τοῦ τυράννου τὸ θράσος εἰδωλικὸν, τοῦτον

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τροπωσάμενος, Ἱερομάρτυς ἀθλητά, ἀνδρικῶς ἀγωνιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων ἄκουσον, ἐμῆς δεήσεως, Παναγία Παρθένε· σὺ γὰρ ἐλπὶς, πάντων καὶ βοήθεια, τῶν ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἐκτενῶς προσκαλουμένων σε.

Ὠδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Δολίαις μηχανώμενος, συλᾷν σε λαλιαῖς, Μάρτυς ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος, γέλως ὁρᾶται τῇ σοφίᾳ σου, ὁ σοφιστὴς κακίας, κατασεσοφισμένος.

Ἐν ἅρματι αἰρόμενος, τῶν θείων ἀρετῶν, ἔνδοξε τὸ ὕψος ἐπέφθασας, τοῦ μαρτυρίου καὶ κατέῤῥαξας, τῶν πονηρῶν δαιμόνων, τὸ ἐπηρμένον θράσος.

Ἰδεῖν τὴν ὡραιότητα, ποθῶν τοῦ Ἰησοῦ, Ὅσιε σαυτὸν καθωραΐσας, τοῦ μαρτυρίου ὡραιότησι, καὶ πρὸς αὐτὸν μετέβης, στεφθεὶς λαμπρῷ στεφάνῳ.

Θεοτοκίον.

Ξενίζει πᾶσαν ἔννοιαν, τὸ θαῦμά σου Ἁγνή· τίκτεις γὰρ Θεὸν μετὰ σώματος, καὶ τὸν τροφέα τρέφεις γάλακτι, πεῖραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα, αὐτὸς ὡς οἶδε μόνος.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ἰδὼν τὸ εὔτονον ὁ Χριστὸς, καὶ ἀκαταγώνιστον ὄντως, τῆς καρτερίας σου πάνσοφε, σοὶ ὡς τῷ Προφήτῃ τροφὴν οὐράνιον, ἐκπέμπει δι' ὀρνέου, σὲ ἐνισχύουσαν.

Οὐ δειλιάσασα ἡ σεμνὴ, καὶ ἱερωτάτη σου μήτηρ, τὴν τῶν τυράννων ὠμότητα, σοῦ περιχυθεῖσα Μάρτυς τοῖς μέλεσι, τῷ ξίφει τελειοῦται, ὡς συναθλοῦσά σοι.

Νικήσας πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κεκινημένην κατὰ σοῦ, Μάρτυς παράταξιν ἔφραξας, στόματα λεόντων εἰς ἡμερότητα, αὐτῶν μεταποιήσας, τὴν ἀγριότητα.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Μητέρα σε τοῦ Θεοῦ, πάντες οἱ πιστοὶ θεοπρεπῶς, ὁμολογοῦντες Θεόνυμφε, λύσιν τῶν πταισμάτων καθικετεύομεν, παράσχου τῷ λαῷ σου, μόνη Πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ὁ ἐπίσημος κριὸς, τῶν θρεμμάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ποιμὴν ὁ λογικὸς, τῶν ἀγώνων ἡ τρυφὴ, δοξάζεται, Θεὸν δοξάσας, οἰκείοις μέλεσι.

Νευρωθεὶς ταῖς πρὸς Θεὸν, ἀνανεύσεσι σοφὲ, ἐξενεύρισας ἐχθρὸν, πολυμήχανον στερρῶς, ἀοίδιμε, Μαρτύρων κλέος, ἱερωσύνης κανών.

Πρὸς αἰκίσεις καρτερῶν, πρὸς τὸ πῦρ αὐτομολῶν, κατεκοίμισας θηρῶν, τῶν ἀγρίων τὰς ὁρμὰς, ἀκοίμητον, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην, ἔχων διάθεσιν.

Θεοτοκίον.

Ἁγιάσματος Σκηνὴ, δεδειγμένη Μαριὰμ, μιανθεῖσαν ἡδοναῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἁγίασον, καὶ θείας δόξης, μέτοχον ποίησον.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἐδείχθης παναρίστος, καὶ στερρὸς ἀγωνιστὴς, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, μὴ φοβηθεὶς βασάνων τὰς προσβολάς· τὸ πῦρ δὲ ὑπεῖξέ σοι, καὶ σιδήρου ὀξύτης νῶτα δέδωκε.

Ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, Ἐλευθέριε σοφὲ, εἰδωλικὴν κατέκλυσας, δεισιδαίμονα πλάνην τῶν διωκτῶν, τὴν νίκην ἀράμενος, κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου πολεμήτορος.

Ἡ γῆ μὲν τοῖς αἵμασιν, ἐφοινίσσετο τοῖς σοῖς· ὁ δὲ ἀὴρ ἡγίασται, τῷ καθαρῷ σου πνεύματι ἀληθῶς, πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἀνιόντι, παμμάκαρ Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην, παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, » τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· » Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους.

Ὡς καλλονὴν τῶν Ἱερέων Ὅσιε, καὶ προτροπὴν τῶν Ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ αἰτοῦμέν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, τοὺς πόθῳ σου τὴν μνήμην ἑορτάζοντας, κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπίδε Εὔσπλαγχνε ζωοδότα, ὡς φιλάνθρωπος μόνος καὶ οἰκτίρμων θεὸς, τὴν τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν· καὶ πανσθενεῖ δεξιᾷ

ΑΠΟΚΤΗΜΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λιμεσσού - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

σου Λόγε, τῶν παθῶν ἐλευθέρωσον τῆς αἰσχύνης, ὅπως τὸν σὸν Ἱεράρχην ὑμνήσω Ἐλευθέριον· αὐτὸς γὰρ ὄντως ἐκ μήτρας ἐγνωρίσθη σοι, καὶ καθηγίασται, καὶ ἀνετέθη σοι, ὡς Σαμουὴλ, ἀπὸ μητρὸς ἱερᾶς σοὶ τῷ Κτίσαντι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Στίχοι.

Ἐλευθέριος, ὡς ἀδουλόνους φύσει,
Σπάθας θεωρῶν, οὐκ ἐδουλοῦτο πλάνῃ.

Δῖον Ἐλευθέριον δεκάτῃ πέφνε φάσγανα πέμπτῃ.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Ῥώμης, πάνυ νέος τὴν ἡλικίαν, ἐκ πατρὸς ὀρφανὸς, μητέρα δὲ μόνην ἔχων, ᾗ ὄνομα Ἀνθία, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου κατηχηθεῖσα. Προσήχθη δὲ ὑπ' αὐτῆς τῷ Ἐπισκόπῳ Ἀνικήτῳ ὁ Ἅγιος Ἐλευθέριος, καὶ παρ' αὐτοῦ τὰ ἱερὰ Γράμματα μανθάνει, καὶ τῷ τῶν Κληρικῶν καταλέγεται τάγματι. Τῷ δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡλικίας αὐτῷ χρόνῳ, χειροτονεῖται Διάκονος· τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ, Πρεσβύτερος· εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν ἐλάσας ἐνιαυτὸν, Ἐπίσκοπος προχειρίζεται τοῦ Ἰλλυρικοῦ, πολλὰ πρότερον διὰ τὸ τῆς ἀρετῆς ὑπερβάλλον κατεργασάμενος θαύματα.

Ἐπεὶ δὲ διδάσκων πολλοὺς, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπέστρεφε πίστιν, μεταπέμπεται τοῦτον Ἀδριανὸς ὁ Βασιλεὺς· καὶ τὸν Χριστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ, Θεὸν τῶν ὅλων ἀνακηρύξαντα, προστάσσει τεθεῖναι αὐτὸν ἐπὶ κραββάτου χαλκοῦ, καὶ σώρευμα πυρὸς ὑποστρωθῆναι κάτωθεν. Εἶτα ἐν ἐσχάρᾳ, δεινῶς ἐκκαυθείσῃ, τεθεῖναι· καὶ αὖθις ἐν τηγάνῳ ἐκπυρωθέντι, πλήρει ἐλαίου καὶ στέατος καὶ πίσσης· τῇ δὲ Χριστοῦ χάριτι καὶ δυνάμει ἐκ πάντων φυλάττεται ἀβλαβής. Εἶτα κατασκευάζεται κλίβανος, τῇ συμβουλῇ τοῦ Ἐπάρχου Κορέμμονος, ἔχων ἑκατέρωθεν ὀβελίσκους ὀξεῖς. Ἐν ᾧ πρῶτος αὐτὸς ὁ Κορέμμων, Πνεύματος Ἁγίου πλησθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν, Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, εἰσέρχεται. Ἐξ οὗ ἀβλαβὴς ἐξελθὼν, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ὁ δὲ Ἅγιος Ἐλευθέριος ἐβλήθη ἐν τῷ τηγάνῳ· καὶ σβεσθείσης τῆς φλογὸς, ἐξῆλθε σῶος. Εἶτα φρουρεῖται, καὶ δεσμεῖται ἐν ἅρματι, ὑπὸ πώλων ἀγρίων ἑλκομένῳ· καὶ ὑπὸ Ἀγγέλων λυθείς, εἰς ὄρος ὑψηλὸν καθίσταται, ἔνθα ἦν μετὰ τῶν ἀγρίων ζώων συνδιαιτώμενος, ἃ καὶ ἐξημεροῦντο, τὰ τοῦ Θεοῦ λόγια διεξιόντος αὐτοῦ. Εἶτα τοὺς εἰς τὴν σύλληψιν αὐτοῦ ταλέντας στρατιώτας νουθετήσας, βαπτίζει, μεθ' ὧν καὶ ἑτέρους ὡσεὶ πεντακοσίους πιστεύσαντας τῷ Χριστῷ. Ἀχθεὶς δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ θηρίοις εἰς βορὰν βληθεὶς, καὶ σῶος διαφυλαχθεὶς, ὑπὸ δύω στρατιωτῶν ἀναιρεῖται, προσάξει τοῦ Ἡγεμόνος, συμπεσόντων αὐτῷ.

Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἀνθία, περιπλακεῖσα τῷ τοῦ Ἁγίου νεκρῷ, καὶ ἀσπαζομένη, ξίφει καὶ αὐτὴ ἐξαναιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτοῦ, πλησίον τοῦ Ξηρολόφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Ἀνθία, ἡ μήτηρ τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, περιχυθεῖσα τῷ τοῦ υἱοῦ νεκρῷ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Δίδωσι μήτηρ νεκρικὸν κόσμον τέκνῳ,
Αὐτὴ ἑαυτὴν συγκεκομμένην σπάθαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Κορέμμων, ὁ Ἔπαρχος, πιστεύσας τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθεὶς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἀθλήσεως οὐκ εἶχε Κορέμμων κόρον,
Ἕως ἐτμήθη τὸν αὐχένα τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ δύω Δήμιοι, οἱ πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θεόν σε γνόντας Δημίους δύω Σῶτερ,
Ἄλλοι κατακτείνουσι δήμιοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Σωσάννης.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ Παλαιστίνης, ἐκ πατρὸς μὲν Ἕλληνος, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας. Ὧν ἀμφοτέρων φυγοῦσα τὴν ἀσέβειαν, προσέδραμε τῷ Χριστῷ, καὶ τοῦ Θείου Βαπτίσματος μετέσχεν ὑπὸ Σιλβανοῦ τοῦ Ἐπισκόπου. Τῶν οὖν γεννητόρων αὐτῆς, τέλει χρησαμένων τοῦ βίου, διαδοῦσα πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς πένησι, καὶ τοῦ τῆς δουλείας ζυγοῦ τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας ἐλευθερώσασα, καὶ ἀνδρῷαν περιθεμένη στολὴν, Σεμνείῳ τινὶ προσφοιτᾷ· καὶ τὴν κόμην κειραμένη, Ἰωάννης μετονομάζεται.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Ξάνθης
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Εἰκοστὸν δὲ χρόνον ἐκεῖσε διαπεράσασα, συκοφαντίαν ὑφίσταται. Ἀσκητρίας γάρ τινος εἰσελθούσης ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ λογισαμένης ἄνδρα εἶναι αὐτὴν, καὶ πρὸς ἀσέλγειαν ἐκκαλουμένης, ἐπεὶ ταύτην ἀπώσατο, διαβάλλεται παρ' αὐτῆς, ὡς ἐπιχειρήσασα ταύτην βιάσασθαι. Ἡ δὲ τὴν συκοφαντίαν καταδέχεται, καὶ μετάνοιαν αἰτεῖ, ἐφ' οἷς δῆθεν ἐνεκλήθη. Τοῦ δὲ Ἐλευθερουπόλεως Ἐπισκόπου μαθόντος περὶ τούτου, καὶ παραγενομένου ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τὸν Ἡγούμενον ἐπιπλήττοντος, ἆραι ἀπ' αὐτῆς τὸ σχῆμα ὁ Ἡγούμενος ἐβουλήθη. Εἰς ἀνάγκην δὲ καταστᾶσα ἡ μακαρία, ἠτήσατο δύω Παρθένους εἰσελθεῖν, καὶ δύω διακόνους γυναῖκας, μεθ' ὧν καταμόνας ἐλθοῦσα, πράγματι πεπληροφόρηκε τὰ καθ' ἑαυτήν. Τούτου δὲ γνωσθέντος, θαμβεῖ ληφθεὶς ὁ Ἐπίσκοπος, κεχειροτόνηκεν αὐτὴν Διάκονον, καὶ τῶν λοιπῶν ἡγεῖσθαι προσέταξε.

Πολλὰ δὲ κατεργασαμένη θαύματα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, ἐπιδημήσαντος Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἡγεμόνος ἐν Ἐλευθερουπόλει, καὶ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσάγοντος, αὐτόκλητος αὕτη προσελθοῦσα, προσευχῇ μόνῃ εἰς γῆν τὰ ξόανα κατασπᾷ. Ὅθεν διαβληθεῖσα παρίσταται τῷ Ἡγεμόνι, καὶ τοὺς μαγοὺς ἐκτέμνεται. Ὧν γενομένων αὖθις σῴων, οἱ τούτους ἐκτεμόντες δήμιοι ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ἡ δὲ μακαρία Σωσάννα, μόλιβδον πυρὶ λυθέντα, διὰ χώνης ἐν τῷ στόματι τεθείσης, τοῖς ἐγκαίτοις ἐπιχέεται· καὶ ἀβλαβὴς διαφυλαχθεῖσα, μαστίζεται· καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Κουβικουλαρίου (Θαλαμηπόλου). Στίχ. Ἐλευθέριος οὐχ ὑπέπτηξε ξίφος·

Ἐλεύθερον γὰρ εἶχε νοῦν παντὸς φόβου.

Οὗτος τὸ Βυζάντιον ἔσχε πατρίδα, ὀρθοδοξίᾳ διαλάμπων. Ἐν γὰρ ταῖς τῶν Βασιλείων αὐλαῖς παιδιόθεν ἀνατραφεὶς, κἀκεῖθεν καὶ τὰς πρώτας εἴληφε τιμὰς, πλούτῳ καὶ δόξῃ πάντας τοὺς κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ὑπερβάλλων. Ἀλλ' ἔρωτι θείῳ τῶν ἀφθάρτων καὶ αἰωνίων ληφθεὶς, καὶ πάντα τὰ γήϊνα ὡς οὐδὲν λογισάμενος, αὐλαῖς Κυρίου παραῤῥιπτεῖσθαι καὶ προσμένειν, ἢ σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν εἵλετο. Πρὸς τὸν Θεὸν οὖν τὸ ὄμμα τοῦ νοὸς συντείνας, ἦν ἐν ὕμνοις σχολάζων ὁσημέραι, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν μετερχόμενος.

Ταῦτα δὲ ὁ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν φθορεὺς οὐχ ὑπέφερεν, ἀλλ' ὀργάνῳ χρησάμενος τῷ δι' ὑλῳ τοῦ μακαρίου, ὑποβάλλει προσελθὼν τῷ Βασιλεῖ κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου. Τὸ γὰρ δοῦλον, ὡς φησί που τις σοφὸς, ἐχθρὸν τοῖς δεσπόταις. Οὗτος πρόσεισι τῷ Βασιλεῖ, λέγων, Ὅπως τε τῷ θείῳ προσῆλθε λυτρῷ, καὶ ναὸν ἐδείματο· καὶ τῷ Ἐσταυρωμένῳ προσανέχων, τοὺς βασιλικοὺς βδελύττεται θεσμοὺς καὶ τύπους· προσθέμενος, ὅτι καὶ κρυπτὸν οἴκημα ὑπὸ γῆν κεκτημένος, παννύχους λατρείας τῷ τῶν Χριστιανῶν προσάγει Θεῷ, νηστείᾳ καὶ κλαυθμῷ καὶ χαμευνίᾳ τὸ σῶμα κατατρύχων.

Τοιαῦτα κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου τοῦ δούλου διηγησαμένου, ὁ Βασιλεὺς εἰς θυμὸν ἀναφθεὶς, τὸν Ἅγιον μετεκαλέσατο. Ὃ καὶ παραστάντι, εἰρηνικὰς τὰς πεύσεις, καὶ δοκούσας σαίνειν προσάγει, οὕτως εἰπών· Πῶς ἡμᾶς ἀφεὶς, Ἐλευθέριε, τὸν τοσοῦτον χρόνον ἀπεδήμησας τοῦ ἡμετέρου πόθου, καταφρονήσας τῶν Βασιλείων αὐλῶν, καὶ τῆς πρὸς σέμνου γνησίας διαθέσεως καὶ μεγίστης; Καὶ ὁ μέγας· Ταῖς ἀλλεπαλλήλοις νόσοις, ὦ Βασιλεῦ, τὸ σῶμα φέρων τετρυχωμένον, εὐκράτοις αὔραις ἐνδιατρίψαι πρὸς ἀνάκτησιν ἠρετισάμην. Καὶ ὁ Βασιλεύς· Τί δῆτα καὶ μόνος τῆς εὐαερίας ἀπολαύων, τῶν ἐξ αὐτῆς ἀγαθῶν κατατρυφᾷς; ἡμεῖς δὲ οὐ συντρυφήσομεν συνελθόντες;

Μηδόλως δὲ τοῦ μακαρίου πρὸς ταῦτα κατανεύσαντος, εὐθὺς πρὸς ἑσπέραν τὸν Σάγαριν διαβὰς ὁ Βασιλεὺς, (ποταμὸς δὲ οὗτος, ἐν οἷς ὁ μακάριος τὰς οἰκήσεις εἶχεν,) ἀφίκετο. Καὶ σκοπήσας τὴν κρυπτὴν θύραν, ὁρᾷ, ὡς ἐν φρέατος εἴδει, χάσμα φανέν· ἐν ᾧ καὶ κατελθὼν, καὶ ναὸν ὡραϊσμένον εὑρὼν, καὶ συνταραχθεὶς τῇ ὁράσει, τὴν ἀπειλὴν ἀφεὶς, κολακεύειν ἤρξατο ῥήμασι θωπευτικοῖς, πειρώμενος ἐκλύειν τοῦ μακαρίου τὸ εὔτονον. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἀέρα δέρων, καταπεῖσαι τοῖς αὐτοῦ λόγοις οὐκ εἶχε τὸν Ἅγιον, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει, καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα, κυσὶ καὶ ὀρνέοις βορὰν ἀποῤῥιφῆναι. Καὶ τοῦ μακαρίου ὕτω παραθεμένου τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σώματος ἠμελημένου κειμένου, τὶς τῶν εὐλαβῶν

Δημοτικό Κέντρο Μουσικής Λιβαδειάς - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Χριστιανῶν, καὶ Θεῷ φίλων, ἀνελόμενος, τῷ τῆς ἱερωσύνης χαρίσματι κεκοσμημένος, μύρῳ εὐωδιάσας τοῦτο, ἀξίως ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βάκχου τοῦ Νέου.

Στίχ. Μὴ δεύτερόν τις, μὴ δὲ Βάκχον τὸν νέον,
Ἐν τοῖς ἀθληταῖς ταττέτω διὰ ξίφους.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ Παλαισίνης, ἐν τοῖς χρόνοις Εἰρήνης καὶ Κωνσταντίνου τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων Ῥωμαίων. Ἦν δὲ ὁ τούτου πατὴρ Χριστιανὸς ἐκ προγόνων, Χριστιανικωτάτῃ συζῶν γυναικί. Τῇ ματαίᾳ δὲ δόξῃ τοῦ κόσμου τούτου καὶ τῇ ἀπάτῃ δελεασθείς, τὴν ἀληθῆ καὶ πατροπαράδοτον πίστιν ἐξωμοσάμενος, τῇ μιαρᾷ τῶν Ἀγαρηνῶν θρησκείᾳ ἐλεεινῶς ηὐτομόλησεν. Ἐγένοντο τοίνυν τούτῳ παῖδες ἑπτά, οὓς ἐπὶ τῇ ὁμοίᾳ πλάνῃ ἀνέτρεφε. Τούτου δὲ τὴν ζωὴν ἐν τῇ ἀσεβείᾳ καταστρέψαντος, οἱ ἑπτὰ παῖδες ἅμα τῇ μητρὶ κατελείφθησαν. Ὧν ὁ τρίτος, κατὰ τὴν τῆς γεννήσεως τάξιν, Δαχὰκ ὀνομαζόμενος, (ὅπερ ἑρμηνεύεται ἑλληνιστὶ, Γελάσιος·) ἄζυγα ἑαυτὸν ἐτήρει· ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς τοῦ πατρὸς τελευτῆς τὰ Χριστιανῶν ἐλέσθαι ἐβούλετο· ὅπερ ἀποθανόντος αὐτοῦ κατεπράξατο.

Ἀναθέμενος γὰρ τῇ μητρὶ τὰ περὶ τούτου, καὶ παρορμῶσαν αὐτὴν ἐπὶ τούτῳ καὶ διεγείρουσαν, οἷα πιστήν, εὑρηκὼς, ἀπῆρε τῆς ἐνεγκαμένης· καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβὼν, ἐκεῖθέν τε παρὰ Μοναχῷ τινος ὁδηγηθείς, ἦλθεν εἰς τὴν Λαύραν τοῦ Ἁγίου Σάββα, ἔνθα τοῦ Θείου Βαπτίσματος καταξιοῦται. Εἶτα δεηθείς, τὸ τῶν Μοναχῶν περιβάλλεται σχῆμα· ἐν ᾧ καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἐγκρατείᾳ, καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀρεταῖς στομώσας ἑαυτὸν, κατὰ πρόσταξιν τοῦ Ἡγουμένου, τῆς Μονῆς ἐξέρχεται, δεδοικότος, μὴ φωραθείη τὰ κατ' αὐτὸν τοῖς Ἀγαρηνοῖς· ἐκράτουν γὰρ οὗτοι τῆς χώρας.

Κατὰ τύχην δὲ, ἡ μᾶλλον Θείκὴν οἰκονομίαν, ἐν Ἱεροσολύμοις γενόμενος, καὶ τῇ οἰκείᾳ μητρὶ περιτυχὼν, τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐξαγγέλλει, καὶ πάνυ, ἔλεγε, λυπεῖσθαι περὶ τῶν ἀδελφῶν, ὅτι ἐν ἀπιστίᾳ εἰσί. Τοῦτο δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀκούσαντες παρὰ τῆς μητρὸς, τῇ τοῦ Χριστοῦ πίσει προσέρχονται, ἑνὸς μόνου περιλειφθέντος ἐν τῇ ἀσεβείᾳ. Ὃς δῆλα τὰ κατὰ τὸν Ἅγιον Βάκχον (τοῦτο γὰρ ἐκ τοῦ Θείου Βαπτίσματος, ἀντὶ Δαχὰκ ὠνομάσθη·) τοῖς Ἀγαρηνοῖς ἐπεποιήκει. Οἱ δὲ ἀνερευνησάμενοι, καὶ συλλαβόντες αὐτὸν, πρὸς τὸν Ἀμηρᾶν τῆς Ἁγίας Πόλεως ἤγαγον. Ὁ δὲ, τῷ ὀνομαζομένῳ στρατηγῷ παρ' αὐτοῖς, καὶ τοῖς κριταῖς ἐκπέμπει αὐτόν. Ὧν ἐνώπιον τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν πίστιν ὡς ματαίαν διαβαλὼν, καὶ μυκτηρίσας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Νέου, ἀσκήσαντος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Πορφυρογεννήτου, ἐν τῷ ὄρει Λάτρου.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἰστέον, ὅτι ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ᾗ καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἀπήρξατο ὑπ' αὐτοῦ τελεῖσθαι, ἕως τῆς εἰκοστῆς πέμπτης τοῦ Μηνὸς, τινῶν ἐκ τῶν Ἑσπερίων ἐλθόντων, καὶ ἀπαγγειλάντων. Διὸ καὶ λόγος ἀπολογητικὸς ἐξεφωνήθη παρ' αὐτοῦ, κάλλιστός τε καὶ ὠφελιμώτατος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Τῶν ἐν καμίνῳ Παίδων σου.

Μεγαλυνέσθω ἔκραζες σοφὲ, στρεβλούμενος, νῦν ἐν τῇ σαρκί μου ὁ Χριστός· οὐ δειλιῶ τὰς πυρακτώσεις τῶν λεβήτων, οὐ πτοοῦμαι θάνατον, οὐ τῶν θηρῶν τὰς ὁρμὰς, διὰ τὴν πάντων ζωήν.

Μόνου Θεοῦ τὸ κάλλος ἐκζητῶν, μόνης αὐτοῦ δόξης καὶ τυχεῖν ἐπιποθῶ· στρεβλούσθω μου καὶ πυρακτούσθω μου πᾶν μέλος, ἀνεβόας ἔνδοξε· ἐλευθερίαν ζητῶ, καταδουλοῦσαν Χριστῷ.

Ἀποσκοπῶν τὴν μένουσαν ζωὴν, μακάριε, κόσμῳ ἐνεκρώθης ἀληθῶς, καὶ ὡς χρυσὸς τῶν αἰκισμῶν δοκιμασίᾳ, πυρωθεὶς ἐξέλαμψας, ἀποτεθεὶς θησαυροῖς, ἐπουρανίων μονῶν.

Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε εὑρὼν, παναμωμε, Λόγος καθαρώτατος Θεοῦ, ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς, πιστοὺς καθαίρει, μολυσμοῦ θεόνυμφε, προσγενομένου ἡμῖν, ἐξ ἀκρασίας παθῶν.

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἄλλος. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Τυράννων ἤλεγξας θράσος, καὶ Βασιλέων ὠμότητα· καὶ γὰρ μέσον πυρὸς ἡπλωμένος, παμμάκαρ ἀνέμελπες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέστησαν καθορῶντες, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, Ἱεράρχα τὴν σὴν καρτερίαν· δι' ἧς καταβέβληκας, στερρῶς ἀγωνιζόμενος, τὸν δεινὸν κοσμοκράτορα.

Μαρτύρων χοροστασίαι, Ἀρχιερέων σύλλογος, καὶ Ἀγγέλων πληθὺς, εὐφροσύνης πλησθέντες ἀγάλλεσθε, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ νῦν, τοῦ Ἱεράρχου καὶ Μάρτυρος.

Ἁγίας ῥίζης ὡς ἄνθους, ἐλευθερίας φερώνυμε, ἀπὸ θείας Μητρὸς, ἐκβλαστήσας, ὡς καρπὸς ἱερώτατος, μαρτυρικοῦ δι' αἵματος, τῷ Χριστῷ προσενήνεξαι.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων ἁγιωτέρα, ἐπουρανίων δυνάμεων, ἀσυγκρίτως πασῶν ἀνεδείχθης, Μητροπάρθενε Δέσποινα, ὡς τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως.

Ὠδὴ ἡ. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ἀθλήσει ἠνθήσατε, φυτὰ ὡς εὐθαλῆ, βασάνοις κοσμούμενοι, Μαρτύρων καλλονή· καὶ νῦν Παραδείσου ἄνθη ὤφθητε, θείαν εὐοσμίαν, ἐκπέμποντες ἐνθέως.

Ῥανίσιν αἱμάτων σου, τεχθέντος ἐξ αὐτῆς, τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, ἡ μήτηρ προσκιρνᾷ· τῷ σῷ γὰρ λειψάνῳ, συμπλακεῖσα σεμνῶς, ξίφει τελειοῦται, καὶ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰάσεων νάματα, θαυμάτων ποταμοὺς, προχέει τοῖς χρῄζουσιν, ἡ θήκη σου σοφὲ, ἐκπλύνοντας ῥύπον, ψυχοφθόρων παθῶν, Μάρτυς Ἱεράρχα· διό σε εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατῆλθεν, ὁ Χριστὸς, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολερούς ποταμοὺς, εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ὡς δεκτὸν ἱερεῖον ὁλοκαυτούμενον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, Πάτερ ἀοίδιμε, θείαν ὡς ὀσμὴν, πρὸς ὕψος τὸ οὐράνιον, τὴν εὐχαριστίαν, ἀνέμελπες ἐνθέως.

Πεποιθὼς ὥσπερ λέων ἀνόμους ἤλεγξας, καὶ πολλῇ παῤῥησίᾳ ῥόματα ἔφραξας, τῶν εἰς τὸν Θεὸν, τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον, πάλαι δυσφημούντων, ἐχθρῶν ἀθεωτάτων.

Ἀνυψῶν Ἱεράρχα, πιστῶν τὸ φρόνημα, ἐταπείνωσας θράσος καὶ καταβέβληκας, τῶν εἰς τὸν Θεὸν, ἀσεβούντων καὶ ἔμελπες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας τῆς σῆς πανύμνητε, τὴν τοῦ ξύλου καταράν ὑλομανήσασαν, προῤῥίζον ἐξήρανε καὶ ἀνεβλάστησε, τὴν τῆς εὐφροσύνης, Παρθένε εὐλογίαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

Στόμα θεοῦ γεγονὼς ἐκ τοῦ στόματος, τοῦ ἀλλοτρίου λαὸν ματαιόφρονα, ἁφαρπάσας ἔδειξας, κληρονόμον χάριτος, ἐναθλήσας στερρῶς σὺν Ἱερεῦσι, καὶ Ἀθληταῖς κατοικεῖς Ἐλευθέριε.

Ἡ καθαρὰ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τῶν ἀρετῶν τὸ τερπνὸν καταγώγιον, ὁ ἀμνὸς ὁ ἄκακος, λαμπτὴρ ὁ ἄδυτος, Ἱεραρχῶν ἡ κρηπὶς καὶ τῶν δογμάτων, ἀνευφημείσθω πιστῶς Ἐλευθέριος.

Φῶς κατοικεῖς ἀληθῶς τὸ ἀνέσπερον, φῶς χρηματίσας ἡλίου φαιδρότερον· διὸ τοὺς τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, ἐπιτελοῦντας παθῶν ἀχλύος ῥῦσαι, ταῖς πρὸς Θεόν σου λιταῖς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον Γέννησιν, πειρασμῶν ῥυόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Τεμὼν μαχαίρᾳ τῶν θείων λόγων σου, τὴν κεφαλὴν τοῦ ψεύδους Ἐλευθέριε Ὅσιε, τοῦ Χριστοῦ παρέσχες τὰ νικητήρια, πίστει καὶ ἀληθείᾳ· ὅθεν τιμῶμέν σε, ὡς τροπαιοφόρον οἱ πιστοὶ καὶ θεῖον κήρυκα.

Ἐκ γῆς ἀπάρας σοφὲ τὸ φρόνημα, τὸ τῆς ψυχῆς πρὸς μόνην τοῦ Δεσπότου τὴν ἔφεσιν, τοῦτο νοητῶς, Πάτερ ἀνύψωσας· ὅθεν

σαρκὸς ἠρνήσω, πᾶσαν εὐπάθειαν, καὶ ἐγκαρτερῶν ἐν τοῖς δεινοῖς στερρῶς ἐνήθλησας.

Ῥοαῖς αἱμάτων τῆς σῆς ἀθλήσεως, τὴν ἱερὰν κοσμήσας σου στολὴν ἱερώτατε, εἰς ἐπουράνιον σκηνὴν τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τέλος εἰσέδυς τοῦ μαρτυρίου σου· ἔνθα μνημονεύοις καὶ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε. Θεοτοκίον.

Γ'μνεῖν τὸν τρόπον τὸν ὑπερθαύμαστον, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ξένης σου κυήσεως Πάναγνε, ἀπορεῖ ἀνθρώπων τὰ συστήματα· πάντα γὰρ ὑπερέχει νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ νοήσεις πάντων λογισμῶν, καὶ τὴν τῶν λόγων ἰσχύν. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἡ τολ-
» μᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Χριστῷ προσήγαγες Πάτερ, πιςῶν ἀγέλας ὡς ποιμήν· σοὶ δὲ προσφῦσα τῷ μόσχῳ, δάμαλις ἡ τεκοῦσα, συνανῃρέθη· μεθ' ἧς σε, νῦν Ἐλευθέριε μέλπω.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Καὶ σὲ μεσίτριαν Κόρη, προβάλλομαι Παναγία, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, ὅπως κολάσεως πάσης, ἀπαλλαγῶ καὶ βασάνων, τῶν αἰωνίων ὁ τάλας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Τριήμερον ἀνέστης Χριστέ.

Τὴν χάριν τῶν σοφῶν Μαθητῶν, λαβὼν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Ἱεράρχα, καὶ τὸν δρόμον τὸν αὐτῶν, διήνυσας προθύμως· διό σε κατ' ἀξίαν, ἀνευφημοῦμεν Ἐλευθέριε. Δίς.

Τὸ ψεῦδος σοῖς ἐν λόγοις σοφέ, ἐλέγξας Ἐλευθέριε, τῇ ἀθλήσει, τὸν τοῦ ψεύδους εὑρετὴν, ἀπέκτεινας καὶ τοῦτον, τέθεικας ὑπὸ πόδας, τὸν πρὶν μεγάλως φρυαττόμενον.

Τοῖς ὄμβροις τῶν αἱμάτων σου, κατάρδευσον ἡμᾶς νοητῶς, Ἱεράρχα, τοὺς τιμῶντάς σε πιστῶς, καὶ μνήμην ἐκτελοῦντας, τὴν θείαν σου ἐκ πόθου, καὶ τὸν Σωτῆρα μεγαλύνοντας.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ὡς τῆς θείας ἐλευθερίας ἐπώνυμος, τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος, Πάτερ κατηξίωσαι· καὶ εὐθαρσῶς τὴν εὐσέβειαν διδάσκων, τῶν πρακτέων τοὺς λόγους ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας. Ὅθεν καὶ τὴν μαρτυρικὴν ἔνδυσιν, νεανικῶς ἐκτελέσας, ἐν ἀμφοτέροις διέπρεψας, καὶ διπλοῦν εἴληφας τὸ στέφος παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὃν καθικέτευε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. κτλ.

ΤΗ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Σκήνωμα θεῖον ἔνδοξε, καὶ ναὸς ἔμψυχος γεγενημένος, βίου λαμπρότητι καὶ πολιτείᾳ, ἄψυχον ἤγειρας ναὸν, τὸν πάλαι πεσόντα πανσεβάσιμε, τῷ τῆς οἰκουμένης βασιλεύοντι· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι δοῦναι τὸ μέγα ἔλεος.

Σκεῦος ὤφθης τοῦ Πνεύματος, τὰς οὐρανόθεν σοι χορηγουμένας, ὑποδεχόμενον φωτοχυσίας, καὶ λαμπηδόνων δεκτικόν· ὅθεν προφητεύεις τὴν σωτήριον, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀπολύτρωσιν· αὐτὸν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι δοῦναι τὸ μέγα ἔλεος.

Αἴγλῃ τῇ σελασφόρῳ σε, περιχεόμενος καὶ θεωρίας, καταξιούμενος καθαρωτέρας, καὶ ἀνεσπέρου φωτισμοῦ, ἀναδεδειγμένος μάκαρ ἔμπλεως, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας περιφρούρησον, αἰτούμενος τὸν μόνον, Κύριον πᾶσι δοῦναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χείλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευε, τὸν Υἱὸν καὶ Πλάστην σε καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Οὐ φέρω Τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδοῦντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα,

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ὅπως τοῖς πάλαι, ἐν παραβάσεως καρπῷ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχῃς· ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα, ἣν μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεοσδότους ὑμνῶμεν Ἀγγαίου λόγους.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος βαρύς. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Θεοειδέστατος Θεῷ, παρεστηκὼς ὡς Προφήτης ἀληθὴς, τῶν ὑμνούντων τὴν σεπτὴν, μνήμην σου μάκαρ μνημόνευε.

Ἐπὶ κρηπῖδος ἀσφαλοῦς, τῶν ἀρετῶν σεαυτὸν οἰκοδομῶν, ἀνατέθεικας ναὸν, ἔμψυχον Θεομακάριστε.

Ὁ καθαρώτατός σου νοῦς, ἀεὶ Θεὸν καθορῶν ὡς ἐφικτὸν, τὰς ἐκεῖθεν τηλαυγῶς, χάριτας μάκαρ ἀπέστιλβε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἀμήτορα τὸ πρὶν, Λόγου Θεοῦ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, σαρκικῶς τέτοκεν Υἱὸν ἀπάτορα.

Ὠδὴ γ'. Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Δυνάμει θείᾳ δαιμόνων, δεινῆς αἰχμαλωσίας, ἡμᾶς λυθέντας, ναούς σου σεπτοὺς Σῶτερ δεικνύεις, Ἅγιος εἶ κράζοντας, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πληρῶν τὴν οἰκουμένην, ἁγιωσύνης Προφῆτα ναόν σε δεικνύει, Ἅγιος εἶ κράζοντα, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ Θεῖον Πνεῦμα τὸ πᾶσι, τὴν χάριν διανέμον, τὴν σὴν καρδίαν, οἰκῆσαν βοᾷν σε ἐκδιδάσκει· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγῳ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοφῶς δημιουργήσας, δημιουργεῖται ἐκ σοῦ καθ' ἡμᾶς Θεομῆτορ, ἄνθρωπος γενόμενος, δι' οἶκτον ὁ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλη-
» σία· καὶ γὰρ ἀπαύσως, ἐν ὕμνοις βοᾷ
» μελῳδοῦσα· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ σώζων τὰς
» ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πάντα ὡς Θεὸς, ἐφορῶν καὶ γινώσκων, ψυχῆς τὸ καθαρὸν, καταυγάσας σου ὄμμα, Προφῆτα πανεύφημε, ὁδηγὸν κόσμῳ ἔδειξεν· ὅθεν μνήμην σε, τὴν ἱερὰν ἐκτελοῦντες, πρέσβυν ἄριστον, καὶ πρὸς Θεόν σε μεσίτην, Ἀγγαῖε προσάγομεν.

Δόξα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείῳ Πνεύματι, πεφωτισμένην, τὴν διάνοιαν, ἔχων Προφῆτα, τὰ τοῦ Θεοῦ προφητεύεις μυςήρια, ἀνακαλύπτων μελλόντων τὴν δήλωσιν, καὶ σαφηνίζων πραγμάτων τὴν ἔκβασιν. Ἀγγαῖε πανόλβιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε, Θεοκυῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος, Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι Τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ'. Ἀκήκοα, τὴν ἀκοήν.

Ὑπέδειξας, τὸν ἐκ Παρθένου ἔμψυχον, προσληφθέντα σοι ναὸν, τῷ σῷ Προφήτῃ Χριστὲ, μεθ' οὗ βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνήγαγες, τοὺς ἀπωσμένους Κύριε, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ἐλευθερώσας ἡμᾶς, ὡς ὁ Προφήτης, λέγει ὁ Θεόληπτος.

Ὑπέφηνας, τὴν ἐσομένην ὕστερον, σωτηρίαν τῶν ἐθνῶν, τῷ σῷ Προφήτῃ Χριστὲ, τῷ σοὶ βοῶντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μετήγαγες, πρὸς εὐλογίαν, Δέσποινα, τὴν κατάραν τοῦ Ἀδὰμ, ἡμῖν τεκοῦσα Χριστὸν, πρὸς ὃν βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ναοὺς γενέσθαι, Θεοῦ τοῦ ζῶντος, μάκαρ ἀξίωσον, τοὺς τὴν φωτοφόρον σε τελοῦν-

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
Δημόσιο Κεντρικό Αρχείο Βιβλίου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τας ἑορτὴν, ἐπὶ πέτραν ἐδράσας, τῶν σῶν δογμάτων ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὡς εὐεργέτης, τὴν σὴν εἰρήνην, δὸς ἡμῖν Κύριε, τὴν εἰς περιποίησιν, εἰρήνης τῆς ψυχῆς, ἣν ὁ Θεῖος Ἀγγαῖος, Πνεύματι Θείῳ προηγόρευσε.

Μεγάλη ἔσται, τῆς Ἐκκλησίας ὄντως ἡ εὔκλεια, ὑπὲρ τὴν προτέραν Ἰσραὴλ συναγωγὴν, σαρκωθέντος τοῦ Λόγου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλήσαντος. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη, δεδοξασμένη Μῆτερ ἀπείρανδρε, τὴν νενεκρωμένην, ἁμαρτίαις μου ψυχὴν, καὶ παθῶν κεχωσμένην, ταῖς ἀκρασίαις ζωοποίησον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Νεανικῶς τὴν εὐσέβειαν μάκαρ διδάσκων, ἀνήγειρας τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, Ναὸν ἡγιασμένον, ἀφθονίαν ἀγαθῶν ὑπισχνούμενος. Ἀνήγαγες τῆς μακρᾶς Σωτὴρ αἰχμαλωσίας, τὸν ἄνθρωπον ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, καὶ πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν, ἐπανήγαγες αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπος.

Γηθόμενος τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ Προφῆτα, ἐθέσπισας τῶν πρακτέων τοὺς λόγους, καὶ τῆς εὐσεβείας, ἐξεπαίδευσας ἡμᾶς δικαιώματα. Θεοτοκίον.

Γνώμῃ πεσὼν ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου· ὁ Λόγος δὲ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, τοῦτον ἀνακαλεῖται, καὶ πρὸς τὴν ἄνω τρυφὴν μετηγάγετο. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐβόα· Ἀνάγα-
» γε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου· ἡμεῖς δέ
» σοι βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον
» ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ἀγγαίου. Στίχοι.

Ἀγγαῖος, ἄγγος πλῆρες ὤφθη χαρίτων·
Ὡς ὑλικὸν δὲ, τῷ χρόνῳ συνετρίβη.

Ἑκτῃ καὶ δεκάτῃ Ἀγγαῖον γαῖα συνέσχεν. Οὗτος ἦν ἐκ φυλῆς Λευΐ· ἐτέχθη δὲ εἰς Βαβυλῶνα ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας· καὶ ἔτι νέος ὢν, ἦλθεν ἀπὸ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ προεφήτευσε μετὰ Ζαχαρίου ἔτη τριάκοντα ἕξ. Προέλαβε δὲ καὶ οὗτος τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη τετρακόσια ἑβδομήκοντα, καὶ φανερῶς περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ λαοῦ προεφήτευσε, καὶ εἶδεν ἐκ μέρους τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Ναοῦ· καὶ ἀποθανὼν, ἐτάφη πλησίον τῶν ἱερέων, ὡς αὐτοὶ, ἐνδόξως· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἐκ γένους ἱερατικοῦ ἦν. Ἦν δὲ κομιδῇ γηραιὸς, στρογγύλον ἔχων τὸ γένειον, τὴν ἡλικίαν ἔντιμος, τὴν ἀρετὴν περιφανὴς, ἀγαπώμενος ὑπὸ πάντων καὶ τιμώμενος, ὡς ἔνδοξος καὶ μέγας Προφήτης. Ἑρμηνεύεται δὲ, Ἑορτὴ, ἢ ἑορταζόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαρίνου.

Στίχ. Κάραν Μαρῖνος εὐτρεπίζει τῷ ξίφει,
Ἧς ὁ Στέφανος εὐτρεπὴς ἐκ Κυρίου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Καρίνου τοῦ Βασιλέως, Ῥωμαῖος τὸ γένος, τῆς συγκλήτου μετέχων Βουλῆς καὶ τιμῆς, ἀπὸ παιδικῆς ἔτι τῆς ἡλικίας. Διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανὸς, εἰς ἐξέτασίν τε ἀχθεὶς, καὶ θῦσαι μὴ βουληθεὶς, ἀναρτᾶται καὶ σπαθίζεται, ἐπ' ἐσχάρας πυρὸς τίθεται, καὶ τηγάνῳ ἐκκαυθέντι, καὶ ἐν χαλκῷ λέβητι βάλλεται. Ῥύεται δὲ παραδόξως, τοῦ πυρὸς εἰς δρόσον μεταβληθέντος· καὶ πολλῶν θηρίων κατ' αὐτοῦ ἀπολυθέντων, διαφυλάττεται ἀσινής. Εἶτα διὰ προσευχῆς καταβάλλει τὰ εἴδωλα, ἀπατήσας τὸν Βασιλέα, ὡς ἀφιξόμενος πρὸς τὸν βωμὸν, καὶ θυσίαν προσάξων. Καὶ οὕτω τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν, προπεμπόντων αὐτὸν τοῦ τε πατρὸς, καὶ τῆς μητρὸς, καὶ μακαριζόντων αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι, Πρόβος (ἢ Πρόμος) καὶ Ἱλαρίων, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Χλόη τις ἡ φλόξ ἐστιν, εἰπόντος Πρόβου,
Ἱλάριος, Ναί, φησί, φίλτατε Πρόβε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μοδέστου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Φέρει, Μόδεστε παμμάκαρ, καὶ σὸν τάφον
Ἡ τὸν τάφον φέρουσα γῆ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ἐξ Ὀρθοδόξων μὲν ἔφυ γονέων, ἐκ πόλεως Σεβαστείας· ὧν ὁ μὲν πατὴρ Εὐσέβιος, ἡ δὲ μήτηρ Θεοδούλη. Στείρας δὲ τυγχανούσης τῆς Θεοδούλης, προσευχῇ ἀμφοτέρων τῶν γονέων καὶ ὁμοζύγων, δίδοται τούτοις υἱὸς, ὁ μέγας οὗτος Πατὴρ μετὰ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς καινῆς συναφείας αὐτῶν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπλάδων Ιακωβάτων

Μετὰ δὲ τὴν τοῦ μεγάλου τοῦδε γέννησιν, διαβάλλεται ὁ τούτου πατὴρ πρὸς Μαξιμιανὸν ὡς Χριστιανός, καὶ δεσμευθεὶς, εἱρκτῇ κατακλείεται. Ὅπερ μαθοῦσα ἡ Θεοδούλη, καὶ αὐτὴ τὴν εἱρκτὴν κατέλαβε μετὰ τοῦ παιδός· ἐν ᾗ ἄμφω τοῦ Κυρίου δεηθέντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα χερσὶν Ἀγγέλων παρέθεντο, Μάρτυρες τῇ προαιρέσει γενόμενοι. Οὓς οἱ δεσμοφύλακες τεθνεῶτας εὑρόντες, τὸ δὲ παιδίον μέσον ἀμφοῖν κείμενον ζῶν, ἀνελόμενοι τοῦτο, τῷ Μαξιμιανῷ ἀπεκόμισαν, πέντε τηνικαῦτα τυγχάνον μηνῶν. Ὁ δὲ ἀξεῖον αὐτὸ καὶ χαρίεν θεασάμενος, ἑνὶ τῶν Συγκλητικῶν παρέδωκεν, ὡς ἂν ἐπιμελῶς ἐκτραφῇ παρ' αὐτοῦ, ὡς ἄξιον γενόμενον τῆς τοῦ Διὸς θεραπείας.

Παρὰ τούτῳ τοίνυν τρεφόμενος ὁ μακάριος Μόδεστος, τίνων τε γονέων ἔφυ μαθὼν, καὶ ὅπως ὑπὲρ Χριστοῦ ἐν φυλακῇ τεθνήκασιν, ἐντυγχάνει τινὶ, τὸν τρισκαιδέκατον τῆς ἡλικίας χρόνον ἀνύων, Χριστιανῷ διδασκάλῳ, καὶ παρ' ἐκείνου μυηθεὶς τὴν εὐσέβειαν, ὅλος αὐτῆς γέγονεν· ἠσχάλλε δὲ παρ' Ἕλλησι διαιτώμενος.

Καί ποτε τοῦ Μαξιμιανοῦ πάνδημον θυσίαν κηρύξαντος, αὐτὸς κατὰ τὸ μνῆμα τῶν οἰκείων γεννητόρων γενόμενος, περιπαθῶς ἐδέετο τούτων, τῆς τῶν Ἑλλήνων αὐτὸν ἐξελέσθαι χειρὸς, ἵνα καὶ τοῦ θείου Βαπτίσματος ἀξιωθῇ. Εὑρὼν οὖν ἀργυροκόπος τις αὐτὸν, ὡρμημένος Ἀθήνηθεν, προσελάβετο τοῦτον, καὶ πρὸς τὰς Ἀθήνας ἀπήγαγε, θαύματα διάφορα κατὰ τὴν ὁδὸν πεποιηκότα. Καὶ τῷ τοῦ τόπου Ἀρχιερεῖ τοῦτον παραξησάμενος, μυηθῆναι καὶ βαπτισθῆναι πεποίηκεν. Ὃς σύλον ἑώρα πυρὸς οὐρανόθεν κατιόντα, καὶ τῇ τοῦ βαπτιζομένου κορυφῇ ἐπισηριζόμενον. Μετὰ δὲ τὸ βάπτισμα, τὴν τοῦ ἀργυροκόπου ὁμαίμονα, ἐκ νόσου θανατηφόρου, προσευχῇ καὶ προσψαύσει μόνῃ ἐξήγειρε, καὶ δαιμονῶντα ἰάσατο ἕτερον. Εἶτα τοῦ ἀργυροκόπου, καὶ τῆς ἐκείνου συμβίου θανόντων, κληρονόμος αὐτὸς σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν ἐγγραφεὶς ταῖς διαθήκαις αὐτῶν, τὸ μὲν οἰκεῖον λαχὸν τοῦ κλήρου τοῖς τοῦ ἀργυροκόπου υἱοῖς ἐχαρίσατο· αὐτὸς δὲ τοῖς ἐρημικωτέροις τόποις διατρίβων, διῆγεν ἀσκητικῶς.

Οἱ δὲ τοῦ ἀργυροκόπου υἱοὶ, ὁρᾶν αὐτὸν παρὰ πάντων τιμώμενον διὰ φθόνον μὴ φέροντες, ἐμπορείας χάριν ἀποδημῆσαι μέλλοντες, ἔπεισαν τὸν μακάριον συναποδημῆσαι αὐτοῖς. Καὶ γενόμενοι ἐν Αἰγύπτῳ, πωλοῦσι τοῦτον, ὡς δοῦλον, ἀπίστῳ ἀνδρί· παρ' οὗ μυρία ὑπέστη δεινὰ ἐφ' ὅλοις ἔτεσιν ἑπτά. Ὃν δὲ ἐπιμόνου δεήσεως πρὸς Θεὸν, πλάνης ἀπαλλάξας, καὶ τῷ θείῳ σημειωθῆναι πείσας Βαπτίσματι, νοσήσαντα δεινῶς ὑγιῆ πεποίηκε· καὶ μετὰ θάνατον ἐκείνου, εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωοδόχου Τάφου τοῦ Κυρίου ἀπῆλθεν. Εἶτα εἰς τὸ Σινᾶ ὄρος γενόμενος, καὶ τῷ Θεῷ προσανέχων, πολλὰ θαύματα ἐπετέλεσε.

Τοῦ δὲ Ἀρχιερέως τῶν Ἱεροσολύμων θανόντος, ἐξ ἀποκαλύψεως Ἀρχιερεὺς χειροτονεῖται ὁ μακάριος Μόδεστος, πεντηκοστὸν ἔνατον ἀνύων χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Θαυματουργεῖ δὲ κἀνταῦθα πολλά. Ἀνδρός γάρ τινος Ἱεροσολυμίτου πολυκτήμονος ἔθνησκε τὰ ζῶα, τῆς πηγῆς ὑπὸ ὄφεως φαρμακευθείσης ἐπηρείᾳ τοῦ δαίμονος, ἐν ᾗ ἐποτίζοντο· εἰς ἣν ἐπιστὰς ὁ Ἅγιος, τότε ζῶα ἀνέστησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσε, καὶ τὸν δαίμονα ὀφθῆναι τοῖς παροῦσιν ὡς νῦνα ἐποίησε, τὸ φοβερὸν ἐπομνύμενον ὄνομα τοῦ Θεοῦ, μὴ πλησιάσαι ποτὲ, ἔνθα τὸ τοῦ Ἁγίου ὄνομα ἐπικέκληται· καὶ τοὺς τοῦ ἀργυροκόπου παῖδας, τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαντας δὶ ἐμπορείαν, τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ αὐτὸν ἀπεμπολήσαντας, (ἠγνόησαν γὰρ αὐτὸν Ἀρχιερέα γεγονέναι τῆς Πόλεως·) οὐ μόνον οὐκ ἠμύναντο, ὧν εἰς ἑαυτὸν διεπράξαντο, ἀλλὰ καὶ ἀσπασίως δεξιωσάμενος, φιλοφρόνως ἐξένισε, καὶ μεγαλοπρεπῶς εὐηργέτησεν.

Οὕτω γὲν ὁσίως πολιτευσάμενος, καὶ ὀκτὼ πρὸς τοῖς τριάκοντα τῇ Ἀρχιερωσύνῃ χρόνοις ἐπιβιοὺς ὁ μέγας οὗτος Πατὴρ, ὡς εἶναι τὸν ἅπαντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον ἐννενήκοντα ἑπτὰ, πρὸς τὰς αἰωνίους μονὰς ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου, πλησίον τοῦ Ἁγίου Πολυεύκτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ θαυματουργοῦ Θεοφανοῦς τῆς Βασιλίσσης, Συζύγου γενομένης Λέοντος τοῦ Σοφωτάτου Βασιλέως.

Στίχ. Ἐγγὺς Βασιλὶς Θεοφανὼ Κυρίου,
Ταῖς ἀρεταῖς ἔστηκεν ἐστιλβωμένη.

Αὕτη ὑπῆρχε γέννημα καὶ θρέμμα Κωνσταντινουπόλεως, ἐξ αἵματος βασιλικοῦ

τὴν γέννησιν ἔχουσα, ἐκ τῶν περιβλέπτων Μαρτινακίων, θυγάτηρ Κωνσταντίνου, τὴν ἀξίαν Ἰλλουστρίου, καὶ μητρὸς Ἄννης, ἐκ τῶν ἀφ' ἡλίου Ἀνατολῶν ὁρμωμένης. Οὗτοι καθ' ἑκάστην ἤσχαλλον καὶ ἠθύμουν, παῖδα μὴ ἔχοντες, καὶ τὴν Ἁγίαν Θεοτόκον εἰς βοήθειαν ἐπεκαλοῦντο, τὸν ἐκείνης πανσεβάσμιον Ναόν, τὸν ἐν τοῖς Φορακίου, κατατρίβοντες, καὶ τὰς δεήσεις αὐτῶν ἐκεῖσε ἐκχέοντες, καὶ, Λυθήτω, Δέσποινα, λέγοντες, τοῦ κόσμου Κυρία, ἡ ἐκτήκουσα τοὺς δούλους σου ἀπαιδία. Καὶ ἐπεὶ πιστῶς ἤτουν, ἔλαβον παιδίον θῆλυ. Τοῦτο δὲ ἀπογαλακτισθὲν, καὶ περὶ ἑξαετίαν ἐλάσαν, γράμματα ἐκπαιδεύεται, καὶ πάσαις καλαῖς ἰδέαις ἀρετῶν περιφέρεται. Ταῦτα βλέποντες οἱ γονεῖς, ἔχαιρον καὶ ἐσκίρτων, καὶ εὐπαιδίας οὐκ εἰς μακρὰν ἀπολήψεσθαι τοὺς καρποὺς ᾤοντο.

Ἐπεὶ δὲ ὁ χρόνος τῆς ἡλικίας αὐτῆς προέβη, καὶ τοῖς ὁμοίοις, μᾶλλον δὲ τοῖς κρείττοσι προέκοπτε, ζήτησις γέγονε κόρης εὐόπτου καὶ ἐναρέτου. Εἰς ἣν πάντα τὰ κάλλιστα οἱ Βασιλεῖς εὑρηκότες, (Βασίλειος δηλαδὴ ὁ Μακεδὼν, καὶ ἡ τούτου σύζυγος,) συνάπτουσι Λέοντι τῷ υἱῷ αὐτῶν καὶ Βασιλεῖ. Καὶ λοιπὸν χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰ πάντα ἐπληρεῖντο.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ ὁ πονηρὸς ζιζάνιον ἐνσπείρας τῇ ἀκοῇ Βασιλείου τοῦ Βασιλέως, διὰ γλώσσης τοῦ Σανταβαρινοῦ Ἀββᾶ, τὸν Βασιλέα Λέοντα ἐγκατάκλειστον ποιεῖται ἅμα τῇ γυναικὶ, χρόνοις τρισί. Τῶν Ἐγκαινίων δὲ τοῦ Προφήτου Ἠλιοὺ καταλαβόντων, ὁ Βασιλεὺς τῷ υἱῷ καταλλάττεται, καὶ μετ' αὐτοῦ τὴν προέλευσιν ποιεῖται.

Ἐπεὶ δὲ Αὐτοκράτωρ ἀνηγορεύθη ὁ Βασιλεὺς Λέων ὑπὸ τοῦ πατρὸς, διὰ τὸ νοσήματι αὐτὸν περιπεπτωκέναι, τηνικαῦτα ἡ τιμία Βασίλισσα Θεοφανὼ, εἰς τὰ Βασίλεια περινοστοῦσα, τῆς ψυχικῆς σωτηρίας ἐπεμελεῖτο, τὴν δόξαν τῆς Βασιλείας εἰς οὐδὲν ἡγουμένη, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ὡς ἀράχνην καὶ σκιὰν παραβλέπουσα, οὐκ ἔλειπε νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς τὸν Θεὸν θεραπεύουσα, καὶ ἐλεημοσύναις αὐτὸν ἐκμειλίσσουσα. Τὰ γὰρ ἄνθη τῆς ἁλουργίδος φοροῦσα, καὶ τὴν ἄλλην εὐπρέπειαν ἔξωθεν περιβεβλημένη, τοῖς ῥάκεσιν ἔνδον τὸ σῶμα κρυπτῶς κατέτρυχε· καὶ ἀσκητικὴν ἀγωγὴν αἱρουμένη, τῶν πολυτελῶν τραπεζῶν κατεφρόνει, καὶ εὐτελεῖ καὶ αὐτοσχεδίῳ τοῦ ἄρτου καὶ τῶν λαχάνων ἐτρέφετο πανδαισίᾳ. Τὰ δὲ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς παραῤῥιπτόμενα χρήματά τε καὶ κτήματα τίμια, τοῖς βιωτικοῖς φαντάσμασι, πένησιν ἐδίδου, καὶ τῶν πέπλων τὰ πολύτιμα τοῖς δεομένοις παρεῖχε· χήραις καὶ ὀρφανοῖς τὴν αὐτάρκειαν ἐχορήγει· τῶν Μοναστῶν τὰ εὐτελῆ καταγώγια χρήμασι καὶ κτήμασι κατεπλούτιζε· τῶν οἰκετῶν ὡς ἀδελφῶν ἐπεμελεῖτο.

Οὐ κέκληκε ποτὲ τινὰ ἁπλῷ ὀνόματι, ἀλλὰ πάντων ἐκυρολόγει τὰς κλήσεις. Οὐκ ἐφθέγξατο ὅρκον διὰ τῆς γλώσσης· οὐ ψευδὲς ῥῆμα διὰ τῶν ταύτης χειλέων προῆλθεν, ἢ λοιδορία. Οὐκ ἐπαύσατο ποτὲ κρυπτῶς πενθεῖν καὶ σκυθρωπάζειν, καὶ τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσι καταβρέχειν. Ἡ κλίνη δὲ αὐτῆς χρυσοϋφάντοις τάπησι κατεστρωμένη τοῖς οἰκείοις ὡράτο. Ἡνίκα δὲ ἡ νὺξ κατέλαβεν, ἐκεῖθεν ἀνισταμένη, ψιαθίῳ καὶ τριχίνοις ῥάκεσιν ἐν τῷ ἐδάφει κειμένοις, τὴν ἀνάπαυσιν ἐποιεῖτο, ὥραν ἐξ ὥρας ἀνισταμένη, καὶ τῷ Θεῷ τὰς αἰνέσεις ἀναπέμπουσα. Διὸ ἐκ τῆς ἄγαν σκληραγωγίας, ἡ σωματικὴ αὐτὴν περιεστοίχησε νόσος.

Αὕτη δὲ εἰς ἐγκρατείας ἀφορμὴν τὴν νόσον λαβοῦσα, οὐ διέλιπε τοῖς πεινῶσι διαθρύπτειν τὸν ἄρτον· τὸ δὲ στόμα αὐτῆς, ἐν τῇ μελέτῃ τῶν θείων νόμων, οὐκ ἐπαύσατο τὰ ἱερώτατα λόγια τοῦ Δαυὶδ κατεπᾴδειν. Οὐ παρεωρᾶτο ἐξ αὐτῆς ἡ ἑπτάκις αἴνεσις τοῦ Κυρίου· οὐδὲ ὕπνωσεν ἀναπαύσεως ὕπνον, ἄνευ δακρύων, ταῖς τῶν ἀλλοτρίων συμφοραῖς συμπαθοῦσα. Δάκρυσι τὸν Θεὸν ἐκλιπαρεῖσα ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, καταπονουμένοις χεῖρα βοηθείας ὀρέγουσα, τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν προϊσταμένη, τῶν ἐν θλίψεσι καὶ ἀθυμίᾳ χειμαζομένων ὑπάρχουσα εὐθυμία καὶ παράκλησις.

Πάντα δὲ τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ διὰ τὸν Χριστὸν ἀπαρνησαμένη, καὶ τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν λαβοῦσα, καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀραμένη, τῶν ἐλπιζομένων ὑ διήμαρτεν ἀγαθῶν. Αὕτη, αἰσθομένη τὴν ἐκ τοῦ σώματος καὶ τοῦ κόσμου αὐτῆς ἐκδημίαν, ἀσπάσασθαι αὐτὴν πάντας προετρέψατο τὸν τελευ-

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ταῖον ἀσπασμὸν, καὶ οὕτως ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο (*).

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἀνακαθάρας σου τὸν νοῦν, ὑπεδέξω τὰς λαμπηδόνας, σαφῶς Προφῆτα τοῦ Πνεύματος, ἐμφανῶς προφητεύων καὶ ἀνακράζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἱερωτάτην σε ζωὴν, μετιόντα τεθεαμένος, Θεὸς Προφήτην προβάλλεται, τῆς αὐτοῦ παρουσίας ἀναβοῶντα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς, τοὺς τρεῖς Παῖδας σώσας Παρθένε, αὐτὸς σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου, τοὺς αὐτῷ πεποιθότας, σώζει βοῶντας· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ ἡ. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Ὑμνολογῶμέν σε, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, ὃν ὁ Προφήτης ὁ Θεόπτης Ἀγγαῖος, ὑπέδειξε προσκυνεῖν σε καὶ μέλπειν· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγον τὸν ἄναρχον, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐπιφανήσεσθαι Θεόπτα Προφῆτα, προήγγειλας ἐμφανῶς ἀνακράζων· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρὶν ἀθέατος, καὶ ἀχώρητος φύσει, ἐν τῇ γαστρί σου χωρηθεὶς, ἐθεάθη Πανάχραντε, ᾧ ἐν πίστει βοῶμεν· Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν » εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ » φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖ» τε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς » αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν.

Γευσάμενος τῆς ὑπὲρ λόγον Θεοπτείας, ἀπεσείσω Προφῆτα φροντίδας ἐπιγείους, καὶ δεδοξασμένῳ Θεῷ, παρέξης ἐπαξίως· διὸ πάντες σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὁ ἔνθεος καὶ Θαυμαστός σου μάκαρ βίος, παραστάτην Θεοῦ σε ἀνέδειξε Θεόφρον· καὶ σὺν Ἀσωμάτων χοροῖς, εὐφραίνῃ δι' αἰῶνος· διὸ πάντες σε πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὑπῆρξέ σοι ὡς εὐσεβείας διδασκάλῳ, τῷ Θεῷ συγγενέσθαι καὶ τούτου συγκραθῆναι, τῷ ἀκραιφνεστάτῳ φωτί· ὃν μάκαρ νῦν δυσώπει, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺ γέγονας ὑπερφυῶς Θεογεννῆτορ, οἰκητήριον ὄντως τῶ πάντων Βασιλέως, καὶ χρυσοειδὴς Κιβωτὸς, τὸν νόμῳ Νομοθέτην, ἔχουσα Χριστὸν σωματούμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἡ » τὸν ἄναρχον Λόγον ἀσπόρως συλλα» βοῦσα, καὶ σεσαρκωμένον Θεὸν, τεκοῦσα » τοῖς ἀνθρώποις, πιστοὶ πάντες σε ἀεὶ μεγα» λύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου, καὶ Μισαὴλ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ Κυριακὴ τῶν Προπατόρων τύχῃ κατὰ τὴν σήμερον, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Προφήτου, καὶ τῶν τριῶν Παίδων, καὶ ψάλλεται μόνον ἡ Ἀναξάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τῶν Προπατόρων, ὡς ἐκεῖ διατέτακται. Ἀπολυτίκιον δὲ λέγομεν τὸ Ἀναξάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. Καὶ νῦν, Ἐν πίσει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προφήτου,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ λαμπρότατος ἥλιος, Προφητῶν ὁ περίδοξος, εὐφημείσθω σήμερον, Θείοις ᾄσμασι, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, Θεῖον ἐνδιαίτημα, ἡ ἀείῤῥυτος πηγὴ, ἡ διόπτρα τοῦ

(*) Τὸ ἱερὸν αὐτῆς Λείψανον σώζεται ἀδιάφθορον ἐν τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχείῳ, ὅπου καὶ τελεῖται ἡ ἑορτὴ αὐτῆς κατὰ τὴν σήμερον, δι' ἰδίας ᾀσματικῆς Ἀκολουθίας, ἐν χειρογράφῳ Φυλλάδι εὑρισκομένης.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Σημερα Κεντρικη Βιβλιοθηκη Λιμοσσου - Μουσειο Τυπαλδων Ιακωβατων

Πνεύματος, ὁ ὑπέρτιμος, καὶ παναρίστος στύλος τῶν δογμάτων, ἡ κρηπὶς τῆς οἰκουμένης, τὸ ἀκατάσειστον ἔρεισμα.

Ὡς ἀστέρα φανότατον, ἑωσφόρον ὡς μέγιστον, ἐπιθυμιῶν τε ἄνδρα τιμῶμέν σε, τῶν ἀρετῶν ταῖς λαμπρότησι, φαιδρῶς ἀποστίλβοντα, καὶ φωτίζοντα πιστῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ βοῶμέν σοι· Δανιὴλ ὑποφῆτα τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπει τοῦ σωθῆναι, τοὺς εὐσεβῶς ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺ ἡ γλῶσσα ὡς κάλαμος, γραμματέως πολύσοφε, ὀξυγράφου γέγονε ῥητορεύουσα· νόμος Θεοῦ γὰρ ἐγκάρδιος, ἐν σοὶ πεπολίτευται, καὶ τὸ στόμα σου λαλοῦν, κρίσιν ἔνδικον δέδεικται· ἐν οἷς ἤσχυνας, παρανόμους πρεσβύτας καὶ Σωσάνναν, ἐκ θανάτου ἐλυτρώσω, τῶν Προφητῶν τὸ ἀγλαΐσμα.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων,

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόμων ἀντεχόμενοι, τῶν Θεοσδότων πανόλβιοι, μαραΐς ὑκ ἐχράνθητε, τροφαῖς ἀλλ' ἀκήρατον, τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος, διασεσωκότες, διετηρήσατε σαφῶς, ἀδιαλώβητον καὶ ἀμάραντον, τὸ ἄνθος τὸ θαυμάσιον, καὶ τὴν τερπνὴν ὡραιότητα, τοῦ Δεσπότου δοξάζοντος, τοὺς αὐτὸν θεραπεύοντας.

Θείῳ πυρακτούμενοι, οἱ Νεανίαι πυρσεύματι, τοῦ πυρὸς κατεφρόνησαν· ἐν ᾧ δροσιζόμενοι, οἱ σεπτοὶ χορείαν, ἐκλελαμπρυσμένην, διατυπώσαντες ᾠδὴν, τὴν πολυΰμνητον ᾠδὴν ψάλλοντες· τὴν ὄντως ἀδιάδοχον, καὶ ἀμετάπτωτον πάνσοφοι, Βασιλείαν ποθήσαντες, τὴν οὐράνιον ἐνδοξοι.

Λόγον τῆς σοφίας σου, καταπλαγέντες οἱ τύραννοι, Δανιὴλ ἀξιάγασε, καὶ Παίδων τὴν σύνεσιν, τῆς Χαλδαίων χώρας, ἄρχειν καὶ δεσπόζειν, ὑμᾶς κατέστησαν σεπτοί· τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδε σαφέστατα, θαυμάζειν καὶ πολέμιος, καὶ πολιτείας λαμπρότητα· τῶν παθῶν γὰρ κρατήσαντες, ἡγεμόνες γεγόνατε.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Πνευματικῶς ἡμᾶς πιστοὶ συνήγαγε σήμερον, ὁ Προφήτης Δανιὴλ, καὶ τράπεζαν προτίθησιν ἀρετῶν δαψιλῶς, πλουσίοις καὶ πένησι, καὶ ξένοις καὶ αὐτόχθοσι· καὶ κρατῆρα νοητὸν, προχέοντα νᾶμα εὐσεβείας, καὶ εὐφραίνοντα καρδίας πιστῶν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου χάριν παρέχοντα. Οὗτος γὰρ ὁ Προφήτης, ὁ φανότατος λύχνος, ὁ λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ, τὰ σεβάσματα πάντα τῶν Ἀσσυρίων καθεῖλε, καὶ θηρῶν ἀτιθάσσων στόματα ἔφραξε. Σὺν τούτῳ καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες εὐφημείσθωσαν, οὐ χρυσοῖ τῇ φύσει ὄντες, καὶ χρυσίου δοκιμώτεροι δεικνύμενοι· οὐ γὰρ ἐχώνευσεν αὐτοὺς τὸ πῦρ τῆς καμίνου, ἀλλ' ἐφύλαξεν ἀκεραίους, οὓς νάφθα καὶ πίσσα, καὶ κληματίδες ἔστεψαν. Ὁ δὲ ἀγαγὼν ἡμᾶς, εἰς τὴν περίοδον τοῦ χρόνου Κύριος, ἀξιώσαι ἡμᾶς φθάσαι, καὶ ἐπὶ τὴν κυρίαν καὶ σεβασμίαν ἡμέραν, τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, πιστῶς προεορτάσωμεν, καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον, ὡς ἀχέρα προβαλλόμενοι, μαγικὰς δοξολογίας, μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν· Ἦλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐκ Παρθενικῆς νηδύος, βροτοὺς ἀνακαλέσασθαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Δανιὴλ ὁ θαυμάσιος, τὴν καρδίαν κτησάμενος, καθαρὸν τοῦ Πνεύματος καταγώγιον, καὶ παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, μελλόντων τὴν δήλωσιν, προθεσπίζει προφανῶς, προφητείας λαμπρότητι, καλλυνόμενος, καὶ τρανῶς σαφηνίζων τῶν κρατούντων, παρανόμων Βασιλέων, τὰ κεκρυμμένα ἐνύπνια.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Προστομώσας τὸ σῶμά σου, τῇ νηστείᾳ ἀδάμαστον, τῶν λεόντων ζόμασιν ἀπετέλεσας· μέσον γὰρ τούτων ἱσάμενος, Προφῆτα θεσπέσιε, καὶ Θεῷ τῷ ἀγαθῷ, ἀτενίζων διέμεινας, ἀπαράτρωτος, ἀπορρήτῳ δυνάμει τοῦ τὰ πάντα, ἐνεργοῦντος παραδόξως, τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἐπὶ θρόνου καθήμενον, καὶ Ἀγγέλοις κυκλούμενον, τὸν ὑπὲρ κατάληψιν ἐθεώρησας, Κριτὴν ὑπάρχοντα δίκαιον, Προφῆτα θαυμάσιε· ἐκπλαγεὶς δὲ τὸ φρικτὸν, τῆς ἐμφόβου ὁράσεως, διεσήμανας, τοῖς μετέπειτα

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

πᾶσιν, ὑπογράψας, τὴν δευτέραν παρουσίαν, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, τῶν Ἁγίων Παίδων, Ἦχος πλ. β'.

Ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, ἐν μέσῳ τῆς καμίνου τοῦ πυρός, τὸν παγκόσμιον ὕμνον ἐμελῳδήσατε, Παῖδες τρισόλβιοι· καὶ τῆς φωνῆς ὑμῶν εἰσήκουσεν, ὁ ὢν ἐγγὺς Κύριος, τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώζων· καὶ διατηρήσας ἀσινεῖς, προσεδέξατο ὑμᾶς, ὡς θυσίαν καθαράν. Διὸ ἀπόγονοι Ἀβραὰμ τυγχάνοντες, παῖδες Θεοῦ γενέσθαι ἠξιώθητε. Παῤῥησίαν οὖν ἔχοντες πρὸς αὐτόν, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τοῦ Προφήτου, ὁ αὐτός.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σπορᾶς, τεχθέντα προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, εἷς· καὶ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σοφὸν Δανιὴλ ᾄσμασιν περιστέφω.

Θεοφάνους.

ὨΙδὴ ά. Ἦχος πλ. δ' Ἆσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Σωτὴρ εὐεργέτα τοῦ παντὸς, τῶν ἀγαθῶν ὁ αἴτιος, τῇ φωτοφόρῳ σου, τὴν ἔννοιάν μου αἴγλῃ, φωτίζοις φιλάνθρωπε, ὅπως τοῦ σοῦ Προφήτου, εὐφημήσω τὴν ἔνδοξον μνήμην.

Ὄρθρος ὡς ἀνέτειλας σοφὲ, τῆς σωφροσύνης σώφρονα, προκινδυνεύουσαν, διέσωσας Σωσάνναν· Θεὸς γάρ σε ἤγειρε, γνώστης ὁ τῶν κρυφίων, πρεσβυτέρους δεινοὺς κατακρῖναι.

Φόβῳ στοιχειούμενοι Θεοῦ, οἱ Ἀβραὰμ ἀπόγονοι, τροφὴν παράνομον, ἀπώσαντο γενναίως, καὶ θείῳ τρεφόμενοι, πόθῳ τῆς εὐσεβείας, πρὸς μείζονα ἐπῄρθησαν δόξαν.

Θεοτοκίον.

Ὄρος ἐθεώρεις νοητὸν, Δανιὴλ ἱερώτατε, τὴν μόνην ἄχραντον, ἀειπάρθενον Κόρην· ἐξ ἧς περ ἐκτέτμηται, λίθος ὁ ἀκρογωνιαῖος, καὶ τὴν πλάνην συνέτριψε πᾶσαν.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τρεῖς Παῖδας ὑμνῶ, Δανιήλ τε τὸν μέγαν.

Θεοφάνους.

ὨΙδὴ ά. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὸν ἄναρχον Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα θεοπρεπῶς, τὸν ἐν τῇ καμίνῳ Νεανίαις, συμβολικῶς ὁραθέντα δοξάσωμεν.

Ῥημάτων τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, οἱ εὐγενεῖς Παῖδες, καταπτύσαντες καρτερῶς, τροφαῖς παρανόμων μὴ χρανθῆναι, χαλδαϊκῶς οὐ κατηξίωσαν.

Ἐτρέφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, τροφαῖς αὐτομάτοις, κεχρημένοι δὲ σαρκικῶς, τῶν ἀβροδιαίτων τὰς ἰδέας, τῷ Βασιλεῖ ὡραιότεροι δείκνυσθε. Θεοτοκίον.

Ἰὸν τὸν τῆ ὄφεως ἀκοαῖς, πικρῶς ἐμπαρέντα (*), ταῖς τῆς Εὔας ἡ ἐκ Δαυῒδ, βλαστήσασα Κόρη θεραπεύει, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα. ὨΙδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νόησιν καὶ σύνεσιν, παρὰ Θεοῦ λαβὼν ἔλυσας, φωτοφανῶς, τὰ ἐσκιασμένα, τῶν κρατούντων ἐνύπνια.

Δράκοντα ἐνέκρωσας, διὰ τροφῆς βαλὼν ἔνδοξε, τὸν αἰσθητόν· τοὺς πρὶν ἀοράτους, ἐτροπώσω γὰρ δαίμονας.

Αἴγλῃ φωτιζόμενος, τὸ ἐμφανὲς ὁρᾷς ἔνδοξε, Ὄρος Θεοῦ, τὴν Εὐλογημένην, τὸ βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ἄλλος, ὁ αὐτός.

Σύνεσιν κτησάμενοι, τὴν θεοδίδακτον Δέσποτα, Παῖδες Δαυῒδ, Νόμους τοὺς πατρῴους, θεοφρόνως ἐτήρησαν.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει εἰσφθαρέντα· ἀλλ' ἴσως ἦν ὀρθότερον τὸ, ἐγχυθέντα.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΥΠΑΛΔΟΥ ΙΑΚΩΒΑΤΩΝ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Πῦρ οὐ κατεφλόγισε, τὰ καθαρώτατα σώματα, τῶν εὐσεβῶν· διὰ γὰρ νηστείας, ψυχοτρόφου ἠρδεύοντο.

Αἶνον τὸν παγκόσμιον, καὶ πολυΰμνητον ᾄδουσι, Παῖδες οἱ τρεῖς, μέσον τῆς καμίνου, θαυμαστῶς δροσιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τόκον Δέσποτα, ἐκ παρθενεύοντος σώματος, δείξῃς ἡμῖν, σώζεις ἐν καμίνῳ, παρθενεύοντα σώματα. Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Καθαρθεῖσα Πνεύματι, ἡ καθαρά σου καρδία, προφητείας γέγονε, φαεινοτάτης δοχεῖον· βλέπεις γάρ, ὡς ἐνεστῶτα τὰ μακράν ὄντα, λέοντας, ἀποφιμοῖς δὲ βληθεὶς ἐν λάκκῳ· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Προφῆτα μάκαρ, Δανιὴλ ἔνδοξε.

Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκὼς, τῆς Παρθένου τὸν Τόκον σκιαγραφεῖς, καὶ λύεις ὀνείρατα, τῶν κρατούντων σαφέστατα· ἐμβληθεὶς δὲ λάκκῳ, ὡς Μάρτυς ἐδίδαξας, παραδόξως μάκαρ, νηστεύειν τοὺς λέοντας· ὅθεν καταστρέψας, τῶν ἀθέων τὸ σέβας, τὸν δράκοντα ἔκτεινας, ἀριστεύσας λαμπρότατα, Δανιὴλ ἀξιάγαστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τῶν τριῶν Παίδων.

Τῆς Τριάδος εἰκόνα προφητικῶς, ἐξ ἀΰλων χρωμάτων ἐν τῇ φλογί, οἱ Παῖδες διέγραψαν, τῷ καλάμῳ τῆς πίστεως· καὶ τὴν τοῦ Λόγου ἄκραν, εἰς γῆν συγκατάβασιν, μυστικῶς κατεῖδον, καὶ πᾶσιν ἐκήρυξαν· ὅθεν καὶ τὴν δρόσον, οὐρανόθεν λαβόντες, τοῦ Πνεύματος βρύουσι, τοῖς πιστοῖς τὰ χαρίσματα· διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλικὴ, Κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, Χλαμὺς ἀλεργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἅρμα, Λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, Θεοκόσμητον Σκήνωμα. Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Ὠδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Νόμον εὐσεβῶς, φυλάξας ὦ Προφῆτα, ὄντως τῆς σοφίας, ἔγνως τὸν δοτῆρα, τὰ μυστικά σε διδάσκοντα καὶ βαθέα, καὶ τὰ ἐν σκότει σε φωτίζοντα.

Ἱερὰν ζωὴν, βιώσας θεοφάντορ, ἐπιθυμιῶν, ἀνὴρ προσηγορεύθης· ἀῤῥενωπῶς γὰρ τὰ πάθη καταπατήσας, πρὸς τὴν ἀγήρω μετετέθης ζωήν.

Ἡ ἐνοικοῦσα ἐν σοὶ, τοῦ Παρακλήτου χάρις, Δανιὴλ δεικνύει, ὅλον φωτοφόρον, καὶ νικητὴν τῶν τυράννων καὶ βασιλέων, καὶ τῆς σοφίας καταγώγιον. Θεοτοκίον.

Λίθον σε χειρὸς, τμηθέντα ἄνευ Λόγε, Ὄρους προορᾷ, Παρθένου Θεοτόκου, Δανιὴλ ὁ Προφήτης ἀνακραυγάζων, καὶ ἀνυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, ἐνθεαστικῶς τὸν νοῦν φωτιζόμενος, τὰ ἐνύπνια διέλυσε, τῶν αὐτοκρατόρων θεία χάριτι.

Ἀπαστράπτει τοῖς θαύμασιν, ἡ ἐν τῇ καμίνῳ τῶν Παίδων ἄθλησις· τὸν γὰρ τύραννον ἐζώγρησαν, πρὸς ἐπίγνωσίν σου Παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, καὶ τῆς μουσικῆς μέλη παναρμόνια, τοὺς γενναίους οὐ κατεθέλξαν, καὶ χρυσῇ εἰκόνι οὐχ ὑπέκυψαν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῳδίαις Πανύμνητε, οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες γεραίρουσι, τὸν Υἱόν σου τὸν ὑπέρθεον, ὃν ἐν τῇ καμίνῳ ἐπεγίνωσκον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, τῆς προφητείας φαιδρύνας κηρύγματι, λάμπεις δὶ ἀμφοτέρων, θείας ἐπιπνοίας ἀνάπλεως.

Σοφὸς ἐδείχθης μάκαρ, ταῖς ὑπὲρ νοῦν τῆς σοφίας ἐλλάμψεσι, μέγιστε θεορρήμον, Δανιὴλ καὶ πάντας ἐφώτισας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβατών

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖ τοὺς τύπους, τῆς ἀπορρήτου σαρκώσεως Ἄχραντε, τῆς ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου, Δανιὴλ ὁ Προφήτης ὁ ἔνδοξος.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μυηθέντες τὸν Νόμον, Σῶτερ οὐκ ἠρνήσαντο, οἱ σοὶ θεράποντες, Δανιὴλ ὁ μέγας, σὺν τρισὶ Νεανίαις θεόφροσιν· ἀλλ' ἰσχὺν λαβόντες, τὴν παρὰ σοῦ τοῦ εὐεργέτου, τοὺς τυράννους ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νοερῶς ἐμυεῖτο, Δανιὴλ φιλάνθρωπε, τὰ σὰ μυστήρια· ἐπὶ γὰρ νεφέλης, ὡς Υἱόν σε ἀνθρώπου ἐρχόμενον, τῶν ἐθνῶν ἁπάντων, οἷα Κριτὴν καὶ Βασιλέα, ἐθεώρει νοὸς καθαρότητι.

Ὡραιώθητε Παῖδες, ὑπὲρ λίθον σάπφειρον, ὑμῶν τὰ σώματα, ὡς αὐγὴ χρυσίου, εὐσεβείας τῷ ζήλῳ πυρσεύετε, ἐμπεριπατοῦντες, χαρμονικῶς ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ κροτοῦντες χορείαν τρισάριθμον.

Θεοτοκίον.

Δανιὴλ σε Παρθένε, Ὄρος προδιέγραφε, σαφῶς ὁ ἔνθεος· οἱ τριττοὶ δὲ Παῖδες, καθορῶντες τὴν φλόγα δροσίζουσαν, τὸν σὸν θεῖον τόκον, μελῳδικῶς ἀνευφημοῦσιν, ὡς Σωτῆρα καὶ Κτίστην καὶ Κύριον.

Ὠδὴ ϛ'. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

Ἀγγελικὰς σὺ χορείας, ἐν φωτὶ λαμπροτάτῳ θεώμενος, μιμητὴς πανάριστος, τούτων ἐχρημάτισας, τοῦ Παντάνακτος, ἐντρυφῶν ἐλλάμψεσι.

Σωτηριώδη τοῦ Λόγου, παρουσίαν μηνύων προηγγειλας, καὶ Ναοῦ καθαίρεσιν, Νόμου τε τὴν πλήρωσιν, καὶ τῆς χάριτος ὑπὲρ νοῦν δωρήματα.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Παρθένος ἐν μήτρᾳ, ἐμφανῶς συλλαμβάνει Χριστὸν τὸν Θεόν· ἧς περ τὴν προτύπωσιν, ἐλλαμφθεὶς τῷ Πνεύματι, προεώρακε Δανιὴλ ὁ ἔνδοξος.

Ἄλλος. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἄρξαντες τῶν ψυχικῶν, παθημάτων τῇ δυνάμει τοῦ λόγου, χώρας ἐθνῶν Χαλδαίων, ἡγεμόνες γεγόνατε· οἵδε γὰρ ἡ ἀρετὴ γέρα χαρίζεσθαι, κεκτημένοις, ὧ τοῦ Δαυὶδ σοφοὶ ἀπόγονοι.

Νέκρωσιν ὁ Δανιὴλ, ζωηφόρον ἐνδυσάμενος πάλαι, τὸν ὡς Θεὸν Χαλδαίοις, δυσσεβῶς νομιζόμενον, ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς, δράκοντα κάκιστον, ἱερεῖς τε τοὺς δυσμενεῖς, σαφῶς ἀπέκτεινε.

Θεοτοκίον.

Ἴλεών μοι τὸν Κριτὴν, ὡς Υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μῆτερ δυσώπησον· σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
» ταιγὶς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν
» βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως· ἀλλὰ σὺ τὴν
» κραταιὰν χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
» ὦ κυβερνῆτα, καὶ διάσωσον.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πεῖραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου.

Στίχοι.

Ὕπαρ, θεὲ, βλέπει σε νῦν ἐπὶ θρόνου,
Τμηθεὶς Δανιὴλ, οὐκ ὄναρ, καθὼς πάλαι.

Εἰ μὴ θανεῖν τρεῖς Παῖδες ἦρων ἐκτόπως,
Ὡς τοῦ πυρὸς πρὶν, ἦρχον ἂν καὶ τοῦ ξίφους.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Δανιὴλ τάμον, ὃς βλέπει μέλλον.

Οὗτος ὁ μακάριος Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἦν ἐκ φυλῆς Ἰούδα, γένους τῶν ἐξεχόντων,

ΑΝΟΙΞΕ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας· ἐγεννήθη δὲ ἐν Βηθαρᾷ τῇ ἀνωτέρᾳ. Ἀλλ' ἔτι νήπιος ὢν, ἦχθη ἐκ τῆς Ἰουδαίας αἰχμάλωτος εἰς τὴν Χαλδαίων γῆν, καὶ προεφήτευσεν ἔτη ἑβδομήκοντα. Προέλαβε δὲ τὴν Σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη τετρακόσια ἑξήκοντα. Ἦν δὲ ἀνὴρ σώφρων, ὥς τε δοκεῖν τοὺς Ἰουδαίους εἶναι αὐτὸν σπάδοντα. Πολλὰ δὲ ἐπένθησεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν νηστείαις ἤσκησεν, ἀπὸ πάσης τροφῆς ἐπιθυμητῆς· καὶ ἦν ξηρὸς ἐπὶ ἰδέαν, ἀλλὰ καὶ πάνυ ὡραῖος τῇ χάριτι τοῦ Ὑψίστου.

Οἱ δὲ τρεῖς Παῖδες, κατὰ τὴν ἱστορίαν, ὑπῆρχον ἐκ τῆς ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ, Ἐζεκίου πατρὸς, καὶ μητρὸς Καλλινίκης. Ὅς τις Ἐζεκίας ἐτόλμησεν εἰπεῖν τῷ Θεῷ, φυλάξαι τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ προσθήκην ἔλαβε τῆς ζωῆς ἔτη δεκαπέντε. Τῆς δὲ Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων Ναβουχοδονόσορ πολιορκηθείσης, ἀπήχθησαν αἰχμάλωτοι εἰς βαβυλῶνα μετὰ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου, καὶ καθίστανται ἐπιστάται τῶν τοῦ Βασιλέως πραγμάτων διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν. Εἶτα, ἐξυβδενώσαντες τὴν εἰκόνα, ἣν ἐποίησε καὶ ἔστησε, καὶ μὴ προσκυνήσαντες, βάλλονται ἐν τῇ ἐπταπλασίως ἐκκαυθείσῃ καμίνῳ· ἐν ᾗ τῇ τοῦ Θείου Ἀγγέλου συγκαταβάσει δροσιζόμενοι, ἔψαλλον. Ἔνθα τὸ παράδοξον ὁ Βασιλεὺς ἰδὼν, ὡμολόγησε μέγαν εἶναι Θεὸν, τὸν ὑπ' αὐτῶν ὑμνούμενον· Ἡ γὰρ κάμινος μετεποιήθη εἰς δρόσον, καὶ ἔμειναν ἀβλαβεῖς.

Δανιὴλ δὲ, καί τοι συμβιωτεύων αὐτοῖς, καὶ συναυλιζόμενός τε καὶ συνδιαιτώμενος, καὶ τῆς τιμῆς αὐτοῖς αἴτιος γενόμενος, τῇ καμίνῳ οὐ συνεβλήθη· οὐδὲ γὰρ τοῦτο μαθεῖν ἐστιν ὑπὸ τῆς Γραφῆς, ὡς σιωπηθὲν ταύτῃ, καὶ μεῖναν ἀπαρασήμαντον· τάχα, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν εἰκότων λόγων οὐκ ἔξω, διὰ τὸ ἐπιτεθὲν Βαλτάσαρ ὄνομα, τῆς ὑπερεχούσης τιμῆς γνώρισμα. Ἵνα γὰρ, παρὰ τοῖς Θεοποιοῦσι τὸ πῦρ, κατὰ λογισμὸν τῶν ἑστώτων, μὴ τὸ παράδοξον τῷ θαύματος δόξῃ πεποιηκέναι Βαλτάσαρ, ὁ αὐτῶν Θεὸς, οὕτω καλούμενος, οἰκονομεῖται Δανιὴλ, τὴν τοῦ Θεοῦ προσηγορίαν λαβὼν, τὴν πρὸς τὸ πῦρ ἀπολειφθῆναι εἰσέλευσιν καὶ διαδρᾶναι· οὔτε μὴν τοῖς περὶ τὴν κάμινον διηγήμασιν ἀναγράφεται. Οἱ δὲ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες, μετὰ τὴν ὑπὲρ νοῦν ἐκ τοῦ πυρὸς σωτηρίαν, ἐφ' οἷς εἶχον πάλιν ἀποκαταστάντες, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἐπίδοξον διαγαγόντες, ἐν εἰρήνῃ καὶ αὐτοὶ σὺν τῷ Δανιὴλ τελευτῶσι.

Φασὶ δέ τινες, (*) ὅτι μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Ναβουχοδονόσορ, καὶ τῶν λοιπῶν Βασιλέων, οἳ διὰ τιμῆς εἶχον τὸν Δανιὴλ καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας, ἀνέστη Βασιλεὺς ἕτερος, τοὔνομα Ἀττικός· ὃς τοὺς Ἁγίους ἐξετάσας, καὶ ἐλεγχθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κελεύει τὴν κεφαλὴν Μισαὴλ ἀποτμηθῆναι· οὗ τινος Ἀζαρίας ἁπλώσας τὸ φιβλατόριον (χλαμύδα) αὐτὴν ἐδέξατο. Ὡσαύτως καὶ Ἀνανίας, τὴν κεφαλὴν τμηθεῖσαν Ἀζαρίου, ἐκολπώσατο. Ἀνανίου δὲ, τὸ περιβόλαιον ἁπλώσας Δανιὴλ, ἐδέξατο τὴν κάραν. Ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς τὴν κεφαλὴν ἐτμήθη. Λέγεται δὲ μετὰ τὴν ἐκτομὴν, κολληθῆναι τὰς κεφαλὰς τοῖς τούτων σώμασιν. Ἄγγελος δὲ Κυρίου, ἄρας αὐτοὺς, ἤγαγεν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει Γεβάλ· ἐν ᾧ τεθέντες ὑπὸ τὴν πέτραν ἔτη τετρακόσια, ἐπὶ τῇ ἀναστάσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ αὐτοὶ συνανέστησαν, καὶ πάλιν κεκοίμηνται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ὧν τὴν μνήμην ἄγειν ὑπὸ τῶν Πατέρων παρελάβομεν, πρὸ ἑπτὰ ἡμερῶν τῆς Δεσποτικῆς ἐπιφανείας, καὶ θείας διὰ σαρκὸς παρουσίας τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς (οἱμαι) εἶναι τῆς ἐξ Ἰούδα φυλῆς, ἐξ ἧς καὶ ὁ Σωτὴρ πάντων Χριστὸς, πρὸς γένος καταγεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πατερμουθίου, Κόπρι, καὶ Ἀλεξάνδρου, μαρτυρησάντων ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ ἀειμνήστου ὁμολογητοῦ Δουναλὲ, τοῦ μετονομασθένος Στεφάνου.

Στίχ. Στολαῖς Στέφανος ἀρετῶν ἐστεμμένος,
Λαμπρός τις ἥκει πρὸς στεφάνους τοὺς ἄνω.

Οὗτος ἦρξε τῆς ἑαυτοῦ χώρας, νήσου τινὸς, ἣ παρὰ μέν τισι, Νιβερτὶς λέγεται, παρ' ἄλλοις δὲ, Βερόη, πλησίον οὖσα Γαδείρων, τοῖς Ὠκεανοῦ περικλυζομένη ῥεύμασι· πλού-

(*) Ἐξ Ἀποκρύφων πάντως βιβλίων, οὐχὶ δὲ ἐκ τῆς θείας Γραφῆς, ἥτις οὐδὲν περὶ τῆς ἑξῆς προσθήκης τοῦ Συναξαριστοῦ ἀναφέρει· ἀλλ' οὐδὲ ὁ Ὑμνῳδὸς ἐν τῷ Κανόνι αὐτῶν.

Δημοσιεύσεις Βιβλίων
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

του δὲ βάρος περιβεβλημένος πολὺ, χριστιανικωτάτοις δὲ δόγμασιν ἀνατραφεὶς, θεῷ μᾶλλον, ἢ ἀνθρώποις ἔζη. Διὸ σκύβαλα τὰ πάντα λογισάμενος, τὴν βασιλείαν τοῖς υἱοῖς καταλιμπάνει· καὶ ἐν Ῥώμῃ γενόμενος, τὸ ἀγγελικὸν ἐνδύεται Σχῆμα. Εἶτα τὴν περιώνυμον Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει, καὶ Κωνσαντίνῳ καὶ Ῥωμανῷ, τοῖς Πορφυρογεννήτοις Βασιλεῦσιν, εἰς ὁμιλίαν ἐλθὼν, εἰς Ἱεροσόλυμα παρ' αὐτῶν στέλλεται· τοῦτο γὰρ ἦν ὁ μακάριος αὐτὸς αἰτησάμενος. Ἔνθα γενόμενος, καὶ τὸν πόθον ἀφοσιωσάμενος, καὶ τὸ μέγα παρὰ τοῦ τηνικαῦτα πατριαρχοῦντος Χριστοδούλου Σχῆμα ἀμφιασάμενος, ἀντὶ Δουναλὲ, μετονομάζεται Στέφανος.

Πολλὰς δὲ ὕβρεις καὶ μάστιγας παρὰ τοῦ μιαροῦ ἔθνους τῶν Σαρακηνῶν ὑποφέρει, διὰ τὸ περικεκάρθαι τὸν πώγωνα. Εἶτα εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται· ἐν ᾗ κρατηθεὶς, ἐφρουρήθη μετὰ τῶν συνεπομένων αὐτῷ δύω Ἱερέων· καὶ ἐξ μῆνας διακαρτερήσας λιμῷ καὶ δίψει καὶ τῇ ἄλλῃ κακοπαθείᾳ, αὖθις παρὰ τοῦ κρατήσαντος πρὸς τὸν τῆς Αἰγύπτου Ἀμηρᾶν παραπέμπεται. Ὑφ' οὗ θανατηφόροις δεσμοῖς περιβληθεὶς ὁ ἀοίδιμος, ἠναγκάζετο τὸν Χριστὸν ἐξομόσασθαι. Στερρῶς δὲ ἀντιπίπτων, καὶ μὴ ἡττώμενος, ἀλλ' ὁμολογῶν παῤῥησίᾳ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, πλείοσι καὶ ἀναριθμήτοις αἰκίαις καθυποβάλλεται· αἷς καὶ ταλαιπωρήσας, νόσῳ περιπέπτωκε, δι' ἧς τὸν τῇ δε βίον ἀπέλιπε, προμηνυθείσης αὐτῷ θεόθεν τῆς τελειώσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰάκχου.

Στίχ. Ἴακχε, κρατύνθητι· καὶ τμηθεὶς κάραν,
Τμηθεῖσιν ἐγγράφηθι, καὶ σέφου κάραν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Νόμῳ Προφῆτα πεφραγμένος, οὐκ ἠνέσχου, τοῦ χρανθῆναι παρανόμως· ἀλλ' ἐνθέως τὸν νοῦν, λαμπόμενος ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάντας ἐκπλήττει σου τὸ θαῦμα· ὡς Προφήτῃ γὰρ Προφήτης σοι παρέστη, μεταρσίως τροφὴν, κομίζων σοι καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔνδον τοῦ λάκκου καθειργμένος, καὶ τοῖς λέουσι πρὸς βρῶσιν τεθειμένος, διεσώθης Θεοῦ, σκεπάσαντός σε μάκαρ, Εὐλογητὸς εἶ μέλποντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρα ἀφθόνως ἀναβλύζεις, ἰαμάτων ὦ Παρθένε Θεοτόκε· Δανιὴλ γὰρ τρανῶς, ἐώρακέ σε Ὄρος, ἐξ οὗ Σωτὴρ ἀνέτειλεν, ὁ Θεὸς ὁ εἰς αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδες Θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἦχος Θεοφιλὴς ἐμελῳδεῖτο, ἐκ μέσου πυρὸς τῷ Παντοκράτορι· Ἀζαρίας γὰρ θεῖον χορὸν συστησάμενος, τὴν ᾠδὴν σὺν τούτοις ἀνέμελπεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λύρα Νεανιῶν ἐθεολόγει, τὸν πάντων Θεὸν καὶ παντοκράτορα, τὸν αὐτοῖς ἐν καμίνῳ, τρανῶς ὀπτανόμενον, καὶ ᾠδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημένους, εἶδως ὁ κρατῶν ὡς ἐθεάσατο, τοῦ τετάρτου τὴν θέαν, Υἱὸν προηγόρευσε, τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσιν ἐτράνωσεν, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός. Θεοτοκίον.

Ἔχων λελαμπρυσμένον θείᾳ αἴγλῃ, τὸν νοῦν Δανιὴλ θεομακάριστε, τῆς Παρθένου τὸν τόκον, σαφῶς προτεθέασαι, μυχικαῖς εἰκόσι μορφούμενον, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ὠδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ἱεροφάντωρ ἐδείχθης ὦ Προφῆτα, καὶ πρακτικῇ θεωρίᾳ, τοῖς Ἀσωμάτοις συνέψαλλες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σὲ παμμακάριστε πάντες εὐφημοῦμεν, καὶ τῇ σεπτῇ πανηγύρει, σοῦ γεγηθότες κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην θεηγόρε, τυπικοῖς ἐν συμβόλοις, κατανοήσας ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Τὴν Ἀβραὰμ εὐγένειαν, διασώζειν σπουδάζοντες, τὴν οἰκειοτάτην, πρὸς αὐτὸν ἐκτήσασθε, κρηπῖδα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐλπίδος ὅσιοι, καὶ ὑπομονὴν, καὶ πειρασμῶν καρτερίαν, βοῶντες ἀνενδότως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Οἱ ὡς φωστῆρες λάμποντες, καὶ τὴν γῆν οὐρανώσαντες, καὶ τῆς εὐσεβείας, φωτισμῷ πυρσεύοντες, παγκόσμιον στήσαντες, χοροστασίαν ᾄδουσι, σοὶ τῷ εὐεργέτῃ, καὶ Δεσπότῃ τῶν ὅλων· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς οἱ σβέσαντες, ἐπῃρμένην τὴν κάμινον, καὶ τὰς τῶν λεόντων, ἀκωκὰς πεδήσαντες, Δαυῒδ οἱ ἀπόγονοι, νῦν γεγηθότες ψάλλεσι· Τὸν ἐκ πειρασμῶν, ἐκσεσωκότα Δεσπότην, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖται Πάναγνε, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, καὶ προζωγραφεῖσι, Παῖδες τρεῖς τὴν γέννησιν, τὴν σὴν οἱ Θεόφρονες, διὰ συμβόλων βλέποντες, τὸν ἐκ τῆς γαστρός σου, προελθόντα ἀφράστως· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ » τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξ» έκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας » τούτους ἰδών, Τὸν Δημιουργὸν, καὶ Λυτρω» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς » αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐδρέψω σου τῶν πόνων, τὰς ἐπικαρπίας, ἐν οὐρανοῖς σὺν Προφήταις χορεύων ἀεὶ, περὶ τὸν ὕψιστον Θρόνον, τοῦ Παντοκράτορος. Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ, νῦν στεφανηφόρος, τῶν ἐφετῶν ἀκροτάτῳ παρίστασαι, ταῖς Ἀσωμάτων χορείαις, συναγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖόν σου τὸ κάλλος, οὗ νῦν ἀπολαύεις· τὴν γὰρ πανύμνητον Κόρην, Προφῆτα σοφέ, διὰ συμβόλων μηνύειν, πᾶσιν ἠξίωσαι.

Ἄλλος. Ὁ αὐτός.

Ἐφθάσατε τὸ τέλος, τὸ πεποθημένον, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρέστητε, ἐν οὐρανίοις Θαλάμοις, Παῖδες πανόλβιοι.

Γηθόμενοι τὸ δράγμα, τῆς μετὰ δακρύων, καλῆς ὑμῶν γεωργίας νομίζεσθε, τῆς ἀφθαρσίας τὸν στάχυν καρποφορήσαντες.

Ἀνέτειλε λαμπρότης, νῦν ὑμῖν ἀξίως, καὶ εὐφροσύνη καρδίας ἐξήνθησεν· ἔνθεν ἀπέδρα γὰρ λύπη κατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον.

Νομὴν τὴν τοῦ Θανάτου, ἔστησας Παρθένε, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα καὶ Κύριον, ζωοποιοῦντα τοὺς πίστει σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ » σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν » Ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὁ ἐν Προφήταις μέγιστος, Δανιὴλ νῦν τιμάσθω· Χριστὸν γὰρ τὸν Θεὸν ἡμῶν, εἶδε λίθον τμηθέντα, ἄνευ χειρῶν ἀπὸ ὄρους, τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου. Σὺν τούτῳ εὐφημείσθωσαν, καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες ὃς περ, σώζει πυρὸς, ἀβλαβεῖς καμίνου τύπος Παρθένου, ὁ Θεῖος καὶ ἀπόῤῥητος, δι' οὗ σέσωσται κόσμος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μυσταγωγεῖται Πάναγνε, διὰ Πνεύματος Θείου, Δανιὴλ ὁ σοφώτατος· καὶ προγράφουσι πίστει, Ἀβραμιαῖοι τρεῖς Παῖδες, σὲ τὸν ἄσπορον τόκον· ὁ ὢν γὰρ τῇ Θεότητι, ἀπερίγραπτος Λόγος, ἐκ σοῦ σαρκὶ, Θέλων περιγράφεται Θεοτόκε, ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε τὴν Δανιὴλ, τριῶν τε Παίδων μνήμην, τελέσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν τούτων πολιτείαν, δι' ἧς ἐμεγαλύνθησαν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Λάκκῳ κατακλεισθείς, θηρσὶ συνῳκισμένος, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀμέτοχος τῆς τούτων, ἐδείκνυτο κακώσεως.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἔσβεσαν τοῦ πυρὸς, τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες, χορεύοντες ἐν μέσῳ, καμίνῳ καὶ ὑμνοῦντες, Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

Δόξα, Ἦχος β'.

Πνευματικῶς ἡμᾶς πιστοὶ (ὅρα εἰς τὸν Ἑσπερινόν).

Καὶ νῦν, Προεόρτιον. (ὅρα ἐκεῖ).

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Δημοσία Βιβλιοθήκη Λιξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν δεκάτην ὀγδόην τοῦ παρόντος μηνός, ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐρχομένῃ, ἥτις καὶ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως λέγεται, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο· ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητίδων, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Α'. Ἐὰν τύχῃ πρὸ τῆς κ'. τοῦ Μηνός.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν. Καὶ νῦν, τὸ ἀ. τοῦ Ἤχου, κτλ. καθὼς εἰσὶ τετυπωμένα. Ἀπολυτίκιον Ἀναβάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. Καὶ νῦν, Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος Ἡ συνήθης Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυέλεος· τὰ δὲ λοιπὰ πάντα, ὡς ἔθος ἐστὶ ψάλλεσθαι ἐν ταῖς Κυριακαῖς. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Πατέρων. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, ἡ Ὑπακοὴ μόνον. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ Θεοτοκίον τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Β'. Ἐὰν τύχῃ τῇ κ'. ἢ μετὰ τὴν κ'. τοῦ Μηνός.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται Ἀναβάσιμα δ'. Προεόρτια γ'. καὶ τῶν Πατέρων γ'. Δόξα, Δανιὴλ ἀνήρ. Καὶ νῦν, Σπήλαιον εὐτρεπίζου, κτλ. Ἀπολυτίκιον Ἀναβάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως. Καὶ νῦν, Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἀνωτέρω. Κανόνα ψάλλομεν μόνον τῶν Πατέρων, τὸ, Κύματι θαλάσσης. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, ἡ Ὑπακοή. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Προεόρτια, κτλ. Ἐξαποστειλάριον, τὸ Ἀναβάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Περὶ δὲ τῆς διατάξεως, ἐὰν ἡ παροῦσα Κυριακὴ τύχῃ τῇ κδ'. τοῦ Μηνὸς, ὅρα ἔμπροσθεν μετὰ τὸν Ἑσπερινὸν, σελ. 145.

ΣΑΒΒΑΤΩ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προομιακὸν, καὶ τὴν Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ἱστῶμεν Στίχους, ἰ. καὶ ψάλλομεν τὰ διατεταγμένα Ἀναστάσιμα· εἶτα τὰ Προεόρτια, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια,
Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Παρθένε παναμώμητε Θεοῦ, ἔμψυχον Παλάτιον, τὸν οὐρανοῖς μὴ χωρούμενον, ἐν σοὶ ἐχώρησας· ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τέξῃ ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχεύσαντα καὶ σάρκα γενόμενον, ἵνα θεώσῃ με, καὶ πλουτίσῃ τὸν πτωχεύσαντα, ἀκρασίᾳ, πικροτάτης βρώσεως.

Ἐναπογραφόμενος Χριστὲ, δούλοις τῷ τοῦ Καίσαρος, δι' εὐσπλαγχνίαν προστάγματι, ἔρχῃ χαρίσασθαι, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ζωὴν καὶ λύτρωσιν, ἀγνώμοσιν οἰκέταις μακρόθυμε, τοῖς προσκυνοῦσί σου, τὰ σωτήρια Γενέθλια, τοῦ ἐλθόντος, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τόκον ἀκατάληπτον θεσμοὺς, φύσεως καινίσαντα, ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος, κατανοήσασα, τῷ Υἱῷ ἐβόα· Τέκνον ποθεινότατον, ἐκπλήττομαι τὸ μέγα μυστήριον· πῶς καὶ γεννήσασα, παρθενεύω τῇ δυνάμει σου, τοῦ τὰ πάντα ποιοῦντος βουλήματι;

Καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.
Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτήν· τὸν μεγαλύναντα αὐτοὺς, ἐν πᾶσι τοῖς Ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταιὸν καὶ δυνατόν· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ Θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἀγνήν· ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε, Χριστὸς, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφὴν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογὸς, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτουν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ· καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, ἔσβεσαν

ΑΝΟΙΞΙΑΝΑΡΙΩΤΙΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

δύναμιν πυρός· καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὤφθη φιμωτής· ὧν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτὴρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρὸς, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ὥσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοὶ, καὶ Ἅγιοι Παῖδές σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογὸς τῆς τοῦ πυρὸς, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν. Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις Θαυμαστὸς, τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σου, ἔλευσιν πᾶσι προδηλῶν, Ἑώρων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησὶ, καὶ Κριτὴς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρὸς ἐπέστη ποταμός· οὗ ῥυσθείημεν Χριστὲ, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σπορᾶς, τεχθῆναι προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα δηλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο, τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΔ'. 14. Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ᾐχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ. Καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβὰλ, ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν πεδίον βασιλέως. Καὶ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς Σαλὴμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κε Α'. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχας, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κε Γ. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἰδὲ, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾷν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξα-

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

το τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερὸς, ὃς τις ὐ θαυμάζει πρόσωπον, ὐδ' ὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα, ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, ὡς σύνηθες.

Δόξα, Ἦχος ά.

Βολίδες ἀστράπτοντες θεηγορίαις, οἱ μεγαλώνυμοι Προφῆται, εἰς ἀεὶ μακαρίζονται· καὶ τὰ ἔπη τοῦ Πνεύματος καρπούμενοι, τὴν ἀνερμήνευτον λοχείαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἐκήρυξαν· νομίμως δὲ τὸ τέλος διήνυσαν, ζήσαντες ζωὴν ὑπερθαύμαστον.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον· ὁ αὐτός.

Ἄκουε ὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ ὢν γίνεται ὃ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται· ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, οἱ τὸν Νόμον Κυρίου, καλῶς διαταξάμενοι, καὶ τῇ πίσει φανέντες, ἀπόρθητοι σύλοι ἀκλινεῖς· ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσῖται ὤφθητε, τῆς Νέας Διαθήκης Χριστοῦ· καὶ μεταστάντες πρὸς οὐρανὸν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον· ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, ὡς διατέτακται ὄπισθεν. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος Ἤχου, καὶ Προκείμενον τοῦ αὐτοῦ. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάσασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, κτλ.

❄ ❄ ❄

Ἐὰν δὲ ἡ παροῦσα Κυριακὴ τύχῃ τῇ κδ'. τοῦ Μηνὸς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ τὰ τῶν Πατέρων μόνον καὶ τῶν Προεορτίων· προηγεῖται δὲ τῶν Πατέρων ἡ Ἀκολουθία. — Μετὰ οὖν τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Πατέρων γ'. δευτεροῦντες αὐτά· ἤγουν,

Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πισοὶ, Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογὸς, Ὥσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πισοὶ, } Ὅρα ταῦτα ὄπισθεν, σελ. 143.

Εἶτα, Προεόρτια Ἰδιόμελα γ'. Ἦχος ά. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Προεορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὴν Παρθένον, τοῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς, ἐπειγομένην τίκτειν ἐν Σπηλαίῳ, τὸν τῶν ὅλων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν· οὗ Ἰωσὴφ κατιδὼν τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρέφος σπαργανούμενον· ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων, Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Προεορτάσωμεν λαοὶ, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βη-

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Θλεέμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον· ἤνοικται γὰρ ἡ Ἐδέμ, ἐκ Παρθένου ἁγνῆς Θεοῦ προερχομένου, πέλοντος τελείου τοῦ αὐτοῦ, ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι. Διὸ κράξωμεν· Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος· Ἅγιος Ἰσχυρὸς, ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθείς· Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα. Τριὰς Ἁγία, δόξα σοι.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Ἄκουε οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ ὢν γίνεται ὃ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται· ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.
Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν
Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.
Σπήλαιον εὐτρεπίζου
Ὅρα ὄπισθεν, σελ. 144.

Εἴσοδος — Φῶς ἱλαρὸν — Προκείμενον — καὶ τὰ ἀνωτέρω Ἀναγνώσματα.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτίων,

Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ, ἔμψυχον Παλάτιον, τὸν οὐρανοῖς μὴ χωρούμενον, ἐν σοὶ ἐχώρησας· ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τέξῃ ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχεύσαντα καὶ σάρκα γενόμενον, ἵνα θεώσῃ με, καὶ πλουτίσῃ τὸν πτωχεύσαντα, ἀκρασίᾳ, πικροτάτης βρώσεως.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἐναπογραφόμενος Χριστὲ, δούλοις τῷ τοῦ Καίσαρος, δι' εὐσπλαγχνίαν προστάγματι, ἦρξῃ χαρίσασθαι, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ζωὴν καὶ λύτρωσιν, ἀγνώμοσιν οἰκέταις μακρόθυμε, τοῖς προσκυνοῦσί σου, τὰ σωτήρια Γενέθλια, τοῦ ἐλθόντος, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Τόκον ἀκατάληπτον θεσμοὺς, φύσεως καινίσαντα, ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος, κατανοήσασα, τῷ Υἱῷ ἐβόα· Τέκνον ποθεινότατον, ἐκπλήττομαι τὸ μέγα μυστήριον· πῶς καὶ γεννήσασα, παρθενεύω τῇ δυνάμει σου, τοῦ τὰ πάντα, ποιοῦντος βουλήματι;

Δόξα. Ἦχος β'.
Χαίρετε Προφῆται τίμιοι,
Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.
Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε,
Ὅρα ὄπισθεν, σελ. 145.

Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων. Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! κτλ.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον Ἦχος δ'.

Ἀπεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσὴφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, κυοφορουῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς, ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς, τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ἀντὶ τοῦ Τριαδικοῦ Κανόνος, τὸ, Κύματι θαλάσσης. (Ζήτει εἰς τὸν Ὄρθρον τῇ κδ'.) Ἀπολυτ. Ἀπεγράφετο ποτέ. Εἰς δὲ τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος Ἤχου, δίς. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Κάθισμα τῶν Πατέρων.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀβραὰμ Ἰσαάκ τε καὶ Ἰακὼβ, εὐφημήσωμεν πάντες ᾀσματικῶς, Δαυΐδ τὸν πρᾳότατον, Ἰησοῦν καὶ τοὺς δώδεκα, Πατριάρχας ἅμα, τρισὶ Νέοις σβέσασι, τοῦ πυρὸς τὴν φλόγα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος, Χαίρετε βοῶντες, πρὸς αὐτοὺς, οἱ τὴν πλάνην, γενναίως ἐλέγξαντες, βασιλέως ὑπέρφρονος, καὶ ἡμῖν ἐξαιτήσασθε, πρεσβεύοντες Χριστῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις.

Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις νυνὶ πεπλήρωνται· ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν αὔριον τίκτεται, ἐκ Παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον, καὶ μένει ὥσπερ ἦν πρὸ τοῦ τόκου· ἀθροίζονται οἱ Μάγοι, δῶρα κομίζοντες· ἀγραυλοῦσι Ποιμένες· ἐπάδομεν καὶ ἡμεῖς· Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, Κύριε δόξα σοι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοσιο Κτημα Ελληνικη Δημοσια Βιβλιοθηκη
Μουσειο Τυπαλδων Ιακωβατων

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εὐφραίνου Βηθλεὲμ, Εὐφραθὰ ἑτοιμάζου· ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἀμνὰς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται· ἣν περ βλέποντες, οἱ Θεοφόροι Πατέρες, ἐπαγάλλονται, μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρθένον Θηλάζουσαν.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ὑλῶν ποιμενικῶν, καταπαῦον ᾄσμα, στρατὸς Ἀγγελικὸς, ἐπεφώνει λέγων· Παύσασθε ἀγραυλοῦντες, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· πράξατε ἀνυμνοῦντες· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῶν Πατέρων,

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἑορτὴν ἑορτάσωμεν οἱ πιστοὶ, τῶν Πατέρων τῶν Θείων χαρμονικῶς, Ἀδὰμ, Ἄβελ σέβοντες, Σὴθ, Ἐνὼς μακαρίζοντες, Ἐνὼχ, Νῶε, Σήμ τε, ὑμνοῦντες τιμήσωμεν, Ἀβραὰμ τὸν πρὸ νόμου, τῇ πίστει ἐκλάμψαντα, Θεῖον Ἰσαάκ τε, Ἰακὼβ καὶ Ἰούδαν, Λευΐ καὶ τὸν σώφρονα, Ἰωσὴφ, καὶ βοήσωμεν· Θεοφόροι Προπάτορες, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὅμοιον.

Ἐκ τῶν κόλπων κατῆλθες τῶν πατρικῶν, καὶ ἀφράστῳ κενώσει τὴν καθ' ἡμᾶς, πτωχείαν ἀνέλαβες, ὁ οἰκτίρμων καὶ εὔσπλαγχνος, ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, τεχθῆναι εὐδόκησας, καὶ θηλάζεις ὡς βρέφος, ὁ τρέφων τὰ σύμπαντα· ὅθεν ὑπ' ἀστέρος, ὁδηγούμενοι Μάγοι, προσάγουσι δῶρά σοι, ὡς Δεσπότῃ τῆς κτίσεως· σὺν Ποιμέσι δὲ Ἄγγελοι, ἐξίσταντο βοῶντες· Θεῷ, ἐν ὑψίστοις δόξα τε καὶ αἶνεσις, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, γενέσθαι θελήσαντι.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος Ἤχου· Προκείμενον, τοῦ αὐτοῦ. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, κτλ. Κανόνες τῶν Πατέρων, καὶ ὁ Προεόρτιος. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοή. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τῶν Πατέρων, Χειρόγραφον εἰκόνα κτλ. Ἐξαποστειλάριον Ἀναβάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη. — Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, Ἀναστάσ. δ'., τῶν Πατέρων δ'., καὶ Προεόρτια δ'. κτλ. κτλ.

Ο' Κανὼν τῶν Πατέρων, ποίημα Κλήμεντος, ὡς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι » διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν, » τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς » αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ » δεδόξασται. Δίς.

Φόβῳ σοι θανάτου, ἀνοίγονται πύλαι, καὶ διαῤῥήσσονται, μοχλοὶ αἰώνιοι· τῇ γὰρ σεπτῇ σου καθόδῳ, ἐξανέστησαν οἱ πάλαι νεκροὶ, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες, Χριστὲ τὴν σὴν Ἀνάστασιν.

Σήμερον τὸ κλῆτος, (*) τῶν Θείων Πατέρων Χριστοῦ τὴν Γέννησιν, προεορτάζει φαιδρῶς, καὶ ὑπογράφεται ταύτης, τὸ παράδοξον τῆς χάριτος· Ἀβραὰμ γὰρ σύμβολον, τοῦ Νόμου καὶ οἱ Παῖδες εἰσίν.

Πάλαι δεξιᾶται, θεότητα μίαν, τὴν τρισυπόστατον, ὁ ἱερὸς Ἀβραάμ· νῦν δὲ ὁ σύνθρονος Λόγος, τῷ Πατρὶ καὶ Θείῳ Πνεύματι, τοῖς παισὶ προέρχεται, ἐνδόξως εὐφημούμενος.

Ἀβραὰμ ἐῤῥύσθη, χειρὸς ἐξ ἀδίκου φλογὸς, καμίνου δὲ, οἱ Θεῖοι Παῖδες ποτὲ, καὶ Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἐκ θηρῶν καὶ λάκκου σέσωσται· διὸ νῦν τὴν Γέννησιν, Χριστοῦ προεορτάζουσιν.

Ἀριθμῷ καὶ πίσει, τῆς Θείας Τριάδος, τὴν ἀθεότητα, καταστρεψάμενοι, ἐν τῇ καμίνῳ οἱ Παῖδες, ἐν συμβόλοις τὰ ἐσόμενα, τοῦ Θεοῦ μυστήρια, τῷ κόσμῳ προϋπέφηναν.

Θεοτοκίον.

Κεχαριτωμένη, ἀνύμφευτε Μήτηρ, Παρθένε ἄφθορε, σὲ μακαρίζομεν· τοῦ Ἀβραὰμ γὰρ ἐκ γένους, καὶ φυλῆς Δαυῒδ ἐξήνθησας· τὸν Χριστὸν δὲ τέτοκας, Προφήταις κηρυχθέντα τὸ πρίν.

Ἕτερος Κανὼν Προεόρτιος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, Χριστὸν ἐθελουσίως πτωχεύσαντα, Χριστὸν ὁρατὸν

(*) Τὸ κλῆτος, ἐν οὐδετέρῳ γένει, κεῖται ἀντὶ τοῦ, σύγκλητος, σύναξις κ.τ.λ.

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

γενόμενον, ἔρχεται ἡ Παρθένος ἐν Βηθλεέμ, νῦν ἀποκυῆσαι· οὐρανός τε καὶ ἡ γῆ ἀγαλλιάσθωσαν.

Βουνοὶ καὶ ὄρη σκιρτήσατε· Προφῆται θεηγόροι χορεύσατε· λαοὶ καὶ ἔθνη κροτήσατε· πάντων ἡ σωτηρία, ὁ φωτισμός, ἤγγικεν ἐπέστη, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ ἀποτικτόμενος.

Πτωχὸς ὁ πλούσιος γίνεται, πτωχίζων τὰς κακίας πλουτίζοντας· βροτὸς ὁ Θεὸς γνωρίζεται, Κόρης ἀπειρογάμβ, δίχα τροπῆς· πάντες ἐν αἰνέσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτὸν, ὅτι δεδόξασται.

Καταβασία.

» Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ
» οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ
» γῆς, ὑψώθητε· ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,
» καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοὶ, ὅτι δε-
» δόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν
» τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα,
» ἐν τῷ κρανίῳ κρεμάμενον, θαμβητικῶς συν-
» είχετο, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε
» κραυγάζουσα. Δίς.

Τάφῳ τριημερεύσας, ἀνέστησας ζωαρχικῇ ἐγέρσει, θανόντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος· καὶ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο, Ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἦλθες Κύριε κραυγάζοντες. Δίς.

Τὴν κατ' εἰκόνα δόξαν, καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ φρονοῦντες Παῖδες, χρυσῆς εἰκόνος φλόγα, ἐν τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, ἀθλητικῶς κατέσβεσαν, ἐν πίστει ψάλλοντες· Πλὴν σου Κύριον οὐκ οἴδαμεν.

Σοφίας τῷ περιόντι, καὶ Πνεύματος τῇ δυνάμει οἱ Παῖδες, τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, αἰχμαλωτεύσαντες ἤσχυναν, καὶ θαρσαλέως ἔκραζον· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Χαίρει καὶ συγχορεύει, σὺν τοῖς Παισὶ καὶ Προφήταις ὁ Νόμος, καὶ προσκιρτᾷ τοῦ Κυρίου, τὴν θείαν ἔλλαμψιν σήμερον· καὶ Ἀβραὰμ ἀγάλλεται, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτοῦ, εἶδε Κύριον σαρκούμενον. Θεοτοκίον.

Ἡ σύλληψις ἄνευ πάθους· ἡ πρόσληψις ὑπὲρ λόγον καὶ φύσιν, τοῦ τόκου σου, προῆλθε· τὸ γὰρ Προφήταις θρυλλούμενον, ὑπερφυῶς Μυστήριον, ἡμῖν ἐπέφανε, Λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Κύριος.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, ἐσαρκώθη ὡς εἶδεν, αὐτὸς θέλων τὸ ἀνθρώπινον, ἀνακαινίσαι φθαρὲν πονηροῦ, συμβουλίᾳ ὄφεως.

Ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις, συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταπεινωθεῖσαν τῶν ἀνθρώπων, θεωρήσας τὴν φύσιν, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἄναρχος, ἀρχὴν λαμβάνει καὶ μέλλει σαρκὶ, τίκτεσθαι ὡς ἄνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἁγιωτέρα, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως, Βουλῆς μεγάλης τῆς πατρῴας, νῦν τὸν Ἄγγελον τίκτει, σαρκὶ πάντων εἰς ἀνάκλησιν, τῶν μελῳδούντων ἀπαύστως αὐτῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καταβασία.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι
» ἀῤῥεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ
» Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ
» Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν,
» Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἡ Ὑπακοὴ, Ἦχος πλ. δ'.

Ἄγγελος Παίδων ἐδρόσισε κάμινον, νῦν δὲ γυναικῶν κλαυθμὸν διεκώλυε, λέγων· Τί ἐπιφέρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ Θεός· ὑπάρχει γὰρ ζωὴ καὶ σωτηρία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προο-
» ρῶν Ἀββακοὺμ, ἐξεστηκὼς ἐβόα· Σὺ
» δυναστῶν διέκοψας, κράτος Ἀγαθὲ, ὁμιλῶν
» τοῖς ἐν ᾅδου, ὡς παντοδύναμος. Δίς.

Ἡ ἐν τῷ ᾅδῃ θεία κάθοδος, σοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς, νεκροῖς ζωὴ ἐδείχθη· σὺ γὰρ ἐχθροὺς ἐδέσμευσας, κάτω ἀγαθὲ, καὶ οὐράνιον τρίβον, ἀνθρώποις ἤνοιξας. Δίς.

Τὰ τῶν Πατέρων ἀκροθίνια, Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ τιμῶμεν· ὅτι αὐτῶν ἐκ σπέρματος, ἔλαμψε Χριστὸς, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ὡς παντοδύναμος.

Προϋπογράφων τὰ ἐσόμενα, τῇ καθόδῳ Χριστοῦ, ὁ Δανιὴλ τοὺς θῆρας, ὡς πρό-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

βατα ἀπέδειξε, πᾶσιν ἐναργῶς, ὡς προέγνω τὸ μέλλον, οἷα Προφήτης Θεοῦ.

Τῆς ἁμαρτίας μὴ σπασάμενοι, τὸν ἰὸν ἐκ φλογὸς, ἐρρύσθησαν οἱ Παῖδες· χρυσίου γὰρ ὑπέρτιμοι, ὄντες ἀληθῶς, ἐν καμίνῳ τῆς πλάνης, οὐκ ἐχωνεύθησαν.

Θεοτοκίον.

Μεγαλοφώνως προκηρύττεται, προσδοκία ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου, ὁ ὑπὲρ φύσιν τόκος σε, Ἄχραντε σεμνή· ὃν ὑμνεῖ τῶν Πατέρων, ὅμιλος σήμερον.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, Παρθένος ἀνεβλάστησας, ἄνθος ἀνθήσασα ἀμάραντον, τὸν πάντων Δημιουργὸν, τὸν τὴν γῆν τοῖς ἄνθεσι, πᾶσαν ὡς Θεὸν κατακοσμοῦντα, ἀναβοῶσαν αὐτῷ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βρώσει με κλαπέντα πονηρᾷ, καὶ γνώμῃ ὁλισθαίνοντα, ὁμοιωθέντα τοῖς ἀλόγοις τε, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἀνακτώμενος, βρέφος γεγονὼς, καὶ ἐπὶ φάτνης, ἀλόγων ἀνακλιθείς. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὄρους κατασκίου Ἰησοῦ, Παρθένε σε σαρκούμενον, ὁ Ἀββακοὺμ προεθεάσατο, τὰ ὄρη τὰ πονηρὰ, καὶ βουνοὺς συντρίβοντα, καὶ ἀφανισμῷ παραδιδόντα, ἐπάρσεις τοῦ πονηροῦ, καὶ τὰ τῶν δαιμόνων ὑψώματα.

Καταβασία.

» Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος
» ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀ-
» νεβλάστησας, ἐξ Ὄρους ὁ αἰνετὸς, κατασκίου
» δασέος, ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
» ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεοφανείας σου Χριστὲ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
» συμπαθῶς γεγομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν
» ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν·
» Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται
» οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς
» ἀγαλλιάσονται. Δίς.

Τὸ ἐξαστράπτον τῆς χαρᾶς, ὑποτυπῶν ἐμφανῶς ὁ Ἄγγελος, ἐν τῷ τάφῳ λαμπροφόρος δείκνυται, Γυναιξὶ κηρύττων ἀνάςασιν· καὶ ἀφέμεναι τοῦ κλαυθμοῦ, ἠγαλλιάσαντο, Χριστοῦ ἀναστάντος, τὸ Χαίρετε Ἀποστόλοις διαγγέλλουσαι. Δίς.

Τὴν τῶν Πατέρων ἀπαρχὴν, ὡς ἀρχηγὸν Νόμου καὶ τῆς Χάριτος, Ἀβραὰμ τὸν Πατριάρχην σήμερον, συνελθόντες πίστει τιμήσωμεν· ὡς Προφήτης γὰρ τοῦ Θεοῦ, προκατηγείλατο Χριστὸν ἐκ Παρθένου, καὶ τούτου προϋπαντᾷ τὴν Θείαν Γέννησιν.

Προϋπογράφοντες τρανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, δι' Ἀγγέλου παρουσίας ἔσβεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τὴν κάμινον, καὶ ἀτμίδα δρόσου τὸ πῦρ, ἀπεργασάμενοι ἐν τούτῳ τῇ πίστει, εἰκόνος χρυσῆς δόξαν ἐχώνευσαν.

Ἔφραξε στόματα θηρῶν, ὁ Δανιὴλ ἐν τῷ λάκκῳ Πνεύματι τῷ πυρὸς δὲ τὴν ἰσχὺν κατέσβεσαν, Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τῇ χάριτι· καὶ σωθέντες οὗτοι φθορᾶς, προκαταγγέλλουσι Χριστὸν ἐκ Παρθένου, αἰτοῦντες ὡς λυτρωτὴν τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἐν Θείῳ Πνεύματι δηλῶν, τὴν ἐξ ἡμῶν ἀπαθῶς σου πρόσληψιν, Ἡσαΐας ἀνεβόα Κύριε, γρηγορῶν τῷ νόμῳ τῆς χάριτος, τὸν ἐκ γένους μὲν Ἀβραὰμ, ἐκ τῆς Ἰούδα δὲ φυλῆς κατὰ σάρκα, Παρθένος ἄνευ σπορᾶς ἔρχεται τίκτουσα.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ὁ φύσει Δεσπότης, ἐν δούλοις τελεῖς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ παντέλειος, εὐδόκησας δι' ἔλεος, καλεῖσθαι καὶ Υἱὸς, ἀνθρώπου πανοικτίρμον· διὸ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, ἑκουσίως πτωχεύσας, ἔρχῃ τεχθῆναι ὑπεράγαθε.

Ἀχώρητε φύσει, Χριστὲ Βασιλεῦ, πῶς μικρόν σε εἰσδέξεται Σπήλαιον; πῶς φάτνη σε δυνήσεται, χωρῆσαι Ἰησοῦ; Μητρὸς ἐξ ἀπειράνδρου, σαρκὶ ἐπιδημοῦντα, εἰς τὰ ἴδια ὅπως, τοὺς ξενωθέντας σώσῃς Κύριε.

Ἀμνὰς τὸν Ποιμένα, προσῆλθε τεκεῖν· εὐτρεπίζου τὸ ἅγιον Σπήλαιον· Ποιμένες ἐπισπεύσατε, Ποιμένα καὶ Ἀμνόν, τεχθέντα θεωρῆσαι· οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, εὐτρεπίσθητε τοῦτον, ὡς Βασιλέα προσκυνῆσαι σαρκί.

Καταβασία.

» Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς
» μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰ-
» ρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν
» θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυ-
» κτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάν-
» θρωπε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι,
» τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι·
» Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πο-
» λυέλεε. Δίς.

Θανάτου τὴν νέκρωσιν, καὶ τοῦ ᾅδου ἀγα-
θὲ, εἰργάσω τὴν καθαίρεσιν, τριημέρῳ
ταφῇ σου θεοπρεπῶς· ζωὴν δὲ ἐπήγασας, ἀ-
ναστὰς τοῖς ἐν κόσμῳ Ἰησοῦ Βασιλεῦ. Δίς.

Ὁ τρόπος φιλόξενος, ἡ δὲ πίστις ὑψηλὴ,
Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος· ὅθεν θεῖον
μυςήριον τυπικῶς, δεξάμενος ἔχαιρε· τοῦ Χρι-
στοῦ δὲ προτρέχων νῦν ἀγάλλεται.

Τὴν κτίσιν ὑπέταξε, νῦν ἡ πίστις τοῖς Παι-
σὶ, τῇ δωρεᾷ τοῦ Πνεύματος· τὸ γὰρ
πῦρ τὸ παμφάγον καὶ ἀναιδὲς, ἠδέσθη τοὺς
σέβοντας, τοῦ πυρὸς τὸν ἐργάτην, Ἰησοῦν τὸν
Χριστὸν.

Τοῦ κόσμου τὸ ἄγριον, τῇ ἐλεύσει τοῦ Χρι-
στοῦ, ῥυθμίζεσθαι ὑπέφηνεν, εἰρήνην πρὸς
τὴν θείαν θεοπρεπῶς, φιμώσας τοὺς λέοντας,
Δανιὴλ ὁ Προφήτης ἐν τῷ λάκκῳ ποτέ.

Θεοτοκίον.

Νηδύος ἐκύησας, ἐκ Παρθένου τὸν Χριστὸν,
Μαρία Μήτηρ ἄνανδρε, ὃν εἶδον οἱ Προ-
φῆται θεοπτικῶς· αὐτοῦ προχορεύουσιν, οἱ
Πατέρες νυνὶ δὲ τὰ Γενέθλια.

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Νέος οὐρανός, ὑπάρχουσα Δέσποινα, ἐκ μή-
τρας τῆς σῆς, ὡς ἐκ νεφέλης Χριστὸν,
δόξης Ἥλιον, ἀνατεῖλαι ἐπείγῃ Σπηλαίῳ σαρ-
κὶ, ὡς μέλλοντα ταῖς λάμψεσι ταῖς ἑαυτοῦ
σαφῶς, πάντα τὰ τῆς γῆς πληρώματα, καταυ-
γάζειν δὶ οἴκτον ἀμέτρητον.

Εἶδες τὴν ἡμῶν, ὀδύνην καὶ κάκωσιν; οἰ-
κτίρμον Χριστὲ, καὶ οὐ παρεῖδες ἡμᾶς·
ἀλλ' ἐκένωσας, σεαυτὸν μὴ ἐκστὰς τοῦ Γεννή-
τορος, καὶ ἐσκήνωσας εἰς μήτραν ἀπειρόγαμον·
ἥτις ἀνωδίνως τέξεσθαι, σὲ σαρκὶ ἐν Σπηλαίῳ
προέρχεται.

Ὄρη καὶ βουνοὶ, πεδία καὶ φάραγγες,
λαοὶ καὶ φυλαὶ, ἔθνη καὶ πᾶσα πνοὴ,
ἀλαλάξατε, εὐφροσύνης ἐνθέου πληρούμενα·
ἦλθε πάντων ἐπεδήμησεν ἡ λύτρωσις, Λόγος
τοῦ θεοῦ ὁ ἄχρονος, ὑπὸ χρόνον δὶ οἶκτον
γενόμενος.

Καταβασία.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐν-
» άλιος θὴρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ
» δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν,
» διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ
» ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀ-
» πήμαντον.

Κοντάκιον τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. β'.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ'
ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, τρισμα-
κάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τῷ πυρὸς ἐδοξάσθητε·
ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι,
Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ
σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
ὅτι δύνασαι βουλόμενος. Ὁ Οἶκος.

Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον
πεῖραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑ-
βραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, καὶ
καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ
Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ
φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν
Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύςως ἀνυ-
μνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν
κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι·
Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐ-
λεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι
βουλόμενος.

Ἕτερον Κοντάκιον Προεόρτιον,
Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφραίνθ Βηθλεέμ, Ἐφραθὰ ἑτοιμάζθ· ἰδοὺ
γὰρ ἡ Ἀμνὰς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν,
ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγε-
ται· ὃν περ βλέποντες, οἱ Θεοφόροι Πατέρες,
ἐπαγάλλονται, μετὰ Ποιμένων ὑμνθντες, Παρ-
θένον θηλάζουσαν. Ὁ Οἶκος.

Τῆς σῆς, Παρθένε, κυήσεως τὴν λαμπρότητα,
καθορῶντες ἐκλάμπουσαν, Ἀβραὰμ ὁ
φιλόθεος, καὶ Ἰσαὰκ ὁ ἀοίδιμος, καὶ Ἰακωβ,
καὶ πᾶς ὁ Θεοσύλλεκτος χορὸς τῶν Ἁγίων ἀ-
γάλλεται· καὶ τὴν κτίσιν προσήγαγον, πρὸς
σὴν ὑπάντησιν, ἐν χαρμοσύναις λέξεσι. Χαρᾶς
γὰρ πρόξενος πᾶσιν ὤφθης, ἐν μήτρᾳ συλλαβοῦ-
σα, τὸν ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι ὁραθέντα, καὶ τοὺς
Παῖδας τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ ἀδίκως βληθέντας,
ἀφλέκτους συντηρήσαντα, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν.
Διὸ καὶ ἀναμέλπουσι τὸν ὁρώμενον ἐν χερσὶ
Νεάνιδος, ὑμνοῦντες Παρθένον θηλάζουσαν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Συναξάριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, μνήμην ἄγειν ἐτάχθημεν παρὰ τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο· ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητίδων.

Μνήμη τῶν πρωτοπλάστων Ἀδὰμ καὶ Εὔας.

Στίχ. Ὑμνῶ θανόντας ζῶν γένους ἀρχηγέτας,
Τοὺς ζῆν με καὶ θνήσκειν με τοὺς παραιτίους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἄβελ, υἱοῦ Ἀδάμ.

Βοᾷ Θεῷ σὸν αἷμα, καὶ ψυχῆς δίχα,
Ὦ πρῶτε νεκρῶν, πρῶτε καὶ σεσωσμένων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σήθ, υἱοῦ Ἀδάμ.

Σὴθ σπέρμα καινὸν τοῖς γονεῦσιν ἀντ' Ἄβελ,
Ἄνθρωπος ὢν δίκαιος, οἷος ἦν Ἄβελ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐνώς, υἱοῦ Σήθ.

Ὀφθεὶς Ἐνὼς μέγιστος ἐκ τῆς ἐλπίδος,
Πολλοῖς ἐνῆκε ζῆλον εἰς τὴν ἐλπίδα.

Μνήμη τοῦ δικαίου Καϊνᾶν, υἱοῦ Ἐνώς.

Βίβλῳ Καϊνᾶν Μωσέως γεγραμμένος,
Κἂν τῷ παρόντι χρὴ γραφῆναι βιβλίῳ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μαλελεὴλ, υἱοῦ Καϊνᾶν.

Ἐξῆς προκείσθω Μαλελεὴλ τῷ λόγῳ,
Υἱὸς Καϊνᾶν, οὗ προεμνήσθη λόγος.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰάρεδ, υἱοῦ Μαλελεήλ.

Δίκαιον ὄντως ἐν δικαίων πληθύϊ,
Καὶ τοῦ δικαίου μνημονεύειν Ἰάρεδ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἐνὼχ, υἱοῦ Ἰάρεδ.

Θεῷ προδήλως εὐαρεστήσας Λόγῳ,
Ἐνὼχ ἀδήλοις ἐγκατῳκίσθη τόποις.

Μνήμη τοῦ δικαίου Μαθουσάλα, υἱοῦ Ἐνώχ.

Ἐνὼχ σε τέκνον ἐκμαθὼν Μαθουσάλα,
Ἔγραψα πρὸς μάθησιν ἄλλων ἐνθάδε.

Μνήμη τοῦ δικαίου Λάμεχ, υἱοῦ Μαθουσάλα.

Λάμεχ δύω γνοὺς, δεῖν ἔγνων τιμᾶν ἕνα,
Οὐ τὸν φονευτήν, ἀλλ' ὁμωνύμως Λάμεχ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Νῶε, υἱοῦ Λάμεχ.

Ἀδὰμ βροτοῖς ὄλεθρον ἐκ ξύλου φέρει·
Διὰ ξύλου δὲ Νῶε πᾶν σώζει γένος.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σὴμ, υἱοῦ Νῶε.

Σὴμ πατρικὴν γύμνωσιν ἐμφρόνως σκέπων,
Τὰς πατρικὰς ἐφεῦρεν εὐχὰς εἰς σκέπην.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰάφεθ, υἱοῦ Νῶε.

Μὴ θεὶς Ἰάφεθ πατρὸς αἰσχύνῃ πλάτος,
Βίου πλατυσμὸν εὐχαῖς πατρὸς λαμβάνει.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἀρφαξὰδ, υἱοῦ Ἰάφεθ.

Ζῇ Κύριος ζῶν, οὐ τὸν Ἀρφαξὰδ λίπω·
Καὶ γὰρ χρεὼν καὶ τοῦτον ἐνταῦθα γράφειν.

Μνήμη τοῦ δικαίου Καϊνᾶν, υἱοῦ Ἀρφαξάδ.

Καϊνᾶν ἡμῖν ἐξεγήγερται νέος
Τῷ πρὶν Καϊνᾶν, ἐμφερὴς ἐκ τοῦ τρόπου.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σάλα, υἱοῦ Καϊνᾶν.

Συμπατριωτῶν ὁρμαθῷ καὶ συμφύλων.
Ἡ συγγένεια συνδέει καὶ τὸν Σάλα.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἔβερ, ἀφ' οὗ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι Ἑβραῖοι ἐκλήθησαν.

Μέγας τις ὄντως τοῖς Ἰουδαίοις Ἔβερ,
Δοὺς ἐξ ἑαυτοῦ κλῆσιν Ἑβραίων γένει (*).

(*) Ὁ τῶν Στίχων τέτων ποιητὴς, Χριστοφόρος Πατρίκιος ὕπατος Μιτυληναῖος, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλοι τινὲς ἐνόμισαν, ὅτι ἐκ τοῦ Ἔβερ, ὅς τις ἐστὶν εἷς τῶν προγόνων τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ, ἐπωνομάσθησαν Ἑβραῖοι ὅ, τε Ἀβραὰμ, καὶ μετ' αὐτὸν οἱ τούτου ἀπόγονοι. Φαίνεται ὅμως πολὺ πιθανώτερον, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο ἐδόθη εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἰς τὸ γένος αὐτοῦ, διότι, διαπεράσας οὗτος τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ἦλθεν ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων, κατὰ τὸ θεῖον κέλευσμα, εἰς τὴν γῆν Χαναάν· καθότι τὸ, Ἑβραῖος, ἑλληνιστὶ μεθερμηνευόμενον, σημαίνει περάτην· ἄνθρωπον δηλαδὴ, ἐλθόντα ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Εὐφράτου· καὶ τὸ ὄνομα Ἔβερ, ἐξ οὗ ἐσχηματίσθη τὸ Ἑβρεῖ, καὶ ἑλληνικώτερον, Ἑβραῖος, ἐτυμολογούμενον, κατὰ τοὺς ἑβραΐστας, οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ, εἰμὴ πέραμα, ἢ ἁπλῶς πέραν. Τοῦτο, λέγουσιν, ἐννοεῖ καὶ ὁ Μωϋσῆς, ἱστορῶν τοὺς ἀπογόνους τοῦ Σήμ. Καὶ τῷ Σὴμ ἐγεννήθη καὶ αὐτῷ, πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν Ἔβερ, ... (Γεν. ι, 21), ὅ ἐστι, τῶν πέραν τοῦ Εὐφράτου κατοικούντων λαῶν.

Ἐπωνομάσθη δὲ Ἑβραῖος ὁ Ἀβραὰμ, δέκα ἔτη σχεδὸν μετὰ τὴν ἄφιξιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, τουτέστι περὶ τὸ 85ὃ ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, (περίπου 2029 ἔτη πρὸ Χριστοῦ) ὅτε συνέβη ὁ πόλεμος τοῦ Χοδολογόμορ καὶ τῶν συμμάχων αὐτοῦ πρὸς τοὺς βασιλεῖς Σοδόμων καὶ Γομόρρων, μεθ' ὧν συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ Λὼτ, ὁ τοῦ Ἀβραὰμ ἀνεψιός. Τότε (λέγει ἡ Θεία Γραφὴ), παραγενόμενος τῶν ἀνασωθέντωντις, ἀπήγγειλεν Ἄβραμ τῷ περάτῃ (Γεν. ιδ', 13)· ὅπερ ὁ Σύμμαχος, συμφώνως τῷ Ἑβραϊκῷ κειμένῳ, ἐξέδωκεν, Ἄβραμ τῷ Ἑβραίῳ.

Εἰς τὸν Ἀβραὰμ οὖν ἐδόθη πρῶτον ἡ ἐπωνυμία αὕτη, δι' ἣν προείπομεν αἰτίαν, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐποχὴν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπωνομάσθησαν ἔπειτα Ἑβραῖοι καὶ οἱ τούτου ἀπόγονοι, οὐχὶ ἐκ τοῦ Ἔβερ, καθὼς οὐδὲ ὀνομάζουσι πατέρα ἑαυτῶν τὸν Ἔβερ, ἀλλὰ τὸν Ἀβραὰμ (Ματθ. γ', 9 - Ἰωάν. η', 39 - Πράξ. ιγ', 26). Τὴν γνώμην ταύτην ὑποστηρίζουσιν Ὠριγένης, Χρυσόστομος, Θεοδώριτος, Ἱερώνυμος, καὶ πολλοὶ ἕτεροι ἐκ τῶν Δυτικῶν, ὅσους ἀναφέρει ὁ Καλμέτης (Λεξικ. τῆς ἁγ. Γραφῆς, ἐν λέξει Ἔβερ).

ΑΝΙΧΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Κέντρο Ψηφιακής Απεικόνισης - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Μνήμη τοῦ δικαίου Φάλεκ, υἱοῦ Ἔβερ.

Πανηγυρίζω καὶ τὸν ἐξ Ἔβερ τόκον·
Ὡς Μωϋσῆς γάρ φησι, τίκτει τὸν Φάλεκ.

Μνήμη Ῥαγαύ, υἱοῦ Φάλεκ.

Πάλιν κύησις, καὶ πάλιν νέος τόκος,
Τὸν Ῥαγαὺ τεκόντος ἡμῖν τοῦ Φάλεκ.

Μνήμη τοῦ δικαίου Σερούχ, υἱοῦ Ῥαγαύ.

Γράφων παλαιῶν τοὺς ἀπ' ἀλλήλων τόκους,
Ἂν ἐκλάθωμαι τὸν Σερούχ, ἁμαρτάνω.

Μνήμη τοῦ δικαίου Ναχώρ, υἱοῦ Σερούχ.

Γένους ὑπάρχειν τῶν ἄνω λελεγμένων,
Καὶ τὸν Ναχὼρ γνοὺς οὐ δϊστῶ τοῦ γένους.

Μνήμη τοῦ δικαίου Θάῤῥα, υἱοῦ Ναχώρ.

Τίὸς προελθὼν ἐκ Ναχὼρ κλῆσιν Θάῤῥας,
Πατὴρ ὑπῆρξε πατρὸς ἐθνῶν μυρίων.

Μνήμη τοῦ δικαίου Πατριάρχου Ἀβραάμ, υἱοῦ Θάῤῥα.

Τὸν Ἀβραὰμ πῶς δεξιώσομαι λόγοις,
Ὃν ἠξιώθη δεξιοῦσθαι καὶ Νόας;

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰσαάκ, υἱοῦ Ἀβραάμ.

Δεθεὶς, Ἰσαὰκ, εἰς σφαγὴν, τύπος γίνῃ
Ἐπὶ σφαγὴν ἧξοντος Ὑψίστου Λόγου.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, υἱοῦ Ἰσαάκ.

Διὰ κλίμακος Ἰακὼβ, τῆς Παρθένου,
Πρὸς γῆν Θεὸν χωροῦντα, πρὶν τόκου βλέπει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ῥουβίμ, υἱοῦ Ἰσαάκ.

Τῆς υἱότητος Ἰακὼβ τοῦ τιμίου,
Ῥουβὶμ ἔγνων τὸν Θεῖον, ἀρχὴν τιμίαν.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Συμεών, υἱοῦ Ἰακώβ.

Κἂν δευτερεύῃ Συμεὼν ἐκ τοῦ τόκου,
Κλέος παρ' ἡμῖν οὐ τὸ δεύτερον φέρει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Λευΐ, υἱοῦ Ἰακώβ.

Θεοῦ μεγίστου Θεῖος ὢν ὑπηρέτης,
Τί, Λευΐ, μεῖζον τῆς δε τῆς δόξης θέλεις;

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰούδα, υἱοῦ Ἰακώβ, οὗ ἐκ τῆς Φυλῆς ὁ Χριστός.

Ἰούδαν αἰνέσαισαν οἱ σεσωσμένοι·
Ἐξ Ἰούδα γὰρ Χριστὸς ἡ σωτηρία.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ζαβουλὼν, υἱοῦ Ἰακὼβ, οὗ ἡ Φυλὴ παράλιος.

Ἀκτὰς κατοικεῖν ὁ Ζαβουλὼν ἐκρίθη,
Γῆς καὶ θαλάττης εἰς ἓν ἄκρα συνδέων.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἰσάχαρ, υἱοῦ Ἰακὼβ, οὗ ἡ Φυλὴ γηπόνος.

Στήσας ἑαυτὸν εἰς τὸ πονεῖν Ἰσάχαρ,
Ζωὴν συνιστᾷ, γῆθεν ἄρτον ἐνφέρων.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Δάν, υἱοῦ Ἰακὼβ, οὗ ἡ Φυλὴ κριτής.

Λαοῦ κριτὴς Δὰν, γλῶττα τῆς ἐξουσίας,
Ζυγοῖς δικαίοις πᾶσιν ἐξάγων κρίσιν.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Γάδ, υἱοῦ Ἰακὼβ, οὗ ἡ Φυλὴ ληστευομένη, ἢ ληστεύουσα.

Γὰδ πειρατευθεὶς, πειρατεύων ἐκτρέχει,
Νίκαις δὲ πάντων πειρατῶν κατισχύει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Ἀσὴρ, υἱοῦ Ἰακὼβ, οὗ ἡ Φυλὴ πλουσία ἐπὶ χώραις σιτοφόροις.

Ἀσὴρ δέ, φησι, πίονα πλουτεῖ στάχυν,
Τρέφει τε τοὺς ἄρχοντας ἄρτῳ πλουσίῳ.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Νεφθαλείμ, υἱοῦ Ἰακὼβ, οὗ ἡ Φυλὴ πολὺ πλῆθος.

Ὡς ἔρνος ὄντως Νεφθαλεὶμ ἀνειμένον,
Εἰς πλῆθος αὐτῷ τῆς φυλῆς ἡπλωμένης.

Μνημη τοῦ Πατριάρχου Ἰωσὴφ, υἱοῦ Ἰακὼβ, οὗ ἡ Φυλὴ περίδοξος καὶ περιφανής.

Ηὐξημένον σε, σὸς Πατὴρ εἶναι λέγων,
Δόξαν φυλῆς σῆς, Ἰωσὴφ, διαγράφει.

Μνήμη τοῦ Πατριάρχου Βενιαμὶν, υἱοῦ Ἰακὼβ, οὗ ἡ Φυλὴ ἀπὸ ἀγρίας πραείας.

Φαγὼν τὸ πρωΐ Βενιαμὶν, ὡς λύκος,
Πρᾶος φανεὶς, δίδωσι βρῶσιν ἑσπέρας.

Μνήμη Φαρὲς καὶ Ζαρὰ τῶν διδύμων, υἱῶν Ἰούδα τοῦ Πατριάρχου.

Κοινῶς ἐπαινῶ σπέρμα κοινὸν Ἰούδα,
Φαρὲς Ζαρά τε, τοὺς διδύμους συγγόνους.

Μνήμη Ἐσρὼμ, υἱοῦ Φαρές.

Ἐκ Φαρὲς Ἐσρὼμ, ὥσπερ ἐκ ῥίζης κλάδος,
Ἄμφω δὲ ῥίζης Ἀβραὰμ θεῖοι κλάδοι.

Μνημη Ἀραὰμ, υἱοῦ Ἐσρώμ.

Γέγηθεν Ἐσρὼμ, οὐ νοσῶν ἀτεκνίαν,
Ἀραὰμ γὰρ αὐτῷ τέκνον ἠγαπημένον.

Μνήμη Ἀμιναδάβ, υἱοῦ Ἀραάμ.

Τὸν Ἀμιναδὰβ ἐξ Ἀραὰμ φῦναι λόγος·
Τούτου γὰρ υἱὸν ἡ Γραφὴ τοῦτον λέγει.

Μνήμη Ναασσὼν, υἱοῦ Ἀμιναδάβ.

Εἷς καὶ Ναασσὼν τῆς Ἰούδα φατρίας,
Ἐξ Ἀμιναδὰβ τῆς φυλῆς ἐξ Ἰούδα.

Μνήμη Σαλμὼν, υἱοῦ Ναασσων.

Ηὔξησε σειρὰν Ἀβραμιαίου γένους,
Σαλμὼν προελθὼν τῆς Ναασσὼν ὀσφύος.

ΔΗΜΟΣΙΕ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Μνήμη Βοὸζ, υἱοῦ Σαλμών.

Εὐαγγελιστά, τοῦδε Σαλμὼν υἱέα,
Τίνα γράφεις σύ; Τὸν Βοὸζ, φησὶ, γράφω.

Μνήμη Ὠβὴδ, υἱοῦ Βοὸζ, τοῦ ἐκ τῆς Ῥοὺθ γεννηθέντος.

Ἐκ Ῥοὺθ μὲν Ὠβὴδ, τὴν φυλὴν Μωαβίτης·
Ἐκ τοῦ Βοὸζ δὲ, δῆλος Ἰσραηλίτης.

Μνήμη Ἰεσσαὶ, υἱοῦ Ὠβὴδ.

Γεσσαὶ, τίκτε, τικτέτω καὶ σὸν γένος,
Ἕως ἀπ' αὐτοῦ Παῖς Θεὸς τεχθῇ μέγας.

Μνήμη Δαυὶδ Βασιλέως υἱοῦ Ἰεσσαί.

Ἐγὼ τί φήσω; μαρτυροῦντος Κυρίου,
Τὸν Δαυὶδ εὗρον, ὡς ἐμαυτοῦ καρδίαν.

Μνήμη Σολομῶντος Βασιλέως, υἱοῦ Δαυὶδ.

Σοφὸς Σολομὼν πρῶτος ἐν σοφοῖς βίου,
Ἔχων τὸ πρῶτον τῶν καλλῶν τῶν τοῦ βίου.

Μνήμη Ῥοβοὰμ Βασιλέως, υἱοῦ Σολομῶντος.

Ἐγκώμιόν σοι, Ῥοβοὰμ, πλέκω μέγα,
Σὸν πάππον εἶναι τὸν μέγαν Δαυὶδ λέγων.

Μνήμη Ἀβιὰ Βασιλέως, υἱοῦ Ῥοβοάμ.

Βοᾷ Ῥοβοὰμ πρὸς τὸν Ἀβιὰ λέγων·
Ἐγὼ Πατὴρ σὸς, καὶ σύ μου τὸ τεκνίον.

Μνήμη Ἀσὰ Βασιλέως, υἱοῦ Ἀβιά.

Εὐθῆ τὸν Ἀσὰ μηνύει Βασιλέα,
Ἡ τετράτιτλος τῶν βασιλειῶν βίβλος.

Μνήμη Ἰωσαφὰτ Βασιλέως, υἱοῦ Ἀσά.

Ἰωσαφὰτ τὰ πάντα χρηστὸς ἐν βίῳ,
Εὑρὼν ἀφορμὰς πατρόθεν χρηστοῦ βίου.

Μνήμη Ἰωρὰμ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωσαφάτ.

Ἰωρὰμ ἡμῖν ἐξ Ἰωσαφὰτ ἔφυ·
Υἱὸς Βασιλεὺς, ἐκ πατρὸς Βασιλέως.

Μνήμη Ὀζίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωράμ.

Ἀνῆκε καρπὸν εὐγενῆ τὸν Ὀζίαν,
Ἄναξ Ἰωρὰμ, Ἰωσαφὰτ ὁ κλάδος.

Μνήμη Ἰωάθαμ Βασιλέως, υἱοῦ Ὀζίου.

Τὸν Ἰωάθαμ, ὡς νεοττὸν Ὀζίου,
Τῆς βασιλείας ἡ καλιὰ λαμβάνει.

Μνήμη Ἄχαζ Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωάθαμ.

Τὸ τῆς κεφαλῆς στέμμα τῆς Ἰωάθαμ,
Στέφει κεφαλὴν εὐπρεπῶς καὶ τὴν Ἄχαζ.

Μνήμη Ἐζεκίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἄχαζ.

Σοβεῖ τελευτὴν δακρύσας Ἐζεκίας·
Τοσοῦτον ἰσχύουσι ῥεῖθρα δακρύων!

Μνήμη Μανασσῆ Βασιλέως, υἱοῦ Ἐζεκίου.

Σωτηριῶδες πρὸς μετάγνωσιν βάθρον,
Μανασσῆς ἡμῖν τὴν Προσευχὴν πηγνύει.

Μνήμη Ἀμμὼν Βασιλέως, υἱοῦ Μανασσῆ.

Ἀμμὼν κυηθεὶς τῆς ἁλουργίδος μέσον,
Ἦν καὶ Βασιλεὺς, καὶ Βασιλείας τέκνον.

Μνήμη Ἰωσίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἀμμών.

Ἰωσίας ἔναντι τοῦ Θεοῦ μέγας,
Οὗ γνοὺς ἐπαινεῖν, δειλιῶ μὴ σμικρύνω.

Μνήμη Ἰεχονίου Βασιλέως, υἱοῦ Ἰωσίου.

Ἐν Βαβυλῶνος τῇ μετοικίᾳ λόγος,
Ἰεχονίαν ἐμπαροικῆσαι βίῳ.

Μνήμη Σαλαθιὴλ, υἱοῦ Ἰεχονίου.

Πρῶτον μετ' αὐτὴν τὴν μετοικίαν, τέκνον
Τὸν Σαλαθιὴλ Ἰούδα φυλὴ φύει.

Μνήμη Ζοροβάβελ, τοῦ τὸν Ναὸν τῶν Ἱεροσολύμων καυθέντα ἀνεγείραντος.

Ναβουζαρδὰν ἔκαυσε Ναὸν Κυρίου,
Οὗ καῦσιν ἦρε κτίσμασι Ζοροβάβελ.

Μνήμη Ἀβιοὺδ, υἱοῦ Ζοροβάβελ

Ἀβιοὺδ ὄρπηξ, οὗ φυὴ Ζοροβάβελ·
Ὡς τὴν φυὴν οὖν, καὶ τὸν ὄρπηκα γράφω.

Μνήμη Ἐλιακεὶμ, υἱοῦ Ἀβιούδ.

Τὸν Ἐλιακεὶμ Ἀβιοὺδ γράφει γόνον
Ματθαῖος ἡμῖν, ἀκριβὴς γονογράφος.

Μνήμη Ἀζὼρ, υἱοῦ Ἐλιακείμ.

Ὁ θεῖος Ἀζὼρ ἐξ Ἐλιακεὶμ ἔφυ·
Θεία Γραφὴ λέγουσα τοῦτο πεισάτω.

Μνήμη Σαδὼκ, υἱοῦ Ἀζὼρ.

Ἀζὼρ κυΐσκων τὸν Σαδὼκ οὐ λανθάνει·
Οὗ συγγραφεὺς γνοὺς, ἐκκαλύπτει τὸν τόκον.

Μνήμη Ἀχεὶμ, υἱοῦ Σαδὼκ.

Τοῖς τοῦ Σαδὼκ ζητοῦσιν υἱὸν, Ματθαῖος
Δείξει τὸν Ἀχεὶμ, ἐκβαλὼν τὸ Βιβλίον.

Μνήμη Ἐλιοὺδ, υἱοῦ Ἀχείμ.

Τεχθεὶς ἀπ' Ἀχεὶμ, Ἐλιοὺδ ὤφθη τέκνον,
Ὀφθήσεται δὲ καὶ πατὴρ τεκνοτρόφος.

Μνήμη Ἐλεάζαρ, υἱοῦ Ἐλιούδ.

Ἰδοὺ τεκόντα καὶ τὸν Ἐλιοὺδ ἔγνων,
Ἐλεάζαρον τέκνον· εἰ βούλει, μάθε.

Μνήμη Ματθὰν, υἱοῦ Ἐλεάζαρ.

Ἐλεάζαρ δὲ τὸν Ματθὰν γενναῖν λέγει,
Ματευτρίας, ἄκουε Ματθαίου Βίβλου.

Μνήμη Ἰακὼβ, υἱοῦ Ματθὰν

Καὶ Ματθὰν εἰσήνεγκεν υἱὸν εἰς βίον·
Τὸν Ἰακὼβ γὰρ εἰσενεγκὼν εὑρέθη.

Μνήμη Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος, υἱοῦ Ἰακὼβ.

Μνηστὴρ Ἰωσὴφ· ᾧ τὸ Πνεῦμα πρὸ γάμου,
Μνηστὴν ἐκείνου, συλλαβοῦσαν δεικνύει.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Ανδρούτσου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Μνήμη τοῦ δικαίου Μελχισεδέκ.

Ε"χει Γραφὴ πατρός σε καὶ μητρὸς δίχα,
Χριστοῦ τυποῦντα Μελχισεδὲκ τοὺς τόκους,

Μνήμη τοῦ δικαίου Ἰώβ.

Υ"ψιστον εὑρὼν ἀξίως ἐπαινέτην,
Ἰὼβ, ἐπαίνων οὐ δέῃ τῶν γηΐνων.

Μνήμη τοῦ Προφήτου Μωσέως, καὶ Ὼρ καὶ Ἀαρὼν τῶν ἱερέων.

Σὺν Ὼρ Ἀαρὼν προγράφει Χριστοῦ πάθος,
Υ"ψοῦντες ἄμφω σταυρικῶς τὸν Μωσέα.

Μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Τ"μνεῖν Ἰησοῦν ποῖος ἀρκέσει λόγος,
Ὃ" συλλαλῶν ὑπῆρχε καὶ Θεὸς Λόγος;

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Ο"φθαλμὸν ἡμῖν εὐμενῆ Θεοῦ τίθει,
Ο"φθαλμὲ θεῖε, καὶ τὰ μέλλοντα βλέπων.

Μνήμη τοῦ Προφήτου Νάθαν.

Α"μαρτιῶν ἔλεγχος ὀξὺς ὢν Νάθαν,
Η"μάρτομεν λέγουσι, συγγνώμην νέμοις.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ.

Καὶ θηρία φρίττουσιν ἀρετῆς φίλον·
Ε"ργοις Δανιὴλ τοῦτο πιστοῦται μέγας.

Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

Καὶ πῦρ, τὸ πῦρ ἦν τῆς καμίνου, καὶ δρόσος·
Πρὸς δυσσεβεῖς πῦρ, πρὸς δὲ τοὺς Παῖδας δρόσος.

Μνήμη τῆς δικαίας Σάρρας, γυναικὸς Ἀβραάμ.

Νεύσει Θεοῦ καὶ στεῖρα νικᾶται φύσις·
Καὶ μάρτυς ὠδίνουσα Σάρρα παιδίον.

Μνήμη τῆς δικαίας Ῥεβέκκας, γυναικὸς Ἰσαάκ.

Καὶ τὴν ἀρίστην τῶν γυναικῶν Ῥεβέκκαν,
Α"ριστος εὗρεν ἀνδρῶν κοινωνὸν λέχους.

Μνήμη τῆς δικαίας Λείας, πρώτης γυναικὸς Ἰακώβ.

Λείας προσώπῳ Κύριος μὴ δοὺς χάριν,
Κυήσεως δίδωσι τῇ μήτρᾳ χάριν.

Μνήμη τῆς δικαίας Ῥαχὴλ, δευτέρας γυναικὸς Ἰακώβ.

Θεοὺς πατρῴους ἡ Ῥαχὴλ κλέπτει πόθῳ·
Ε"ν ἐσχάτῳ δὲ, τὸν Θεὸν ποθεῖ Λόγον.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἀσινέθ, γυναικὸς Ἰωσὴφ τοῦ Παγκάλλου.

Κάλλει παρῆλθεν ἥλιος μὲν ἀστέρας,
Η" δ' Ἀσινέθ μοι τὰς ὑφ' ἥλιον κόρας.

Μνήμη τῆς δικαίας Μαρίας, ἀδελφῆς Μωϋσέως.

Α"σωμεν, εἰπέ, καὶ πάλιν τῷ Κυρίῳ,
Ψυχῆς κροτοῦσα τύμπανον νῦν, Μαρία.

Μνήμη τῆς δικαίας Δεβόρρας, τῆς κρινάσης τὸν Ἰσραήλ.

Υ"πὲρ γυναῖκας ἡ Δεβόρρα τὴν φρένα,
Βάθει φρενὸς κρίνουσα λαὸν Κυρίου.

Μνήμη τῆς δικαίας Ῥούθ.

Ε"θνος λιποῦσα Ῥοὺθ ἑαυτῆς καὶ σέβας,
Ε"θνει προσῆλθε καὶ Θεῷ τοῦ Μωσέως.

Μνήμη τῆς δικαίας Σαραφθίας, πρὸς ἣν Ἠλίας ἀπεστάλη.

Α"σπαρτον εἶχε τὴν τροφὴν Σαραφθία,
Καινὸν λαχοῦσα λῆϊον τὸν Ἠλίαν.

Μνήμη τῆς δικαίας Σωμανίτιδος, τῆς ξενοδοχησάσης τὸν Ἐλισσαῖον.

Ε"λισσαῖός σοι κλεῖθρα νηδύος λύει,
Ὃ" κλεῖθρα Σωμανῖτις ἤνοιξας δόμου.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἰουδὶθ, τῆς ἀνελούσης τὸν Ὀλοφέρνην.

Ο"ν πᾶς ἀνὴρ ἔφριττε δεινὸν ὁπλίτην,
Γυνὴ καθεῖλεν, Ἰουδὶθ, Ὀλοφέρνην.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἐσθὴρ, τῆς λυτρωσαμένης τὸν Ἰσραὴλ ἐκ θανάτου.

Ε"σωσεν Ἐσθὴρ ἄνδρας Ἰσραηλίτας,
Α"δου κυνῆν μέλλοντας ἐνδῦναι πάλαι.

Μνήμη τῆς δικαίας Ἄννης, τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Εὐχῆς τέκνον τεκοῦσα Σαμουὴλ μέγαν,
Νικᾷ Φενάνναν, Ἄννα πολλὴν ἐν τέκνοις.

Μνήμη τῆς δικαίας Σωσάννης.

Κανὼν πρόκειται σωφρονούσαις ἐν βίῳ,
Ο" τῆς Σωσάννης σωφρονέστατος βίος.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Α"φραστὸν θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμε-
» νος, τοὺς Ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογὸς,
» ἐν τάφῳ νεκρὸς, ἄπνους κατατίθεται, εἰς
» σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ
» ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Δίς.

Ω" ξένων θαῦμα! ὁ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, ἐπὶ θρόνου, Κύριος αὐτὸς, προσλήψει σαρκὸς, θάνατον ὑπέμεινεν· ἀλλ' ἐξανέστη θεότητος ἰσχύϊ, συνεγείρας νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος. Δίς.

Χριστὸν γεννήσας, τὸ κατὰ σάρκα τῆς πίστεως, ἀρχηγέτα Πάτερ Ἀβραὰμ, ἐδείχθης ἐθνῶν, Πνεύματι Πατρὶ ἐναργῶς, εἰς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀψύχων ἤχους, διακενῆς ἀλαλάζοντας, τῶν ἐμψύχων ἤμβλυνεν ᾠδή· καμίνου γὰρ πῦρ φλεγομένοις σώμασι, καταπατοῦντες οἱ Παῖδες ἀλωβήτως, ἀνεβόων· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῇ θεωρίᾳ, ἐνατενίσας τοῦ Πνεύματος, ὁ Προφήτης πάλαι Δανιὴλ, Χριστοῦ προτυποῖ, τὴν δευτέραν ἔλευσιν, καὶ τὰ ἐν ταύτῃ φρικτὰ προκαταγγέλλει, ἐκβοῶν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὸ ξένον θαῦμα, τὸ ἐν Προφήταις θρυλλούμενον, καὶ πατράσι, πάλαι ἐμφανῶς, Παρθένος Ἀγνὴ, τεξομένη πάρεστιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Ἡ ἄμπελος ἡ θεία, τὸν ἀκήρατον βότρυν περκάζουσα, ἐγγίζει ἥκει τοῦ τεκεῖν, εὐφροσύνης οἶνον βλύζοντα, καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, αὐτῷ κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ θεία μυροθήκη, τὸ εὐῶδες μύρον ἔνδον φέρουσα, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, ἐκκενῶσαι τοῦτο ἔρχεται, εὐωδίας μυστικῆς πληροῦν τοὺς μέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Λαβὶς ἦν Ἡσαΐας, ὁ Προφήτης πάλαι ἐθεάσατο, τὸν θεῖον ἄνθρακα Χριστὸν, ἐν κοιλίᾳ ἥκει φέρουσα, πᾶσαν ὕλην ἁμαρτίας καταφλέγοντα, τῶν δὲ πιστῶν τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦντα. Καταβασία.

» Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσ-
» σεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαν-
» τες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν
» μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν
» Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξίστηθι φρίττων οὐρανὲ, καὶ σαλευθή-
» τωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ
» ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις Θεὸς, καὶ
» τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖδες εὐ-
» λογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Ὦ τῆς ἀφάτου σε Χριστὲ, συγκαταβάσεως, δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς! ἰδοὺ γὰρ θανάτῳ γευσάμενος, Θεὸς ἀθάνατος ὤν, ἐν τάφῳ ὡς βροτὸς κατετέθης· ἀλλ' ἐξανέστης Λόγε, συνεγείρας τοὺς κάτω, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Σοῦ τὴν σφαγὴν προεκτυπῶν, ὁ Ἀβραὰμ Χριστὲ, ὃν ἐγέννησεν υἱὸν, ἐν ὄρει πειθαρχῶν σοι Δέσποτα, καθάπερ πρόβατον, ἀνῆλθε θυσιάσων ἐν πίστει· ἀλλ' ἐπανῆκε χαίρων, Ἰσαὰκ καὶ πρεσβύτης, σὲ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φλὸξ ἡ ἀκάματος Χριστὲ, ἐνδυσαμένων σε, ὡς ἱμάτιον τὸ πῦρ, τὸ θεῖον, τῶν Ἁγίων Παίδων σου, ἀπημαυρώθη σφοδρῶς, καὶ δρόσος τῇ σῇ συγκαταβάσει, τοῖς ψάλλουσιν ἠχεῖτο, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δίδοται λέουσι βορὰ, ἀῤῥήτοις κρίμασιν ὁ Προφήτης Δανιὴλ· ἀλλ' ἔσχεν ἐγκρατείας δόγμασι, συννηστευτὰς εὐσεβῶς, τοὺς θῆρας ἐν τῷ βόθρῳ τοῦ λάκκου· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Ἀβραὰμ καὶ τῶν Παίδων, σῶσον ἐν εἰρήνῃ, Χριστὲ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Ὃν προκατήγγειλαν πιστῶς, προφητικαὶ φωναὶ, Ἰησοῦν Ἐμμανουὴλ, ἀνθρώπου ἐν μορφῇ ἐρχόμενον, τὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, Υἱόν τε καὶ συνάναρχον Λόγον, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἡ Παρθένος Μαρία, τίκτει ἀπειράνδρως, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ μετ' Ἀγγέλων, ἐκβοήσωμεν ἐν εὐφροσύνῃ· ὁ Σωτὴρ τεχθήσεται· ὁ Δεσπότης ἐπιδημεῖ, ὃν Ἀστὴρ ὑποδεικνύει Μάγοις σπεύδουσιν, αὐτὸν ἐπὶ φάτνης τοῦ θεάσασθαι. Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δούλοις ἀπεγράφης ἑκὼν ὁ Δεσπότης, τῷ τοῦ Καίσαρος ὑπείκων νόμῳ, ὅπως τὸ ἀνθρώπινον, τῆς δουλείας τοῦ πονηροῦ, ὡς Θεὸς ἐλευθερώσῃς Πολυέλεε· διὸ γεγηθότες ἀναμέλπομεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Βρέφος νέον φέρω σε ἄναρχε Λόγε, πεῖραν δὲ ὅλως ἀνδρὸς οὐκ ἔγνων, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἀπορουμένη τίνα ἐν γῇ, ὀνομάσω σε Πα-

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τέρα, οὐκ ἐπίσταμαι· διὸ μετὰ πάντων ἀναμέλπω σοι· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξει-
» κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐ-
» δέξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
» τητος, Παρθένου, ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυ-
» μνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις
» πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν
» τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συν-
» έλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξα-
» σθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως
» ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγα-
» λύνοντας.

Δίς.

Τί ἐποδύρῃ ἡ κτίσις, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, καὶ ἐν σορῷ τὸν τῆς ζωῆς, Δεσπότην καὶ Θεόν; ἀναστήσεται γὰρ καινοποιῶν σε φαιδρῶς, τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν ᾅδην καθελών, καὶ νεκροὺς συνεγείρας, ἀνευφημοῦντας αὐτόν. Δίς.

Τῶν πρὸ τοῦ νόμου Πατέρων, Ἑορτὴν ἐκτελοῦντες, τὸν ἐξ αὐτῶν Θεοπρεπῶς, τιμῶμεν Ἰησοῦν· Ἀβραὰμ γὰρ ὁμοῦ, καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, Προφητῶν καὶ τοῦ Νόμου, ἐδείχθησαν κρηπὶς, καὶ τῆς Χάριτος πίστει, πνευματικαὶ ἀπαρχαί.

Ὁ ἐν πυρὶ ὑποδείξας, τῷ Μωσῇ ἐν τῇ βάτῳ, τὸ ὑπὲρ νοῦν Θεοπτικῶς, μυστήριον Θεός, ἐν πυρὶ τοῖς Παισὶ συγκαταβὰς ὁ αὐτὸς, τῷ πυρὶ τῆς ἐμφύτου, Θεότητος αὐτοῦ, τῆς καμίνου τὴν φλόγα, δρόσον ἀπέδειξε.

Τῷ Ἀβραὰμ συνελθόντες, οἱ πανάγιοι Παῖδες, καὶ Δανιὴλ ὁ Θαυμασὸς, Προφήτης τοῦ Θεοῦ, Ἰσαὰκ Ἰακὼβ, μετὰ Μωσῆ, Ἀαρὼν, τοῦ Χριστοῦ πρὸ τοῦ τόκου, χορεύουσι πιστῶς, δυσωποῦντες ἀπαύστως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, τῷ σῷ τόκῳ Παρθένε· τὴν γὰρ Ἐδὲμ ἡ Βηθλεὲμ, διήνοιξεν ἡμῖν· καὶ ἰδοὺ τῆς ζωῆς τοῦ ξύλου ἅπαντες, ἀπολαύοντες πίστει, βοῶμεν ἐκτενῶς· Τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, Δέσποινα πλήρωσον.

Ἄλλος. Μυστήριον ξένον.

Μυστήρια ξένα, φρικτὰ καὶ παράδοξα! ὁ τῆς δόξης Κύριος, ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Σπηλαίῳ πτωχεύσας ὑπέδυ σαρκὶ, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι ζητῶν, καὶ τὴν Εὔαν τῶν ὠδίνων ἐκλυτρώσασθαι.

Σπαργάνοις σε λύεις, σειρὰς παραπτώσεων· τῇ πολλῇ πτωχείᾳ δὲ, πάντας καταπλουτίζεις οἰκτίρμον· ἀλόγου κακίας τεθεὶς, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων δὲ, βροτοὺς ἀπαλλάττεις, τοῦ Θεοῦ Λόγε προάναρχε.

Θεοτοκίον.

Κηρύγματα τῶν Προφητῶν πέρας εἴληφεν· ὃν γὰρ προεφήτευσαν, ἥξειν ἐν συντελείᾳ τῶν χρόνων, ἐπέστη ἐφάνη Ἁγνῆς, ἐκ Παρθένου σωματούμενος· αὐτὸν διανοίᾳ καθαρᾷ ὑποδεξώμεθα.

Καταβασία.

» Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον!
» Οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον· Θρόνον χερου-
» βικὸν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον·
» ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός·
» ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι, καὶ πρὸ Νόμου Πατέρες, ἐν πίστει προεξέλαμψαν, Ἀβραὰμ Ἰσαάκ τε, καὶ Ἰακὼβ ὡς φωστῆρες· ἅπαντες γὰρ Προφῆται, καὶ Δίκαιοι ἀνήφθησαν, ἐξ αὐτῶν ὡς λαμπάδες, φωτοειδεῖς, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐσκοτισμένην, ἀκτῖσι κατεφώτισαν, τῆς σεπτῆς Προφητείας.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Εὐφραίνου Βηθλεὲμ καὶ σύ, Ἐφραθᾶ ἑτοιμάζου· ἡ Θεοτόκος ἥκει γὰρ, ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, τεκεῖν Θεὸν ἀπορρήτως. Ὢ φρικτοῦ μυστηρίου! οὗ νῦν τὴν Θείαν Γέννησιν, Ἀβραὰμ Ἰσαάκ τε, καὶ Ἰακὼβ, Πατριάρχαι ἅπαντες καὶ Προφῆται, φαιδρῶς προεορτάζουσι, καὶ βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων Προσόμοια δ'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἄρόν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς, Σιὼν Θεοῦ ἡ Θεία Πόλις καὶ κήρυξον, Πατέρων τὴν Θείαν μνήμην, σὺν Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ, Ἰακὼβ τιμῶσα τὸν ἀοίδιμον· ἰδοὺ σὺν Ἰούδᾳ τε, καὶ Λευΐ μεγαλύνομεν, Μωσῆν τὸν μέγαν, Ἀαρὼν τὸν Θεσπέσιον, καὶ γεραίρομεν, σὺν Δαυΐδ Ἰησοῦν Σαμουήλ. Πάντες τὴν προεόρτιον, Χριστοῦ Θείαν αἴνεσιν, ὕμνοις ἐνθέοις κροτοῦν-

ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΗΜΑΤΟΣ
Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβατων

τες, τῆς παρ' αὐτοῦ ἀγαθότητος, τυχεῖν ἐξαιτοῦμεν, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δεῦρο ὁ ἐν πυρίνῳ ποτὲ, ἐπιδιφρεύσας Ἡλιοὺ Θείῳ ἅρματι, Θεόφρον Ἐλισσαιέ τε, σὺν Ἐζεκίᾳ ὁμοῦ, Ἰωσία ἅμα συναγάλλεσθε· σεπτὴ δωδεκάς τε, τῶν Προφητῶν ἡ Θεόπνευστος, τοῖς Γενεθλίοις, τοῦ Σωτῆρος συγχόρευε, καὶ ἐν ᾄσμασι, πάντες Δίκαιοι ᾄσατε. Παῖδες οἱ παμμακάριστοι, οἱ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, σβέσαντες φλόγα καμίνου, ὑπὲρ ὑμῶν ἱκετεύσατε, Χριστὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Ὤφθη ἡ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῇ, κηρυττομένη, Προφητῶν ἐν τοῖς φθέγμασι, Παρθένος ἡ Θεοτόκος, ἣν Πατριάρχαι σοφοὶ, καὶ Δικαίων δῆμοι καταγγέλλουσι· μεθ' ὧν συγχορεύει, καὶ γυναικῶν ἡ εὐπρέπεια, Σάῤῥα Ῥεβέκκα, καὶ Ῥαχὴλ σὺν τῇ Ἄννῃ τε, καὶ ἡ ἔνδοξος, Μαριὰμ ἡ Μωσέως ὁμοῦ· ταύταις συνεπαγάλλονται, καὶ κόσμου τὰ πέρατα· σύμπασα κτίσις γεραίρει· ὅτι Θεὸς παραγίνεται, σαρκὶ τοῦ τεχθῆναι, καὶ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν νομικῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, τὴν ἐν σαρκὶ ἐμφανίζει τοῦ Χριστοῦ Θείαν Γέννησιν, τοῖς πρὸ τοῦ Νόμου τὴν Χάριν εὐαγγελιζομένοις, ὡς ὑπὲρ Νόμον τῇ πίστει ὑπάρξασιν· ὅθεν τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγῆς οὖσαν πρόξενον, ταῖς ἐν ᾅδῃ κατεχομέναις ψυχαῖς προεκήρυττον, διὰ τῆς ἀναστάσεως. Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Οἱ Μακαρισμοὶ· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων, Ὠδὴ ς'.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Αἱμάτων τιμίων σου βαφαῖς, Μάρτυς κατεσκεύασας, σαυτῷ πορφύραν πολύτιμον· ἣν στολισάμενος, κατοικεῖς τὰ ἄνω, ἀληθῶς βασίλεια, Θεῷ Παμβασιλεῖ παριστάμενος· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σεβαστιανός τε καὶ Ζωὴ, Μάρκος Μαρκελλῖνός τε, σὺν Τιβουρτίῳ συνήθλησαν, καθυπομείναντες, τρικυμίας πόνων· καὶ νῦν κατεσκήνωσαν, πρὸς ἄπονον καὶ Θείαν κατάπαυσιν· ἐν ᾗ πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀήττητοι Μάρτυρες τῇ γῇ, τὰ τῆς γῆς ἐάσαντες, πρὸς οὐρανοὺς ἀνεδράμετε, ὑμῶν τοῖς στίγμασι, καθωραϊσμένοι, καὶ σεπτοῖς παθήμασι, λαμπρῶς πεποικιλμένοι μακάριοι· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ Μυστήριον, προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι· βάτον μὴ φλέγεσθαι, εἴπερ καιομένην· καὶ πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου ἀγνὴ οὐ κατέφλεξε· διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπῃς μόνην με, εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεῖον σέβας σοι, Μάρτυς, ἐμφρόνως νέμω.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ἀ. Ἦχος ἀ. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Θείαις φαιδρυνόμενος αὐγαῖς, τῆς σεβασμίᾳ Τριάδος ἀοίδιμε, πίσει τοὺς τιμῶντάς σου, τὴν φωταυγῆ καὶ ἱερὰν πανήγυριν, σοῦ ταῖς ἱκεσίαις, φωτὸς μετόχους ἀναδειξον.

Ἔχων λογισμὸν φωτοειδῆ, καὶ δεκτικὸν καθαρῶν ἐπιλάμψεων, μόνον ἐπεπόθησας, τὸ ὄντως ὂν, ὡς νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, καὶ τούτου πίστει τετύχηκας.

Ἱδρῶσιν ἐνθέοις ἀληθῶς, τὰ τῆς σαρκὸς ἀμαυρώσας φρονήματα, αἵμασιν ἀθλήσεως, τοὺς θολερούς χειμάρρους ἀπεξήρανας, τῆς πολυθείας, θεόφρον Μάρτυς πολύαθλε.

Ὅμιλον προσῆξας Ἀθλητῶν, διδασκαλίαις σοῖς θείαις τῷ κτίσαντι, πᾶσαν τὴν διάνοιαν, τῶν διωκτῶν καταβαλὼν τῇ χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου· μεθ' ὧν πρεσβεύεις σωθῆναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας Υἱὸν, τὸν πρὸ αἰώνων Πατρὶ συννοούμενον, φύσεως καινίσασα, νόμους ἁγνὴ, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν, σεπτῇ καὶ θείᾳ γεννήσει σου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Στρατὸν ἐπαγόμενος σεπτὸν, τῆς θείας ὅπλοις πίστεως, ὠχυρωμένον Μάρτυς ἀήττητε, τὰς παραταίξεις τοῦ πολεμήτορος, καὶ τὰ πανουργεύματα, τῶν τυράννων ἅπαντα, κατεβάλετε σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ἔρεισας ἐν πέτρᾳ νοητῇ, τὰς βάσεις τῆς καρδίας σου, εὐσεβοφρόνως Μάρτυς πολύαθλε, οὐ παρετράπης τοῖς μηχανήμασι, τοῦ δολίου δράκοντος, ἀλλὰ πᾶσιν ἔρεισμα, εὐσεβείας ἐν πνεύματι γέγονας.

Βελῶν ἐκκεντήσεις χαλεπὰς, ὑπέφερες δεσμούμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου Μάρτυς τεινόμενος· Θεοῦ δὲ θείᾳ δυνάμει ἔνδοξε, ἀσινὴς ὁλόκληρος, αὖθις ἀπεδείκνυσο, καταισχύνων ἐχθροῦ μηχανήματα. Θεοτοκίον.

Ἁγίασμα ὤφθης νοητὸν, τοῦ πάντας ἁγιάζοντος, καὶ καθαρὸν Παναμωμε σκήνωμα· ἐκ σοῦ γὰρ ὤφθη Θεὸς σαρκούμενος, καὶ διπλοῦς ταῖς φύσεσι, κόσμῳ γνωριζόμενος, ἐν μιᾷ ὑποστάσει Θεόνυμφε. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας
» τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
» μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύνα-
» μιν, τοῦ βοᾷν σοι· Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,
» τῆς ἀχράντου σου δόξης φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος ἀ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ βίῳ τῷ φαιδρῷ, συναστράπτοντα ἔχων, τὸν λόγον ἱερῶς, ἐφελκύσω ἀγέλας, πιστῶν πρὸς εὐσέβειαν· μεθ' ὧν χαίρων ἐνήθλησας, πᾶσαν κάκωσιν, ὑπενεγκὼν τῶν τυράννων· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὦ θαύματος φρικτοῦ! ὦ καινοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἁγνὴ, καὶ παναμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψε, τανυσθέντα σε Κύριε· πῶς ἀδέκαστε, Κριτὰ ἁπάντων καὶ Λόγε, ὡς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακέκρισαι;

Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Σθένος σοι Τιβούρτιε, δωρεῖται ὁ Κύριος, δι' ἀσθενείας τῆς σαρκὸς, καταπαλαῖσαι τὸν ἐχθρόν· πυρὶ γὰρ φλογίζοντι, νεανικῶς, ἐπέβης Μάρτυς στερρότατα, καὶ τὴν οὐράνιον δρόσον ἀντέλαβες.

Συνήφθης τοῖς ἄνω, λειτουργοῖς ὦ Τιβούρτιε, ὡς λειτουργήσας τῷ Χριστῷ, καὶ ἀνενέγκας καθαρὰς, θυσίας ἐν πνεύματι, ἱερουργὲ, Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα· χαρμονικῶς διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε.

Ὄρθιος κρεμάμενος, καὶ πλήκτροις ξεόμενος, καὶ ταῖς σφοδραῖς τῶν αἰκισμῶν, περικυκλούμενος φοραῖς, καὶ βόθρῳ χωννύμενος, καὶ ἐν αὐτῷ, τὸ θεῖον τέλος δεχόμενος, ὁ γενναιόφρων ἠγάλλετο Κάστουλος.

Ἴασεις ἐν Πνεύματι, Ἁγίῳ μακάριε, ἐπιτελῶν πρὸς φωτισμὸν, τῶν καθορώντων εὐσεβῶς,

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

λαοῖς τὸ σωτήριον, θεοπρεπῶς Σεβαστιανὲ κατήγγειλας, μαρτυρικῶς δὲ τὸν δρόμον ἐτέλεσας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σε πασῶν, ἐκ γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ ὑπερούσιος θεὸς, καὶ οὐσιώθη καθ' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ πλαστουργὸς, τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, θεογεννῆτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Αἱ τρίβοι σου, καὶ πορεῖαι πρὸς μόνον φερόμεναι, τὸν Κύριον, ἀνοδίας ἐχθρῶν ὑπεξέκλιναν, καὶ πολλοῖς γεγόνασιν, ὁδὸς εὐθεῖα καὶ πραεῖα, Μάρτυς Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Ῥήτορεύει, Μαρκελλῖνος καὶ Μάρκος σοφώτατα, πρὸ βημάτων, τοῦ Χριστοῦ τὴν σωτήριον ἔλευσιν· προσδεθέντες ἄμφω δὲ, κέντροις τοὺς πόδας καθηλοῦνται, μαρτυρικῶς κλεϊζόμενοι.

Τὸ πάθημα, τῶ τὰ πάθη ἡμῶν θανατώσαντος, Μαρκελλῖνος, καὶ ὁ Μάρκος στερρῶς εἰκονίζοντες, λόγχῃ σφαγιάζονται, καὶ στεφηφόροι ταῖς χορείαις, τῶν Ἀθλοφόρων συνάπτονται.

Θεοτοκίον.

Ὑπέρφωτε, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη πανάμωμε, ἀπέλασον, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη πρεσβείαις σου, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, τῇ ἀμελείᾳ σκοτισθέντα, ὅπως ὑμνῶ σε Πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στερρότητι νοὸς σεβασμιώτατε, ἐδείχθης ἀταπείνωτος, ἐν τῷ τύπτεσθαι ταῖς ῥάβδοις ἀφειδῶς, καὶ κατακεντᾶσθαι πολλοῖς τοῖς βέλεσιν· ὅθεν πρὸς φῶς, μετέβης χαίρων Μάρτυς ἀνέσπερον.

Ἐνεύρου σε Χριστὸς ἀγωνιζόμενον, καὶ δαίμοσι μαχόμενον, καὶ αἰκίαις ὁμιλοῦντα χαλεπαῖς, Σεβαστιανὲ Μάρτυς ἀήττητε, καὶ πρὸς αὐτὸν, ἀποσκοποῦντα καρδίας ὄμμασι.

Μοχλεύσεσι στερραῖς πανσόφων λόγων σε, τὴν πλάνην ἀνεμόχλευσας, καὶ σεβάσματα κατέαξας ἐχθρῶν, καὶ εἰδωλικοὺς ναοὺς ἠδάφισας, καὶ σεαυτὸν, ναὸν τοῦ θείου ἤγειρας Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν τὴν ἡμῶν ἐκ παραβάσεως, οὐσίαν ἀνεκαίνισας, τὸν καινίζοντα τὰ πάντα θεϊκῷ, μόνῳ τῷ βουλήματι κυήσασα, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ
» ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
» βατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωῆς, Τραγκυλίνου, Νικοστράτου, Κλαυδίου, Κάστορος, Τιβουρτίου, Καστούλου, Μαρκελλίνου, καὶ Μάρκου.

Στίχοι.

Σεβαστιανὸς τῶν πλάνης σεβασμάτων,
Καταφρονήσας, τύπτεται τὸ σαρκίον.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ Σεβαστιανὸς ῥοπαλίσθη.

Ζωὴ πρὸς ὕψος ἐκ κεφαλῆς ἡρμένη,
Καπνῷ δυσώδει λαμβάνει ζωῆς τέλος.

Ναὶ, βάλλετε σφοδρῶς με συχνοῖς τοῖς λίθοις·
Ἐκ καρδίας ἔκραζεν ὁ Τραγκυλῖνος.

Καὶ τοὺς περὶ Κλαύδιον ὧδε τακτέον,
Οὓς, κἂν βυθὸς συνέσχεν, οὐρανὸς φέρει.

Τιβουρτίου τέμνουσι τὴν θείαν κάραν,
Σύ μου Θεὸς, κράζοντος, ὦ Θεοῦ Λόγε.

Κάστουλον εἷλκον εἰς ἀπωλείας βόθρον·
Ὡς δ' οὐχ ὑπεῖξε, γῆς ἐνεβλήθη βόθρῳ.

Ἐχθρῶν παγέντες, οἷα λόγχαι, καρδίαις,
Νύττεσθε λόγχαις, Μάρκε καὶ Μαρκελλῖνε.

Τούτων ὁ μὲν Σεβαστιανὸς, εἷς τῆς συγκλήτου Βουλῆς ὑπῆρχεν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ πόλεως Μεδιολάνων ὁρμώμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εὐσεβῆ πίστιν ἐνάγων. Μαρκελλῖνος δὲ καὶ Μάρκος οἱ αὐτάδελφοι, χρονίαν ὑπομείναντες κάθειρξιν, καὶ πολλαῖς βασάνων ἰδέαις ὑποβληθέντες ἐκελεύθησαν ἀποτμηθῆναι. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτῶν Τραγκυλῖνος, Ἕλλην ὤν, καὶ Μαρκία ἡ μήτηρ, παρὰ μικρὸν τοῖς ὀδυρμοῖς ἐκώλυον αὐτοὺς τοῦ διὰ Χριστὸν παθεῖν. Τάχα δὲ ἂν τοῦτο ἐγεγόνει, εἰμὴ Σεβαστιανὸς ὁ ἀοίδιμος παῤῥησιασάμενος, οὐ μόνον αὐτοὺς ἐστερέωσεν, ἀλλὰ καὶ Τραγκυλῖνον πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν

ΜΗ ΠΟΛΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ἐπεσπάσατο πίστιν· καὶ αὖ Τραγκυλῖνος τὸν Ἔπαρχον ἐκατήχησε πιστεύσαντα.

Αὐτίκα οὖν ὁ Ἔπαρχος, προσκαλεσάμενος τὸν ἐνδοξότατον καὶ μακάριον Σεβαστιανόν, καὶ Πολύκαρπον τὸν Πρεσβύτερον, ἠξίου σωτηρίας τυχεῖν, καὶ τῆς κατεχούσης αὐτὸν νόσου ἀπαλλαγῆναι· ἧς καὶ ἀπηλλάγη, πιστεύσας τῷ Χριστῷ ὁλοψύχως, καὶ τὰ ἐν τῷ οἴκῳ εἴδωλα συντρίψας, καὶ βαπτισθείς. Ὁ δὲ μακάριος Γάϊος ὁ Ἐπίσκοπος, τὸν μὲν Μαρκελλῖνον καὶ Μάρκον τοὺς αὐταδέλφους, τῷ τῶν Διακόνων ἐγκαταλέγει τάγματι· τὸν δὲ τούτων πατέρα τῷ τῶν Πρεσβυτέρων· τὸν δὲ μακάριον Σεβαστιανόν, Ἔκδικον τῆς Ἐκκλησίας καθίστησι.

Κινηθέντος δὲ τοῦ διωγμοῦ, σὺν τούτοις Νικόστρατος, Κλαύδιος, Κάζωρ, Τιβούρτιος, Κάστουλος, καὶ Ζωή, ἐπεὶ κατεσχέθησαν, διαφόρως ἐξετασθέντες, τὸ πέρας τοῦ βίου δέχονται. Ὁ δὲ Ἅγιος Σεβαστιανός, μετακληθεὶς παρὰ τοῦ Διοκλητιανοῦ, καὶ ἐρωτηθεὶς, βέλεσι πυκνοῖς, οἷα εἰκός, κατατιτρώσκεται, καὶ ῥοπάλοις τὸ σῶμα καταθραύεται, καὶ εἰς μέρη κατατμηθείς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐβιότου.

Στίχ. Ἤθλησεν Εὐβίοτος ἄχρις αἱμάτων·
Βίου δὲ τέρμα εὗρε χωρὶς αἱμάτων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ θέματος Ὀψικίου, ἐκεῖσε γεννηθείς. Τὸν ἐνάρετον δὲ μετερχόμενος βίον, καὶ πολλὰ καθ' ἑκάστην θαύματα ἐκτελῶν, καὶ πολλοὺς πρὸς τὸν Κύριον ἐπιστρέφων, μυρίας θλίψεις παρὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπέμεινε, δημεύσεις, δεσμὰ, μάστιγας, κακώσεις παντοίας. Ὅθεν μιᾷ τῶν ἡμερῶν εἰς πῦρ ἐνεβλήθη, καὶ ἀβλαβὴς διαμείνας, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν.

Διὰ τοῦτο μετάπεμπτος γίνεται παρὰ τοῦ τῆς Κυζίκου Ἡγεμόνος Λεοντίου· καὶ ἐρωτηθεὶς, λίθοις τὰς παρειὰς καὶ τὸ στόμα τύπτεται· καὶ ξύλῳ ἀναρτηθεὶς, μαστίζεται, καὶ θηρίοις ἐκδίδοται· καὶ ἀσινὴς διαμείνας, τῇ εἱρκτῇ ἐναπορρίπτεται. Θαύματα δὲ ἐκτελέσας παράδοξα, πολλοὺς Χριστιανοὺς ἐξ Ἑλλήνων εἰργάσατο· ὅθεν ὁ τύραννος ὀργισθεὶς, τοῖς μονομάχοις ἐκέλευσε κατασφάξαι αὐτόν. Οὗτοι δὲ, σκότους ἐπιπεσόντος αὐτοῖς, ἀλλήλους κατέσφαξαν· ὁ δὲ Μάρτυς ἀβλαβὴς διαμείνας, τῇ φρουρᾷ ἐναπετέθη. Ἐπεὶ δὲ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀπὸ Ἑσπερινῶν τμημάτων, ἐπὶ τὰ Ἑῷα διέβαινε, δείσας ὁ τύραννος, τοὺς ἐν δεσμοῖς ἅπαντας ἀπολυθῆναι ἐκέλευσε· μεθ' ὧν καὶ ὁ μακάριος οὗτος ἀπολυθεὶς, οἴκαδε παρεγένετο· καὶ πέντε ἔτη ἐπιβιούς, πολλὰ ἐργασάμενος θαύματα, ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλώρου, Ἐπισκόπου Ἀμινσοῦ.

Στίχ. Εἴκων ὁ Φλῶρος τῇ πάλαι κατακρίσει,
Εἰς γῆν ἀπῆλθε· γῆ γὰρ ἦν, καὶ τί ξένον;

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ νέου Ἰουστίνου, καὶ Τιβερίου, καὶ Μαυρικίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, πατρὸς ὁμωνύμου αὐτῷ Φλώρου, καὶ μητρὸς Εὐφημίας. Γέγονε δὲ πάσης παιδεύσεως ἔμπειρος, τῆς τε Ἑλληνικῆς, καὶ τῆς ἐν ἱεραῖς καὶ Θείαις Γραφαῖς· καὶ πρῶτον μὲν ἐν τοῖς ὑπογραφεῦσι τελεῖ τῶν Βασιλέων· εἶτα εἰς τὴν τῶν Πατρικίων ἀνάγεται τάξιν. Γυναῖκα δὲ γήμας, καὶ παίδων πατὴρ γεγονὼς, καὶ τούτων παραναλώμα τῆς λοιμικῆς καταστάντων νόσου, αὐτὸς τὸν μοναδικὸν βίον μετῆλθεν, ἓν τινι τῶν κτημάτων αὐτοῦ, ἐν τῷ Ἀνάπλῳ προσκαθεσθείς. Εἶτα, διὰ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, Ἐπίσκοπος προχειρίζεται Ἀμινσοῦ. Ἐν αὐτῇ δὲ γενόμενος, καὶ καλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον ὁδηγήσας, θαυματουργίας πλείστας πεποιηκώς, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φωκᾶ καὶ Ἑρμύλου, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Ἔγωγε τμηθῶ πρῶτον, Ἑρμυλος λέγει·
Οὔ, φησι Φωκᾶς, ἀλλ' ὁ Φωκᾶς, Ἑρμυλε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ζακχαίου Διακόνου, καὶ Ἀλφειοῦ Ἀναγνώστου, ἀθλησάντων ἐν Καισαρείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ θαυματουργοῦ Σοφίας· καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ σεβασμίου Οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ, Συγγέλου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Στίχ. Οὐκ, εἰ τελευτᾷς Μιχαὴλ, τοῦτο ξένον· Ἀλλ' εἰ θανὼν ζῇς, ὡς περ οὖν ζῇς ἀξίως.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ, εὐσεβῶν γονέων χρηματίσας υἱός. Παιδευθεὶς οὖν ἄκρως τὴν Ἑλλήνων σοφίαν, καὶ τὴν ἡμετέραν ἐκμελετήσας καλῶς, τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τῆς δὲ μητρὸς μετὰ τῶν αὐτῆς θυγατέρων ἔν τινι Μοναστηρίῳ ἀποκειραμένων, καλῶς καὶ θεοφιλῶς ὁ μέγας Μιχαὴλ πολιτευόμενος, καὶ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλὼν παντοίᾳ, τῆς τοῦ Πρεσβυτέρου ἀξιοῦται χειροτονίας. Ἔπειτα σπήλαιον ἥσυχον ὑπεισέρχεται, ἐν ᾧ Θεόδωρος καὶ Θεοφάνης, οἱ Ὁμολογηταὶ καὶ φιλόσοφοι, πρὸς αὐτὸν ἐφοίτησαν. Εἶτα ὁ μὲν μακάριος Μιχαὴλ, Σύγγελος παρὰ τοῦ Ἱεροσολύμων Ἐπισκόπου καθίσταται· οἱ δὲ θεῖοι αὐτάδελφοι, Θεόδωρος καὶ Θεοφάνης, Ἱερεῖς καὶ λειτουργοί. Καί ποτε, πράγματος ἀναγκαίου ἕνεκα, παρὰ τοῦ Προεστῶτος Ἱεροσολύμων εἰς Ῥώμην στέλλονται, δοῦναί τε καί τινας λιβέλλους κατὰ πάροδον συνοδικοὺς, τῷ τε Βασιλεῖ Λέοντι τῷ Ἀρμενίῳ καὶ Εἰκονομάχῳ, καὶ Θεοδότῳ, τῷ τότε τῆς Κωνσταντίνου πατριαρχοῦντι.

Οὗτοι τοίνυν οἱ τρισόλβιοι, τῷ ἀποσειλαντι πειθόμενοι, τοὺς λιβέλλους ἐπιδεδώκασι, πολλὰ καὶ αὐτοὶ δογματικὰ προτείναντες τοῖς ἀντιλέγουσι ῥήματα. Διὰ τοῦτο, τὸν μὲν Θεόδωρον καὶ Θεοφάνην ὑπερορίᾳ καταδικάζει ὁ τύραννος· τὸν δὲ μακάριον Μιχαὴλ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἰωβ, τῷ πραιτωρίῳ ἐνέκλεισεν. Ἐκεῖθέν τε παρὰ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ ἀλύσεις βαρείας κατὰ τοῦ τραχήλου δεξάμενος, ἔν τινι τῶν Μοναστηρίων Πλουσιάδος ἅμα τῷ μαθητῇ ἐκπέμπεται. Ὅθεν ἐκ τῆς πολλῆς κακώσεως, ἐπίχυσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ κύρτωσιν τῷ λοιπῷ σώματι παθὼν, ἀκίνητος ὁ ἀδάμας διέμεινεν.

Ἐπεὶ δὲ Θεοδώρα καὶ Μιχαὴλ τὴν βασιλείαν ἐδέξαντο, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων ἐκτυπώματα πᾶς τις ἐτίμα παῤῥησίᾳ, καὶ οἱ ἐν ἐξορίᾳ ἀνεκαλοῦντο, καὶ τῆς τιμῆς οὐ τῆς τυχούσης ἠξιοῦντο, τὸ τῆς Πατριαρχείας ἀξίωμα καὶ οὗτος ὁ μέγας Ὁμολογητὴς παρὰ τῆς Βασιλίσσης ἠξιοῦτο καταδέχεσθαι. Ἐπεὶ δὲ μὴ εἶκε, Πατριάρχης μὲν ὁ Ἅγιος Μεθόδιος προχειρίζεται, αὐτὸς δὲ αὖθις Σύγγελος τιμᾶται, καὶ τὴν μεγίστην Μονὴν τῆς χώρας εἰς ἰδίαν ἐξουσίαν καὶ ἀνάπαυσιν δέχεται. Εὐσεβῶς δὲ καὶ θεαρέστως τὸν ἐπίλοιπον χρόνον βιώσας, ἐτῶν ὀγδοήκοντα πέντε γενόμενος, κατὰ τὴν ὀκτωκαιδεκάτην τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς ἐν εἰρήνῃ πρὸς Θεὸν μεθίσταται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Ῥώμῃ τῇ σῇ, κραταιᾷ σθενούμενοι, οἱ Ἀθλοφόροι σου Χριστὲ, ἐτροπώσαντο τὸν ἐχθρὸν, πλάνην κατεπάτησαν, σώματα παρέδωκαν, τοῖς αἰκισμοῖς ἀναμέλποντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ θεαυγεῖς, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἀγωνισάμενοι καλῶς, Μαρκελλῖνος καὶ ὁ κλεινὸς, Μάρκος καὶ Τιβούρτιος, Κάστυλος ὁ πάνσοφος, πρὸς οὐρανὸν μετετέθησαν, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντες, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νεανικῶς, ἀθλητὰ Τιβούρτιε, ὥσπερ οἱ Παῖδες τῇ πυρᾷ, ἐπιβέβηκας νοητῶς, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ἄνωθεν δεχόμενος, καὶ μελῳδῶν ἐμμελέστατα· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὥσπερ ἀμνὰς, κρεμαμένη ἔνδοξε, ἐναπηγχόνισας ἐχθρὸν, ταῖς νευραῖς τῶν μαρτυρικῶν, πόνων σου πανεύφημε, ζῇς δὲ μετὰ θάνατον, Μάρτυς Ζωὴ ἀναμέλπουσα· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Σταμνον χρυσῆν, παναγίαν Τράπεζαν, τοῦ θείου ἄρτου τῆς ζωῆς, ὀνομάζομέν σε Ἁγνὴ, Τόπον ἁγιάσματος, Θρόνον ὑψηλότατον, ἐν ᾧ Θεὸς ἀνεπαύσατο, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ ἡ. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Νεκρωθῆναι κόσμῳ βουληθεὶς, καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ πᾶσι, τῆς ὄντως κατηξιώθης, ἀεισέβαστε ζωῆς, βοῶν προθυμότατα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐθεντό σε ἄνομοι δεινῶς, ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, χωννῦντες καὶ θανατοῦντες, ἀναμέλποντα τρανῶς, ἀοίδιμε Κάζουλε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μακαρίας ἔτυχες ζωῆς, ὡς ἐπώνυμος ταύτης· πνιγμῷ γὰρ βιαιοτάτῳ, τὴν ἐπίκηρον ζωὴν, κατέλιπες μέλπουσα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης τέξασα Θεὸν, ὡραῖον καὶ Δεσπότην, τὸν θείαις καταφαιδρύναντα, ἀκτῖσι τοὺς βροτούς· διὸ ἀναμέλπομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
» τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, κα-
» θαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες·
» Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Δ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Ἵνα θεϊκῆς λαμπρότητος, καὶ αἰωνίου δόξης καὶ ὡραιότητος, Σεβαστιανὲ, ἀξιωθῇς ἀξιάγαστε, τὰς βασάνους, τοὺς πόνους, τὸν θάνατον, ὑπέμεινας ἀνδρείως· διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Ὤφθης μέσον ἄστρων ἥλιος, τῶν συναθλούντων Μάρτυς· καὶ νῦν φωτίζετε, ἄθλων ἱερῶν, ἱερωτάταις λαμπρότησιν, Ἐκκλησίας τὸ θεῖον ϛερέωμα, καὶ πᾶσαν διαβόλου, διασκεδάζετε ἀπόνοιαν.

Στέργοντες Χριστὸν, Τιβούρτιος, καὶ Μαρκελλῖνος Μάρκος, Ζωὴ καὶ Κάστουλος, Σεβαστιανῷ, καθηγητῇ καὶ θεόφρονι, συναθλοῦσι καὶ ἴσους κομίζονται, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Ἤρθη πρὸς μονὰς σκηνούμενος, φωτοειδὴς Μαρτύρων χορὸς ὁ ἔνθεος, καὶ τοὺς οὐρανοὺς περιπολεῖ ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον, ἀεὶ παρακαλοῦντες, μακαριζόντων αὐτοὺς πάντοτε. Θεοτοκίον.

Φρίττει νοερὰ Στρατεύματα, τὸ τοῦ Πατρὸς ὁρῶντα θεῖον ἀπαύγασμα, σοῦ ἐν ταῖς χερσὶν, ἀνερμηνεύτως κρατούμενον, καὶ τὸ σὸν κεκτημένον ὁμοίωμα, ἵνα βροτοὺς θεώσῃ, Παρθενομῆτορ ἀπειρόγαμε. Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν,
» κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε
» Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐὰν ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως τύχῃ τῇ Κ'. τοῦ παρόντος μηνὸς, ἡ ἐκεῖ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου ψάλλεται κατὰ τὴν σήμερον· Ἀπόστολος δὲ καὶ Εὐαγγέλιον λέγεται, Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Εὐκλειαν ἐπόθησας, ἀποκειμένην τοῖς Μάρτυσιν, Ἀθλοφόρε πολύαθλε· καὶ πόνους ὑπήνεγκας, θαρσαλέῳ γνώμῃ, ἄπονον πρὸς λῆξιν, μετατεθῆναι προσδοκῶν, καὶ τὰ βραβεῖα ζητῶν κομίσασθαι, παμμάκαρ τὰ οὐράνια, καὶ Παραδείσου τὴν οἴκησιν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὀνύχων σπαράγματα, καὶ χαλεπὰ ἐγκεντήματα, καὶ μολύβδου πυράκτωσιν, τῆς κάρας ἀφαίρεσιν, καὶ τοὺς δριμυτάτους, ὑπήνεγκας πόνους, καὶ προσετέθης τῷ χορῷ, τῶν Ἀθλοφόρων χαίρων πολύαθλε· διό σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, ἀθλητὰ Βονιφάτιε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Δοῦλόν σε προπέμψασα, θεῖον δεσπότην ἀπέλαβεν, Ἀγλαΐς Βονιφάτιε, παθῶν κυριεύσαντα, βεβασιλευκότα, ἀθέων τυράννων, καταβαλόντα τοὺς ἐχθροὺς, καὶ νίκης στίφος ἀναδησάμενον· διὸ Ναόν σοι ἅγιον, περικαλλῆ τε δομήσασα, ἐν αὐτῷ ἐναπέθετο, ἱερῶς εὐφημοῦσά σε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κριτὴν δικαιότατον, ἀποκυήσασα Δέσποινα, τὸν ἀσώτως βιώσαντα, δυσωπῶ ἱκέτευε, κατακεκριμένον, καὶ ἠπορημένον, ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερᾷ, κρίσει Παρθένε μὴ κατακρῖναί με· συντάξαι δὲ τοῖς μέλλουσιν, ἐκ δεξιῶν τούτου ἵστασθαι, ἐκλεκτοῖς διὰ ἔλεος, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πιστῶς σε μέλπω, Μάρτυς ἠγλαϊσμένε.
Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Προθύμῳ λογισμῷ, τοὺς ἀγῶνας ζηλώσας, τῶν γενναίων ἀθλητῶν, ἐνήθλησας στερρῶς, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας, ἄθλοις σου τοῖς ζωηφόροις, ἱερὲ Βονιφάτιε, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Ἰδὼν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἀπάτην, κεχυμένην ἀληθῶς, γενναῖε Ἀθλητά, τὴν ψυχὴν πυρπολούμενος, ἔρωτι τῷ θειοτάτῳ, ὑπεισῆλθες τὸ στάδιον, ἀπτοήτῳ τρισμάκαρ φρονήματι.

Σοφίᾳ θεϊκῇ, λαμπρυνόμενος μάκαρ, τοὺς ἀσόφους δυσμενεῖς, ἐμώρανας, Χριστὸν, καταγγέλλων παχύτητι, σώματος ὁμοιωθέντα, οἷς ὀφθῆναι ἠθέλησε, Βονιφάτιε Μάρτυς πολύαθλε. Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ, Δανιὴλ, ὃ προεῖδε, τὴν σκηνὴν τὴν νοητὴν, τὴν πλάκα τὴν σεπτὴν, τὸ τῆς δόξης ἁγίασμα, τράπεζαν τὸν θεῖον ἄρτον, τὴν χωρήσασαν ἅσμασι, τὴν ἁγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν.

Ὠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ὡς ποθήσας ἔνδοξε, ἐλευθερίαν τὴν ἄνω, ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας, λυτροῦσαι πάθη τὰ σεπτὰ, ἐζηλωκὼς ἀοίδιμε τοῦ δι' οἴκτον, δούλου χρηματίσαντος.

Σαρκικῶν ἀνώτερος, ἀποδειχθεὶς φρονημάτων, ἐν ἀλλοιώσει θείᾳ, ἀθρόον πᾶσαν προσβολὴν, τῶν δυσχερῶν ὑπήνεγκας γηθόμενος, Μάρτυς Βονιφάτιε.

Σεαυτὸν ἀπηρνήσω, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πάλας, τοῦ δυσμενοῦς ἐξῆλθες, Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ κρατυνθεὶς, καὶ νικητὴς γενόμενος, δεδόξασαι, Μάρτυς Βονιφάτιε.

Θεοτοκίον.

Ἑαυτὸν ἐκένωσε, τοὺς Πατρικοὺς, μὴ κενώσας, ἐν τῇ γαστρί σου κόλπους, ὑπερούσιος Θεὸς, καὶ σὸς Υἱὸς ἐγένετο Παναμωμε, σῶσαι τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλη-
» σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε
» συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοή-
» σωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τιμήσας τὸν Θεὸν, παρ' αὐτῷ ἐτιμήθης, Μαρτύρων καλλονὴ, Βονιφάτιε μάκαρ· διὸ καὶ στεφάνῳ σε, θείας δόξης ἐκόσμησεν· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν σὲ αἰτούμεν, πρεσβεύειν πρὸς Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ Θεόν σε καὶ Κτίστην, παναμωμε Ἁγνὴ, διὰ Πνεύματος Θείου, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας· ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ὡς παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ παναγνου Παρθένου, διῆλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ρομφαία, Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν καὶ τὸ τεῖχος, καὶ κόσμου κραταίωμα.

Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Μακαρίζων τῶν ἀθλούντων τὴν καρτερίαν, τῇ ἐκμιμήσει Μάρτυς, τῶν σεπτῶν παθημάτων, τούτοις ἐξωμοίωσαι, θεόφρον πανόλβιε.

Ἐπειγόμενος ἐν πίστει Μαρτύρων θείων, πρὸς σύλλογὴν παμμάκαρ, σεαυτὸν τῇ ποθούσῃ, φόρτον ἀξιάγαστον, θεόφρον ἀπέδωκας.

Λιπαινόμενος καθάπερ χρυσίον Μάρτυς, τῶν αἰκισμῶν χωνείᾳ, εὐριζότερος ὤφθης, φέρων τοῦ ποιήσαντος, παθῶν τὸ ἐκσφράγισμα.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἐσφραγισμένην, κατανοοῦσα Κόρη, τὸν ἀφράστως τεχθέντα, Λόγον ἐκ λαγόνων σου, πιστῶς ἐμεγάλυνες.

ΨΗΦΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ὠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ὡς φωταυγὴς ἀνέτειλας, ἀστὴρ ἀπὸ δυσμῶν, καὶ δύνας Μάρτυς, ἀθλήσει καρτερῶς, αὖθις πρὸς δυσμὰς ἐξανατέλλεις, καταυγάζων τὰ πέρατα.

Μαρτυρικῶς ἠγώνισαι, ὀνύχων σπαραγμοῖς, ὀξέσι Μάρτυς, καλάμοις προσφέρων, καὶ τοῦ πονηροῦ τὰ κέντρα πάντα, ἀπαμβλύνων ἐν χάριτι.

Αἱ τοῦ ἐχθροῦ ἠσθένησαν, Θεόφρον ἐπὶ σοὶ, μηχανουργίαι· καὶ γὰρ τῇ πρὸς Θεὸν, νεύσει ἀκλινεῖ σαρκὸς αἰκίσεις, ὥσπερ ἄσαρκος ἔφερες.

Θεοτοκίον.

Ῥύπου παντὸς ἀπόπλυνον, Παρθένε τὴν ἐμὴν, ψυχὴν βοῶ σοι, καὶ σῶσόν με, ἡ τὸν ἀληθῆ Θεὸν Σωτῆρα, ἐπὶ γῆς σωματώσασα.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Τυπτόμενος, ταῖς πληγαῖς τῆς σαρκὸς κατεπλήγωσας, τοὺς ἀθέους, ἀνιάτως νοσοῦντας τὴν ἄγνοιαν, καὶ νοσούντων ὤφθης, ἰατρὸς ἀθλητὰ Βονιφάτιε.

Ὑψούμενος, πρὸς Θεὸν ἐπιδόσει μακάριε, τῶν ἀγώνων, δυσμενεῖς ἀοράτους κατέῤῥαξας, καὶ κατεῤῥαγμένοις, βοηθὸς Ἀθλοφόρε γεγένησαι.

Συρόμενος, ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος πολύτιμος, Θεοφόρε, τὸ τῆς πλάνης καθεῖλες ὀχύρωμα, καὶ πιστῶν καρδίας, ἐπὶ πλεῖον τῇ πίστει ἐστήριξας.

Θεοτοκίον.

Ἠβάτος σε, προετύπου Πανύμνητε πρότερον, καιομένη, μηδαμῶς φλεγομένη δὲ Πάναγνε· καὶ γὰρ ὡς ἐκείνη, οὐκ ἐφλέχθης Θεὸν σωματώσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
» μερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἱερεῖον ἄμωμον, ἐθελουσίως, σεαυτὸν προσήγαγες, τῷ ἐκ Παρθένου διὰ σὲ, τεχθῆναι μέλλοντι Ἅγιε, στεφανηφόρε, σοφὲ Βονιφάτιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνατολῆς ὥσπερ ἀστὴρ, τοὺς μάγους ἐκ Περσίδος, οὕτω σε θεία νεῦσις ἐκ δυσμῶν ὡδήγησε Θεόφρον, τεχθῆναι ἐν Σπηλαίῳ τῷ εὐδοκήσαντι Χριστῷ προσκυνῆσαι, ὡς Βασιλεῖ ἁπάσης τῆς κτίσεως, καὶ τούτῳ δῶρα προσαγαγεῖν, ὡς λίβανον καὶ σμύρναν καὶ χρυσὸν, Πίστιν Ἀγάπην καὶ Ἐλπίδα. Ὅθεν σαυτὸν ὁλόκληρον προσήγαγες αὐτῷ ἄμωμον δῶρον, τῷ τυράννῳ δικαστῇ ἐν παῤῥησίᾳ κράζων καὶ βοῶν· Χριστοῦ μου δοῦλος ὑπάρχω, στεφανηφόρε σοφὲ Βονιφάτιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

Στίχοι.

Ζητῶν Βονιφάτιος ὁστᾶ Μαρτύρων,
Ἑαυτὸν εὗρε Μάρτυρα, τιμηθεὶς ξίφει.

Ἐννεακαιδεκάτῃ Βονιφάτιος αὐχένα τιμήθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, δοῦλος γυναικός τινος Συγκλητικῆς, ὀνόματι Ἀγλαΐδος, θυγατρὸς Ἀνακίου Ἀνθυπάτου Ῥώμης, σωματικῶς τῇ κυρίᾳ αὐτοῦ συμφθειρόμενος. Ἦν δὲ καὶ μέθυσος, ἀλλὰ καὶ ἐλεήμων, καὶ φιλόξενος, καὶ τοῖς δεομένοις προθύμως ἐπαρκῶν, καὶ συμφοραῖς ἀνθρώπων καὶ ἱκεσίαις ἐπικαμπτόμενος· ὁμοίως καὶ ἡ κυρία αὐτοῦ ἐλεήμων καὶ φιλομάρτυς. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, εἶπε τῷ Βονιφατίῳ· Ἄπελθε εἰς τὴν Ἀνατολὴν, ὅπου μαρτυροῦσιν οἱ Ἅγιοι, καὶ κόμισαι λείψανα Ἁγίων, ἵνα ἔχωμεν αὐτὰ εἰς βοήθειαν καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν. Ὁ δὲ Βονιφάτιος γελῶν, εἶπε· Ἐὰν φέρω τὸ ἐμὸν λείψανον, δέχῃ τοῦτο; Ἡ δὲ γελάσασα, καὶ μέθυσον αὐτὸν εἰποῦσα, εἶτα νουθετήσασα καὶ εὐξαμένη, ἀπέστειλε μετὰ χρημάτων αὐτόν.

Ὁ οὖν Βονιφάτιος, ἀπελθὼν μετὰ δούλων δώδεκα, καὶ χρυσίου πολλοῦ εἰς Κιλικίαν, ὅπου ἐβασανίζοντο οἱ Ἅγιοι, εὗρεν ἄνδρας Ἁγίους ἐναθλοῦντας, καὶ κατεφίλει αὐτῶν τὰ δεσμὰ καὶ τοὺς μώλωπας, καὶ παρέστη ἔμπροσθεν τοῦ Ἡγεμόνος, ὁμολογῶν ἑαυτὸν Χριστιανόν. Κρατηθεὶς δὲ κρεμᾶται κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἀφειδῶς ξέεται, καὶ καλάμοις ὀξέσι κατὰ τῶν ὀνύχων ἐμπείρεται, καὶ μόλυβδον πυρὶ λυθέντα τῷ στόματι δέχεται, καὶ ἐν λέβητι πίσσης βραζούσης κατὰ κεφαλῆς βάλλεται. Ἔνθα διαμείναντος αὐτοῦ ἀβλαβοῦς, διαφθείρονται ἐκ τῶν δημίων ἄνδρες πεντήκοντα. Εἶτα διὰ ξίφους τιμηθέντος τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀντὶ αἵματος γάλα ῥεύσαντος, προσῆλθον τῷ Χριστῷ, καὶ ἐβαπτίσθησαν ἄνδρες πεντήκοντα. Οἱ δὲ μετ' αὐ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τοῦ ἐκ τῆς Ῥώμης παραγενόμενοι, νομίσαντες αὐτὸν ἐν καπηλίοις καὶ μέθαις διατρίβειν, ὡς ἔθος αὐτῷ διὰ τὸ βραδῦναι, ὡς ἔμαθον παρὰ τῶν στρατιωτῶν τὰς κατὰ μέρος βασάνους, ἃς ὑπομείνας ἐτελειώθη, εὗρον τὸ αὐτοῦ λείψανον. Ἐπιπεσόντες δὲ, καὶ κλαύσαντες, καὶ κατασπασάμενοι αὐτὸ, συγγνώμην, ὧν ἐβλασφήμων, ἐξητήσαντο, καὶ πεντακοσίων νομισμάτων τὸ σῶμα αὐτοῦ ὠνησάμενοι, ἀπεκόμισαν ἐν τῇ Ῥώμῃ.

Ἡ δὲ κυρία αὐτοῦ Ἀγλαΐς, δι' Ἀγγέλου ἀποκαλυφθεῖσα ἅπαντα, προϋπαντήσασα καὶ ὑποδεξαμένη, καὶ πολυτελῶς τιμήσασα, ἐκήδευσεν αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς, πρὸ πεντήκοντα σταδίων τῆς πόλεως. Ὕστερον δὲ ἀνεγείρασα αὐτῷ Οἶκον εὐκτήριον ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, μέσον τῆς πόλεως, ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς, μετατίθησιν αὐτὸν ἐκεῖσε, ἔνθα καθ' ἑκάστην πηγὰς ἰαμάτων προχέει. Κἀκείνη ἔκτοτε ὁσίως καὶ θεαρέστως βιώσασα, καὶ πολιτευσαμένη καλῶς, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἡλία, Πρόβου, καὶ Ἄρεως.

Στίχ. Ἀθλήσεως τιμηθέντα τῷ ξίφει κάραν,
Ζηλεῖ ταχὺ Πρόβος σε, Μάρτυς Ἡλία.

Ἄρης ὑπῆρξας πρὸς τὸ πῦρ ὄντως, Ἄρες,
Ἄρης νοητὸς, ὅπλα πίστεως φέρων.

Οὗτοι ἐξ Αἰγύπτου ὑπῆρχον· ἦσαν δὲ Χριστιανοί· θεραπείας δὲ ἕνεκεν τῶν κατὰ τὴν Κιλικίαν ὁμολογητῶν, ἐποιοῦντο τὴν πορείαν. Ἐν δὲ Ἀσκάλωνι γενόμενοι, συνελήφθησαν, καὶ προσήχθησαν τῷ δικαστῇ Φιρμιλιανῷ· καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ὁμολογήσαντες, καὶ διαφόροις βασάνοις ἐξετασθέντες, ὁ μὲν Ἄρης διὰ πυρὸς ἐτελειώθη· Πρόβος δὲ καὶ Ἡλίας ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ τοῦ Ἁγίου Φιλήμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Τιμοθέου καὶ Πολυεύκτου.

Στίχ. Τιμόθεον δὲ, τὸν πεπυρπολημένον,
Ποῦ θήσομεν, λαχόντα παντίμου τέλους;

Σοῦ, Πολύευκτε Καισαρεῦ, ποῖον τέλος;
Τὸ πῦρ ὑπελθὼν, εὗρον εὐκταῖον τέλος.

Τούτων, ὁ μὲν Ἅγιος Τιμόθεος κατασχεθεὶς, καὶ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, μετὰ πολλὰς αἰκίας, διὰ πυρὸς τελειοῦται ἐν Μαυριτανίᾳ. Ὁ δὲ Πολύευκτος, βασάνοις ἐξετασθεὶς, καὶ αὐτὸς ἐν Καισαρείᾳ εἰς πῦρ ἐμβληθεὶς, τὸ τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐτυχίου, καὶ Θεσσαλονίκης· καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς Ἀνδρῶν διακοσίων, καὶ Γυναικῶν ἑβδομήκοντα, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχ. Σὺν Εὐτυχίῳ καὶ σὺ, Θεσσαλονίκη,
Νίκην ἐφεῦρες εὐτυχῶς ἐκ τοῦ ξίφους.

Ἀνεῖλεν Ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,
Ἀνεῖλε καὶ Γυναῖκας ἑπτάκις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγεντίου, Ἐπισκόπου Αἰθιοπίας.

Στίχ. Σαρκὸς λιπὼν σύνδεσμον ὁ Γρηγέντιος,
Ἐκεῖσε μετῆλθεν, ἔνθα σαρξὶν οὐ τόπος.

Ὡς ὥρμητο ἐκ πόλεως Μεδιολάνων· γεννήτορες δὲ αὐτῷ, Ἀγάπιος καὶ Θεοδότη. Οὗτος, ὡς περ γῆ ἀγαθὴ, σπέρματα θεῖα δεξαμένη, ἐωρᾶτο καρπὸν φῦσαι καλόν· ὅθεν καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας πεφθακὼς, ἀκροατὴς καὶ πληρωτὴς τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ ἀναδείκνυται. Καὶ θείῳ νεύματι, τὴν τοῦ Διακόνου χειροτονίαν δέχεται, νηστείᾳ καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν καθυποβαλών. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τοῦ Θείου Πνεύματος τὴν χάριν δεξάμενος, σημεῖα καὶ τέρατα ἐποίει.

Μετὰ τοῦτο πάλιν γίνεται κατὰ Μεδιόλανα, καὶ εὑρών τινα γέροντα σημειοφόρον, εἰς τόπον ἀνακεχωρημένον, μυεῖται πάντα τὰ μέλλοντα αὐτῷ ἅπαντα· ᾧ καὶ ἐσύστερον ὁ μέγας Ἀπόστολος Πέτρος ὀφθαλμοφανῶς τὰ αὐτὰ προηγόρευσε, προσθεὶς καὶ τὰ ἐλλείποντα.

Ἐπεὶ οὖν συνέβη γράψαι τὸν τῶν Αἰθιόπων Βασιλέα Ἐλεσβαὰν, Προτερίῳ τῷ Πάπᾳ Ἀλεξανδρείας περὶ Ἐπισκόπου, καὶ μάλιστα τελείου, Ἰουστίνου τότε τὴν Ῥωμαίων Βασιλείαν ἰθύνοντος, ἐπὶ τοῦτο ἠνιᾶτο καὶ ἐδυσφόρει ὁ Πάπας, πρὸς τὸ ἐπιτυχεῖν ἀνδρὸς τοιούτου.

Ἐν αὐταῖς οὖν ταῖς ἡμέραις, διὰ θείας ἀποκαλύψεως φανεὶς αὐτῷ ὁ μακάριος Μάρκος, ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸν ζητούμενον, ὑπὸ θείας προνοίας νεωστὶ τὸν τόπον καταλαβόντα, καὶ παρά τινι ἐπιξενούμενον. Ὃν σὺν πολλῇ περιχαρείᾳ λαβόμενος καὶ χειροτονίσας, περιλαμφθέντα σημείοις, εὐθέως παρέπεμψεν, ἐφοδιάσας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

αὐτὸν ἐν γράμμασι καὶ λοιποῖς τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἀνήκουσιν. Ὃν ὁ Βασιλεὺς ὑποδεξάμενος, καὶ ἐκ τῶν γραμμάτων βεβαιωθεὶς, κατασπάζεται, καὶ ὡς ἀπόζολον καὶ σημειοφόρον ὑπολαμβάνει· καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν ἐξουσίαν αὐτῷ παρέθετο.

Ὁ δὲ, Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους χειροτονήσας, τὰς νεωστὶ νεουργηθείσας εἰς τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν παρὰ τοῦ Βασιλέως, Ἐκκλησίας καθαγιάσας, πρῴην σχεδὸν παντὸς τοῦ Ε"θνους ἰουδαΐζοντος, πολλοὺς τῶν Ἰουδαίων ἐβάπτισε. Μετὰ ταῦτα, τοὺς τῶν Ἰουδαίων πρώτους καὶ διδασκάλους, ἀπό τε συλλογισμῶν καὶ Γραφῶν ἀποδείξεσι πείσας, καὶ θαύμασιν ἐκπλήξας, πάντας προσήγαγε τῇ ἀληθινῇ πίστει, νόμους ἐκθέμενος, καὶ πᾶν ἀρέσκον Θεῷ διαπραξάμενος. Οὕτω καλῶς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ποιμάνας, καὶ πολλὰ θαύματα εἰς δόξαν Θεοῦ ἐπιτελέσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Στίχ. Τρύφων ἀνῆλθε σώματι πρὸς ἰτέαν,
Καὶ πνεύματι πρὸς ὕψος οὐρανοῦ μέγα.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Γόνυ μὴ κλίνας γλυπτοῖς, εἰς πειρασμῶν ἐβλήθης, μεγίστην ὄντως Μάρτυς κάμινον· ἐν ᾗ δροσιζόμενος, Ὁ τῶν Πατέρων βοᾷς, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λύειν τὸν τόνον τῆς σῆς, ὁμολογίας σπεύδων, ὁ δολιόφρων τοῖς ἐγκάτοις σου, καχλάζοντα μόλυβδον, ἀνηλεῶς ἐκχέει· ἀλλ' ἐμφανῶς ἠσχύνθη.

Ἀποτμηθεὶς προθύμως, τὴν ἱεράν σου κάραν, ἐχθροῦ δολίου πολυμήχανον, κεφαλὴν διέκοψας, τῆς σῆς ἀνδρείας ξίφει, Μάρτυς Χριστοῦ Θεόφρον. Θεοτοκίον.

Γ"να φωναῖς αἰσίαις, ὑμνολογῶ σε Κόρη, παθῶν με ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ πονηρῶν λογισμῶν, κακώσαί με ζητούντων.

Ὠδὴ ἡ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Συμφερόντως τὴν σὴν ἐργαζόμενος, σωτηρίαν Χριστὸς Βονιφάτιε, ἀναζητῶντα λείψανα, καλλινίκων Μαρτύρων, σὲ ἐνισχύει, ὃ πιστῶς ἐπεζήτεις γενήσεσθαι.

Μακαρία δεσποίνη μακάριος, θησαυρὸς ἀπεδόθης μακάριε· ᾧ πλουτισθεῖσα ἔψαλλε, γηθομένη καρδίᾳ· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν σπουδῇ τὸ ἀοίδιμον γύναιον, ἀνεγεῖρον Ναὸν ἱερώτατον, σὲ ἐν αὐτῷ κατέθετο, πεφυκότα τῆς Θείας, ναὸν Τριάδος, ἀθλοφόρε Χριστοῦ Βονιφάτιε.

Νεκρωθεὶς δὶ ἀγάπην τοῦ Κτίσαντος, τοὺς νεκρώσει παθῶν ὑποπίπτοντας, ζωοποιῷ πρεσβείᾳ σου, ἰατρεύεις βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ τὴν ἁγνὴν ὁ ὑπέρθεος, κατελθὼν ὡς περ οἶδε σεσάρκωται, καὶ τὸς βροτὸς ἐθέωσε, μελῳδοῦντας Παρθένε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
» ταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοῦσά σε φόρτον ἱερὸν ἠγάλλετο, ἐκβοῶσα ἡ ἀείμνηστος· Δοῦλον ἐκπέμψασά σε μάκαρ, δεσπότην ἀληθῆ ὑποδέδεγμαι, δουλείας με κακῶν ἐκλυτρούμενον, σαῖς εὐπροσδέκτοις παρακλήσεσιν.

Ὡς κρίνον ποικίλαισι νοηταῖς ἐξήνθησας, τῶν Μαρτύρων Βονιφάτιε· φοίνιξ καθάπερ ἀνυψώθης· ὡς Κέδρος ἐγνωρίσθης πυρίπνοος· ὡράθης ἐκλεκτὴ ὡς κυπάρισσος, εὐωδιάζουσα ψυχὰς ἡμῶν.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἀνέτειλεν, Ἀθλοφόρε ὥσπερ ἥλιος, φέγγει ἐνθέων χαρισμάτων, φωτίζουσα ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε, παθῶν τε τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνουσα, Μάρτυς Θεόφρον ἀξιάγαστε.

Ἥλιος καθάπερ ἐκ Δυσμῶν ἀνέτειλας, καὶ Ἑῴας πόλιν ἔφθασας, ἔνθα καὶ δὺς τῷ μαρτυρίῳ, πρὸς κρείττονα ζωὴν ἀνατέταλκας, καὶ Ῥώμην τὴν περίβλεπτον ἔφθασας, ταύτην τειχίζων σαῖς δεήσεσι. Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῷ Πανάμωμε, τὸν ἐν σκότει συνεχόμενον, τῆς ἁμαρτίας Θεοτόκε, καὶ δίδου ἐν ἡμέρᾳ πορεύεσθαι, ἐνθέων προσταγμάτων Θεόνυμφε, ὅπως ὑμνῶ σε τὴν πανύμνητον.

Δημοσίευση Βρμοσικε
Κεντρική Δημοτική Βιβλιοθήκη Λιξουριού
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ὁ Εἱρμός.

» Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Ἀπὸ ταύτης ἀρχόμεθα τῶν Προεορτίων τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν τύχῃ ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου ψάλλεται τῇ ιϑ'. ὅ ἐστι τῷ πρὸ αὐτῆς Σαββάτῳ. Ἀπόστολον δὲ καὶ Εὐαγγέλιον λέγομεν Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἰστέον δέ, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον σχολάζει ἡ Παρακλητικὴ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῶν Ἁγίων Θεοφανείων· τουτέστιν, ἕως τῆς ιδ'. Ἰανουαρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Προεόρτια Στιχηρὰ ἰδιόμελα τρία.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Προεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὴν Παρθένον, τοῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς, ἐπειγομένην τίκτειν ἐν Σπηλαίῳ, τὸν τῶν ὅλων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν· οὗ Ἰωσὴφ, κατιδὼν τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρέφος σπαργανούμενον· ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων, Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Προεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον· ἤνοικται γὰρ ἡ Ἐδὲμ, ἐκ Παρθένου ἁγνῆς Θεοῦ προερχομένου, πέλοντος τελείου τοῦ αὐτοῦ, ἐν θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι. Διὸ κράξωμεν· Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος· Ἅγιος Ἰσχυρὸς, ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθείς· Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα. Τριὰς Ἁγία, δόξα σοι.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Ἄκουε οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ ὢν γίνεται ὃ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται· ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ Θεοφόρος καλούμενος ἀξίως, ὅτε ὁ Δεσπότης σε, μάκαρ Ἰγνάτιε, ὡς συμπαθὴς ἠγκαλίσατο, φιλοσοφίας, τῆς ἀνωτάτω φαίνων τὰ δόγματα, τότε τὴν πολύφωτον αἴγλην εἰσδεδεξαι, καθάπερ σπόγγος τὰ νάματα, ἐκ τῆς ἀβύσσου, τῶν φωτισμάτων ἀνιμησάμενος· ὅθεν κατ' ἴχνος ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ τετρωμένος ἀγάπῃ τῇ τελείᾳ, ὅτε ὁ πρηστήριος, ἔρως ἀνέφλεγε, σοῦ τὴν ψυχὴν ἱερώτατε, πρὸν τὸν Δεσπότην, σὲ κατεπείγων Πάτερ πορεύεσθαι, τότε τὸν ἀοίδιμον, λόγον ἐβόησας· Σῖτος ὑπάρχω τοῦ Κτίσαντος, καὶ δι' ὀδόντων, δεῖ με θηρίων πάντως ἀλήθεσθαι, ἵνα τῷ Λόγῳ καθαρώτατος, ἄρτος φανῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συνεσταυρώθης Χριστῷ Ἱεροφάντορ, ὅτε τὸν Θεόπνευστον λόγον ἀνέκραξας· Ὁ ἐμὸς ἔρως ἐσταύρωται, καὶ κοινωνῆσαι, τούτῳ τοῦ πάθους λίαν ἐπείγομαι· ἐντεῦθεν Ἰγνάτιε, καθάπερ ἥλιος, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, ἐπὶ τὴν Δύσιν, καταφωτίζων μάκαρ διέδραμες, καὶ βασιλείας διαδήματι, ἐκοσμήθης Χριστῷ προσαγόμενος· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὸν τὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐνστερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσω τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τε-

ΧΡΗΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

λειωθῆναι δι' αἵματος· διὸ σῖτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου γεωργοῦ, δι' ὀδόντων θηρίων ἠλέσθης, καὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ὑπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· Φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον Ὕμνον μελῳδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα Προεόρτια. Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ Θεῖον Σπήλαιον, ἐν ᾧ Θεὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ Ἀπειράνδρου Ἁγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἀνδρέου Πυροῦ, ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, πιστῶς προεορτάσωμεν· καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον, ὡς ἀστέρα προβαλλόμενοι, μαγικὰς δοξολογίας, μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν· Ἦλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐκ παρθενικῆς νηδύος, πιστοὺς ἀνακαλέσασθαι.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Κυπριανοῦ, Αὐτόμελον.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ, ἡ Πόλις ἡ ἁγία, τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, εὐτρέπισον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ Θεῖον τίκτεται.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α'. Τοῦ Στουδίτου.

Ὢ τῆς ξερρᾶς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, ἀξιομακάριστε Ἰγνάτιε! σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως σὸν ἐραστήν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἔφεσιν, ἔλεγες· Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόϋλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί, ἔνδοθέν μοι λέγον· Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα· Ὅθεν θείῳ Πνεύματι πυρπολούμενος, θῆρας ἠρέθισας, κόσμῳ σε θάττον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον παραπέμψαι Χριστόν· ὃν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ· ἠνοίκται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ· εὐτρεπίζου Ἐφραθὰ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γὰρ, ἡ ἐκείνης γαστὴρ, ἐδείχθη νοητὸς, ἐν ᾧ τὸ Θεῖον φυτόν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ Προεόρτιον, Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Τριῳδιον ψαλλόμενον ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῇ δευτέρᾳ (*).

Ὠδὴ α', Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν,
» θείῳ αὐτοῦ προσάγματι, ἀναξηράνα-
» τι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην
» λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως
» γὰρ δεδόξασται.

Ἡ ἀπόῤῥητος, Λόγου Θεοῦ καταβασις, ὅπερ αὐτὸς Θεάνθρωπος, Χριστὸς γινώσκεται, τὸ Θεὸς οὐχ ἁρπαγμὸν, εἶναι ἡγησά-

(*) Τὸ παρὸν Τριῴδιον, ἐν τῷ Κουτλουμουσιανῷ Χειρογράφῳ, ἐπιγράφεται Ποίημα Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ. Εἰς τοῦτον ἀποδίδονται καὶ τὰ ἐν τῇ Δ'. πρὸ τοῦ Μ. Κανόνος προσόμοια, Ἅπας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν, κτλ. κατὰ τὴν ὑποσημείωσιν ἐν τῷ περὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Τυπικῷ, Ἀριθ. ϛ'. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἀλλάτιος (Προλόγ. ἐν ἀρχῇ τοῦ Σεπτεμβ. §. 8) οὐ συναριθμεῖ τὸν Μεταφραστὴν εἰς τὸν καταλογον τῶν Ὑμνογράφων, ἀλλὰ λέγει ἁπλῶς, Συμεὼν μοναχὸς, φαίνεται ὅτι τοῦ Συμεὼν τούτου, καὶ οὐχὶ τοῦ Μεταφραστοῦ ἐστὶ ποίημα καὶ τὸ παρὸν, ἐπομένως δὲ καὶ τὰ ἑφεξῆς Τριῴδια.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

μενος, ἔρχεται δούλου μορφὴν, ἀναδεξάμενος, Κόρης ἁγνῆς Θεόπαιδος.

Διακονῆσαι, Χριστὸς ἑκὼν προέρχεται, οὗ τὴν μορφὴν ὁ πλαςουργὸς νῦν ὑποδύεται, τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι, ξένην ἀνάπλασιν, καὶ ἀναγέννησιν, ὡς εὔσπλαγχνος δωρούμενος.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον
» ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τρα-
» φὲν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ· ἀειζώου
» δὲ ἐκμαρανθείσης φλογὸς, διαιωνίζων ὕμνος
» ἀνεμέλπετο· Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα
» ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τοῖς μου πάντας συγγενεῖς, ἄρτι θήσομαι, εἰ τὰς ἐμὰς ἐντολὰς τηρήσετε, φησὶν ὁ Χριστὸς ἀνθρώποις, ἐκ μήτρας Ἁγνῆς, προερχόμενος· οἷς τὴν εἰρήνην διδοὺς, τὰ ταπεινὰ φρονεῖν νῦν ὑποτίθεται, καὶ Κύριον γινώσκειν τοῦτον καὶ ψάλλειν· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταξεως ἔμπαλιν ἐν σοὶ, σαρκικῆς ἐστιν ὁ τόκος Λόγε Θεοῦ· οὐχ αἷμα γὰρ, καὶ σὰρξ σὴν ἁγίαν συνίστησιν, ἀλλὰ Πνεύματος Ἁγίου παρουσία, καὶ τοῦ Ὑψίστου θεία ἐπισκίασις· καὶ Κύριον γινώσκοντές σε ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐμεγάλυνας Χριστὲ, τὴν τεκοῦσάν σε
» Θεοτόκον· ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν,
» ὁμοιοπαθὲς ἡμῖν περιέθω σῶμα, τὸ τῶν ἡμε-
» τέρων λυτήριον ἀμπλακημάτων· ταύτην μα-
» καρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι ἐπαξίως, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, γνώμην ἀναλάβωμεν ἔμφρονα· καὶ γὰρ ἀῤῥυπάρως προέρχεται σάρκα φορέσαι, καὶ πᾶσι δωρήσασθαι, θείαν διὰ Πνεύματος ἀνάπλασιν.

Ἀφορῶντες εἰς Χριστὸν, ταπεινούμενον ὑψωθῶμεν, ἐκ χαμαιζήλων παθῶν· ζήλῳ δὲ καλῷ μὴ φρονεῖν ὑψηλὰ, πίστει παιδευθέντες, ἐν πνεύματι ταπεινωθῶμεν· ὅπως τὸν τικτόμενον, ἐν ὑψοποιοῖς ἔργοις ὑψώσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος ά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁκλίνας οὐρανοὺς, καὶ Παρθένῳ οἰκήσας, προέρχεται σαρκὶ, Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ, τεχθῆναι καθὼς γέγραπται, ὁραθῆναί τε νήπιος, ὁ τὰ νήπια, ζωογονῶν ἐν τῇ μήτρᾳ· τούτῳ χαίροντες, νῦν ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐθύτητι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν δευτέραν Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ὅμοιον.

Ἀγάλλου ἡ Σιών· Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ὁ πάντων συνοχεὺς, τὸν Ἀστέρα προπέμψας, μηνύει τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος· οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς·

Ἄδει ταῦτα προεόρτια, ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Ὁ Εἱρμός.

» Ὠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες, θεῷ τῷ
» ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι
» ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδό-
» ξασται.

Τροπάριον.

Ἀρξώμεθα σήμερον, προεορτάζειν, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, τοῦ τεχθέντος σώματι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Δεσμῶν ἀπολύων με, τῆς ἁμαρτίας, σπαργάνοις εἱλίσσεται, καὶ ἐν φάτνῃ τίθεται, βρέφος ὁρώμενος, ὁ προαιώνιος Θεός. Δόξα τῷ κράτει αὐτοῦ.

Ἐδὲμ διανοίγεται, σοῦ τικτομένου, ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ἐν τῇ πόλει Δέσποτα, τῇ Βηθλεὲμ ἐν σαρκί. Ὑμνολογοῦμεν τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται, τοῦ Ἡσαΐου, ἡ πρόῤῥησις Πάναγνε· τοῦ τεκεῖν τὸν ἄχρονον, ἐν Σπηλαίῳ γὰρ Υἱὸν, ἐλήλυθας· πᾶσα ἡ γῆ διὸ εὐφραίνεται.

ΑΝΟΙΚΤΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λήξουριου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου· ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Φαιδρῶς ἑορτάζοντες, εὐωχηθῶμεν, ὁ Μάρτυς Ἰγνάτιος, ἱερῶς προτρέπεται, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ἐπὶ τὴν ἄθλησιν αὐτοῦ, τὴν πολυΰμνητον.

Τὴν ἔνδοξον μνήμην σου, πάντες τιμῶμεν, παμμάκαρ Ἰγνάτιε, καὶ ψαλμοῖς γεραίρομεν, τὸν στεφανώσαντα, τὴν πάνσεπτόν σου κορυφήν, θεομακάριστε.

Φωστὴρ διαυγέστατος, τῆς Ἐκκλησίας, ὑπάρχων Ἰγνάτιε, καταλάμπεις ἅπαντα, τῆς γῆς τὰ πέρατα, καὶ τὴν ἑσπέραν δᾳδουχεῖς, ἐκ τῆς Ἑῴας ἐλθών.

Τοῦ Παύλου μιμούμενος, τοὺς κατὰ τόπον, κινδύνους Ἰγνάτιε, καὶ ὑπάρχων δέσμιος, οὐ κατενάρκησας, ϛηρίζων γράμμασι πυκνοῖς, τὰς Ἐκκλησίας Χριστοῦ. Δόξα.

Τριὰς ὑπερούσιε, μία Θεότης, Μονὰς Τρισυπόστατε, τοὺς πιστῶς βοῶντάς σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Δημιουργέ, σῶσον ἐλέησον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐδὲμ εὐτρεπίσθητι· ἡ Ἐφραθὰ γάρ, τῷ Κτίσῃ ἡτοίμασται, γεννηθῆναι μέλλοντι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν, οἱ οἰκοδομοῦν-
» τες, ὗτος ἐγεννήθη, εἰς κεφαλὴν γωνίας·
» αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ ἐστερέωσε Χρι-
» στὸς, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, ἣν ἐξ ἐθνῶν
» ἐξηγοράσατο.

Τροπάριον.

Ταύτην τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, γνοὺς ὁ Ἡσαΐας, Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐμφανῶς προλέγει· Παιδίον ἐκ Παρθένου, γεννᾶται ὁ Κύριος, εἰς ἀναγέννησιν ἡμῶν· οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Ἄρρον ἤδη ἀνατέταλκεν, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ὅπερ ἐπιγνόντες, Βασιλεῖς κινήσεις, ἀνατολῶν ποιοῦνται, καὶ φθάσαι ἐπείγονται, ὅπως θεάσωνται Χριστὸν, ἐν Βηθλεὲμ σαρκὶ τικτόμενον.

Ὕμνον πᾶσα προεόρτιαν, προσαδέτω κτίσις, τῷ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι· καὶ νῦν ἐκ τῆς Παρθένου, ἀῤῥήτως ἐκλάμποντι, καὶ τικτομένῳ σαρκικῶς, ἐν Βηθλεὲμ δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τύπος ἱερᾶς ἀθλήσεως, ἀνεδείχθης μάκαρ, ϛήλη καρτερίας, καὶ κανὼν ἀνδρείας, καὶ στύλος Ἐκκλησίας, καὶ Πίστεως ἔρεισμα, καὶ ἀρετῆς ὑπογραμμὸς, ἄθλοις σεπτοῖς στεφανωθεὶς ἐν Χριστῷ.

Ὄντως φερωνύμως κέκλησαι, Θεοφόρος Πάτερ· νήπιος γὰρ ἔτι, κομιδῇ ὑπάρχων, εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου, φερόμενος ἵστασο, ἀναφωνοῦντος πρὸς ἡμᾶς· Γίνεσθέ μοι ὡς τὸ παιδίον τοῦτο.

Ποῖος τόπος οὐχ ἡγίασται, τοῖς παθήμασί σου; ποία παροικία, οὐκ ἐγνώσθης Μάρτυς; ἢ ποία φυλακή σε, σχεδὸν οὐκ ἐδέξατο, δέσμιον Μάρτυρα Χριστοῦ; ζῆλος γάρ σε θεῖον ἠρέθιζε.

Σῖτος καθαρὸς Θεῷ ἡμῶν, ἀνεβόας πέλων, σπεύδω ἀλεσθῆναι, ὑπὸ θηρῶν ἀγρίων· θλασθήτω τὰ ὀστᾶ μου, βρωθήτω τὰ μέλη μου, καὶ βρῶμα γένωμαι θηρῶν· ἵνα Χριστῷ καθαρὸς ἄρτος ὀφθῶ.

Ξένον Μαρτυρίου σταδιον, ἱερῶς ἀνύσας, ξένην παρὰ πάντας, τοὺς προηθληκότας, ἀνδρείαν ἐπεδείξω, τῷ πόθῳ πυρούμενος, τοῦ ἀνενδότου ἐραστοῦ, ὅς τις ὡς πῦρ τὴν σὴν ἀνῆπτε ψυχήν.

Ζέων εἰς ἀεὶ τῷ πνεύματι, ὁ Ἱερομάρτυς, ἔκραζε σὺν πόθῳ, ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων· Χριστὸν διώκω χαίρων, Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκ ἔτι μὲν ἐγώ, ζῇ δὲ φησὶν, ἐν ἐμοὶ μόνος Χριστός. Δόξα.

Μίαν προσκυνῶ Θεότητα, ὡς ἀρχὴν καὶ τέλος, πάντων τε τῶν ὄντων, καὶ τῶν γενησομένων, Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν ἀχρόνως γεννητὸν, Πνεῦμα εὐθὲς ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρός. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεῦρο Ἡσαΐα βόησον· Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἔχει ἐν κοιλίᾳ, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου, καὶ τίκτει ἐν Σπηλαίῳ· καὶ ἔσται τὸ ὄνομα, τοῦ τικτομένου Ἰησοῦ, Θεὸς μεθ' ἡμῶν, Ἐμμανουὴλ Σαβαὼθ.

Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀ-

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

πορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ὁ Οἶκος.

Ἱεραὶ Προφητῶν ῥήσεις τὸ πέρας δέχονται· ἡ Παρθένος ἰδοὺ, τίκτει Θεὸν ἐν σαρκὶ, Βηθλεὲμ ἐν πόλει, ἔνδον τοῦ Σπηλαίου· ἡ κτίσις πᾶσα καταπλυτίσθητι, ἀγάλλου, καὶ χόρευε· μετὰ τῶν δήλων συναναῤῥέφεσθαι, πάντων ὁ Δεσπότης παραγέγονε, τῆς δεσποτείας τοῦ ἀλλοτρίου ἀπολυτρούμενος ἡμᾶς, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ· καὶ ὁρᾶται ὡς βρέφος σπαργανούμενον ἐν φάτνῃ, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξ Ἑῴας ἐκλάμψας ὥσπερ ἀστὴρ, καὶ ἀκτῖσι τῶν λόγων λαμπαδουχῶν, τὸν κόσμον ἐφώτισας, καὶ τὸ σκότος ἐμείωσας, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὸν δρόμον, γενναίως διήνυσας, ὑπομείνας κινδύνους, ἐν ἔθνεσί τε καὶ πόλεσιν· ὅθεν καὶ ὡς σῖτος, τῶν θηρῶν τοῖς ὀδοῦσιν, ἠλέσθης γενόμενος, προσφορὰ τῷ Κυρίῳ σου. Θεοφόρε Ἰγνάτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Χειροθετούμενος, ὑπὸ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐγκατελάμπρυνας, τὴν ἱεράν σου στολὴν, καὶ μαρτυρίῳ ἀληθῶς, ἐπέτυχες Θεοφόρε· θῆρας γὰρ ἠρέθισας, ἐκ τοῦ κόσμου χωρίσαι σε, Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν θεσπέσιον ἔνδοξε· διὸ καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπλήρωσας, Πάτερ ἀξίως τὸ μαρτύριον. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὅμοιον.

Χαρᾶς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γὰρ, γεννᾷν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· ὢ θαύματος ἀνερμηνεύτου! ἄρχεται ὁ Ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ Ἄσαρκος. Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἡ κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀβ-
» βακοὺμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκή-
» ρυττες βοῶν· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπι-
» γνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀνα-
» δειχθήσῃ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ ὄρη οἱ βουνοί τε, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ, ποταμοὶ καὶ θάλασσαι, καὶ ἅπασα πνοὴ, ἐν εὐφροσύνῃ σκιρτήσατε· νῦν ἐγγίζει, ἡ σωτηρία Ἰησοῦς ἐκ τῆς Παρθένου, πόλει Βηθλεὲμ ἀποτίκτεσθαι.

Ἀνάλαβε Προφῆτα, Ψαλτήριον Δαυΐδ, καὶ μελῴδει Πνεύματι, Ἁγίῳ ἐμφανῶς· ἐκ τῆς Παρθένου γεγέννηται ἀσυγχύτως, πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ γαστρὸς Πατρὸς ἐκλάμψας, Κύριος τῆς δόξης Χριστὸς ὁ Θεός.

Πῶς δέξεταί σε Λόγε, τικτόμενον σαρκὶ, Σπήλαιον σμικρότατον, καὶ λίαν εὐτελές; πῶς εἰληθήσῃ σπαργάνοις ὁ περιβάλλων, πόλον νεφέλαις; πῶς ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, ἐπανακλιθήσῃ ὡς νήπιον;

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ἐφαίδρυνας τῇ αἴγλῃ, τῶν ἄθλων σου τὴν γῆν, ἱερὲ Ἰγνάτιε, δεσμώτης ἁπαχθείς· διαδραμὼν γὰρ ὡς ἥλιος ταῖς ἀκτῖσι, τὸ μαρτυρίου τὴν Ἑσπέραν ἐξ Ἑῴας, πᾶσαν δᾳδουχῶν κατεφώτισας.

Ὡς Παῦλος δεδεμένος, θηρίοις λογικοῖς, ἐπὶ Ῥώμην ἔτρεχες, Ἰγνάτιε σοφέ· ἀλλ' οὐκ ἐπαύσω καὶ δέσμιος ὢν ϛηρίζων, τὰς Ἐκκλησίας ἐπιστέλλων κατὰ πόλιν, πᾶσι τοῖς Χριστοῦ Ἱεράρχαις θαῤῥεῖν.

Θηρίων μοι γενέσθω, τὰ στόματα σφαγὴ, καὶ γαστέρες μνήματα, ἐβόας Ἀθλητά· μηδεὶς ὀχλείτω, μηδείς μου θρύψει τὸν τόνον· ἐγὼ γὰρ σπεύδω ἀλεσθῆναι ὡς περ σῖτος, καὶ ἄρτος εὑρεθῆναι Θεοῦ καθαρός.

Χριστοῦ σπεύδω γενέσθαι, Χριστοῦ μόνου ἐρῶ· ὅλος γὰρ Χριστοῦ εἰμι, ἐβόας Ἀθλητά· αὐτὸν διώκω, αὐτὸν ἐπείγομαι φθάσαι· καὶ διὰ τοῦτο πῦρ καὶ ξίφος καὶ θηρία, πάντα καρτερῶ, ἵνα τύχω αὐτοῦ.

Διήνυσας τὸ σκάμμα, ζεούσῃ τῇ ψυχῇ, Μάρτυς καρτερόψυχε, τῷ ἔρωτι τρωθείς, τοῦ ἐραστοῦ σου· Χριστὸς γὰρ ἦν σοι ὁ ἔρως· ὃν ἀναπνέων καὶ διώκων ἐκαρτέρεις, πάντων τῶν δεινῶν τὰ ἐπίπονα.

Δόξα.

Τριάδα ἐν Μονάδι, δοξάσωμεν πιστοὶ, ἀσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν· Ἡ ἐν Μονάδι Τριὰς Ἁγία προσκυνουμένη, καὶ ἐν Τριάδι ὑμνουμένη ἀσυγχύτως, δόξα σοι Τριὰς ὁμοούσιε.

Δημοκρίτειο Κέντρο Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σπηλαίῳ ὑπογαίῳ, τεχθῆναι δι' ἡμᾶς. Θεὸς ὢν ἠξίωσας, πτωχεύσας Ἀγαθὲ, τὴν ἡμετέραν πτωχείαν δι' εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἐκ Παρθένου προελθὼν σεσαρκωμένος, μείνας εἷς Υἱὸς ἐκ Πατρὸς καὶ Μητρός.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Υἱὲ τοῦ Θεοῦ· » ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκο- » μεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· ὅτι Θεὸς ζών- » των, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Ῥανάτωσαν γηθόμεναι, νεφέλαι γλυκασμόν· ἤδη γὰρ ἐγγίζει ὁ Κύριος, ἀποτεχθῆναι ὡς περ νήπιον, ἐκ τῆς Ἁγνῆς Παρθένου, ἐν εὐτελεῖ Σπηλαίῳ.

Οἱ Θεῖοι νῦν σκιρτήσατε, Προφῆται τοῦ Θεοῦ· ἥκει γὰρ Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, ἀποπληρῶσαι τὰ κηρύγματα, ὑμῶν τῆς Θείας γλώσσης, τικτόμενος ὡς βρέφος.

Ἐδὲμ πάλαι κλεισθεῖσά μοι, ἀνοίχθητι λοιπὸν, βλέπουσα Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα, καὶ ἐν τῇ πόλει ὡς εὐδόκησε, τῆς Βηθλεὲμ ἐκ Κόρης, τικτόμενον Παρθένου.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπε, σοφὸς Ἀρχιερεὺς, ὅσιος πιστὸς ἀμίαντος ἄκακος, βοῶν ὁ Παῦλος προϋπέγραφε, τὴν ἱερὰν εἰκόνα, τῶν ἱερῶν σου τρόπων.

Κανόνα ἀπαράτρωτον, καὶ τύπον εὐσεβῆ, ἔχοντες τὴν σὴν τῷ βίῳ ἀκρόπολιν, πρὸς ταύτην Πάτερ ἀναγόμεθα, οἱ τῆς ἀρχαίας δόξης, τυχεῖν ἐπιποθοῦντες.

Τὰ Παύλου κατορθώματα, ζηλώσας εὐσεβῶς, ὅλους τοὺς αὐτοῦ κινδύνους ὑπέμεινας, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε, τὸ τῆς Ἑῴας φέγγος, καὶ τῆς Ἑσπέρας ἄστρον.

Δεσμώτης ἀπαγόμενος, παθεῖν Ἀρχιερεῦ, δέσμιος Χριστοῦ, Ἰγνάτιε ἔγραφες, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ ταῖς πόλεσιν, ἐπιστηρίζων πάντας, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ.

Ὡς στύλος καὶ ἑδραίωμα, καὶ πρόβολος ἡμῶν, Μάρτυς καὶ Ποιμὴν, ἀσάλευτον φύλαττε, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ, τῆς Χριστοῦ ἀληθείας.

Δόξα.

Τριάδος τὸ ὁμότιμον, ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ, μίαν προσφυῶς, δοξάζων Θεότητα, τρισὶ προσώποις ἀδιαίρετον, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, ἀεὶ γνωριζομένην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸς ἀνθρώποις ὅμοιος, γενόμενος ἐκ σοῦ, βρέφος δι' ἡμᾶς, γεννᾶται Θεόνυμφε, καὶ μένει ὅλως ἀναλλοίωτος, καὶ ἐν σαρκὶ ὁρᾶται, Θεὸς ἐνανθρωπήσας.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ· » Τὴν ζωήν μου ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθο- » ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, κρά- » ζοντα· Δόξα σοι.

Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οὐράνιον δηλοῖ, Βασιλέα δι' ἡμᾶς, δι' ἀστέρος φαεινοῦ, τικτόμενον, τοῖς Ἀστρολόγοις, νῦν ἐν τῇ πόλει Δαυΐδ.

Ῥητορεύει καὶ βοᾷ, ὁ Προφήτης ἐμφανῶς· Οἶκος σὺ τῷ Ἐφραθὰ, Βηθλεὲμ ἐν ᾗ Θεὸς, ὀφθήσεται, ἐκ τῆς Παρθένου, σκίρτα καὶ χόρευε.

Ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, Κόρη τίκτει ἐμφανῶς, τὸν Θεὸν τὸν τοῦ παντὸς, Ποιητὴν καὶ ὡς βροτὸν, εἰλήσασα, σπαργάνοις φάτνῃ, ἐπανακλίνει αὐτόν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ὡς τὸν ὄντως ἐραστὴν, ἀγαπήσας ἀκλινῶς, καὶ τὸ πῦρ τὸ πρὸς αὐτὸν, ἀναφλέξας νοερῶς, Ἰγνάτιε, τὸ ὕδωρ ἔσχες, ἐν σοὶ τὸ ζῶν καὶ λαλοῦν.

Εἰ καὶ ἔπιες Χριστοῦ, τὸ ποτήριον καινὸν, ἀλλ' ἐνέμεινας διψῶν, τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν, καὶ ἔκραζες· Οὐδέν μοι ταῦτα, πρὸς τὸ τυχεῖν με τοῦ ζῆν.

Τὸ μαρτύριον τῆς σῆς, συνειδήσεως πληρῶν, οὐκ ἐνάρκησας ὁρῶν, τῶν θηρίων τὰς ὁρμὰς, οὐκ ἔπτηξας, ὡς σῖτος μέλλων, μύλαις ἀληθεσθαι.

Ὑπερζέων Ἀθλητὰ, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν, ὡς εἰς δρόσον πρωϊνὴν, ἀνέτρεχες, ἐκεῖνο φθάσαι, τὸ ὄντως ὂν ἐραστόν.

Τοὺς μακρούς σου πειρασμοὺς, καὶ τὰ ἄλυτα δεσμὰ, τοὺς ἐν Ῥώμῃ σπαραγμοὺς, καὶ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν, οὐδὲν ἡγοῦ, Ἱερομάρτυς, διὰ τὸν σὸν ἐραστήν.

Δόξα.

Ὑπερούσιε Τριὰς, ὑπεράγαθε Μονὰς, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας, τὸ θεῖον κράτος σου.

Δημοσιεύσεις Βιβλιοθήκης
Ακαδημία Κεντρικής Βιβλιοθήκη Αλεξανδρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐτρεπίζου Βηθλεέμ, ἑτοιμάζου Ἐφραθά· ὁ Ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, καὶ Ἀπάτωρ ἐκ Μητρὸς, βαστάζεται, κυοφορεῖται, τίκτεται σώζων ἡμᾶς.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα· τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφῆσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι· διὰ τοῦτο θεοφόρος, προσηγορεύθης Ἰγνάτιε ἔνδοξε. Ὁ Οἶκος.

Ἀβραὰμ μὲν ποτὲ τὸν υἱὸν ἐθυσίαζε, τὴν σφαγὴν προτυπῶν τοῦ τὰ πάντα κατέχοντος, καὶ νῦν ἐν Σπηλαίῳ σπεύδοντος τεχθῆναι· σὺ δὲ, θεόφρον, ὅλον προσήγαγες σαυτὸν, ὡς περ σφάγιον· καὶ τῶν θηρίων βρῶμα γενόμενος, σῖτος καθαρὸς ὤφθης τῷ Κτίστῃ σου, ἐν ἀποθήκαις ἐπουρανίαις διαιωνίζων ἀληθῶς, καὶ τοῦ σοῦ ἔρωτος τρυφῶν· δι' ὃν πάντα τὸν κόσμον καταλείψας, παμμάκαρ, θεοφόρος προσηγορεύθης, Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Στίχοι.

Λέουσιν, Ἰγνάτιε, δεῖπνον προὐτέθης,
Κοινωνὲ δείπνου μυστικοῦ, θάρσους λέον.

Εἰκάδι Ἰγνάτιος θάνε γαμφηλῆσι λεόντων. Οὗτος ἦν διάδοχος τῶν Ἀποστόλων, τῆς τῶν Ἀντιοχέων Ἐκκλησίας δεύτερος μετὰ Εὔοδον Ἐπίσκοπος καταστὰς, μαθητὴς γενόμενος Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἅμα Πολυκάρπῳ τῆς Σμυρνέων Ἐκκλησίας Προέδρῳ. Προσήχθη δὲ Τραϊανῷ τῷ βασιλεῖ, διαβαίνοντι ἐπὶ Πάρθους. Καὶ πολλὰ αὐτῷ διαλεχθεὶς, καὶ τὸ ἀμεταθετον αὐτοῦ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως γνωρίσας, αὐτίκα μολυβδίναις σφαίραις τύπτεται· καὶ τὰς χεῖρας ἁπλωθεὶς, πῦρ ὑποδέχεται· καὶ πυρείοις ἐλαίῳ λιπανθεῖσι τὰς πλευρὰς φλέγεται· ἐπ' ἀνθράκων ἵσταται· σιδηροῖς ὄνυξι ξέεται· Ἀνώτερος δὲ τούτων γενόμενος, ἀπεσάλη δεδεμένος ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν ἐν Ῥώμῃ, τοῖς θηρίοις γενέσθαι βορά.

Στηρίξας οὖν τὰς κατὰ πόλιν Ἐκκλησίας, ἐν αἷς διήρχετο, εἰς τὴν Ῥώμην ἀχθεὶς, προσηύξατο ὑπὸ τῶν θηρίων βρωθῆναι, ἵνα, φησὶν, ἄρτος γένωμαι καθαρὸς τῷ Θεῷ. Ὅθεν βληθεὶς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον, ὑπὸ τῶν ἀφεθέντων ἐπ' αὐτὸν λεόντων διεσπάσθη, καταλιπόντων μόνον τὰ παχύτερα τῶν ὀστέων αὐτοῦ· ἃ συλλεγέντα, ἀπεκομίσθησαν εἰς Ἀντιόχειαν.

Οὗτος δὲ ἦν ὁ μακάριος, ὃν, ἔτι νήπιον ὄντα, κρατῆσαι, φασὶ, τὸν Δεσπότην, καὶ ἐναγκαλισάμενον εἰπεῖν· Ἐὰν μήτις ταπεινώσῃ ἑαυτὸν, ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν· καὶ ὃς ἕνα τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· διὰ τοῦτο καὶ Θεοφόρος ἐκλήθη. Τοῦτον καὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις, ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλογονίου, γενομένου ἀπὸ Δικολόγου Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Φιλογόνιος ἐντολεὺς λίπει βίον,
Δραμὼν ἀρίστην ἐντολῶν Θεοῦ τρίβον.

Οὗτος ὁ μακάριος, τῇ μαθήσει τῶν Θείων Γραμμάτων ἐκδοθεὶς, ἀνάθημα τῷ Θεῷ ἐγένετο· διὰ πάσης γὰρ διελθὼν παιδεύσεως, ὡς μίαν ἁπάσας κατώρθωσεν. Ὅθεν λαμπρὸν ἐπεδείξατο βίον, καί τοι γυναῖκα ἔχων καὶ θυγατέρα, καὶ ἐν δικαστηρίοις στρεφόμενος, καὶ ἀνθρώποις ἀδικουμένοις συνηγορῶν, καὶ χεῖρα βοηθείας ὀρέγων. Οὗτος ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὡς εὐθέως ἐκεῖθεν ταύτης ἄξιος φανῆναι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ βήματος ἐπὶ βῆμα ἤγετο. Καὶ πρῶτον μὲν ἀνθρώποις συνηγόρει, τοὺς ἠδικημένους τῶν ἀδικούντων ἰσχυροτέρους ποιῶν· ἔπειτα δὲ τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἐνεχειρίσθη. Ὅταν δὲ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦτον ἀνήγετο, πολλὴ ἦν ἡ δυσκολία, ἄρτι τοῦ διωγμοῦ παυσαμένου, καὶ τῶν λειψάνων ἔτι μενόντων τῆς χαλεπωτάτης ζάλης, ἧς καὶ τάχα ἡ τῶν αἱρετικῶν ἐπαναστασις, ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα, ὑπὸ τῆς ἐκείνου σοφίας ἐνεκόπτετό τε καὶ ἐκωλύετο, καθὼς καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος, ἐγκωμίοις αὐτὸν τιμήσας, πλατύτερον τὰ περὶ αὐτοῦ ἐφιλοσόφησεν. Οὗτος θεαρέστως ποιμάνας τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον, καὶ ἀγ-

ΑΠΟΨΕΙΣ ΡΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

γελικῶς ἐπὶ γῆς βιώσας, καὶ διαπρέψας τῇ Ἀρχιερωσύνῃ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτὴρ, οὐχ
» ἥψατο, ὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε
» οἱ τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ
» εὐλόγων λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν
» Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐν σώματι δηλῶν, ἀνάδειξιν, ὁ Ἱερεμίας ἐκβοᾷ· Ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεὶς ὁ Θεὸς ὤφθη, ἐπιστήμης εὑρέτε πᾶσαν ὁδὸν, γεννηθεὶς ἐν Βηθλεὲμ ἐκ Μητρός.

Ἰδοὺ ἐκ ῥίζης ῥάβδος Ἰεσσαὶ, ἐβλάστησεν, ἄνθος ἀναθάλλουσα Χριστόν· καὶ ἐπ' αὐτῷ νῦν τικτομένῳ ἐν Σπηλαίῳ, Πνεῦμα ἀναπαύσεται, συνέσεως καὶ βουλῆς, καὶ θείας γνώσεως.

Ἀκουτισθῶμεν λόγων ἱερῶν· Ὁ Κύριος, τίκτεται Παιδίον δι' ἡμᾶς, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου ἐγεννήθη, καὶ καλεῖται Ἄγγελος, Βουλῆς μεγάλης Πατρὸς, ἄρχων εἰρήνης Χριστός.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔσχες πῦρ φιλόϋλον ἐν σοὶ, Ἰγνάτιε, ὕδωρ δὲ ζῶν μᾶλλον καὶ λαλοῦν· ὕδωρ καλοῦν· Δεῦρο ταχὺ πρὸς τὸν Πατέρα· ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, τὸ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μετοχετεῦον ἡμᾶς.

Οἱ τῶν θηρῶν ὀδόντες μοι φησὶ, γενέσθωσαν, ξίφη καὶ ῥομφαῖαι καὶ σφαγαί· τάφος δέ μοι τὰ τῶν λεόντων σπλάγχνα ἔξω, καὶ τὸ πῦρ νεμέσθω μου, πρὸ τῆς φθορᾶς, τῆς δορᾶς τὸ ἐγκατάλειμμα.

Τὸ ζῆν ἐμοὶ οὐκ ἔστιν ἐραστὸν, ἐν σώματι· πνεύματι γὰρ ζῆν ἐπιποθῶ· ἐμοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς ὁ θεῖος ἔρως· πρὸς αὐτὸν ἐπείγομαι, αὐτὸν φησὶν ἀγαπῶ, αὐτοῦ τυχεῖν προσδοκῶ.

Ἐμοὶ γλυκὺς ὁ θάνατος φησὶν, ἡδέα μοι, πάντα τὰ τῶν πόνων ἀλγεινὰ θῆρες τερπνοὶ, δρόσος τὸ πῦρ ἐστί μοι τοῦτο, εἰ τοῦ ζῆν ἀνθέξομαι· διὸ καὶ σπεύδω θανεῖν, ἵνα συζήσω Χριστῷ.

Δόξα.

Τριαδικὴν προσάξωμεν ᾠδὴν, δοξάζοντες, ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν, Πνεῦμα εὐθὲς, μοναδικὴν μίαν θεότητα, ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, κράζοντες, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ τοῖς Προφήταις πάλαι προρρηθεὶς, ἐγγίζει μοι, βρέφος ἐκ Παρθένου κυηθείς. Χαίρει Ἀδάμ· καὶ ἡ προμήτωρ Εὔα, τῶν ὠδίνων λέλυται· καὶ συγχορεύει Δαυῒδ, ὁ τῆς Παρθένου πατήρ.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι Στρα-
» τιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε
» Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοὶ,
» καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, ἐν ξένῳ τοκετῷ, σαφῶς εἰς τὰ ἴδια· δεξώμεθα αὐτόν· ὅπως ξενωθέντας Παραδείσου τρυφῆς, πάλιν οἰκειώσῃ, τικτόμενος Σπηλαίῳ.

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις, ἡμῶν ἐπιδημεῖ· ἠχήσωμεν ᾄσματα, χαρμόσυνα σπουδῇ, καὶ ᾄσωμεν μέλη προεόρτια, τῷ ἐν σμικροτάτῳ, χωρουμένῳ Σπηλαίῳ.

Ὡς ὤμοσε Κύριος, πεπλήρωκεν ἰδοὺ, ἐκ σπέρματος δοὺς ἡμῖν, Δαυῒδ τὴν ἑαυτοῦ, Μητέρα Παρθένον ἐξ ἧς βρέφος, σαρκὶ ἐτέχθη ἐν πόλει, Βηθλεὲμ ὑπὲρ λόγον.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ὑμνείσθω Ἰγνάτιος, ὁ μέγας Ἱερεὺς, διττῶς στεφανούμενος, ὡς Μάρτυς καὶ Ποιμήν· ἀθλήσας γὰρ ὅτος, διὰ ἀγάπην Θεοῦ, ἐρῶν τοῦ ἐρᾶσθαι, παθεῖν οὐ παρητεῖτο.

Διψῶν τὸ ποτήριον, τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ, δεσμώτης ἀνέτρεχες, Ἰγνάτιε σοφέ· καὶ φθάσας τὸ σκάμμα, οὐκ ἐπαύσω βοῶν· Διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δρόμοις τῆς πίστεως, ὡς ἥλιος τὴν γῆν, γενναίως διέδραμες, ἀπ' ἄκρων οὐρανοῦ· καὶ δύνας ἀδύτως, ἀπὸ γῆς εἰς Χριστὸν, τὸ φῶς συναστράπτεις, αὐτῷ τῆς ἀφθαρσίας (*).

Δεσμοῖς κατεχόμενος, διῴδευσας τὴν γῆν, μυρίσας τοῖς ἄθλοις σου, ἡμᾶς τοὺς ἐν αὐτῇ· καὶ νῦν μετὰ τέλος, ὡς περ κρίνον ἀγροῦ, καὶ κρίνον πεδίου, ἡμᾶς εὐωδιάζεις.

Δόξα.

Μονὰς οὐσιότητι, ὑμνείσθω ἡ Τριάς· Τριὰς ὑποστάσεσι, τιμάσθω ἡ Μονάς· ὡς μία τῇ φύσει, τοῖς προσώποις δὲ τρεῖς, οὐ διαιρουμένη, οὐ συναλοιφομένη.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει οὕτως· ἀστράπτεις τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τῆς ἀφθαρσίας.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἄῤῥον ἀνέτειλε, Χριστὸς ἐν Ἰακὼβ, καὶ Μάγοι συντρέχουσιν, ἐν πόλει Βηθλεὲμ, ὑμνῆσαι τιμῆσαι, προσκυνῆσαι αὐτῷ, τεχθέντι ἐκ μήτρας, ἁγνῆς τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀέννaον, τὴν » φωτοφόρον Λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν » Ναὸν τὸν ἅγιον, τὴν Σκηνὴν τὴν πάγχρυσον, » τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, » τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Σὺν Πατριάρχαις Δικαίοις τε ἅπασι, καὶ τοῖς Ἁγίοις Προφήταις σκιρτήσωμεν· ἐκ Παρθένου Κύριος, Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις, ὁ φωτισμὸς ἡ ζωὴ ἡ σωτηρία, νῦν ἐν τῇ πόλει Δαυὶδ ἀποτίκτεται.

Ἤδη τῆς Θείας τοῦ Λόγου σαρκώσεως, πᾶσιν ἠνοίχθη σαφῶς τὰ προπύλαια· οὐρανοὶ ἀγάλλεσθε, Ἄγγελοι σκιρτήσατε, καὶ εὐφραινέσθω ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις, μετὰ Ποιμένων καὶ Μάγων ἐν πνεύματι.

Φέρει Χριστὸν ὥσπερ μύρον ἀκένωτον, τὸ νοητὸν ἡ Παρθένος ἀλάβαστρον, καὶ τοῦτο προέρχεται, ἐν Σπηλαίῳ Πνεύματι, ἀποκενῶσαι σαφῶς, ὅπως πληρώσῃ, τῆς εὐωδίας αὐτοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ὁ Θεοφόρος ἡμᾶς εἱστιάσατο, τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ ἄθλους προθεὶς ἡμῖν· Δεῦτε φιλομάρτυρες, ἱερῶς δρεψάμενοι, τὰ μυστικὰ τῶν τερπνῶν ᾀσμάτων ἄνθη, τὰς κορυφὰς ἑαυτῶν στεφανώσωμεν.

Τὴν ἱεράν σου στολὴν Ἱερώτατε, ἱερωτέραν εἰργάσω τοῖς ἄθλοις σου· διὸ καὶ τὸν στέφανον, διττῶς κοσμησάμενος, μετὰ Μαρτύρων ὑμνεῖς καὶ τῶν Ποιμένων, Ἱερομάρτυς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σῖτος Θεοῦ καθαρός εἰμι ἔλεγες, καὶ διὰ ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα ἄρτος γένωμαι, ἱεροτελούμενος, τῷ ἐραστῇ καὶ Θεῷ μου καθαρμένος, ὃν καὶ ποθῶν, οὐ πτοοῦμαι τὸν θάνατον.

Ὡς ὑπερόπτης τῶν κάτω Ἰγνάτιε, καὶ ὑπηρέτης τῶν ἄνω μυήσεων, ὡς λατρείαν ἄμωμον, τελῶν καὶ τελούμενος, ἱερουργεῖς σεαυτὸν τῷ μαρτυρίῳ, πρός τε θηρία καὶ πῦρ ἑτοιμαζόμενος.

Σπλάγχνα θηρίων σοι τάφος γεγόνασιν· ἔχεις δὲ νῦν τὴν Σιὼν ἐνδιαίτημα, καὶ ζῆς ἐν καινότητι, ζωηφόρου Πνεύματος, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύων, καὶ ἐντρυφῶν τῇ αὐτοῦ ὡραιότητι.

Τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ ἐν ταῖς ἄνω μοναῖς αὐλιζόμενος, ἱερὲ Ἰγνάτιε, τῷ Θεῷ καὶ Κτίσῃ σου, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου ταύτης ἐντυγχάνων, ἀδιαλείπτως μὴ παύσῃ δεόμενος.

Δόξα.

Τὸ ὑπεράρχιον φῶς ἡ ζωὴ ἡμῶν, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τρισὶν ὑποστάσεσι, καὶ μιᾷ Θεότητι, ὑπερουσίως ἀεὶ θεολογείσθω, Τριὰς ἁπλῆ συμφυὴς καὶ ὁμότιμος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἁγνὴ τοῦ Θεοῦ Πόλις ἔμψυχε, ἐν ᾗ Θεὸς χωρηθῆναι εὐδόκησε· μὴ λιπὼν τὰ ἄνω γὰρ, πρὸς σὲ καταβέβηκεν, ὡς υἱὸς ἐπὶ γῆς Θεογεννῆτορ, καὶ ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ βρέφος τίκτεται.

Ἐξαποστειλάριον Προεόρτιον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ· Σπήλαιον εὐτρεπίσθητι· ὑπόδεξαι καὶ ἡ Φάτνη, τὸν ἀπερίγραπτον Θεὸν, σαρκὶ περιγραφόμενον· ἔρχεται γὰρ τεχθῆναι, καθὼς περ εὐδόκησε.

Τοῦ Ἁγίου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σῖτος ὑπάρχω ἔλεγες, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος, καὶ δεῖ με νῦν ἀληθεσθαι, δι' ὀδόντων θηρίων, Ἰγνάτιε Θεοφόρε, ὅπως ἄρτος ἡδύς τε, καὶ καθαρὸς ὀφθήσομαι, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι· ἣ παρεστὼς, μνημονεύοις πάνσοφε τῶν τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς τετρωμένος ἔρωτι, ἀγάπης τοῦ Κυρίου σου, Ὁ ἐμὸς ἔρως ἐβόας, Χριστὸς ἐσαύρωται θέλων· διὸ διψῶ τῷ διψᾶσθαι, καὶ ζῶν ἐρῶ τοῦ ἐρᾶσθαι· οὗ κοινωνὸς γενηθῆναι, ἐπιποθῶ καὶ τοῦ πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Πιστοὶ τὰ προεόρτια, τῶν Γενεθλίων ᾄσματα, νῦν προηχήσωμεν πίστει· ἔρχεται, ἥκει γὰρ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ τοῦ τεχθῆναι, ὡς βροτὸς ἐκ Παρθένου, καὶ ὁραθῆναι νήπιος, σπαργάνοις ἐνειλημένος, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μουσείου Τυπάλδων Ιακωβάτων

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, κατὰ ἀλφάβητον.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ.

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Αἱ Ἀγγελικαὶ, προπορεύεσθε Δυνάμεις· οἱ ἐν Βηθλεὲμ, ἑτοιμάσατε τὴν φάτνην· ὁ Λόγος γὰρ γεννᾶται· ἡ σοφία προέρχεται· δέχου ἀσπασμὸν ἡ Ἐκκλησία· εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δίς.

Ἀνίσχει ὁ Ἀστὴρ, Ἰακὼβ ἐν τῷ Σπηλαίῳ. Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, προεόρτια τελοῦντες, συνδράμωμεν τοῖς Μάγοις, τοῖς Ποιμέσι συνέλθωμεν· ἴδωμεν Θεὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις· ἴδωμεν Παρθένον γαλαχοῦσαν· φρικτὸν θέαμα! Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Βουνοὶ γλυκασμὸν, σταλαξάτωσαν· ἰδοὺ γὰρ, ἥκει ὁ Θεὸς, ἐκ θαιμὰν ἔθνη ἡττᾶσθε· ἀγάλλεσθε Προφῆται· Πατριάρχαι σκιρτήσατε· ἄνθρωποι χορεύσατε ἐνθέως· ὁ ἰσχυρὸς καὶ μέγας Ἄρχων, Χριστὸς τίκτεται· ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, ἐν γῇ παραγίνεται.

Γῆθεν ἀνυψῶν, τοὺς βροτοὺς ὁ Πλάστης ἥκει, τὴν βασιλικὴν, καινουργῶν αὖθις εἰκόνα· συγχάρητε τῶν ἄνω, αἱ Δυνάμεις ὑμνήσατε· ἔχθρας τὸ μεσότειχον ἐλύθη· ἦλθεν ᾧ ἀπέκειτο· Θεὸς γὰρ, βροτὸς γίνεται· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ, ὑπαντήσωμεν τῷ Κτίστῃ, ἥκοντι εἰς γῆν, ἐκ Παρθένου ἀνατεῖλαι· ἁγνείᾳ λαμπρυνθῶμεν, ἀρεταῖς ἀστραφθείημεν· τρόμῳ καὶ χαρᾷ ἑτοιμασθῶμεν, Χριστὸν ἰδέσθαι βρεφωθέντα, νοὸς ὄμμασιν, ἡμᾶς θεῦντα τοὺς βροτοὺς, ἄκρᾳ ἀγαθότητι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ἐγγίζει ὁ Χριστὸς· Βηθλεὲμ προετοιμάζου· ἤδη τῶν ἐθνῶν, τὸ σωτήριον αὐγάζει· εὐτρέπισον τὴν φάτνην, τοὺς Ποιμένας συνάγαγε, κάλεσον τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος· αἱ Στρατιαὶ τῶν ἀσωμάτων, Νοῶν κράζουσιν· Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ζῆλός τε καὶ πῦρ, καταφάγεταί σε ἄφρον, πλάνε ἀληθῶς, καὶ τοῦ νόμου συκοφάντα· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, Ἡσαΐας ὡς ἔφησεν, ἔσχεν ἐν γαστρὶ καὶ ἐπὶ φάτνης, ἀνακλινεῖ τὸν Βασιλέα· διὸ ἅπαντες, οἱ ἐξ Ἰούδα τῆς φυλῆς, δυνάσται ἐκλείψουσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος δ'.

Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὕμνησον πόλις Σιών· ἀγάλλου ἡ ἔρημος, προμνηστευθεῖσα τὴν χαράν· ἀσὴρ γὰρ προέρχεται, ἐν Βηθλεὲμ μηνύων, μέλλοντα τίκτεσθαι Χριστόν· καὶ Σπήλαιον δέχεται, τὸν ἀχώρητον παντί· καὶ Φάτνη ἑτοιμάζεται, ὑποδέξασθαι ζωὴν τὴν αἰώνιον· αὐτῷ πάντες ᾄσωμεν καὶ βοήσωμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει. Ἀνατολίου.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος, ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ· ἐξ ἀπειρογάμου Νύμφης ὀφθήσεται, ἐν Σπηλαίῳ δὲ λοιπὸν προσαναπαύσεται· καὶ Φάτνη τῶν ἀλόγων, ὃν οὐκ ἐχώρει οὐρανὸς, ὑποδέχου, μέλλοντα σπαργανοῦσθαι ἐν σοὶ, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς. Ἀστὴρ μηνύει, Μάγοι προσκυνοῦσι, Ποιμένες ἀγραυλοῦσι, θαῦμα ὁρῶντες τὸ φρικτόν· καὶ Ἄγγελοι μέλπουσιν, ἐπὶ γῆς θεώμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ἡσαΐα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριὰμ, βάτον πυρὶ καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α'. Τοῦ Στουδίτου.

Στήλη ἔμψυχος, καὶ ἔμπνους εἰκὼν, ἡ ἐτήσιός σου ἐπέστη ἑορτὴ, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὰς μυσταγωγίας σου, καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα· τὴν ὑπὲρ τῆς Πίστεως μέχρις αἵματος ἀντικατάστασιν· τὴν μακαρίαν ἐκείνην, καὶ ἀοίδιμον φωνὴν, τὴν, Ὅτι σῖτος εἰμὶ Θεοῦ λέγουσαν, καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι· διὸ μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ σὺ γεγονὼς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον,

Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἁμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πρά-

Δημοσιεύσεις Βιβλιοθήκης Μουσείο Τυπαλοών Ιακωβατων

ξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς, τῆς ἐν Νικομηδείᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια, Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος, πρὸς αὐτὸν ἀνακέκραγε, Προφήτης ἐν Πνεύματι· ὁδὸν γὰρ ἐξεῦρε, πᾶσαν ἐπιζήμης· μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς βροτοῖς, σάρκα φορέσας ὁμοιωθήσεται· Παρθένου γὰρ Θεόπαιδος, ἀποτεχθῆναι ἐπείγεται, προσιτός μοι γενόμενος, ὁ τῇ φύσει ἀπρόσιτος.

Θημωνία ἄλωνος, ἡ σὴ κοιλία Πανάμωμε, Θεοτόκε γνωρίζεται, στάχυν ἀγεώργητον, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, φέρουσα ἀφράστως· ὃν ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, ἀποκυήσεις τὴν κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θείαις ἐπιγνώσεσι, μέλλοντα θρέψειν ἐν χάριτι, καὶ λιμοῦ τὸ ἀνθρώπινον, ψυχοφθόρου λυτρώσεσθαι.

Δάμαλις ἡ ἄμωμος, τὸν σιτευτὸν Μόσχον φέρουσα, ἐν κοιλίᾳ προέρχεται, εἰς ἅγιον Σπήλαιον, παραδόξῳ λόγῳ, τοῦτον ἀποτέξαι, καὶ σπαργανῶσαι ὡς βροτὸν, καὶ ἀνακλῖναι φάτνῃ ὡς νήπιον. Ἡ κτίσις προεόρταζε, χαρμονικῶς μεγαλύνουσα, τὸν τοιαῦτα παράδοξα, ἐπὶ γῆς ἐργαζόμενον.

Ἕτερα Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας, Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἱματίου, σεαυτῇ πανεύφημε ἐπιχρώσασα, καὶ λαμπρυνθεῖσα τῷ πνεύματι, Κυρίῳ μεμνηστευσαι, ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, συντηροῦντί σε ἄμωμον, ἀδιάφθορον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐν θαλάμοις, οὐρανίοις ὡς παρθένον, περικαλλῆ καὶ ἀκήρατον.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ πυρὶ προσπελάσασα, καὶ σαρκὸς σπαράγματα καρτερήσασα, καὶ τῶν λεβήτων τὰ βράσματα, γενναίως ἐνέγκασα, οὐχ ἡττήθης λογισμῷ, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας· ἀλλὰ κλίνασα, τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα τῇ τοῦ ξίφους, τιμωρίᾳ στεφηφόρος, πρὸς οὐρανοὺς ἀνελήλυθας.

Ὡς περ προῖκα πολύτιμον, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἔνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ τροχοῦ καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι Παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Σιὼν πανηγύριζε· Ἱερουσαλὴμ εὐφραίνου, Πόλις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὑπόδεξαι τὸν Κτίσην, ἐν Σπηλαίῳ καὶ Φάτνῃ χωρούμενον· ἀνοίξατέ μοι πύλας· εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ὄψομαι τὸν ὡς βρέφος σπαργανούμενον, καὶ τῇ δρακὶ συνέχοντα τὴν κτίσιν· ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, ἀκαταπαύστως φωνῇ, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Προεόρτια προσόμοια, Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Πάντων τῶν Προφητῶν, αἱ προρρήσεις πληροῦνται· ὁ Χριστὸς γὰρ γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει, ἐκ τῆς ἁγνῆς Θεόπαιδος.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Δόξα τῶν γηγενῶν, καὶ καύχημα καὶ κλέος, Βηθλεὲμ ἡ τιμία, μητρόπολις ἡ θεία, ὑπόδεξαι τὸν Κτίστην σου.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, δι' οὗ τὸ πᾶν ὑπέστη, ἀπαθῶς καὶ ἀῤῥεύστως, ὑπόστασις ὁρᾶται, μία ἐκ δύο φύσεων.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ἡ πόλις Βηθλεὲμ, εὐτρέπισον τῷ Κτίστῃ, τὸ σπήλαιον, τὴν φάτνην, τὰ σπάργανα· ἐν σοὶ γὰρ, τεχθῆναι παραγίνεται.

Ἀπολυτίκια. Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Δόξα, τῆς Ἁγίας. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ νῦν. Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λήξουριου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Εἰς τὰ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν τὸ Τριῳδιον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τρίτῃ τε.

Ὠδὴ ἡ. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσιοι τρεῖς
» Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ
» βληθέντες, Θεὸν ὡμολόγουν ψάλλοντες· Εὐ-
» λογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥᾳθυμίας ὕπνον ἀφ' ἡμῶν, βαλώμεθα, καὶ ψυχῶν ἐγρηγόρσει, τῷ τικτομένῳ ἐκ Κόρης ἀγνῆς, Χριστῷ ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἱκανούσθω πρᾶξις ἀγαθὴ, ἡμῶν τῷ τῆς ψυχῆς ταμείῳ· ὅπως φαιδρῷ τῷ προσώπῳ Χριστῷ, τικτομένῳ ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸ τάλαντον ἔργοις ἀγαθοῖς, αὐξήσαντες, ὡς περ δῶρα τῷ δόντι, ἀντὶ χρυσοῦ καὶ λιβάνου Χριστῷ, καὶ σμύρνης προσάξωμεν, ἐρχομένῳ, τεχθῆναι ἐκ Κόρης Θεόπαιδος.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἣ τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν γαστρὶ χωρή-
» σασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα,
» σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Τοῖς ἐπιγνώμοσι Χριστὸς, γρηγορεῖν ἐντέταλται, τὴν αὐτοῦ ἐλπίζουσιν ἔλευσιν· ἐκ Παρθένου, καὶ γὰρ ἥκει τεχθῆναι.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου Χριστὲ, ἐνδημίᾳ σύσκηνον, δεξιοῖς με δεῖξον προβάτοις σου, σὴν τιμῶντα, ἐν σαρκὶ παρουσίαν.

Ἐν τῇ προτέρᾳ σου Χριστὲ, παρουσίᾳ ἔσωσας, τὸν Ἀδάμ· ἀλλ' ἐν τῇ δευτέρᾳ σου, τοὺς τιμῶντας, τὴν σὴν γέννησιν σῶζε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία.

Μετὰ δὲ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος β'. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Ὁ ἀπρόσιτος Θεὸς, δι' εὐσπλαγχνίαν προσιτὸς, γενόμενός μοι θέλων, προέρχεται σαρκὶ, γεννηθῆναι ὡς ἄνθρωπος, ἐν πόλει Βηθλεέμ, ἐκ Παρθένου νεάνιδος· ὃν ὑποδέξασθαι προθύμως σπουδάσωμεν, ἀνακράζοντες φόβῳ· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Θαῦμα παράδοξον, ὁρᾶται σήμερον! ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν τῷ σπηλαίῳ σαρκὶ, ἐκ τῆς Παρθένου δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι νῦν ἐπείγεται. Μάγοι μετὰ δώρων δὲ, ὡς Βασιλεῖ προσκυνήσουσι. Ποιμένες τε καὶ Ἄγγελοι, δοξολογοῦσιν αὐτόν· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν· Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ο' Ν'. καὶ ὁ Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κατὰ ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τριστάτας κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
» θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
» τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς
» ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι-
» νίκιον ᾄσω μελῳδημα.

Ἀγάλλου οὐρανὲ, καὶ ἡ γῆ εὐφραινέσθω· ὁ Θεὸς γὰρ μεθ' ἡμῶν, γενόμενος σαρκὶ, ἐκ Παρθένου νεάνιδος, τίκτεται καὶ σπαργανοῦται· τὰς σειρὰς διαλύει δὲ, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων ὡς εὔσπλαγχνος.

Βασίλισσα Ἁγνὴ, Βασιλέα τῶν ὅλων, ἀποτίκτει ὑπὲρ νοῦν, τὸν ἄνω τοῖς πιστοῖς, βασιλείαν ἀνοίγοντα, καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ἀθλίως, βασιλεύουσαν πάντοτε, ἁμαρτίαν τελείως ἐξαίροντα.

Γραφαὶ προφητικαὶ, περαιοῦνται· ἰδοὺ γὰρ, ὃν προηγγειλαν Χριστὸν, ἐν πόλει Βηθλεέμ, φανεροῦται σαρκούμενος· τούτου νῦν προεορτάσαι, τὰ Γενέθλια σπεύσωμεν, διανοίας εὐθύτητι σήμερον.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Μέλπειν σε, Μάρτυς, προσθέτω Θεὸς χάριν.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς, θεσμένη πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἐτρώθης τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστοῦ πανεύφημε· καὶ σαρκικὰς λιποῦσα ἡδονὰς, καὶ μνηστῆρα ἐπίκηρον, κατεγγυήθης ἀμώμως, ἁγνὴ παρθένος τῷ Νυμφίῳ σου.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Δημοσίου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Λαμπρύνας φωτοφανέσι κάλλεσι, τὴν σὴν διάνοιαν, ὁ Πλαστουργὸς τῶν ὅλων καὶ Θεὸς, οὐρανίων θαλάμων σε, παρθενικῶς χορεύουσαν, Μάρτυς θεόφρον κατηξίωσε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος τὸν Πλαστουργὸν τῆς φύσεως, τεκεῖν ἐπείγεται, ἐν τῷ Σπηλαίῳ σάρκα ἐξ αὐτῆς, καθ' ὑπόστασιν ἄῤῥητον, ὑπερφυῶς φορέσαντα, ὅπως θεώσῃ τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὅ τι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλη-
» σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε
» συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ ἡμῶν Θεῷ βοή-
» σωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Δανιὴλ ἐξ ὄρους σε, παρθενικοῦ λίθον Λόγε, ἀποτμηθέντα βλέπει, καὶ ἐκλεπτύνοντα βωμοὺς, εἰδωλικοὺς τῷ κράτει σου· διὰ τοῦτο, φόβῳ σε δοξάζομεν.

Ἐξ Ἑῴας Μάγοι σε, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων, ὁδηγηθέντες Ἀστρῳ, δῶρα προσάγουσι Χριστὲ, σμύρναν χρυσὸν καὶ λίβανον, ἐκπλαγέντες τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ζωηφόρον ἄσταχυν, χώρα ἀνήροτος φέρει, ἀποτεκεῖν ἐν πόλει, τῆς Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, πάντων ψυχὰς ἐκτρέφοντα, τῶν βοώντων· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἐτέλεσας τὴν ψυχὴν, ναὸν πανάγιον Θεοῦ ἔνδοξε, θείοις ναοῖς πάντοτε, ὕμνοις καὶ εὐχαῖς παρεδρεύουσα.

Μεγίσων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Αἱμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθεΐας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἤρδευσας, Ἰουλιανὴ τὰ φρονήματα. Θεοτοκίον.

Ῥυόμενος τοὺς βροτοὺς, ὁ συμπαθὴς ἐκ τῆς Ἁγνῆς τίκτεται, ἐν Βηθλεὲμ σπάργανα, νήπιον καθάπερ δεχόμενος.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύ-
» ριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα Προεόρτιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Χαρᾶς ἐμπλήσθητε, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γὰρ, τεκεῖν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντὸς· ὢ θαύματος ἀνεκφράστου! ἄρχεται ὁ Ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ Ἄσαρκος. Σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἡ κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Δόξα, τῆς Ἁγίας,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιποικιλμένη ἀρεταῖς θεοσδότοις, διηνθισμένη τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ, ὅλη καλὴ καὶ ἄμωμος ὡράθης σεμνή· ὅθεν σου ὁ Κύριος, νῦν ἠράσθη τοῦ κάλλους, καὶ πρὸς φωτεινότατον, σὲ νυμφῶνα εἰσῆξεν· ἐν ᾧ χορεύεις Ἰουλιανὴ, μετὰ Μαρτύρων Χριστὸν μεγαλύνουσα.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ. Μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρός, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις· σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες· ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεὲμ τοῦ γεννῆσαι. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός (*).

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεό-
» τητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς
» ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέ-
» σωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ
» δυνάμει σου.

Ἡ ἁγία μυροθήκη, τοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος, Βηθλεὲμ ἐν πόλει, τοῦτο ἐκκενῶσαι προέρχεται, ἁγιασμὸν ἡμῖν πᾶσι παρεχόμενον, τοῖς κραυγάζουσι· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεηγόρε Ἡσαΐα, τὰ σεπτά σου κηρύγματα, γεγονότα βλέπων, πράγματα ἀγάλλου καὶ χόρευε· ἡ γὰρ Παρθένος ἀσπόρως ἀπεκύησεν, ἐν Σπηλαίῳ σαρκὶ, Βηθλεὲμ τὸν ἀχώρητον.

Ἰησοῦς σαρκὶ γεννᾶται, καὶ ἐν χρόνῳ ὁ ἄχρονος, καθορᾶται βρέφος, λύων μου τὰ χρόνια πταίσματα, καὶ τῇ ἀφάτῳ πτωχείᾳ νῦν πλουτίζει με, τὸν πτωχεύσαντα, φθοροποιαῖς παραβάσεσιν.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τεταμένην τὴν διάνοιαν κεκτημένη, πρὸς τὸν τῶν ὅλων Κύριον, σαρκὸς τεταμένης,

(*) Ἐν τῷ Χειρογράφῳ τὸ τέλος κεῖται ἄλλως πως, καὶ ἴσως ὀρθότερον· Υἱὸν τὸν προαιώνων Θεὸν, σώζοντα κόσμον φθορᾶς.

ΑΓΙΟΣΕΙΤΙΚΕΣ ΒΙΒΛΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

καὶ μαστιζομένης δεινῶς, οὐδόλως ἐφρόντισας, Ἰουλιανὴ καλλιπάρθενε.

Ὑπερίσχυσαν οἱ ἔρωτες τοῦ Δεσπότου, τοὺς τῆς σαρκὸς πανεύφημε, Μάρτυς ἀμαυρῶσαι· ὅθεν κατεφρόνησας, καὶ πλούτου καὶ μνήστορος, καὶ τῶν πολυτρόπων κολάσεων.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὁλόκληρον, Θεοῦ ἀπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον. Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἐσφραγισμένην, ἡ Θεοτόκος βλέπουσα, θάμβει συσχεθεῖσα, Τέκνον ἀνεκραύγαζε· πῶς νῦν σπαργανώσω σε, ψάμμῳ σπαργανοῦντα τὴν θάλασσαν;

Ὠδὴ έ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χρι-
» στέ· ἀλλ' ἡμεῖς σε μονογενὲς, Πατρικῆς
» ἀπαύγασμα, δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρ-
» θρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Κόρης ἀποτίκτεται, Θεὸς Ἐμμανουὴλ, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, τὴν ἡμῶν ἀνάκλησιν, θέλων ἐργάζεται· τούτου τὰ Γενέθλια, εὐσεβῶς προεορτάσωμεν.

Λόγος ὢν προάναρχος, Πατρὸς, καὶ συμφυὴς, ἐπὶ φάτνης ἀνακλιθεὶς, τῶν ἀλόγων ἔλυσας, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, τοὺς προεορτάζοντας, εὐσεβῶς τὰ σὰ Γενέθλια.

Μακαρία πέφυκεν, ἡ ῥίζα Ἰεσσαὶ, ἐκβλαστήσασα τὴν Ἁγνὴν, ἄνθος φέρουσαν, Χριστὸν τὸν Κύριον· οὗ προεορτάσωμεν, τὰ Γενέθλια γηθόμενοι.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ῥοῦν Μάρτυς δυσσεβοῦς, ἀθεΐας ἐξήρανας, τοῖς ῥεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας.

Ὁλόκληρον σαυτὴν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα Παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα.

Σῷ κάλλει τὴν ψυχὴν, τετρωμένη παρέδραμεν, ὦ Δέσποτα ἡ Παρθένος, τὰ ὁρώμενα κάλλη, ἀθλήσει διαλάμπουσα. Θεοτοκίον.

Θαῦμα καινοπρεπές! ἡ Παρθένος ἐπείγεται, ἡ Ἄχραντος ἐν Σπηλαίῳ, Βηθλεὲμ τοῦ κυῆσαι, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ βυθοῦ ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Νέον ἐπὶ γῆς ἡμῖν Παιδίον, τεχθεὶς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀῤῥήτως ἀναλάμψας, τῆς παλαιᾶς, πάντας ἠλευθέρωσε, παραβάσεως ὡς εὔσπλαγχνος.

Ξένα καὶ παράδοξα ἠκούσθη, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει, γεννηθέντος σου ἄναρχε Λόγε· Ποιμένες γὰρ, μετ' Ἀγγέλων ὕμνον σοι, ὡς Δεσπότῃ προσεκόμιζον.

Ὁ Ἀστὴρ τὸν τῆς δικαιοσύνης, καταμηνύει Μάγοις, ἀπαῤῥήτως Ἥλιον τεχθέντα· οὗ τὰ σεπτὰ, νῦν προεορτάσωμεν, ἀγαλλόμενοι Γενέθλια.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἔρωτι, τετρωμένη τῷ θείῳ ἐκραύγαζες· Χριστὸν ἐπείγομαι φθάσαι, τὸν ὡραῖον κάλλει· ὅθεν βασάνους, ὑπομένω, ἀκλινεῖ γηθομένη φρονήματι.

Τείνεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ῥάβδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, πονηρὸς διώκτης προσέταττε, τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον Ἥλιον.

Ὥρθρισας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον Ἥλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, καὶ ψυχὴν θεόφρον, καὶ τὴν καρδίαν, κατηυγάσθης, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης ἀΐδιον. Θεοτοκίον.

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὁμίχλῃ βουλήματι, κυοφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθένου Κόρης καὶ σπάργανα, ὥσπερ βρέφος, καταδέχεται κόσμον λυτρούμενος.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρῳ
» κεκαθαρμένη, τῷ δὶ οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον Προεόρτιον,

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐν τῇ Βηθλεὲμ, ὁρῶντες σπαργανούμενον, τὸν πᾶσαν τὴν γῆν, κρατοῦντα τῇ χειρὶ αὐτοῦ, προεόρτια ᾄσματα, τῇ Τεκούσῃ τοῦτον προσενέγκωμεν· μητρικῶς γὰρ εὐφραίνεται, κραταῦσα ἐν κόλποις, τὸν Υἱὸν ταῦ Θεοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Θεοῦ Υἱὸν ἡ Παρθένος ἐν ἀγκάλαις κρατοῦσα, καὶ μητρικοῖς ἀσπασμοῖς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

καταφιλοῦσα ἐφθέγγετο· Σπορὰν οὐκ ἔγνων ἐν τῇ συλλήψει, καὶ φθορὰν οὐχ ὑπέστην ἐν τῇ γεννήσει, ἀλλ' ἀγνὴ ὡς περ πρώην, εἰμὶ καὶ μετὰ γέννησιν· διό σου προσκυνῶ, Τέκνον, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἄφατον μεγαλουργίαν, ἣν ἔδειξας εἰς ἐμέ· ὅθεν καὶ ἀγάλλομαι, κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς.

Στίχοι.

Ἰουλιανῆς ἀγλαΐσμα τὸ ξίφος,
Ὡς προξενῆσαν ἀγλαὸν ταύτῃ στέφος.

Ἕκτανον εἰκάδι πρώτῃ Ἰθλιανὴν ἐρατεινήν.

Αὕτη ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πλησίων γεννητόρων παῖς ὑπάρχουσα, καὶ μνηστεύεται παρ' αὐτῶν Ἐλευσίῳ τινὶ Συγκλητικῷ. Οὗ βουλομένου τὸν γάμον ποιῆσαι, οὐ κατεδέξατο ἡ Ἁγία, εἰποῦσα· Ἐὰν μὴ πρότερον τὴν τῆς Πόλεως ἀρχὴν σχῇς, οὐ συνέρχομαί σοι εἰς γάμον. Εἰς δὲ τὴν τοῦ Ἐπάρχου τιμὴν καταστάντος αὐτοῦ, πάλιν πρὸς αὐτὸν λέγει· Ἐὰν μὴ ἀπὸ τῆς τῶν εἰδώλων θρησκείας ἐπὶ τὴν τῶν Χριστιανῶν πίστιν μεταγραφῇς, τὴν διὰ γάμου πρός σε κοινωνίαν οὐ καταδέχομαι. Ὁ δὲ τῷ πατρὶ τῆς Παρθένου ἐξεῖπε πάντα. Μὴ δυνηθέντος δὲ τοῦ πατρὸς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως αὐτὴν μεταβαλεῖν, αὐτῷ τῷ μνηστῆρι καὶ Ἐπάρχῳ εἰς τὴν κατὰ τοὺς κρατοῦντας νόμους ἐξέτασιν παρεδόθη. Ὁ δὲ, τοῦ χιτῶνος γυμνώσας αὐτὴν, καὶ βουνεύροις ὠμοῖς ὑπὸ ἑκκαίδεκα στρατιωτῶν καταξάνας, καὶ τῶν τριχῶν ἐκκρεμάσας, ὡς ἐκσπασθῆναι τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ σιδήροις πεπυρωμένοις τὰς πλευρὰς αὐτῆς καταφλέξας, καὶ ἕτερόν τι σιδήριον πεπυρακτωμένον ἀπὸ τοῦ μέσου τῶν μηρῶν αὐτῆς διελάσας, καὶ ταῖς πλευραῖς τὰς χεῖρας αὐτῆς περιδήσας, τῇ εἱρκτῇ ταύτην ἀπαχθῆναι διεκελεύσατο.

Ταύτῃ οὖν τῇ νυκτὶ, ἐν ᾗ ἀπερρίφη, προσευχομένη αὐτῆς, πρόσεισιν αὐτῇ ὁ ἀφανὴς πάντων ἐχθρὸς καὶ πολέμιος, ἐν σχήματι Ἀγγέλου, προτρεπόμενος αὐτὴν θῦσαι καὶ ἀπολυθῆναι. Ἡ δὲ Ἁγία, τοῦτον ἀπωσαμένη, τὰ κατ' αὐτὸν πάντα, καὶ μὴ βουλόμενον, ὁμολογῆσαι ἐποίησεν. Ἀχθεῖσα δὲ πρὸς τὸν Ἔπαρχον, καὶ τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἀμετάθετος μένουσα, καμίνῳ λίαν ἐξαφθείσῃ ἐμβάλλεται. Καὶ ταύτης παραδόξως σβεσθείσης, πεντακόσιοι ἄνδρες ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ αὐτίκα ξίφει ἐτελειώθησαν, μετὰ γυναικῶν ἑκατὸν τριάκοντα.

Τῆς δὲ Μάρτυρος εἰς λέβητα ἐμβληθείσης διακαῆ, λουτρὸν ὁ λέβης τῇ μακαρίᾳ ἐγένετο. Λυθεὶς δὲ καὶ ἐκχυθεὶς, ὥσπερ ὑπό τινος μηχανῆς, τοὺς κύκλῳ ἀπίστους διώλεσεν. Ἐπεὶ δὲ ἀνωτέρα πάντων ἡ Μάρτυς ἐγένετο, τὴν διὰ ξίφους ὑφίσταται τελευτήν. Ἦν δὲ ὅτε ἐμνηστεύθη τῷ Ἐλευσίῳ, χρόνων ἑκκαίδεκα· ὅτε δὲ τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ μαρτυρίου, χρόνων δεκαοκτώ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι πλησίον τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐφημίας ἐν τῷ Πετρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι πεντακόσιοι Μάρτυρες, οἱ ἐν Νικομηδείᾳ, διὰ τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς πιστεύσαντες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πεντακοσίους εἶδεν ἐκτετμημένους,
Ἡ Νικομήδους Μάρτυρας νικηφόρους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἅγιαι ἑκατὸν τριάκοντα Γυναῖκες, αἱ ἐν Νικομηδείᾳ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν πενταπλῇ προὔτεινεν εἰκάδι ξίφος,
Τριπλῇ γυναικῶν Μαρτύρων δεκὰς κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεμιστοκλέους.

Στίχ. Τὰς ἐκ σιδηρῶν ὀξέων ἥλων ξέσεις,
Ὡς τις σιδηροῦς καρτερεῖς, Θεμιστόκλεις.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, ἐκ Μύρων τῆς Λυκίας, ποιμὴν προβάτων ὑπάρχων. Τοῦ οὖν Ἄρχοντος διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήσαντος, καὶ τοῦ Ἁγίου Διοσκορίδης ἐπιζητουμένου, ἐπεὶ πρὸς τὸ ὄρος κατέφυγεν, οἱ ζητοῦντες αὐτὸν, εὗρον νέμοντα τὸν Θεμιστοκλέα, καὶ ἀνηρώτων περὶ τοῦ Διοσκορίδους. Ὁ δὲ, ἐκεῖνον μὲν ἀπέκρυψε, μὴ εἰδέναι λέγων ἔνθα ἐστίν· ἑαυτὸν δὲ παρέδωκεν, ὁμολογήσας εἶναι Χριστιανός. Καὶ τὸν Χριστὸν κηρύξας ἐνώπιον τοῦ Ἄρχοντος Ἀσκληπιοῦ, καὶ παῤῥησιασάμενος, ἐτύφθη κατὰ γαστρὸς ἕως ἐῤῥάγη· καὶ ἐπὶ ξύλου ἐκρεμάσθη. Εἶτα, σύρεται ἐπὶ τριβόλων σιδηρῶν· ὑφ' ὧν

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ὅλον τὸ σῶμα περονούμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυ-
» ραννικὸν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέ-
» σῳ πυρὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
» Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε Σπήλαιον χωρήσει, ἐρχόμενον δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι ἀχώρητε; πῶς σε γαλουχήσει Παρθένος, τροφέα πάντων εὔσπλαγχνε, Γησοῦ χρηματίζοντα;

Ῥήμασιν ἀκολουθοῦντες, τοῦ μάντεως Βαλαὰμ, Μάγοι ἐπισπεύδουσι, Χριστὸν προσκυνῆσαι σὺν δώροις, ἐπεγνωκότες τοῦτον, πάσης πνοῆς βασιλεύοντα.

Στειρεύουσα τῶν ἀνθρώπων, φύσις πάσης ἀρετῆς, ἀγάλλου καὶ χόρευε· ἥκει γὰρ Χριστὸς ἐκ Παρθένου, σαρκὶ τεχθῆναι, ὅπως, δείξῃ καλοῖς εὐτεκνοῦσάν σε.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ἐν ἀφροσύνῃ, πυρακτωθέντι σε λέβητι, Μάρτυς δικαστὴς προσρίπτει ἀνηλεῶς· δι' Ἀγγέλου δὲ ὁ Κύριος, ἀδιαλώβητον, σὲ διέσωσε, τοῦτον γεραίρουσαν.

Οὐ δειλιῶσα, ἀνδρειοφρόνως μᾶλλον δὲ πάνσεμνε, Μάρτυς τῇ πυρᾷ προσέρχῃ ἀναψυχῆς, αἰσθομένη καὶ κραυγάζουσα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σοῦ τῷ Νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς αὐτὸν, καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις ἀποκρυσάμενον.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε χωρίον, τοῦ ἀχωρήτου Μητροπάρθενε· τοῦτον, σαρκοφόρον μέλλεις γὰρ δι' ἡμᾶς, ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν Ἄχραντε, ἐπανορθούμενον, τῶν οἰκείων χειρῶν τὸ πλαστούργημα.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγ-
» καταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύ-
» ριον.

Τὸν πολλαῖς με Χριστὲ παραβάσεσι, τῶν ληστῶν χρηματίσαντα σπήλαιον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, διασώζων τεχθῆναι, ἐν τῷ Σπηλαίῳ, ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς κατηξίωσας.

Ὑπογράφων τελείαν μοι ἄφεσιν, ἀπεγράφης τῷ Καίσαρος δόγματι, ὁ Ποιητὴς τῆς κτίσεως, σὺν τοῖς δούλοις· ὑμνῶ σου, τῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἀμέτρητον ἔλεος Δέσποτα.

Φωτεινὸν τοῦ Δεσπότου Παλάτιον, πῶς ὑπῆλθες σμικρότατον σπήλαιον, τὸν Βασιλέα Κύριον, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἀπεκυῆσαι, παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἄνω σου τὸ ὄμμα καὶ τὸν νοῦν, πρὸς τὸν δυνάμενον, ἔχουσα σώζειν Θεὸν, λεβήτων βράσματα χάριτι, Θείου Πνεύματος κατέσβεσας, ἀναβοῶσα τὴν ᾠδὴν, τῶν Παίδων Μάρτυς πιστῶς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι, πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσάν σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρὶ, τῇ τοῦ Νυμφίου στοργῇ, Θεοφόρε, δροσιζομένη καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ἵστασο πρὸ βήματος, Χριστὸν ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα σαύρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν, πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νέφει τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, τιθεὶς ὁ Κύριος, διὰ νεφέλης ἡμῖν, Παρθένου τίκτεσθαι ἔρχεται, ὅπως λύσῃ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῆς ἁμαρτίας ζοφερὰ, νέφη βοώντων αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Χορεύσωμεν ἅπαντες πιστοὶ, σκιρτήσωμεν, καὶ συμφώνως ἀλαλάξωμεν· ἥκει ἡ πάν-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

των σωτηρία, ἐγγίζει τοῦ τεχθῆναι ὁ Κύριος, καὶ σῶσαι τοὺς αὐτοῦ τὰ Γενέθλια, εὐσεβοφρόνως ἑορτάζοντας.

Ψαλτήριον Ἅγιε Δαυὶδ ἀνάλαβε, καὶ κιθάραν καὶ μελῴδησον· Τοῦ Ἐφραθὰ οἶκος εὐφραίνου· Πατὴρ γὰρ ἐκ γαστρὸς ὃν ἐγέννησεν, ἐν σοὶ περιφανῶς ἀποτίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου σωματούμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος, ὡς μέγας ὑετὸς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Δεσπότης καταβέβηκε· καὶ αὐχμηρίᾳ ἀθεΐας, τὴν γῆν κεχερσωμένην κατήρδευσε, καὶ πλάνης τὰς θαλάσσας ἐξήρανε, Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἰουλιανῆς Ἀθληφόρου, τοὺς ὑπὲρ Πίστεως ἀγῶνας, Ἄγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατήσχυνε, τὸν τὴν αὐτῆς προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ὡς περικαλλὴς Ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος Παρθένος, στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δικαιοσύνης καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον τρυγόνα, καὶ περιστερὰν μαρτυρίῳ, κεχρυσωμένας ἔχουσαν πτέρυγας· καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Ἠνθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταῖς τῶν Μαρτύρων Ἀθληφόρε, Ἰουλιανή· καὶ ὡς ῥόδον, τὴν παρθενίαν εὔοσμον φέρουσα, τῷ νοητῷ νυμφίῳ σου, θεῖον ὀσφράδιον γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα τὸν φέροντα πάντα, πρὸς Βηθλεὲμ ἔρχῃ Παρθένε, τοῦτον καὶ κυῆσαι καὶ φάτνῃ, προσανακλίναι καθάπερ νήπιον, τὴν τῶν βροτῶν ἀνάκλισιν, διαφερόντως ἐργαζόμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου » σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, » Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ » ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω.

Τὸν νυμφῶνά σου Λόγε, ἡ Μάρτυς ἐπιποθοῦσα, βασάνων ἄπασαν πεῖραν, στερρῶς ὑπέστη ῥοπῇ σου. Ἧς πρεσβείαις ὁ Θεὸς, δέομαί σου, τὴν ψυχήν μου οἰκτείρησον.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, εὐτρέπισον τὰς εἰσόδους· ἐν σοὶ γὰρ ἡ Παρθένος, καὶ Θεοτόκος ἥκει νῦν, ἐν Σπηλαίῳ τοῦ τεκεῖν, ὡς βροτόν, τὸν Θεόν μου καὶ Κύριον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ἠ δημιουργὸς, νῦν προέρχεται Σοφία· αἱ προφητικαὶ, διανίσχουσι νεφέλαι· ἡ χάρις αἰθριάζει· ἡ ἀλήθεια ἔλαμψε· παύεται αἰνίγματα σκιώδη· ἡ τῆς Ἐδὲμ ἠνοίγη πύλη. Ἀδὰμ χόρευε· ὁ πλαστουργὸς Θεὸς ἡμῶν, ἐκὼν πεπλαστούργηται.

Θεσπίσματα πληρῶν, Προφητῶν καὶ τὰς ὁράσεις, τίκτεται σαρκὶ, καὶ παχύνεται ὁ Λόγος, καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται. Τοῦτο συγκατάβασις ἡ ἄκρα! τοῦτο ἡ φρικτὴ οἰκονομία! δι' ἣν ψάλλομεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ἵνα τῆς φθορᾶς, τὸν ἰὸν ἀποκαθάρῃς, καὶ τὴν ἀρχικὴν, ἀναπλάσῃς μοι εἰκόνα, σαρκωθεὶς καὶ θηλάζεις, καὶ σπαργάνοις ὁ νεύματι, πάντα περιάγων ἐνειλίσσῃ· τερατουργὲ ὑμνῶ σε Λόγε, Βουλῆς Ἄγγελε, τῆς πατρικῆς, δι' ἧς ἐγὼ, ἀπαθανατίζομαι.

Κόλπων Πατρικῶν, οὐκ ἐκστὰς βροτὸς ὡράθης· καὶ παρθενικαῖς, ἐποχούμενος ὠλέναις, τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος, δι' ἀστέρος ἐκάλεσας, ἄνακτα Θεὸν σε προσκυνοῦντας· πνεύματι χειλέων ἀσεβῶντας, ἐθνῶν ἄρχοντας, ὃς ἀνελεῖς (*) καὶ ποιμανεῖς, λαὸν περιούσιον.

Δόξα, ὅμοιον.

Λόγος ὁ Πατρὶ, ὁμοούσιος ὑπάρχων, ἐκ παρθενικῶν, φυραθεὶς ἀγνῶν αἱμάτων, καὶ πλάττεται καὶ αὔξει, χρονικῷ διαστήματι, αὖθίς τε γεννᾶται ἐν Σπηλαίῳ· ἔκπληξις! ἀλλ' Ἄγγελοι κροτοῦσι, βροτοὶ μέλπουσι· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Μάντεως χρησμοὶ, Βαλαὰμ ἀποπληροῦνται· οἱ γὰρ Περσικαῖς, τερατείαις κεχηνότες, ἀστέρος ἀσυνήθους, τῇ ἐλλάμψει τὸν

(*) Ἐλήφθη ἐκ τῆς προφητικῆς ῥήσεως· Καὶ πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ τῷ πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβεῖς. Ἡσ. ια'. 4.

ΔΙΑΥΛΕΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Λιμενικού
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ἄδυτον, Ἥλιον Χριστὸν καταυγασθέντες, ἐν Βηθλεὲμ σωματωθέντα, Θεὸν ἄνακτα, καὶ ἐθελούσιον νεκρὸν, τοῖς δώροις τεκμαίρονται.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Προλάμπει ὁ ἀστὴρ, ἤδη ἐν τῷ Σπηλαίῳ. Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων, οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, προφθάσαι εὐτρεπίσθητε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἵνα τῶν Προφητῶν, πληρώσῃ τὰς προρρήσεις, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ ὁ Κύριος.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Μύρισον Βηθλεὲμ, τὴν Φάτνην τὴν ἁγίαν· ἐν σοὶ γὰρ ὁ Δεσπότης, προσεφαπλοῖ ἀκτῖνας, τῆς ἑαυτοῦ Θεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, συμφώνως τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, ὑμνήσωμεν ἀπαύστως, ἐξ ἧς ὁ Χριστὸς τίκτεται.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια,
Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁ ἄδυτος Ἥλιος, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἀνίσχειν ἐπείγεται, τοῦ φωτίσαι ἅπασαν τὴν ὑφήλιον· καθαροῖς ὄμμασι, καὶ ἁγναῖς πράξεσιν, ὑπαντήσαι τούτῳ σπεύσωμεν· καὶ ὑποδέξασθαι, νῦν ἑτοιμασθῶμεν ἐν πνεύματι, ἐρχόμενον εἰς ἴδια, ξένῳ τοκετῷ ὡς ηὐδόκησεν· ὅπως ξενωθέντας, ἡμᾶς τῆς ἐν Ἐδὲμ διαγωγῆς, ἐπαναγάγῃ ὡς εὔσπλαγχνος, Βηθλεὲμ τικτόμενος.

Ὁ νώτοις ὀχούμενος, Χερουβικοῖς Θεὸς Λόγος, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἑνωθεὶς παναμώμων μήτραν ᾤκησε, καὶ βροτὸς γέγονε, καὶ εἰς γῆν ἔρχεται, τοῦ Ἰούδα ἀποτίκτεσθαι. Σπήλαιον ἅγιον, τῷ Παμβασιλεῖ εὐτρεπίσθητι, ὡς μέγιστον παλάτιον· Φάτνη δὲ ὡς θρόνος πυρίμορφος, ἐν ᾗ ὥσπερ βρέφος, Παρθένος Μαριὰμ ἀνακλινεῖ, ἐπ' ἀνακλήσει τῷ πλάσματος, αὐτὸν ὡς ηὐδόκησεν (*).

Ἀλόγων ἐν φάτνῃ σε, ἀνακλινεῖ ἡ Παρθένος, Θεοῦ Λόγε ἄναρχε, ἀρχὴν εἰσδεξάμενον ὑπὲρ ἔννοιαν· τὴν ἐμὴν λῦσαι γὰρ, ἀλογίαν ἔρχῃ, ἣν ὑπέστην φθόνῳ ὄφεως· σπαργανωθήσῃ δὲ, ὅπως διαρρήξῃς τὰ σπάργανα, σειράς τε τῶν πταισμάτων μου, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε· ὅθεν σε δοξάζω, ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ περιχαρῶς, τὴν ἐν σαρκὶ παρουσίαν σου, δι' ἧς ἠλευθέρωμαι.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας,
Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ὡς περικαλλέστατα τὰ σά, Μάρτυς προτερήματα! ὡς εὐκλεεῖς οἱ ἀγῶνές σου! ὡς περιβόητος, ἡ ὁμολογία! ὡς πολλὰ τὰ θαύματα, καὶ ἄπειρα τὰ θεῖα τεράστια! δι' ὧν δοξάζει σε, εἰς αἰῶνας ὃν ἐδόξασας, ἐναθλοῦσα, τοῖς σεπτοῖς σου μέλεσι.

Στέργουσα τὴν εὔκλειαν σεμνὴ, τῶν ἀθλούντων ἔσπευσας, τούτων τὸν ζῆλον μιμήσασθαι· ὅθεν ὑπήνεγκας, πόνους σφοδροτάτους· καὶ νῦν θείᾳ χάριτι, κουφίζεις πάντα πόνον πανεύφημε, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τῶν τιμώντων σου, τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰ προτερήματα.

Ἤστραψας φαιδρότερον σαφῶς, τοῦ ἡλίου ἔνδοξε, τὸν σὸν ἀγῶνα τελέσασα· καὶ ταῖς ἀκτῖσί σου, τῶν πολλῶν θαυμάτων, πάντων τὰ νοήματα, φωτίζεις τῶν πιστῶς προσιόντων σου, τῇ θείᾳ λάρνακι, πηγαζούσῃ θεῖα νάματα, Ἀναστασία, Μάρτυς μεγαλώνυμε.

Δόξα, τῆς Ἁγίας, Ἦχος β'.

Τῆς ἀναστάσεως εἴληφας τὸ δώρημα, Ἀναστασία πανεύφημε, ἀθληφοροῦσα ἐν τῷ σταδίῳ· δαιμόνων γὰρ ἐξηφάνισας πληθὺν, καὶ πόντῳ παρέδωκας ἀθληφόρε, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.
Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἥκεις; τίς ὁ τεκών σε; τίς καὶ ἡ Μήτηρ σου; πῶς τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐ-

(*) Ἀντὶ τοῦ, αὐτὸν ὡς ηὐδόκησε, τὸ Χειρόγραφον ἔχει, τὸν ἀπεριόριστον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Αλιευτική Ιστορία Θεσσαλονίκης
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβατων

φθαρῆς τὴν νηδύν; μεγάλων χαρισμάτων ἐπὶ σοὶ, φρικτῶν μυστηρίων ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὁρῶμεν Παναγία, καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χρέος, ἐπὶ γῆς τὸ Σπήλαιον· καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν Ἀστέρα· καὶ Μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς δυσμὰς θεάσασθαι, τὴν Σωτηρίαν τῶν βροτῶν, ὡς βρέφος γαλουχούμενον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια,
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ἔρχεται ὁ Χριστὸς, τὸν πονηρὸν συντρίψαι, τοὺς ἐν σκότει φωτίσαι, καὶ λῦσαι τοὺς δεσμίους· αὐτῷ προϋπαντήσωμεν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἄσατε πατριαὶ, ἐθνῶν αἶνον καὶ δόξαν· οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, προθύμως ἐπισπεύσατε.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ὄρη τε καὶ βουνοὶ, κοιλάδες καὶ πεδία, οἱ ποταμοὶ καὶ πᾶσα, ἡ κτίσις νῦν τὸν Κτίστην, τικτόμενον μεγάλυνε.

Δόξα, τῆς Ἁγίας,
Ἦχος δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς ζωηφόρου Ἀναστάσεως Χριστοῦ, ἐπώνυμος γενομένη σεμνὴ, πολιτείᾳ τῇ κλήσει προσφόρως ἐξηκολούθησας· καὶ τὴν φύσιν νευρώσασα, ἀῤῥενωθεῖσά τε τῷ φρονήματι, ἀλουργίδα ἐξύφανας, τῇ πορφυρίδι τῶν αἱμάτων σου· καὶ βασιλικὸν ὥσπερ σκῆπτρον, τὸν σταυρὸν κατέχουσα, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι συμβασιλεύεις, Ἀναστασία παμμακάριστε. Αὐτὸν ἱκέτευε, καὶ ἡμᾶς ἐλλαμφθῆναι, τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ἥσαΐα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριὰμ, βάτον πυρὶ καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν Σωτηρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Δόξα τῆς Ἁγίας· Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον πάλιν.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Ἐν τοῖς Ἀποστίχοις ψάλλομεν τὸ Τριῳδιον οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τετράδι ψαλῶ.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου
» ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν
» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τοῦ Ἡρῴδου, καὶ γνώμη συναθροίζεται μιαιφόνῳ, τικτόμενον τὸν Κύριον ἀποκτεῖναι· ᾧ πάντες ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρῴδου, σκέπτεται θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, νηπίοις τὸν Δεσπότην συναποκτεῖναι, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Ῥῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἐπτα-
» πλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ· ἐ
» ᾗ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, Βασιλέως πατή
» σαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα
» Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀποκενοῦντες, ὡς μύρα τὰ δάκρυα, τῷ δ
ἡμᾶς Χριστῷ τικτομένῳ σαρκὶ, σαρκὸ
τὰς κηλῖδας καθαρίσωμεν, τῷ ἀχράντῳ καθο
ρῶς προσιόντες, καὶ βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργ
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτ
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δάκρυσιν οἰκτου, τὰ δάκρυα φύγωμεν, α
μαρτωλοὶ κολάσεως, τῆς μελλούσης φρ
κτῆς, Χριστοῦ τῶν ἰχνῶν ἐπιλαβόμενοι, τεθε
μένου ἐν σπαργάνοις ὡς βρέφος, καὶ βοῶντες
Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτ
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερουργεῖσθαι, τὸ λύτρον γινώσκοντες, ἐ
τῶν ἰδίων σπλάγχνων τε, καὶ δακρύων π
γῆς Χριστῷ, διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθέ
τες πιστοὶ προσέλθωμεν, σαρκὶ τικτομένῳ βοῶ
τες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνε
τε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνα

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀῤῥυπώτοις χε
» λεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν, τὴν ἀκηλ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

» δωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμα-
» νουὴλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες
» πρεσβείαν τεχθέντι· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡ-
» μῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγνώμων μηδεὶς, μὴ πονηρὸς ζηλότυπος, ἔξω τῶν φερόντων νῦν, δῶρα Θεῷ δεκτὰ, ἀντὶ σμύρνης καὶ χρυσοῦ καὶ λιβάνου, ἀρετῶν τὸν σμυρνισμὸν, ψαλλόντων τε Χριστῷ τικτομένῳ· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει πορευθεὶς Ἡρῴδης Μάγοις ἔμφροσιν· Ἄπιτε ζητήσατε, τὸν γεννηθέντα νῦν Βασιλέα, καὶ εὑρόντες μηνύσατέ μοι· μελετήσας ὁ δεινὸς, τὸν φόνον μιαιφόνῳ καρδίᾳ· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὢ πηρωτικῆς μιαιφονίας τόλμημα! λήθης ὅθεν ἔτυχες, ὅτι Θεὸν οὐδεὶς, ὑποχείριον ἀναιρεῖ λαμβάνων· ὑπερζέσας γὰρ θυμῷ, ὠμῶς τὰ βρέφη σφάττεις Ἡρῴδη. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐνθέως εὐφραίνεται, ἡ κτίσις σήμερον· Χριστὸς γὰρ ὁ Κύριος, ὁ τοῦ Θεοῦ μὲν Υἱὸς, ἐκ Κόρης γεννᾶται ἀγνῆς, ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων, γένος ἀθανατίζων, λύων καὶ τὴν κατάραν, τῆς προμήτορος Εὔας· διὸ ὡς εὐεργέτῃ ἡμῶν, ᾆσμα προσάξωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Παρθένον κύουσαν, τὸν προαιώνιον Λόγον, Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος, ὑμνολογῶν ἀνεβόα· Βλέπω σε, γεγεννημένην Ναὸν Κυρίου, φέρουσαν, τὸν πάντας σῶσαι βροτοὺς ἐλθόντα· καὶ τοὺς τοῦτον ἀνυμνοῦντας, δι' οἴκτον θείους ναοὺς δεικνύοντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες. Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῇ μακρᾷ πέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον ἐξάδω.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Τιμηθείσῃ τιμᾶται, πόντος Ἐρυθρὸς, κυμά-
» τοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθὸς, ὁ αὐτὸς
» ὁμοῦ, ἀόπλοις γεγονὼς βατὸς, καὶ πανοπλί-
» ταις τάφος· ᾧδὴ δὲ θεοτερπὴς ἀνεμέλπετο·
» Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἡ πανταιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄπειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ, ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, ἁγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· ναὸν γὰρ σωματικὸν περιθέμενος, ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μυσταγωγοῦσα, Μάγους συγκαλεῖ, τὴν ἀπαρχὴν Θεοῦ Σοφία τῶν Ἐθνῶν, τοὺς ἀλόγους πρὶν τραφῆναι μυστικῶς, ἀλόγων ἐπὶ φάτνης τραπέζης, κειμένης τῆς μυστικῆς, πρὸς ἣν σπεύδουσι, σὺν δώροις ὁδεύοντες, Ἀστέρος προλάμποντος.

Ἀκουτισθῶμεν, νῦν Προφητικῶν, ἐκπληρουμένων διὰ Πνεύματος φωνῶν· ἡ Παρθένος γὰρ λαβοῦσα ἐν γαστρὶ, ἐπείγεται τεκεῖν τὸν προόντα· ὃν Μάγοις μὲν οὐρανὸς καθυπέδειξε, Ποιμέσι δὲ Ἄγγελοι, ὡς βρέφος φαινόμενον.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος α'. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Τὴν μνήμην σου σήμερον, Ἀναστασία, πιστῶς ἑορτάζομεν, ἣν Χριστὸς ἐδόξασεν, ἀπείροις θαύμασιν, ὁ ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ, σαρκὶ τικτόμενος.

Ὁ κόσμος ἀγάλλεται, τὰς ἀριστείας, τὰς σὰς καὶ τὰ θαύματα, καὶ τὰ κατορθώματα, ἀνακηρύττων ἀεὶ, Ἀναστασία, Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ὑμνοῦμεν τοὺς πόνους σου, Ἀναστασία, τὰ ἆθλα τὰ στίγματα, τὰ φρικτὰ τεράστια, τὴν πρὸς τὸν Κύριον, θείαν ἀγάπην, καὶ πολλὴν ὄντως οἰκείωσιν. Θεοτοκίον.

Πτωχεύει ὁ πλούσιος, δι' εὐσπλαχνίαν, ἐκ Κόρης τικτόμενος· Μάγοι εὐτρεπίζονται, Ἀνατολῶν Βασιλεῖς, τοῦτον θεάσασθαι πιστῶς, καὶ προσκυνῆσαι σαρκί.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὑμνῶ σε, Μάρτυς Ἀναστασία, πόθῳ.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. δ'.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Ὕμνον ἀναπέμψωμεν Θεῷ, τῷ μέλλοντι τεχθήσεσθαι, σαρκὶ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει, καὶ φάτνῃ τεθήσεσθαι, νήπιον ὥσπερ βρέφος, ἵνα σώσῃ, ἀνθρώπων τὸ γένος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοτική Βιβλιοθήκη Ιστορικού Μουσείου
Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβάτων

Μόνον τὸ ἐράσμιον Χριστοῦ, Ἀναστασία ἔνδοξε, κάλλος ζητήσασα, παρέδραμες τὰ κάλλη, τοῦ κόσμου ῥεῤῥότητι, γνώμης καὶ ἀθανάτου, κληρουχίας, Μάρτυς ἠξιώθης.

Νύκτα τοῦ τῆς πλάνης σκοτασμοῦ, τῷ φωτισμῷ τοῦ Πνεύματος, αὐγαζομένη σεμνή, παρέδραμες ἐμφρόνως· καὶ νῦν κατεσκήνωσας, ἔνθα τὸ Θεῖον φέγγος, τῆς ἀκτίστου Τριάδος ὑπάρχει.

Θεοτοκίον.

Ὤφθη ὁ ἀόρατος Θεὸς, ὑπερφυῶς τικτόμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ἐκ σοῦ Παρθενομῆτορ, πτωχεύσας ὁ πλούσιος, ὅπως ἀθανασίαν, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πλουτίσῃ.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κύριος ὢν πάντων, καὶ Κτίστης Θεὸς, » τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθὴς πτωχεύσας, ἑ» αυτῷ ἥνωσε· καὶ ὡς βρέφος φερόμενος σαρ» κὶ, ἐν φάτνῃ πενιχρᾷ προσκυνεῖται, Φάγετε » βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθή» σεσθε.

Ῥύσιον κενώσαι, ἐρχόμενον νῦν, ὑπὲρ κόσμου τὸ οἰκεῖον αἷμα, Χριστὸν θρασύνεται, ὁ Ἡρῴδης τοῦ κτεῖναι πρὸ καιροῦ, μανεὶς πρὸ τῆς μανίας Πιλάτου· ὅθεν φονικῇ ὠμότητι, τῶν βρεφῶν στίφη κατέσφαξεν.

Ἄφρων ἀνὴρ, ἔφη· Οὐκ ἔστι Θεός· ὃς μανίας πληρωθεὶς ἐσχάτης, Χριστοκτονίαν νοσεῖ· τοῦ σκοποῦ δὲ τῆς τόλμης ἐκπεσών, πρὸς φόνον βρεφῶν ἀπειροκάκων, ὅλον ἑαυτὸν ἐξώπλισε, καὶ γῆν ἐμίανεν αἵμασιν.

Ἄλλος. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Ἔνδον τοῦ Σπηλαίου τίκτεται, ὁ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ γαστρὸς ἐκλάμψας, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον· καὶ τοῦτον οὐρανόθεν, ἀστὴρ ὑποδείκνυσι, τοῖς Ἀστρολόγοις ἐμφανῶς· τοῦτον πιστοὶ ὑμνολογήσωμεν.

Γῆδε ἱερὰ πανήγυρις, ἡμῖν ἐτησίως, ἔλαμψεν ἡ μνήμη, ἡ τῆς Ἀθληφόρου· ἐν ταύτῃ φωτισθέντες, Θεὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν μεγαλύναντα αὐτὴν θεοπρεπῶς, θαυματουργίαις πολλαῖς.

Στόμα θεολόγον ἤνοιξας, μέσον τοῦ ᾅδου, καθομολογοῦσα, τοῦ Χριστοῦ τὸ πάθος, καὶ πάσχουσα προθύμως· ἐντεῦθεν γεγένησαι, πᾶσι τοῖς κάμνουσιν ἀεί, Μάρτυς σεμνὴ, καταφυγὴ καὶ λιμήν.

Θεοτοκίον.

Οὗτος μόνος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ σοῦ Παρθένε, σάρκα ὑπὲρ λόγον, ἀληθῶς φορέσας, τεχθῆναι ἐν Σπηλαίῳ, ἐπείγεται, ὅπως με, οἶκον γενόμενον λῃστῶν, δείξῃ ναὸν τοῦ Θείου Πνεύματος.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Σπαργανούμενον βρέφος, ὁ ἀναφὴς Κύριος, μέλλει καθοᾶσθαι ἐν φάτνῃ, ἀνακλινόμενος· ὄρη σκιρτήσατε, καὶ ἀγαλλίασιν θείαν, οἱ βουνοὶ ἐνδύσασθε, φωτὸς πληρούμενοι.

Εὐσεβεῖ παῤῥησίᾳ, τῶν διωκτῶν ἤμβλυνας, τὰ πεπυρωμένα ῥημάτων, βέλη σωτήριον, λόγον πλουτήσασα, Ἀναστασία καὶ θείῳ, πόθῳ τὰ κινήματα, ψυχῆς ἰθύνασα.

Μόνον Μάρτυς ἐβόας, ἐπιζητῶ Κύριον· μόνη τῇ αὐτοῦ ἀγαπήσει, ψυχὴν προσέδησα· τούτου ἐλλάμπεσθαι, καθαρωτάταις πλευσίως, ἀστραπαῖς ἐπείγομαι, ἤθους ἁπλότητι.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Κόρη, τὸν τῇ χειρὶ φέροντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν ἐν μήτρᾳ, φέρεις σαρκούμενον· ὃν καὶ τικτόμενον, ἀνακλινεῖς ἐν τῇ φάτνῃ, βρέφος καθορώμενον, τὸν προαιώνιον.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ » τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε» ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ » ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι» λάνθρωπε.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν Μαρτύρων ζηλοῦσα τὴν ἀρετὴν, συμπαθείᾳ καρδίας τούτων θερμῶς, ταῖς χρείαις ἑκάστοτε, διηκόνεις θεόπνευστε· καὶ τοὺς ἰχῶρας πίστει, ἐξέματτες χαίρουσα, ἐν μηδενὶ θεμένη, τὰ πρόσκαιρα βάσανα· ὅθεν ἐπὶ τέλει, συσχεθεῖσα καὶ πόνους, πολλὰς ὑπομείνασα, στερῥοτάτως ἐνήθλησας, Ἀναστασία πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ Προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προϋπαντήσωμεν, ὡς Μά-

ΑΠΟΘΕΤΗΡΙΟ ΚΕΡΑΜΕΩΝ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Αλεξανδρουπόλεως - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

γοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, καὶ ᾄδοντες τῶν Ἀγγέλων ᾆσμα καινὸν, τῷ ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σπορᾶς, τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυςηρίου
» σου τὸ ἀπόῤῥητον, Χριστὲ προανεφώ-
» νει σοι· Ἔθου κραταιὰν, ἀγάπησιν ἰσχύος,
» Πάτερ οἰκτίρμον· τὸν Μονογενῆ Υἱὸν γὰρ
» ἀγαθὲ, ἱλασμὸν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

Ἐπὶ τὸν πόκον ὡς ὄμβρος, καὶ ὥσπερ σταγὼν ἐπὶ τὴν γῆν, τὴν σὲ τεκοῦσαν Κύριε, ἔρχῃ συμπαθῶς τεχθῆναι, καὶ βροτοῖς συναναστραφῆναι· τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ σε ἱλασμὸν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Μεταλαμβάνων βροτείας, Χριστὲ σαρκὸς, Ἀβραὰμ ἐκ σπέρματος, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος, ἔρχῃ παρασχεῖν, καὶ σῶσαι τὴν εἰκόνα καὶ ἀφθαρτίσαι· τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ σε ἱλασμὸν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Πόμα καινὸν ὅπερ πάλαι, πιεῖν Δαυῒδ διψῶν ἐπεθύμησεν, ἐν τῷ Σπηλαίῳ πρόεισι, βλύσαι Βηθλεὲμ, καὶ παῦσαι προσγενόμενον ἅπαν δίψος, τὸ κατὰ ψυχὴν Ἀδάμ τε καὶ Δαυῒδ, ἐξ ὧν τὸ κατὰ σάρκα γεννᾶται Χριστός.

Ἄλλος. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Γύμνησατε τὰ Ἔθνη, κροτήσατε Λαοί· ἐν Σπηλαίῳ τίκτεται, ὁ πάντων φωτισμός· οὗ ταῖς ἀκτῖσιν, Ἀναςασία ἡ Μάρτυς καταυγασθεῖσα, σκότος ἔφυγεν ἀπάτης, λάμψασα ἡλίου φαιδρότερον.

Μαρτύρων τῆς εὐκλείας, ἐπέτυχες σεμνὴ, τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, προθύμῳ λογισμῷ· καὶ τούτων Μάρτυς ἰχῶρας, χερσὶν οἰκείαις πόθῳ καὶ πίσει, ἀπομάττουσαν σπουδαίως, πάντες σὺν αὐτοῖς εὐφημοῦμέν σε.

Ἀγῶνας πολυτρόπους, διήνυσας στερρῶς, καὶ θαυμάτων εἴληφας, τὴν χάριν δαψιλῶς· Ἀναςασία ἐντεῦθεν ἅπας ὁ κόσμος, καταφυγήν σε καὶ ἀντίληψιν βεβαίαν, κέκτηται προστρέχων τῇ σκέπῃ σου.

Ῥομφαίας ἀοράτων, συνέτριψας ἐχθρῶν, Μάρτυς μεγαλώνυμε, δυναμει τοῦ Σταυροῦ· ὅθεν ἐδείχθης, πηγὴ ἀπείρων θαυμάτων, Ἀναστασία ἀποπλύνουσα παντοίων, Μάρτυς νοσημάτων τὸν βόρβορον.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ῥήσεις ἤδη πεπλήρωνται, τῶν προφητευόντων ἐν Θείῳ Πνεύματι· ἡ Παρθένος γὰρ ἐπείγεται, ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν τὸν παντέλειον.

Τῶν Μαρτύρων τὴν εὔκλειαν, πόθῳ ἐκζητήσασα ταύτης ἔτυχες, στερρότατως ἐναθλήσασα, ἀδιστάκτῳ γνώμῃ καρτερόψυχε.

Φαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν, χάριτος χιτῶνα ὄντως ἐνδέδυσαι, ἀπεκδύσει τῇ τοῦ σώματος, ἀθληφόρε Μάρτυς παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοφόρος προέρχεται, ἐκ σῆς φωτοφόρου νηδύος Ἄχραντε, Βασιλεὺς ὁ ἐπουράνιος, ὡς ἐν θρόνῳ φάτνῃ προσκλινόμενος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι ὡς
» φιλάδελφοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων,
» λύτρον Υἱὸν τὸν ἀγαπητὸν, δῶμεν δόξαν νέ-
» μοντι πᾶσιν εἰρήνην.

Ἣ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῷον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ Σοφία, ὡς ὑετὸς ἐν πόκῳ, καταβᾶσα μήτραν Παρθένου ᾤκησε.

Μαθητὰς μάντεως Μάγους, Βαλαὰμ καλεῖ πρὸς γνῶσιν ἀξέρι Χριστός· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον, περιβάλλων σπαργάνοις πλέκεται· καὶ φάτνῃ κεῖται, ὃν τρέμει τὰ Χερουβίμ· Σπηλαίῳ χωρεῖται δὲ, ὁ πληρῶν τὰ πάντα.

Ἄλλος. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Γυμνουμένου σου τὴν σάρκωσιν, φιλάνθρωπε Χριστὲ· πίστει προσκυνοῦμεν τὰ σπάργανα· δι' ὧν ἐλύθη κατακρίσεως, τὸ τῶν βροτῶν γένος, δοξάζον σε Σωτὴρ μου.

Στομώσασα τὸ φρόνημα, ἀγάπῃ θεϊκῇ, Μάρτυς ἀληθῶς μεγαλώνυμε, ξίφος ὡράθης, πάσας φάλαγγας, συγκόπτον τῶν δαιμόνων, ἐνθέῳ πεποιθήσει.

Ἀγῶσι λαμπρυνθεῖσά σε, ἀπείροις ἡ ψυχὴ, ἔλαμψεν ἡλίου φαιδρότερον, τῇ οἰκουμένῃ καὶ κατηύγασε, πηγὰς τῶν ἰαμάτων, σεμνὴ Ἀναστασία.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια, ἐν ξένῳ τοκετῷ, Λόγος τοῦ Πατρὸς σωματούμενος, ἐκ τῆς Παρθένου καὶ ὡς νήπιον, ὁρᾶται ἐν Σπηλαίῳ, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακώβατων

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἀνέτειλε τὸ Ἄστρον Ἰούδα, ἐκ γῆς Χαλδαίων, κινοῦν εἰς προσκύνησιν, τοὺς Ἀστρολόγους ὡς γέγραπται.

Νομίμως ἠγωνίσω, ἀνόμους τροπωσαμένη, Μάρτυς παναοίδιμε, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ εἰκονίζεις, ἐπωνυμίᾳ, ἐχθροὺς καταράσσουσα, τοὺς ἀοράτους Πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Σπηλαίῳ ὑπογαίῳ τεχθῆναι, ἐκ τῆς Παρθένου, Χριστὸς κατεπείγεται· ἀγαλλιάσθω ἡ σύμπασα.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἁμαρτημάτων ἐκύκλω-
» σέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων,
» ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι· Ἐκ φθο-
» ρᾶς με ἀνάγαγε.

Κύριόν σε γνόντες, οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν σήν, Σῶτερ δόξαν δι' ἀστέρος Μάγους, νῦν μετὰ δώρων καλοῦντες, πρὸς γνῶσίν σου, καὶ θείαν προσκύνησιν.

Ῥύπον τι προστρίψας, ἀπορρυφθήτω, καὶ οὕτω Χριστῷ καθαρὸς, τῷ καθαρῷ ψαυέτω, βρέφος ἐν φάτνῃ κειμένῳ, τὰ πάθη καρδιῶν ἐκκαθαίροντι.

Ἄλλος. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ἐπιλάμψας ὁ Χριστὸς, ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐδόξασε, τῆς Ἀθληφόρου, τὴν μνήμην σήμερον.

Συντριβεῖσα ταῖς πολλαῖς, τῶν δεινῶν ἐπιφοραῖς, καθυπέταξας ἐχθρὸν, τοῖς ὡραίοις σου ποσὶν, ἀοίδιμε, Ἀναστασία, θεομακάριστε.

Ὑποστᾶσα καρτερῶς, τῶν βασάνων τὰς δεινὰς, προσβολὰς καὶ τοῦ πυρὸς, τὴν καταφλεξιν σεμνὴ, δεδόξασαι, Ἀναστασία, Μαρτύρων ἔρεισμα.

Θεοτοκίον.

Πόλις ἔμψυχε Θεοῦ, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ, ἀποτίκτεις τὸν Χριστὸν, Θεοτόκε ὑπὲρ νοῦν, γενόμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν, τέλειον ἄνθρωπον.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Τὴν φύσιν τὴν ἐξ ἡμῶν ὁ Εὔσπλαγχνος, προσλαβόμενος ὁρᾶται ὡς βρέφος, ὁ βρεφουργῶν, ἐν κοιλίᾳ τὰ βρέφη, καὶ σπαργανοῦται καὶ φάτνῃ ἀνάκειται, καὶ λύει μὲ τὰς τῶν παθῶν, πολυπλόκους σειρὰς ἀγαθότητι.

Ἁγίων ἰχνηλατοῦσα Μαρτύρων, καρτερῶς διὰ Χριστὸν τοὺς ἀγῶνας, καὶ ταῖς αὐτῶν, χρείαις διακονοῦσα, καὶ τοὺς ἰχῶρας Ὁσία ἐκμάττουσα, ἐπλούτησας περιφανῶς, τὴν αὐτοῖς ἐπιλάμπουσαν εὔκλειαν.

Σταγόνας τῶν ἰαμάτων προχέεις, ἐπομβρίαις θεϊκῶν χαρισμάτων, καὶ τῶν παθῶν, ποταμοὺς ἀναστέλλεις, καὶ βοηθεῖς τοῖς δεινῶς κινδυνεύουσιν, ἀοίδιμε Μάρτυς Χριστοῦ, Ἀναστάσεως θείας ἐπώνυμε.

Θεοτοκίον.

Γινόμενος τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, τῇ ἀρχαίᾳ παραβάσει φθαρεῖσαν, δίχα φθορᾶς, νέον τίκτεται Βρέφος, καὶ σοῦ ἐν κόλποις ὡς θρόνῳ καθέζεται, Ἀνύμφευτε τῆς Πατρικῆς, μὴ ἐκστὰς συνεδρίᾳ Θεότητος.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μὲ τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας, Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν Ναὸν, προστρέχοντες λαμβάνουσι, τὰ σεπτὰ ἰάματα, τῆς ἐν σοὶ οἰκούσης θείας χάριτος. Ἀναστασία σὺ γὰρ ἀεὶ, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου συνεπώνυμος οὖσα, πεπτωκότα με νῦν ἀνάςησον ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν θαυμάτων τῶν σῶν, σταγόνα ἐπισταξασα, Μάρτυς, τῇ ψυχῇ μου, καὶ τὸν φλογμὸν τῆς δεινῆς ἁμαρτίας κατασβέσασα· τὸν κόσμον γὰρ διασώζεις ἐκ παθῶν πολυτρόπων ἑκάστοτε, ὧν περ κἀγὼ πεπείραμαι· σὺ γὰρ πάντα τοῖς πᾶσι παρέχουσα, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας.

ΗΜΟΣΙΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπαλόων Ιακωβάτων

Στίχοι.

Ἀναστασία φάρμακον πιστοῖς μέγα,
Πᾶν φάρμακον λύουσα, καὶ κεκαυμένη.

Καύθη Ἀναστασίη πυρὶ δευτέρᾳ εἰκάδι λαύρῳ.

Ἡ Ἁγία καὶ γενναιοτάτη Μάρτυς Ἀναστασία ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει, Πρεπεξάστυ τινὸς Ἕλληνος οὖσα θυγάτηρ, μητρὸς δὲ Φαύστης. Ὑφ' ἧς προσαχθεῖσα Χρυσογόνῳ, ἀνδρὶ θεοπνεύστῳ καὶ εὐσεβεῖ, τὰ ἱερὰ γράμματα ἐπαιδεύθη· τὴν δὲ εἰς Χριστὸν πίστιν παρὰ τῆς μητρὸς ἔμαθε. Συζευχθεῖσα δὲ ἀνδρὶ Ἕλληνι πρὸς κοινωνίαν γάμου, Πουπλίῳ ὀνόματι, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτοῦ, ἀστόργως τὴν πρὸς αὐτὸν ὁμιλίαν ἔφερε, νοσεῖν ἀεὶ προφασιζομένη, καὶ μὴ καταδεχομένη συνέρχεσθαι αὐτῷ εἰς συναφειαν. Μετρίαν δὲ καὶ πενιχρὰν ἐνδυσαμένη στολὴν, προσωμίλει ἀεὶ γυναιξὶ δεομέναις· καὶ λαθραίως τοὺς διὰ Χριστὸν ἐναθλοῦντας ἐθεράπευεν, ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἐν αἷς ἦσαν, εἰσιοῦσα, καὶ τῶν δεσμῶν ἀπολύουσα, καὶ ἐλαίῳ ἐπαλείφουσα, καὶ τοὺς ἰχῶρας αὐτῶν ἀπομάττουσα, καὶ τροφὰς ἐπιτηδείας τούτοις παρέχουσα, μιᾶς μόνης θεραπαινίδος ἑπομένης αὐτῇ.

Ἐπὶ τούτοις πρῶτον μὲν ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐφρουρήθη, ἐπιγνόντος τὰ κατ' αὐτήν· ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνος διαποντίῳ κλύδωνι γέγονεν ὑποβρύχιος, ἀδείας αὐτὴ λαβομένη, πάντα τὰ προσόντα αὐτῇ διένειμε τοῖς πτωχοῖς. Εἶτα, ἀδεέστερον τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλοῦντας ἐθεράπευε, καὶ τελειωθέντας συνεκόμιζε, καὶ παρεδίδου τῇ ὁσίᾳ ταφῇ. Καὶ πολλοὺς πρὸς τὸ μαρτύριον ἐπαλείψασα, καὶ διαφόροις Ἡγεμόσιν ἐξετασθεῖσα, καὶ ἐν θαλάσσῃ μεθ' ἑτέρων γυναικῶν ἀποῤῥιφεῖσα, τελευταῖον πάλοις προσδεθεῖσα, καὶ πυρὶ βληθεῖσα, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι πλησίον ἐν τοῖς Δομίνου Ἐμβόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Χρυσογόνου.

Στίχ. Δίδωσι Χρυσόγονος αὐχένα ξίφει.
Ὁ Πνεῦμα χρυσᾶς, χάλκεος δὲ τὸ σθένος.

Χρυσόγονος ὁ Μάρτυς, ὑπῆρχεν ἐκ τῆς μεγαλοπόλεως Ῥώμης, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἀνὴρ θεοσεβὴς, καὶ τὸν Θεὸν φοβούμενος, διδάσκαλος γενόμενος εἴς τε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ εἰς τὰ ἱερὰ γράμματα τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας. Διωγμοῦ δὲ κινηθέντος, ἐκρατήθη, καὶ εἰς πῦρ ἐνεβλήθη· ὅτε καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἡ Ἁγία Ἀναστασία, ἵνα εὔξηται ὑπὲρ αὐτῆς· καὶ εἰ μὲν γένηται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Χριστιανὸς, ἵνα σωθῇ· εἰ δὲ μὴ, ἐξολοθρευθῆναι αὐτὸν, ἵνα μὴ τὸν πλοῦτον αὐτῆς δαπανήσῃ μετὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, ἀλλ' αὐτὴ κατακενώσῃ αὐτὸν εἰς τοὺς Ἁγίους, καὶ εἰς τοὺς πτωχούς· ὅπερ καὶ ἐγένετο. Καὶ ἐνδυσαμένη πενιχρὰν στολὴν, διήρχετο καὶ διηκόνει τοῖς Ἁγίοις ἐν ταῖς φυλακαῖς· ὅτε καὶ ὁ Διοκλητιανὸς, ἐν Νικαίᾳ διάγων, ἔγραψεν εἰς Ῥώμην, πάντας τοὺς Χριστιανοὺς ἀποθανεῖν, τὸν δὲ Χρυσόγονον εἰς Νικομήδειαν ἀχθῆναι δέσμιον· καὶ ἀχθέντα, ἀπογυμνωθῆναι αὐτὸν, καὶ οὕτω τελειωθῆναι ξίφει· ὃ καὶ ἐγένετο· καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς, στεφανηφόρος εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στίχ. Ἡ Θεοδότη πῦρ φέρει σὺν φιλτάτοις,
Φίλτρῳ Θεοῦ ζέουσα, καὶ πυρὸς πλέον.

Θεοδότη ἡ Μάρτυς ἦν ἀπὸ τῆς χώρας Βιθυνίας. Ἀκούσασα δὲ τὰ περὶ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὴν, καὶ διέτριβε μετ' αὐτῆς ἅμα τοῖς τέκνοις αὐτῆς. Πρότερον δὲ ἡ Ἁγία αὕτη ἐπεζητεῖτο πρὸς γάμον ὑπὸ Λευκαδίου τινὸς ἄρχοντος, ἀλλ' οὐκ ἐπείθετο· ὅμως θέλουσα αὐτὸν ἐκφυγεῖν, ἐμήνυσεν αὐτῷ μικρὸν ἀναμεῖναι αὐτὴν, καὶ τότε τὸ κατὰ γνώμην αὐτοῦ ποιῆσαι. Τοῦ δὲ Ἄρχοντος ἀναμένοντος, αὕτη τὸν πλοῦτον αὐτῆς δοῦσα πτωχοῖς, ὑπηρέτει τοῖς ἐν φυλακαῖς Ἁγίοις. Ἀκούσας δὲ Διοκλητιανὸς, ὅτι πᾶσαι αἱ φυλακαὶ καὶ τὰ ἐργαστήρια πεπληρωμένα εἰσὶ τῶν Χριστιανῶν, ἐκέλευσε πάντας ἐν μιᾷ νυκτὶ φονευθῆναι, τοὺς μὲν διὰ πυρὸς, τοὺς δὲ δι' ὕδατος, τοὺς δὲ διὰ ξίφους. Τότε ὁ Λευκάδιος παρέδωκε τὴν Ἁγίαν Θεοδότην, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, Νικητίῳ τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας, ἵνα ἐξετάσῃ αὐτήν. Ὁ δὲ Νικήτιος, ἐλεγχθεὶς ὑπὸ Εὐόδου τοῦ πρώτου υἱοῦ αὐτῆς, ὠργίσθη· καὶ ἀνάψας μεγάλην κάμινον, ἀκοντισθῆναι ἐν αὐτῇ ταύτην μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς κελεύει·

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπαλδών Ιακώβατων

καὶ οὕτω τελειωθέντες, στεφανηφόροι τῷ Δεσπότῃ Θεῷ παρέστησαν, ἀπολαύοντες τὴν ἀΐδιον καὶ ἀγήρω μακαριότητα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζωΐλου.

Στίχ. Ζωὴν ῥέουσαν ἐκλιπὼν ὁ Ζωΐλος,
Ζωὴν μένουσαν εὗρεν ἐν ζώντων τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ Θυρανοίξια τῆς τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στιχ. Αἴρουσιν ἄνδρες ἱεροὶ Χριστοῦ πύλας,
Τοὺς Δαυῒδ ἡμῖν ἐκτυπούμενοι νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὸ φωτοδρόμιον τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας.

Στίχ. Τρέχοντα φῶτα σήμερον Ναοῦ κύκλῳ,
Δηλοῦσι φωτὸς εἰς τὸ πᾶν θείου δρόμον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
» οὐκ ἔπτηξαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμ-
» βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς
» εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευστάζων κάραν Ἡρῴδης, κακὰ προβλέπων ἐκίνησεν, εὐκαιρίαν ζητῶν θανατῶσαι, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου Χριστὸν, τὴν ἐξουσίαν ἔχοντα, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, συμφυγαδεύθητε φεύγοντι, εἰς Αἴγυπτον τούτῳ, καὶ καλῶς ἐκεῖ προσκυνήσατε, θεοπρεπῶς καλέσαντες, καὶ συμφώνως δοξάσατε.

Μεθ' ὅς τις ἐμοῦ οὐκ ἔστι, κατ' ἐμοῦ πράττει Χριστός φησιν· ὁ δὲ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζοντι ἔοικε· διὸ τὴν τούτου φρίξωμεν, ἐν σαρκὶ συγκατάβασιν.

Ἄλλος. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας σου Σωτήρ.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν ὅλων καὶ Θεὸς, προέρχεται, πόλει γεννηθῆναι Βηθλεέμ· ὁ τὴν σεμνὴν Ἀναστασίαν μεγαλύνας, ἐν ἀπείροις θαύμασιν, ὡς δι' αὐτὸν, αἰνισμοὺς καθυπομείνασαν.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας πονηρὸν, οὐκ ἔνειμας, μόνον σεβομένη τὸν Χριστὸν, οἷα Θεὸν ζῶντα ἀεὶ, Ἀναστασία, καὶ τοῖς ζωηροῖς αὐτοῦ πάθεσι, πάθος τὸ σὸν καταλαμπρύνουσα.

Οἱ τῷ Ναῷ σου πίστει δαψιλεῖ, προσφεύγοντες, νόσων ἐκλυτροῦνται χαλεπῶν, καὶ ἀῤῥωστίας καὶ παθῶν καὶ ἀλγηδόνων, εὐρωστίαν πάντοτε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πλουσίως λαμβάνοντες. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένος Λόγος ἐκ τῆς σῆς, προέρχεται, Ἄχραντε νηδύος ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἄρχεται ὁ προαιώνιος, καὶ Φάτνῃ κεῖται σπαργανούμενος, καὶ διαλύει σειρὰς τῶν ἐγκλημάτων.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἄνω χοροὶ δοξολογοῦσιν, Ἀσωμάτων· ἐπὶ γῆς δὲ προσκυνοῦμεν, καθορῶντες βροτοὶ, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, καὶ ἐπὶ φάτνης κείμενον, σὲ Χριστὲ Θεὲ τῶν ὅλων.

Πῦρ ἀπετέφρωσας ἀπάτης· ὡς οἱ Παῖδες δὲ φλογὶ προσομιλοῦσα, παρεδήλους θερμὸν, τὸν ἔρωτα θεόφρον, ὃν πρὸς τὸν σὸν ἐκέκτησο, καὶ Δεσπότην καὶ Νυμφίον.

Ὄμβρους προχέεις ἰαμάτων, καταπαύουσα φλογμὸν ἀῤῥωστημάτων· καὶ λαοὺς μελῳδεῖν, ἀεὶ παρασκευάζεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα διάνοιαν ἐκπλῆττον, τὸ τελούμενον ἐκ σοῦ Παρθενομῆτορ· τίκτειν μέλλεις Θεὸν, καὶ φάτνῃ ἀνακλίνειν, τὸν Χερουβὶμ ἀπρόσιτον, καὶ ἀχώρητον τῇ φύσει.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βα-
» βυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασι-
» λέυοντος κατέπτυσαν, προσαγῆς ἀλογίστου·
» καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ,
» τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕ-
» μνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερ-
» υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δαιτυμόνες οἱ Θεόφρονες, ἐν Βηθλεὲμ τῷ νοῒ προπορευόμενοι, σὺν Ἀγγέλοις κατοπτεύσωμεν, καὶ Ποιμέσι τὸ θαῦμα, τῷ ἐν ὑψίστοις, δόξαν ἀναμέλποντες Θεῷ, εὐδοκίαν βραβεύοντι, βροτοῖς καὶ τὴν εἰρήνην· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶντες εἰς αἰῶνας.

Νόμου φιλίας ἀντεχόμενοι, φιλαδελφίας γνώμην ἀναλαβώμεθα, ἐν ἀλλήλοις εἰρηνεύοντες, καὶ τὸ ἓν συμφρονοῦντες· ὁ γὰρ εἰρήνης πρύτανις, προέρχεται Χριστὸς, εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα, καὶ σῶσαι τοὺς βοῶντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Λιμεσσού - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ε'δεξιοῦτο τὸν τικτόμενον Χριστὸν, δολίοις λόγοις Ἡρῴδης ἄνομος, καὶ τοῖς Μάγοις προσεπέσκηπτεν, ὡς αὐτὸν προσκυνήσων· ἀλλ' οὐκ ἠδεῖτο διώκειν, λανθάνοντα Θεόν· ὃ τὰ βρέφη κατῴκτειρε, καὶ βοᾷν οὐ συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ε'ν χρόνῳ ὁ ἄχρονος, γεννᾶται ὑπὲρ νοῦν, καὶ Μάγοι προσφέρουσιν, αὐτῷ ὡς Βασιλεῖ, φανέντι τὰ δῶρα· καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ, οὐρανὸς κηρύττει, προβολὴ τοῦ ἀστέρος.

Γενναίως ἀνύειν σε, τοὺς δρόμους τοὺς μακρούς, ὁ Θεῖος Χρυσόγονος, ὑπήλειψε σεμνή· μεθ' οὗ σε τιμῶμεν, μελῳδίαις σεπταῖς, ὑπὲρ ἀληθείας, σεπτῶς ἠγωνισμένην.

Ὡς ὄμβρος σωτήριος, ὑπάρχει ὁ ναὸς, ὁ ἔχων τὸ λείψανον, Πανεύφημε τὸ σόν· ἐν ᾧ καταφεύγει, πᾶς πιστὸς καὶ δεινῆς, ζάλης ἐκλυτροῦται, καὶ παντοίων κινδύνων. Θεοτοκίον.

Νῦν ἦλθεν ὁ Κύριος, ὁ πανταχοῦ παρὼν, Παρθένου τικτόμενος, ἐν πόλει Βηθλεέμ· ἀγάλλου ἡ κτίσις, ὑπαντῶσα αὐτῷ, καὶ δοξολογοῦσα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Ὧ παρεισήκεισαν ἄνω χιλιάδες, καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, Σπήλαιον φέρει τικτόμενον· ὃν ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα, ἀπαύστως ὡς Κύριον.

Οἶκος Τριάδος ἐδείχθης Θείοις τόποις, ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις, Ἀναστασία σχολάζουσα, Εὐλογεῖτε βοῶσα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἰσχυροτάτοις λογίοις Χρυσογόνου, τοῦ Ἀθλοφόρου ῥωσθεῖσα, τὸ τῶν εἰδώλων ἀνίσχυρον, κατεπάτησας θράσος, γενναίως ἀθλήσασα.

Θεοτοκίον.

Ὧ Θεοχώρητε Κόρη, τέξῃ βρέφος, τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ ἀναλλοίωτον Κύριον, Βηθλεὲμ ἐν τῇ Πόλει, δι' ἄφατον ἔλεος.

Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν » τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου » τὸν Κύριον.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ξενίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τρα» πέζης, ἐν πενιχρῷ Σπηλαίῳ, ταῖς ὑψη» λαῖς φρεσὶ, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, σε» σαρκωμένου Λόγου, ἀπορρήτως μαθόντες· » ὃν μεγαλύνομεν.

Ἄ"πιτε τοῖς ἀρχηγοῖς, Ἡρῴδης ἔφη τῶν Μάγων, ζητήσατε τὸν παῖδα· ἐπὰν δὲ εὕρητε, τοῦτον τάχος μηνύσατέ μοι, τὸν δόλον ἐν καρδίᾳ τεκταίνων· ἀλλ' ἠλέγχθη ὁ πλάνος, διακενῆς ἀνομῶν.

Δημιουργὸς γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, Σοφία πεφυκώς, Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· διπλοῦν ἕνα διὸ εἰδότες, τὸν Θεάνθρωπον Κύριον μεγαλύνομεν.

Ὡς ἄνθρωπος ἐφάνης, οὐσίᾳ οὐ φαντασίᾳ, οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ, τῆς ἀντιδόσεως, ἡ φύσις Σῶτερ ἦν περ προσείληφας· διὸ τὴν ἐκ Παρθένου, σοῦ θείαν ἐνδημίαν, τιμῶντες σὲ μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ἰδοὺ ἐγγίζει Παρθένος, ἀποτεκεῖν ἐν Σπηλαίῳ, τὸν Βασιλέα τοῦ παντὸς, σάρκα ἀνειληφότα· ὃν ὡμολόγησε στερρῶς, ἀθλοῦσα ἡ ἔνδοξος, λαμπρότατα, Μάρτυς Ἀναστασία, καὶ νικῶσα τὸν ἀόρατον ἐχθρόν.

Ὡραιωθεῖσα τοῖς πόνοις, ὑπὲρ ἡλίου ἀκτῖνας, ἔλαμψας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φωτίζεις τὸν κόσμον, ἆθλων μεγάλων τῷ φωτὶ, θαυμάτων τε χάρισιν· ἐντεῦθέν σε, πίστει Ἀναστασία, εὐφημοῦμεν μελῳδίαις ἱεραῖς.

Σὲ τὴν ὡραίαν τρυγόνα, καὶ ἀηδόνα τιμίαν, καὶ παγκαλῆ περιςερὰν, χρυσαυγιζούσας Μάρτυς, πτέρυγας ἔχουσαν πιστῶς, ἀεὶ μακαρίζομεν, τελοῦντές σου, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾗ λύσιν πᾶσιν αἰτῆσαι δεινῶν.

Ἧς νῦν ἐπέτυχες δόξης, ἐπιτυχεῖν ἡμᾶς πάντας, ἀεὶ δυσωπεῖ τὸν Χριστὸν, Μάρτυς Ἀναστασία, τοὺς τὴν σεπτήν σου ἑορτὴν, σεπτῶς ἑορτάζοντας, καὶ πίστει σε, προσκυνοῦντας τὴν θήκην, τῶν λειψάνων ὡς πηγὴν ἁγιασμοῦ. Θεοτοκίον.

Φέροντα φύσιν βροτείαν, Παρθενομῆτορ Ἁγία, τίκτεις ἐν πόλει Βηθλεὲμ, τὸν ὑπέρθεον Λόγον, καὶ γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τρέφοντα ἅπασαν· ὡς δὲ πύρινος θρόνος τοῦτον φέρεις, Παναγία ἀνωτέρα Χερουβίμ.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Σκιρτήσατε τὰ ὄρη, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνην βυνοὶ περιζώσασθε· νῦν ἡ Παρθένος ἐγγίζει, τεκεῖν τὸν Κύριον.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἡμέραν εὐφροσύνης, ἄγει σου ἡ κτίσις, Ἀναστασία τὴν μνήμην δοξάζουσα, ὃν περ ἐδόξασας Λόγον, οἰκείοις μέλεσι.

Φωτὶ καθαρωτάτῳ, νῦν ἐλλαμπομένη, τοὺς ὑμνητάς σου φωτίζοις τὴν ἄνωθεν, πᾶσιν ἡμῖν προξενοῦσα, Μάρτυς εὐμένειαν.

Θεοτοκίον.

Φαιδρῶς πᾶσα ἡ κτίσις, νῦν ἀγαλλιάσθω· Θεοτόκος τεκεῖν νῦν ἐπείγεται, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, βροτὸν γενόμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ » σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνή, σὺν Ἀ» σωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Παρθενομάρτυς ἔνδοξε, Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Ἀναστασία πάνσοφε, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τὸν ἐκ Παρθένου νῦν Κόρης, τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, τεχθῆναι προερχόμενον, ἐν Σπηλαίῳ καὶ Φάτνῃ, ἁμαρτιῶν, δοῦναι λύσιν πᾶσι τοῖς ἐκτελοῦσι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ τιμῶσί σε πόθῳ.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Τὴν ἐκ Παρθένου Γέννησιν, τοῦ Χριστοῦ προκηρύττει, ἡ φωτοφόρος μνήμη σου, Μάρτυς Ἀναστασία, ἐν Βηθλεὲμ συγκαλοῦσα, Μάγους μὲν ἐκ Περσίδος, σὺν δώροις· τοὺς Ποιμένας δὲ, μετ' Ἀγγέλων πρὸς ὕμνον· σὺ γὰρ σαυτὴν, ὡς Χρυσὸν καὶ Λίβανον καὶ ὡς Σμύρναν, προσῆξας τῷ Δεσπότῃ σου, ἐναθλοῦσα Θεόφρον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Νῦν αἱ παλαιαὶ, διαλύονται ἐμφάσεις· ἔσχεν ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένος γὰρ καὶ λίθος, ἐξ ὄρους ἀπετμήθη, καὶ ἡ ῥάβδος ἐβλάστησεν, ἡ τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ δρόσος ἄρτι, ἡ τοῦ Γεδεὼν ἐν γῇ ἐρρύη· λαοὶ κράξωμεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ξένου τοκετοῦ, ξένα πράγματα ὁρᾶται! πῶς ὁ τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις συνεδρεύων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται; πῶς ὁ ἀναφὴς ἐν τοῖς σπαργάνοις; πῶς ὁ πανταχοῦ ἐν τῷ Σπηλαίῳ; λαοὶ κράξωμεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ὁ τερατουργῶν, καὶ τὴν Αἴγυπτον μαστίζων, ὧν τε λαῷ, τῷ ἀγνώμονι τὸ Μάννα, σαρκοῦται καὶ θηλάζει· καὶ παιδίον ὁρώμενος, φεύγει τὸν διώκοντα Ἡρῴδην, ὡς ἐπὶ νεφέλης τῇ Παρθένῳ, Μητρὶ ὀχούμενος, ὡς Ἡσαΐας προορᾷ, ὁ Θεοπτικώτατος.

Παιδίον ὁ προὼν, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων, τίκτεται ἐκών, καὶ υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη. Ἀκούσατε τὰ Ἔθνη· Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι· γνῶτε καὶ ἡττᾶσθε· μεθ' ἡμῶν γὰρ, ὃς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει, ἐκ γῆς ἅπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχὴν, αὐτῷ μὴ ὑπείκουσαν.

Δόξα, ὅμοιον.

Ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαῖε, οἷα ἀπειθὴς, καὶ Προφήταις ἀντιπίπτων· Υἱῷ γὰρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κλῆρον δίδωσιν, Ἔθνη καὶ κατάσχεσιν γῆν πᾶσαν· σὲ δὲ ἀπωθεῖται μιαιφόνε· βοᾷν οὐ πείθῃ γάρ· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Σκίρτησον Δαυΐδ· ἐξ ὀσφύος σου Χριστὸς γάρ· χαίροις Ἰεσσαί· ἐξανθεῖ γάρ σου ἡ ῥίζα· ἐκ μηροῦ σου Ἰούδα, προελεύσεται Κύριος· κατὰ Βαλαὰμ, ἴδετε Ἔθνη· κατὰ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν, ἰδοὺ τέξεται, Παιδίον τὸν Ἐμμανουὴλ, Παρθένος ἡ πάνσεπτος.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Προλάμπει ὁ Ἀστὴρ, ἤδη ἐν τῷ Σπηλαίῳ· Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων, οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, προφθάσαι εὐτρεπίσθητε.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ἐγγίζει ὁ Χριστός· ὁ Ἀστὴρ προαυγάζει· τὸ οὐράνιον πλῆθος, τῆς στρατιᾶς προκύπτει, τῶν νοερῶν Δυνάμεων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Χαῖρε ἡ Βηθλεέμ· ὁ ποιμαίνων ἐπέστη, τὸν Ἰσραὴλ ὁ σώζων· οὐκέτι ἐλαχίστη, Ἰουδαία τοῖς ἄρχουσι.

Δόξα, τῆς Ἁγίας,

Ἦχος πλ. α'. Βύζαντος.

Προεόρτιος ἡμέρα σήμερον, τῆς ἐνανθρωπήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῇ τῆς πανευφήμου καὶ Μάρτυρος ἑορτῇ, συνεξέλαμψεν Ἀναστασίας· ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ἐν Βηθλεὲμ ἐπείγεται, βρέφος σπαργανούμενον, ἀνακλῖναι ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, τὸν ἐλευθερώσαντα ἡμᾶς,

ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας, καὶ σώζοντα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Μὴ στύγναζε Ἰωσήφ, καθορῶν μου τὴν νηδύν· ὄψει γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσεις, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε, τῷ ἑαυτῆς Μνηστῆρι, μολοῦσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν. Ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε κεχαριτωμένη, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προεόρτια προσόμοια, Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τοῦ Ἡσαΐου φωνὴ ἀποπληροῦται· ἰδοὺ ἡ Παρθένος, γὰρ τὸν ἀπερίληπτον, περιγραφόμενον σώματι, ἐν μήτρᾳ φέρει, καὶ παραδόξως τεκεῖν ἐπείγεται. Θεόδεκτον Σπήλαιον προευτρεπίσθητι· ἡ Βηθλεὲμ ἑτοιμάσθητι· ὁ Βασιλεὺς γὰρ, σὲ ἡρετίσατο εἰς κατοίκησιν. Δέχου ἡ φάτνη σπαργανούμενον, βρέφος Χριστὸν λύειν μέλλοντα, τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν ἀνθρώπων ἀγαθότητι.

Ἡ φωτεινή τε καὶ ἔμψυχος νεφέλη, τὸν ὄμβρον βαστάζουσα, τὸν ἐπουράνιον, τοῦτον ἐν γῇ νῦν προέρχεται, ἐναποσάξαι, ὅπως ἀρδεύσῃ ταύτης τὸ πρόσωπον. Τὸ ἔαρ τῆς Χάριτος, ἡ νοητὴ χελιδών, ἔνδον ἐν σπλάγχνοις κατέχουσα, ἀῤῥήτῳ λόγῳ, ἐναποτίκτει, χειμῶνα ἄθεον, διασκεδάζον. Τὸ Παλάτιον, τὸ καθαρὸν καὶ ἀμίαντον, Βασιλέα Σπηλαίῳ, ἐπεισάγει σωματούμενον.

Συναπεγράφης τοῖς δούλοις ὁ Δεσπότης, πταισμάτων χειρόγραφον, σχίσαι βουλόμενος, καὶ ἀπογράψασθαι ἅπαντας, ἐν βίβλῳ ζώντων, θανατωθέντας κλοπῇ τῇ ὄφεως. Παρθένος δὲ φέρει σε, τὸν πάντα φέροντα, σάρκα θνητὴν περικείμενον, καὶ καταλύειν, σμικρῷ Σπηλαίῳ ἐπευδοκήσαντα· ὃν γεννηθέντα, τάξεις ἄνωθεν, Ἀγγελικαὶ ἀνυμνήσουσι, μετὰ Θείων Ποιμένων, ἐκπληττόμεναι τὸ κράτος σου.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων, Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ δεκὰς ἡ Θεόλεκτος, καὶ λαμπὰς ἡ δεκάπυρσος, ἡ ταῖς Θείαις λάμψεσι καταυγάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, οἱ στύλοι οἱ ἄσειστοι, οἱ ἀστέρες οἱ φαιδροὶ, οἱ τὴν γῆν οὐρανώσαντες, ταῖς λαμπρότησι, τῶν μεγίστων ἀγώνων ἐγκωμίοις, ἱεροῖς μεγαλοφώνως, ἀνευφημείσθωσαν σήμερον.

Εὐφημείσθω Θεόδουλος, Ζωτικός τε καὶ Πόμπιος, Βασιλείδης Εὔπορος, Ἀγαθόπους τε, καὶ Σατορνῖνος Γελάσιος, καὶ Θεῖος Εὐάρεστος, μεθ' ὧν Εὐνικιανὸς, νῦν τιμάσθωσαν ᾄσμασιν· οἱ πανεύδιοι, τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες, οἱ τὴν πλάνην, στηλιτεύσαντες καὶ στέφος, νικητικὸν κομισάμενοι.

Τὰ τῆς Κρήτης βλαστήματα, Ἐκκλησίας ἐρείσματα, καὶ πιῶν ἀμάραντα ὡραΐσματα, τοῦ Παραδείσου ἡδύπνοα, τὰ ἄνθη τὰ τίμια, τὰ εὐπρόσδεκτα Χριστοῦ, καὶ τερπνότατα σφάγια, ἀναθήματα, οὐρανίου ναοῦ τε τὴν δεκάδα, τῆς Τριάδος τὴν Ἁγίαν, τοὺς Ἀθλοφόρους ὑμνήσωμεν.

Δοξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Κρήτη προεορτάζει σήμερον, τὰ Γενέθλια Χριστοῦ, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων· διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ Θεῖον Σπήλαιον, ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ ἀπειράνδρου Ἁγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια, Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ ἄπειρος σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθένου, ᾠκοδόμησε φρικτῶς, καὶ ἔρχεται ἐν φάτνῃ, ἀλόγων καὶ Σπηλαίῳ, σαρκὶ τεχθῆναι ὑπὲρ ἔννοιαν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ὥραθης τοῖς Προφήταις Χριστέ, ὡς θέμις ἦν θεάσασθαι, σὲ τὸν Κτίστην· ἐν ἐσχάτοις δὲ καιροῖς, τοῖς πᾶσιν ἐπεφάνης, ἀνθρώποις ἐν τῇ πόλει, τῇ Βηθλεὲμ βροτὸς γενόμενος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Δηξουρίου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Διέδραμε μηνύων Ἀστὴρ, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης Χριστὸν, Ἀστρολόγους, ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ· καὶ Ἄγγελοι Ποιμένας, νῦν εὐαγγελιοῦνται· μεθ' ὧν συνδράμωμεν Θεόφρονες (*).

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος γ'.

Προεόρτιος σήμερον, ἡ τῶν Μαρτύρων ἐπέστη ἑορτὴ, τὴν Γενέθλιον ἡμῖν, προϋπογράφουσα ἡμέραν· τὸν ἐξ Ἡλίου Ἥλιον, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν ἐπιφανέντα σαρκὶ ἀνακηρύττουσα. Δεκὰς Μαρτύρων ἐν Κρήτῃ, ξερρῶς ἀθλήσασα, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξαντο· πρὸς οὓς βοήσωμεν· Χορὸς ἁγιόλεκτος, ἱκετεύσατε Χριστὸν, Ἅγιοι Μάρτυρες, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Εὐτρεπίζου Βηθλεέμ, ἤνοικται γὰρ ἡ Ἐδέμ· ἑτοιμάζου Ἐφραθὰ, ἀνανεοῦται γὰρ ὁ Ἀδάμ, καὶ ἡ Εὔα σὺν αὐτῷ· ἡ κατάρα γὰρ λέλυται· ἡ σωτηρία ἐν κόσμῳ ἐξήνθησε· καὶ ψυχαὶ τῶν Δικαίων εὐτρεπίζονται, ὡς προῖκα δωροφορίας, ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσάγουσαι, σωτηρίαν ψυχῆς, καὶ ἀφθαρσίαν κομιζόμεναι. Ἰδοὺ γὰρ ἐν φάτνῃ ἀνακείμενος, προτρέπει ὑμνῳδίαν πνευματικὴν ἐπιτελέσαι, τοὺς βοῶντας ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν πολυθαύμαστον, Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν, ἄνθη τὰ τίμια, τὺς μαργαρίτας τοῦ Χριστοῦ, Μαρτύρων τοὺς ἀκρέμονας. Δέκα γὰρ ὑπάρχοντες, ἀριθμῷ οἱ μακάριοι, δύναμιν μυριόπλον, τῶν δαιμόνων κατήσχυναν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Καὶ νῦν, τὸ Προεόρτιον πάλιν.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριῳδιον, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς·

Προσάββατόν τε.

(*) Τὰ ἀνωτέρω τρία Προσόμοια ποίημα εἰσὶν ἀναμφιβόλως Ἰωσὴφ τοῦ Ὑμνογράφου, ἅτινα μετ' ἄλλων τινῶν, (μήτε ἐνταῦθα ὅμως, μήτε ἐν τῷ Χειρογράφῳ εὑρισκομένων) ἔφερον ὁμοῦ ἀκροστιχίδα, Ὠδὴ Ἰωσὴφ, ἢ ἁπλῶς μόνον Ἰωσὴφ· καθότι τοῦ αὐτοῦ Ὑμνῳδοῦ εὑρίσκονται παρόμοια εἰς τὰ Προεόρτια τῶν Θεοφανείων, καὶ ὅρα ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ε'σπερινοῦ, Ἰανουαρίου γ'.

Ὠδὴ ε' Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, » σεαυτὸν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέ» πτως, καὶ δούλου μορφὴν, ἐκ Παρθένου φορέ» σαντα, Λόγε Θεοῦ· τὴν εἰρήνην παράσχου » μοι φιλάνθρωπε.

Ῥυφθέντες φρένας, καὶ προκαθαρθέντες, μυσηρίου μεθέξει, φρικτῆς οἰκονομίας, σῶμα καὶ ψυχὴν, Βηθλεὲμ πρὸς τὴν πόλιν ἀνέλθωμεν, τὸν Δεσπότην τικτόμενον ὀψόμενοι.

Ὁρᾶτε φίλοι, μάτην μὴ θροεῖσθε· ὁ γὰρ ἄφρων Ἡρῴδης, θρασύνεται τὸν Κτίσην κτεῖναι τεχθέντα· ἀλλ' αὐτὸς ὡς ζωῆς, καὶ θανάτου κρατῶν, ζῇ καὶ σώζει, τὸν κόσμον ὡς φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες θεῖοι πα» ρεδειγμάτισαν· κατὰ Χριστοῦ δὲ φρυατ» τόμενος, Ἡρῴδης θρασύνεται, βουλεύεται » κενὰ, κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα » παλάμῃ· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα » εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπὸ βλεφάρων ῥᾳθυμίας, ὕπνον πάντα πιστοὶ τινάξωμεν· ἐν προσευχῇ δὲ γρηγορῶμεν, πειρασμοὺς ἀποτρέποντες, τοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ, καὶ σὺν Ποιμέσι, θεαταὶ τῆς δόξης δειχθῶμεν, Χριστοῦ τεχθέντος· ὃν ὑμνεῖ δοξάζουσα πᾶσα ἡ κτίσις.

Βέβηλον ἔπος ἐκ χειλέων, προϊέναι πιστοὶ κωλύσωμεν, λόγους εὐφήμους μελετήσαντες· Χριστῷ δὲ προσάξωμεν, τῷ λύσαντι ἡμᾶς τῆς ἀλογίας, ἐν ἀλόγων κειμένῳ φάτνῃ· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθος σοφίας, καὶ τῆς γνώσεως τοῦ Κτίστου, τίς ἐρευνήσει βροτῶν; Θεοῦ κριμάτων τίς τὴν ἄβυσσον, σοφὸς καταλήψεται; δι' ὧν τοὺς οὐρανοὺς κλίνας, τοῖς βροτοῖς σαρκοφόρος συνανεστράφη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαγορεύειν σαρκικῶν παθῶν, καὶ κόσμου τερπνῶν σπουδάσωμεν· πνευματικῶν δὲ ἀντισχώμεθα, φροντίδων Θεόφρονες, ἀξίους ἑαυτοὺς τῷ τικτομένῳ, παριστῶντες ἐξ ἔργων Δεσπότῃ· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ ζ'. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ.

Ὀλέθριον δόγμα τοῦ δυσμενοῦς, συνταραττομένου, τῇ Γεννήσει τοῦ Ἰησοῦ, Νηπίων

ΑΝΑΛΟΓΙΚΑ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ἀκάκων, ἀπειργάσατο φόνον· ἡμεῖς δὲ τὸν τεχθέντα, πιστοὶ τιμήσωμεν.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως ἀδικῶν, καὶ Θεσμοὺς τοὺς Θείους, ἀθετῶν Ἡρῴδης δεινός, μητέρας ἀνόμως, ἠτέκνωσε καὶ Βρέφη, ἀνεῖλεν ἀναιτίως, διὰ τὴν πάντων ζωήν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἠνοίκται τῆς Ἐδὲμ, πύλη τικτομένου, ἐν Σπηλαίῳ τοῦ Λυτρωτοῦ· πηγή τε διψῶσιν, ἀθανασίας βλύζει, ὁ Κύριος τῆς δόξης· ὃν μεγαλύνομεν.

Ἐκύκλουν ὡς Θρόνον χερουβικὸν, Ἄγγελοι τὴν φάτνην· τὸ γὰρ Σπήλαιον οὐρανὸν, ἑώρων κειμένου, ἐν αὐτῷ τοῦ Δεσπότου, καὶ, Δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ, ἐκραύγαζον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. ά. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου τὰ πρὸς ὑπάντησιν, τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ Θεομήτορος· ἰδοὺ γὰρ ἔρχεται πρὸς σὲ, ἔμβρυον φέρουσα, τὸν συνάναρχον Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ἀεὶ, Χριστὸν, ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, γεννήσει καὶ μετὰ τόκον, Παρθένος πάλιν ὀφθήσεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. β'.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Ἐκ τῆς Περσίδος Βασιλεῖς, Χρυσὸν Σμύρναν καὶ Λίβανον, τῷ κυηθέντι Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ προσῆξαν πάλαι· ἡμεῖς δὲ νῦν προεορτάζοντες, αὐτοῦ τὴν Γέννησιν, εὐσεβοφρόνως ἐκ ψυχῆς, Πίστιν Ἐλπίδα Ἀγάπην, προσφέρωμεν αὐτῷ, τὴν Παρθένον ὑμνοῦντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν Προεόρτιος, ᾗ ἡ Ἀκροστιχὶς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ποίημα Ἰωσὴφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄτριπτον, ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλαττίαν
» ἀνύσας τρίβον, ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραήλ· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἄναρχος ὢν τῇ φύσει, ἀρχὴν ὁ πρὸ αἰώνων λαμβάνει Λόγος, ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος σαρκί· τούτου τὰ Γενέθλια προεορτάσωμεν.

Βλέψωμεν διανοίας, τοῖς ὄμμασι πρὸς πόλιν τῆς Ἰουδαίας, πορευομένην τέξαι τὴν Ἀγνήν· ἧς τὸν τόκον πόρρωθεν, Ἀστὴρ ἐμήνυσε.

Γνόντες σε Βασιλέα, ἐν γῇ ἀποτικτόμενον ἐκ Παρθένου, οἱ Βασιλεῖς Περσῶν Λόγε Θεοῦ, μετὰ δώρων σπεύδουσι, τοῦ προσκυνῆσαί σοι.

Ἕτερος Κανὼν Προεόρτιος.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης μέγας ἡμῖν, ἀνατέλλει Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ φωτισμός· οἱ ἐν σκότει ᾄσωμεν αὐτῷ, αὐγαζόμενοι φαιδρῶς, ταῖς τούτου λάμψεσιν.

Ἡ τῶν Ἐθνῶν προσδοκία, ὁ Βασιλεὺς, τῆς εἰρήνης ἔρχεται, τὸν πολέμιον ἐλεῖν. Ὑπαντῆσαι σπεύσωμεν αὐτῷ, τικτομένῳ Βηθλεὲμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Προφητικαὶ περαιοῦνται θεῖαι φωναὶ, τὴν φρικτὴν ἀνάδειξιν, προσημαίνουσαι Χριστοῦ· ἡ Ἀμνὰς ἐγγίζει γὰρ τεκεῖν, τὸν Ἀμνὸν καὶ Λυτρωτὴν, καὶ πάντων Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Ἁγνὴν τοῦ Δεσπότου Περιστερὰν, τὴν σεμνὴν καὶ ἄμωμον, καὶ καλὴν ἐν γυναιξὶν, ὡς τῶν ὅλων τέξασαν Θεὸν, μακαρίζομεν πιστῶς, Θεομακάριστε.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ ά. Ἦχος γ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ συνάψαντι τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, τῇ ἀμωμήτῳ πίστει, καὶ τούτους ὁπλίσαντι, ἐν μιᾷ τῇ ἐλπίδι, κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, καὶ τῷ συνδέσμῳ πάντας αὐτοὺς, τῆς ἀγάπης ἑνώσαντι.

Οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὡς ἐξ Ἑῴας λάμψαντες, τὸν τοῦ ἀστέρος δρόμον, πιστῶς προηγήσαντο, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, ἑορτὴν προεισόδιον, τὴν μνήμην τῆς αὐτῶν τελευτῆς, φαιδρῶς προσενέγκαντες.

Οἱ ἐκ Περσίδος Μάγοι, ἐν Βηθλεὲμ τεχθέντι, δῶρα Χριστῷ προσήγαγον· νῦν δὲ οἱ Ἀθλοφόροι, ὡς Σμύρναν τὰ αἵματα, Χρυσὸν δὲ τὴν πίστιν, ὡς Λίβανον τὰ πνεύματα, θυσίαν προεόρτιον, τῷ τεχθέντι προσήνεγκαν.

Τῇ Θεοδούλου πίστει, καὶ Ζωτικοῦ ἀγάπῃ, συνεκράθη Πόμπιος, καὶ Σατορνῖνος ἅμα, καὶ συνεστεφάνωται Εὔπορος, Ἀγαθόπους Γελάσιος, Εὐάρεστος καὶ Εὐνικιανὸς, σὺν αὐτοῖς καὶ Βασιλείδης ὁ σύναθλος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Κεντρική Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Τριαδικόν.

Ἡ ὑπὲρ νοῦν οὐσία, καὶ ἀμέριστος τρισὶν Ὑποστάσεσι, διαιρετῶς ὑμνεῖται, μιᾷ δὲ Θεότητι, ἁπλῶς ἀδιαιρέτως· Τριὰς γὰρ ἡ αὐτὴ καὶ Μονὰς, ἁπλῇ καὶ ἀδιαίρετος, ἐστὶ καὶ ὀνομάζεται.

Θεοτοκίον.

Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει, ὁ ἐκ Παρθένου Κύριος, τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως. Φάτνη ἑτοιμάζεται, καὶ Σπήλαιον τῷ Κτίστῃ. Μάγοι εὐτρεπίζουσι τὰ δῶρα, τῷ Δεσπότῃ Θεῷ, καὶ Ἀστὴρ προκηρύττει τὸ φῶς.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον συνετρίβη δυναστῶν, τῷ κράτει σου » Χριστὲ, καὶ δύναμιν ἀσθενεῖς, σὲ πε» ριεζώσαντο.

Δεῦτε διανοίᾳ καθαρᾷ, ἠχήσωμεν φαιδρῶς, τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, νῦν τὰ Προεόρτια.

Ἔρχῃ καταλῦσαι ἐν σμικρῷ, Σπηλαίῳ Βασιλεῦ, πλουτίζων με Ἰησοῦ, τῇ πολλῇ πτωχείᾳ σου.

Ζόφου ἐξαιρούμενος ἡμᾶς, κακίας ὁ Χριστὸς, προέρχεται σαρκὶ, τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ Λόγῳ τείνας οὐρανὸν, ὑπεισέρχῃ Σπηλαίῳ, καὶ ἀλόγων ἐν φάτνῃ, ἀνακέκλισαι Χριστὲ, τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, διὰ σπλάγχνα, θέλων ἐκλυτρώσασθαι.

Βοᾷ Προφήτης ἐμφανῶς· Ὁ Θεὸς ἡμῶν οὗτος, λογισθήσεται οὐδεὶς, ἕτερος πρὸς αὐτὸν, ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν, ἐπιστήμης, τοῖς βροτοῖς ἐνούμενος.

Οὐ φέρει βλέπειν Χερουβὶμ· καὶ πῶς φέρει σε φάτνη, τὸν ἀχώρητον φύσει, διὰ ἔλεος πολὺ, τικτόμενον δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου, Κύριε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Προεῖδεν Ὄρος σε ποτὲ, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἐξ οὗ λίθος ἐτμήθη, Θεοτόκε τοὺς βωμοὺς, λεπτύνας καὶ καθελὼν, τῶν εἰδώλων, πάναγνε Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ἀθλητικὸν παγκράτιον οἱ γενναῖοι, τοῦ Χριστοῦ διήνυσαν Ἀθλοφόροι, τῶν διωκτῶν τὴν ἀπόνοιαν καταπαλαίσαντες.

Οἱ νοεροὶ φωστῆρες τῆς Ἐκκλησίας, λογικὰς ἀστράπτοντες λαμπηδόνας, τὴν ἀβλεψίαν φωτίζουσι τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ὁ στερεώσας Κύριε τοὺς Ἁγίους, ἐνεγκεῖν ἀφόβως τὰς ἀλγηδόνας, ῥῦσαι κινδύνων καὶ θλίψεων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τριαδικόν.

Σεραφικῶς ὑμνήσωμεν τὴν Τριάδα, σὺν Ἀγγέλοις κράζοντες ἀσιγήτως· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ἡ Τριὰς καὶ Μονὰς ὁ Θεός.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῆς Τριάδος ἕνα ἐν τῇ γαστρί σου, δεξαμένη Ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνερμηνεύτως ἐκύησας, ὡς οἶδε μόνος αὐτός.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώ» θη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ὅτι οὐκ ἔ» στιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῆς Κρήτης οἱ λαμπροὶ, καὶ σεπτοὶ πολιοῦχοι, ἀθλήσαντες στερρῶς, ἐτροπώσαντο πίστει, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, καὶ νομίμως ἐστέφθησαν. Τούτων σήμερον, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, ἑορτάζοντες, μεγαλοφώνως τὸν πάντων, δοξάζομεν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ὅμοιον.

Ἀγάλλου ἡ Σιὼν, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ὁ πάντων συνοχεὺς, τὸν Ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑμνῶ σε· ἀκοῇ γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα καὶ » ἐξέσην· ἔως ἐμοῦ ἦκεις γὰρ, ἐμὲ ζητῶν » τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλήν σου συγ» κατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω πολυέλεε.

Ἡ Κτίσις εὐφραινέσθω ἅπασα· ὁ γὰρ Κτίστης ἰδοὺ γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ νήπιος, ὁρώμενος ὁ πρὸ αἰώνων σαρκὶ, καὶ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται, σειρὰς πταισμάτων λύων ὡς φιλάνθρωπος.

Θαμβεῖται ἐννοῶν πᾶς ἄνθρωπος, πῶς ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει, πτωχεῦσαι νῦν ἔρχεται, καὶ καταλῦσαι ἐν Σπηλαίῳ, ἡμᾶς τοὺς κλοπῇ δεινῶς πτωχεύσαντας, καταπλουτίσαι θέλων ἀγαθότητι.

ΑΠΟΣΠΕΡΙΤΗΡΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτικό Κεντρικό Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἰλύϊ ἐμπαγέντας Κύριε, ἁμαρτίας κακοφροσύνῃ, ἠλέησας ᾠκτειρας, καὶ ἐπεσκέψω, καὶ εἰσέδυς ἀγνῆς, Παναγίας μήτραν Ἅγιε, ἥτις σε ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν ἔρχεται.

Θεοτοκίον.

Κατάρας παλαιᾶς λυτρούμενος, τὸ ἀνθρώπινον ὁ Δεσπότης, ἐκ σοῦ σαρκὶ τίκτεται, Πανάχραντε εὐλογημένη· διὸ ἐν αἰνέσει σε δοξάζομεν, δόξαν ἡμῶν, καὶ καύχημα τυγχάνουσαν.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Ἰδοὺ ἀνέτειλε, τὸ ἄῤῥον πόῤῥωθεν, ὃ προήγγελται πάλαι ἐξ Ἰακώβ· ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ ἀπερίληπτος Θεὸς, καὶ ὁρᾶται σπαργανούμενος.

Ὁ πάντων Κύριος, ἡ ἀπολύτρωσις, ὁραθήσεται βρέφος, Παρθενικοῖς, κόλποις καθεζόμενος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, ὡς Υἱὸς ἀναπαυόμενος.

Ἐδὲμ κλεισθεῖσά μοι, κλαπέντι βρώσει ποτὲ, διανοίχθητι· νῦν γὰρ ἐν Βηθλεὲμ, τίκτεται φορέσας με, ὁ ἀφορίσας με τῆς σῆς, ἀνωδύνου ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Προφήτης Πνεύματι, προεθεάσατο, Ἀββακούμ σε Παρθένε, Ὄρος Θεοῦ, ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Προεόρτιος, τῶν Μαρτύρων ἐπέστη μνήμη, τὴν Γενέθλιον προγράφουσα, ἑορτὴν τοῦ Σωτῆρος.

Τὰ προαύλια, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἐπιφανείας, τῶν Μαρτύρων ἡ ἐτήσιος, προανέῳξε μνήμη.

Ἡ δεκάπυρσος, τῶν Ἀθλοφόρων λαμπὰς ἀνήφθη, τὸν Ἀστέρα προμηνύουσα, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος.

Ὑπερεύριζοι, ἐν τῇ χωνείᾳ, τῶν ἀληγδόνων, ἀνεδείχθησαν οἱ Ἅγιοι, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Ἄχραντε, εὐλογημένη Ἁγνὴ Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἄνθραξ τῷ Ἡσαΐᾳ προοφθεὶς, Ἥλιος
» παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς
» ἐν σκότει πεπλανημένοις, θεογνωσίας φω-
» τισμὸν δωρούμενος.

Λυτρῶσαι τῶν ἀμετρήτων με κακῶν, Κύριε, ὑπερβολῇ ὡς ἀγαθὸς χρηστότητος, ἐν Σπηλαίῳ ἐκ τῆς Παρθένου ἐν Βηθλεὲμ, ἀποτεχθεὶς ὡς ἄνθρωπος.

Μετὰ σαρκὸς νῦν προελθὼν ὁ Κύριος, δι' εὐσπλαγχνίαν τοὺς βροτοὺς ῥυσάμενος, δυναστείας τοῦ ἀρχεκάκου, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ἐθέωσε.

Νῦν ἥκει ἐν ἀλλοτρίῳ ὁ Χριστὸς σώματι, ἐν τοῖς ἰδίοις· ξενωθῶμεν ἅπαντες, τῶν ἀτίμων παθῶν, καὶ τοῦτον δεξώμεθα, σαρκὶ τικτόμενον.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Τοῦ Ἐφραθὰ οἶκος Βηθλεὲμ, Ἄρχων ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, ἐν Ἰσραὴλ προσκαλούμενος, ἔθνη ἀπωσμένα, ὡς προηγόρευσεν, ἐν Πνεύματι Μιχαίας, καταυγαζόμενος.

Ποιμαίναι ποίμνιον ἑαυτοῦ, μόνος ἐν ἰσχύϊ Ἰησοῦς, ἐκ τῆς Παρθένου τεχθήσεται· ἄκρων ἕως γῆς δὲ μεγαλυνθήσεται, Προφήτης θεηγόρος, πάλαι προήγγειλε.

Θεὸς ἀνθρώποις ὁμοιωθεὶς, πτωχεύει σαρκὶ ἵνα ἡμᾶς, καταπλουτίσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται ὁ ἀχώρητος· τοῦτον εὐθείᾳ γνώμῃ, ὑποδεξώμεθα.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι πᾶσαι τοῦ δυσμενοῦς, ἄχραντε πανάμωμε Ἁγνὴ, ὄντως εἰς τέλος ἐξέλιπον· σὺ γὰρ τὸν ἁπάντων Θεὸν ἐκύησας, τὸν λόγχῃ καθελόντα, τούτου τὸ φρύαγμα.

Ἄλλος. Τὴν σὴν εἰρήνην.

Τὸν ἐξ ἡλίου Ἥλιον, Χριστὸν οἱ Μάρτυρες, ἐκ τῆς Παρθένου ἡμῖν ἐπιφανέντα σαρκὶ, κηρύττουσι τῷ κόσμῳ, τῇ ἀθλήσει τῆς σεπτῆς ὁμολογίας αὐτῶν.

Τίτου καὶ Κάρπου κλήματα, ὤφθητε Μάρτυρες, ὡς ἐκ τῆς Παύλου φυτείας ἀναθάλλοντες, καρποὺς ὁμολογίας, ἐκ χειλέων τῷ Χριστῷ προσενέγκαντες.

Οἱ τῆς εἰρήνης τρόφιμοι, καὶ πολεμίων ἐχθροὶ, ταῖς ἱκεσίαις ἡμῶν Ἅγιοι Μάρτυρες, πρεσβεύσατε εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν δοθῆναι πᾶσιν ἡμῖν.

Νυκτομαχήσης Ἅγιοι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ὡς φαεινοὶ τοῖς ἐν γῇ, φωστῆρες

Δημόσιες Βιβλιοθήκες
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ὤφθητε, τὴν νύκτα τῆς ἀγνοίας, ἀπελαύνοντες τῇ αἴγλῃ, τῶν θαυμάτων ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐν Βηθλεὲμ ἀνέτειλε, Χριστὸς ἡ πάντων αὐγή, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, λάμψας τῷ κόσμῳ τὸ φῶς· καὶ ὥσπερ ἐν ἡμέρᾳ, καταλάμπει τοῖς πιστοῖς, ὡς τοῖς Μάγοις ἀστήρ.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε· » Σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ᾅδου δέο» μαι· ἵνα ὡς Λυτρωτῇ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, » ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Ξενίζεται, ἀκοὴ τοῦ πράγματος τὸ μέγεθος, πῶς ὁ ἀχώρητος, χωρηθεὶς ἐν μήτρᾳ ἔρχεται, τεχθῆναι δι' ἡμᾶς, ἐκ Μητρὸς νεάνιδος, οὗ τὸν τόκον ἀνύμνησαν Ἄγγελοι.

Ὁ Ἥλιος, φωτεινῇ ἐν Νεφέλῃ κρυπτόμενος, τεχθῆναι ἔρχεται, ἐν Σπηλαίῳ φανερούμενος· Ἀστὴρ γὰρ φαεινὸς, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, Βασιλεῖς ἐκ Περσίδος συνήγαγε.

Πῶς δέξεται, Βασιλεῦ σε σμικρότατον Σπήλαιον, γνώμῃ πτωχεύσαντα, τὸν πλουτίζοντα τὰ σύμπαντα; πῶς βλέψει σε βροτῶν, φύσις σωματούμενον; Προσκυνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἰδοὺ εἰς τὰ ἴδια, παραγίνεται Χριστός· οἰκειωθῶμεν χάριτι, δι' ἀρετῶν ἐνθέων αὐτῷ πιστοί· καὶ τοῦτον δεξώμεθα, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ φωτιζόμενοι.

Ἡ ῥίζα ἐβλάστησεν, Ἰεσσαὶ καὶ ἐξ αὐτῆς, ὁ προελθὼν Θεὸς ἡμῶν, ἐλπὶς ἐθνῶν, ἀνάπαυσις καὶ τιμὴ, ὡς πάλαι προέφησεν, Ἡσαΐας ἐνθέως φωτιζόμενος.

Σειρὰς διαλύων μου, τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν, ἐγκατειλίσσῃ σπάργανα· καταπλυτίζων δέ με τὸν χαλεπῶς, κακίᾳ πτωχεύσαντα, Ἰημοῦ μου πτωχεύεις σωματούμενος.

Θεοτοκίον.

Χειμάζει κλυδώνιον, ἐναντίων λογισμῶν, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἐπιβουλαῖς· φιλάγαθε Δέσποινα, καταπραΰνον τοῦτο μεσιτείαις σου.

Ἄλλος. Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

Μάγοι τὰ δῶρά σοι προσῆγον· οἱ δὲ Μάρτυρες τὰ αἵματα, τῷ γεννηθέντι ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου ἐν τῇ πόλει Δαυὶδ, καὶ πάσχοντες ἐβόων· Σῶσον Σωτὴρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Κυμαινομένης ὡς θαλάσσης, κατὰ τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, ὡς φιλεύδιοι λιμένες αὐτῇ, ἐπέστησαν ἀθρόως οἱ Ἀθληταὶ, ὡς ναῦν τὴν πίστιν, αὐτῶν συναιροῦντες.

Ἡ θεοδούλου παῤῥησία, τὴν ὁμόζηλον ἀνδρείαν, τῶν συνομίλων Ἀθλητῶν, στερῥοτέραν ἀπειργάσατο· διὸ καὶ ἀνεβόων· Σῶσον Σωτὴρ, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Θεοτοκίον.

Ἐν Βηθλεὲμ Ἀστὴρ ἐφάνη, ὁδηγῶν τοὺς ἐκ Περσίδος, δῶρα κομίζοντας Χριστῷ, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου Μητρός· αὐτῷ πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ προσκυνεῖ καὶ ὡς Θεὸν, ἀνυμνεῖ καὶ δοξάζει.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων, καταντή» σαντας φιλάνθρωπε, καὶ τρικυμίαις » πειρασμῶν, ἀπολέσθαι κινδυνεύοντας, βοῶν» τας μὴ παρίδῃς· Σῶσον Σωτὴρ, ὡς ἔσωσας, » τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑωσφόρος ἔλαμψεν, ἡ τῶν Μαρτύρων, σεβασμία ἄθλησις, προκαταυγάζουσα ἡμῖν, τὸν ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον, ὃν ἡ Παρθένος, ἀσπόρως ἐκύησεν. Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν Σπηλαίῳ δι' ἡμᾶς, τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ποθοῦντες οἱ ὁπλῖται, χορείαν ἤγειραν φαιδρὰν κατὰ τοῦ Βελίαρ· καὶ νικήσαντες σαφῶς, εἰς γῆν αὐτὸν κατέῤῥαξαν, ἄμετρα πάλαι τοῦτον καυχώμενον· ὅθεν δᾳδουχοῦσι τοῖς ἐν σκότει, ὡς φωστῆρες ὑπάρχοντες τοῦ νοητοῦ Ἡλίου· Ἀστὴρ μὲν γὰρ τὸ πρὶν τοῖς Μάγοις ἐπέστη, ὁδηγῶν ἐν Βηθλεὲμ, πόλει Ἰούδα· οὗτοι δὲ ἡμῖν κηρύττουσιν ἐν βασάνοις, ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων, τῶν ἐν Κρήτῃ μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Τοῦ Ποιμενάρχου θρέμματα Χριστοῦ δέκα,
Εἰσηλάθη τιμηθέντα μάνδρᾳ Μαρτύρων.

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Εἰκάδι τῇ τριτάτῃ δέκα ἐν Κρήτῃ τάμον ἄνδρας.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως, ἐν τῇ νήσῳ τῆς Κρήτης, οὐκ ἐκ μιᾶς πόλεως ὄντες, ἀλλ' ἐκ διαφόρων τῆς χώρας μερῶν· ἀπὸ γὰρ μητροπόλεως Γορτύνης πέντε, Θεόδουλος, Σατορνῖνος, Εὔπορος, Γελάσιος, καὶ Εὐνικιανός· ἀπὸ δὲ Κνωσσοῦ, Ζωτικός· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἐπινείου Πανόρμου, Ἀγαθόπους· ἐκ δὲ Κυδωνίας, Βασιλείδης· καὶ ἀπὸ τοῦ Ἡρακλείου, Εὐάρεστός τε καὶ Πόμπιος. Οὗτοι παρὰ τῶν ἀπίστων τῷ τῆς Νήσου Ἄρχοντι παρεδόθησαν· ὁ δὲ, τῷ δημίῳ ἐπέτρεψε, κατὰ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων περιάγειν αὐτοὺς, καὶ μὴ θύοντας, παντοίως αἰκίζεσθαι.

Ἐπεὶ δὲ τριάκοντα ἡμέρας, ὑπὸ τῶν ἀτάκτων ὑβριζῶν ἐλαυνόμενοι καὶ παιζόμενοι, καὶ κατὰ γῆς ἐν κοπρίαις ἑλκόμενοι, ὕστερον, προκαθίσαντος τοῦ δικαστοῦ, ὡς ἀνένδοτον εἶχον τὸ φρόνημα, καί τοι τυπτόμενοι, καὶ λιθολευσούμενοι, καὶ κολαφιζόμενοι, καὶ ἐμπτυόμενοι, ἀσφαλῶς ἐμμένοντες, ἦσαν εἰς τὸ φρόνημα, στρεβλωθέντες, καὶ δειναῖς ἑτέραις βασάνοις ἐξετασθέντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, πλησίον τῶν Πλακιδίων. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Νεοκαισαρείας, ἑνὸς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Παῦλος, περιβόητος ταῖς ἀρεταῖς γέγονεν, ὥς τε καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς φθάσαι Λικινίου, τοῦ ἐν Νικομηδείᾳ βασιλεύοντος, τὰ κατ' αὐτόν. Καὶ ἐπεὶ ἐπέζησαν οἱ ἀποσταλέντες παραστῆσαι τὸν Ἅγιον τῷ τοῦ Βασιλέως βήματι, πρῶτον μὲν ἀπειλαῖς ἐπειρῶντο αὐτὸν καταπτήσσειν, ἔπειτα δὲ καὶ ποιναῖς. Ὡς δὲ καὶ τύπτειν ἤρξαντο, ἐξεπλάγησαν ἅπαντες, ἐπὶ τῇ ἀνυπερβλήτῳ τούτου ὑπομονῇ· ὅθεν καὶ μάζαν σιδηρᾶν ἐκπυρώσαντες, λαβὼν ὁ χαλκεὺς, ἐνέθηκε τῇ παλάμῃ τοῦ Ἁγίου· καὶ ἄνω ταύτης, τὴν ἑτέραν αὐτοῦ παλάμην· καὶ σφίγξας αὐτὰς, κατέδησεν, ἕως οὗ ὁ σίδηρος ἐψυχράνθη. Τούτου δὲ γενομένου, τὰ κινητικὰ τῶν ἄρθρων νεῦρα συσταλέντα, ἔμειναν νεκρὰ καὶ ἀκίνητα. Τότε περιορίσαντες, ἀπήγαγον εἰς τὸ παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ Φρούριον, κατάκλειστον πεποιηκότες.

Ἐλθόντος δὲ τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀπὸ Ῥώμης εἰς τὸ Βυζάντιον, πάντες οἱ ἐν ἐξορίαις καὶ φυλακαῖς ἀπελύοντο, καὶ τὰ ἴδια ἕκαστος ἀπελάμβανε· τότε καὶ οὗτος ἀπολυθεὶς, κατέλαβε τὸν θρόνον αὐτοῦ, διαλάμπων, ὡς καὶ πρότερον.

Συνῆλθε δὲ καὶ οὗτος μετὰ τῶν Ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Πατέρων, εἰς ὧν καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτῶν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ, πάντων τὰ τοῦ Χριστοῦ στίγματα ἐν τοῖς σώμασι βασταζόντων, καὶ τούτοις ὡραϊζομένων, καὶ ὑποδεικνυόντων ἀλλήλοις, ὁ μὲν, χεῖρα κεκομμένην· ὁ δὲ, ὦτα· ἄλλος δὲ, ῥῖνα· ἕτερος, ὀφθαλμόν· ἄλλος ἄλλο ἀφῃρημένον μέλος· οἱ δὲ, τηλώματα βουνεύρων, ἢ ῥοπάλων, καὶ συνθλάσματα, καὶ καυστῆρας τινὰς τοῦ σώματος, ἅς, βασανιζόμενοι, ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπέστησαν. Τότε καὶ ὁ μακάριος οὗτος Παῦλος, οὐκ ἄμοιρος τούτων ἐτύγχανεν· εἶχε γὰρ καὶ αὐτὸς ῥοπάλων συνθλάσματα, καὶ τὰς ἁγίας χεῖρας σιδηροκαύστους καὶ ἀνενεργήτους.

Ἐπειδὴ δὲ ἅπαντες διὰ τὸν δυσσεβῆ Ἄρειον συνηθροίσθησαν, θείᾳ ψήφῳ τοῦτον καταβαλόντες καὶ ἀναθεματίσαντες, συνῆλθον μετὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ Βυζάντιον. Ὁ δὲ μακάριος Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ἰδίαις χερσὶ κρατῶν τὰς χεῖρας τούτου τοῦ μακαρίου Παύλου καὶ καταφιλῶν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐπιτιθεὶς, καὶ τοῖς λοιποῖς μέλεσιν, ἐπεφώνει· Τὰς διὰ Χριστόν μου χεῖρας νεκρὰς καὶ ἀκινήτους γεγονείας, κατασπάζεσθαι οὐ κορέννυμαι. Εἶθ' οὕτω τὸν θρόνον αὐτοῦ καταλαβὼν ὁ Μακάριος οὗτος, καὶ χρόνους τινὰς ἐκεῖσε διατρίψας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ Ἐγκαίνια τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στιχ. Ἐγκαινίοις καλοῖς σε τοῖς ἐγκωμίοις,
Τιμῶ καλῶν κάλλιστα γῆς Ναῶν ὅλων.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν, Παῖδες φιλοσοφώ-
» τατοι ποτέ· ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γὰρ
» θεολογοῦντες, χείλεσιν ἔμελπον· Ὁ ὑπέρθεος
» τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ῥήματα ἐκπληρῶν Θεοῦ Λόγε, ἱερωτάτων Προφητῶν, ἔρχῃ τεχθῆναι Σπηλαίῳ, σπαργανωθῆναί τε ὥσπερ νήπιον, ὅπως λύσῃ μου, τὰς σειρὰς ὡς ἀγαθὸς, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων.

Στόματι οὐρανὸς κεχρημένος, ἄστρῳ μεγίστῳ ἐκβοᾷ, τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν, τοῦ δι' ἡμᾶς ἀῤῥήτως πτωχεύσαντος· ᾧ χρησάμενοι, ὁδηγῷ οἱ ἐκ Περσῶν, ἀφίκοντο σπουδαίως.

Τάγματα τῶν Ἀρχαγγέλων ὑμνῆσαι, μέλλοντα τίκτεσθαι Χριστὸν, νῦν εὐτρεπίζονται φόβῳ· ἀπὸ μακρὰν δὲ Μάγοι, ἀφικέσθαι τοῦ θεάσασθαι, ξένον θέαμα ἐν γῇ, Θεὸν σωματωθέντα. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε τὴν πάντων αἰτίαν, τῶν ἀγαθῶν μόνη Ἁγνή· σωματοφόρον γὰρ Λόγον, ὑπερβολῇ χρηστότητος τέτοκας· οὗ τὴν Γέννησιν, προεμήνυσεν Ἀστὴρ, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ὁ παντέλειος τεχθήσεται ὡς νήπιον, σπαργάνοις ἐνειλούμενος· καὶ ὁ ἄναρχος, ἐκ Παρθένου λήψεται ἀρχὴν, θεῶσαι τὸ πρόσλημμα ζητῶν· ἀγαλλιάθω οὐρανὸς, καὶ εὐφραινέσθω ἡ γῆ.

Μεθ' ἡμῶν Θεὸς ὀφθήσεται σαρκούμενος· γνῶτε Ἔθνη τὰ πολέμια· καὶ ἡττηθέντα, τῆς ἡμῶν μακρύνθητε ζωῆς· ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, βρέφος ἐν φάτνῃ Βηθλεὲμ, προσανακλίνεται.

Ὡς βασίλειον πορφύραν περικείμενος, τὴν σάρκα νῦν προέρχεται, ἐκ λαγόνων σου, τῆς εἰρήνης Κόρη Βασιλεύς· συντρίψαι ἐχθροὺς ὡς δυνατὸς, καὶ εἰρηνεῦσαι τὴν ἡμῶν, πολεμηθεῖσαν ζωήν. Θεοτοκίον.

Γενεῶν ἀπὸ πασῶν σε ἐξελέξατο, παλάτιον ἀμόλυντον ὁ οἰκήσας σου, τὴν γαστέρα Κόρη Βασιλεύς· ᾧ νῦν μελῳδοῦμεν εὐσεβῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ἐφέστηκεν ἡ μνήμη, τῶν Μαρτύρων κηρύττουσα, τὴν Γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆρος· καὶ τῇ τούτων ἀθλήσει, προοιμιάζεται ἡμῖν, Δεσποτικὴ ἑορτή.

Μὴ κάμψαντες τὸ γόνυ, τοῖς ξοάνοις οἱ Μάρτυρες, τῶν βασάνων τῷ πυρὶ ἐπεῤῥάθησαν, εὐσεβῶς ἐκβοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἐναθλοῦντες οἱ Μάρτυρες, στεφηφόροι ὁμαδὸν συγχορεύοντες, ὡς οἱ Παῖδες ἐβόων· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ποιμένες μετὰ Μάγων, τὸν Ἀστέρα θεώμενοι, μετ' Ἀγγέλων ἐπὶ γῆς ἀνεκήρυττον, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, Θεογεννῆτορ Μαριὰμ, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐνδάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες τρισ-
» σόλβιοι Νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ
» ζῶσαν Θεοῦ εἰκόνα τεθεαμένοι, μέσον τοῦ
» πυρὸς ἀνέμελπον· Ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω
» τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φορέσας με Χριστὲ, ὃν ἐγύμνωσεν ἀπάτῃ ἡ ἁμαρτία, φανερωθῆναι σὺ, καὶ νήπιος ἐπὶ φάτνης ἔρχῃ τεχθῆναι, Ἄξρου σε φαιδρῶς κηρύττοντος, τοῖς ἀναβοῶσιν· Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορεύσωμεν πιστοὶ, καὶ σκιρτήσωμεν τῷ πνεύματι· ὁ Δεσπότης, καταπλουτῶν ἡμᾶς ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ, ἤδη πτωχεύει, καθάπερ νήπιον, τεχθεὶς καὶ ἀνακλιθεὶς ἐν τῇ φάτνῃ· ὃν ἀνυμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ψαλτήριον τερπνὸν, ἀνάλαβε Προφῆτα Δαυὶδ καὶ λέγε· Ἰδοὺ ἠκούσαμεν, Παρθένον Σιὼν ἐν πόλει, μέλλουσαν τίκτειν, Θεὸν Βασιλέα Κύριον, ᾧ καὶ μελῳδοῦμεν· Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡραῖος ἐκ γαστρὸς, σοῦ προέρχεται τεχθῆναι, ἀῤῥήτῳ λόγῳ καθωραΐσαι, τὸ ἀνθρώπινον ἀφθαρσίᾳ, Παρθένε θέλων, ὁ ἀγαθοδότης Κύριος, ᾧ νῦν μελῳδοῦμεν· Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Προφητῶν θεηγόρων, ῥήσεις πεπλήρωνται· ἡ Παρθένος ἐγγίζει, τεκεῖν τὸν Κύριον· ἄπασα ἡ γῆ, εὐφραινέσθω χορεύουσα, καὶ ἀγαλλιάσθω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Τὰς αὐγὰς ὑποφαίνων, τῆς θείας Χάριτος, τὸ τοῦ Νόμου σκιῶδες, καταπαυόμενος, ὁ φωταγωγὸς, Ἰησοῦς ἀνατέταλκεν· οἱ ἐσκοτισμένοι, θεάσασθε φῶς μέγα.

Γεγονότα λῃστῶν με, σπήλαιον Κύριε, ὁ τεχθεὶς ἐν Σπηλαίῳ, ναὸν ἀνάδειξον, σοῦ καὶ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ θείου σου Πνεύματος, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οὐρανοῦ ἐκ γαστρός σου, Ἄστρον ἀνέτειλεν, Ἀστρολόγους κινῆσαν, τοῦτο θεάσασθαι, γνώσει τῇ αὐτῇ, φωτισθέντας ἐν Πνεύματι, Ἄχραντε Παρθένε, ἀεὶ εὐλογημένη.

Ἄλλος. Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων. Κατὰ ξιφῶν καὶ πυρὸς καὶ θανάτου, ἀντικατέστη ἡ δεκὰς τῶν Μαρτύρων, καὶ τὴν νίκην ἤρατο κατὰ τῆς ἀσεβείας, καὶ συμβασιλεύει, τῇ Χριστοῦ βασιλείᾳ.

Νεανικῶς τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, ἀναλαβόντες κατὰ τῶν ἀοράτων, καὶ τοῦ κοσμοκράτορος οἱ γενναῖοι ὁπλῖται, τοὺς ἐπινικίους, ἐπεδείξαντο ἄθλους.

Οἱ ἀῤῥαγεῖς πύργοι τῆς εὐσεβείας, καὶ τῶν ἐν ζάλῃ φερομένων λιμένες, ὑπὲρ πάσης κτίσεως ἐκτενῶς δυσωπεῖτε, ὑπὲρ τῶν Βασιλέων, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου. Τριαδικόν.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν προσκυνοῦμεν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἐν Τριάδι Μοναδα, σὺν Ἀγγέλοις κράζοντες, στόμασι τοῖς πηλίνοις· Δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Θεοτοκίον.

Ὅλον ἐκ σοῦ τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, Θεογεννήτορ θεϊκῶς συλλαβοῦσα, ἐξ Ἁγίου Πνεύματος, σαρκωθέντα τέτοκας, μείνασα Παρθένος, ὡς περ ἦς πρὸ τοῦ τόκου.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων, » συγκαταβάντα θεϊκῇ δυναστείᾳ, καὶ » ὀφθέντα Κύριον, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερ» υψοῦτε, εἰς πάντας αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ» ξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, » ὑμνεῖν σε Θεοτόκε. Ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχου» σα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον » οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν » εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἴδου τοῖς δούλοις, μόνε Βασιλεῦ ἀπεγράφης, Καίσαρος γνώμῃ, θέλων με δουλείας, ἀπαλλάξαι ψυχοφθόρου· πόλει Βηθλεὲμ προφθάσας δὲ, σαρκὶ τεχθῆναι, βροτοὺς εἰς οὐρανοὺς, φέρεις τοὺς ἀνυμνοῦντας ἐν πίστει, τὰ σὰ Γενέθλια.

Ὡραῖος κάλλει, παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὁ σὸς Παρθένε πέφυκεν, Υἱός τε καὶ Δεσπότης τῶν ἁπάντων· ὃν ὡς περ ὡραία δάμαλις ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τῆς Βηθλεὲμ προέρχῃ, τεκεῖν ὑπερφυῶς, ὅπως εὐεργετήσῃ καὶ σώσῃ, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

Σὲ φωτοδότα, Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, καθυποδύντα μήτραν, καὶ τεχθῆναι ὑπὲρ λόγον βεληθέντα, πόῤῥωθεν Ἀστὴρ ἐμήνυσε, τοῖς Ἀστρολόγοις νυκτὶ κεκρατημένοις, καὶ πλάνης σκοτασμῷ οὖσι, καὶ προσκυνήσαντες πίστει, δῶρα κομίζουσιν.

Ἡ γῆ χορεύει, ὡς περ αἰσθομένη τὴν θείαν ἐπιδημίαν, τοῦ δὶ εὐσπλαγχνίαν ἀπορῥήτως ἐκ Παρθένου, ἤδη ἀνατέλλειν μέλλοντος· ὁ οὐρανὸς δὲ ἀνακηρύττει τοῦτον, ὡς φθόγγω μυστικῷ, Ἄστρου Ἀνατολῇ φαινομένου, τοῖς Πάγοις πόῤῥωθεν.

Φέρεις Υἱέ μου, ὅλην τοῦ Πνεύματος τὴν ἰδέαν· καὶ πῶς σε φέρω, ὅμοιον ἐμοὶ κατὰ πάντα γεγονότα; ἔλεγεν ἡ Ἀπειρόγαμος ἐκπληττομένη· ἣν ὡς Θεοῦ Μητέρα, τιμήσωμεν πιστοὶ, πάντες καὶ ἐν αἰνέσει, συμφώνως δοξολογήσωμεν. Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἴδου ἡ πάντων ἦλθεν ἀνάκλησις, ὁ ἱλασμὸς, τὸ φῶς, ἡ παντελὴς ἀπολύτρωσις· θησαυρὸς ὁ πολύτιμος κρύπτεται, ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ· ᾧ πλουτιζόμενοι, Μάγοι τὸν χρυσὸν, ὡς Βασιλεῖ ἐπικομίζουσι.

Χριστὸν Ποιμένες ἐπαγρυπνήσατε, καὶ νοητῶς ἐν πόλει Βηθλεὲμ ἐπισπεύσατε, καὶ θεῷ ἐν ὑψίστοις βοήσατε· Δόξα μεγαλωσύνη, τῷ εὐδοκήσαντι, βρέφος ὁραθῆναι καθ' ἡμᾶς, δὶ ἀγαθότητα.

Σαρκὶ σπαργάνοις ἐνειλισσόμενος, ὁ σπαργανῶν ὁμίχλη, Ἰησοῦ μου τὴν θάλασσαν, τὸν δεσμὸν τῆς κακίας διέῤῥηξας, καὶ ἐν δικαιοσύνη, πάντας συνέδησας, τοὺς διαλυθέντας προσβολαῖς τοῦ πολεμήτορος. Θεοτοκίον.

Παστὰς καὶ Θρόνε τοῦ Βασιλεύοντος, Ὄρος Θεοῦ, καὶ Πόλις ἐκλεκτὴ, καὶ Παράδεισε, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη ὁλόφωτε, φώτισον τὴν

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ψυχήν μου, νέφη διώκουσα, τῶν ἀνομιῶν μου τῶν πολλῶν, Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Σὲ τὴν ἀθάνατον Κύριε πηγήν.

Οἱ νοητοὶ τοῦ Κυρίου θησαυροί, ἀνευφημείσθωσαν σήμερον, οἱ πολλοὺς ὀλβιοῦντες καὶ βλύζοντες, πιστοῖς τὰ ἰάματα, καὶ τὰ πλήθη τῶν θαυμάτων αὐτῶν.

Οἱ ἀσφαλεῖς τῶν πιστῶν προασπισταί, καὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι, καὶ ἀπόρθητοι πύργοι τῆς Πίστεως, Χριστὸν ἱκετεύσατε, Ἀθλοφόροι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ ἱερὸς τῶν Μαρτύρων σου χορός, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύει σε, τὴν Ἁγίαν Τριάδα δωρήσασθαι, ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ἡ Βηθλεὲμ προανοίγει τὴν Ἐδέμ, καὶ ὁ ἐκ σοῦ προερχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει σαρκούμενος, ὑπερφυῶς· ὃν ἱκέτευε, Θεοτόκε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ἀθάνατον Κύριε πηγήν, τὴν δι' Ἁ-
» γίων ἰάματα, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει
» παρέχουσαν, ἀεὶ μεγαλύνομεν, ὅτι σώζεις τὰς
» ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων. Τοῖς Μαθηταῖς.

Σὺν Θεοδούλῳ στέψωμεν, Ζωτικὸν Ἀγαθόπουν, καὶ Σατορνῖνον Πόμπιον, ἅμα Εὐνικιανῷ, τὸν ἔνδοξον Βασιλείδην, Εὔπορόν τε τὸν θεῖον, καὶ τὸν κλεινὸν Γελάσιον, καὶ Εὐάρεστον ὕμνοις, χαρμονικῶς, ταῖς πρεσβείαις τούτων, ὅπως ῥυσθῶμεν, πταισμάτων καὶ στεφθείημεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Οἱ ἀρετὴν ἀσκήσαντες, καὶ νεκρώσαι τὰ πάθη, ἐν ἐγκρατείᾳ σπεύσαντες, ὡς περ τρίὕλον δῶρον, μετὰ ποιμένων καὶ Μάγων, πρᾶξιν ἐπαινουμένην, καὶ θεωρίαν εὔστοχον, νῦν προσάξωμεν πίστει, τῷ ἐν σαρκί, γεννηθῆναι ἥκοντι ἐκ Παρθένου, θεῷ τῷ εὐδοκήσαντι, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια,
Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Τὸ προορισθὲν, τῷ Πατρὶ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ προκηρυχθὲν, τοῖς Προφήταις ἐπ' ἐσχάτων, Μυστήριον ἐφάνη, καὶ Θεὸς ἐνηνθρώπησε, σάρκα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου· κτίζεται ὁ ἄκτιστος βουλήσει· ὁ ὢν γίνεται· ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ὑμνῶ σε Βασιλεῦ, τὸν σπαργάνοις εἰληθέντα· λύεις γὰρ σειρὰς, τῶν ἐμῶν παραπτωμάτων· καὶ δόξῃ ἀκηράτῳ, καὶ ἀφθάρτῳ τιμήσας με, ὅλον τῷ Πατρὶ προσῳκειώσω, δημιουργῶν καὶ ἀναπλάττων· διὸ κράζομεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, προϊὸν καὶ ἐκ Παρθένου, λάμψαν τοῖς ἐν γῇ, δι' Ἀστέρος κατιδόντες, οἱ Ἀστρολόγοι Μάγοι, Περσικὸν ἀπετίθεντο, σκότος καὶ ἀστρῷαν πᾶσαν πλάνην, καὶ ἐν χαρᾷ τῷ γεννηθέντι, θεῷ ἔψαλλον· Εὐλογημένος ὁ τεχθείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Χλόην ἐμμανῶς, τῶν Νηπίων ἐκθερίζει, ὑπὸ τῶν σοφῶν, ἐμπαιχθεὶς Ἡρῴδης Μάγων· καὶ χεῖρα μιαιφόνον, κατὰ σοῦ αἴρειν ᾤετο· ἀλλ' ἐπιδημεῖς τοῖς Αἰγυπτίοις, σκότος τὸ βαθύτατον διώκων· μεθ' ὧν ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, Ὅμοιον.

Ψάλλων ὁ καινὸς, Ἰσραὴλ τὸ καινὸν ᾆσμα, ᾄδων τὴν ᾠδὴν, τὴν οὐράνιον ἐκείνην· Εὐφράνθητι καὶ τέρπου, καὶ ἀγάλλου καὶ χόρευε· ἄγε δὴ φαιδρῶς τὰς ἑορτάς σου· ὁ ἐκ θαιμὰν Θεὸς σαρκὶ ἐφάνη· αὐτὸς μέλλει δὲ, ἐν Γορδάνου ταῖς ῥοαῖς, ὡς ἄνθρωπος λούεσθαι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ὤφθης ἐπὶ γῆς, καὶ βροτοῖς συνανεστράφης· Καίσαρος θεσμοῖς, σὺν τοῖς δούλοις ἀπεγράφης· ἐπλάσθης, ὑπ' ἐτράπης, ἀναλλοίωτος ἐμείνας, ὅλος ὢν Θεὸς, κἂν ἐσαρκώθης. Δόξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, τιμὴ αἴνεσις, μεγαλοπρέπεια καὶ νῦν, καὶ εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια,
Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἡ γῆ πᾶσα βλέπουσα Θεοῦ, κάθοδον εὐφραίνεται· Μάγοι τὰ δῶρά μοι φέρουσιν· Οὐρανὸς φθέγγεται, διὰ τοῦ Ἀστέρος· Ἄγγελοι δοξάζουσι· Ποιμένες ἀγραυλοῦντες θαυμάζουσι· Φάτνη εἰσδέχεται, ὡς περ θρόνος με πυρίμορφος. Ἐπαγάλλου, ταῦτα μήτερ βλέπουσα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, ἦλθες περικείμενος, ἐμῆς μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, Τέ μου ἄναρχε, Πατρὸς προαν ἄρχου, ἀπόῤῥητον γέννημα· πλουτίσαι γὰρ προείλου πτωχεύσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τῇ πτωχείᾳ ἣν περίκεισαι. Ἀνυμνῶ σου, Κύριε τὸ εὔσπλαγχνον.

Δημοσία Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ὡς βρέφος με βλέπουσα ταῖς σαῖς, ἐπαναπαυόμενον, Μῆτερ ἀγκάλαις εὐφράνθητι· ἦλθον τὸν πόνον γὰρ, ὅλον ἀφελέσθαι, τοῦ Ἀδὰμ ὃν ἔπαθε, κακίῃ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως, ξύλου γευσάμενος, καὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενος, Παραδείσου, καὶ καταφθειρόμενος.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος γ'. Τοῦ Στουδίτου.

Γενναῖοι Μάρτυρες ἀληθείας, ὑμᾶς οὐ βία τυραννικὴ, οὐ θωπεία ἀπατηλὴ, ὁ μελῶν ἐκκοπαὶ, οὐδὲ θανάτου ἀπειλαὶ, τῆς πρὸς τὸ θεῖον ἀγάπης, χωρίσαι δεδύνηνται. Διὸ παῤῥησίαν ἔχοντες, πρὸς Χριστὸν τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, ταύτην ἀμοιβὴν τῶν ἀλγεινῶν βασάνων αἰτήσασθε, παρὰ Χριστοῦ λαβεῖν, εὐχαῖς ὑμῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητὴς, καὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει, ὁ πρὸ αἰώνων Βασιλεύς· ἡ φλογίνη ῥομφαία, τὰ νῶτα δίδωσι· τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται· αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις, σὺν τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναμίγνυνται· Ἄγγελοι σὺν τοῖς ἀνθρώποις, κραταιὰν πανήγυριν συγκροτοῦσιν. Οἱ καθαροὶ τῷ καθαρῷ προσενεχθέντες, ἴδωμεν τὴν Παρθένον, ὡς θρόνον δόξης Χερουβικὸν, χωρήσασαν τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον Θεὸν, καὶ βαστάζουσαν, ὃν τὰ Χερουβὶμ μετὰ φόβου βαστάζουσιν· ὅπως παράσχῃ τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενείας.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐὰν κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν τύχῃ ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὅρα τὴν ἐκεῖ διατύπωσιν, περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλεσθαι τότε τὴν Ἀκολουθίαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια, Ἦχος δ'. Ὡς γεννᾶτον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς ἀλαλάξωμεν· ἡ Χριστοῦ ἀναδειξις πεφανέρωται· τῶν Προφητῶν τὰ κηρύγματα, τὸ πέρας ἐδέξαντο· ὃν γὰρ ἔφησαν σαρκὶ, τοῖς βροτοῖς ἐμφανίζεσθαι, ἀποτίκτεται, ἐν ἁγίῳ Σπηλαίῳ, καὶ ἐν φάτνῃ, ἀνακλίνεται ὡς βρέφος, καὶ σπαργανοῦται ὡς νήπιον.

Προεόρτια ἄσματα, διανοίας εὐθύτητι, τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως προηχήσωμεν· ὁ γὰρ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ὑπάρχων ὁμότιμος, διὰ σπλάγχνα τὸ ἡμῶν, ἐνδυσάμενος φύραμα, μέλλει τίκτεσθαι, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, οὗ τὸν τόκον, τὸν ἀπόῤῥητον Ποιμένες, μετὰ Ἀγγέλων ἀνύμνησαν.

Ἀνερμήνευτον Σύλληψιν, καὶ ἀνέκφραστον Γέννησιν, ἡ Παρθένος βλέπουσα κατεπλήττετο· καὶ προσεφθέγγετο χαίρουσα, ὁμοῦ καὶ δακρύουσα· Ἐπιδώσω σοι μαζὸν, τῷ τὰ σύμπαντα τρέφοντι, ἢ ὑμνήσω σε, ὡς Υἱὸν καὶ Θεόν μου; ποίαν εὕρω, ἐπὶ σοὶ προσηγορίαν, ἀκατονόμαστε Κύριε;

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας, Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, προμηθείᾳ θεϊκῇ, προγινωσκομένη προῆλθες, ἔξω τῆς Πόλεως, κόσμου τὴν τερπνότητα, σοφῶς κατέλιπες· καὶ ψαλμῶν ἐπακούσασα, τερπνῆς μελῳδίας, θείας ἐπιγνώσεως, φωτὶ κατηύγασαι· φόβον ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα, θεῖον καὶ σωτήριον Πνεῦμα, τοῖς συνοδοιπόροις σου ἀπέτεκες.

Ὅτε, ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ, τοὺς σοὺς ὑπηρέτας προθύμως, αὐτῷ προσήγαγες, προῖκα τούτους ἔμψυχον, ὥσπερ ἐνέγκασα, μιμουμένους ῥᾳδιότητα, τὴν σὴν Εὐγενία, πίστει τε καὶ χάριτι, σαφῶς ἐκλάμποντας, πᾶσαν ἀρετὴν ἀσκουμένους, Μάρτυρας θεόφρονας ὄντως, πᾶσι τὴν εὐσέβειαν κηρύττοντας.

Αἴγλῃ, τῇ τοῦ Πνεύματος σαφῶς, καταλαμπομένη Παρθένων, Χριστῷ προσάγεις χορὸν, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ταύτας ζωγρήσασα, καὶ τὸν δρόμον δεικνύουσα, τῆς ἄνω πορείας, αἵμασι λαμπρύνεσθαι, Μαρτύρων ἔπεισας. Ταύταις, συγχορεύουσα Μάρτυς, πόθον νῦν καταλληλον εὕρες, ὄντως τὴν ἀπόλαυσιν πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλ-

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

λου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος α.

Προεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὴν Παρθένον, τοῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς, ἐπειγομένην τίκτειν ἐν Σπηλαίῳ, τὸν τῶν ὅλων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν· οὗ Ἰωσὴφ κατιδὼν τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρέφος σπαργανούμενον· ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων, Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ὁ αὐτός.

Προεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον· ἤνοικται γὰρ ἡ Ἐδὲμ, ἐκ Παρθένου ἁγνῆς Θεοῦ προερχομένου, πέλοντος τελείου τοῦ αὐτοῦ, ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι. Διὸ κράξωμεν· Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος· Ἅγιος Ἰσχυρὸς, ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθείς· Ἅγιος Ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα. Τριὰς Ἁγία, δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ὁ αὐτός.

Ἄκουε οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, πρόεισι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ ὢν γίνεται ὃ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται· ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὃν περ καὶ κύψασα θηλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο, τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀπεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσὴφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς, ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς, τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸν παρόντα Προεόρτιον Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν Εἱρμῶν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι » διώκτην τύραννον, φάτνῃ κρυπτόμε» νον, κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν » Μάγοις μέλψωμεν· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐν» δόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄρχων ἐξ Ἰούδα, ἐξέλιπεν ἤδη· ᾧ γὰρ ἀπέκειτο, καθὼς προγέγραπται, ἡ τῶν ἐθνῶν προσδοκία, Ἰησοῦς Χριστὸς ἐλήλυθε, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται, δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, ἡ Πόλις Ἰούδα· ἐν σοὶ γὰρ τίκτεται, Χριστὸς ὁ Κύριος· ἡ οἰκουμένη σκιρτάτω, δεχομένη ἀπολύτρωσιν· χορευέτω ἅπασα, ἡ κτίσις ἑορτάζουσα.

Γένος τῶν ἀνθρώπων, βουλόμενος σῶσαι ὁ ὑπεράγαθος, μήτραν ἐσκήνωσεν, ἀπειρογάμου Παρθένου, καὶ ἰδοὺ τεχθῆναι ἔρχεται· τοῦτον προσκυνήσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν » τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, » ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, θαμβητικῶς συν» είχετο, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε » κραυγάζουσα.

Δούλου φορέσαι σχῆμα, ἠθέλησας, ὅπως με τῆς δουλείας, τοῦ πονηροῦ λυτρώσῃ· ὑμνολογῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον, Λόγε Πατρὸς συναναρχε, καὶ συναΐδιε. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ
Προσοχή! Ψηφιακή βιβλιοθήκη Λησσουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἔρχεται ἡ Παρθένος, τὸν Κύριον ἀποτεκεῖν Σπηλαίῳ· προφθάσατε οἱ Μάγοι· Ποιμένες νῦν παραγίνεσθε· ὕμνον ἐξ ὕψους Ἄγγελοι, ἐπαναπράξατε· Ὤφθη τῶν βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Ζητῶν με τὸν πλανηθέντα, φιλάνθρωπε, καὶ σπήλαιον δειχθέντα, λῃστῶν ἔργοις ἀκάρποις, Σπηλαίῳ νῦν παραγέγονας, ἐκ τῆς Παρθένου σήμερον, τεχθῆναι Δέσποτα· Δόξα Λόγε τῇ ἐλεύσει σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου, προορῶν » Ἀββακοὺμ, ἐξεστηκὼς ἐβόα· Σὺ ἐκ » θαιμὰν σαρκούμενος, ἥκεις Λυτρωτὰ, τὸν » Ἁδὰμ ἀπωσμένον ἀνακαλέσασθαι.

Ἡ φωταυγὴς Νεφέλη ἔρχεται, ἀνατεῖλαι Χριστὸν, ἐκ μητρικῶν λαγόνων, δικαιοσύνης Ἥλιον, ἅπασαν τὴν γῆν, φρυκτωρίαις ἐνθέοις καταλαμπρύνοντα.

Θεὸς ἀνθρώποις ὤφθη ὅμοιος, καὶ πτωχεύει σαρκὶ, ἵνα ἡμᾶς πλουτίσῃ· καὶ ἐν Σπηλαίῳ τίκτεται· τοῦτον οἱ πιστοὶ, καθαρᾷ διανοίᾳ ὑποδεξώμεθα.

Ἰδοὺ Χριστὸς ἐν πόλει τίκτεται, Βηθλεὲμ τὴν Ἐδὲμ, ὅπως ἡμῖν ἀνοίξῃ, παρακοῇ τὸ πρότερον, ὄφεως κλοπῇ, κεκλεισμένην· ἐνθέως πανηγυρίσωμεν. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, » σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέ» πτως, καὶ δούλου μορφὴν, ἐκ Παρθένου φο» ρέσαντα. Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου » μοι φιλάνθρωπε.

Καρδία πᾶσα, γηγενῶν σκιρτάτω· εὐφραινέσθω ἡ κτίσις· ὁ Κύριος γεννᾶται, ἐκ Κόρης ἁγνῆς, Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ· καὶ Μάγοι αὐτῷ, προσκομίζουσι δῶρα νῦν ἐπάξια.

Λαὸς ὁ πάλαι, ἐν σκιᾷ θανάτου, καθεζόμενος βλέψον, τὸ φῶς σοι ἀνατεῖλαν, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πολλῆς θυμηδείας ἐμπλήσθητι, τὸν πτωχεύσαντα Λόγον μεγαλύνων ἀεί.

Μικρῷ Σπηλαίῳ, ἔρχῃ χωρηθῆναι, ὁ ἀχώρητος φύσει, ὅπως με σμικρυνθέντα τῇ παραβάσει, μεγαλύνῃς δι' οἶκτον ἀμέτρητον· προσκυνῶ σου, τὰ εὔσπλαγχνον Μακρόθυμε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἁμαρτημάτων ἐκύκλω» σέ με· καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, » ὡς Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς » με ἀνάγαγε.

Νόμων σε ἡ Παρθένος, τῶν τῆς σαρκὸς δίχα Κύριε, παραγίνεται ἀποκυῆσαι, ἐν τῷ Σπηλαίῳ καὶ Φάτνῃ σαρκὶ, προσαναπλινεῖ σε ὡς νήπιον.

Ξένον γεγεννημένον, παραβάσει με ὁ Ὑπέρθεος, τεχθεὶς ἐκ Κόρης ἀπειρογάμου, δι' οἶκτον πολίτην, οὐρανοῦ ἀποδείκνυσιν.

Ὄρη τε καὶ νάπαι, καὶ κοιλάδες εὐφράνθητε· ὁ γὰρ Χριστὸς σαρκὶ γεννᾶται, ἀναπλάττων τὴν κτίσιν φθαρεῖσαν, πονηρᾶς παραβάσεσιν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα » οὐκ ἔπτηξαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμ» βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς » εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε σμικρότατον Λόγε, καθυποδέξεται Σπήλαιον; τὸν πτωχείᾳ πολλῇ, τὴν πτωχείαν τοῦ Ἁδὰμ ἀφελόμενον, καὶ πλούτῳ θείας χάριτος, τοὺς ἀνθρώπους πλουτίσαντα;

Ῥήματα ξένα Ποιμένες, ἀκηκοότες κατέσπευσαν, Βηθλεὲμ κατιδεῖν, καὶ ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων τὸν λύσαντα, τῆς ἀλογίας ἅπαντας, εὐσεβῶς προσεκύνησαν.

Στόματι καὶ καρδίᾳ, τὸν ἐν σαρκὶ ἀφικόμενον, γεννηθῆναι Χριστὸν ἐν Σπηλαίῳ, ἐκ Παρθένου νεάνιδος, ὑμνολογῆσαι σπεύσωμεν, καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυ» λῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύον» τος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ » συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ » κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· » Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ» τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὑπὲρ λόγον μόνον Κύριον, σεσαρκωμένον Κόρη καὶ περικείμενον, τῶν ἀνθρώπων τὸ ὁμοίωμα, κατέχουσα ἀγκάλαις, καὶ προσκυνοῦσα, καὶ ἀσπαζομένη μητρικῶς, Τέκνον ἔφης γλυκύτατον, πῶς σε οὕτω κατέχω, κατέχοντα χειρί σου τὴν κτίσιν, καὶ χειρὸς δουλείας, αὐτὴν ἐλευθεροῦντα;

Ὑμνολογῆσαι θεῖοι Ἄγγελοι, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, διευτρεπίσθητε. Μάγοι δῶρα

Δημοτικό Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ὁδηγούμενοι, προσάξατε ἀξέρι. Ποιμένες τοῦτον σπεύσατε, ἰδεῖν ταῖς μητρικαῖς, ὡς περ νήπιον κράζοντες, καθήμενον ἀγκάλαις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς Νεφέλη, Παναμώμητε, πῶς σπαργανώσεις νέφει τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανοὺς ἀῤῥήτῳ νεύματι; πῶς ἀλόγων ἐν φάτνῃ ἐπανακλινεῖς τὸν τῆς ἀλογίας τοὺς βροτοὺς, διὰ ἔλεος ἄμετρον, ῥυσάμενον Δεσπότην; ὃν πᾶσα προσκυνεῖ φόβῳ κτίσις, ἀνυμνολογοῦσα, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ-
» ξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος,
» ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
» τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,
» τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προ-
» στάτις. Σὲ μεγαλύνομεν.

Χαῖρε δοχεῖον, Ἄχραντε χαρᾶς ἀνεκφράστου· ἰδοὺ γὰρ ἔρχῃ τέξεσθαι ἐν Σπηλαίῳ, ἀπορῥήτως τὸν Δεσπότην, θέλοντα τὴν κτίσιν ἅπασαν, καταφθαρεῖσαν τῇ παραβάσει πρώην, καινίσαι ἀληθῶς· τοῦτον ὑμνολογοῦντες ἐν πίστει, σὲ μεγαλύνομεν.

Ψυχαὶ Δικαίων πᾶσαι, ὑποχθόνιοι ἅμα ἀγαλλιᾶσθε· ἡ πάντων ἀπολύτρωσις, ἰδὲ γὰρ ἐπεφάνη, πόλει Βηθλεὲμ τικτόμενος· Ἀστὴρ δὲ τοῦτον, καταμηνύει Μάγοις, ζητοῦσιν εὐσεβῶς· ὅν περ καὶ κατιδόντες Σπηλαίῳ, θάμβους ἐπλήσθησαν.

Ὡς οὐρανόν σε ἄλλον, ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, δικαιοσύνης Ἥλιον ἡμῖν, ἐκ λαγόνων παναγίων, μέλλουσαν ἀνίσχειν αὔριον, φωταγωγοῦντα τοὺς ἐν σκότει ὄντας, θανάτου καὶ φθορᾶς· ὅθεν χρεωστικῶς ἐν αἰνέσει, σὲ μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ἁ. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις, νυνὶ πεπλήρωνται· ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν αὔριον τίκτεται, ἐκ Παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον, καὶ μένει ὡς περ ἦν πρὸ τοῦ τόκου· ἀθροίζονται οἱ Μάγοι, δῶρα κομίζοντες· ἀγραυλοῦσι Ποιμένες· ἐπᾴδομεν καὶ ἡμεῖς· Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Αὐλῶν Ποιμενικῶν, καταπαῦον ᾆσμα, ῥατὸς Ἀγγελικὸς, ἐπεφώνει λέγων· Παύσασθε ἀγραυλοῦντες, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· κράξατε ἀνυμνοῦντες· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἶτα, ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες· οἱ δύω Προεόρτιοι μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ἱ. καὶ τῆς Ἁγίας, εἰς δ'. Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.

ἄνευ τῶν Εἱρμῶν τῶν τεσσάρων πρώτων Ὠδῶν.

Ὠδὴ ἁ. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι,
» διώκτην τύραννον, φάτνῃ κρυπτόμενον,
» κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν Μά-
» γοις μέλψωμεν· Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως
» γὰρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, γενέθλιον ὕμνον, καὶ προεόρτιον, ᾠδήν σοι ᾄσομαι, τῷ τῇ Γεννήσει σου θείαν, ἀναγέννησιν διδόντι μοι, καὶ εἰς τὴν προτέραν με, εὐγένειαν ἀνάγοντι.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν φάτνῃ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περίγεια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου, κατεπλήττοντο τὸ κράτος σου· ὑπὲρ νοῦν ὡράθης γὰρ, διπλοῦς φύσει θεάνθρωπος.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσῃς, κλίνας ἐλήλυθας, τοὺς οὐρανοὺς ἕως γῆς· ὡς γὰρ ἐν πόκῳ κατέβης, ὑετὸς ἐν μήτρᾳ Παρθενικῇ, ἐξ ἧς νῦν τεχθήσεσθαι, διπλοῦς ἔρχῃ θεάνθρωπε.

Ἕτερος Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον.

Ὠδὴ ἁ. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἀπεγράφης Καίσαρος θεσμῷ, θέλων ἀπογράψασθαι βίβλῳ ζωῆς, Παμβασιλεῦ τὸν ἄνθρωπον· ξένος εἰς τὰ ἴδια, παραγέγονας, τὸν δεινῶς ξενιτεύσαντα, ἐκ τοῦ Παραδείσου, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνακαλούμενος.

Βηθλεὲμ ὑπόδεξαι Χριστόν· σοὶ γὰρ σωματούμενος ἐπιδημεῖ, τὴν Ἐδὲμ ἐξανοίγων

Δημόσιες Βιβλιοθήκες
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

μοι εὐτρεπίζω Σπήλαιον, τὸν ἀχώρητον, θεωρῆσαι χωρούμενον, ἐν σοὶ παραδόξως, πλήτῳ εὐσπλαγχνίας νῦν πτωχεύσαντα.

Γεννηθῆναι ἔρχεται Χριστὸς, ξένην ἀναγέννησιν τοῖς ἐξ Ἀδὰμ, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος· εὐφράνθητι ἔρημος, ἡ οὐ τίκτουσα, τῶν βροτῶν φύσις ἅπασα· ἦλθεν ὁ Δεσπότης, σὲ πολυτεκνοῦσαν ἀπεργάσασθαι.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Εὐγενίης μέγα κῦδος ἐν ἄσμασιν ἔξοχα μέλπω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος καὶ Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Εὐγενία Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν περιχορεύουσα χαρμονικῶς, σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασιν, ὡς Παρθένος ἄμωμος, καὶ ὡς Μάρτυς στεφανηφόρος πανόλβιε, χάριν δωρηθῆναι, πρέσβευε τοῖς πόθῳ ἀνυμνοῦσί σε.

Γυμνῳδίας Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, θείας ἐπακούσασα πρὸς ὑψηλὴν, ἐπτερώθης εὐγένειαν· ὡς γὰρ φῶς ἐνήστραψε, τῇ καρδίᾳ σου τῶν ἀσμάτων τοῦ Πνεύματος, ἡ Θεολογία, πᾶσαν ἀθεότητα διώκουσα.

Γυναικείας φύσεως ὁ σὸς, νοῦς ἐπιλαθόμενος, πρὸς ἀνδρικὰς, ἐνεργείας ἀνέδραμεν, ἀνδρωθεὶς τῇ χάριτι, καὶ Θεῷ προνοητικῶς εὐθυνόμενος, Μάρτυς Εὐγενία, θείας εὐγενείας ἡ ἐπώνυμος.

Ἐλλαμφθεῖσα φέγγει νοητῷ, πλείστους τῆς ἐλλάμψεως συμμετασχεῖν, ἀπειργάσω Θεόσοφε· ἧς νῦν τοὺς ὑμνῦντάς σε, λυτρουμένη τῆς ἁμαρτίας ἀξίωσον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, Μάρτυς Εὐγενία παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντες γνώσεως φυτῷ, ξύλῳ τῆς ζωῆς Ἁγνὴ, πρὸς τὴν ζωὴν, οἱ πιστοὶ ἀνεκλήθημεν, τῷ ἐκ σοῦ βλαστήσαντι, ὑπὲρ ἔννοιαν, Θεοτόκε, Χριστῷ τῷ Θεῷ· ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν
» τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα,
» ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, θαμβητικῶς συ-
» νείχετο, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε
» κραυγάζουσα.

Σύμβολα τῆς ἀῤῥήτου, σαρκώσεως παραδεικνὺς Οἰκτίρμον, ἐπλήθυνας ὁράσεις, καὶ προφητείας ἐνέπνευσας· ἃς νῦν ἐλθὼν ἐπλήρωσας σαρκὶ τικτόμενος, Κόρης ἐξ ἀγνῆς ἐν πόλει Δαυΐδ.

Ἤπλωσε γῆ τὰ νῶτα, καὶ δέχεται δεχόμενον τὸν Κτίστην, τὴν δόξαν ἐξ Ἀγγέλων, ἐξ οὐρανοῦ τὸν ἀστέρα δὲ, ἐκ τῶν Ποιμένων αἴνεσιν, ἐκ Μάγων δῶρά τε, κόσμου τε παντὸς ἐπίγνωσιν.

Μάντεως χρησμολόγου, προβλήματα Βαλαὰμ νῦν πληροῦνται· ἀνέτειλε γὰρ ἄστρον, ἐξ Ἰακὼβ καὶ ὡδήγησε, πρὸς τὸν τῆς δόξης Ἥλιον, δῶρα κομίζοντας, Μάγους ἐκ Περσίδος ἄνακτας.

Ἄλλος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Δεσμῶν ἀπολυτρούμενος, τῶν κακῶν με Κύριε, ἐνειληθῆναι σπάργανα, ὥσπερ βρέφος ἔρχη φιλάνθρωπε· προσκυνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Ἐν χρόνῳ γεγονότα σε, τὸν ἀχρόνως λάμψαντα, ἐκ τοῦ Πατρὸς προέρχεται, ἡ Παρθένος τεκεῖν τὰ χρόνια, διαλύοντα πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ζητῶν με τὸν πλανώμενον, παραβάσει Σπήλαιον, ὡς θρανὸν κατῴκησας, τὰς μονάς μοι εὐτρεπιζόμενος, τὰς ἐκεῖθεν Οἰκτίρμον πολυέλεε.

Ἄλλος. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἱερεῖον ὥσπερ ἄμωμον τῷ Δεσπότῃ, προσήχθης διανοίᾳ τελειοτάτῃ, τὸν πλοῦτον τὸν φθειρόμενον ἀπεσείσω, βοῶσα Πάνσοφε· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ἡ πάναγνος ἐγνώσθη σου καθαρότης· διέλαμψε τῶν ἄθλων σου ἡ στερρότης· τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, εἰργάσω κράζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Σωφροσύνης τῷ ἔρωτι κατεθέλχθης, ἐτήρησας τὸ καύχημα τῆς ἁγνείας, ἐγένου περίδοξος τῇ σοφίᾳ, Χριστῷ κραυγάζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν παναχραντον Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας, φανεῖσαν οἱ Θεόφρονες ἐκβοῶντες· Οὐκ ἔστιν ἄμωμος, ὡς σὺ Πανάχραντε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, πλήν σου Δέσποινα.

Δημόσιο Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐ-
» πλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς
» μου· ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλ-
» λειν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ
» οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα Προεόρτιον,

Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεέμ εὐτρεπίζου· ὁ
πάντων συνοχεύς, τὸν Ἀστέρα προπέμ-
ψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα, τῆς Ἁγίας,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐνασκήσασα πόνοις ἀθλητικοῖς, ἐδοξάσθης
ἀγῶσι μαρτυρικοῖς, πολλοὺς προσενέγκασα, σωζομένους τῷ Κτίσῃ σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, λιποῦσα τὰ πρόσκαιρα, ἀνδρικῶς ἀγῶνας, ἐτέλεσας ἔνδοξε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον εὗρες, ζωὴν συνυπάρχουσα, τῷ Νυμφίῳ σου πάντοτε, Εὐγενία ἰσάγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον,

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ πρεόρτια,
ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προϋπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ᾄδοντες τῶν Ἀγγέλων ᾆσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σπορᾶς, τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου, προορῶν
» Ἀββακοὺμ, ἐξεστηκὼς ἐβόα· Σὺ ἐκ
» Θαιμὰν σαρκούμενος, ἥκεις Λυτρωτά, τὸν
» Ἀδὰμ ἀπωσμένον ἀνακαλέσασθαι.

Ἐγγίζει ἥκει νῦν ὁ Κύριος, προσδοκία Ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου· εὐτρέπιζε Σπήλαιον, πόλις Βηθλεέμ· καὶ σὺν Μάγοις Ποιμένες, δρόμῳ προφθάσατε.

Ῥωμαλεότητι Θεότητος, συγκραθεὶς τοῖς
βροτοῖς, ἑνώσει ἀσυγχύτῳ, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, Σῶτερ τοῦ Ἀδὰμ, ἀφθαρτίζεις καὶ σώζεις ἐν τῷ προσλήμματι.

Ὁ Λόγος σὰρξ ὀφθεὶς παχύνεται, καὶ σκη-
νοῖ ἐν ἡμῖν, ἀῤῥήτῳ προμηθείᾳ· δεῦτε πιστοὶ κατίδωμεν, δόξαν τὴν αὐτοῦ, δόξαν ὡς Μονογενοῦς, παρὰ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἥκτισις νῦν, τὴν παλαίωσιν πᾶσαν ἀπόῤῥιψον, τὸν Κτίστην κτιζόμενον, καὶ καινουργοῦντά σε βλέπουσα, νήπιον γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ πρῴην σε κάλλος ἐπαναγόντα.

Θαυμάζοντες, τὸν παράδοξον τόκον ἐφίσανται, Μάγοι ὁδηγούμενοι, θείῳ ἀστέρι, καὶ βλέπουσιν, Ἥλιον ἀνίσχοντα, παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης, δῶρα φέροντες.

Ἰδοὺ ἥκει, ἡ Παρθένος ὡς δάμαλις φέρουσα, τὸν μόσχον ἐγγάστριον, τὸν σιτευτὸν ἀφαιρούμενον, κόσμου ἁμαρτήματα· ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις ἑορτάζουσα.

Κηρύγματα, Προφητῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀ-
ναδειξιν, μηνύοντα εἴληφε, σήμερον πέρας σωτήριον· ἦλθε γὰρ ἐπέφανε, διὰ σαρκὸς, τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσιν.

Ὁ αὐτός.

Ἐλήλυθας, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ὁ Ὕψι-
στος, σεαυτῷ μνηστευσάμενος, τὰ τῶν Παρθένων συστήματα, σὲ μόνον ποθήσαντα, τὸν τῶν Παρθένων Νυμφίον γνωριζόμενον.

Γενέσεως, σαρκικῆς ἐξεδύσω τὸ κάλυμμα, παλιγγενεσίας δὲ, τὸ μὴ φθειρόμενον ἔνδυμα, Μάρτυς παναοίδιμε, φωτοειδῶς ἡμφιάσω τῷ βαπτίσματι.

Ἀνέτειλεν, ἡ φωσφόρος αὐγὴ τῇ καρδίᾳ
σου, τῆς πλάνης διώκουσα, τὴν κεχυμένην σκοτόμαιναν, φέγγει τῷ τῆς χάριτος, Μάρτυς Χριστοῦ, Εὐγενία καλλιπάρθενε.

Κοσμίως σου, καὶ ὡραίως τὸν βίον ἐφαί-
δρυνας, ἀσκήσει τὸ πρότερον, σαρκὸς τὰ πάθη μαράνασα· ὕστερον ἀθλήσει δὲ, περιφανῶς Εὐγενία διαλάμψασα.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα, τῶν Ἀγγέλων ἐγένου Πανύμνη-
τε, τοῦ Πατρὸς γεννήσασα, Βουλῆς μεγάλης τὸν Ἄγγελον, ἄνθρωπον γενόμενον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν τὸν φιλάνθρωπον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεοφανείας σου Χριστὲ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
» συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰ-
» δὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύ-

» γαζεν· Ἡ Παρθένος ἰδοὺ γαστρὶ, ἕξει καὶ » τέξεται σαρκούμενον Λόγον, καὶ πάντες οἱ » γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται.

Νεοποιεῖς τὸς γηγενεῖς, ὁ Πλαστουργὸς χοϊκὸς χρηματίσας· φάτνη γὰρ καὶ σπάργανα καὶ σπήλαιον, τῆς σῆς ταπεινώσεως σύμβολα· ὁ δὲ Μνήστωρ τῆς σῆς Μητρὸς, σὸς δὲ νομιζόμενος Πατὴρ κατὰ σάρκα, τοῦ φύσαντός σε Πατρὸς νῦν σχηματίζει βουλήν.

Διὰ τῆς Σμύρνης τὸ Θνητὸν, διὰ Χρυσοῦ τὸ βασίλειον κράτος, διὰ δὲ Λιβάνου τῆς Θεότητος, τὴν ὑπεροχὴν ὑπεμφαίνουσι, Βασιλεῖς ἐθνῶν, ἀπαρχαὶ δωροφοροῦντές σε, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, Βηθλεὲμ ἐξ ἀλοχεύτου Μητρός.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, ὁ τοῦ Πατρὸς συναΐδιος Λόγος, σαρκικῶς κατῴκησας τὸ Σπήλαιον, ὡς Θρόνῳ τῇ φάτνῃ χρησάμενος· καταπλήττεις δὲ, τῇ φρικτῇ οἰκονομίᾳ σου, Μάγους καὶ Ποιμένας, Ἀγγέλους τε ἐξιστᾷς, Δόξα κραυγάζοντας.

Ἄλλος. Μεσίτης Θεοῦ.

Λαὸς ὁ ποτὲ, σκότει καθεζόμενος ἰδέτω τὸ φῶς, λάμψαν τὸ ἀνέσπερον· ὅπερ ὁ Ἀστὴρ πάλαι ἐμήνυσε, τοῖς τὸ πῦρ σεβομένοις, ἐκ τῆς Περσίδος Ἄναξι.

Μικρὸν ὑπελθεῖν, Βασιλεὺς ὁ μέγας σπεύδει Σπήλαιον, κατασμικρυνθέντα με, ὅπως μεγαλύνῃ καὶ πτωχεύσαντα, τῇ ἀμέτρῳ πτωχείᾳ, πλουτήσῃ ὁ ὑπέρθεος.

Νῦν ἐξ Ἰακὼβ, Βαλαὰμ ὡς ἔφησε γεννᾶται Χριστὸς, ἐθνῶν κυριεύσει τε, καὶ ἀνυψωθήσεται ἐν χάριτι, ἡ αὐτοῦ Βασιλεία, μένουσα ἀδιάδοχος.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμός.

Δρόμον τὸν σὸν, εὐθυνούμενον βλέπων πρὸς σωτηρίαν, ὄφις ὁ ψυχόλεθρος Ἀθληφόρε, ἀναρριπίζει πειρασμούς σοι ποικίλους, τὸν σὸν τόνον λύειν πειρώμενος· τοῦτον δὲ Θεόφρον, ἀγνὴ κατεπάτησας.

Ὅλη καλὴ, τῶν καλῶν τῷ δοτῆρι καὶ εὐεργέτῃ, καὶ ψυχῶν Νυμφίῳ Χριστῷ ἐφάνης, ἠγλαϊσμένη Ἀσκητῶν ἐν ἀσκήσει, καὶ Μαρτύρων ἀθλήσει λάμπουσα, Μάρτυς Εὐγενία, Χριστοῦ καλλιπάρθενε.

Στέφος τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπετέθη τὸ τῶν χαρίτων· τὴν θείαν ἐτίμησας γὰρ σοφίαν, πλοῦτον καὶ δόξαν, πατρικὴν παριδοῦσα, καὶ συντόνως ἀκολυθήσασα, τῷ πεποθημένῳ, Νυμφίῳ σου πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σῆ ζωὴν, ἀνατείλασα κόσμῳ Θεογεννήτορ, τοὺς πρὶν τῷ Θανάτῳ κεκρατημένους, ἀνακαλεῖται πρὸς ζωῆς ἀϊδίου, μετουσίαν, τοὺς πίστει κράζοντας· Ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις » κητώοις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέ» ρων, τοῦ τεχθέντος καὶ σαρκὶ φανέντος, ὡς » ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· γεννηθεὶς » γὰρ νῦν τὸ κατὰ σάρκα, καὶ ταφὴν καὶ » θάνατον σαρκὶ ὑπελθὼν, μέλλεις ἀναστή» σεσθαι τριήμερος.

Ἀνηρέθη, νῦν καὶ διηρέθη, ἔχθρας τῆς ἀρχαίας τῇ σῇ, ἐνσάρκῳ παρουσίᾳ, τὸ μεσότοιχον Χριστὲ καὶ νῶτα, ῥομφαία πᾶσιν ἡ φλογίνη δίδωσι· ζωηφόρου τῆς Ἐδὲμ δὲ ξύλου, μεταλαμβάνω πιστῶς, ἀθανάτων φυτῶν, αὖθις γεωργὸς ἀναδεικνύμενος.

Βασιλεύει, σὺν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἅδης ἐν Ἀδὰμ μέχρι σοῦ· ἀλλ' ἀναιρεῖται τούτου, ἡ ἀναίδεια τῆς τυραννίδος, τὸ κατὰ σάρκα τικτομένου σου Λυτρωτὰ, ἐκ φυλῆς Δαυῒδ, καὶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τεθειμένου σου φῶς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύοντος.

Βρεφοκτόνος, ἀλλ' οὐ χριστοκτόνος, ἔφυ Ἡρῴδης ὁ δεινός· εἰ γὰρ καὶ τῶν νηπίων, ἐξεθέρισε πικρῶς τὴν χλόην, ἀλλὰ τὸν ϛάχυν τῆς ζωῆς οὐκ ἴσχυσε, καταλήψεσθαι καὶ θανατῶσαι· ζωῆς γὰρ ὢν χορηγὸς, ἔλαθεν ὡς Θεὸς, θείᾳ δυναστείᾳ τὸν διώκοντα.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ξενοτρόπως Χριστὸς εἰς τὰ ἴδια, ἔρχεται· ξενώσωμεν, ἁμαρτιῶν ἑαυτοὺς, καὶ τοῦτον εἰσδεξώμεθα, ταῖς πραέων ψυχαῖς οἰκιζόμενον.

Οὐδαμῶς ἐλαχίστη ἐν πόλεσι, Βηθλεὲμ γεγένησαι· ἐν σοὶ γεννᾶται γὰρ, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τοῦ ποιμᾶναι λαὸν περιούσιον.

Πῶς σμικρόν σε εἰσδέξεται Σπήλαιον, κόσμῳ μὴ χωρούμενον, ἀπερινόητε; πῶς ὁραθήσῃ νήπιος, ὁ Πατρὶ συννοούμενος ἄναρχος;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λήξουριού
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ὁ αὐτός.

Νυσταγμὸν σοῖς βλεφάροις οὐκ ἔδωκας, ἕως ἡδυπάθειαν, πᾶσαν ἐνέκρωσας, καὶ καθαρὸν τῷ Κτίστῃ σου, σεαυτὴν ἀπετέλεσας σκήνωμα.

Αἰγυπτίας τοὺς τρόπους ζηλώσασα, ἡ μελασμένη, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, συκοφαντεῖν θρασύνεται, τὴν σεπτὴν πολιτείαν σου πάνσοφε.

Σταθηρὰν ἐπεδείξω τὴν ἔνστασιν, καὶ τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν πλουτήσασα, περιουσίᾳ πίστεως, Μοναζῶν καθηγήσω συζήματος.

Θεοτοκίον.

Μυστικῶς ἐμυοῦντο τὴν ἄφραστον, πάντες οἱ Προφῆταί σου, Παναγνε γέννησιν, πνευματικῶς τυπώμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, » τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας » σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ » Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε, ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον, μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ἕτερον τῆς Ἁγίας,
Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν τοῦ κόσμου πρόσκαιρον, φυγοῦσα δόξαν, τὸν Χριστὸν ἐπόθησας, τὸ εὐγενές σου τῆς ψυχῆς, ἀδιαλώβητον σώζουσα, Μάρτυς Θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Βίῳ καὶ λόγῳ καθαρῷ, καὶ χάριτι Παρθένε, ἀεὶ κεκοσμημένη, σαυτὴν θῦμα προσήγαγες, τῷ ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς σάρκα ἀνειληφότι, καὶ τεχθέντι ἐπὶ γῆς, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον· καὶ διπλοῖς ἐκόσμησε δόξης ἐν στεφάνοις, εὐπρεπῶς σε ὁ Δεσπότης· ἀγνείαν γὰρ ὡς ἄσαρκος τηρήσασα σεμνή, ὡς ἄμωμος Νύμφη, συνεισῆλθες αὐτῷ εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, ὅλη φαεινή, τοῖς ἄθλοις πεποικιλμένη, Μάρτυς Θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Εὐγενίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχοι.

Στεφθεῖσα πρῶτον τοῖς πόνοις Εὐγενία,
Βαφὴν ἐβάψω δευσοποιὸν ἐκ ξίφους.

Τέτλαθι Εὐγενίη ξίφος εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτῃ.

Ἐξ εὐγενείας, εὐσεβὴς ὥς τις κλάδος,
Προῆλθεν Εὐγενία δόξα τοῦ γένους.
Ῥώμης μὲν αὕτη τῆς παλαιᾶς ἐξέφυ·
Γεννήτορες δέ, τὴν Ἀλεξάνδρου Πόλιν,
Ἐκ Βασιλέως εἰς τιμὴν εἰληφότες,
Σὺν Εὐγενίᾳ καὶ τεκούσῃ συζύγῳ.
Λαθοῦσα τοίνυν σὺν δυσὶν ὑπηρέταις,
Ἐξῆλθε νυκτὸς φυγὰς ἡ Εὐγενία.
Καὶ προσρυεῖσα τινὶ τῶν Ἐπισκόπων,
Ἐν ἀνδρικῷ σχήματι, καὶ λουσαμένη
Λουτρὸν τὸ θεῖον, ἀποκαρεῖσα τρίχας,
Καὶ Εὐγενίου λαχοῦσα κλῆσιν, τρέχει.
Πρὸς ἣν Μονὴν βαδίσας ὄρθρου σὺν τάχει,
Μετῆλθεν εἰς ἅπασαν ἀρετὴν πόνοις,
Ἀγῶσι, μόχθοις, καὶ στάσει τῇ παννύχῳ.
Τοσοῦτον ἐξέλαμψε, φωστὴρ ὡς μέγας,
Ὡς τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς προστασίαν,
Παρακαλούντων κατέχειν καὶ διέπειν,
Τοῦ προστατοῦντος ἐκλιπόντος τὰ κάτω,
Λόγοις δυσωπηθεῖσα φλογμῷ τοῦ πόθου,
Συγκατένευσε μὴ θέλουσα τῇ βίᾳ.
Οὕτω τὸν Εὐγένιον οὐ ψιλὸς λόγος,
Ἔδειξε πᾶσι λαμπρότατον καὶ μέγαν.
Πρᾶξις δὲ πάντας καὶ μόνη θεωρία,
Εἵλκε ξενικῶς, ὡς σίδηρον μαγνήτης,
Εἰς ἀπόλαυσιν τῶν καλῶν τῆς ἰδέας.
Ἀλλ' ἡ μέλαινα τὴν ψυχὴν Μελανθία,
Σύμμικτος οὖσα τῷ λαῷ, φεῦ τοῦ μύσους!
Ὡς εἶδεν Εὐγένιον ὡραῖον φύσει,
Ἔρωτι δεινῷ συσχεθεῖσα τῆς θέας,
Κενὴν πρόφασιν ἠξίου μακρὰν νόσον,
Ἣν εἶχε κρύφα, καὶ κατὰ μόνας λέγει.
Ἄλλως γὰρ οὐκ ἔνεστι φυγεῖν τὴν νόσον.
Εὐγένιος δὲ, συντριβῇ τῆς καρδίας,
Τοῖς ἀπατηλοῖς τῆς Μελανθίας λόγοις,
Ἐξ ἁπλότητος εἶξας, ὡς θεῷ φίλον,

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Συγκατένευσεν, ἀγνοήσας τὸν δόλον.
Ὡς δ' οὖν ὁ αἶστρος τῆς Μελανθίας πλέον,
Ἀνῆψε πυρσὸς εἰς ἔρωτα καρδίας,
Καὶ τυφλὸς ὥς περ, ἀποβαλοῦσα κόρας,
Τὴν προσβολὴν ἔπραξε καῦσιν τοῦ πάθους.
Καὶ μὴ τυχοῦσα τῶν σκοπῶν, ἀπερρίφη.
Τοιάδε συνέγραψε τῇ Εὐγενίᾳ·
Ὡς τῆς Μονῆς τῆς δεῖνα θεῖος προστάτης,
Γυναῖκας ἁγνὰς ἀπατῶν δόλου λόγοις,
Κἀμοὶ προσῆλθε, πόρνος ὢν τολμητίας.
Ὁ γοῦν Ἔπαρχος, καὶ πατὴρ ὢν τῆς Κόρης,
Εὐθὺς ἀκούσας, καὶ χόλου πλησθεὶς ὅλος,
Πρὸς τὴν Μονὴν ἐκπέμψας ἐν πολλῷ τάχει,
Τὸν Εὐγένιον, ὡς τῆς Μονῆς Προστάτην,
Καὶ τοὺς Μοναχοὺς, ὡς κριτοὺς καὶ δεσμίους,
Καὶ ψευδολάτρας, ἢ πλέον κακεργάτας,
Ὑπαρχικῷ βήματι παρισταμένους.
Λόγους ὑποσχεῖν ἀποφαίνεται· κρίσει.
Ὡς οὖν παρέστη τὰ μέρη πρὸς τὴν δίκην,
Ἤρξατο αὖθις τοῦ λέγειν Μελανθία,
Ὑβρεις καταχέουσα θείου Προστάτου,
Ἐπιγελῶσα, λοιδοροῦσα στωμύλως,
Καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἐν θρασύτητι λόγων,
Ἐπιβοῶσα, δεικνύουσα τοῖς φίλοις,
Δακτυλοδείκτως τοῦ μύσους ὡς ἐργάτην,
Καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν, οὓς φθορεῖς τολμᾷ λέγειν,
Τρανῶς ἀναβοῶσα, καὶ λέγουσά πως·
Ἅπαντες ἀκούσατε, τἀληθῆ λέγω·
Τῆς ἀνοχῆς σου, Δέσποτα Παντοκράτορ!
Χιτῶνα ῥήξας Εὐγένιος αὐτίκα,
Δείκνυσιν εὐθὺς, θαῦμα φρικτὸν καὶ ξένον!
Καὶ τοῖς παροῦσι προσλαλεῖ παῤῥησίᾳ·
Ἔδει μὲν ἡμᾶς εὐχαριστεῖν, καὶ φέρειν
Ὑβρεις, γέλωτας, καὶ κακώσεις σωμάτων.
Ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ σχῆμα τυγχάνῃ γέλως,
Ἐγὼ γυνὴ τὴν φύσιν, εἰμὶ θυγάτηρ
Πατρὸς δικαστοῦ, καὶ κριτοῦ μου φιλτάτου·
Μήτηρ δὲ τούτου σύζυγος τέξασά με.
Αὐτοὶ δ' ἀδελφοί· καὶ γὰρ οὐ δούλους λέγω.
Ταῦτα λεγούσης τῆς καλῆς Εὐγενίας,
Ἅπαντες ἐξέστηταν· ὢ πρᾶγμα ξένον!
Μελανθίαν δ' ἄνωθεν ἡ θεία δίκη,
Ὅπως μετῆλθε, πᾶς ἀκούσας θαυμάσει.
Ὁ γοῦν πατὴρ αὐτίκα τὴν δόξαν ἅμα,
Καὶ πλοῦτον αὐτὸν, καὶ βίου φαντασίαν,
Γέννησιν ἀφεὶς, ἀναγεννᾶται ξένην.
Ποιμὴν δὲ πιστὸς γίνεται τῶν ἐν πόλει,
Καὶ μαρτυρικῶς διαβὰς ζωῆς τέλος,
Ταῖς τῶν ἀπίστων κατατρωθεὶς αἰκίσι,
Χαίρων ἀπέπτη πρὸς μονὰς οὐρανίους.
Μήτηρ δὲ τάχει, σὺν θυγατρὶ φιλτάτῃ,
Χώραν ξένην λιποῦσα, καὶ τὴν πατρίδα
Ποθοῦσα, κατῴκησεν ἐν ταύτῃ πάλιν.
Καὶ δόγματος τεθέντος εἰδώλοις θύειν,
Τοὺς Χριστιανοὺς, ἢ θανεῖν κακηγκάκως,
Λάμψασα πᾶσι φανερῶς Εὐγενία,
Χριστοῦ πόθῳ δὲ τῷ βαρεῖ πάνυ λίθῳ,
Καὶ προσδεθεῖσα καὶ ῥιφεῖσα εἰς ὕδωρ,
Καὶ παραδόξως μὴ βλαβεῖσα τῷ ξίφει,
Τὴν κάραν ἐκτμηθεῖσα τῶν ἄθλων τέλος,
Χαίρουσ' ἀπέπτη πρὸς ποθεινὸν Νυμφίον.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μάρτυς Βασίλλα, ἡ συμμαρτυρήσασα τῇ Ἁγίᾳ Εὐγενίᾳ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τίς ἂν παραδράμῃ σε τιμηθεῖσαν ξίφει,
Μάρτυς Βασίλλα, πίστεως θείας βάσις;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Φίλιππος, ὁ Πατὴρ τῆς Ἁγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Μάχαιραν ὄντως δίστομον κατὰ πλάνης,
Κτείνει Φίλιππον τῆς μαχαίρας τὸ στόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι Πρωτᾶς καὶ Ὑάκινθος, οἱ εὐνοῦχοι καὶ συνασκηταὶ τῆς Ἁγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τιμηθέντες, Ὑάκινθε καὶ Πρωτᾶ, ξίφει,
Κληροῦσθε πρῶτα Μαρτύρων Θεοῦ γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Μοναχοῦ, τοῦ ἀπὸ στρατιωτῶν, καὶ Διήγησις ὠφέλιμος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Νικηφόρου, στρατιώτης τὴν τύχην. Τοῦ οὖν Βασιλέως ἐκστρατεύσαντος κατὰ Βουλγάρων, ἐξῆλθε καὶ αὐτὸς σὺν τῷ στρατοπέδῳ. Καὶ διερχόμενος, πρὸς ἑσπέραν κατέλυσεν ἐν πανδοχείῳ· καὶ συνδειπνήσας τῷ πανδοχεῖ, καὶ προσευξάμενος, ἀνεκλίθη πρὸς ὕπνον. Καὶ περὶ δευτέραν, ἢ τρίτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς, ἡ τοῦ ὑποδεξαμένου αὐτὸν θυγάτηρ, σατανικῷ ἔρωτι τρωθεῖσα, ἔνυξε τὸν δίκαιον, πρὸς αἰσχρὰν μίξιν ἐφελκομένη. Ὁ δὲ Ἅγιος πρὸς αὐτὴν φησι· Παῦσαι, γύναι, τῦ σατανικοῦ καὶ ἀθέσμου ἔρωτος, καὶ μὴ θελήσῃς χρᾶναι τὴν παρθενίαν σου, καὶ ἐμὲ τὸν ταλαίπωρον εἰς ᾅδου πέταυρον ἀγαγεῖν. Ἡ δὲ πρὸς μικρὸν ἀνεχώρησε, καὶ μετ' ὀλίγον ἐλθοῦσα, πάλιν ᾤχλει τὸν δίκαιον.

Δημοσία Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ὁ δὲ Ἅγιος ἀπεπέμψατο αὐτὴν τὸ δεύτερον, ἐπιπλήξας σφοδρῶς. Ἡ δὲ πάλιν ἀναχωρήσασα, ἐνδακχευομένη τῷ ἔρωτι, ὑπέστρεψε πρὸς αὐτόν.

Τότε ὁ Ἅγιος λέγει πρὸς αὐτήν· Ταλαίπωρε, καὶ πάσης αἰσχύνης καὶ ἀναιδείας πεπληρωμένη, οὐχ ὁρᾷς, ὅτι οἱ δαίμονές σε ταράσσουσιν, ἵνα καὶ τὴν παρθενίαν σου διαφθείρωσι, καὶ γέλως καὶ ὄνειδος πᾶσι, καὶ τῇ συγγενείᾳ σου ἀποκαταστήσωσί σε, καὶ τὴν ψυχήν σου εἰς κόλασιν ἐμβάλωσιν; Οὐ βλέπεις, ὅτι κἀγὼ ὁ ἐλάχιστος, πρὸς ἔθνη βάρβαρα, καὶ πολέμων ἐκχύσεις πορεύομαι, τοῦ Θεοῦ ἐνδυναμοῦντός με; πῶς οὖν μιανῶ τὴν σάρκα, πρὸς πόλεμον ἀπερχόμενος; Ταῦτα καὶ ἕτερα τοιαῦτα προσειπὼν αὐτῇ, ἀπεπέμψατο· καὶ ἀναστὰς καὶ προσευξάμενος, εἴχετο τῆς ὁδοῦ.

Καὶ τῇ ἐπελθούσῃ νυκτὶ ὑπνοῦντος αὐτοῦ, ὁρᾷ ἑαυτὸν εἰς εὔοπτον τόπον ἱστάμενον, καὶ πλησίον αὐτοῦ δυνάστην τινὰ καθεζόμενον, καὶ τὸν δεξιὸν πόδα τῷ ἀριστερῷ ποδὶ ἐπικείμενον ἔχοντα, καί φησι πρὸς αὐτόν· Βλέπεις ἑκατέρου μέρους τὰ στρατεύματα; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ναὶ Κύριε, ὁρῶ ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι συγκόπτουσι τοὺς Βουλγάρους. Καὶ λέγει ὁ φαινόμενος πρὸς τὸν δίκαιον· Βλέψον πρὸς ἡμᾶς. Καὶ προσβλεψάμενος, εἶδεν αὐτὸν τὸν δεξιὸν πόδα τῇ γῇ προσερείσαντα, καὶ τὸν ἀριστερὸν ἐπάνω τοῦ δεξιοῦ ἐπιθέμενον. Οὗ γενομένου, περιβλεψάμενος πάλιν ὁ δίκαιος πρὸς τὸ στρατόπεδον, βλέπει τοὺς ὑπεναντίους ἀφειδῶς συγκόπτοντας τοὺς Ῥωμαίους.

Καὶ μετὰ τὸ παύσασθαι τὴν συγκοπὴν τῶν σκηνωμάτων, λέγει ὁ καθήμενος τῷ στρατιώτῃ· Κατανόησον ἀκριβῶς τὴν συγκοπὴν τῶν σκηνωμάτων, καὶ λέγε μοι τί τὸ ὁρώμενον. Ὁ δὲ περιβλεψάμενος, εἶδε πᾶσαν τὴν φαινομένην αὐτῷ γῆν, νεκρῶν σωμάτων πεπληρωμένην, καὶ μέσον πάντων, μιᾶς κοίτης λιβαδιαίαν χλόην. Καὶ λέγει αὐτῷ· Κύριε, πᾶσα ἡ γῆ τῶν ἀφειδῶς κατακοπέντων Ῥωμαίων πεπληρωμένη ἐστίν, ἐκτὸς μιᾶς κοίτης.

Τότε ὁ φαινόμενος φοβερὸς, εἶπε τῷ Στρατιώτῃ· Καὶ τί λογίζῃ εἶναι αὐτό; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ἰδιώτης εἰμὶ, Κύριε, καὶ οὐ γινώσκω. Καὶ πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ φοβερός· Αὕτη ἡ γυμνὴ λιβὰς, ἣν ὁρᾷς, μιᾶς κοίτης ἔχουσα μῆκος σή ἑξι, καὶ ἐν αὐτῇ ὤφειλες συγκοπῆναι μετὰ τῶν συστρατιωτῶν σου, καὶ τεθῆναι ἐν αὐτῇ, καὶ ἀναπληρῶσαι τὸ λεῖπον. Ἐπεὶ δὲ τῇ παρελθούσῃ νυκτὶ, τὸν τρίπλοκον ὄφιν, τρισσῶς προσπαλαίσαντα, καὶ ἀποκτεῖναι θέλοντα, εὐφυῶς ἀπὸ σοῦ ἀπετίναξας, ἰδοὺ σὺ αὐτὸς ἑαυτὸν ἐκ τῆς συγκοπῆς ταύτης ἠλευθέρωσας, καὶ τῆς στιβάδος τὴν στρωμνὴν ἄμοιρον πεποίηκας, καὶ τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι σέσωκας. Λοιπὸν οὔτε φυσικὸς θάνατός σου κυριεύσει, ἐὰν γνησίως μοι δουλεύσῃς.

Ταῦτα ἑωρακὼς, ἔκθαμβος καὶ σύντρομος γενόμενος, διϋπνισθεὶς καὶ ἀναστὰς, προσήυχετο. Καὶ ὑποστρέψας μιᾶς ἡμέρας ὁδοῦ διάστημα, ἀνῆλθεν εἰς ὄρος· καὶ προσευχόμενος, ἐδέετο τοῦ Θεοῦ περὶ τοῦ στρατοπέδου. Καὶ εἰσελθὼν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὰς κλεισούρας τῆς Βουλγαρίας, ἀνῆλθον οἱ Βούλγαροι εἰς τὸ ὄρος, ὀλίγους ἐάσαντες εἰς παραφυλακὴν, πεντεκαίδεκα χιλιάδας, μικρόν τι πλεῖον, ἢ ἔλασσον· οὓς καὶ κατασφάξαντες οἱ Ῥωμαῖοι, ἐματαιώθησαν· ἀσυστρόφως γὰρ τῇ χώρᾳ προσρυέντες, μικροῦ πᾶσα ἡ τῶν Ῥωμαίων παράταξις φόνου ἂν ἐγένετο παραναλωμα, σὺν τῷ Βασιλεῖ Νικηφόρῳ. Τότε ὁ δίκαιος τῆς ὀπτασίας ἀναμνησθεὶς, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ὑπέστρεψεν ἐκεῖθεν, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος· καὶ ἀπελθὼν Μοναστηρίῳ, ἔλαβε τὸ ἅγιον Σχῆμα· καὶ τῷ Θεῷ γνησίως δουλεύσας ἐπὶ χρόνους ἱκανοὺς, γέγονε διακριτικώτατος καὶ μέγας πατήρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀχαϊκὸς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πᾶν Ἀχαϊκὸς ἐκβαλὼν ψυχῆς ἄχος,
Ὅλῃ χαρᾷ δέδωκε τὴν κάραν ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Ἀντίοχος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀντιόχῳ βδέλυγμα τύρβαι τοῦ βίου,
Καὶ βίος ἅπας, ὃν παρῆλθεν ἡδέως.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμε-
» νος, τοὺς Ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογὸς,
» φάτνῃ πενιχρᾷ, βρέφος ἀνακέκλιται, εἰς σω-
» τηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ
» Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τέτρωται πλάνος, ἐχθρὸς Θεὸν βρέφος κείμενον, ἐπὶ φάτνης, βλέπων πενιχρᾶς, καὶ στένει χειρὶ, θείᾳ δυναμούμενον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὅλβιος φάτνη! ἐν ἑαυτῇ δεξαμένη γὰρ, ὡς περ βρέφος, τὸν Δημιουργὸν, ὡς χερουβικὸς θρόνος ἀναδείκνυται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ βροτείῳ, τὴν ἐν σπαργάνοις κατάθεσιν, καταδέχῃ, βρέφος πεφηνός· δι' ὧν τοὺς δεσμοὺς, λύεις τῶν πταισμάτων μου, ἐλευθερίαν βραβεύων τοῖς βοῶσι· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Μία ὑπῆρχεν, ἡ ἐν ἀνάρχῳ γεννήσει σου, καὶ ἐν τόκῳ, τῷ μετὰ σαρκὸς, Θεότης Χριστὲ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ῥανάτωσαν ἄνωθεν ὕδωρ νεφέλαι, ὁ νέφη τιθέμενος, αὐτοῦ σεπτῶς ἐπίβασιν, νεφέλῃ ὀχούμενος, Παρθένῳ ἔρχεται, λάμψαι φῶς ἀνέσπερον, τοῖς πρὶν ἐσκοτισμένοις, καὶ κινδυνεύουσι.

Στρατὸς εὐτρεπίσθητι θείων Ἀγγέλων, ὑμνῆσαι τὴν ἄφατον, Κυρίου συγκατάβασιν· Μάγοι ἐπιφθάσατε· Ποιμένες σπεύσατε· ἦλθεν ᾧ ἀπέκειτο, Χριστὸς ἡ προσδοκία Ἐθνῶν καὶ λύτρωσις.

Τί τοῦτο τὸ μέγιστον, καὶ ξένον θαῦμα; πῶς φέρω σε φέροντα, τῷ ῥήματι τὰ σύμπαντα, ἀπόῤῥητον γέννημα, Υἱέ μου ἄναρχε; ἔλεγεν ἡ Πάναγνος, Χριστὸν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, φρικτῶς κατέχουσα.

Ὁ αὐτός.

Ἀνέπτυξας ἅπασι, τῶν θεοπνεύστων, Γραφῶν τὴν ἀλήθειαν, τὸ θῆλυ ἀῤῥενώσασα, καὶ πάντας κατέπληξας, τῷ παραδόξῳ Σεμνή· οὓς περ καὶ προσήγαγες, λαμπρῶς πεπιστευκότας, Χριστῷ πανόλβιε.

Σοφῶς ἐστηλίτευσας, τὴν τῶν εἰδώλων, μανίαν πανεύφημε, τοῖς θείοις σου διδάγμασι, Παρθένων ἀμέτρητον, μνηστευσαμένη πληθὺν, πάντων βασιλεύοντι, Χριστῷ, λαμπρυνομένην, Μαρτύρων αἵμασιν.

Ἰδοῦσα τὸν βίον σου, τὸν θεοφόρον, Βασίλλα ἡ ἔνδοξος, σὲ πόθῳ ἐμιμήσατο· Χριστῷ γὰρ μνηστεύεται, καταλιποῦσα σαρκὸς, πᾶσαν τὴν εὐπάθειαν· καὶ νῦν τῆς τῶν Μαρτύρων, χαρᾶς ἠξίωται.

Θεοτοκίον.

Νομὴν ἐθεράπευσας, τὴν τοῦ θανάτου, ἀσπόρως κυήσασα, ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, Παρθένε πανάμωμε, Θεογεννῆτορ Ἁγνή· ὅθεν σε γηθόμενοι, πηγὴν ἀθανασίας, κατονομάζομεν.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔκστηθι φρίττων οὐρανὲ, καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ » σπαργάνοις συμπλέκεται, ὁ πάντα φέρων » δρακὶ, καὶ φάτνῃ σμικρᾷ ξενοδοχεῖται· ὃν » Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς » ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λέλυται δέσμιος Ἀδὰμ, ἐλευθερία τε, πᾶσι δέδοται πιστοῖς, σπαργάνοις Σωτὴρ ἐμπλακέντος σου, καὶ ἐν σπηλαίῳ σμικρῷ, καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων τεθέντος· διό σοι γεγηθότες, προεόρτιον ὕμνον, ἐν τῇ σῇ Γεννήσει προσφέρομεν ἐν πίστει.

Πέπαυται πλάνη περσική· Ἀστεροσκόποι γὰρ, Βασιλεῖς Ἀνατολῶν, τεχθέντι δῶρα προσκομίζουσι, Χριστῷ τῷ Παμβασιλεῖ, χρυσόν τε καὶ σμύρναν σὺν λιβάνῳ· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὢ ἀγαθότητος, καὶ ἀπείρου ἀνοχῆς! ἰδοὺ γὰρ ὡς βρέφος λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ φεύγει Θεὸς, θέλων Ἡρῴδην· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Κάμινος ποτέ.

Ὕψος ἀληθῶς, ἀῤῥήτου μυστηρίου, τοὺς οὐρανοὺς γνώσει καλύψαντος, ἡ ἄμεμπτος Δέσποινα, κατεπλήττετο καὶ ἔλεγεν· Ὁ Θρόνος ὁ οὐράνιος, φλέγεται σὲ κατέχων· καὶ πῶς Υἱέ μου βαστάζω σε;

Φέρεις Πατρικὴν, ὁμοίωσιν Υἱέ μου· καὶ πῶς τοῦ δούλου τὸ ὁμοίωμα, πτωχεύσας ἀνέλαβες; πῶς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνῳ σε, ἀλόγων τὸν ῥυόμενον, ἅπαντας ἀλογίας; Ὑμνολογῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΥΠΑΛΔΩΝ ΙΑΚΩΒΑΤΩΝ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Χαῖρε πᾶσα γῆ· ἰδοὺ Χριστὸς ἐγγίζει, ἐν Βηθλεὲμ ἀποτικτόμενος· θάλασσα εὐφράνθητι· Προφητῶν ὅμιλε σκίρτησον, τὴν ἔκβασιν θεώμενος, σήμερον τῶν σῶν λόγων· πάντες ἀγάλλεσθε Δίκαιοι.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐν ποταμῷ νεανικῶς, ἐν πυρὶ καρτερικῶς ἐδοκιμάσθης· ἐναντίας γὰρ φύσεις, ῥᾳδίως διῆλθες Χριστὸν, ὑμνοῦσα καὶ πίστει κραυγάζουσα· Ὑπερευλογῶ σε, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐπρεπῶς ἐπιφανεὶς, ὁ Χριστός σοι ἐν φρουρᾷ κατεχομένῃ, διατρέφει πλουσίως, καὶ τῇ Γεννήσει αὐτοῦ, συνάπτει τοῖς ἄνω Στρατεύμασιν, αὐτὸν εἰς αἰῶνας, δοξάζουσαν Ὁσία.

Ὁσίως Νυμφίος εὐπρεπῶς, ἐν στεφάνοις σε διπλοῖς καθωραΐζει, Εὐγενία θεόφρον, καὶ σοὶ νυμφῶνα λαμπρὸν, ἐνδίκως ὁ δίκαιος δίδωσιν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χάρις Θεοῦ φωτοειδῶς, ἐπιλάμπουσα σὲ νῦν καταγλαΐζει, ἐν μοναῖς οὐρανίαις· ἧς ἐμπλησθῆναι ταῖς σαῖς, πρεσβείαις ἀπαύστως δυσώπησον, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν μνήμην θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Μὴ ἐκθαμβῇ νῦν ὦ Μῆτερ, καθορῶσα
» ὡς βρέφος, ὃν ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου, τέτοκε Πατήρ· ἀναστῆσαι γὰρ καὶ
» συνδοξάσαι βροτῶν, πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν,
» ἐλήλυθα σαφῶς, τὴν ἐν πίστει καὶ πόθῳ,
» σὲ μεγαλύνουσαν.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὠδῖνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, ἄναρχε Υἱέ· σὲ δὲ νῦν ὁρῶσα, Ἡρῴδην φεύγοντα, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι ψυχήν· ἀλλὰ ζῆθι καὶ σῶζε, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Γῆς μὲν ἐπέβην Αἰγύπτου, ἀλλ' Αἰγύπτου ὦ Μῆτερ, τὰ χειροποίητα κατέβαλον σεισμῷ· τῶν τὴν ψυχὴν δὲ μὴ μάτην ζητούντων ἐχθρῶν, πεμπομένων εἰς Ἅδην, ὡς μόνος κραταιὸς, ἐπαναξω, καὶ σώσω, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις· κτίζεται γὰρ ὁ Κτίστης· καὶ ὁ προὼν νῦν πρόσφατος, γνωρίζεται Θεός· μετὰ Μάγων Ποιμένες ἐκπληττόμενοι, τὸ παράδοξον θαῦμα, προτείτωσαν πιστῶς, καὶ βροτοὶ τοῖς Ἀγγέλοις συνευφραινέσθωσαν.

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ψαλάτωσαν χαίρουσαι, αἱ βασιλεῖαι πάσης γῆς· πατριαὶ τῶν Ἐθνῶν τε ἀγαλλιάσθωσαν· ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ κοιλάδες, οἱ ποταμοὶ, θάλασσα καὶ ὅλη, ἡ κτίσις τὸν Κύριον, νῦν τικτόμενον μεγάλυνε.

Γῆδοὺ εἰς τὰ ἴδια, ἐν ἀλλοτρίῳ ἔρχεται, ὁ πανάγιος Λόγος, ἁγίῳ σώματι, ξένῳ τοκετῷ ξενωθέντα, προσοικειῶν, ἑαυτῷ τὸν κόσμον· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, δι' ἡμᾶς πτωχὸν γενόμενον.

Ὦ τέκνον γλυκύτατον· πῶς τρέφω σε τὸν τρέφοντα; πῶς κρατῶ σε κρατοῦντα, τὰ πάντα νεύματι; πῶς δὲ σπαργανῶ σπαργανοῦντα, πᾶσαν τὴν γῆν, ὁμίχλη; ἐβόα, ἡ Πάναγνος Δέσποινα· ἣν ἐν πίστει μεγαλύνωμεν.

Ὁ αὐτός.

Μονὰς κατοικήσασα, τὰς οὐρανίους ἔνδοξε, νῦν τρυφῆς Παραδείσου, κατηξιώθης σαφῶς, μετὰ τῶν Παρθένων ὡς Μάρτυς, παναληθὴς, καὶ μετὰ Μαρτύρων, Παρθένος παναμωμος, Εὐγενία παμμακάριστε.

Ἐφέσεως ἔτυχες, τῆς ὑπὲρ νῶν καὶ ἔννοιαν, ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ, παρισταμένη φαιδρῶς, καὶ ταῖς φωτοβόλοις ἀκτῖσι, τῆς ἀρχικῆς, Τριάδος θεόφρον, σαφῶς διαλάμπουσα, Εὐγενία παμμακάριστε.

Λαμπάδα κατέχουσα, τῆς παρθενίας ἔνδοξε, τῶν Μαρτύρων στεφάνῳ, κατακεκόσμησαι· καὶ νῦν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τοὺς εὐσεβῶς, πόθῳ σε τιμῶντας, σωθῆναι πρεσβείαις σου, Εὐγενία παναοίδιμε.

Πρὸς θείαν ἐξῆλθες νῦν, ἀναψυχὴν πανάριστε, αἰκισμῶν διελθοῦσα, τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, καὶ τὸ ἀνυπόστατον ὕδωρ, τῶν πει-

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ρασμῶν, Μάρτυς Εὐγενία. Χριστὸν οὖν δυσώπησον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς εὐσεβῶς, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανάμωμον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ» ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐ» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα» γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, » Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον Προεόρτιον.

Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καὶ συνέχων τὰ πάντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, καὶ σπαργανοῦνται ὡς βρέφος, ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, ἀλόγων ἀνακλίνεται· σπεύσωμεν ἐπιστῆναι, ἐν Βηθλεὲμ, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν μετὰ Μάγων, καρποὺς ἀρίστων πράξεων, κομιοῦντες ὡς δῶρα.

Τῆς Ἁγίας, ὅμοιον.

Οὐδὲν ἐδείχθη κώλυμα, πρὸς τελείους ἀγῶνας, τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεος, ἀρράτῳ σου σθένει, Χριστὲ ῥωννύμενον· ὅθεν, Εὐγενία ἡ Μάρτυς, γενναίως ὑπερήθλησεν· ἧς τὴν ἔνδοξον μνήμην, συνῆψας νῦν, τῇ σεπτῇ Γεννήσει σου καὶ φωσφόρῳ, ἣν κατεδέξω Δέσποτα, ἐκ Παρθένου Ἁγίας.

Ἕτερον Προεόρτιον, ὅμοιον.

Ὕμνον πιστοὶ προσάξωμεν, τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ· ἰδοὺ γὰρ νῦν προέρχεται, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, τεκεῖν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα· ὅθεν Μάγοι σὺν δώροις, μετὰ Ἀξέρος δράμετε, σὺν ἡμῖν προσκυνῆσαι· Ποιμένες δὲ, ἐκβοῆσαι σπεύσατε σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τικτομένῳ Δόξα σοι, ἐν Σπηλαίῳ καὶ Φάτνῃ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀῤῥήτων μυςηρίων! τίκτεται Θεὸς, ἐπὶ γῆς δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν δουλικὴν εἰκόνα, ἑαυτῷ περιθέμενος, ὅπως τῆς δουλείας ἁφαρπάσῃ, τῆς τοῦ ἀλλοτρίου τοὺς βοῶντας, πόθῳ ζέοντι· Εὐλογημένος εἶ Σώτηρ, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Δεῦρο Ἰσραὴλ, βαρυκάρδιε ἀπόθου, τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπικείμενόν σοι νέφος· ἐπίγνωθι τὸν Πλάστην, ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον· οὗτος τῶν Ἐθνῶν ἡ προσδοκία, οὗτος καθελεῖ τὰς ἑορτάς σου· βοᾷν οὐ πείθῃ γάρ· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ἥλιε Υἱὲ, πῶς σε ῥύψω τοῖς σπαργάνοις; πῶς σε γαλουχῶ, πάσης φύσεως τροφέα; πῶς σε χερσὶ κατέχω, τὸν κρατοῦντα τὰ σύμπαντα; πῶς σοι ἀδεῶς ἐνατενίζω, ᾧ οὐ τολμᾷ ἐνατενίζειν, τὰ πολυόμματα; ἡ Ἀπειρόγαμος Χριστὸν, κρατοῦσα ἐφθέγγετο.

Ἄσμασι καινοῖς, ἀλαλάξατε Ποιμένες· λόγους μαγικοὺς, ἀπορρίψατε οἱ Μάγοι· σταλάξατε τὰ ὄρη, καὶ βουνοὶ ἀγαλλίασιν· δεῦτε θυγατέρες Βασιλέων, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου· λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δόξα, ὅμοιον.

Δεῦρο Βηθλεὲμ, ἑτοιμάζου τὰ τοῦ τόκου· ἴθι Ἰωσὴφ, ἀπογράφου σὺν Μαρίᾳ· σεπτοτάτη ἡ φάτνη! θεοφόρα τὰ σπάργανα! ἔνθα ἡ ζωὴ ἐνειληθεῖσα, σειρὰς θανάτου διαῤῥήξει, ἐπισφίγγουσα, πρὸς ἀφθαρσίαν τοὺς βροτοὺς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ὦ μακαριστὴ, τῆς Θεόπαιδος κοιλία, ἥτις νοητῶς, οὐρανοῦ μείζων ἐδείχθη! ὃν οὐ χωρεῖ γὰρ οὗτος, σὺ κατέχεις βαστάζουσα. Ὦ μακαριστοὶ μαστοὶ Παρθένου· οὓς περ θηλάσειεν ὁ τρέφων, πνοὴν ἅπασαν, Χριστὸς, ὁ μήτρᾳ σαρξ παγεὶς, ἀνάνδρου Νεάνιδος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Οἶκος τοῦ Παντουργοῦ, ἐδείχθης ὦ Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ἐνοικήσας, ὁ Κύριος τῆς δόξης, τεχθῆναι νῦν προέρχεται.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Νέον ἐν Βηθλεὲμ, Παιδίον ἐκ Παρθένου, Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννᾶται· ὢ τοῦ θαύματος!

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Τάξεις αἱ νοεραὶ, Ἀγγέλων ἐν ὑψίστοις, Θεῷ μετὰ Ποιμένων, βοήσατε καὶ Μάγων, τῷ τικτομένῳ· Δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Ὑπόδεξαι Βηθλεὲμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεννῆσαι

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ἦκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ· ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς· Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸ Παντουργέτην.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν τύχῃ ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, ἡ τῶν Ὡρῶν τούτων Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τῇ Παρασκευῇ.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου. Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ στιχολογοῦμεν τοὺς ἑφεξῆς τρεῖς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε. Τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με, ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκραναν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς μδ'.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ· ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ, τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. Καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Βασιλέως. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων. Ἐξ ὧν εὐφράναν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστι Κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησαν οἱ υἱοί σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λήξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς μέ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωΐ πρωΐ. Ἐταράχθησαν ἔθνη· ἔκλιναν βασιλεῖαι· ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος· ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀναναιρῶν πολέμους, μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς, τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί. Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ'.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Εἶτα, Δόξα· καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσὴφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν· ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον· ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον· ὅτι ἔμεινας ἄφθορος. Ἁγνὴν Μητέρα· ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. δ'.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ σπήλαιον δεχέσθω· ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιὰ παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὔᾳ, κράζοντες· Ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Δίς, ἄνευ στίχου. Εἶτα·

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἦχος γ'.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, πληρωθῆναι ἐπείγεται, μυστικῶς ἡ φάσκουσα· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς ἡγεμόσι, προευτρεπίζουσα τὸ σπήλαιον· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, ἡγούμενος τῶν ἐθνῶν διὰ σαρκὸς, ἐκ Παρθένου Κόρης Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον Ἰσραήλ. Δῶμεν αὐτῷ ἅπαντες μεγαλωσύνην.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Εἶτα, Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Ἰωσὴφ πρὸς τὴν Παρθένον· Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι! Λάθρα τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ, γενοῦ ἐν τάχει. Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς, αἰσχύνην· ἀντ' εὐφροσύνης, τὴν λύπην· ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι, τὸν ψόγον μοι προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπὸν, τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἄμεμπτον Κυρίου, σὲ παρέλαβον· καὶ τί τὸ ὁρώμενον;

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας,

Ἦχος δ'.

Κύριος εἶπε πρός με· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στιχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Καὶ σὺ, Βηθλεὲμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ, μὴ ὀλιγοστὸς εἶ ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Κεντρική Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

εἰς Ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης· τέξεται· καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1. Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν τούτων, ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσταί μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ Θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καὶ· Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης·

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τας ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία.

Εἶτα, τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Χριστὲ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν, πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Εἶτα τοὺς ἑφεξῆς τρεῖς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ξς'.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Ἐξ-

Ιερά Κεντρική Βιβλιοθήκη Ιερού Ναού - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ψαλμὸς πϛ'.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι Ῥαὰβ, καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με· καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιὼν, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιστος. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων, τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Ψαλμὸς ν'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ, ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα γ'.

Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσὴφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυῒδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, κυοφορεῖσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν εὑρεῖς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναςῄσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. β'.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν· ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφείς. Φάτνῃ πενιχρᾷ, Υἱὸς μονογενὴς, κείμενος ὁρᾶται βροτός· καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος· καὶ Μάγους ἀστὴρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν· καὶ ἡμεῖς μελῳδοῦμεν· Τριὰς Ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς, ἄνευ Στίχου. Εἶτα·

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἦχος πλ. δ'.

Πρὸ τῆς Γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὁρῶσαι τὸ μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ Στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ὡς γὰρ βρέφος νηπιάσαι ηὐδόκησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἄστρασι· καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΟ ΒΡΟΣΚΙΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτη γὰρ οἰκονομίᾳ, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία. Χριστὲ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα,

Ἦχος γ'.

Ἰωσὴφ, εἰπὲ ἡμῖν· Πῶς ἐκ τῶν ἁγίων ἦν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ. Ἐγώ φησι, τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι ὅτι Θεὸν γεννήσει, ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὗ εἰς προσκύνησιν, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἥξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας,

Ἦχος δ'.

Ὅτι Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν.

Στίχ. Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τῷ ὤμου αὐτοῦ.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα (*).

Κεφ. Γ'. 35. Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Κεφ. Δ'. 23. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν, εἰς ζωήν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν, ἀποθανοῦνται. Ἐπιστράφου Ἰακὼβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῷς ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ. Μακάριοι ἐσμὲν Ἰσραὴλ· ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστά ἐστιν.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 23. Ἀδελφοὶ, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡς τε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης·

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ἐπισυναπτόμεν καὶ τὴν Ἕκτην Ὥραν, λέγοντες εὐθύς·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς.

Εἶτα τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς οά.

Ὁ Θεὸς, τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως, κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ

(*) Ἡ περικοπὴ αὕτη οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς καθ' αὑτὸ Προφητείας τοῦ Ἱερεμίου, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρως ἐπιγραφομένου Βιβλίου τοῦ Βαρούχ, ἐκ πέντε Κεφαλαίων συνισταμένου. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Βαρούχ οὗτος ὑπῆρχε τοῦ Προφήτου Ἱερεμίου γραμματεύς, διὰ τοῦτο καὶ ἡ τούτου προφητικὴ αὕτη περικοπὴ ἐπιγράφεται τῷ ἐκείνου ὀνόματι.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΥΠΑΛΔΩΝ ΙΑΚΩΒΑΤΩΝ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν, ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυναστοῦ, καὶ πένητα, ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντὸς, ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Ἔσαι στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων, ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα, τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος· καὶ εὐλογημένον τὸ Ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλμὸς ρλά.

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ, ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτοὺς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων, τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ψαλμὸς υ'.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ Οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου. Τὸν Ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου; Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ δια-

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

φυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα, ἐκ γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσὴφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυῒδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,
Ἦχος α'.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, καὶ κατίδωμεν συγκατάβασιν θεϊκὴν ἄνωθεν, ἐν Βηθλεὲμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς· καὶ νῦν καθαρθέντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν, ἀρετὰς ἀντὶ μύρου, προευτρεπίζοντες πιστῶς, τῶν Γενεθλίων τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων, κράζοντες· Ἐν ὑψίστοις δόξα, θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, δι' οὗ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἐπεφάνη, τὸν Ἀδὰμ ἐκλυτρούμενος, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Δίς, ἄνευ Στίχου. Εἶτα·

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἦχος δ'.

Ἄκουε οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεός τε καὶ Κτίστης, σαρκὸς εἰσέδυ πλάσιν· καὶ ὁ πραταιᾷ κτίσας χειρὶ τὴν κτίσιν, σπλάγχνον ὁρᾶται πλάσματος. Ὦ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ! Ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ!

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα, Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν, ἐκπλῆττον καὶ συνέχον· καὶ εὐσεβῶς προσκυνοῦντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς Βηθλεὲμ, ἐγκυμονοῦσα Κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννῆσαι τὸν Κύριον· χοροὶ δὲ Ἀγγέλων προτρέχουσι. Καὶ ταῦτα βλέπων ἐβόα, Ἰωσὴφ ὁ Μνήσωρ· Τί τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἡ ἀπειρόζυγος δάμαλις;

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ εὐθὺς,
Προκείμενον τῆς Προφητείας, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 10.

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι Ἄχαζ, λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἄχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' ὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυῒδ· Μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται, πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν, ἢ προελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου· Τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῷ, Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Διαδικτυακή βιβλιοθήκη Λιμενικού Μουσείου Τυπάλδων Ιακωβάτων

τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γνῶτε, ἔθνη, καὶ ἡττᾶσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυκότες ἡττᾶσθε. Ἐάν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε. Καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε, διασκεδάσει Κύριος, καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ἡμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 10. Κατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραρρυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος.

Εἶτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης·

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Θεὲ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργὲ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαῤῥήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους· Αὐτὸς, Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἵνα πρὸς σὲ διὰ παντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀΐδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, ιβ'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Καὶ οἱ Ψαλμοί.

Ψαλμὸς ρθ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιὼν, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου· ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσ-

Δημοσία Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

φόρου ἐγέννησά σε. Ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

Ψαλμὸς ρί.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ. Ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν. Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ, ἀλήθεια καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐσηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ, ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν. Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς πέ.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρός σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ὅτι σύ, Κύριε, χρηστὸς, καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου. Ὁ Θεὸς, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν· Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον....

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα, γ'. κτλ. εἶτα, Δόξα,

Καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσὴφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυῒδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. Ἐπέσχε δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα,

Ἦχος βαρύς.

Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρῴδης, ὁρῶν τῶν Μάγων τὴν εὐσέβειαν· καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, τοῦ ἔτους ἠκριβολόγει τὸ διάστημα. Μητέρες ἠτεκνοῦντο, καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τῶν βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο· μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συνεστέλλοντο. Μέγα ἦν τὸ δεινόν! διὸ εὐσεβῶς πιστοὶ συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τὴν Γέννησιν.

Δὶς ἄνευ Στίχου. Εἶτα·

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἦχος β'.

Ὅτε Ἰωσὴφ Παρθένε, λύπῃ ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν· Τί ὁρῶν με ἔγκυον, στυγνάζεις καὶ ταράττεσαι, ἀγνοῶν ὅλως τὸ ἐμοὶ φρικτὸν μυστήριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παράδοξον ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι' ἔλεον, ἐν τῇ μήτρᾳ μου νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο· ὃν περ τικτόμενον, ὄψει ὡς ηὐδόκησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεὶς, προσκυνήσεις ὡς Κτίστην σου· ὃν Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό· εἶτα,

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Γρέον ὅτι, τὸ ἑξῆς Ἰδιόμελον, **Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου,** ἀναγινώσκεται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μετὰ μέλους ὑπὸ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἶτα ψάλλεται μελῳδικώτερον ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν (ἐκ τρίτου).

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρήσας τῷ Λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἴρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σε τὴν Γένναν Χριστὲ (ἐκ γ').

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας,

Ἦχος δ'.

Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Θ'. 6. **Π**αιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν· οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς, ἄρχων εἰρήνης, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Β'. 11. **Ἀ**δελφοὶ, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ· Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπό σου, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία. Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμε-

Δημόσιες Βιβλιοθήκες
Δημοτική Κεντρική Βιβλιοθήκη Χαλκίδος
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

λήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Λῃστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ Θανάτῳ τὸν Θάνατον ὤλεσας, ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς Θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι. Καὶ ὕτω, τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προσάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη, καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Τυπικά, χύμα.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, κτλ.
Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Αἶνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, κτλ.

Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.
Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, . . .
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, . . .
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, . . .
Μακάριοι οἱ πραεῖς, . . .
Μακάριοι οἱ πεινῶντες, . . .
Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, . . .
Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, . . .
Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, . . .
Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι, . . .
Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν, . . .
Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, . . .

Δόξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, . . .
Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, . . .
Μνήσθητι ἡμῶν, Ἅγιε, . . .
Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.
Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε. Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορὸς Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, Πατέρα Παντοκράτορα, . . .
Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεὸς, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Πάτερ ἡμῶν . . . Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.
Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἐκ γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, . . .

Καὶ Ἀπόλυσις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η' κατὰ Σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἢ Δευτέρᾳ.

Α'. Ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ.

Τῇ πρὸ τῆς Κυριακῆς ταύτης Παρασκευῇ, ἥτις ἐστὶν ἡ προπαραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ψάλλονται τὸ πρωῒ αἱ Μεγάλαι Ὧραι μόνον, ὡς προείρηται, σελ. 217 — Τῇ δὲ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, ψάλλεται ἡ τῆς ἡμέρας Ἀκολουθία. Μετὰ δὲ τὸν Ὄρθρον τοῦ Σαββάτου, γινομένης Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ὥραν αὐτῆς, ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τὰ ἐν τῷ Σαββάτῳ, πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Ὧραι δὲ λέγονται, κατ' αὐτὸ τὸ Σάββατον, αἱ λιταὶ καὶ συνήθεις.

Τὸ δὲ ἑσπέρας τοῦ αὐτοῦ Σαββάτου, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς· οὐδὲ Στιχολογία Ψαλτηρίου γίνεται, ἀλλὰ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν Μεγάλην Συναπτὴν, ἀρχόμενοι τοῦ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ ἕτερα τρία. Δόξα, καὶ νῦν. Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν. Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ τὰ Τροπάρια αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐπισυνάπτονται ἀμέσως ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, καθὼς εἰσὶ τετυπωμένα. Τὸ, Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον· Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, γ'. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἅπασα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Περὶ δὲ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς ταύτης, καὶ ἑξῆς περὶ τοῦ Ὄρθρου τῆς ἐπαύριον, ὅρα ἔμπροσθεν εἰς τὴν κϛ'. τοῦ παρόντος μηνὸς, Ἀριθμῷ Β'.

Β'. Ἐὰν τύχῃ ἐν Δευτέρᾳ.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, αἱ μὲν Μεγάλαι Ὧραι ψάλλονται πάλιν τὸ πρωῒ τῆς Παρασκευῆς, ὡς προείρηται, σελ. 217 — Τῇ δὲ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, ψάλλεται ἡ τῆς ἡμέρας Ἀκολουθία. — Τῷ δὲ Σαββάτῳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Κυριακῇ πρωΐ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Πατέρων μετὰ τῶν Προεορτίων, ἤτοι τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὡς ἐκεῖ διατέτακται, σελ. 147.

Τὸ δὲ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς Κυριακῆς, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως, ὡς καὶ ἀνωτέρω. Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν δηλαδὴ, Στιχολογίας μὴ γινομένης, ἀρχόμεθα τοῦ, Κύριε ἐκέκραξα, καὶ ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, ποιοῦντες αὐτὰ εἰς ἕξ. Δόξα, καὶ νῦν, Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν· καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, ψαλλομένων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς Τροπαρίων. Μετὰ δὲ τὰ Ἀναγνώσματα, ὁ Ἀπόστολος εὐθὺς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ. Ἐφεξῆς, τὰ Ἀπόστιχα· τὸ Ἀπολυτίκιον, Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἅπασα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῆς, καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα,

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι. Τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβὶμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· κἀγὼ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὗ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ χαρακτὴρ τῆς ἀϊδιότητος αὐτοῦ, μορφὴν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθὼν, οὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὃ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινὸς· καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Ἀνατολίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα· Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρώδης ἐταράττετο· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Ἡ Βασιλεία σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας. Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῇ σῇ παρουσίᾳ· φῶς ἐκ φωτὸς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν κτί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

σιν ἐφαίδρυνας. Πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτῆρα τῆς δόξης τοῦ Πατρός. Ὁ ὢν καὶ προών, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστέ, ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον· οἱ Οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα· οἱ Μάγοι τὰ δῶρα· οἱ Ποιμένες τὸ Θαῦμα· ἡ Γῆ τὸ Σπήλαιον· ἡ ἔρημος τὴν Φάτνην· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον. Ὁ πρὸ αἰώνων Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Κασίας.

Ἀυγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο· καὶ σοῦ ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἁγνῆς, ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων κατήργηται. Ὑπὸ μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον, αἱ πόλεις γεγένηνται· καὶ εἰς μίαν δεσποτείαν Θεότητος, τὰ ἔθνη ἐπίστευσαν. Ἀπεγράφησαν οἱ λαοὶ, τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος· ἐπεγράφημεν οἱ πιστοὶ, ὀνόματι Θεότητος, σοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν. Μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Α'. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε, Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ὑπὸ κάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὸ κάτω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὸ κάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, Γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτῷ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη (*).

Β'. Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΔ'. 2. Ἐγένετο πνεῦμα Θεοῦ ἐπὶ Βαλαάμ· καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν· Ὡς καλοὶ σου οἱ οἶκοι Ἰακὼβ, αἱ σκηναί σου Ἰσραήλ. Ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσαι, καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν, καὶ ὡς σκηναὶ, ἃς ἔπηξε Κύριος, ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν, καὶ ὑψωθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ, καὶ αὐξηθήσεται. Ὁ Θεὸς ὡδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιεῖ, καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρούς. Κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; Οἱ εὐλογοῦντές σε, εὐλογημένοι· καὶ οἱ καταρώμενοί σε, κεκατήρανται. Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακὼβ, καὶ ἀναστήσεται ἄν-

(*) Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ νεοτυπώτου Τυπικοῦ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας, ἀναγινώσκονται τρία μόνον Ἀναγνώσματα· δηλ. τὸ Α'. καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, Λαθὼν ἐτέχθης. Εἶτα τὸ Β'. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ ἕτερον Τροπ. τῆς Προφητείας, Ἀνέτειλας Χριστέ. Τελευταῖον, τὸ Γ'. Ἀνάγνωσμα, καὶ μετὰ τοῦτο, εἴτε ψάλλεται Τρισάγιον, εἴτε μή, εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, κτλ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

θρωπος ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ θραύσει τὺς ἀρχηγὺς Μωὰβ, καὶ προνομεύσει πάντας τοὺς υἱοὺς Σήθ. Καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία Ἡσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἰσχύν.

Γ' Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 6. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος, Συνάξω τὴν συντετριμμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ οὓς ἀπωσάμην. Καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἰσχυρόν· καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιὼν, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ σὺ, Βηθλεὲμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα; ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης· τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν,

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ Σπήλαιον· ἀλλ' Οὐρανὸς σε πᾶσιν ἐκήρυξεν, ὥσπερ στόμα, τὸν Ἀστέρα προβαλλόμενος Σωτήρ. Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. ά. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ· μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίσει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίσει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιὼν, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιστος.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. ε. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ ὅλον.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Δ' Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΑ'. 1. Τάδε λέγει Κύριος· Ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται· καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτῷ Πνεῦμα Θεοῦ. Πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, Πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος, Πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ ἐμπλήσει αὐτόν. Οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει· ἀλλὰ κρινεῖ ἐν δικαιοσύνῃ ταπεινῶν κρίσιν, καὶ ἐλέγξει ἐν εὐθύτητι τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς· καὶ πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ τῷ πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβεῖς. Καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐζωσμένος τὴν ὀσφὺν αὐτῦ, καὶ ἀλήθειαν εἰλημένος τὰς πλευρὰς αὐτοῦ. Τότε συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνῶν, καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ· καὶ μοσχάριον, καὶ λέων, καὶ ταῦρος, ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται· καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα. Καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων, καὶ ἀπογεγαλακτισμένον, ἐπὶ κοίτης ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ, καὶ οὐ μὴ κακοποιήσουσι, οὐδ' οὐ μὴ δυνήσονται ἀπολέσαι οὐδένα ἐπὶ τὸ Ὄρος τὸ Ἅγιόν μου· ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα γῆ τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσας. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσι, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ, τιμή.

Ε'. Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα (*).

Κεφ. Γ'. 35. Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐ-

(*) Περὶ τῆς Προφητείας ταύτης, ὅρα ὄπισθεν εἰς τὰς Ὥρας, σελ. 221.

Δημοτικη Βιβλιοθηκη
Μουσειο Τυπαλδων Ιακωβατων

πιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν, εἰς ζωήν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν, ἀποθανοῦνται. Ἐπιστράφου, Ἰακὼβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῶς ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ. Μακάριοι ἐσμὲν, Ἰσραὴλ, ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστά ἐστι.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 31. Εἶπε Δανιὴλ τῷ Ναβουχοδονόσορ· Σὺ, Βασιλεῦ, ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία· μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερὴς, ἑστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὅρασις αὐτῆς φοβερά. Εἰκὼν, ἧς ἡ κεφαλὴ χρυσίου καθαροῦ· αἱ χεῖρες καὶ τὸ στῆθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς, ἀργυροῖ· ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ, χαλκοῖ· αἱ κνῆμαι, σιδηραῖ· οἱ πόδες, μέρος μέν τι σιδηροῦν, μέρος δέ τι ὀστράκινον. Ἐθεώρεις, ἕως ὅτε ἀπετμήθη λίθος ἀπὸ ὄρους, ἄνευ χειρὸς, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστρακίνους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος. Τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἅπαξ τὸ ὄστρακον, ὁ σίδηρος, ὁ χαλκὸς, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός· καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ κονιορτὸς ἀπὸ ἅλωνος θερινῆς· καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη ἐν αὐτοῖς· καὶ ὁ λίθος, ὁ παταξας τὴν εἰκόνα, ἐγένετο εἰς ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν. Τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐνύπνιον· καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως. Ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἥτις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῷ ἑτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται· καὶ λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει πάσας τὰς βασιλείας· καὶ αὐτὴ ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας, ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτμήθη λίθος, ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκὸν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν. Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ Βασιλεῖ, ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον· καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Ἀνέτειλας Χριστὲ ἐκ Παρθένου, νοητὲ Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης· καὶ Ἀστὴρ σε ὑπέδειξεν, ἐν Σπηλαίῳ χωρούμενον τὸν ἀχώρητον· Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. ά. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται· ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος· τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. ε. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ὅλον. Εἶτα, τὰ ἑφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Θ'. 6. Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν· οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

σύνη, ἀπὸ τῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Η'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ζ'. 10. Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ, λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἄχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας· Ἀκούσατε δή, οἶκος Δαυΐδ· Μὴ μικρὸν ἡμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται Υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται, πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν, ἢ προελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν· διότι, πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν, ἢ κακὸν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ τοῦ Κεφ. ἡ. 1. ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου· Τῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν Ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν. Καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον· διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γνῶτε ἔθνη, καὶ ἡττᾶσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτυ τῆς γῆς· ἰσχυκότες, ἡττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε· καὶ ἢν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε, διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον, ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων συμπλήρωσιν, γίνεται Συναπτὴ, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλεται τὸ Τρισάγιον.

Εἶτα, Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α'. Κύριος εἶπε πρός με· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Πρὸς Ἑβραίυς Ἐπιστ. Παύλυ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1. Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς, λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν τούτων, ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς, ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπε ποτὲ τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ Θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς Βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί· Σὺ καταρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραῤῥυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλουΐα, Ἦχος πλ. δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δε-

Δημοσιεύσεις Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Στίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα.

Τέλος. Καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Καὶ καθεξῆς, ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. **Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.**

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος ά. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον προφητικῶς εὐφραινέσθωσαν. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημένοις, γεννηθεὶς ἐκ γυναικός. Σπήλαιον καὶ φάτνη ὑπεδέξαντο αὐτόν. Ποιμένες τὸ θαῦμα ἀνακηρύττουσι. Μάγοι ἐξ ἀνατολῶν, ἐν Βηθλεὲμ δῶρα προσάγουσιν· ἡμεῖς δὲ τὸν αἶνον ἀναξίοις χείλεσιν, Ἀγγελικῶς αὐτῷ προσάξωμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἦλθε γὰρ ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν· ἦλθεν, ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον ἡνώθησαν, τεχθέντος τοῦ Χριστοῦ. Σήμερον Θεὸς ἐπὶ γῆς παραγέγονε, καὶ ἄνθρωπος εἰς οὐρανοὺς ἀναβέβηκε. Σήμερον ὁρᾶται σαρκὶ, ὁ φύσει ἀόρατος, διὰ τὸν ἄνθρωπον· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦντες, βοήσωμεν αὐτῷ· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐβράβευσε γὰρ αὐτὴν ἡ παρουσία σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ αὐτὸς, τοῦ αὐτοῦ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω, ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι. Νῦν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα· ἐξανέτειλε γὰρ φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις· καὶ ταπεινοὺς ὕψωσε, τοὺς ἀγγελικῶς μελῳδοῦντας· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ὁ αὐτός.

Τὸν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν, ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως, ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, κλίνας οὐρανοὺς κατέβη, καὶ ᾤκησεν ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ ἀναλλοιώτως· ἵνα ἐν αὐτῇ τὸν φθαρέντα Ἀδὰμ, ἀναπλάσῃ κράζοντα· Δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός.

Δόξα, Ἦχος πλ. ά. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Μάγοι Περσῶν Βασιλεῖς, ἐπιγνόντες σαφῶς, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, Βασιλέα οὐράνιον, ὑπὸ λαμπροῦ Ἀστέρος ἑλκόμενοι, ἔφθασαν ἐν Βηθλεὲμ, δῶρα προσφέροντες ἔγκριτα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν· εἶδον γὰρ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, βρέφος κείμενον τὸν ἄχρονον.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ, Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! Παρθένος τίκτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται· ὁ Λόγος σαρκοῦται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Στίχ. **Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.**

Ἦχος γ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον τίκτει ἡ Παρθένος, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός. Ἐδὲμ προσφέρει Σπήλαιον, καὶ Ἀστὴρ μηνύει Χριστὸν, τὸν ἥλιον τοῖς ἐν σκότει. Μετὰ δώρων Μάγοι προσεκύνησαν, πίστει φωτιζόμενοι. Ποιμένες εἶδον τὸ θαῦμα, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Στίχ. **Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.**

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐξ Ἀνατολῶν ἐλθόντες Μάγοι, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προθύμως ἀνοίξαντες, δῶρα τίμια προσέφερον· δόκιμον χρυσὸν, ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰώνων· καὶ λίβανον, ὡς Θεῷ τῶν ὅλων· ὡς τριημέρῳ δὲ νεκρῷ, σμύρναν τῷ ἀθανάτῳ. Πάντα τὰ ἔθνη, δεῦτε προσκυνήσωμεν, τῷ τεχθέντι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες, οἱ ἀγαπῶντες Σιών. Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμὸς, τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδάμ· ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἠνεῴχθη, ὁ ὄφις κατηργήθη· ἦν γὰρ ἡπάτησε πρῴην, νῦν ἐθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. Ὢ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ! Ἣ προξενήσασα τὸν Θάνατον πάσῃ σαρκὶ, τῆς ἁμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ κόσμῳ παντὶ, διὰ τῆς Θεοτόκου· βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός· καὶ διὰ τοῦ τόκου, Παρθενίαν σφραγίζει, σειρὰς ἁμαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων· καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Εὔας Θεραπεύει, τὰς ἐν λύπαις ὠδῖνας. Χορευέτω τοίνυν πᾶσα ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτὴν, παραγέγονε Χριστὸς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Σπηλαίῳ παρῴκησας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, Φάτνη ὑπεδέξατο, Ποιμένες καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν, ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα· καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις ἐθαύμαζον, βοῶσαι καὶ λέγουσαι· Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ἐκ γ'.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ Ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός· ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν, ἔνθα ὁδεύει ὁ Ἀστὴρ, μετὰ τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ᾠδὴν ἐπάξιον, Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Τί θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐνθαμβεῖσαι τὸ ἐν σοί; (*) Ὅτι ἄχρονον Υἱὸν, χρόνῳ ἐγέννησα φησὶ, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. Ἀνανδρος εἰμὶ, καὶ πῶς τίκτω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἑώρακεν; ὅπου Θεὸς δὲ βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, ὡς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Δίς.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ὁ ἀχώρητος παντὶ, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ηὐδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἑκών· καὶ γέγονεν ὁ Ὤν, ὃ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι. Δίς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου. Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Τὸ Εὐαγγέλιον· ὁ Ν'. Δόξα, Ἦχος β'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρᾶς πληροῦνται. Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα·

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός· καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεὲμ, τὸν καθήμενον διὰ παντὸς σὺν Πατρί. Σήμερον Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθὲν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Καὶ οἱ Κανόνες.

Ὁ παρὼν τοῦ κυρίου Κοσμᾶς, φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε·

Χριστὸς βροτωθεὶς, ἦν ὅπερ Θεὸς μένῃ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ » οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ » γῆς, ὑψώθητε· Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,

(*) Ἐν ἄλλοις γράφεται· τί ἐνθαμβεῖσε τὸ ἐν σοί;

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Λαρίσης
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβατων

» καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοὶ, ὅτι
» δεδόξασται.

Ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὖθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργὸς, ὅτι δεδόξασται.

Γ'δὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χερσὶν, ὃν ἐποίησε, κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται· τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου, θείας Ἁγνῆς, ὅλον οὐσιοῦται, ἀληθείᾳ σαρκωθείς, ὅτι δεδόξασται.

Σοφία λόγος καὶ δύναμις, Υἱὸς ὢν τοῦ Πατρὸς καὶ ἀπαύγασμα, Χριστὸς ὁ Θεὸς, δυνάμεις λαθὼν, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῇ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς, ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν Ἰαμβικὸς, Ἰωάννου Μοναχοῦ (*), φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε, διὰ στίχων Ἡρωελεγείων·

Εὐεπίης μελέεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει
Υἷα Θεοῦ μερόπων εἵνεκα τικτόμενον,
Ἐν χθονὶ, καὶ λύοντα πολύστονα πήματα κόσμου.
Ἀλλ' Ἄνα, ῥητῆρας ῥύεο τῶν δε πόνων.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔσωσε λαὸν, θαυματουργῶν Δεσπότης,
» Ὑγρὸν θαλάσσης κῦμα χερσώσας
» πάλαι.
» Εἰκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατὴν
» Πόλου τίθησιν ἡμῖν· ὃν κατ' οὐσίαν,
» Γ'σον τε Πατρὶ, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.
Ἤνεγκε γαστὴρ ἡγιασμένη Λόγον,
Σαφῶς ἀφλέκτῳ, ζωγραφουμένη βάτῳ,
Μιγέντα μορφῇ τῇ βροτησίᾳ Θεὸν,
Εὖας τάλαιναν νηδὺν ἀρᾶς τῆς πάλαι,
Λύοντα πικρᾶς· ὃν βροτοὶ δοξάζομεν.
Ἔδειξεν ἀστὴρ τὸν πρὸ ἡλίου Λόγον,
Ἐλθόντα παῦσαι, τὴν ἁμαρτίαν Μάγοις,
Σαφῶς πενιχρὸν, εἰς σπέος τὸν συμπαθῆ,
Σὲ σπαργάνοις ἑλικτόν· ὃν γεγηθότες,
Γ'δον τὸν αὐτὸν, καὶ βροτὸν καὶ Κύριον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀῤῥεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων
» ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ
» τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας
» ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκὸς, καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας, γυναικείᾳ ἀπάτῃ, Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ ἐξορῶν· Ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονὼς, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονὼς, καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω, μεταδοὺς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκὼς, καὶ μείνας Θεὸς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰούδα βασίλεια· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Ἄλλος.

» Νεῦσον πρὸς ὕμνους, οἰκετῶν Εὐεργέτα,
» Ἐχθρῷ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν·
» Φέρων τε παντεπόπτα τῆς ἁμαρτίας
» Τ'περθεν, ἀκλόνητον ἐστηριγμένους,
» Μάκαρ μελῳδοὺς, τῇ βάσει τῆς πίστεως.
Νύμφης πανάγνου, τὸν πανόλβιον τόκον,
Ἰδεῖν ὑπὲρ νοῦν, ἠξιωμένος χορὸς,
Ἄ'γραυλος ἐκλονεῖτο τῷ ξένῳ τρόπῳ·
Τάξιν μελῳδοῦσάν τε τῶν Ἀσωμάτων,
Ἄ'νακτα Χριστὸν, ἀσπόρως σαρκούμενον.
Υ'ψους ἀνάσσων οὐρανῶν, εὐσπλαγχνίᾳ,
Τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης,
Ἄ'ῦλος ὢν τὸ πρόσθεν· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων,
Λόγος παχυνθεὶς, σαρκὶ τὸν πεπτωκότα,
Γ'να πρὸς αὐτὸν, ἑλκύσῃ πρωτόκτιστον.

Ἡ Ὑπακοὴ, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν, ὁ οὐρανός σοι προσεκόμισε, τῷ νειμένῳ Νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι' ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας· οὓς καὶ κατέπληττεν, οὐ σκῆπτρα, καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία· τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων; ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος. Κύριε δόξα σοι.

(*) Τοῦ Δαμασκηνοῦ, δηλονότι. — Διορθωθήτω ὡσαύτως (τῇ κέ. Μαρτίου) ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ Ὑμνωδοῦ εἰς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὸν Κανόνα, ὃς τις οὐκ ἔστιν ὁλόκληρον ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἀλλ' ἀπὸ μὲν τῆς ά. ἄχρι τῆς ζ'. Ὠδῆς, Θεοφάνους· ἀπὸ δὲ τῆς ή. μέχρι τῆς θ'. τοῦ Δαμασκηνοῦ, ὡς σημειοῦται ἐν Χειρογράφοις τοῦ ΙΓ'. αἰῶνος.

(Ι. Β.)

ΑΠΟΘΕΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγομεν Ὑπακοήν, Κάθισμα οὐ λέγομεν, ὡς ἔν τισι Τυπικοῖς εὕρομεν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω· ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. Ὁ Λόγος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρὸς, προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου ἄνευ σπορᾶς· ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, ὁρῶντες ἐν Βηθλεὲμ, τικτόμενον ὡς νήπιον· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος
» ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀ-
» νεβλάστησας, ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς, κατασκίω
» δασέος, ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ
» ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυναμέι σϐ Κύριε.

Ὃν πάλαι προεῖπεν Ἰακὼϐ, ἐθνῶν ἀπεκδοχὴν Χριστὲ, φυλῆς Ἰούδα ἐξανέτειλας, καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκῦλά τε, ἦλθες προνομεύσων πλάνην τρέπων, εἰς πίστιν θεοτερπῆ. Δόξα τῇ δυναμέι σου Κύριε.

Τοῦ Μάντεως πάλαι Βαλαὰμ, τῶν λόγων μυητὰς σοφοὺς, ἀστεροσκόπους χαρᾶς ἔπλησας, ἀστὴρ ἐκ τοῦ Ἰακὼϐ, ἀνατείλας Δέσποτα, ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰσαγομένους· ἐδέξω δὲ προφανῶς, δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.

Ὡς πόκῳ γαστρὶ Παρθενικῇ, κατέϐης ὑετὸς Χριστὲ, καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῇ στάζουσαι· Αἰθίοπες καὶ Θαρσεῖς, καὶ Ἀράϐων νῆσοί τε, Σαϐᾶ Μήδων, πάσης γῆς κρατοῦντες, προσέπεσόν σοι Σωτήρ. Δόξα τῇ δυναμέι σου Κύριε.

Ἄλλος.

» Γένους βροτείου, τὴν ἀνάπλασιν πάλαι,
» Ἄδων Προφήτης, Ἀββακοὺμ προμηνύει,
» Ἰδεῖν ἀφράστως ἀξιωθεὶς τὸν τύπον·
» Νέον βρέφος γὰρ, ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου,
» Ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

Ἴσος προῆλθες, τοῖς βροτοῖς ἑκουσίως,
Ὑψιστε σάρκα, προσλαϐὼν ἐκ Παρθένου,
Ἵν' καθάραι τῆς δρακοντείας κάρας,
Ἅγων ἅπαντας πρὸς σέλας ζωηφόρον,
Θεὸς πεφυκὼς, ἐκ πυλῶν ἀνηλίων.

Ἔθνη τὰ πρόσθεν, τῇ φθορᾷ βεϐυσμένα,
Ὄλεθρον ἄρδην, δυσμενοῦς πεφευγότα,
Ὑψοῦτε χεῖρας, σὺν κρότοις ἐφυμνίοις,
Μόνον σέϐοντα Χριστὸν, ὡς εὐεργέτην,
Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, συμπαθῶς ἀφιγμένον.

Ῥίζης φυεῖσα τοῦ Ἰεσσαὶ Παρθένε,
Ὄρους παρῆλθες, τῶν βροτῶν τῆς οὐσίας,
Πατρὸς τεκοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον·
Ὡς ηὐδόκησεν αὐτὸς, ἐσφραγισμένην,
Νηδὺν διελθεῖν, τῇ κενώσει τῇ ξένῃ.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς
» μεγάλης Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰ-
» ρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν
» Θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυ-
» κτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ἐν δούλοις τῷ Καίσαρος δόγματι, ἀπεγράφης πιθήσας, καὶ δούλους ἡμᾶς ἐχθροῦ καὶ ἁμαρτίας, ἠλευθέρωσας Χριστὲ· ὅλον τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ χοϊκὸν ἐξ αὐτῆς ἑνώσεως, καὶ κοινωνίας ἐθεούργησας.

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς πάλαι φησὶν, ἐν γαστρὶ συλλαϐοῦσα ἐκύησε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ μένει Παρθένος· δι' ἧς καταλλαγέντες Θεῷ οἱ ἁμαρτωλοὶ, Θεοτόκον κυρίως οὖσαν, ἐν πίστει ὑμνήσωμεν.

Ἄλλος.

» Ἐκ νυκτὸς ἔργων, ἐσκοτισμένης πλάνης,
» Ἴλασμὸν ἡμῖν, Χριστὲ, τοῖς ἐγρηγόρως,
» Νῦν σοι τελοῦσιν ὕμνον, ὡς εὐεργέτῃ,
» Ἐλθοις πορίζων, εὐχερῆ τε τὴν τρίϐον,
» Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες, εὕροιμεν κλέος.

Ἀπηνὲς ἔχθος, τὸ πρὸς αὐτὸν Δεσπότης,
Τεμὼν διαμπὰξ, σαρκὸς ἐν παρουσίᾳ,
Ἵνα κρατοῦντος, ὤλεσε ψυχοφθόρου,
Κόσμον συνάπτων, ταῖς ἀΰλοις οὐσίαις,
Τιθεὶς προσηνῆ, τὸν τεκόντα τῇ κτίσει.

Ὁ λαὸς εἶδεν, ὁ πρὶν ἡμαυρωμένος,
Μεθ' ἡμέραν φῶς, τῆς ἄνω φρυκτωρίας·
Ἔθνη Θεῷ δὲ κλῆρον Υἱὸς προσφέρει,
Νέμων ἐκεῖσε, τὴν ἀπόῤῥητον χάριν,
Οὗ πλεῖστον, ἐξήνθησεν ἡ ἁμαρτία.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐν-
» άλιος θὴρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ
» δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαϐὼν,
» διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ
» ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν
» ἀπήμαντον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπλάδων Ιακωβάτων

Ἦλθε σαρκωθεὶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, γαστρὸς ὢν Πατὴρ, πρὸ Ἑωσφόρου γεννᾷ· τὰς ἡνίας δὲ, ὁ κρατῶν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται· ῥάκει σπαργανοῦται· λύει δὲ, πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἀδὰμ παιδίον φυράματος, ἐτέχθη Υἱὸς, καὶ πιστοῖς δέδοται· τοῦ δὲ μέλλοντος, οὗτος ἐστὶν αἰῶνος, Πατὴρ καὶ Ἄρχων, καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος· οὗτος ἰσχυρὸς Θεός ἐστι, καὶ κρατῶν ἐξουσία τῆς κτίσεως.

Ἄλλος.

» Ναΐων Ἰωνᾶς ἐν μυχοῖς θαλαττίοις,
» Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.
» Νυγεὶς ἐγὼ δὲ, τῷ τυραννοῦντος βέλει,
» Χριστὲ προσαυδῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην,
» Θᾶττον μολεῖν σε, τῆς ἐμῆς ῥᾳθυμίας.

Ὃς ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς Θεὸν Θεὸς Λόγος,
Νυνὶ κρατύνει μὴ σθένουσαν τὴν πάλαι,
Ἰδὼν φυλάξαι τὴν καθ' ἡμᾶς οὐσίαν,
Καθεὶς ἑαυτὸν, δευτέρᾳ κοινωνίᾳ,
Αὖθις προφαίνων, τῶν παθῶν ἐλευθέραν.
Τέκται δὲ ἡμᾶς, Ἀβραὰμ ἐξ ὀσφύος,
Λυγρῶς πεσόντας ἐν σκότει τῶν πταισμάτων,
Υἱοὺς ἐγεῖραι, τῶν κάτω νενευκότων,
Ὁ φῶς κατοικῶν, καὶ φάτνην παρ' ἀξίαν,
Ὧν εὐδοκήσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.
Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι· Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν Ἐδὲμ Βηθλεὲμ ἤνοιξε, δεῦτε ἴδωμεν· τὴν τρυφὴν ἐν κρυφῇ εὕρομεν, δεῦτε λάβωμεν, τὰ τοῦ Παραδείσου ἔνδον τοῦ Σπηλαίου. Ἐκεῖ ἐφάνη ῥίζα ἀπότιστος, βλαστάνουσα ἄφεσιν· ἐκεῖ εὑρέθη φρέαρ ἀνόρυκτον, οὗ πιεῖν Δαυὶδ πρὶν ἐπεθύμησεν· ἐκεῖ Παρθένος τεκοῦσα βρέφος, τὴν δίψαν ἔπαυσεν εὐθὺς, τὴν τοῦ Ἀδὰμ καὶ τοῦ Δαυίδ· διὰ τοῦτο πρὸς τοῦτο ἐπειχθῶμεν, οὗ ἐτέχθη Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Θεὸς τὸ τεχθὲν, ἡ δὲ Μήτηρ Παρθένος.
Τί μεῖζον ἄλλο καινὸν εἶδεν ἡ κτίσις;

Παρθενικὴ Μαρίη Θεὸν εἰκάδι γείνατο πέμπτῃ.

Ἰδὼν ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον, ἐσπλαγχνίσθη· καὶ ἀποστείλας τὸν Ἀρχάγγελον αὐτῷ Γαβριὴλ, εἶπε τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· καὶ εὐθέως συνελήφθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ ἀχράντῳ μήτρᾳ αὐτῆς. Καὶ πληρωθέντων τῶν ἐννέα μηνῶν, ἀπὸ τῆς συλλήψεως αὐτῆς, ἐξῆλθεν ὁρισμὸς παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀπεστάλη Κυρήνιος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἐν Βηθλεὲμ, ποιήσασθαι τὴν ἀπογραφήν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ, ὁ φύλαξ τῆς Θεοτόκου, σὺν αὐτῇ, τοῦ ἀπογραφῆναι ἐν Βηθλεέμ· καὶ ἐπεὶ ἔμελλε τίκτειν ἡ Παρθένος, μὴ εὑρίσκουσα οἴκημα, διὰ τὸν πολὺν λαὸν, εἰσῆλθεν εἰς πενιχρὸν σπήλαιον· καὶ ἐκεῖ ἔτεκεν ἀφθόρως τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν ὡς βρέφος, καὶ ἐν τῇ τῶν ἀλόγων φάτνῃ ἀνέκλινε καὶ ἔθηκε τὸν τῶν ἁπάντων Κτίστην, ὡς μέλλοντα ῥύσασθαι ἡμᾶς τῆς ἀλογίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ προσκύνησις τῶν Μάγων.

Στίχ. Σὲ προσκυνοῦσα τάξις ἐθνικὴ, Λόγε,
Τὸ πρὸς σὲ δηλοῖ τῶν ἐθνῶν μέλλον σέβας.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο μάντις, λεγόμενος Βαλαὰμ, ἐν τῇ τῶν Περσῶν χώρᾳ· καὶ μαντευόμενος καὶ ἄλλα πολλὰ, εἶπε καὶ τοῦτο· Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακὼβ, καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγοὺς Μωάβ. Ἔχοντες οὖν οἱ ἄλλοι μάντεις τὴν τοιαύτην προφητείαν κατὰ διαδοχὴν, ἐδίδασκον πάντας τοὺς τῶν Περσῶν Βασιλεῖς· καὶ περιῆλθεν ἄχρι τούτων, τριῶν ὄντων, καὶ πα-

ΕΙΝΟΣΕΙΣ ΡΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Δήμου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ρετήρουν, πότε ἴδωσιν ἀστέρα τοιοῦτον. Ὡς ἀστρονόμοι δὲ, ἰδόντες τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀστέρα, ὅτι οὐκ ἐποίει πορείαν, ὡς οἱ λοιποὶ ἀστέρες, ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δύσιν, ἀλλ' ἀπὸ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν, ἔγνωσαν, ὅτι γέννησιν μεγάλου Βασιλέως δηλοῖ· καὶ ἀκολουθήσαντες τῷ ἀστέρι, εὗρον Χριστὸν τὸν Κύριον· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν· καὶ οὕτω, τῇ προστάξει τοῦ Ἀγγέλου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Μαθὼν δὲ Ἡρῴδης, ὁ τῶν Ἰουδαίων ἀρχηγὸς, παρὰ τῶν Μάγων, ὅτι Βασιλεὺς μέγας ἐγεννήθη, ὃς μέλλει τὸν κόσμον ὅλον ὑποτάξαι, προσεκαλέσατο τοὺς Μάγους λάθρα, καὶ εἶπεν· Ἀπελθόντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ Παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν, προσκυνήσω αὐτῷ. Τοῦτο δὲ ἔλεγεν, ἵνα μάθῃ ποῦ ἐστι, καὶ ἀποστείλῃ καὶ φονεύσῃ αὐτό. Εἶτα, προσκαλεσάμενος τοὺς Γραμματεῖς, ἠρώτησε· Ποῦ λέγει ἡ Γραφὴ γεννηθήσεσθαι τὸν Χριστόν; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Τότε ἀπέστειλε τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, φονεῦσαι τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω. Διὰ τοῦτο ἀπεστάλη Ἄγγελος ἐκ Θεοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰωσήφ· Ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον. Ὁ δὲ Ἰωσὴφ ἐποίησεν οὕτω· καὶ παραλαβὼν τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Θεασαμένων Ποιμένων τὸν Κύριον.

Στίχ. Ποίμνην ἀφέντες τὴν ἑαυτῶν Ποιμένες,
Ἰδεῖν καλὸν σπεύδουσι Χριστὸν Ποιμένα.

Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσ-
» σεβοῦς προσάγματος καταφρονήσαν-
» τες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν· ἀλλ' ἐν
» μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν
» Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, ἐκπλαγοῦς φωτοφανείας ἔτυχον· δόξα Κυρίου γὰρ αὐτοὺς, περιέλαμψε καὶ Ἄγγελος, Ἀνυμνήσατε βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου, οὐρανῶν στρατεύματα, Δόξα ἐκραύγαζον Θεῷ, ἐν ὑψίστοις ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, Χριστὸς, ἔλαμψεν. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥῆμα τί τοῦτο; εἶπον οἱ Ποιμένες· διελθόντες ἴδωμεν τὸ γεγονὸς, Θεῖον Χριστόν. Βηθλεὲμ καταλαβόντες δὲ, σὺν τῇ τεκούσῃ προσεκύνουν ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ἄλλος.

» Τῷ παντάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ,
» Ἅπλητα θυμαίνοντος ἠγκιστρωμένοι,
» Παῖδες τυράννου, δύσθεον γλωσσαλγίαν·
» Οἷς εἴκαθεν πῦρ, ἄσπετον τῷ Δεσπότῃ,
» Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπηρέτας μὲν, ἐμμανῶς καταφλέγει,
Σώζει δὲ παφλάζουσα, ῥοιζηδὸν Νέους,
Ταῖς ἑπταμέτροις καύσεσιν πυργουμένη,
Οὓς ἔστεφε φλόξ, ἄφθονον, τοῦ Κυρίου,
Νέμοντος, εὐσεβείας εἵνεκα, δρόσον.

Ἀῤῥωγὲ Χριστὲ, τὸν βροτοῖς ἐναντίον,
Πρόβλημα τὴν σάρκωσιν, ἀῤῥήτως ἔχων,
Ἠσχυνας ὄλβον, τῆς θεώσεως φέρων,
Μορφούμενος νῦν· ἧς τινος δὲ ἐλπίδα,
Ἄνωθεν εἰς κευθμῶνας ἤλθομεν ζόφου.

Τὴν ἀγριωπὸν, ἀκρατῶς γαυρουμένην,
Ἄσεμνα βακχεύουσαν ἐξοιστρουμένου,
Κόσμου καθεῖλες, πανσθενῶς ἁμαρτίαν·
Οὓς εἵλκυσε πρὶν, σήμερον τῶν ἀρκύων,
Σώζεις δὲ σαρκωθεὶς ἑκὼν εὐεργέτα.

Ὠδὴ ἡ. Ὁ Εἱρμός.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξει-
» κόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέ-
» ξατο φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότη-
» τος, Παρθένῳ ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦν-
» τες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶ-
» σα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ἔλκει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ παῖδας, δορυκτήτους Δαυῒδ ἐκ Σιών· ἐν αὐτῇ, δωροφόρους πέμπει δὲ, Μάγους παῖδας, τὴν τοῦ Δαυῒδ, θεοδόχον θυγατέρα λιτανεύσοντας· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπλόων Ιακωβατων

Ὄργανα παρέκλινε τὸ πένθος ᾠδῆς· οὐ γὰρ ἦδον ἐν νόθοις οἱ Παῖδες Σιὼν· Βαβυλῶνος λύει δὲ, πλάνην πᾶσαν καὶ μουσικῶν, ἁρμονίαν Βηθλεὲμ ἐξανατείλας Χριστός· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκῦλα Βαβυλὼν τῆς Βασιλίδος Σιὼν, καὶ δορύκτητον ὅλβον ἐδέξατο· θησαυροὺς Χριστὸς ἐν Σιὼν δὲ ταύτης, καὶ Βασιλεῖς σὺν Ἀστέρι ὁδηγῷ, ἀστροπολοῦντας ἕλκει· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος.

» Μήτραν ἀφλέκτως, εἰκονίζουσι Κόρης,
» Οἱ τῆς Παλαιᾶς, πυρπολούμενοι Νέοι,
» Ὑπερφυῶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην.
» Ἄμφω δὲ δρῶσα θαυματουργίᾳ, μία
» Λαοὺς πρὸς ὕμνον, ἐξανίστησιν χάρις. (*)

Ἀ ὑμὴν φυγοῦσα, τοῦ θεοῦσθαι τῇ πλάνῃ,
Ἀληκτον ὑμνεῖ, τὸν κενούμενον Λόγον,
Νεανικῶς ἅπασα σὺν τρόμῳ κτίσις·
Ἄδοξον εὖχος, δειματουμένη φέρειν,
Ρευστὴ γεγῶσα, κἂν σοφῶς ἐκαρτέρει.
Ἧκεις πλανῆτιν, πρὸς νομὴν ἐπιστρέφων,
Τὴν ἀνθοποιὸν, ἐξ ἐρημαίων λόφων,
Ἡ τῶν ἐθνῶν ἔγερσις, ἀνθρώπων φύσιν·
Ρώμην βιαίαν, τοῦ βροτοκτόνου σβέσαι,
Ἄνηρ φανείς τε, καὶ θεὸς προμηθείᾳ.

Ὠδὴ θ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὠδῇ ταύτῃ.

Ἦχος ά.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω Στρατευμάτων. Δίς.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ Ἀστέρος, τοῖς Μάγοις μηνυθέντα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν ἁγνὴν Παρθένον, τὴν γεννησαμένην, Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Μάγοι καὶ Ποιμένες, ἦλθον προσκυνῆσαι, Χριστὸν τὸν γεννηθέντα, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Ἕτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Σήμερον οἱ Ποιμένες, βλέπουσι τὸν Σωτῆρα, σπαργάνοις εἰλημένον, καὶ κείμενον ἐν Φάτνῃ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ῥάκει σπαργανοῦται, ὁ ἀναφὴς ὡς βρέφος.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης.

Οὐράνιαι Δυνάμεις, τεχθέντα τὸν Σωτῆρα, Κύριον καὶ Δεσπότην, μηνύουσι τῷ κόσμῳ.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὁ Εἱρμός.

» Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον!
» οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον· θρόνον χερου-
» βικὸν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον·
» ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός·
» ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαίσιον δρόμον, ὁρῶντες οἱ Μάγοι, ἀσυνήθους νέου ἀξέρος ἀρτιφαοῦς, οὐρανίους ὑπερλάμποντος, Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκμήραντο, ἐν γῇ γεννηθέντα Βηθλεὲμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

(*) Ἀνεγινώσκετο πρότερον, θαυματουργίᾳ μιᾷ· ἐν παλαιαῖς ὅμως τῶν Μηναίων ἐκδόσεσι καὶ χειρογράφοις ἁπανταχοῦ, θαυματουργίᾳ μία· ἀμφότερα παρὰ τὴν ὀρθὴν ἔννοιαν τοῦ Ὑμνῳδοῦ. Περὶ τούτου ἐρωτηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ ὁ κλεινὸς ἐν Πρεσβυτέροις καὶ σεβαστός μοι Κωνσταντῖνος ὁ ἐξ Οἰκονόμων, διεσάφησεν οὑτωσὶ γράψας· » Οὐ » μόνον μία γραπτέον, ἀλλὰ καὶ τὸ θαυματουργίᾳ » ὑπογραπτέον (ὡς ἡ γραμματικὴ συμφωνία πάντως ἀπαι- » τεῖ). Ὁ δὲ μακαρίτης Νικόδημος ἔγραψε πρῶτος (ὡς » φῂς) μιᾷ, οὐκ αὐτὸς ἐπινοήσας, ἀλλ' ὁρμηθεὶς ἐκ τῶν » τοῦ ἀοιδίμου Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου, οὕτινος ἀντέγραφε » τὴν Ἐξήγησιν· (ἔχω δὲ ταύτης ἀρχαῖον καὶ ἀκριβῶς » γεγραμμένον χειρόγραφον). Γέγραπται δ' ἐν τούτῳ ταῦ- » τα· = Ἀλλ' ἐν ἀμφοτέροις μία χάρις, ἡ τοῦ Πνεύματος, » ἐν θαυματουργίᾳ μιᾷ θαυματουργοῦσα κτλ. = Καὶ ταῦτα » μὲν περὶ τῆς γραφῆς. » (Ι. Β.)

ΑΠΟΣΠΙΣΜΑΤΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Δημοσίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Νεηγενές, Μάγων λεγόντων, παιδίον Ἄναξ, οὗ ἀστὴρ ἐφάνη, ποῦ ἐστίν; εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἥκομεν· μανεὶς ὁ Ἡρῴδης ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ Θεομάχος φρυαττόμενος.

Ἠκρίβωσε χρόνον Ἡρῴδης Ἀξέρος, οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεὲμ, προσκυνοῦσι Χριστῷ σὺν δώροις· ὑφ' οὗ πρὸς πατρίδα ὁδηγούμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον παιζόμενον. Ἄλλος.

» Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,
» Ῥᾴδιον σιωπήν· τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε,
» Ὕμνους ὑφαίειν, συντόνως τεθηγμένους,
» Ἐργῶδες ἐστίν· ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος,
» Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις, δίδου.

Τύπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιὰς παρηγμένας, Ὦ Μήτερ Ἁγνὴ, τοῦ Λόγου δεδορκότες, Νέον φανέντος, ἐκ πύλης κεκλεισμένης, Δοξούμενοί τε, τῆς ἀληθείας φάος, Ἐπαξίως σὴν, εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Πόθου τετευχὼς, καὶ Θεοῦ παρουσίας, Ὁ χριστοτερπὴς λαὸς ἠξιωμένος, Νῦν ποτνιᾶται τῆς παλιγγενεσίας, Ὅς ζωποιοῦ· τὴν χάριν δὲ Παρθένε, Νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

Ἐξαποστειλάριον Αὐτόμελον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὕρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐτέχθη ὁ Κύριος. Ἐκ γ'.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα,

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Εὐφραίνεσθε Δίκαιοι· οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε· σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότῃ δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ὁ Πατὴρ εὐδόκησεν· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· Ἀστὴρ μηνύει· Μάγοι προσκυνοῦσι· Ποιμένες θαυμάζουσι· καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώην κατάραν τῆς Εὔας· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν. πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεῖσαν Παρθένον· Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ᾗ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ, ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες· Θεοτόκε, πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Ὅτε καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, πρώτη ἀπογραφὴ, τῇ οἰκουμένῃ ἐγένετο, τότε ἔμελλες τῶν ἀνθρώπων ἀπογράφεσθαι τὰ ὀνόματα, τῶν πιστευόντων τῷ τόκῳ σου· διὰ τοῦτο τὸ τοιοῦτον δόγμα, ὑπὸ Καίσαρος ἐξεφωνήθη· τῆς γὰρ αἰωνίου σου βασιλείας, τὸ ἄναρχον ἐκαινουργήθη. Διό σοι προσφέρομεν καὶ ἡμεῖς, ὑπὲρ τὴν χρηματικὴν φορολογίαν, ὀρθοδόξου πλουτισμὸν θεολογίας, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἄναρχος ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκοῦται. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐνῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν· ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. ἀ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Κέρκυρας
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Στίχ. β'. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. ά. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουϊα.

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς.

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς.

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. ά. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. β'. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐν γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουϊα.

Εἶτα γεγονωτέρᾳ φωνῇ·

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον,

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου,

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Κοινωνικόν.

Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Γ'στέον ὅτι, ἐὰν μὲν ὦσι δύο Κυριακαὶ μεταξὺ τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τῇ μὲν πρώτῃ ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· τῇ δὲ δευτέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Ἐὰν δὲ τύχῃ ἓν μόνον Σάββατον καὶ μία Κυριακὴ, τὸ μὲν Σάββατον ἀναγινώσκεται, Σαββάτῳ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· τὴν δὲ Κυριακὴν, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων.

ΤΗ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Α'. Ἐὰν ἡ παροῦσα κς'. τοῦ μηνὸς τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ, ὅ ἐστι, τῇ Ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Ἀναβάσιμα δ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. δηλ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, καὶ ἕτερα δύο· καὶ τῶν Ἁγίων προσόμοια γ'. Τὸν Θεοπάτορα πάντες, κτλ. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Τίς Θεὸς μέγας — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἱερέων μνήμη. Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες. Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον. Δόξα, Εὐαγγελίζου Γωσήφ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, καὶ τὸ, Ἄξιόν ἐστιν, Ἀπολυτ. Ἡ Γέννησίς σου Χρι-

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

στὲ — Τὸ Ψαλτήριον, ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα Ἀναβάσιμα, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, Ὑπακοή, Ἀναβαθμοί, καὶ Προκείμενον τοῦ Ἤχου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς Κάθισμα, Πατρὸς ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Μνήστορος. Καταβασίαι μόνον αἱ Ἰαμβικαί, Ἔσωσε λαόν. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καὶ, Ἀναβὰς ὁ Ἰησοῦς. Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἡ Θ'. Ὠδὴ τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλ. Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Αἷμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. . . . . ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, κτλ. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον ψυχή μου. . . . Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικόν, Λύτρωσιν ἀπέστειλε. Ἀντὶ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς, Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεός.

Β'. Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων τύχῃ ἐν Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ψάλλεται κατὰ τὴν παροῦσαν κς'. τοῦ μηνός, οὕτως·

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς γ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, κτλ. καὶ τῶν Ἁγίων Προσόμοια γ'. Δόξα, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Τίς Θεὸς μέγας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'. Παράδοξον μυστήριον. Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἱερέων μνήμη. Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον. Ἀπολυτ. τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολογία, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Ν'. χῦμα. Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, Χριστὸς γεννᾶται· καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα, Πατρὸς ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν, Χορὸς τῶν προφητῶν. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Μνήστορος. Καταβασίαι μόνον αἱ Ἰαμβικαί. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἡ Θ'. Ὠδή. Ἐξαποστειλ. τῶν Ἁγίων, Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν· καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, δ'. τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Αἷμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, Σήμερον ὁ Χριστός. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν. Ἀπόστολος, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εὐαγγέλιον, Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικόν, Λύτρωσιν ἀπέστειλε, κτλ.

Γ'. Ἐὰν δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ ἡ τῶν Χριστουγέννων Ἑορτή, ἡ κατὰ τὴν κς'. Ἀκολουθία ψάλλεται, καθὼς ἐστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη καὶ διατεταγμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς Στιχηρὰ ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὰ δύω.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι. Τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ Χερουβὶμ παραχωρεῖ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· κἀγὼ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὗ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ χαρακτὴρ τῆς ἰδιότητος αὐτοῦ, μορφὴν δούλου λαμβάνει, ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθών, οὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὃ γὰρ ἦν διέμεινε, Θεὸς ὢν ἀληθινός· καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀνατολίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου, πεφώτισται τὰ σύμπαντα· Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, καὶ Μάγων προσκυνούντων, Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, Ἡρῴδης ἐταράττετο· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἡ Βασιλεία σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ Δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῇ σῇ παρουσίᾳ· φῶς ἐκ φωτὸς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, πᾶσαν κτίσιν ἐφαίδρυνας. Πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτῆρα τῆς δόξης τοῦ Πατρός. Ὁ ὢν καὶ πρωὼν, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστὲ, ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον· οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα· οἱ Μάγοι τὰ δῶρα· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα· ἡ γῆ τὸ σπήλαιον· ἡ ἔρημος τὴν φάτνην· ἡμεῖς δὲ Μητέ-

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΚΤΗΜΑ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ρα Παρθένον. Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεὲμ, τὸν καθήμενον διὰ παντὸς σὺν Πατρί. Σήμερον Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθὲν, θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἴσοδος. Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Στίχ. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Παράδοξον Μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμένηκε, καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, οὐ φυρμὸν ὑπομείνας, οὐδὲ διαίρεσιν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Κύριε, ἐν Βηθλεὲμ παραγέγονας, ἐν τῷ Σπηλαίῳ παρώκησας· ὁ οὐρανὸν τὸν θρόνον ἔχων, ἐν φάτνῃ ἀνεκλίθης· ὃν στρατιαὶ κυκλοῦσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσῃς ὡς εὔσπλαγχνος, τὸ γένος ἡμῶν· δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Πῶς ἐξείπω τὸ μέγα Μυστήριον; ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται· ὁ Λόγος παχύνεται· ὁ ἀόρατος ὁρᾶται· καὶ ὁ ἀναφὴς ψηλαφᾶται· καὶ ὁ ἄναρχος ἄρχεται· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται. Ἰησοῦς Χριστὸς, χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθῆ μηνύοντες Ποιμένα, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, νηπίου μορφὴν δι' ἡμᾶς ἀνειληφότα. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ.

Ἀπὸ τρίτης Ὠδῆς, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἀ'φ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τοῦτο, Ἦχος πλ. β'.

Ὁ πρὸ Ἑωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ· ὅθεν Ἀστὴρ εὐαγγελίζεται Μάγοις· Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦσι, τὸν ἄχραντον Τόκον σου, ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν βλαστήσασα, ἡ μυστικὴ ἄμπελος, ὡς ἐπὶ κλάδων, ἀγκάλαις ἐβάσταζε, καὶ ἔλεγε· Σὺ εἶ καρπός μου, σὺ εἶ ζωή μου· ἀφ' οὗ ἔγνων, ὅτι καὶ ὃ ἦμην εἰμί· σύ μου Θεός· τὴν γὰρ σφραγῖδα τῆς Παρθενίας μου ὁρῶσα ἀκατάλυτον, κηρύττω σε ἄτρεπτον Λόγον, σάρκα γενόμενον. Οὐκ οἶδα σπορὰν, οἶδά σε λύτην τῆς φθορᾶς· ἀγνὴ γάρ εἰμι, σοῦ προελθόντος ἐξ ἐμοῦ· ὡς γὰρ εὗρες, ἔλιπες μήτραν ἐμήν. Διὰ τοῦτο συγχορεύει πᾶσα κτίσις βοῶσά μοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Στίχοι.

Λεχὼ ἄμωμον ἀνδρὸς μὴ γνοῦσαν λέχος,
Δώροις ἀμώμοις δεξιοῦμαι τοῖς λόγοις.

Μολπὴν ἀγνοτάτῃ λεχοῖ εἰκάδι ἕκτῃ ἀείδω.

Περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον φυγῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στ. Ἥκοντα πρὸς σὲ, τὸν πάλαι πλήξαντά σε, Αἴγυπτε, φρίττε, καὶ Θεὸν τοῦτον φρόνει.

Μετὰ τὸ ἀποφήνασθαι τὸν Ἡρῴδην ἀναιρεθῆναι πάντας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ Παῖδας, Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη τῷ Ἰωσὴφ λέγων· Ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον. Φεύγει δὲ εἰς Αἴγυπτον ἡ Θεοτόκος μετὰ τοῦ Βρέφους, καὶ τοῦ Ἰωσὴφ, διὰ τὰ δύω ταῦτα· Ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ Προφήτου· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου· καὶ ἵνα ἐμφραγῇ πᾶν στόμα

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τῶν αἱρετικῶν· εἰ γὰρ οὐκ ἔφυγεν, ἀλλ' ἐκρατήθη τὸ βρέφος, εἰ μὲν ἐφονεύθη, ἐνεποδίζετο ἡ τῶν ἀνθρώπων σωτηρία· εἰ δὲ οὐκ ἐφονεύθη, ἢ διὰ ξίφους τινὸς, ἢ ἑτέρας τιμωρίας διὰ τὸ πληρῶσαι τὴν οἰκονομίαν, δόξαι εἶχε τοῖς πολλοῖς, ὅτι κατὰ φαντασίαν ἐγένετο, καὶ οὐ κατὰ ἀλήθειαν ἐφόρεσεν ἀνθρωπίνην σάρκα· εἰ γὰρ ἐφόρει σάρκα, ἐκόπτετο ἂν ὑπὸ τῆς σπάθης· ὅπου γε καὶ προφάσεως μὴ γενομένης, ἐτόλμησαν οἱ ἄθεοι αἱρετικοὶ τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι κατὰ φαντασίαν ἐγεννήθη. Διὰ τοῦτο οὖν φεύγει εἰς Αἴγυπτον, ἵνα καὶ τὰ ἐκεῖσε συντρίψῃ εἴδωλα, καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην σώσῃ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς σωτηρίου Σταυρώσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου, Ἐπισκόπου Σάρδεων τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Χριστῷ παραστὰς, Εὐθύμιε τρισμάκαρ,
Πλήρης ἀλήκτου τυγχάνεις εὐθυμίας.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης· καὶ πρότερον μὲν ἐν τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ, δίκην ἀστέρος ἔλαμψεν· ἔπειτα Ἀρχιερεὺς γεγονὼς, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν δευτέρᾳ Συνόδῳ τοὺς αἱρετικοὺς κατὰ κράτος ἀνέτρεψε. Διό, οὕτως ἔχοντα τοῦτον οἱ Βασιλεῖς θεασάμενοι, εἰς δημοσίας καὶ διαφόρους πρεσβείας στέλλουσι. Τοῦ δὲ Νικηφόρου τὴν Βασιλείαν κρατήσαντος, εἰς Παταλαρέαν τῆς Ἑσπέρας ὁ Ἅγιος, σὺν ἄλλοις Ἐπισκόποις Ὀρθοδόξοις, διά κόρην τινὰ ἀποκεῖραι στέλλεται. Ἔκτοτε οὖν καὶ μέχρι τῆς ἀθλοφορίας ὁ πανόλβιος, οὐκ ἔτι γέγονεν ἐγκρατὴς τῆς ἰδίας Μητροπόλεως, χρόνων ἐννέα καὶ εἴκοσι παρῳχηκότων ἤδη.

Ἐκ ποδῶν δὲ γενομένων τῶν κρατησάντων Βασιλέων, καὶ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου τὰ Ῥωμαϊκὰ σκῆπτρα διαδεξαμένου, ἐκ τῆς ὑπερορίας ὁ Ἅγιος μεταστέλλεται, καὶ πρὸς αὐτοῦ ἐρωτᾶται, Εἰ ταῖς Εἰκόσι, φησὶ, νέμῃ σέβας. Τοῦ δὲ Ἁγίου τῇ ἐξ ἔθους παῤῥησίᾳ χρησαμένου, καὶ ἀναθέματι τοῦτον ὑποβαλόντος, ὁ τύραννος ὀργισθεὶς, ἐν τῇ Ἄσῳ τοῦτον ὑπερορίζει καὶ αὖθις. Μαχαίρας δὲ ἔργον τοῦ κακίστου Λέοντος γενομένου, πρὸς τοῦ μετ' αὐτὸν κρατήσαντος, τῆς Ἄσου ὁ μακάριος ἀνακαλεῖται, καὶ σέβας ταῖς Ἁγίαις Εἰκόσι μὴ προσάγειν ἀναγκάζεται. Ὁ δὲ αὖθις, καὶ τοῦτον λόγοις καταβροντήσας, καὶ τὸ, Εἴτις οὐ προσκυνεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐν εἰκόνι περιγραπτὸν, ἤτω ἀνάθεμα, ἐκβοήσας, παίεται, καὶ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ ὑπερορίζεται, καὶ ἐν εἱρκτῇ ζοφωδεστάτῃ ἐγκλείεται. Ἔπειτα ἐκ τεσσάρων τείνεται, καὶ βουνεύροις ὠμοῖς ἐπὶ πολὺ καταξαίνεται. Ὅθεν ὁ Ἅγιος, δίκην ἀσκοῦ, ἐκ τῶν ἀφορήτων ἐκείνων πληγῶν ὀγκωθεὶς, ὀκτὼ μόνας ἡμέρας μετὰ τὴν ἄθλησιν ἐκαρτέρησε· καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμψας, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ εἰς χεῖρας Θεοῦ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ἰουδαίων.

Στίχ. Ὡς ἐξ ἀκανθῶν τῶν Ἰουδαίων ῥόδον,
Ὁ θεῖος ἀνθεῖ, καὶ θανὼν Κωνσταντῖνος.

Τούτῳ πατρὶς μὲν ἦν ἡ Συνάδων, πατέρες δὲ τῇ τοῦ νόμου σκιᾷ λατρεύοντες· Ἰουδαῖοι γὰρ τὴν θρησκείαν ὑπῆρχον. Νήπιος δὲ ὑπάρχων κομιδῇ, καὶ τῇ μητρὶ συνεπόμενος, ἰδών τινα Χριστιανὸν, χάσμη περιπεσόντα, καὶ τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ τῷ στόματι ἐγχαράξαντα, καὶ αὐτὸς ἔκτοτε τὰ ὅμοια ἐποίει, τὸν θεαθέντα μιμούμενος, καὶ τὰ Χριστιανῶν κατησπάζετο, καὶ θερμῇ διεπράττετο πίστει· διὸ τὸ πρόσωπον καταλάμπεται, καὶ τὰ Χριστιανῶν θεόθεν μυεῖται, ἄσιτος ἐπί τινας ἡμέρας διατελέσας.

Τούτῳ κόρη τις Ἑβραία ἑταιρικῶς ποτὲ ἐπεπήδησεν· ὁ δὲ, τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ νεκρὰν ταύτην ἀπέδειξε, καὶ αὖθις ἐζώωσε. Νεφέλῃ δὲ θείᾳ ποδηγούμενος, καταλαμβάνει ψυχῶν φροντιστήριον, λεγόμενον Φουβούτιον, ἐν ᾧ μεγίστων ἀνδρῶν ἐξέλαμπεν ἀρετὴ, τὸν ἀσκητικὸν βίον διανυόντων.

Ὡς δὲ τῷ Προεστῶτι τὰ καθ' ἑαυτὸν διηγήσατο, κελεύει ἐκεῖνος ἐνεχθῆναι Σταυρὸν, καὶ προστάττει αὐτὸν ἀσπάσασθαι. Ὡς δὲ τὴν βάσιν ἠσπάζετο περιδεῶς ὁ μακάριος, ὅλῳ τῷ ἰκρίῳ καὶ τοῖς κέρασι τὸ σεβάσμιον ὅπλον ἐκεῖνο κατὰ τῆς ὁσίας ἐπικλιθὲν κεφαλῆς, σταυροειδῆ τύπον εἰργάσατο ἐν αὐτῇ, ἀνεξάλειπτον φυλαχθέντα μέχρις ἐξόδου αὐτοῦ. Εἶτα τοῦ θείου Βαπτίσματος ἀξιωθεὶς, Κωνσταντῖνος μετονομάζεται· ἐν ᾧ δὲ τόπῳ ἔστη, ἐξελθὼν τῆς Κολυμβήθρας, ἐκτυποῦνται τὰ ἴχνη

ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΤΗΜΑ
Μούσειο Τυπαλδών Ιακωβάτων

αὐτοῦ· καὶ πρὸς πνευματικοὺς ἀγῶνας ἀποδύεται, ὑπερβαλέσθαι πάντας φιλονεικῶν τῇ σκληραγωγίᾳ· καὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τὴν τέχνην μεταχειρίζεται. Ὀπηνίκα δὲ τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπεδίδου, εὐωδίας ὁ τόπος ἐπληροῦτο· αὐτομάτως τε αὐτῷ αἱ Θύραι τῆς Ἐκκλησίας ἠνοίγοντο, καὶ τοὺς λογισμοὺς ἑκάστου τῶν Ἀδελφῶν διὰ καθαρότητα ψυχῆς ἑώρα.

Ἔπειτα τὸ τοῦ Ὀλύμπου ὄρος καταλαμβάνει· ἐν τοῖς Μύροις ἔρχεται· τῆς Κύπρου ἐπιβαίνει· εἰς Ἀττάλειαν παραγίνεται· καὶ ναυσίπορον ποταμὸν ποσὶν οἰκείοις περαιοῦται· καὶ πολλοὺς ἑτέρους τόπους περινοστήσας, πάλιν εἰς Ὄλυμπον ἔρχεται. Τεσσαράκοντα ἡμέρας, οὐ μόνον νῆστις, ἀλλὰ καὶ μέχρις ὀσφύος ἐν λάκκῳ τινὶ κεχωσμένος διετέλεσε. Μετὰ ταῦτα τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν καὶ ἄκων δέχεται, τῶν ἀγώνων ἐχόμενος· καὶ πρὸ ὀκτὼ ἐνιαυτῶν τὴν αὐτοῦ πρὸς Θεὸν ἐκδημίαν μυεῖται· ὧν περαιωθέντων, πρὸς Κύριον μεθίσταται, τὰ περὶ ἑαυτοῦ πάντα σαφέστατα προδηλώσας.

Καὶ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐαρέστου.

Στίχ. Ἔσπευδεν Εὐάρεστος ἔργῳ καὶ λόγῳ.
Ἕως τελευτῆς εὐαρεστεῖν σοι, Λόγε.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου, γονέων ἐπιφανῶν. Ἐκδίδοται οὖν εἰς τὴν τῶν μαθημάτων ἀνάληψιν, καὶ γίνεται τοῖς πᾶσι χρηστός. Εἰς δὲ Κωνσταντινούπολιν ἀπάρας, ξενίζεται παρά τινι τῶν ἐν τέλει, συγγενεῖ αὐτοῦ τυγχάνοντι, Βρυεννίῳ τοὔνομα, Πατρικίῳ τὴν ἀξίαν, καί τινας ἡμέρας συνῆν αὐτῷ. Ἔπειτα χρείας καταλαβούσης, ἀποστέλλεται παρὰ τῆς Βασιλίδος Θεοδώρας πρέσβυς ὁ Πατρίκιος πρὸς Βουλγάρους, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τὸν τίμιον Εὐάρεστον· κατὰ δὲ τὸν, ὕστω λεγόμενον τόπον, Σκόπελον ἐλθόντων αὐτῶν, καὶ μικρὸν διαναπαυομένων, ὁ μακάριος, κατά τινα οἰκονομίαν, ἐντυχὼν πρεσβύτῃ, τὸν ἀσκητικὸν μετερχομένῳ βίον, τοῦ ποθουμένου τυγχάνει· καὶ τὴν κόμην κατείς, προθύμως τὸν ἐλαφρὸν ὑπῆλθε τοῦ Κυρίου ζυγόν.

Ὁ δὲ γέρων ἐκεῖνος, εὐχῇ καὶ γράμμασι τοῦτον ἐφοδιάσας, τῇ Μονῇ τῶν Στουδίων ἐξέπεμψε· καὶ εἰσδεχθείς, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρει. Ἕνα δὲ τῶν ἄλλων Ἀδελφῶν προκρίνας, ὡς κατ' ἀρετὴν ὑπερέχοντα, τοῦτον κοινωνὸν τῶν σπουδασμάτων ἐτίθετο, μηδενὸς ἑτέρου γευόμενος ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, πλὴν μικροῦ ἄρτου, καὶ τούτου ἐξ ἁλφίτων κατεσκευασμένου, καὶ ζωμοῦ λαχάνων. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων αὐτοῦ σπουδασμάτων καὶ ἀγώνων, ἀδύνατόν ἐστιν ἡμᾶς καταλέγειν· κύκλους γὰρ δύω πολυταλάντους τῶν ὤμων ἀπαιωρήσας ἐν γυμνῷ τῷ σώματι, τὴν ὀσφὺν διεζώσατο. Ἐν τούτοις θεαρέστως βεβιωκὼς, καὶ τὸν ἑβδομηκοστὸν πέμπτον χρόνον τῆς αὐτοῦ ζωῆς συντετελεκὼς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἐν τῇ τοῦ Κοκκοροβίου ἀπετέθη Μονῇ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, αἱ Ἰαμβικαὶ μόνον, Ἔσωσε λαὸν, κτλ. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς ψάλλεται ἡ Θ'. Ὠδὴ, μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὕρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐτέχθη ὁ Κύριος. Ἐκ γ'.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος δ'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Εὐφραίνεσθε Δίκαιοι· οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε· σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα· Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι· Μάγοι τῷ Δεσπότῃ, δῶρα προσφέρουσιν· Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι. Ὁ αὐτός.

Ὁ Πατὴρ εὐδόκησεν· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Ἀστὴρ μηνύει· Μάγοι προσκυνοῦσι· Ποιμένες θαυμάζουσι· καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται. Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώην κατάραν τῆς Εὔας· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

μόνη τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεῖσαν Παρθένον· Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ᾗ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες· Θεοτόκε, πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, τοῖς βροτοῖς ἐκ Παρθένου συνάπτεται. Σήμερον ἡ ἄπειρος οὐσία, ἐν Βηθλεὲμ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται. Σήμερον ὁ Θεὸς δι' ἀστέρος, Μάγους εἰς προσκύνησιν ἄγει, προμηνύοντας αὐτοῦ τὴν τριήμερον ταφήν, ὡς ἐν χρυσῷ καὶ σμύρνῃ καὶ λιβάνῳ. Διὸ ψάλλομεν· Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. Σήμερον ὁ ἄναρχος ἄρχεται, καὶ ὁ Λόγος σαρκοῦται. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα θαυμάζουσιν· ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν Λειτουργίαν,
Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Στέργειν μὲν ἡμᾶς.

Κοινωνικὸν, τῆς Ἑορτῆς·
Καὶ μετ' αὐτὸ, Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΗΜΕΡΑ,

Ψάλλομεν ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τεχθείς σε Χριστὸς, σπαργάνοις στέφει, Πάτερ.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος,
Τεχθέντα τὸν ἀεὶ ὄντα Κύριον, καὶ σπαργανούμενον, σπαργανωθεὶς μαστίγων αἰκισμοῖς, εὐσεβῶς προσεκύνησας, καὶ πρὸς αὐτὸν Εὐθύμιε, μετ' εὐθυμίας προσεχώρησας.

Ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς ὁ Κύριος, δῶρον γενέθλιον, τῶν σῶν αἱμάτων μάκαρ τοὺς κρουνούς, καὶ πληγῶν σου τοὺς μώλωπας, ὑπὲρ χρυσὸν καὶ λίβανον, καὶ ὑπὲρ σμύρναν προσεδέξατο.

Χρυσὸν μὲν παρὰ τῶν Μάγων δέχεται, τεχθεὶς ὁ Κύριος· τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης δὲ τῆς σῆς, Ἱεράρχα τὸ γνήσιον, καὶ τὸ στερρὸν καὶ εὔτονον, τῆς ἀνενδότου καρτερίας σου.

Θανάτῳ τὸν τοῦ Δεσπότου θάνατον, ἐκμιμησάμενος, Δεσποτικὰς ἐβόησας φωνὰς, ὑπὲρ τῶν ἀναιρούντων σε, εἰλικρινῶς εὐχόμενος, Ἱεροφάντα πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητὴς, σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἱλίσσεται, ὁ σπαργανώσας θάλασσαν, ὁμίχλῃ Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Χῶρας μαρτυρικοὺς, ἀντὶ λιβάνου καὶ χρυσοῦ σμύρνης τε, ὡς Ἱερεὺς προσήνεγκας, τῷ ἐν Βηθλεὲμ γεννηθέντι Χριστῷ.

Στερρότητι λογισμοῦ, καὶ γενναιότητι ψυχῆς ἤλεγξας, τὸν δυσσεβῆ Λέοντα, κατὰ τοῦ Σωτῆρος λυττήσαντα.

Στεφάνου ἐκμιμητὴς, τοῦ Πρωτομάρτυρος Χριστοῦ γέγονας, τῶν φονευτῶν Εὐθύμιε, ὑπὲρ σωτηρίας εὐχόμενος.

Ἐτήρησας ἐμμελῶς, τὴν τοῦ Σωτῆρος ἐντολὴν Ὅσιε, καὶ τὴν ψυχὴν τέθεικας, ὑπὲρ τῶν σῶν φίλων Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικὸν, τῷ ἀχωρήτου Πλαστουργοῦ γέγονας, τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, Κεχαριτωμένη Πανάχραντε.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Ῥαπιζόμενος τὸ πρόσωπον τὸ τῇ Θείᾳ, χαριτωθὲν λαμπρότητι, τῆς ἄνω σοφίας, γέγονας συμμέτοχος, Χριστοῦ παμμακάριστε, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ῥαπισθέντος σαρκί.

Ἱερωσύνης τὸ σέβας οὐκ αἰδεσθέντες, οἱ ἀσεβεῖς καὶ πρόμαχοι, κακίας ἐργάται, γῆρας οὐ τιμήσαντες, τὸ σὸν οἱ παράνομοι, ἀνελεημόνως ἐμάστιζον.

Σπαργανουμένῳ καὶ φάτνῃ ἀνακειμένῳ, τῷ Λυτρωτῇ Εὐθύμιε, πολύτιμον δῶρον, Πά-

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τερ προσεννήνοχας, τὸ τίμιον αἷμά σου, πόθῳ δι' αὐτὸν ἐκχυνόμενον.

Τοῖς τοῦ Σωτῆρος σπαργάνοις ἐνειλημένος, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀγάπησιν, περιεζωσμένος (*), τούτῳ προσεπέλασας, τῷ λύθρῳ σταζόμενος, τῷ ἐκ μιαιφόνου χυθέντι χειρός.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὰς ἀΰλους οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, σήμερον γεγένηται· αὐτῷ μελωδήσωμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σοὶ ἔμψυχος εἰκών, τῷ Σωτῆρι προσάγεται, τιμήσασα τὴν εἰκόνα, τῆς ἀχράντου σαρκός σου, καὶ τύπον τὸν τοῦ σώματος.

Σοὶ Δέσποτα Ποιμήν, εὐθυμίας φερώνυμος, τὰ στίγματα τῆς σαρκός σου, περιφέρων οἰκείῳ, ἐν σώματι προσφέρεται.

Πῦρ ἔσβεσας θυμοῦ, τῶν ἀνόμων Εὐθύμιε, τοῖς χεύμασι τῶν ἀδίκως, ἐκχυθέντων αἱμάτων, παμμάκαρ Ἱερώτατε.

Ἀνέστειλας ὁρμήν, τῶν ἀθέων μακάριε, τῇ ῥώμῃ τῶν διδαχῶν σου, καὶ τοῦ Κτίστου εἰκόνα, σχετικῶς σὺ τετίμηκας.

Θεοτοκίον.

Ῥοῦς ἔστι τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Γυμνώσει, τοῦ τῶν πάντων Σωτῆρος τὴν γύμνωσιν, ἐκμιμησάμενος Πάτερ, καὶ μαστίγων πόνους ἐγκαρτερήσας, τὸ σὸν αἷμα, τῷ ἐκείνου ἐπέχεας αἵματι.

Ἀγάπην, καὶ ἐλπίδα καὶ πίστιν θεόφρονα, τὰς δὶ αἰῶνος μενούσας, ἀρετὰς πλουτήσας τῷ γεννηθέντι, ἐκ Παρθένου, δωροφορεῖς παμμάκαρ Εὐθύμιε.

Νομίμως, τῷ Χριστῷ λειτουργήσας τὴν ἔνθεον, ἱερουργίαν τοῦ λόγου, μισθὸν τούτου Πάτερ ἀντεκομίσω, θεορρῆμον, τὸ σὲ τελειωθῆναι δι' αἵματος. Θεοτοκίον.

Ὁ πλάσας, κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, ἀνα-

(*) Ἐλήφθησαν τροπικῶς ἐκ τῆς προφητικῆς ῥήσεως· Καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐζωσμένος τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἀλήθειαν εἰλημένος τὰς πλευρὰς αὐτοῦ (Ἡσ. ιά. 5).

πλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε, Θεομῆτορ, ὁλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προσήνεγκας Χριστῷ, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, Εὐθύμιε σοφὲ, ὡς οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, ἀθλήσας καρτερώτατα, Ἱεράρχα τὸ αἷμά σου· ὅθεν εἴληφας, διπλοῦν τὸ στέφος τῆς νίκης, καὶ παρίστασαι, τῇ Παναγίᾳ Τριάδι, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Ἱερωσύνης, ἱερωτάτης τὸ θεόσδοτον, χρίσμα, συγκεράσας αἵματι τῷ ἐκ σοῦ, ἱερώτατον ἀπέδειξας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Σὺ ἐφείλκυσω, χάριν τοῦ θείου Πρωτομάρτυρος, οὗ περ ἀνεδείχθης ἄριστος μιμητὴς, εὐλογίαις ἀμειβόμενος, τοὺς ἀναιροῦντάς σε, ἀνηλεῶς παμμάκαρ Εὐθύμιε.

Στήσας τοὺς πόδας, ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως ἀσφαλῶς, πάσαις προσβολαῖς παμμάκαρ τῶν πειρασμῶν, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶν παναμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ἕστης ἐπὶ βήματος στερρῶς, ἀγωνιζόμενος, Πάτερ Εὐθύμιε· τὸν τελειότατον ὅρον γὰρ, ἐμελέτησας θεόληπτε, ὥσπερ ἑλόμενος θανεῖν, ὑπὲρ τῶν φίλων σου, τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φαιδρὸς καὶ τὸν λόγον καὶ τὸν νοῦν, φαιδρὰν ἐκέκτησο, ψυχὴν καὶ πρόσωπον· νῦν δὲ φαιδρότερος γέγονας, μέχρις αἵματος Εὐθύμιε, πρὸς Βασιλεῖς θεοστυγεῖς ἀντιταξάμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐπέθεντο μάκαρ ἐπὶ σὲ, οἱ ἐπὶ γῆς κραταιοὶ, τῷ θανατῶσαί σε, παρανομώτατα πράττοντες· ἀλλ' αὐτὸς ἀνατεινόμενος, πρὸς τὸν τεχθέντα Λυτρωτὴν, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, ἀνεβόας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ἴδου νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γὰρ Παναμωμε

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ζακύνθου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

τέτοκας, ᾧ τὸ πρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Πρὸς τὸν γαληνότατον ὅρμον, μετέρχης Πάτερ τῶν ἐντεῦθεν· ὥσπερ γὰρ στρουθίον ἐῤῥύσθης, ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων σε, εὐλογῶν τὸν ῥυσάμενον, Ἱερομάρτυς εὐθυμότατα.

Αἴγλη τῆς ἐξ ὕψους φανείσης, Ἀνατολῆς πεφωτισμένος, καὶ φωτοφανείαις ἀστέρος, τοῦ ἐξ Ἰούδα νῦν ἀνατείλαντος, ὑπερφυῶς λαμπόμενος, πρὸς τὸν Δεσπότην ἐξεδήμησας.

Τὰ τοῦ Παραδείσου νῦν πλάτη, χωροβατεῖν κατηξιώθης· οὗ τῶν Μακαρίων λαμπρότης, καὶ τῶν Ἁγίων ἡ ἀγαλλίασις, ὡς ἀθλητὴν Εὐθύμιε, σὲ νικηφόρον ὑπεδέξαντο.

Ἔχων πρὸς Θεὸν παῤῥησίαν, ὡς Ἱεράρχης τε καὶ Μάρτυς, τοῦ νῦν ἐνεστῶτος χειμῶνος, τῆς Ἐκκλησίας γαλήνην αἴτησαι, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἀνεβλάστησας ῥίζης, τοῦ Ἰεσσαὶ ἡμῖν τεκοῦσα, ἄνθος τῆς Θεότητος Χριστὸν, Θεογεννῆτορ Πάναγνε σήμερον, τὸν ὡς Θεὸν ἀχώρητον, καὶ νῦν ὡς βρέφος σπαργανούμενον.

Στιχηρά. Ἦχος πλ. δ'. Ὦ τοῦ παραδόξου.

Ἔτι τῷ λύτρῳ ζαζόμενος, καὶ πεφυρμένος θερμῷ, καὶ ἁτμίζοντι αἵματι, τῷ Χριστῷ παρέστηκας, θεορῥήμον Εὐθύμιε. Τῶν σῶν πληγῶν οὖν, Πάτερ τοὺς μώλωπας, ἀνθ' ἱκεσίας νῦν προτεινόμενος, τοῦτον δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, καὶ ἐκτενῶς, μάκαρ ἐξιλέωσαι, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Δῶρα προσήνεγκας Ὅσιε, τῷ γεννηθέντι Χριστῷ, καὶ σαρκὶ νηπιάσαντι, πολιὰν αἰδέσιμον, κοσμουμένην χαρίσμασιν, Ἱεραρχίας, Πάτερ καὶ αἵματι, πεφοινιγμένην τῆς σῆς ἀθλήσεως, Πίστιν Ὀρθόδοξον, καὶ ἐλπίδα πρόθυμον, καὶ ἀῤῥαγῆ, ὄντως καὶ ἀσάλευτον, ἀγάπην πάνσοφε.

Πλῶσσα κινουμένη Πνεύματι, καὶ φθεγγομένη σαφῶς, ἀληθείας διδάγματα, θεοσδότου χάριτος, τηλαυγῶς ἀποστάζουσα· τῆς εὐσεβείας λύρα θεόφθογγος· Ὀρθοδοξίας κρηπὶς ἀκραδάντος· σόμα μελίῤῥυτον· θησαυρὸς φρονήσεως· Ἐκκλησιῶν, σάλπιγξ μεγαλόφωνος, ἐδείχθης Ὅσιε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Σπηλαίῳ παρῴκησας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, φάτνη ὑπεδέξατο, Ποιμένες καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα· καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐθαύμαζον βοῶσαι, καὶ λέγουσαι· Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων, Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναξάσιμα δ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων,
Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν Θεοπάτορα πάντες ἀνευφημήσωμεν, Δαυὶδ τὸν Βασιλέα· ἐκ γὰρ τούτου προσῆλθε, ῥάβδος ἡ Παρθένος, καὶ ἐξ αὐτῆς, ἀνατέταλκεν ἄνθος Χριστὸς, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ ἐκ τῆς φθορᾶς, ἀνεπλάσατο ὡς εὔσπλαγχνος.

Τῶν Προφητῶν τὰς προῤῥήσεις, εἶδεν ἐν γήρᾳ σαφῶς, ὁ Ἰωσὴφ ὁ Μνήστωρ, ἐμφανῶς πληρουμένας, μνηστείας λαχὼν ξένης, χρηματισμοὺς, τῶν Ἀγγέλων δεξάμενος, Δόξα θεῷ ἐκβοῶντων, ὅτι ἐν γῇ, τὴν εἰρήνην ἐδωρήσατο.

Τὸν Ἀδελφόθεον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς Ἱεράρχην ὄντα· μαρτυρίῳ δὲ πάλιν, ἐμπρέψαντα γενναίως· οὗ ταῖς εὐχαῖς, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ σπαργανωθείς, σῶσον πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν, Δαυὶδ καὶ Ἰακώβου, εὐσεβοῦς Βασιλέως Προφήτου, καὶ Ἀποστόλου πρώτου Ἐπισκόπου· αὐτῶν γὰρ τοῖς διδάγμασι, πλάνης ἀπαλλαγέντες, Χριστὸν

Δημοσιεύσεις ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

δοξολογοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα, τὸν καὶ σαρκωθέντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ ά. τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Γερέων μνήμη, καὶ Βασιλέων κράτος τε καὶ εὐφροσύνη, γέγονεν ὁ τόκος σου· καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενοι, λέγομεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον, Ἀναστάσιμον.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζου Ἰωσὴφ, τῷ Δαυῒδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι· Παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν· μετὰ Μάγων προσεκύνησας· μετὰ Ποιμένων ἐδοξολόγησας, δι' Ἀγγέλου χρηματισθείς. Ἱκέτευε Χριστὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὡς διατέτακται ὄπισθεν, σελ. 241.

Κανὼν τοῦ Μνήστορος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς Χριστοῦ σε μέλπω δεξιὸν παραστάτην.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστοῦ θεράπων μακάριε, Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, Χριστοῦ Πατὴρ γνωριζόμενος· τούτῳ σὺν παῤῥησίᾳ παρεστηκώς, αἴτησαι εἰρήνην, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ῥημάτων θείων ὑπήκοος, πραγμάτων παραδόξων διάκονος, Παρθένου Μνήστωρ Θεόπαιδος, Δίκαιος κατὰ πάντα καὶ ἀληθὴς, Ἰωσὴφ ἐδείχθης, καὶ Δικαίων ἐν σκηναῖς, ἐπαναπέπαυσαι.

Ἰδεῖν Χριστὸν κατηξίωσαι, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς νηπιάσαντα, καὶ τούτου Πατὴρ ὠνόμασαι· μεγίστη σου ἡ δόξα, ὡς ἀληθῶς! μέγα ὑπὲρ πάντας, τὸ ἀξίωμα! διὸ, ἀνευφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ Χριστὸν ἀπεκύησας, Ἁγνὴ ἐν Βηθλεὲμ ἀπειρόγαμε, σπαργάνοις αὐτὸν εἱλήσασα· οὗ τὴν ἐπιδημίαν καταπλαγεὶς, Ἰωσὴφ σὺν φόβῳ, μεγαλύνει προσκυνεῖ, τὴν τούτου δύναμιν.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων Δαυῒδ καὶ Ἰακώβου, Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ (*).

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐκ μήτρας Ἁγίας Παρθένου, τὸν ἄνθρωπον, ἀφράστως ἐνδυσάμενος, ἀνέπλασας ὡς εὔσπλαγχνος.

Σήμερον Ποιμένες Θεολογοῦσι, σὺν Ἀσωμάτοις τὸν ὕμνον, λαμπρῶς ἀναμέλποντες, καὶ Μάγοι δῶρα φέρουσι, τῷ σαρκὶ νηπιάσαντι.

Δόξα ἐν ὑψίστοις χοροὶ Ἀγγέλων, ἐν Βηθλεὲμ τοῖς Ποιμέσιν, ἐπέστησαν λέγοντες· μεθ' ὧν τὸν εὐδοκήσαντα, σαρκωθῆναι ὑμνήσωμεν.

Ὅσοι τὸ Γενέθλιον ἐκτελοῦμεν, τοῦ σαρκωθέντος δὶ ἡμᾶς, χαρᾷ ἀνυμνήσωμεν, Ἰάκωβον Θεάδελφον, καὶ Δαυῒδ Θεοπάτορα.

Δαυῒδ ὁ Θεοπάτωρ σὺν τῇ κινύρᾳ, τὸν ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, σαρκούμενον Λόγον, Ἰάκωβον τὸν Δίκαιον, ἐφελκόμενος ὕμνησον.

Ὠδὴ γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀπορῥήτως ἐκλάμψαντος, καὶ ἐκ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, σαρκωθέντος ἀφράστως, Πατὴρ ὠνομάσθης ἔνδοξε, καὶ μυστηρίου φρικτοῦ θεωρὸς, μάκαρ ἐχρημάτισας.

Ὃν αἱ ἄνω Τάξεις, ὡς Θεὸν ἀπερίγραπτον τρέμουσι, τοῦτον τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Ἰωσὴφ ταῖς χερσί σου, κρατεῖς καθαγιαζόμενος, τῇ ἐπαφῇ τῇ φρικώδει σοφέ· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Ὕψος μυστηρίου, γενεαῖς μὴ γνωσθέντος ταῖς πρώην σοφὲ, κατεπιστεύθης τῇ καρδίᾳ, καθαρὸς δεδειγμένος· δὲ οὗ ἅπαντες ἐσώθημεν, οἱ τὴν φωσφόρον καὶ θείαν πιστῶς, μνήμην σου δοξάζοντες. Θεοτοκίον.

Σάρκα εἰληφότα, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων Παρθένη Ἁγνὴ, καὶ ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα, καὶ ἐν φάτνῃ τεθέντα, ἰδὼν Ἰωσὴφ ὁ

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἐπιγράφει τὸν Κανόνα τοῦτον τῷ ὀνόματι Ἰωάννου Μοναχοῦ, καὶ τοῦτον μόνον ἔχει· ὁ δὲ ἀνωτέρω τοῦ Μνήστορος ἐλλείπει παντελῶς.

ΑΠΟΚΤΗΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Ελληνική Βιβλιοθήκη Αρχείου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Δίκαιος, τὸν καθ' ἡμᾶς ὁραθέντα Θεὸν, ὕμνοις ἐμεγάλυνεν.

Ἄλλος. Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοί.

Τὸν τεχθέντα σαρκὶ, ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας, ἀσπόρως Χριστὸν, σὺν Ἀγγέλοις πάντες ὑμνήσωμεν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες.

Ἀγραυλοῦντες πιστοὶ, τὸν ἀληθῆ οἱ Ποιμένες, Ποιμένα Χριστὸν, ὑπ' Ἀγγέλων εὐηγγελίσθησαν, Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες.

Εὐφραινέσθωσαν, οἱ οὐρανοὶ, χορευέτω δὲ πᾶσα ἡ γῆ, τῷ τεχθέντι σήμερον ᾄδοντες· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὴν πανέορτον τοῦ δι' ἡμᾶς, κενωθέντος πιστοὶ ἑορτὴν, σὺν Δαυῒδ τε καὶ Ἰακώβῳ, ὕμνοις ἐπαξίως τιμήσωμεν.

Ὡς Νυμφίον Δαυῒδ ἐκ παιδὸς, τῆς μητρῴας νηδύος φησὶ, νῦν τὸν Κύριον πορεύσεσθαι· ὃν σὺν Ἰακώβῳ ὑμνήσωμεν.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Πατρὸς ὡς ἀληθῶς, οὐρανίου Θεράπων, ἐγένου Ἰωσὴφ, καὶ Πατὴρ τοῦ ἀνάρχου, Υἱοῦ σὺ νενόμισαι, τοῦ σαρκὶ νηπιάσαντος· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, πιστῶς ἀνυμνοῦντές σε. Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἑορτάζει ἐνθέως, τὸ θαῦμα τὸ ἐν σοὶ, γεγονὸς ὦ Παρθένε· Θεὸν σεσαρκωμένον γὰρ, ἐπὶ γῆς ἀπεκύησας. Μάγοι πίστει δὲ, σὺν Ἰωσὴφ ἐκβοῶσι, τῷ Δαυῒδ· τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι.

Ὠδὴ δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ἔχων λογισμὸν ταῖς θεϊκαῖς, ὑπείκοντα προσάξεσι, καὶ καθαρὸς ὅλος γενόμενος, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶ, καθαρὰν καὶ ἄμωμον, μάκαρ Ἰωσὴφ σὺ ἐμνηστεύσω, τηρῶν Παρθένον Ἁγνὴν, πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ ποιήσαντος.

Μόνῳ Γαβριὴλ ἐν οὐρανῷ, καὶ μόνῳ σοὶ ἀοίδιμε, μετὰ τὴν μόνην ἀπειρόγαμον, τὸ μόνον ὑπερβολῇ, φοβερὸν μυστήριον, μάκαρ Ἰωσὴφ ἐνεπιστεύθη, τὸν μόνον φθοροποιὸν, ἄρχοντα τοῦ σκότους τροπούμενον.

Ἔμψυχος ναὸς φωτοειδὴς, ὑπάρχων τοῦ ποιήσαντος, ἐπιμελείᾳ θείων πράξεων, ἐκ τοῦ ἁγίου Ναοῦ, τὸν Ναὸν τὸν ἅγιον, οὗ παραλαβεῖν κατηξιώθης, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶ, μάκαρ Ἰωσὴφ ἀειπάρθενον.

Θεοτοκίον.

Λύων τοῦ νοὸς σε προφανῶς, ἐπέστη ὁ ἀόρατος, ἀμφιβολίαν πᾶσαν, λέγων σοι· Μὴ φοβηθῇς Ἰωσὴφ, Μαριὰμ τὴν ἄχραντον, νῦν παραλαβεῖν· γαστρὶ γὰρ φέρει, τὸν φέροντα θείᾳ, τούτου δυναστείᾳ τὰ σύμπαντα.

Ἄλλος. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Τὴν ἄφραστον, τοῦ Θεοῦ Λόγου συγκατάβασιν, νοητοῖς προθεωρήσας, Ἀββακοὺμ ὀφθαλμοῖς, Ἀπὸ Θαιμὰν ἐκραύγαζεν, ἥξει ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Τῇ φάτνῃ σου, τῇ Θεοδόχῳ περιέστησαν, στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, τὸν ὑπὲρ λόγον τόκον σου, τρόμῳ καὶ ἐκπλήξει δοξάζουσαι.

Μετὰ τῶν Μάγων, τὸν Δεσπότην προσκυνήσωμεν, καὶ μετ' Ἀγγέλων καὶ Ποιμένων χορεύσωμεν, Θεοπρεπῶς κραυγάζοντες· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ὁ βασιλεύων, τῶν ἁπάντων Βασιλέων Χριστὸς, κατὰ σάρκα ἐκ σπέρματος Δαυῒδ γεννηθεὶς, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰάκωβον προσήκατο, ἀδελφὸν ὡς ηὐδόκησεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου, Θεὸς Κύριος φανεὶς ἐν σαρκὶ, συνεδόξασε τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι, τῶν Ἀποστόλων πρόκριτε Ἰάκωβε, καὶ Δαυῒδ παμμακάριστε.

Ὠδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Πραότητι λάμπων, σοφὲ Ἰωσὴφ, ἐν τῇ γῇ τῶν πραέων ἐσκήνωσας, Χριστοῦ τοῦ πράου ῥήματι, Πατὴρ ὀνομασθείς· ὃν ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, κρατήσας ἠγιάσθης, καὶ ἰδὼν ἐδοξάσθης, σάρκα βροτείαν περικείμενον.

Ὡς θείαν νεφέλην, τὴν μόνην Ἁγνὴν, ἐν τοῖς κόλποις τὸν Ἥλιον κρύπτουσαν, εἰς Αἴγυπτον μετήγαγες, ἐκ πόλεως Δαυῒδ, τὸ ταύτης λῦσαι σκότος, τῆς εἰδωλομανίας, Ἰωσὴφ μυστηρίου, ὑπὲρ καταλήψιν διάκονε.

Δίκαιος ὑπάρχων, δικαίοις ὁδοῖς, τοῦ δικαίου Δεσπότου πεπόρευσαι, τοῦ κρίναντος δικαίως σε, τοιούτῳ φοβερῷ, παμμάκαρ μυστηρίῳ, πιστῶς καθυπουργήσαι, τῆς ἀῤῥήτου λογείας, δι' ἧς βροτοὶ ἐδικαιώθημεν.

Θεοτοκίον.

Εὑρέθη ὡς ἔφη, Προφήτης Δαυῒδ, ἐν γαστρὶ ἡ Παρθένος χωρήσασα, τὸν φύσει ἀπερί-

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Κεντρική Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

γραπτον, Θεὸν Ἐμμανουήλ· ὅπερ μὴ ἐννοήσας, ὁ Θεῖος ἐδιδάχθη, Ἰωσὴφ ὑπ' Ἀγγέλου, νυκτὶ καθεύδων ὁ ἀοίδιμος.

Ἄλλος. Ὁ ἀνατείλας ἡμῖν.

Ὁ ἀνατείλας ἡμῖν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φέγγος, τῆς σῆς Θεοφανείας, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς, εὐδοκήσας τεχθῆναι, Θεὸς σεσαρκωμένος, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν μνήμην φαιδρύνας, Δαυῒδ καὶ Ἰακώβου, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὃν ὁ Προφήτης Δαυῒδ, ὑετὸν ἐπὶ πόκον, ἐκάλει Θεοπνεύστως, Ἰάκωβος ἐκήρυξεν, Γησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ τὴν τοῦ δούλου μορφὴν, ἐνδυσάμενος Λόγε, ἐκ μήτρας Παναγίας, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀσιγήτως ἡ κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε· Χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε, Ἰησοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ϛ'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ξένῳ τοκετῷ, ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, τοῖς ξένοις ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, τὸν ἀΐδιον, τοῦ Πατρὸς Θεὸν Λόγον λαβὼν, Ἰωσὴφ, τὴν πρὸς Αἴγυπτον παμμάκαρ ξένην κάθοδον, χαίρων, σὺν αὐτῷ πεποίησαι, καθυπείκων τοῖς Θείοις προστάγμασιν.

Ἔξασο Θεῷ, σαρκὶ νηπιάσαντι, σοφὲ Ἰωσὴφ διακονούμενος, ὥσπερ Ἄγγελος· καὶ ἀμέσως πρὸς τούτῳ νυγάσθης σαφῶς, τὰς ἀκτῖνας τὰς ἀΰλως εἰσδεχόμενος, μάκαρ, καὶ φωτοειδέστατος, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ δεικνύμενος, Ὅλος ἐπαφῇ, τῇ Θείᾳ πανεύφημε, καθαγιασθεὶς ψυχῇ καὶ σώματι, μεταβέβηκας, πρὸς ἀΰλους μονὰς ἁγιάζων νυνὶ, τοὺς τελοῦντάς σου τὴν μνήμην Δίκαιε, ὄντως, Γωσὴφ παναγιε, Παναγίας μνηστὴρ Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, παιδίον ἑώρακας, Παρθένου Ἁγνῆς ἀποτικτόμενον, τὸν προτέλειον, καὶ πρὸ πάντων αἰώνων ἐκφύντα Πατρός· καὶ Ἀγγέλων ἀνυμνούντων τοῦτον ἤκουσας, ἔνδον τοῦ σπηλαίου κείμενον, Ἰωσὴφ ἐπὶ φάτνης πανεύφημε.

Ἄλλος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἐβόησαν, παραδόξως τοῦ τόκου σου Κύριε, τὸ φρικῶδες, οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων θεώμενοι· Ἐν ὑψίστοις δόξα, τῷ Θεῷ· ἐπὶ γῆς νῦν γὰρ τίκτεται.

Εὐδόκησας, ἐκ Παρθένου τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος, ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων τεχθεὶς ὡς Θεός· ἵνα τὸν φθαρέντα, ἀναπλάσῃς Ἀδὰμ ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐκάθισας, ἐπὶ θρόνου ὡς ὤμοσας Κύριε, τοῦ Προφήτου, σοῦ Δαυῒδ ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, προελθὼν Ἰακώβῳ δὲ, τῆς Ἐκκλησίας τὸν θρόνον παρέθου Χριστέ.

Ἐπέστησαν, ἐκπληττόμεναι τάξεις οὐράνιαι, ἐν σπηλαίῳ, καὶ τὸν τόκον τὸν ἄχραντον ὕμνησαν, ἀσιγήτως Δόξα, ἐν ὑψίστοις Θεῷ ἀναμέλπουσαι.

Βασιλεὺς μὲν, ὁ Δαυῒδ καὶ Προφήτης θεσπέσιος, καὶ Προπάτωρ, ἀνεδείχθη τῆς Θείας σαρκώσεως· Πρωτεπίσκοπος δὲ, μαθητὴς ὁ Ἰάκωβος δείκνυται.

Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν του ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα δυσώπησον· ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπισταμεθα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαυῒδ πληροῦται ὁ Θεῖος, Ἰωσήφ τε αἴνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει· στέφος γὰρ, τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπορρήτῳ βουλῇ, τίκτεται σαρκὶ ὁ ἄσαρκος· περιγράφεται νῦν σώματι, ὁ ἀπερίγραπτος, καὶ σώζει ἀτρέπτως τὰς ἄμφω οὐσίας· ἀρχὴν λαμβάνει ὁ φύσει ἄναρχος, καὶ μόνος ὑπέρχρονος· ὁρᾶται βρέφος, ὁ ὑπερτέλειος· φέρεται χερσὶν, ὁ φέρων τὰ σύμπαντα. Διὸ τοὺς τούτου συγγενείᾳ σεμνυνομένους, ὡς Θεὸς στέφει τῷ ἑαυτοῦ τοκετῷ· οὓς δοξάζοντες πίστει, ἀσιγήτως ἐκβοῶμεν· Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

ΑΠΟΚΕΡΑΤΩΣΕΙΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν,

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων, Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος τῆς Ἁγίας Παρθένου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ Δαυῒδ τοῦ Προφήτου καὶ Βασιλέως.

Στίχοι.

Τιμῶ Ἰωσὴφ, Μνήστορα τῆς Παρθένου,
Ὡς ἐκλεγέντα φύλακα ταύτης μόνον.

Σὺ τέκτονος παῖς, ἀλλ' ἀδελφὸς Κυρίου,
Τοῦ πάντα τεκτήναντος ἐν λόγῳ, μάκαρ.

Ἐγὼ τί φήσω; μαρτυροῦντος Κυρίου,
Τὸν Δαυῒδ εὗρον, ὡς ἐμαυτοῦ καρδίαν;

Δαυῒδ, ὁ Προφήτης καὶ Βασιλεὺς, ἦν υἱὸς Ἰεσσαί. Τοῦτον ἐδίδαξεν ὁ Προφήτης Νάθαν τὸν νόμον Κυρίου, καὶ προεφήτευσεν ἔτη τεσσαράκοντα. Προέλαβε δὲ τὴν Σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη ἐννακόσια ἐννενήκοντα ἐννέα, καὶ ἦν ἐν Γαβαά· (*) Εἶδε δὲ Νάθαν, ὅτι Δαυῒδ ἐν τῇ Βηρσαβεὲ παραβήσεται· καὶ σπεύδων ἐλθεῖν ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ἐνεποδίσθη ὑπὸ τοῦ Βελίαρ· εὗρε γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν νεκρὸν κείμενον, ἐσφαγμένον γυμνόν· καὶ ἐπέμεινεν ἐκεῖ, θέλων θάψαι τὸν νεκρόν· καὶ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἐπέγνω, ὅτι ἐποίησε τὴν ἁμαρτίαν Δαυῒδ, καὶ ὑπέστρεψε πενθῶν· ὡς δὲ ἀνεῖλε καὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ὁ Δαυῒδ, ἔπεμψε Κύριος τὸν Προφήτην Νάθαν ἐλέγξαι αὐτόν. Πολλὰ δὲ πενθήσας ὁ Δαυῒδ, καὶ πάνυ γηράσας, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ μετὰ τῶν Πατέρων αὐτοῦ. Γίνεται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, ἔνδον τοῦ σεβασμίου Οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Χαλκοπρατείων. Τὰ δὲ περὶ τοῦ Μνήστορος Ἰωσὴφ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, πάντες γινώσκουσι, μαθόντες αὐτὰ ἐκ τῶν ἁγίων Γραφῶν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(*) Τὸ δὲ ἑξῆς περὶ τοῦ Δαυῒδ ἱστορούμενον μέχρι τοῦ, καὶ ὑπέστρεψε πενθῶν, μὴ ἀναφερόμενον ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ, δῆλον ὅτι ἐλήφθη ἐξ Ἀποκρύφων βιβλίων, ἢ ἐκ παραδόσεως τινός.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Προρρήσεων τὸ πέρας, τῶν ἐνθέων Προφητῶν ἑώρακας· ὃν γὰρ ἐκήρυξαν Χριστὸν, ἐλευσόμενον ἐκ Κόρης Ἁγνῆς, ἐψηλάφησας, καὶ βρέφος κατενόησας, ὡς καθαρὸς τὴν ψυχὴν, Χριστοῦ θεράπον.

Ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, Ἰωσὴφ κεκοσμημένος ἔνδοξε, φύλαξ ἀμέμπτου ἀληθοῦς, παρθενίας ἐχρημάτισας, καὶ Πατὴρ τοῦ τικτομένου παιδὸς κέκλησαι, μεγαλυνθεὶς τῇ σεπτῇ προσηγορίᾳ.

Ῥήματι ὁ τεκταίνων, οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, κέκληται τέκτονος Υἱὸς, σοῦ παμμάκαρ ἀξιάγαστε, τοῦ ἀνάρχου σε Πατρὸς ὄντως δοξάσαντος, ὡς ἱερὸν ὑπουργὸν τῶν ὑπὲρ λόγον.

Θεοτοκίον.

Συμβόλοις ἱεροῖς σε, τυπουμένην Ἰωσὴφ ὁ Δίκαιος, θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ, ἐγνωκὼς ῥάβδῳ κληροῦταί σου, τὴν μνησείαν τὴν σεπτὴν, ἐπιμνησθεὶς Ἀαρὼν, τῆς βλαστησάσης ποτὲ ἁγίας Ῥάβδου.

Ἄλλος. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Ἐν Βηθλεὲμ Ποιμένες, τὸν τῆς Παρθένου τόκον, δοξολογοῦντες κατεμήνυον, Σωτῆρα καὶ Κύριον, τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα, ἀνθρώπων σῶσαι γένος.

Τὸν ὑπὲρ λόγον τόκον, τῆς Θεοτόκου Μαρίας, χοροὶ Ἀγγέλων ἐκπληττόμενοι, Ἐν τοῖς ὑψίστοις ἐκραύγαζον, τῷ Θεῷ ἡμῶν δόξα, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Τῶν Χερουβὶμ ἐδείχθης, ὑψηλοτέρα Παρθένε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου βασάσασα, τὸν τούτοις ὀχούμενον· ὃν δυσωποῦσα σῶσαι, ἡμᾶς ἀεὶ μὴ παύσῃ.

Νυμφαγωγὸς μὲν Δαυῒδ, θαλαμηπόλος δὲ θεῖος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ Ἰάκωβος, γενόμενοι ἔλεγον· Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ ἐν Προφήταις Ἄναξ, καὶ Βασιλεῦσι Προφήτης, σὺν Ἰακώβῳ τῷ θεόφρονι, ἡμῖν ἐμελῴδησαν· Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Χριστὲ εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ ἀφλέκτῳ βάτῳ, καὶ δροσοβόλῳ καμίνῳ, σὺ προγραφεῖσα Μήτηρ Ἄχραντε, ἀσπόρως ἐκύησας, σεσαρκωμένον Θεὸν, Ἁγνὴ εὐλογημένη.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λήξουριου
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ὠδὴ ἡ. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τίμιος ὡς ἀληθῶς ὁ θάνατός σου, κατενώπιον ὤφθη Κυρίου, Ἰωσὴφ πανόλβιε· σὺ γὰρ ὅλως ὁσιωθείς, ἀπὸ βρέφους ἱερὸς φύλαξ γεγένησαι, τῆς εὐλογημένης· μεθ' ἧς ἔμελπες· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἅπαντες χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, ὃν περ τρέμουσι Θεὸν καὶ Κτίσην, Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος, παῤῥησίᾳ πανευλαβῶς, περιπτύσσεται ὡς βρέφος καὶ ἀσπάζεται, καὶ φῶς νοητὸν βοῶν κομίζεται· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τέτρωσαι τῷ γλυκυτάτῳ μάκαρ πόθῳ, καὶ ὡς Ἄγγελος τῷ σαρκωθέντι, παρεστὼς προστάξεσι, καθυπείκεις ταῖς Θεϊκαῖς, δι' Ἀγγέλου ἐξ Αἰγύπτου μηνυόμενος, πρὸς γῆν Ἰσραὴλ ἐπανελεύσεσθαι, μετ' αὐτοῦ τοῦ Παιδίου καὶ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ· οἷς συνεπανῆλθες, τὸν Κύριον δοξάζων.

Θεοτοκίον.

Νόμου τὰς σκιὰς εἶδες λυθείσας, τῇ τῆς χάριτος φωτοχυσίᾳ· φωτεινὴν νεφέλην τε, τὴν Παρθένον τὸν νοητὸν, ἀνατέλλουσαν σαρκί, Ἥλιον ἔβλεψας, καὶ ὥσπερ ἀστὴρ πάντας ἐφώτισας, τοὺς βοῶντας σοφὲ Ἰωσὴφ ἑκάστοτε· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν κατεμήνυσαν ἐν Βηθλεὲμ οἱ Ποιμένες, καὶ Ἀστὴρ ἐφανέρωσεν ἐν δούλῃ μορφῇ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν γεννηθέντα Χριστὸν, ὃν προσεκύνυσαν μετὰ δώρων οἱ Μάγοι, καὶ ἐθεολόγησαν τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τὺς αἰῶνας.

Τὸν σαρκωθέντα Χριστὸν, ὃν ἐδοξολόγησαν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ τὰ πολυόμματα ἀπαύστως ἀνυμνεῖ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν σαρκωθέντα Χριστὸν, ὃν προεφήτευσε Δαυὶδ ὁ Θεοπάτωρ, καὶ τοῖς λαοῖς ἐκήρυξεν Ἰάκωβος, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν, ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος Ἁγνὴ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Μυστήριον ξένον.

Ἰσότιμος πάντων, Ἀγγέλων γεγένησαι, Προφητῶν Μαρτύρων τε, μάκαρ καὶ τῶν σοφῶν, Ἀποστόλων συνόμιλος ὄντως· διὸ σὺν αὐτοῖς σε μακαρίζων ἀεὶ, Ἰωσὴφ τὴν ἱεράν σου μνήμην σέβομαι.

Ὡς ἐκ γένους, βασιλικοῦ καταγόμενος, τὴν ἀγνὴν Βασίλισσαν, μέλλησαν Ἰησοῦν Βασιλέα, τίκτειν ἀπορῥήτως, σοφὲ ἐμνηστεύσω ὑπὲρ ἅπαντας, ἐν γῇ προκριθείς, τοὺς γηγενεῖς μακαριώτατε.

Σθενούμενος, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύματος, ἀρεταῖς κεκόσμησαι, μάκαρ, ἐν βαθυτάτῳ τε γήρᾳ, πρὸς τοὺς σοὺς μετέβης, λαμπρῶς, Ἰωσὴφ Πατέρας μέγιστος. Πατὴρ νομισθείς, τοῦ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντος.

Ἡ μνήμη σου, πρὸς εὐφροσύνην τὰ πέρατα, συγκαλεῖ καὶ αἴνεσιν, Λόγου τοῦ σὲ δοξάσαντος μάκαρ· ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ Χριστῷ παρεστὼς, ἀπαύστως πρέσβευε, ἡμᾶς λυτρωθῆναι, πειρασμῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Φυλάττουσαν, τὴν παρθενίαν ἀκήρατον, τὴν Ἁγνὴν ἐφύλαξας, Λόγος ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, φυλάξας Παρθένον αὐτὴν, μετὰ γέννησιν ἀπόῤῥητον· μεθ' ἧς Θεοφόρε Ἰωσὴφ ἡμῶν μνημόνευε.

Ἄλλος. Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει.

Τὸν ἀῤῥήτως πρὸ αἰώνων, φύντα Λόγον καὶ Υἱὸν ἐκ Πατρὸς, τὸν αὐτὸν ἐπ' ἐσχάτων σαρκὶ, σήμερον Παρθένος ἐκύησεν· ὃν ὑμνοῦσι Ποιμένες, Ἀγγέλων βοώντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸν Ἀστέρα οἱ Μάγοι ἰδόντες τρόπῳ ξένῳ, τούτῳ παρείποντο, τὸν τεχθέντα ἐπιζητοῦντες· ὃν εὑρόντες δώροις ἐτίμησαν, χρυσῷ καὶ λιβάνῳ, καὶ σμύρνῃ βοῶντες· Δόξα ἐν ὑψίστοις τῷ τεχθέντι Θεῷ.

Βηθλεὲμ νῦν εὐφραίνου, Πόλις γενομένη τοῦ Νέου Δαυὶδ· καὶ Σιὼν ἐπαγάλλου, τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ ἀκρόπολις, κοινὴν εὐφροσύνην τοῦ Παμβασιλέως, καὶ τῶν αὐτῷ θεραπόντων νῦν δεξάμεναι.

Τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου Θεῷ, πᾶσα ἡ Κτίσις τρόμῳ ὑπούργησεν· οὐρανοὶ μὲν τὸν

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ἀστέρα, ἡ γῆ τὴν φάτνην, ὄρος τὸ σπήλαιον, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, Ποιμένες τὸ θαῦμα, Ἄγγελοι τὸν ὕμνον αὐτῷ προσφέροντες.

Βασιλεὺς ἐκ Ποιμένων, πάλαι μὲν Δαυῒδ ἐχρημάτισεν· ἐκ φυλῆς δὲ Ἰούδα, σὺ τῆς βασιλίδος Ἰάκωβε, Ποιμὴν ἀνεδείχθης, τῆς τοῦ σαρκωθέντος ποίμνης, Ἀμνοῦ τοῦ ὑψίστου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, σὲ Θεοκυῆτορ δοξάζουσι, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, σὲ ἀκαταπαύστως ἐν ὕμνοις τιμᾷ· σὺ γὰρ τῷ θείῳ τόκῳ, βροτοὺς οὐρανίοις ἥνωσας· ὅθεν σὲ γεραίρομεν.

Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν, τῷ κλεινῷ θεαδέλφῳ, Δαυῒδ τὸν θεοπάτορα, Ἰωσήφ τε τὸν θεῖον, τῆς Θεοτόκου Μνήστορα· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῇ θείᾳ, γεννήσει καθυπέργησαν, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, θεοπρεπῶς, μετ' Ἀγγέλων, Μάγων τε καὶ Ποιμένων, αὐτῷ τὸν ὕμνον ᾄδοντες, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. Εἶτα τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

Εὐφραίνεσθε Δίκαιοι· οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε· σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος· Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι τῷ Δεσπότῃ, δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀνατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώην κατάραν τῆς Εὔας· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός, βαστάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεῖσαν Παρθένον· Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ᾗ Χριστὸς οἰκήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κράζοντες· Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὤμοσε πατὴρ εὐδόκησεν· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Ἀστὴρ μηνύει· Μάγοι προσκυνοῦσι· Ποιμένες θαυμάζουσι· καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Αἷμα, καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, τέρατα γῆς, ἃ προεῖδεν Ἰωήλ· αἷμα, τὴν Σάρκωσιν· πῦρ, τὴν Θεότητα· ἀτμίδα δὲ καπνοῦ, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπελθὸν τῇ Παρθένῳ, καὶ κόσμον εὐωδιάσαν. Μέγα τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς διατέτακται.

ΤΗ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ, Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, αὐταδέλφου Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐὰν τύχῃ τῇ κζ'. τοῦ παρόντος μηνὸς ἡ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ, τὸ Κάθισμα ὅλον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Πατέρων γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου γ'. Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, τὸ ά. τοῦ Ἤχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Χορεύουσιν Ἄγγελοι. Ἀπολυτ. τὸ Ἀναστάσιμον· τῶν Πατέρων. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, καὶ τὸ, Ἄξιον ἐστί, Τροπάρ. Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ — Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Ἑορτῆς· τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ὀκτωήχου. Κανὼν ὁ Ἀναξάσιμος καὶ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα, Πατρὸς ὡς ἀληθῶς. Δόξα, τοῦ Ἁγ. Στεφάνου, Ἀπόστολε Χριστοῦ. Καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

φ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων, κτλ. Ἐξαποστειλάριον Ἀναβάσιμον, τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγ. Στεφάνου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναβάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἁγ. Στεφάνου δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Αἷμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς· εἰδὲ μή, Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοί. Ἀπόστολος, Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εὐαγγέλιον, Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων. Κοινωνικὸν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἡ κζ'. τοῦ παρόντος μηνὸς, ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων ψάλλεται, καθὼς ἐστιν ἐφεξῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς Ἄγγελος ὤφθης Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἔνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς βλέπουσι· δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας, οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγέντων, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοι γεγόνασιν· ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἑστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον Στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ· οὗ πλησίον, ὡς καλλινίκος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Ἐν σημείοις καὶ τέρασιν, ἁπαξαπάντων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσβεσας τὸ συνέδριον· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσηύχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος· οὗ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ Πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου, ὅμοια.

Ἐνιτείας τοῖς τραύμασι, προσετέθησοι τραύματα, ἐξορίας Ὅσιε, χαλεπότητι, τοῦ παρανόμως διέποντος, τὸν θρόνον τὸν ἔννομον, καὶ συγχέοντος δεινῶς, τοὺς θεσμοὺς τοὺς τῆς πίστεως, καὶ τὴν ἄχραντον, τοῦ Σωτῆρος Εἰκόνα καθελόντος· ὃν τῇ χάριτι τῇ θείᾳ, Χριστοῦ θεράπον κατήσχυνας.

Οὐ φρουρά σε οὐ στένωσις, οὐδὲ σκότος ἀνήμερον, οὐ πληγαὶ καὶ μάστιγες, περιέσχυσαν, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, χωρίσαι Θεόδωρε· οὐδὲ νόσος χαλεπὴ, καὶ μακρὰ καὶ δυσφόρητος· ὐδὲ ἔνδεια, τῆς τροφῆς θεορρῆμον· ἀλλ' ἀτρέπτως, ἐκαρτέρησας προβλέπων, τὴν τῶν σῶν πόνων ἀντίδοσιν.

Ἀντὶ θλίψεως ἄνεσιν, ἀντὶ πόνων ἀπόλαυσιν, ἀντὶ σκότους ἔλλαμψιν, σοὶ δεδώρηται, ὁ Ἀθλοθέτης ὁ δίκαιος· ἀντὶ δὲ θεσπέσιε, τῆς ἐν ὄψει σε γραφῆς, ζωῆς βίβλῳ ἐγγέγραψαι· Ἐκκλησία δὲ, πρωτοτόκων ἐτάγης, ἐν ὑψίστοις, καὶ Ἀγγέλων πανηγύρει, περιχαρῶς προσελήλυθας.

Δόξα, τοῦ Πρωτομάρτυρος,

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ τοῦ παντὸς, τεχθέντι ἐπὶ γῆς, Στέφανος ὑπέρλαμπρος προσφέρεται, ὐκ ἐκ λίθων τιμίων κατεσκευασμένος, ἀλλ' ἐξ οἰκείων αἱμάτων διηνθισμένος. Ἀλλ' ὦ φιλομάρτυρες δεῦτε, τὰ τῶν ἀσμάτων ἄνθη δρεψάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀναδησώμεθα, καὶ τοῖς ὕμνοις ἀναμέλποντες, εἴπωμεν· Ὁ σοφίᾳ καταγλαϊσθεὶς, καὶ χάριτι τὴν ψυχὴν, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αἴτησαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! Παρθένος τίκτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται· ὁ Λόγος σαρκοῦται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων ἐξανατείλαντα, καὶ ὡς Υἱὸν ἐν κόλπῳ, Πατρικῷ ἀεὶ ὄντα, αὖθις δ' ἐπ' ἐσχάτων, ἀγκάλαις Μητρὸς, ὡς ἐν θρόνῳ καθήμενον, καὶ ὑπ' Ἀγγέλων, Ποιμένων, Μάγων τε νῦν, προσκυνούμενον ὑμνήσωμεν. Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ἐν Βηθλεὲμ συνελθόντες, πιστοὶ κατίδωμεν, τὸν τῶν ἁπάντων Κτίστην, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· καὶ τοὺς ἐκ Χαλδαίων δῶρον καλὸν, προσκομίζοντας τρίψυλον, ὡς Βασιλεῖ, ὡς Θεῷ τε καὶ δι' ἡμᾶς, τριημέρῳ ἐσομένῳ νεκρῷ.

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθης, ὑπὸ τὸ σπήλαιον· καὶ στρατιαὶ Ἀγγέλων, ἐπιστᾶσαι ἐβόων· Δόξα ἐν ὑψίστοις σοὶ τῷ Θεῷ, τῷ τεχθέντι ἐν δούλου μορφῇ, καὶ ἀναπλάσαντι κόσμον ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς Παρθένου καὶ ἀνάνδρου Μητρός.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου,
Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις Στέφανε μακάριε· τῶν Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, ἡ δόξα τῶν Δικαίων. Τὸς τὴν σεπτήν σου ἑορτάζοντας μνήμην αἴτησαι, ὡς παρισάμενος τῷ Θρόνῳ, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, τῶν πταισμάτων ἵλασμὸν λαβεῖν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν ὑρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη, τῶν εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου,
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον διάδημα, ἐξέφθη σὴ κορυφὴ, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα, τὸ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεί, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα τοῦ Ὁσίου.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ά.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ὁ θρόνῳ πυριμόρφῳ, ἐν ὑψίζοις καθήμενος, σὺν Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ, καὶ τῷ Θείῳ σου Πνεύματι, εὐδόκησας τεχθῆναι ἐν σαρκὶ, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου Ἰησοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ἁγίασε, τοῖς ἐκ Περσίδος Μάγοις καθυπέδειξε. Δόξα τῇ παναγάθῳ σου βουλῇ· δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου· δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς ἄκρᾳ συγκαταβάσει σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου,
Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τοῦ Πνεύματος πηγὴν, ἐν τῇ καρδίᾳ μυστικῶς, κεκτημένος τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς ἀληθῶς, τῶν Ἰουδαίων ἀπήλεγξε τὴν αὐθάδειαν· καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἀναβλαστήσαντα, τῷ τῆς σοφίας καὶ χάριτος πληρώματι, πεπληρωμένος ὁ ἔνδοξος. Ἀλλ' ὦ τρισμάκαρ, τοὺς σὲ τιμῶντας, σῶζε ταῖς σαῖς πρεσβείαις.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ὁ ἀχώρητος παντὶ, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε, καὶ ὡς ηὐδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἑκών· καὶ γέγονεν ὁ ὢν, ὃ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλῶς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ὁ Κανὼν τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. ά. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Δεῦτε Στέφανον ὕμνοις, τὸν Πρωτομάρτυρα, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐνδόξως στεφανώσωμεν· καὶ θείᾳ στεφόμενοι, τοῦ Στεφάνου χάριτι, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄσωμεν.

Φέρων τοῦ Διδασκάλου, τὸ πρᾶον φρόνημα, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀγάπης, ὑψοποιὸν ταπείνωσιν, ἀξίως ὁ Στέφανος, Διακόνων πρόκριτος, καὶ προστάτης χηρῶν γεγένηται.

Σὺ πρὸς ἐπικουρίαν, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, ἐπαξίως ἐκλήθης· καὶ ὡς πιστὸς Διάκονος, φερώνυμε Στέφανε, χρηματίσας ἔνθα Χριστὸς, δι' αἵματος μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μὲν ὑπὲρ ἀνθρώπων, Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου φορέσας, ὡς βρέφος ἐσπαργάνωσαι· ὁ σὸς δὲ χωννύμενος, Πρωτομάρτυς λίθων βολαῖς, τὸν ἄνθρωπον ἀποδύεται.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημοτική Βιβλιοθήκη Λιβαδειάς
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ε"τερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς σοὺς, ἀδελφὲ, γνησίους πλέκω κρότους.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τὸν τίτλον τῆς σῆς τιμίας ὄψεως, ἰδόντα παραχωρεῖ, τὰ Χερουβὶμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· ἡ φλογίνη ῥομφαία δὲ, πανευλαβῶς τὰ νῶτά σοι, δίδωσι πάνσοφε Θεόδωρε.

Ὁ τίτλος τῇ κορυφῇ ἐπέκειτο, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἐγγεγραμμένος ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ· ὁ σὸς τίτλος δὲ πάνσοφε, ὄψει τῇ σῇ κεκόλαπται, κεχαραγμένος εὐπρεπέστατα.

Τ"ψώθη ἐπὶ Σταυροῦ μὲν Κύριος, καὶ διενύγη πλευράν· σὺ δὲ ταθεὶς ἐν σκάμνῳ καρτερῶς, τὰς κεντήσεις ὑπέμεινας, ὡς περ κριὸς ἐπίσημος, Ἱερομύστα σφραγιζόμενος.

Σοφίᾳ παντοδαπεῖ κοσμούμενος, Πάτερ Θεόδωρε, τὸν πρωτοστάτην ἤλεγξας σαφῶς, τῆς κακίστης αἱρέσεως· ὑπομονῇ τῶν ἔργων δὲ, τούτου τὰς φρένας κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, δοχεῖον Πάναγνε, Θεογεννῆτορ μόνη τῶν πιστῶν, Σωτηρία καὶ ὕμνησις· σὺ γὰρ ἡμῖν γεγέννηκας, τὴν πάντων Θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Νομίμως ὡς Χριστοῦ στρατιώτης ὁ Στέφανος, πρὸς τοὺς Θεοκτόνους παραταξάμενος, τὸ ἀκαταγώνιστον αὐτοῦ, σθένος ἐνδεδυμένος, τῶν παρανόμων ἐθριάμβευσεν, ἅπασαν τὴν βλαίσφημον αἵρεσιν.

Τῷ ζήλῳ τῆς Χριστοῦ πυρωθεὶς ἀγαπήσεως, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, πίστεως καὶ Πνεύματος πλησθεὶς, Θεῖε ὁ Πρωτομάρτυς, τῶν Ἁλιέων ἐβεβαίωσε, πᾶσι τὸ Θεόκριτον κήρυγμα.

Ὡς κήρυξ τῆς νεκρυμμένης ὄντως καὶ Θείας ζωῆς, τῆς παρὼσης ὡς περ ἐπιλαθόμενος, ἔργῳ διαδείκνυσι σαφῶς, πᾶσιν ὁ Πρωτομάρτυς, τροπαιοφόρον τὴν ἀλήθειαν, ἄριστα προκρίνας τὸν θάνατον.

Θεοτοκίον.

Τοῦ βίου δι' ἡμᾶς ὁ Δεσπότης τὸ σπήλαιον, ὑπεισῆλθε τρόπῳ συγκαταβάσεως· ὁ δὲ τῶν Μαρτύρων ἀρχηγὸς, Στέφανος τὴν σπιλάδα, τὴν ἀνθρωπίνην ὑπεξέρχεται, πόθῳ τοῦ Δεσπότου βαλλόμενος.

"Αλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐκ ἔχων ὅ, τι ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις ἀντειπεῖν Ὅσιε, ἐπ' αἰκισμοὺς στρέφεται, ὁ βαρβαρικῆς βίας ἔμπλεως.

Υ"πέστης καρτερικῶς, τὰς ἐπὶ νῶτον καὶ στηθῶν μάστιγας, διὰ Χριστὸν Θεόπνευστε, καὶ τὰ ἐπὶ κόρρης ῥαπίσματα.

Σοφίᾳ πνευματικῇ, καὶ προθυμίᾳ λογισμοῦ ἠσχυνας, τὸν δυσσεβῆ Λέοντα, τοῖς ἱερωτάτοις σου δόγμασιν.

Ἀθραύστοις ὑπομοναῖς, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἔθραυσας, τὴν μανικὴν Ὅσιε, βδέλλαν τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Δαυῒδ καθὰ κιβωτὸν, ἐν Βηθλεὲμ προφητικοῖς ὅμμασι, Μήτηρ Θεοῦ βλέπει σε, βρέφος τὸν ὑπέρθεον φέρουσαν. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Καθισμα, Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Διακόνων ὁ πρῶτος, Πρωτόαθλε σοφὲ, τῶν Μαρτύρων ἀκρότης, ὁ κόσμου τὰ πέρατα, ἁγιάσας τοῖς ἄθλοις σου, καὶ τοῖς θαύμασι, ψυχὰς ἀνθρώπων λαμπρύνας, τοὺς τιμῶντάς σε, ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πανεύφημε Στέφανε.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ.

Στόμα πέφηνας τῆς παῤῥησίας, θράσος τύραννον μεγαλοφρόνως, καταισχύνας καρτερίᾳ τῶν ἄθλων σου· ἐκκεντηθεὶς γὰρ τὰς ὄψεις Θεόδωρε, διὰ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα τὴν πάνσεπτον, ἐβεβαίωσας, τιμᾷν καὶ δοξάζειν ἅπαντας, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν ὡραιότητα.

Θαῦμα παράδοξον, γέγονε σήμερον· ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν τῷ σπηλαίῳ σαρκὶ, ὤφθη ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, καθὼς αὐτὸς ἐπίσταται. Μάγοι μετὰ δώρων δὲ, ὡς Βασιλεῖ προσεκύνησαν. Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων τε, ἐδοξολόγουν αὐτόν· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Ὠδὴ δ'. Τὴν Θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν.

Κατήγορος κριτής τε καὶ ἄδικος, ὁ βροτοκτόνος καὶ πατὴρ, τοῦ ψεύδους Στέφανε

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λουτρίου
Μούσειο Τυπάλδων Ιακωβάτων

δείκνυται· ἀλλ' ἑαυτὸν ἀνατρέπει, τοὺς βρόχους καθ' αὑτοῦ τεκτηναίμενος.

Ὁ μέγας τῆς ἀθλήσεως πρόβολος, ἀντ' οὐδενὸς τοῦ δυσμενοῦς, τυράννου κρίνας τὴν ἔφοδον, καταπαλαίει ἀνδρείως, ἐντέχνως ὑποβὰς τὸν ἀντίπαλον.

Ὡς πρῶτος τῶν Μαρτύρων ὁ Στέφανος, ὁδοποιήσας, ἐν ἡμῖν τοῦ μαρτυρίου τὴν εἴσοδον, στεφανηφόρος χορεύει, τῷ στέφει τῶν Μαρτύρων στεφόμενος. Θεοτοκίον.

Ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου ὡς Ἥλιος, συνανατέλλουσαν Χριστέ, ὡς Ἑωσφόρον τὴν ἔνδοξον, τοῦ Πρωτομάρτυρος μνήμην, τῇ σῇ καταγλαΐζεις φαιδρότητι.

Ἄλλος. Ἐπαρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία.

Ἐφηπλωμένος σανίδι κατεκεντήθης, ὡς προσκυνῶν Θεόδωρε, Χριστοῦ τὴν Εἰκόνα, καὶ τῆς Θεομήτορος, θρᾳκὸς ἀγριότητι, καὶ βαρβαρικῇ ἰταμότητι.

Λειτουργήσας ἐκ νεότητος τῷ Δεσπότῃ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνένδοτον, τὴν ἔφεσιν ἔχων, μάκαρ δι' ἀσκήσεως, Μαρτύρων ἐν αἵματι, αὖθις ἐκοσμήθης φαιδρότατα.

Φαεινότατος ὡς ἥλιος Θεοφόρε, ἀνατολῆς ἐξώρμησας, ἀκτῖνας ἐκπέμπων, τῆς ὁμολογίας σου, καὶ τῆς μεγαλόφρονος, καὶ γενναιοτάτης ἐνστάσεως. Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος Θεὸς Λόγος, ἐν Βηθλεὲμ ὡς εὔσπλαγχνος, ἐξ ἀπειρογάμου, Πάναγνε κοιλίας σου· ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, σῶσαι τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ἔλαμψεν ὡς Ἄγγελος, ὁ Πρωτομάρτυς σου, τῶν οὐρανίων Χριστὲ ἀψίδων, γεγονὼς ὑπέρτερος, καὶ δόξης ἀῤῥήτου, ἐμφορηθεὶς φιλάνθρωπε.

Ὡς ἀκαταγώνιστος, τοῦ Πρωτομάρτυρος, τοῦ θείου ζήλου ἡ παῤῥησία· καὶ γὰρ μέχρις αἵματος, πρὸς τοὺς θεοκτόνους, ἀνδρείως παρεταξατο.

Θεηγόρου στόματος, νιφάσιν ἔβαλε, τοὺς μιαιφόνους ὁ Πρωτομάρτυς· ὑπ' αὐτῶν ἀπείροις δὲ, τῶν λίθων νιφάσιν, ὡς νικητὴς ἐστέφετο. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐπιδημήσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, ὁ Πρωτομάρτυς ἐν ἀκινήτῳ, τοῦ Πατρὸς Θεότητι, ἐσῶτα καὶ δόξῃ, ἐν ὑρανοῖς τεθέαται.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Γῆν ξένην κατοικῶν, ξενιτείας ἐπ' ἄλγεσιν, ἀλγήματα ἐξορίας, καὶ φρουρὰς ὠμοτάτας, ὑπέστης καρτερόψυχε.

Νῦν χαίρεις ἀληθῶς, νικηφόρον στεφάνωμα, δεξάμενος ἐν ἡμέρᾳ, τῇ φαιδρᾷ καὶ φωσφόρῳ, τοῦ Θείου Πρωτομάρτυρος.

Ἦν ἔσχες ἐκ παιδὸς, εὐσεβείας ὑπόθεσιν, ἐτήρησας μέχρι τέλους, ἀπερίτρεπτος μείνας, ἀήττητε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Ὁ κλεινὸς ταξίαρχος, τῶν Μαρτύρων, Στέφανος πιστοὶ, τοὺς θεσμοὺς τῆς φύσεως τῇ χάριτι, ἐκβεβηκὼς, τῇ θείᾳ δόξῃ αὐγάζεται.

Μιμητὴς παναρίστου, χρηματίσας, Δέσποτα Χριστὲ, τοῦ τιμίου πάθους σου ὁ Στέφανος, τοὺς φονευτὰς, δι' εὐλογίας ἀμύνεται.

Μιαιφόνου πράξεως, ἀμετόχους, φύλαττε Χριστὲ, καὶ τοῦ Πρωτομάρτυρος ἀξίωσον, τοὺς ὑμνητὰς, τῆς κληρουχίας ὡς εὔσπλαγχνος. Θεοτοκίον.

Παγκοσμίου γέγονε, σωτηρίας, Δέσποτα Χριστὲ, ἀπαρχὴ ὁ τόκος σου, καὶ Μάρτυσι, θεοπρεποῦς, ὁμολογίας ὑπόθεσις.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἰδρῶτι, τῶν ἀγώνων εἰσέτι σταζόμενος, Ἀγωνοθέτῃ παρέστης, τῷ δικαίᾳ κρίσει πᾶσαν τὴν κτίσιν, κυβερνῶντι, Θεοφόρε παμμάκαρ Θεόδωρε.

Οὐδέν σε, τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, οὐκ αἰκιζόμενον σῶμα, οὐ θανάτου ψῆφος ἀπειλουμένη, οὐ ζημία, τῶν προσόντων θεόφρον Θεόδωρε.

Υἱὸς ὢν, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας Θεόδωρε, πλήρης φωτὸς μετετέθης, πρὸς τὸ φῶς τὸ θεῖον αὐξανομένης, τῆς ἡμέρας, καὶ νυκτὸς μειουμένης θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος, ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ ποιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ἐκ τῆς γαστρός σου Λόγος προέρχεται.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβατών

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ » Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύ- » θρου κεκαθαρμένη, τῷ δί οἴκτον, ἐκ τῆς » πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τοῦ Πρωτομάρτυρος,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθὲς μὲν γὰρ, ὁ Βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη· σήμερον δὲ, ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται· δι' αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ Πρωτομάρτυς, καὶ Θεῖος Στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἀστὴρ φαεινὸς σήμερον συνεξέλαμψε, τῇ γεννήσει Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀσυλήπτων, φωτίζων τὰ πέρατα ἅπαντα· τῶν Ἰουδαίων μόνον ἠμαύρωσε τὴν πᾶσαν δυσσέβειαν, σοφίας λόγοις τούτους διελέγξας, ἀπὸ τῶν Γραφῶν διαλεγόμενος· καὶ πείθων τούτους, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Ἰησοῦν, Υἱὸν αὐτὸν εἶναι Θεοῦ, κατήσχυνε τούτων τὴν ἀσεβῆ κακουργίαν, ὁ Πρωτομάρτυς, καὶ Θεῖος Στέφανος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου, Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων.

Στίχοι.

Λόγων στεφάνοις, οἷα τιμίοις λίθοις,
Στέφω Στέφανον, ὃν προέστεψαν λίθοι.

Εἰκαίδι καίνεος Στέφανον μόρος ἑβδόμῃ εἵλεν.

Οὗτος, ζητήσεως γενομένης ποτὲ μεταξὺ Ἰουδαίων, καὶ Σαδδουκαίων, καὶ Φαρισαίων, καὶ Ἑλλήνων, περὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν μὲν λεγόντων, ὅτι Προφήτης ἐστὶ, τῶν δὲ, ὅτι πλάνος, τῶν δὲ, ὅτι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, στὰς ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου ὁ Στέφανος, εὐηγγελίσατο πᾶσι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, εἰπών· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἵνα τί ἐπληθύνθησαν ὑμῶν αἱ κακίαι, καὶ συγκέχυται πᾶσα Ἱερουσαλήμ; Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἐδίστασεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ κλίνας οὐρανοὺς, καὶ καταβὰς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου ἁγίας καὶ καθαρᾶς, καὶ ἐκλελεγμένης πρὸ καταβολῆς κόσμου. Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασε· τυφλοὺς γὰρ ἐποίησεν ἀναβλέψαι, λεπροὺς ἐκαθάρισε, καὶ τοὺς δαίμονας ἀπήλασεν.

Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς· οὐκ ἴσχυον γὰρ ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ Πνεύματι, ᾧ ἐλάλει. Καὶ εἰσελθόντες, ὑπέβαλον ἄνδρας τινὰς λέγοντας· Ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα κατὰ τοῦ τόπου τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Νόμου, καὶ τὰ λοιπὰ καταλέξαντες, καθὼς ἐν ταῖς ἱεραῖς Πράξεσιν ἐμφέρεται τῶν Ἀποστόλων. Ἀτενίσαντες δὲ, καὶ ἰδόντες πάντες τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ὡσεὶ πρόσωπον Ἀγγέλου, καὶ τὴν αἰσχύνην τῆς ἥττης μὴ φέροντες, λιθοβολήσαντες ἀναιροῦσιν ὑπερευχόμενον, καὶ λέγοντα· Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην.

Ἐπεὶ δὲ ἐξαίρετον πτῶμα, διὰ τῆς νομισθείσης αὐτῷ πτώσεως, ὁ Θεῖος Πρωτομάρτυς τὸν ἀντίπαλον καταβαλὼν, τὸν γλυκὺν ὕπνον ἀνεπαύσατο, συγκομίζεται τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο σκήνωμα ὑπὸ ἀνδρῶν εὐλαβῶν, ἐν γλωσσοκόμῳ Περσέας, (εἶδος δὲ τοῦτο φυτοῦ·) οἳ καὶ κατασφαλισάμενοι, ἐκ πλαγίων αὐτὸ κατέθεντο τοῦ Ναοῦ. Ὁ δὲ Νομοδιδάσκαλος Γαμαλιὴλ, καὶ ὁ τούτου υἱὸς Ἀβελβοῦς, πιστεύσαντες εἰς Χριστὸν, ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἐβαπτίσθησαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι πλησίον Κωνσταντιανῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, ἀδελφοῦ Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχ. Αὐχεῖν ἔχει τι καὶ Θεόδωρος μέγα,
Ἐκ γῆς ἀπαίρων· ὡς μέγα στίζις θέας!

Οὗτος ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, ἅμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Θεοφάνει, ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως, ὑπὲρ τῶν σεπτῶν καὶ Ἁγίων Εἰκόνων μεγάλως ἐπαῤῥησιάσαντο· ὑφ' οὗ καὶ τὰς ὄψεις κατεγράφησαν, καὶ εἰς ἐξορίαν παρεπέμφθησαν. Οὗτοι οὖν ἐν τοῖς μετώποις ἐγράφησαν, προστάξει Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως τοῦ Εἰκονομάχου, δι' ἰάμβων στίχων· καὶ παραπεμφθέντες ἐν τῇ ἐξορίᾳ, πρὸς Κύριον ὁ μέγας

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ἀριστεὺς Θεόδωρος ἐξεδήμησε. Λέγεται δὲ γέροντα τινὰ, ἐπιστάντα τῇ αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημίᾳ, Ἀγγελικῶν ἐπακοῦσαι ᾠδῶν, καὶ αὐτὸν ἕνα τῶν ᾀδόντων γενέσθαι. Ἦσαν δὲ καὶ οἱ ἰάμβων γραφέντες τῷ προσώπῳ στίχοι, ἔχοντες οὕτως·

Στίχοι Ἰαμβικοὶ, γραφέντες τῷ προσώπῳ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, καὶ Ἀδελφοῦ αὐτοῦ Θεοφάνους, παρὰ Θεοφίλου Βασιλέως, ἐν σιδήρῳ πυρωθέντι.

Πάντων ποθούντων προστρέχειν πρὸς τὴν πόλιν,
Ὅπου πάναγνοι τοῦ Θεοῦ Λόγου πόδες
Ἔστησαν, εἰς σύστασιν τῆς οἰκουμένης,
Ὤφθησαν οὗτοι τῷ σεβασμίῳ τόπῳ,
Σκεύη πονηρὰ δεισιδαίμονος πλάνης.
Ἐκεῖσε πολλὰ λοιπὸν ἐξ ἀπιστίας,
Πράξαντες δεινὰ αἰσχρὰ δυσσεβοφρόνως,
Ἐκεῖθεν ἠλάθησαν, ὡς ἀποστάται.
Πρὸς τὴν πόλιν δὲ τοῦ κράτους πεφευγότες,
Οὐκ ἐξαφῆκαν τὰς ἀθέσμους μωρίας.
Ὅθεν γραφέντες, ὡς κακοῦργοι, τὴν θέαν,
Κατακρίνονται καὶ διώκονται πάλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτος ὑπῆρχε τῆς αὐτῆς πόλεως γέννημα καὶ θρέμμα, ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ εὐσεβεστάτου Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου. Ἐγένετο δὲ, διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ εὐλάβειαν, Πρεσβύτερος τῆς Ἁγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας, εἶτα Σύγγελος καὶ Σκευοφύλαξ· τοῦ δὲ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τελευτήσαντος, ἐκβιασθεὶς ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἁπάσης, καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ μᾶλλον ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τοὺς οἴακας τῆς Ἐκκλησίας ἐγχειρίζεται. Καὶ καλῶς αὐτὴν κυβερνήσας ἔτη δύω καὶ μῆνας τρεῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τὴν δὲ μνήμην αὐτοῦ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἑορτάζει ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μαυρικίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑβδομήκοντα Μαρτύρων.

Οὗτος ὑπῆρχε σὺν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανοῦ. Διερχομένου οὖν αὐτοῦ ἐκ τῆς Ἀπαμέων πόλεως, διεβλήθησαν αὐτῷ οἱ Ἅγιοι οὗτοι· οἳ καὶ παραστάντες, καὶ χριστιανοὺς ἑαυτοὺς εἶναι φάμενοι, ἀφαιροῦνται τὰς ζώνας, καὶ τῇ φρουρᾷ ἐγκλείονται· καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν προσκληθέντες, ἐρωτῶνται. Ὡς δὲ ἔμενον ἀκαμπεῖς, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ ἐπὶ πυρᾶς ῥίπτονται· εἶτα ξύλοις ἀναρτηθέντες, ξέονται τὰς πλευράς. Βουλόμενος δὲ ὁ Μαξιμιανὸς περισσοτέρως λυπῆσαι τὸν Ἅγιον Μαυρίκιον, Φωτεινὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι προσάττει· ἐπεὶ δὲ εἶδεν αὐτοὺς ἀκλινῆ τὴν πίστιν τηροῦντας, καὶ μὴ πειθαρχοῦντας, πέμπει αὐτοὺς ἐν τόπῳ ἀλσώδει, μέσον δύω ποταμῶν καὶ λίμνης κειμένῳ, σφηκῶν τε καὶ μυιῶν καὶ κωνώπων καὶ σκνιπῶν ὑπάρχοντι ἀναμέστῳ· οἵ τινες ὑπὸ τούτων κατακεντούμενοι, ἐτελειώθησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὡς ποικίλοις ἄνθεσι, καὶ ὡραίοις Στέφανε, τοῖς λίθοις κοσμούμενος, σαυτὸν προσενήνοχας, Χριστῷ τῷ ζωοδότῃ, μελῳδῶν· Εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ἀκαταγώνιστος, ἡ τοῦ Σαύλου ἔνστασις, πορθοῦντος τὸ πρότερον, Χριστοῦ τοὺς θεράποντας, προσάγοντός τε ἔθνη, τῷ Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς ὀδόντας βρύχοντες, φονικῶς οἱ ἄνομοι, ὡς θῆρες ἁρπάσαντες, ἀνῄρουν τὸν Στέφανον, ἐνθέως μελῳδοῦντα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐπαρθεὶς τῷ Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ Στέφανε, ἀῤῥήτως τεθέασαι, Υἱὸν σὺν Γεννήτορι, κραυγάζων τῇ Τριάδι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῷ ἀνατείλαντι, ἐκ Παρθένου θείας ἀγνῆς, προσήνεκται ἔμψυχος, ὡς Βασιλεῖ Στέφανος, ἐνθέως μελῳδῶν σοι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πεπυρσευμένος, τῷ ὀρθοδόξῳ ζήλῳ πάνσοφε, πλάνην μιαρᾶς αἱρέσεως καὶ δεινῆς, θαρσαλέως ἐξηκόντισας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Λόγον σοφίας, λόγον δογμάτων, λόγον γνώσεως, λόγον διδαγμάτων, Πάτερ πανευσεβῶν, Θεὸς Λόγος σοι δεδώρηται, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου βοῶντι καὶ Κύριος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἐξανατείλας, ἐκ τῆς Ἑῴας ὥσπερ ἥλιος, αἴγλην εὐσεβείας ἔσπειρας ἐπὶ γῆς, τῆς Εἰκόνος τὴν προσκύνησιν, Χριστοῦ φωτίζουσαν, καὶ διδάσκουσαν Πάτερ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Κεκοσμημένη, δεδοξασμένη ὑπερλάμπουσα, φέγγει Παρθενίας Μήτηρ Θεοῦ, μετὰ σώματος ἐγέννησας, καὶ ἐσπαργάνωσας, τὸν ὁμίχλῃ τὴν γῆν σπαργανώσαντα.

Ὠδὴ ἡ. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Δεῦτε νοητῶς, τῇ τοῦ Στεφάνου δόξῃ, λαμπόμενοι μέλψωμεν, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤφθη σοι Χριστὸς, ἐν τῇ Πατρῴᾳ δόξῃ, τῶν ἄθλων μηνύων σοι, σαφῶς τὰ ἔπαθλα· ὅθεν ἐβόας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ ὡς νικητῇ, τῆς παρανόμου πλάνης, ἀθλήσεως στέφανος, ἐπλάκη Στέφανε· ὅθεν ἐβόας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔπλεξεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Δεσπότου τόκος, χορείαν ἡ μνήμη τε, τοῦ Πρωτομάρτυρος· ὅθεν ἀπαύστως, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡς λέων παμμάκαρ πεποιθὼς, ψυχῆς ῥᾳδιότητι, οὐκ ἐδειλίασας, τὸν τῆς αἱρέσεως πρόβολον, τῆς μανίας τὸν ἐπώνυμον· ὃν καταπτήξας τοῖς λαοῖς, χαίρων ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κοσμήσας ἀνδρείᾳ τὸν θυμὸν, τῇ σωφροσύνῃ δὲ, μάκαρ τὴν ἔφεσιν, τὸν νοῦν φρονήσεως ἔμπλεων, κεκτημένος διετέλεσας· δικαιοσύνῃ δὲ τὰς σὰς, φρένας ἐῤῥύθμισας, ἀνακράζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥαγδαίως φερόμενον τὸν ῥοῦν, τὸν τῆς αἱρέσεως, Πάτερ ἐξήρανας, τοῖς σοῖς συντάγμασιν Ὅσιε, καὶ πανσόφοις ἀποδείξεσι, τὰς μηχανὰς τῶν ἀσεβῶν, καταστρεψάμενος, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὃ πλάσας τὴν φύσιν κατ' ἀρχὰς, τὴν τῶν ἀνθρώπων Θεὸς, ταύτην ἐνδύεται, ἐκ τῆς ἀχράντου σου Πάναγνε, καὶ ἁγίας γαστρὸς σήμερον, ἐν Βηθλεὲμ προφητικῶς, ἀποτικτόμενος· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἠσαΐα χόρευε.

Τῶν ἐπαίνων Στέφανε, ὑπερέβης ἅπαντα θεσμὸν, καὶ φέρεις κατὰ παντὸς, λόγου ἀψευδῶς, σὺ τὰ νικητήρια· ἀδυνατεῖ, βρότειος γὰρ νοῦς, πλέξασθαι στέφανον, ἐγκωμίων σοι ἐπάξιον.

Ὢ τῆς μακαρίας σου, ἧς ἐφθέγξω, Στέφανε φωνῆς! Μὴ στήσῃς τοῖς φονευταῖς, Δέσποτα βοῶν, Χριστὲ τὸ ἀγνόημα· ἀλλ' ὡς Θεὸς καὶ Δημιουργὸς, δέξαι τὸ πνεῦμά μου, ὥσπερ θῦμα εὐωδέστατον.

Σὺ τῶν πόνων ἔπαθλον, ἀνεδήσω τὸ νικητικὸν, ἐκ παντοκρατορικῆς, στέφος δεξιᾶς· καὶ νῦν παμμακάριστε, παρεστηκὼς, τῷ Παμβασιλεῖ, δόξῃ καὶ χάριτι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Θεοτοκίον.

Χρονικῆς ὑπάρξεως, ἐκ Παρθένου, εἴληφεν ἀρχὴν, σαρκὶ ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἄχρονος Υἱός· διὸ ἀναιρούμενος, ὁ μιμητὴς, Στέφανος Χριστοῦ, νῦν ἐκληρώσατο, ἀπαρχὴν τῆς ἀϊδίου ζωῆς.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τῷ θείῳ βαλλόμενος πόθῳ, τῶν διωγμῶν τὰς παραταύσεις, ῥᾷον ὑποφέρεις Θεόφρον· καὶ τοῦ διώκτου τὴν ἀγριότητα, καταβαλὼν ἀπείληφας, τὸν τῶν ἀγώνων Πάτερ στέφανον.

Ὄλβον ἐπουράνιον εὗρες, καὶ διαμένουσαν οἰκίαν, ἀντὶ τῆς μακρᾶς ἐξορίας, καὶ ξενιτείας καὶ μεταβάσεως· καὶ νῦν τρυφᾷς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Ὕμνον τῷ Δεσπότῃ προσφέρων, μάκαρ δυσώπησον ἀπαύστως, ὑπὲρ τῆς ἐμῆς

ἀσθενείας, καὶ συσκηνίας καὶ ἀδελφότητος· ὅπως ὁμοῦ βιώσαντες, τύχωμεν ἅμα τῆς Θεώσεως.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἐν Βηθλεὲμ τὸν Θεὸν Λόγον, σήμερον τεκοῦσαν Παρθένε, καὶ ἐν σπαργάνοις τοῦτον ἐλίξασαν, ὡς ἀληθῶς Θεόπαιδα, καὶ Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σε Παρθένε, ἀπρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Στέφανος σοὶ ὡς Βασιλεῖ, ἔμψυχος προσενήνεκται, τῆς σαρκὸς ἐκδημήσας, τῷ ἐνδημήσαντι σαρκὶ, Θεῷ παντοκράτορι, δι' ὃν τὸν ἀγῶνα, ἐνδόξως ἐτέλεσεν.

Ἕτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὁ πλήρης Θείας χάριτος, καὶ δυνάμεως ὄντως, τερατουργῶν διήλεγχε, Θεοκτόνων τὰ στίφη, διακενῆς μελετῶντα· ὑψηγόρῳ δὲ γλώττῃ, Θεολογῶν ὁ Στέφανος, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, τὸν Ἰησοῦν, καθορῶ νῦν ἔφησεν ἑστηκότα· πρὸς ὃν λιθολευστούμενος, στεφηφόρος ἀνῆλθεν.

Τῆς Ἑορτῆς, μετὰ καὶ τοῦ Στεφάνου πάλιν.

Ὅτῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, συναΐδιος Λόγος, καὶ συμφυὴς καὶ σύνθρονος, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ νῦν ὡς βρέφος· ὃν Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀριδήλως κηρύξας, ὑπὸ χειρῶν, μιαιφόνων χαίρων λιθολευστεῖται, καὶ στεφηφόρος ἄνεισι, πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Ἀθλοφορικὸν στέφανον, τῷ Πρωτάθλῳ οἱ πιστοὶ πλέξωμεν, ἐκ λογικῶν ἀνθέων· αὐτὸς γὰρ τὴν τῶν Μαρτύρων προητοίμασεν ὁδὸν, καὶ ἐν χαρᾷ ἀνεβόα· Ἰδοὺ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους θεωρῶ, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ἁγιωσύνην ἐνεδύσω Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε· δυσωπήθητι, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον τὸν ἀναμάρτητον.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, πανάγιε Στέφανε· ὁδὸς γὰρ ἐγένου τοῖς Ἁγίοις, καὶ πολλοὺς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας· διὸ οὐρανός σοι ἠνοίγη, καὶ Θεός σοι ἐφάνη. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ Θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον, ἐπαξίως τιμήσωμεν· οὗτος γὰρ ἕως ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐθεάσατο.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στέφανε ἔνδοξε, οὐρανοπολῖτα, Χριστοῦ Θεράπον μακάριε, πρεσβείαν ποίησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς Ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σαρκωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως· καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος, εἰς οὐρανοὺς ἀνελαμβάνετο· καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Κυπριανοῦ.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα· σὺ οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεῳγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ ἕως· καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός· διό, ὡς Ἄγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων· Μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ νῦν αἴτησαι, τοῖς ἐκ πόθου εὐφημοῦσί σε, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀκαταλήπτον τὸ τελούμενον, ἐν Βηθλεὲμ σήμερον μυστήριον! ὁ ἄορατος ὁρᾶται· ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται· ὁ Λόγος παχύνεται· καὶ ὁ ὢν γίνεται ὃ οὐκ ἦν. Παρθένος τίκτει ἐν

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟ ΣΑΚΕΙ
Μουσείο Τυπαλδών Ιακώβατων

σπηλαίῳ, βρέφος νέον, τὸν Πλάστην τῆς φύσεως· φάτνη ἐκτυποῦται, εἰς θρόνον ἐπουράνιον· κτήνη ἀπεικάζει, χερουβικὴν παράστασιν. Ποιμένες θαυμάζουσι. Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδόκησεν, ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουήλ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γνοῦσα κρατούμενον χερσὶν, ἑαυτῆς ἡ Πάναγνος, τὸν Ποιητὴν ἀπεφθέγγετο· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς σε βρέφος βλέπω, καὶ νοεῖν οὐ δύναμαι, τὴν ἄπειρόν σου νῦν συγκατάβασιν; ὑμνῶ τὸ κράτος σου, προσκυνῶ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, δι' ἧς σῶσαι, κόσμον παραγέγονας.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ὡς βρέφος με βλέπουσα ταῖς σαῖς, ἐπαναπαυόμενον, Μῆτερ ἀγκάλαις εὐφράνθητι· ἦλθον τὸν κόσμον γὰρ, ὅλον διασῶσαι, καὶ Ἀδὰμ ὃν ἔπλασα, κακίστῃ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως, ξύλου γευσάμενον, καὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενον, Παραδείσου, καὶ καταφθειρόμενον.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Σὲ βρέφος προτέλειε ὁρῶ, φάτνῃ προσκλινόμενον, οὐ συνορῶ μυστηρίου δὲ, βάθος τὸ ἄφραστον· πῶς καὶ μετὰ τόκον, ἄφθορος διέμεινα, τοὺς νόμους ὑπερβᾶσα τῆς φύσεως. Τίνα οὖν αἶνόν σοι, προσαγάγω; πῶς δοξάσω σε; ἡ Παρθένος, Κόρη ἀπεφθέγγετο (*).

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'. Κυπριανοῦ.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφαννηφόρε Στέφανε, ὁ μιμητὴς τοῦ Δεσπότου· διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων, Ἰουδαίων κατήργησας· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

(*) Τὰ ἀνωτέρω τρία Προσόμοια, διάλογον περιέχοντα τῆς Παρθένου καὶ τοῦ βρέφους Ἰησοῦ, ποίημα εἰσὶν Ἰωσὴφ τοῦ Γ' μνογράφου, καὶ τὸ ὄνομα τούτου ἀκροστιχίζουσι μεθ' ἑτέρων τριῶν, τῶν ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἴνων τῆς κγ'. τοῦ παρόντος. Ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν πρωθυστέρως καὶ ἐλλιπῶς· ἐν δὲ τῷ χειρογράφῳ, ἀνελλιπῶς καὶ ἐν τάξει κείμενα, ἤγουν Ϛ μὲν (τὰ ἀνωτέρω) ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς κά. τρία δὲ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς κβ'. καὶ Ϛ ὡσαύτως ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς κδ'. φέρουσιν ὁμοῦ τὴν δε τὴν Ἀκροστιχίδα· Ἰωσὴφ φδὴφ, μετὰ προσθήκης δηλαδὴ ἐπὶ τέλους ἑνὸς Φ, πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος ἐννάτου Προσομοίου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Παράδοξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμένηκε, καὶ ὁ οὐκ ἦν προσέλαβεν· οὐ φυρμὸν ὑπομείνας, οὐδὲ διαίρεσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Δισμυρίων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Φέρεις Ἀδαμιαίαν μορφὴν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων παντέλειος· καὶ θέλεις χερσὶ κρατεῖσθαι, ὁ τῇ χειρὶ τοῦ παντὸς, περιδεδραγμένος δυναστείᾳ σου, Ἁγνὴ ἡ πανάμωμος, προσεφθέγγετο λέγουσα· Πῶς σε σπαργάνοις, ἐνειλήσω ὡς νήπιον; πῶς θηλάσω σε, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; πῶς μὴ τὴν ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχείαν θαυμάσω σου; πῶς σε Υἱόν μου καλέσω, δούλη σου νῦν χρηματίζουσα; Ὑμνῶ εὐλογῶ σε, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Βρέφος σωματωθὲν ἐξ αὐτῆς, τὸν προαιώνιον Θεὸν ἡ Πανάμωμος, ὁρῶσα, χερσὶ κρατοῦσα, καταφιλοῦσα πυκνῶς, καὶ χαρᾶς πλησθεῖσα, προσεφθέγγετο, αὐτῷ· Θεὲ ὕψισε, Βασιλεῦ ἀθεώρητε· πῶς καθορῶ σε, καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον, οὐ δεδύνημαι, τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; Σπήλαιον γὰρ σμικρότατον, καὶ τοῦτο ἀλλότριον, ἔνδον χωρεῖ σε τεχθέντα, καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα, νηδὺν συντηροῦντα, ὡς πρὸ τόκου, καὶ διδόντα, τὸ μέγα ἔλεος.

Ταῦτα ἱκετικῶς ἡ Σεμνὴ, θαμβητικῶς τε φθεγγομένη ἀκήκοε, τῶν Μάγων πρὸ τοῦ σπηλαίου, παριστάμενων ὁμοῦ, καὶ πρὸς τούτους ἔφη· Τίνα θέλετε; ὑμεῖς· ὡς ὁρῶ γάρ, ἀλλοδαπῆς χώρας ἤλθετε, Περσῶν τὸ σχῆμα, οὐ τὸ φρόνημα ἔχοντες, ξένην ἄφιξιν, καὶ πορείαν πεποίησθε· καὶ πρὸς τὸν ξενιτεύσαντα, ἐξ ὕψους καὶ ξένως μοι, ἐνοικισθέντα ὡς οἶδε, μετὰ σπουδῆς παρεγένεσθε, αὐτὸν προσκυνῆσαι, τὸν δωρούμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

ΗΜΟΔΙΑ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων,
Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Δισμύριοι Μάρτυρες Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ τῇ χάριτι, συναθροισθέντες ἐν Πνεύματι, δῆμος μακάριος, φωταυγεῖς ἀστέρες, πλάνης νύκτα λύσαντες, πρὸς ἄδυτον αὐγὴν μετετέθητε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πληθὺς πολυάριθμος πυρὶ, ἥδη ὁλοκαύτωται, καὶ εὐωδίας ἐπλήρωσε, τὰ ἐπουράνια· καὶ τῶν πρωτοτόκων, ἐκλεκτὴν ὁμήγυριν, ἐφαίδρυνε, χαρᾶς τε ἐπλήρωσε, νῦν τὰ ἐπίγεια· καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς τελοῦντας, τὴν ἔνδοξον μνήμην αὐτῶν.

Παρθένοι νεάνιδες τῶν σῶν, μύρων ὀσφραινόμεναι, σοῖς ἠκολούθησαν ἴχνεσι, τὸ σὸν μιμούμεναι, ζωηφόρον πάθος, τὸ ψυχοσωτήριον· καὶ πρὸς τὴν ἐκ νεκρῶν ἐξαναστασιν, ἐν σοὶ γηθόμεναι, Εὐεργέτα κατῳκίσθησαν, τοῦ σοῦ κάλλους, σαφῶς ἀπολαύουσαι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες οἱ ἀγαπῶντες Σιών. Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμὸς, τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδάμ· ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἠνεῴχθη, ὁ ὄφις κατηργήθη· ἦν γὰρ ἠπάτησε πρῴην, νῦν ἐθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. Ὦ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ! ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάσῃ σαρκὶ, τῆς ἁμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ κόσμῳ παντὶ, διὰ τῆς Θεοτόκου· βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός· καὶ διὰ τοῦ τόκου, Παρθενίαν σφραγίζει, σειρὰς ἁμαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων· καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Εὔας θεραπεύει τὰς ἐν λύπαις ὠδῖνας. Χορευέτω τοίνυν, πᾶσα ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτὴν, παραγέγονε Χριστὸς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς,
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὅλον θεουργικῶς, φορέσας ἐκ Παρθένου, Ἀδὰμ Χριστὲ τὸν πρῶτον, ἐτέχθης ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτνῃ ἐσπαργάνωσαι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ψάλλε προφητικῶς, Δαυῒδ κινῶν τὴν λύραν· τῆς σῆς γὰρ ἐξ ὀσφύος, ἐξ ἧς ἡ Θεοτόκος, Χριστὸς γεννᾶται σήμερον.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Αἶνον θεοτερπῆ, μετὰ Ποιμένων Μάγοι· καὶ σὺν Ἀγγέλοις δόξαν, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, θεῷ πιστοὶ προσάξωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω, ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι. Νῦν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα· ἐξανέτειλε γὰρ φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις, καὶ ταπεινοὺς ὕψωσε, τοὺς ἀγγελικῶς μελῳδοῦντας· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν· καὶ ἅγιαι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Παράδοξον πιστοὶ, τὸ μυστήριον τοῦτο! Θεὸς ἐκ Γυναικὸς, ἐγεννήθη ὡς οἶδε· τάγματα τῶν Ἀγγέλων, καταπλαγέντα τῇ καταβάσει αὐτοῦ, κράζουσιν ἀνυμνοῦντα· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ὑλῶν ποιμενικῶν, μελῳδούντων ᾄσμα, στρατὸς Ἀγγελικὸς, ἐπεφώνει λέγων· Αἶνον ᾄσατε θεῖον, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· κράξατε ἀνυμνοῦντες· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς· εἶτα τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πληθὺς με σώζοις καλλινίκων Μαρτύρων.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Πληθὺς πολυάριθμε, σεπτῶν Μαρτύρων, τὰ πλήθη ἐξαίλειψον, τῶν πολλῶν πταισμά-

ΔΗΜΟΣΙΟ ΒΙΒΛΙΟ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

των μυ, τῇ μεσιτείᾳ συ, καὶ δίδου λόγον ἀνυμνεῖν, τὴν σὴν πανήγυριν.

Λαμπτῆρες ὑπέρφωτοι, τῆς Ἐκκλησίας, καλλίνικοι Μάρτυρες, τοῖς οἰκείοις μέλεσι, Θεὸν δοξάσαντες, τῇ φωτοφόρῳ νῦν ὑμῶν, μνήμῃ δοξάζεσθε.

Ἡ πίστις ἡ ἔνθεος, τῶν Ἀθλοφόρων, ἀπίστων τὴν ἄθεον, τυραννίδα ὤλεσε, καὶ ἐξηφάνισε, τὴν τῶν δαιμόνων πονηράν, ἔνστασιν χάριτι.

Θεὸν παντοδύναμον, σάρκα λαβόντα, καὶ Θάνατον λύσαντα, τῷ Θανάτῳ Μάρτυρες, ὁμολογήσαντες, ἐθανατώθητε ζωὴν, λαβόντες ἄληκτον. Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε Πανύμνητε, εὐλογημένη, Θεὸν ὑπερύμνητον, ἐν σαρκὶ κυήσασαν, τὸν μεγαλύναντα, τοὺς Ἀθλοφόρους τὸν ἐχθρὸν καταπαλαίσαντας.

Ὠδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ὡραιοτάτως ἐκπυρούμενοι, τῇ Χριστοῦ ἀγάπῃ Πανεύφημοι, ὑφαπτομένης τῆς πυρᾶς, οὐδαμῶς ἐπτοήθητε· ἀλλ' ἐν ταύτῃ τελειούμενοι, ὑφ' ἓν ἐδοξάσθητε.

Ζώσῃ φωνῇ Θεὸν κηρύττοντες, ἀπειλὰς ἀΘέων οὐκ ἔπτηξαν· ἀλλὰ τῶν Παίδων τὴν φωνὴν, ὁμοφρόνως ἐκραύγαζον, οἱ Πανεύφημοι ὁπλῖται, τοῦ Χριστοῦ τελειούμενοι.

Οὐ δειλιῶμεν πῦρ ὁμόδουλον, οἱ γενναῖοι ἅμα ἐκραύγαζον· ἀγαλλομένη δὲ ψυχῇ, διὰ σὲ Θανατούμεθα, τὸν Θανόντα καὶ τὸν Θάνατον, Σωτὴρ καταργήσαντα.

Θεοτοκίον.

Ἵνα Θεώσῃ τὸ ἀνθρώπινον, ὁ Θεὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Παρθένε τῆς Ἁγνῆς, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν· διὰ τοῦτό σε συμφώνως, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν. Ὁ Εἱρμός.

» Στερεωθήτω ἡ καρδία μυ, εἰς τὸ Θέλημά
» σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρα-
» νὸν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἑδράσας
» ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Κάθισμα τῶν Ἁγίων,

Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Στρατὸς ἐν ἀριθμῷ, Δισμυρίων Μαρτύρων, τιμώμενος ἡμῖν, ἀνατέλλει φωτίζων, καρδίας καὶ νοήματα, εὐσεβῶν διὰ πίστεως· ἐξαφθέντες γὰρ, Θείᾳ στοργῇ τοῦ Δεσπότου, τέλος ἅγιον, διὰ πυρὸς οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἐν φάτνῃ δὶ ἡμᾶς, τῶν ἀλόγων ἐτέθης, μακρόθυμε Σωτὴρ, νηπιάσας βουλήσει· Ποιμένες δέ σε ὕμνησαν, μετ' Ἀγγέλων κραυγάζοντες· Δόξα αἴνεσις, τῷ ἐπὶ γῆς γεννηθέντι, καὶ ὑψώσαντι, τῶν γηγενῶν τὴν οὐσίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σοῦ τῷ πόθῳ προσέδησαν, καρδίας Λόγε οἱ Ἀθλοφόροι· διὰ σὲ δὲ Θανατούμενοι, ὡς ἀρνία ἄμωμα, μιμηταὶ τοῦ πάθους σου ὤφθησαν.

Κυβερνήσαντες Ἅγιοι, πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας, τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν Πνεύματι, ζάλην διεφύγετε, εἰδωλομανίας μακάριοι.

Ἀπερίτρεπτοι ὤφθητε, ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ μαρτυρίου, ἀκατάσειστοι ἀπτόητοι, διωκτῶν τὴν ἔνστασιν, τῇ ἐνθέῳ πίστει νικήσαντες.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, εὐλογημένη, τῆς πρὶν καταράς, εὐλογίαν ἀπειλήφαμεν, καὶ ζωὴν καὶ λύτρωσιν, οἱ σὲ Θεοτόκον δοξάζοντες.

Ὠδὴ ε'. Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

Λαμπροφανῶς ἡ μνήμη ἐπέλαμψε, τῶν Ἀθλοφόρων σου, καὶ ἐφώτισε τῆς γῆς τὰ πέρατα, ταῖς τῶν Θαυμάτων Θείαις διαδόσεσι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἱερουργοὶ Θυσίαν προσάγοντες, Θύματα τέλεια, προσηνέχθησαν ὁλοκαυτούμενοι, σὺν πᾶσιν ἄλλοις, πλείοσι συμμάρτυσι, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ναοὶ Θεοῦ ὑπάρχοντες Ἅγιοι, διὰ βαπτίσματος, τέλος ἅγιον ὁμοῦ ἐδέξασθε, ἐν οἴκῳ Θείῳ, καὶ πρὸς ἐπουράνιον, Ναὸν ἀνηνέχθητε. Θεοτοκίον.

Ἵνα Θεὸς τοῖς ἄνω συνάψειε, τοὺς ὀλισθήσαντας, παραβάσεως εἰς μέγα βάραθρον, τὴν σὴν γαστέρα ᾤκησε Πανάχραντε, καὶ σάρξ ἐχρημάτισεν.

Ὠδὴ ς'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Κορυφαῖος ἱεροῦ, ἐχρημάτισας λαοῦ, καὶ προέπεμψας αὐτὸν, ἐν χαρᾷ πρὸς οὐρανὸν, ἀθλήσαντα, Ἱερομάρτυς Ἄνθιμε Ὅσιε.

Ὡς χρυσίον καθαρὸν, ἀναμέσον τοῦ πυρὸς, ἡ εὐσέβεια ὑμῶν, Ἀθληταὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐγνώρισται, ἡλίου πλέον ἐναπαστράπτουσα.

Νεκρωθέντες τῇ σαρκί, τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, ἐκληρώσασθε σοφοί, συνυπάρχοντες Χριστῷ, τῷ δείξαντι, δυνατωτέρους ὑμᾶς κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ἀληθῶς, ὡς πρὸ τόκου Μαριάμ, τῇ δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ, σαρκωθέντος Ἰησοῦ, διέμεινας, Παρθένος· ὄντως, θαῦμα παράδοξον!

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ· » Τὴν ζωήν μου ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθο» ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κρά» ζοντα δόξα σοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Δισμυρίων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

Στίχοι.

Ὡς προσφοραί σοι, Σῶτερ, ἐξωπτημέναι,
Οἱ Δισμύριοι τοῦ νεὼ κεῖνται μέσον.

Ἀνέρας ὀγδοάτῃ κτάνεν εἰκάδι Δισμυρίους πῦρ.

Τοῦ βασιλέως Μαξιμιανοῦ, μετὰ νίκης ὑποστρέψαντος ἐκ τοῦ κατὰ τῶν Αἰθιόπων πολέμου, καὶ βουλομένου ἐπινίκια θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, γράμματα ἐπέμφθησαν πανταχοῦ, συνελθεῖν, προτρεπόμενα ἅπαντας ἐν Νικομηδείᾳ, εἰς προσκύνησιν τῶν παρ' ἐκείνῳ θεῶν. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἄνθιμος, Ἐπίσκοπος ὢν τῆς τοιαύτης Πόλεως, συναθροίσας ἐν τῇ ὑπ' αὐτὸν Ἐκκλησίᾳ τὸν τοῦ Χριστοῦ λαὸν, (ἦν γὰρ ἑορτὴ τηνικαῦτα τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως) συνεώρταζεν αὐτοῖς, καὶ ἐδίδασκε τὴν ἀληθινὴν πίστιν. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Μαξιμιανὸς, προσέταξε κύκλῳ τῆς Ἐκκλησίας τεθῆναι φρύγανα, καὶ ἐξαφθῆναι, καὶ κατακαῆναι τοὺς Χριστιανούς· ὅπερ γνοὺς ὁ Ἐπίσκοπος, σπεύσας καὶ βαπτίσας τοὺς κατηχουμένους, τὴν θείαν ἱερουργίαν ἐπετέλεσε, καὶ μετέδωκεν ἅπασι τοῖς Χριστιανοῖς τῶν θείων καὶ ἀχράντων Μυστηρίων· καὶ οὕτως ἀναφθέντων τῶν φρυγάνων, ἐτελειώθησαν ἅπαντες. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἄνθιμος διεφυλάχθη, Θεοῦ χάριτι, ἵνα καὶ ἑτέρους ὠφελήσας, καὶ διὰ βαπτίσματος προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, διὰ πολλῶν βασάνων πρὸς αὐτὸν μεταστῇ, τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν ἀπολῃψόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἀπὸ τῆς Συγκλήτου, ἔξω τῆς πυρᾶς ἀπολειφθέντων, καὶ τελειωθέντων.

Ὁ Ἅγιος Ἰνδης, ἐν τῇ θαλάσσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰνδην ἀκούω τοῦ βίου λαβεῖν πέρας,
Ἄκρον καταντήσαντα πρὸς βυθῷ πέρας.

Ὁ Ἅγιος Γοργόνιος καὶ Πέτρος, ἐν τῇ θαλάσσῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Πόντος καλύπτει Γοργόνιον καὶ Πέτρον·
Μνήμη δὲ τούτων οὐ καλύπτεται χρόνῳ.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ζήνων, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ζήνων κεφαλὴν τέμνεται διὰ ξίφους,
Μὴ προσκυνεῖν ἄγαλμα τοῦ Ζηνὸς θέλων.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαρδόνιος, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Καὶ Μαρδόνιον Μαρτύρων ἔγνων ἕνα,
Στέργοντα Χριστὸν, καὶ στέγοντα πῦρ φλέγον.

Ὁ Ἅγιος Δωρόθεος ὁ Πρεπόσιτος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Δωρόθεος, τὴν κεφαλήν μου, λέγει,
Δῶρον νομίζω τῷ Θεῷ τετμημένην.

Ὁ Ἅγιος Θεόφιλος ὁ Διάκονος, λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ἀπόγραφε βληθέντα συχνοῖς τοῖς λίθοις,
Καὶ Θεόφιλον συλλόγῳ Θεοῦ φίλων.

Ὁ Ἅγιος Μυγδόνιος, βόθρῳ ἐγχωσθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Κἂν χωννύηται Μυγδόνιος ἐν βόθρῳ,
Ἐγνωσμένος τοῖς πᾶσι Μάρτυς τυγχάνει.

Ὁ Ἅγιος Γλυκέριος ὁ Πρεσβύτερος, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γλυκέριος εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος,
Ἔφη· Γλυκύς μοι τῆς τελευτῆς ὁ τρόπος.

Μετὰ τὸ ἀποφήνασθαι τὸν μιαρὸν Μαξιμιανὸν, τοῦ καῦσαι τοὺς Ἁγίους Δισμυρίους ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐκέλευσε καὶ τοὺς ἔξω τῆς πυρᾶς καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπολειφθέντας Χριστιανοὺς φονευθῆναι. Φονεύεται δὲ ὁ Ἅγιος, Ἴνδης, καὶ Γοργόνιος, καὶ Πέτρος, λίθοις προσδεθέντες, καὶ ἐν θαλάσσῃ ῥιφέντες. Ὁ δὲ Στρατηγὸς Ζήνων, συντριβεὶς τὴν ὄψιν καὶ τοὺς ὀδόντας μετὰ λίθων, σὺν Δωροθέῳ τῷ Πρεποσίτῳ, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνονται. Μαρδόνιος πυρὶ φλέγεται· Μυγδόνιος εἰς βόθρον ἐμβάλλεται· Γλυκέριος ὁ Πρεσβύτερος, πυρὶ τελειοῦται· Θεόφιλος ὁ Διάκονος, τὴν γλῶσσαν τμηθεὶς· ἐν τῷ κάμπῳ λιθοβολεῖται· καὶ ἕτεροι

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

πολλοὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, τὸν τῆς μαρτυρίας ἐδέξαντο στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Δόμνα, ξίφει τμηθεῖσα, τῷ πυρὶ τελειοῦται.

Στ. Ἕκτην συναπτω ταῖς φρονίμοις Παρθένοις
Τὴν ψευδόμωρον Δόμναν ἐκτετμημένην.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Δόμνα, ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ, ἐν πόλει Νικομηδείας, ἱέρισσα τοῦ ἐν τῷ παλατίῳ Δωδεκαθέου. Ἐντυχοῦσα δὲ ταῖς Πράξεσι τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ταῖς Ἐπιστολαῖς τοῦ Ἁγίου Παύλου, καὶ παρ' αὐτῶν τὴν ψυχὴν φωτισθεῖσα, καὶ τὴν ἀληθινὴν πίστιν μαθοῦσα, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζεται παρὰ Κυρίλλου Ἐπισκόπου Νικομηδείας, ἅμα τῷ Εὐνούχῳ Ἰνδῃ, καὶ ἄλλοις πολλοῖς· καὶ ἀπὸ τότε, εἴτι ἐλάμβανεν ἀπὸ τοῦ παλατίου, ἐδίδου τοῖς πτωχοῖς. Διαγνωσθεῖσα δὲ παρὰ τοῦ Ἀρχιευνούχου, καὶ μέλλουσα τιμωρεῖσθαι, προεφασίσατο παραφροσύνην, καὶ ἀπεστάλη εἰς τὸν Ἐπίσκοπον, ἵνα θεραπευθῇ· καὶ ἦν μετὰ τῶν Χριστιανῶν. Ὁ δὲ Μαξιμιανὸς, ὑποστρέψας ἀπὸ τοῦ ταξειδίου, ἐζήτει τὴν Δόμναν, καὶ μὴ εὑρὼν, ἐπικράνθη· καὶ προσέταξεν ἀποθανεῖν πάντας τοὺς Χριστιανοὺς, ὃ καὶ γέγονε. Τότε ἡ Ἁγία Δόμνα ἀνελαμβάνετο τὰ τῶν Ἁγίων Λείψανα, καὶ ἔθαπτε· καὶ γνωσθεῖσα, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ.

Ἀποσκοποῦντες μόνα τὰ ἐκεῖ, μακάριοι μένοντα, δυνάμει θεϊκῇ, ὡς περ οἱ τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι θεῖοι Παῖδες, τοῦ πυρὸς ἀνώτεροι, ὤφθητε θείῳ φωτὶ καταλαμπόμενοι.

Ῥῆμα τυράννου ἄλογον σοφοὶ, φαυλίσαντες, σὺν ἱερωτάταις Γυναιξὶ, καὶ κομιδῇ ὡς ἀληθῶς, θείοις Νηπίοις, προσφοραὶ ὁλόκληροι, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντὸς προσανηνέχθητε.

Τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως Χριστοῦ, προσφέροντες, ἔνδον ἐν ψυχῇ πανευλαβῶς, τὸ σκοτεινὸν τῆς ἀθείας νέφος, ὄντως Ἀθληταὶ διήλθετε, καὶ εἰς αἰώνιον φῶς μετεβιβάσθητε.

Θεοτοκίον.

Ὑψηλοτέρα ὤφθης οὐρανῶν, κυήσασα πάντων τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν· ὃν ἐκτενῶς καθικετεύουσα μὴ παύσῃ, Παναγία ἄχραντε σῶσαι, τοὺς πίστει θερμῇ δοξολογοῦντάς σε.

Ὠδὴ η'. Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ.

Ῥέουσιν ἐνθέου εὐωδίας, ἰαμάτων τὰ μύρα, Μαρτύρων τὰ λείψανα· καὶ παθῶν δυσωδίαν ξηραίνουσι, τῶν πίστει ἀνυμνολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὤφθητε ὡς ῥόδα Ἀθλοφόροι, ὡραιότατα μέσον, περιχεόμενα τοῦ πυρὸς, καὶ προθύμως ἐκράζετε· Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανίσκοι ἅμα καὶ Παρθένοι, καὶ πρεσβύται καὶ νέοι, Ἅγια Νήπια, γυναικῶν τε πληθὺς ἀναρίθμητος, τῆς ἄνω ἔτυχον χορείας, ὁμοῦ ἐνηθληκότες. Θεοτοκίον.

Ἰεζεκιὴλ σε πύλην βλέπει, κεκλεισμένην Παρθένε· δι' ἧς διώδευσεν Ἰησοῦς, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σῳ, καὶ σάρκα ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, φορέσας ἀσυγχύτως. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ, διασώ-
» σαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντόφλογον
» κάμινον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν
» τὸν Θεὸν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ὡς ἐθελόθυτοι ἄρνες, ὁλοκαυτώθητε ἅμα, καὶ ὡς θυσία καθαρὰ, τῷ τυθέντι Δεσπότῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γηγενῶν, καλλίνικοι Μάρτυρες, προσήχθητε, καὶ στεφάνους τῆς νίκης, ἐπαξίως, ἐκομίσασθε ὁμοῦ.

Σὺν τοῖς Ἁγίοις Προφήταις, σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ Ἁγίοις Ἀγγέλοις, πληθὺς Μαρτύρων εὐκλεῶν, Κυρίου δεήθητε, τοῦ σώζεσθαι, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει, μακαρίζοντας ὑμᾶς.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων, ἡ ἱερὰ ὑμῶν μνήμη, πλέον ἐκλάμπει Ἀθληταὶ, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, ἀποδιώκουσα ἀεὶ, καὶ πάντας φωτίζουσα, πανεύφημοι, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, κατὰ χρέος, μακαρίζοντας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, τὸ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαν, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, ταῖς ἀπάταις τοῦ βίου, καὶ γεγονυῖαν τῶν ἐχθρῶν, Παναμωμε παίγνιον, οἰκτείρησον, καὶ φωτὶ μετανοίας, σωτηρίῳ, καταξίωσον Ἁγνή.

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, ἐν ᾗ ὁ πάντων » Δεσπότης, ὡς ὑετὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ » πόκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γε» νόμενος ἄνθρωπος ὁ ἄναρχος· μεγαλύνομεν » πάντες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἁγνήν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πληθὺς Μαρτύρων πάντιμε, καὶ φάλαγξ Θεοσύλλεκτε, τῶν Δισμυρίων Ἁγίων, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, Θεὸν ἐκδυσωπήσατε, ῥυσθῆναι πάσης θλίψεως, τοὺς νῦν ὑμᾶς γεραίροντας, καὶ τὴν λαμπρὰν ἐκτελοῦντας, καὶ πάμφωτον ὑμῶν μνήμην. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰκόνος ἧς μετέλαβον, θεωρικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην οἵμοι ὁ τλήμων! δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι· σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος, ἀῤῥήτως κοινωνήσας μοι, τῷ χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας Σωτήρ με, Παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς οἰκείας χρηστότητος, ὁ Δεσπότης βουλόμενος, τοῖς ἀνθρώποις τὸν πλοῦτον ὁ φιλάνθρωπος, καθυποδεῖξαι τὸ φύραμα, τὸ τούτων ἀνέλαβες, καὶ ἐτέχθης ἐν σαρκί· καὶ τὸ σπήλαιον ᾤκησας, ἵνα ἅπαντας, οὐρανίους ποιήσῃς ἀνυψώσας, τοὺς αἰνοῦντας καὶ ὑμνοῦντας, τὴν σὴν ἀνέκφραστον Γέννησιν. Δίς.

Τῇ δυνάμει νευρούμενοι, καὶ στερρῶς κρατυνόμενοι, καὶ ἐνισχυόμενοι τοῦ Παντάνακτος, ἐν ἀσθενείᾳ τῆς φύσεως, ἀήττητοι Μάρτυρες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, κραταιῶς ἐνικήσατε, καὶ πρεσβεύετε, δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ πιστοῖς τὴν σωτηρίαν, ὡς ἀντιλήπτορες μέγιστοι.

Ἐν τοῖς λόγοις Φιλόθεος, καὶ ἐν ἔργοις Δωρόθεος, καὶ θεῖος Μαρδόνιος, καὶ Γοργόνιος, σὺν τῷ Σεκούνδῳ καὶ Πέτρῳ τε, καὶ Γ'νδῃ ἠρίστευσαν, καὶ ἐχθροῦ παρεμβολὰς, ἐτροπώσαντο χαίροντες, καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ παντοίων κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν σεπτὴν αὐτῶν πανήγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Ἀκατάληπτον τὸ τελούμενον, ἐν Βηθλεὲμ σήμερον μυστήριον! ὁ ἀόρατος ὁρᾶται· ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται· ὁ Λόγος παχύνεται· καὶ ὁ Ὢν γίνεται ὃ οὐκ ἦν. Παρθένος τίκτει ἐν σπηλαίῳ, βρέφος νέον, τὸν Πλάστην τῆς φύσεως· φάτνη ἐκτυποῦται, εἰς θρόνον ἐπουράνιον· κτήνη ἀπεικάζει, χερουβικὴν παράστασιν. Ποιμένες θαυμάζουσι. Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδόκησεν, ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουήλ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμ. τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ἄγει ἑορτὴν, ἐν χαρᾷ πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ οἱ οὐρανοὶ, σὺν ὑμῖν ἀγαλλιῶνται· ἐν φάτνῃ γὰρ ὁ κτίσης, ἐκ Παρθένου τικτόμενος, καὶ ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, βρέφος νῦν ὡράθη παραδόξως· πρὸς ὃν εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Νέον δι' ἡμᾶς, Ἰησοῦ ὤφθης παιδίον, ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων ἀνατείλας, παλαιωθέντας πάλαι, παραβάσει βουλόμενος, πάντας καινουργῆσαι τοὺς ἀνθρώπους· διό σοι πάντες εὐχαρίστως, ἀεὶ κράζομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ὕμνησαν Χριστὸν, ἐκ Παρθένου προελθόντα, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ κοιλάδες καὶ πεδία· ἀστὴρ δὲ τοῦτον Μάγοις, οὐρανόθεν ὑπέδειξε, κείμενον ὡς βρέφος ἐν σπηλαίῳ, σάρκα δουλικὴν ἠμφιεσμένον· πρὸς ὃν κράζομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Τίς σου ἡ πολλὴ, καὶ ἀνείκαστος πτωχεία, δι' ἧς ὁ Ἀδὰμ, κατεπλούτησε τὰ θεῖα; ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν ἀγκάλαις κατέχουσα, τὸν Ἐμμανουὴλ Θεὸν καὶ Κτίστην, σάρκα ἐξ αὐτῆς ἀνειληφότα· πρὸς ὃν κράζομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Παιδίον ὁ προὼν, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων, ἐτέχθη ἑκών, καὶ Υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη. Ἀκούσατε τὰ Ἔθνη, Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητε· γνῶτε καὶ ἡττᾶσθε· μεθ' ἡμῶν γὰρ, ὃς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει, ἐκ γῆς ἅπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχὴν, αὐτῷ μὴ ὑπείκουσαν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Δημοσιεύσεις ΣΡΙΝΟΥ
Μουσείο Τυπαλδων Ιακωβατων

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρῴδου ἀναιρεθέντων, ὧν ὁ ἀριθμὸς χιλιάδες ιδ'. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων Νηπίων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θησαυρὸν τὸν κρυπτόμενον, ἐκζητῶν ὁ παράνομος, τοὺς ἀκάκους σήμερον, Παΐδας ἔθυσε· καὶ ἡ Ῥαχὴλ ἀπαράκλητος, ὑπῆρχε τὴν ἄδικον, κατοπτεύουσα σφαγήν, καὶ τὸν ἄωρον θάνατον· οὓς ἐθρήνησε, δονουμένη τὰ σπλάγχνα· ἀλλὰ τούτους, ἐπευφραίνεται ἐν κόλποις, τοῦ Ἀβραὰμ ἄρτι βλέπουσα.

Βασιλέα τὸν ἄχρονον, ὑπὸ χρόνον γενόμενον, βασιλεὺς παράνομος ἐπεζήτησε· καὶ μὴ εὑρὼν ἀνελεῖν αὐτόν, τῶν Παίδων ἐθέρισεν, ἀπειρόκακον πληθύν· ὃς εἰργάσατο Μάρτυρας, ὡς οὐκ ᾤετο, καὶ πολίτας τῆς ἄνω βασιλείας, τὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας, παραφροσύνην ἐλέγχοντας.

Ἐκ Παρθένου τεχθέντι σοι, προαιώνιε Κύριε, καὶ δι' ἀγαθότητα νηπιάσαντι, χορὸς Νηπίων προσήνεκται, Μαρτύρων ἐν αἵματι, τὴν ἀθόλωτον ψυχήν, λαμπρυνθεὶς δικαιότατα· ἃ κατῴκησας, εἰς μονὰς ἀειζώους, τὴν Ἡρῴδου, στηλιτεύοντα κακίαν, καὶ ὠμοτάτην παράνοιαν.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου, ὅμοια.

Ἐγκρατείας ὑπόδειγμα, ἀνεδείχθης Μοναζουσι, Θεοφόρε Μάρκελλε καὶ ἀσκήσεως· ὑπογραμμὸς ταπεινώσεως· στύλος ἐπαιρόμενος, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανόν· καὶ ἁγνείας συνόμιλος· ἡσυχίασε, ἀληθοῦς ὄντως φύλαξ, καὶ ἀνδρείας· στῆλη ἔμψυχος κανών τε, πρὸς ἀρετὴν ἀκριβέστατος.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβὰς Πάτερ Μάρκελλε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιὼν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες καὶ ἄϋλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω δοξάζων Χριστόν· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου, ταῖς ἐνθέοις ἐπτέρωσας, ἀρεταῖς ὦ Μάρκελλε, καὶ συνόμιλος, τῶν Ἀσωμάτων γεγένησαι, γηΐνων ἀμέτοχος, ἐνδεικνύμενος τερπνῶν, διὰ πόθον τοῦ Κτίστου σου· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος πλ. δ'.
Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἡρῴδης ὁ παράνομος, θεωρῶν τὸν ἀστέρα, ὑπὲρ πᾶσαν κτίσιν λαμπρότερον, ἐταράττετο· καὶ γαλακτοτροφούμενα Βρέφη, ἐξ ἀγκαλῶν μητρικῶν ἁφήρπαζεν. Ἡ δὲ Ἐλισάβετ, λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην, πέτραν παρεκάλει· Δέξαι Μητέρα μετὰ τέκνου (*). Ὄρος ἐδέξατο τὸν Πρόδρομον· φάτνη ἐφύλαττε τὸν θησαυρὸν, ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσε· Μάγοι προσεκύνουν. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Παράδοξον μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμένηκε, καὶ ὃ

(*) Τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐμμωδοῦ ἐνταῦθα λεγόμενα ἐλήφθησαν αὐτολεξεὶ ἔκτινος λόγου, σωζομένου ἐν τῇ κατὰ τὴν Χάλκην Μονῇ τῆς Θεοτόκου (Ἀριθμ. 13 τῶν Χειρογράφων αὐτῆς), ὅς τις ἐπιγράφεται μὲν ἐκεῖ « Λόγος Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου εἰς τὴν Γέννησιν τῆς Θεοτόκου »· οὐδὲν δὲ ἄλλο ἐστὶν, εἰμὴ αὐτὸ τὸ θρυλλούμενον Πρωτευαγγέλιον Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἓν τῶν Ἀποκρύφων καλουμένων βιβλίων. Ὁ ψευδεπίπλαστος οὗτος συγγραφεὺς, ἱστορεῖ ἐν αὐτῷ, λέγων· « Ἀκούσασα Μαρία, ὅτι τὰ βρέφη ἀναιροῦνται, » φοβηθεῖσα, ἔλαβε τὸ παιδίον, καὶ σπαργανώσασα αὐτὸ, » ἔθηκεν αὐτὸ ἐν φάτνῃ βοῶν.... Ἡ δὲ Ἐλισάβετ, ἀκού» σασα, ὅτι ὁ υἱὸς αὐτῆς ἔμελλε ζητεῖσθαι, λαβοῦσα αὐτὸν, » ἀνέβη εἰς τὴν Ὀρεινὴν, καὶ περιεβλέπετο τὸν τόπον, ἐν » ᾧ κατακρύψει αὐτὸν, καὶ οὐκ ἦν τόπος ἀπόκρυφος. Καὶ » στενάξασα λέγει· Ὄρος τοῦ Θεοῦ, δέξαι μητέρα μετὰ » τέκνου· οὐ γὰρ ἠδύνατο ἡ Ἐλισάβετ προσαναθῆναι. Καὶ » παραχρῆμα ἐδιχάσθη τὸ ὄρος ἐκεῖνο » κτλ.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι ἐν τῷ Πρωτευαγγελίῳ τούτῳ ἱστοροῦνται περιστατικῶς ὅσα, ἀσματογραφήσασα ἡ Ἐκκλησία, ψάλλει εἰς τὴν Σύλληψιν τῆς Ἁγίας Ἄννης, εἰς τὴν Γέννησιν τῆς Θεοτόκου, καὶ τὴν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου μετὰ λαμπαδηφορίας εἴσοδον αὐτῆς, περίεργα τὰ πάντα, ὡς μὴ ἀναφερόμενα ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν. Ἡ ἱστορία ἐξακολουθεῖ ἑπομένως ἀπὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἕως τῆς ἀνωτέρω βρεφοκτονίας, καθ' ἣν ἐσφάγη ἐν τῷ Ναῷ καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Προδρόμου Ζαχαρίας, μὴ εὑρεθέντος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Οἱ δὲ ἱερεῖς, λέγει, κατέστησαν διὰ κλήρου τὸν Θεοδόχον Συμεὼν εἰς τόπον τοῦ Ζαχαρίου. Καὶ ὧδε μὲν συμπληροῦται ἡ ἱστορία· ἄρχεται δὲ οὕτως· « Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ. » Ὅρα τὴν κατὰ πλάτος περίληψιν τοῦ βιβλίου τούτου, καὶ τίνες τῶν ἀρχαίων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων ἀναφέρουσιν αὐτὸ (Σπαρτ. ἐντριτ. σελ. 208-216).

Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβάτων

οὐκ ἦν προσέλαβεν, οὐ φυρμὸν ὑπομείνας, οὐδὲ διαίρεσιν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μυστήριον φρικῶδες ὁρῶ· Θεὸς γὰρ ὁ κατέχων δρακί, πᾶσαν κτίσιν, περιέχεται σαρκί, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων· καὶ ράκει σπαργανοῦται, ὁ σπαργανῶν ὁμίχλῃ θάλασσαν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται θεὸς, καὶ ἄρχεται ὁ ἄναρχος, καὶ ὁ πλήρης, νῦν κενοῦται ἐν σμικρῷ, σπηλαίῳ ἐκ Παρθένου, καὶ βρέφος γαλουχεῖται, ὁ διατρέφων πνοὴν ἅπασαν.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Σκιρτῶσι τῇ γεννήσει Χριστοῦ, Ποιμένες καὶ δοξάζουσι, σὺν Ἀγγέλοις, καὶ ἀστὴρ δορυφορεῖ, καὶ Μάγοι προσκυνοῦσι· καὶ ἄνθρωποι σωθέντες, τὴν Θεοτόκον μεγαλύνουσι.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος πλ δ'.

Ἀνδρέου Κρήτης

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, τῶν Ἰουδαίων τὸ κράτος κατήργηται. Σκιρτάτω τὰ Νήπια, ὑπὲρ Χριστοῦ σφαττόμενα. Ἰουδαία ὀδυρέσθω· φωνὴ γὰρ ἠκούσθη ἐν Ῥαμᾷ· Ῥαχὴλ κλαίουσα, θρηνεῖ ὡς γέγραπται τὰ τέκνα αὐτῆς. Βρέφη γὰρ Ἡρῴδης, ἀνελὼν ὁ παράνομος, ἀπεπλήρου τὴν Γραφήν, τὴν Ἰουδαίαν ἐμπιπλῶν ἀθώου αἵματος· καὶ γῆ μὲν ἐρυθραίνετο τοῖς τῶν Νηπίων αἵμασιν· ἡ ἐξ Ἐθνῶν δὲ Ἐκκλησία, μυστικῶς ἁγνίζεται, καὶ στολὴν ἐνδύεται. Ἦλθεν ἡ ἀλήθεια, ὁ Θεὸς ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκιᾷ καθημένοις, ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ὁ αὐτός.

Κύριε, ἐν Βηθλεὲμ παραγέγονας, ἐν τῷ σπηλαίῳ παρῴκησας· ὁ οὐρανὸν τὸν θρόνον ἔχων, ἐν φάτνῃ ἀνεκλίθης· ὃν στρατιαὶ κυκλοῦσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσῃς ὡς εὔσπλαγχνος, τὸ γένος ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος α'.

Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς, διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ· καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπεροράν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. Διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Μάρκελλε τὸ πνεῦμά σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω οὐρανὸς, γῆ εὐφραινέσθω· ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, παρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. Ὁ Λόγος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρὸς, προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου, ἄνευ σπορᾶς· ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, ὁρῶντες ἐν Βηθλεὲμ, τικτόμενον ὡς νήπιον· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανός μοι ἐφάνης σήμερον γῆ· ἐπὶ σοὶ γὰρ γεννᾶται ὁ Ποιητὴς, καὶ φάτνῃ ἀνακλίνεται, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· σὺν Ἀγγέλοις ὑμνοῦσι, καὶ Ποιμένες ἀπαύστως· Ἐν ὑψίστοις δόξα, εἰρήνη τῷ κόσμῳ τε· εἶδον γὰρ ἀστέρα, ὁδοιποροῦντα οἱ Μάγοι, ὀξέως τε προέτρεχον, τοῦ προσάξαι τὰ δῶρα αὐτῶν, χρυσὸν σμύρναν καὶ λίβανον, ὡς πάντων ὑπάρχοντι Θεῷ, καὶ Βασιλεῖ αἰωνίῳ καὶ κτίστῃ τοῦ παντὸς, ἐν σπηλαίῳ δι' οἴκτον, ἐπιφανέντι βροτοῖς.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων Νηπίων, συνηνωμένος μετὰ τοῦ Ὁσίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Νεογνὰ Χριστοῦ θύματα στέφω λόγοις.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου (*),

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Νεοποιεῖται ἡ κτίσις, καὶ ἡ βροτῶν, φύσις ἀναπλάττεται, ἐν σαρκὶ τοῦ Ποιητοῦ, πάντων ὑπὲρ ἔννοιαν Χριστοῦ, τικτομένου ἐξ ἀγνῆς, καὶ παναχράντου Μητρός.

Ἐκ στελεχῶν νεοφύτων ἡ τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησία σήμερον, ὥσπερ ἄνθη εὐθαλῆ,

(*) Ἡ ἀκροστιχὶς τοῦ Κανόνος τούτου, μηδὲν ἀναφέρουσα τὸν Ὅσιον Μάρκελλον, ἔχει καὶ αὐτοῦ ἀνὰ ἓν Τροπάριον εἰς ἑκάστην ᾠδήν.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπαλδών Ιακωβάτων

δρεψαμένη αἵματα τερπνῶς, ἐφηδύνεται αὐτοῖς, καὶ ὡραΐζεται.

Οἱ ποταμοὶ τῶν αἱμάτων τῶν εὐσεβῶν, Παίδων τὴν ἀπόνοιαν, καὶ μανίαν νοητῶς, τοῦ Ἡρῴδου ἔκλυσαν· διὸ, ὑποβρύχιον αὐτοῦ, ὤφθη τὸ θέσπισμα.

Τοῦ Ὁσίου.

Γνῶσιν δεξάμενος Πάτερ παρὰ Θεοῦ, ἀληθῆ καὶ ἄπταιστον, ἐπεζήτησας αὐτὸν, καὶ βίου Μάρκελλε σεμνοῦ, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς, ἐπεθεράπευσας. Θεοτοκίον.

Γῆ τῆς προτέρας καταράς τῆς ἐν Ἐδὲμ, λύτρωσιν ἐδέξατο, ἐν αὐτῇ τοῦ Λυτρωτοῦ, γεννηθέντος Ἄχραντε ἐκ σοῦ, καὶ καινίσαντος αὐτὴν, καὶ ἁγιάσαντος.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Νεφέλαι στάξατε ἐν γῇ, γλυκασμὸν εὐφροσύνης· ἐκ νεφέλης φωτὸς γὰρ, ἀνέτειλεν ὁ Χριστὸς, ἐν σπηλαίῳ σαρκικῶς, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν τικτόμενος.

Ἀπημφιάσατο τὴν πρὶν, τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις, ἀκοσμίαν καὶ κόσμον, περιέθετο τερπνὸν, τοῦ κοσμήτορος αὐτῆς, ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἀνατείλαντος.

Χορὸς Θεόλεκτος Βρεφῶν, ἐν σαρκὶ γεννηθέντι, προσηνέχθη τῷ Κτίσῃ, ὡς Θυσία μυστικὴ, τυθεῖσα διὰ σφαγῆς, μαρτυρίου καὶ θείας ἀθλήσεως.

Τοῦ Ὁσίου.

Ῥωμαλεότητι ψυχῆς, κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, ὁπλισθεὶς Θεοφόρε, διέκοψας τὰς αὐτῶν, παρατάξεις κραταιῶς, καὶ τὴν νίκην ἀνεδήσω Μάρκελλε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τῶν ἀχράντων σου Ἁγνὴ, καὶ τιμίων αἱμάτων, σαρκωθεὶς ἀπορρήτως, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἀνέδειξεν ὡς Θεὸς, τῶν κτισμάτων, σὲ ἁπάντων Δέσποιναν.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός » μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν » σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέ» τρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τῶν Ἁγίων Νηπίων,
Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ τεχθέντι σήμερον, ἐκ τῆς Παρθένου, τῶν Νηπίων στράτευμα, ὡς Ποιητῇ καὶ Βασιλεῖ, δεκτὰ προσάγονται σφάγια, προτεθυμένα, Χριστῷ διὰ πίστεως.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου· ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἁγνείας τοῖς ἄνθραξι, προκαθαρθεὶς τὴν ψυχὴν, τὸ σῶμα ἐστόμωσας, πρὸς ἀπαθείας ἰσχὺν, Πατὴρ ἡμῶν Μάρκελλε· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθης, ἐνδιαίτημα Θεῖον, νόσους ἀποδιώκων, καὶ φωτίζων τοὺς πίστει, ἀεὶ προσερχομένους σοι, καὶ εὐφημοῦντάς σε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἐνθέως εὐφραίνεται, ἡ κτίσις σήμερον· Χριστὸς γὰρ ὁ Κύριος, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱὸς, ἐκ Κόρης γεννᾶται ἀγνῆς, ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων, γένος ἀθανατίζων, λύων τε τὴν κατάραν, τῆς προμήτορος Εὔας. Διὸ εὐχαριστοῦντες αὐτῷ, ἐν ὕμνοις δοξάσωμεν.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Γ'δοῦσαι Κύριε, τὴν ἐν σπηλαίῳ σου, συγκατάβασιν τάξεις Ἀγγελικαὶ, φόβῳ ἐξεπλάγησαν, καὶ διανύμνησαν Χριστὲ, τὸ ἀνείκαστόν σου ἔλεος.

Συνέσει Κύριε, ὁ τεκτηνάμενος, πᾶσαν κτίσιν βουλήσει, σωματικῶς, σεαυτὸν ἠρίθμησας, ἐν τοῖς ποιήμασι τοῖς σοῖς, καὶ ἐν τούτοις ἀναπέπαυσαι.

Τὸ ξίφος ὤθησε, μανεὶς ὁ ἄνομος, καὶ παράφρων Ἡρῴδης, καθ' ἑαυτοῦ, ἀνελεῖν πειρώμενος, τὸν Εὐεργέτην τοῦ παντὸς, καὶ ἀνώλεθρον Θεότητι.

Τοῦ Ὁσίου.

Οἱ πόνοι Ὅσιε, καὶ οἱ ἱδρῶτές σου, τῶν αἱμάτων τοῖς ῥείθροις τοῖς τῶν Βρεφῶν, κεκραμένοι Μάρκελλε, τῷ γεννηθέντι ἐν σαρκὶ, δῶρα τίμια προσήχθησαν.

Θεοτοκίον.

Ὡραίαν κάλλει σε, ὑπεραστράπτουσαν, τοῦ Υἱοῦ σου ἀκτῖσιν οἱ τῶν ἐθνῶν, δωροφόροι Ἄχραντε, ἰδόντες θέαμα καινὸν, καὶ παράδοξον ἀνύμνησαν.

Ὠδὴ ε'. Τῷ Θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ὑπερεκκέχυται ὁ κρατὴρ, ὁ τῆς εὐσπλαγχνίας σου Χριστὲ, εἰς τὰ ποιήματα ἅπαντα, καὶ ἀφθόνου ταῦτα ἐλέους ἔπλησε, σαρκὶ ἐπιφανέντος καὶ γεννηθέντος σου.

Θύματα ἄμωμα τῷ Χριστῷ, σήμερον προσήχθησαν ὁμοῦ, καὶ μυστικῶς ἀννηέχθη-

ΑΠΟΣΕΣΡΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

σαν, ὡς πυρὶ τῷ ξίφει ὁλοκαυτούμενα, τὰ Βρέφη καὶ τῶν Θείων βραβείων ἔτυχον.

Τοῦ Ὁσίου.

Γλώδους Ὄσιε τὴν ψυχήν, σχέσεως καὶ πάσης γεηρᾶς, καὶ ἐπικήρου τερπνότητος, πόνοις ἐκκαθάρας τῆς σῆς ἀσκήσεως, ἰσάγγελος ἐδείχθης ἐν κόσμῳ Μάρκελλε.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρα ἐπήγασε νοητά, τῆς ἀθανασίας ὁ ἐκ σοῦ, σαρκὶ τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ Ἀγνῆ, καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν κατήρδευσεν, ἀφθαρσίᾳ πλουτίσας αὐτὴν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ ϛ'.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Μύρα εὐωδέστατα, ἀναδέδωκεν ἡ γῆ, ἐν ταύτῃ ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ ἀκηνώτου μύρου ἐκ τῆς Ἀγνῆς, σαρκὶ ἀναβλύσαντος, καὶ βροτοὺς εὐωδίας Θείας πλήσαντος.

Αἵμασιν ἐφοίνιξεν, ὁ Ἡρῴδης τῶν Βρεφῶν, τὴν Βηθλεὲμ ὁ δείλαιος· ἀλλὰ ταῦτα βοήσαντα πρὸς Θεόν, ἔνδικον εἰργάσαντο, τὴν αὐτοῦ καταδίκην καὶ τὸν ὄλεθρον.

Τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον, καὶ τὸ ἄστατον σαφῶς, κατανοήσας Μάρκελλε, πρὸς τὰ ἀεὶ ἑστῶτα τὴν τῆς ψυχῆς, ἀνύψωσας ἔφεσιν· ὧν ἐπέτυχες πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Γεννᾶται ὁ ἄχρονος, Θεὸς Λόγος ἐν γαστρί, ἐκ σοῦ ἐν χρόνῳ Ἄχραντε, ἵνα ζωὴν τὴν ἄχρονον τοῖς ἐν γῇ, καὶ λῆξιν αἰώνιον, χορηγήσῃ καὶ δόξαν τὴν ἀκήρατον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀστὴρ Μάγους ἔπεμψε, πρὸς τὸν τεχθέντα· καὶ Ἡρῴδης ἄδικον, στρατὸν ἀπέστειλε κενῶς, φονοκτονῆσαι οἰόμενος, τὸν ἐν τῇ φάτνῃ, ὡς Νήπιον κείμενον.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω νῦν ὁμοῦ εὐφραινομένων, ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ πάντων Βασιλέως, Ἡρῴδης μόνος συναλγεῖ, σὺν τοῖς προφητοκτόνοις Ἰουδαίοις· εἰκὸς γὰρ μόνους αὐτοὺς ὀδύρεσθαι· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν βασιλεύσουσιν· ἀλλ' ἡ βασιλεία τοῦ Κυρίου καὶ ἔτι κρατήσει, τὰ θράση τῶν ἐχθρῶν ἀποκρυομένη, καὶ τὰ πλήθη τῶν πιστῶν συγκαλυμένη, μετὰ τῶν σεπτῶν Νηπίων τοῦ κατοπτεύειν, τὸν ἐν τῇ φάτνῃ ὡς Νήπιον κείμενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρῴδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων δεκατεσσάρων.

Στίχοι.

Διὰ ξίφους ἄωρα μητέρων Βρέφη
Ἀνεῖλεν ἐχθρὸς τοῦ βρεφοπλάξου βρέφους.

Νήπια ἀμφ' ἑνάτην ταίμον εἰκάδι παππάζοντα.

Προσάξας ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων Ἡρῴδης τοῖς Μάγοις ὑποστρέψαι, καὶ διαγγεῖλαι αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ γεννηθέντος Βασιλέως, ὃν ὁ ἀστὴρ, ᾧ ἠκολούθουν, ἐμήνυεν, ὅπως σὺν ἐκείνοις προσκυνήσῃ αὐτόν· καὶ τοῦ Ἀγγέλου εἰπόντος αὐτοῖς, μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρῴδην, ἀλλὰ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ τοῦτο ποιησάντων, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπ' αὐτῶν, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἐψηφίσατο ἀκριβῶς τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος· καὶ ἀποστείλας στρατιώτας, ἐφόνευσε πάντας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω· τοῦτο θέμενος ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, ὡς εἰ πάντας τοὺς παῖδας φονεύσειε, πάντως ἀποθανεῖται καὶ ὁ μέλλων βασιλεῦσαι, καὶ οὐκ ἐπιβουλεύσει αὐτῷ· ἀλλ' εἰς μάτην ἐκοπίασεν ὁ παράφρων, μὴ εἰδὼς, ὅτι Θεοῦ βουλὴν ἄνθρωπος ἐμποδίσαι οὐ δύναται. Ὅθεν ἐκείνοις μὲν προεξένησε Βασιλείαν οὐρανῶν, ἑαυτῷ δὲ κόλασιν αἰώνιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη πάντων τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν λιμῷ καὶ δίψει καὶ μαχαίρᾳ καὶ κρύει τελειωθέντων.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις, εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἔνθα ἡ ἁγία Σορός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

Δημόσια Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Στίχ. Ἀϋπνίᾳ δοὺς πάντα τὸν ζωῆς χρόνον,
Μάρκελλε, κοιμήθητι μικρὸν ἐν τάφῳ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Μάρκελλος ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀπαμείας, τῆς δευτέρας Συρίας, ἐξ ἐνδόξου γένους καὶ περιφανοῦς· ὅθεν καὶ πᾶσαν τὴν ἐν λόγοις παίδευσιν μετῆλθε. Καὶ ταύτην παριδὼν, κατέλιπε τὰ οἰκεῖα, καὶ παραγίνεται εἰς Ἔφεσον, καὶ ξενίζεται παρά τισιν εὐσεβέσι· καὶ ἔν τινι τῶν Μοναστηρίων εἰσελθὼν, καὶ ἀσκήσας καλῶς, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἅγιον Ἀλέξανδρον, ὄντα ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἀκοιμήτων, μαθὼν περὶ τῆς ἐνθέου καὶ ὑψηλῆς αὐτοῦ πολιτείας· καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ τὴν διαγωγὴν ποιησάμενος, καὶ πάντας ὑπερβαλὼν ταῖς καθ' ἡμέραν πρὸς ἀρετὴν προκοπαῖς, μετὰ τὴν κοίμησιν Ἀλεξάνδρου, καὶ Ἰακώβου τοῦ μετ' ἐκεῖνον χρηματίσαντος Ἡγουμένου, τῆς Μονῆς καθίσταται ἀρχηγός. Πολλῶν δὲ θαυμάτων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐπιδειξάμενος δύναμιν, ἐν αὐτῇ τῇ Μονῇ κοιμηθεὶς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θαδδαίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Καὶ Θαδδαῖος ἴσχυσε κατὰ τῆς πλάνης,
Ὁμολογητὴς ἀναφανεὶς ὡς μέγας.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Θαδδαῖος, ἀπελεύθερος γέγονε Θεοδώρου, τοῦ τὴν Μονὴν τῶν Στουδίων ἐκ βασιλικῆς ἐξουσίας λαβόντος, καὶ Κοινόβιον ποιήσαντος. Κείρας δὲ καὶ οὗτος τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ, γέγονε Μοναχός· καὶ πολιτείαν κτησάμενος θεάρεστον, ἠγαπήθη παρὰ πάντων· νηστείαν γὰρ καὶ ἀγρυπνίαν εἶχε πολλὴν, γλώσσης ἐγκράτειαν, προσοχὴν τῶν θείων λόγων, χαμευνίαν, καὶ ὑπακοὴν ὑπερβάλλουσαν, μηδὲν ἄλλο ἔχων, πλὴν ὧν περιβέβλητο.

Τῶν δυσσεβῶν δὲ τότε Εἰκονομάχων, Μιχαὴλ φημὶ τοῦ Τραυλοῦ, καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ, κρατούντων, πάντας τοὺς εὐσεβεῖς Ἐπισκόπους καὶ Ἡγουμένους, οὓς μὲν ἀπέκλειον, οὓς δὲ ἐξώριζον· ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ μέγας ἀγωνιστὴς Θεόδωρος, ὁ τούτου γεγονὼς δεσπότης καὶ ἡγούμενος. Σὺν τούτῳ οὖν ποτὲ ἀνελθὼν ἐν τῷ Παλατίῳ καὶ ὁ Θεοφόρος οὗτος Θαδδαῖος, ζήλῳ θείῳ πυρωθεὶς, ἤλεγξε τὸν δυσσεβῆ ἐκεῖνον Βασιλέα, ἐνώπιον πάσης τῆς Συγκλήτου. Ὁ δὲ ἐκέλευσε, τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εἰκόνα ἐνεχθῆναι, καὶ τεθεῖναι ἐν τῇ γῇ, τὸν δὲ Ἅγιον τοῦτον ἄνδρα ἐπιστῆναι ἄνωθεν τῆς ἁγίας Εἰκόνος, καὶ μὴ βουλόμενον, κατεχόμενον ὑπό τινων ἰσχυρῶν ἀνδρῶν ἀσφαλῶς, πρὸς τὸ μὴ μεταστῆναι· καὶ, Ἴδε, φησὶν ὁ τύραννος, τὴν τοῦ Χριστοῦ σὺ Εἰκόνα κατεπάτησας· λοιπὸν συγκατάθου καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς. Ὁ δὲ, ἐν ἀληθείᾳ πεφωτισμένος τὴν ψυχὴν, ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ, δυσσεβέστατε, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας πεπληρωμένε Τύραννε, οὐκ ἐξ ἰδίας γνώμης τοῦτο πεποίηκα· μὴ γένοιτο! ἀλλὰ τῆς σῆς τοῦτο πανουργίας καὶ ἀδίκου κρίσεως· προσκυνῶ δὲ μᾶλλον ἐγὼ τῇ ἁγίᾳ Εἰκόνι τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μου, καὶ κατασπάζομαι αὐτὴν, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς προθύμως ἀποθανεῖν αἱροῦμαι.

Τούτοις τοῖς λόγοις ὁ ἀλιτήριος αἰσχυνθεὶς, ὡς ὑπὸ ἀγροίκου, καὶ Σκυθογενοῦς, καὶ παντελῶς ἰδιώτου ὑβρισθεὶς, ἐκέλευσεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ τῷ ἐδάφει ῥιφῆναι, καὶ ἀνηλεῶς τύπτεσθαι· καὶ τοσοῦτον αὐτὸν τοῖς ῥοπάλοις ἔτυψαν, ἄχρις ἂν καὶ ἤλπιζον ἀναπνεῖν. Εἶτα, νομίσαντες τεθνάναι, ἔσυρον ἐκ τῶν ποδῶν ἔξω· ὃν καί τινες τῶν παρεστώτων δήσαντες, εἵλκυσαν ὡς θνησιμαῖόν τι καὶ ἀκάθαρτον διὰ πάσης τῆς λεωφόρου· καὶ ῥίψαντες αὐτὸν πλησίον τοῦ τείχους, πρὸς τὸ μέρος τῆς πηγῆς, ὑπέστρεψαν ἀπολουσάμενοι. Ὁ δὲ μακάριος Θαδδαῖος, εὐχαρίστως πάντα καὶ γενναίως ὑπενεγκὼν, τρεῖς ἐπιβιοὺς ἡμέραις, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἀπεμείωσε τὴν νύκτα ὁ τεχθεὶς σαρκὶ, Ἥλιος ἐκ Παρθένου Μητρὸς, καὶ ἐπηύξησε τὴν διττὴν ἡμέραν τοῖς πιστοῖς, βοῶσιν αὐτῷ εἰλικρινῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαλευθεῖσαν ἀθεότητι τὴν ἅπασαν, κτίσιν ὁ ἐν σπηλαίῳ τεχθεὶς, ἐπεστήριξεν ἐπὶ γνώσει πάλιν τοῦ αὐτοῦ, ἀπαύστως κραυγάζουσαν αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΒΡΑΜΒΑΚΗΣ
Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Τὰ ἀνεύθυνα μὲν Βρέφη ἀπεθέρισεν, Ἡρῴδης μιαιφόνῳ χειρί· τῶν ἐλπίδων δὲ τῶν ματαίων ὅλως ἐκπεσών, τὴν ἔνδικον δίκην ἑαυτῷ, Θεοκτονίαν μελετῶν ἐναπεγράψατο.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἐν πυρὶ μὲν τῆς ἀσκήσεως κατέφλεξας, Μάρκελλε τὰς τῆς σαρκὸς ἡδονάς· ἀπαθείας δὲ τῇ δρόσῳ, ἤρδευσας ψυχάς, βοῶν τῷ Χριστῷ εἰλικρινῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἴδεν ἅπασα ἡ κτίσις Θεονύμφευτε, τὰ θεῖα μεγαλεῖά σου, ἐν σαρκὶ ἐκ σοῦ τοῦ Δεσπότου πάντων καὶ Θεοῦ, τεχθέντος ἐν πόλει Βηθλεέμ, καὶ σὺν τοῖς Μάγοις καὶ Ποιμέσι σὲ ἀνύμνησεν.

Ὠδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Φωτοφόρον ἡ κτίσις στολὴν ἐνδέδυται, καὶ κατήφειαν πᾶσαν ὅλως ἀπέθετο, τοῦ καινοποιοῦ καὶ Δεσπότου τεχθέντος ἐν γῇ· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς χρυσίον καὶ σμύρναν, Χριστὲ καὶ λίβανον, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας δέξαι φιλάνθρωπε, καὶ ὡς τῶν Βρεφῶν τῶν Ἁγίων τὰ αἵματα, πρόσδεξαι οἰκτίρμον, διδοὺς ἡμῖν ἐλέη.

Ἀπελυμένα τοῦ βίου καὶ τῆς παρούσης ζωῆς, δι' ἐνθέου θανάτου Βρέφη ἀνεύθυνα, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην Θεὸν ἐχωρήσατε, τὸν τὴν αἰωνίαν, ζωὴν ὑμῖν διδοῦντα.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὁσιότητος ὅπλοις, Ὅσιε Μάρκελλε, παρατάξεις δαιμόνων κατεπολέμησας, καὶ ὡς νικητὴς, κατ' αὐτῶν ἦρας τρόπαια, καὶ θαυμάτων χάριν, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδέξω.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ σοῦ ἐν σπηλαίῳ τεχθεὶς Παναχράντε, αἰωνίους ἀνθρώποις σκηνὰς ἠὐτρέπισε, τοῖς εἰλικρινῶς Θεοτόκον ὑμνοῦσί σε, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγα-
» σας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλε-
» ξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βού-
» λεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Γνωστὸν ἐδείχθη Χριστὲ τὸ ἔλεος, τὸ ὑπὲρ νοῦν τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς ἔθνεσιν· ἐν σαρκὶ γὰρ Δέσποτα ἐπτώχευσας, ἵνα πλούτου μετόχους, κρείττονος Κύριε, ποιήσῃς ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς, καὶ πολυέλεος.

Ὅσος Παρθένε τόκος ὁ ἄῤῥητος, ξένην βροτοῖς καὶ θείαν παρασχὼν ἀναγέννησιν, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐκαινούργησε, καὶ τοὺς ἐν γῇ Ἀγγέλοις, ἥνωσεν ᾄδοντας, καὶ δοξολογοῦντάς σε ἀεὶ, καὶ μεγαλύνοντας.

Ἰσχὺς Ἡρῴδου τοῦ πολεμήτορος, τῇ τῶν Βρεφῶν μανέντος ἀναιρέσει ἠσθένησε· τὴν ἀήττητον γὰρ ταῦτα δύναμιν, ἐκ Θεοῦ ἐζωσμένα, χάριτι πίστεως, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην καὶ Θεὸν, φαιδρῶς ἀνέδραμον.

Τοῦ Ὁσίου.

Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἆρας μακάριε, τὸν τοῦ Χριστοῦ, καὶ πάθη τὰ αὐτοῦ ἐκμιμούμενος, ἐσαυρώθης τῷ κόσμῳ καὶ μέτοχος, δόξης τῆς ἀνεκφράστου, γέγονας Ὅσιε· ἐν ᾗ καὶ ἡμῶν σῶν ὑμνῳδῶν, μέμνησο πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Υἱοὺς Θεοῦ ἡμᾶς ἀπειργάσατο, ὁ γεννηθεὶς σαρκὶ Θεὸς ἐκ σοῦ Παναμώμητε· καὶ τὸ πρῶτον δέδωκεν ἀξίωμα, τοῖς αὐτὸν δεξαμένοις, καὶ Θεομήτορα, σὲ δοξολογοῦσιν ἐκτενῶς, καὶ μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» τα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς,
» Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν
» ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Νηπίων.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ἡ Βηθλεὲμ μὴ στύγναζε, ἀλλ' εὐθύμει, τῶν ἱερῶν Νηπίων τῇ ἀναιρέσει· θύματα γὰρ τέλεια τῷ Δεσπότῃ, Χριστῷ προσανηνέχθησαν· ὑπὲρ αὐτοῦ γὰρ σφαγέντα, συμβασιλεύουσι τούτῳ.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Τὰ τῆς σαρκὸς σκιρτήματα Θεοφόρε, δι' ἐγκρατείας πάσης κατακοιμίσας, ἄγρυπνον ἐθέσπισας καὶ πάννυχον, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ Μάρκελλε, δοξολογίαν τελεῖσθαι, Χριστοῦ εἰς αἴνεσιν Πάτερ.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἐπὶ τῆς γῆς εἰρήνη καὶ ἐν ἀνθρώποις, Θεοκυήτορ γέγονεν εὐδοκία. Ἄγγελοι χορεύοντες ἐκραύγαζον· Ἐν τοῖς ὑψίστοις δόξα

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

σοι, τῷ γεννηθέντι ἀφράστως, ἐν Βηθλεὲμ ἐκ Παρθένου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Νηπίων,

Ἦχος πλ. δ'. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ὦ τῆς Ἡρώδου πωρώσεως! κατὰ Θεοῦ ἐμμανεὶς, τοῦ σαρκὶ νηπιάσαντος, Βηθλεὲμ τοῖς βρέφεσι, τὸν θυμὸν ἐπαφίησι· καὶ ξίφει πάντα, δημίων δίδωσι, ζωῆς στερῆσαι, τὸν ζωῆς αἴτιον, τούτων οἰόμενος, τῆς σφαγῆς τῷ αἵματι, ὁ λυμεὼν, τοῦ καρποῦ τῆς φύσεως, ὁ ἀπηνέστατος. Δίς.

Μάγοι ἐκ Περσίδος φθάσαντες, εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, τὸν Ἡρῴδην ἐτάραξαν· καὶ μανεὶς ὁ δείλαιος, τὰ Νήπια κατέσφαττεν· ὡς βότρυες δὲ, Χριστῷ προσήχθησαν, εἰ καὶ μητρῴων, μαζῶν ἐσπάσθησαν, οἱ Νεομάρτυρες, τὸν Ἡρῴδην πλήξαντες· διὸ Χριστὸν, πίστει ἱκετεύουσιν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Κλαίει ἡ Ῥαχὴλ τὰ Νήπια· ἐν τῇ Ῥαμᾷ δὲ φωνὴ, νῦν μεγάλη ἀκούεται· ὁ Ἡρῴδης μαίνεται, καὶ ἀθέως φρυάττεται· ὁ Ἰωάννης φεύγει ἐν ὄρεσι· λίθος Μητέρα σὺν τέκνῳ δέχεται· ὁ Ζαχαρίας δὲ, ἐν Ναῷ φονεύεται· ὁ δὲ Χριστὸς, φεύγει ἀφεὶς ἔρημον, Ἑβραίων οἴκημα.

Δόξα Ἦχος πλ. δ'.

Ἡρῴδης ὁ παράνομος, θεωρῶν τὸν ἀστέρα, ὑπὲρ πᾶσαν κτίσιν λαμπρότερον, ἐταράττετο· καὶ γαλακτοτροφούμενα Βρέφη, ἐξ ἀγκαλῶν μητρικῶν ἀφήρπαζεν. Ἡ δὲ Ἐλισάβετ, λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην, πέτραν παρεκάλει· Δέξαι Μητέρα μετὰ τέκνου. Ὄρος ἐδέξατο τὸν Πρόδρομον· φάτνη ἐφύλαττε τὸν Θησαυρὸν, ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσε· Μάγοι προσεκύνουν. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθῆ μηνύοντες Ποιμένα, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, νηπίου μορφὴν δι' ἡμᾶς ἀνειληφότα. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῶν Νηπίων, Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, πρώτη θυσία γέγονε τὰ Νήπια· Ἡρῴδης γὰρ χειρώσασθαι, σὲ τὸν ἀχείρωτον βουληθεὶς ἠγνόησε, Μαρτύρων προσάγων σοι χορόν. Διό σε ἱκετεύομεν τὸν ἐνανθρωπήσαντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἦχος β'. Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαὼθ, εἰσεληλύθει ἡ σφαγὴ ὑμῶν, βρέφη τίμια· δι' αὐτὸν γὰρ τὸ αἷμα ἐξεχέατε, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἐπαναπαύεσθε· καὶ τὴν Ἡρῴδου εἰς αἰῶνας, μισητὴν κακίαν καταγγέλλετε, δυνάμει τοῦ τεχθέντος Χριστοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἦχος γ'.

Μισητὴ τοῦ Ἡρῴδου ἡ παιδοκτονία, διὰ τὴν αὐτοῦ μιαιφονίαν· καὶ σεπτὴ ἡ τῶν Παίδων θυσία, ὡς ἡλικιῶτις Χριστοῦ, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοῦ καινοῦ σφαγίου προθυομένη, καὶ προπεπονθυῖα. Μὴ κλαῖε Ῥαχὴλ τὰ τέκνα, μιμνησκομένη τῶν κόλπων Ἀβραὰμ, ἔνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς· ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ΤΗ Λ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Μελάνης, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν τῶν Χριστουγέννων Ἑορτὴν κατὰ τὴν λά.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας Ἀνυσίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Παρθενίας λαμπρότησι, φαιδρυνθεῖσα Πανεύφημε, Μαρτυρίου ἥστραψας ἀγωνίσμασι· μὴ προσκυνῆσαι ἡλίῳ γὰρ, πεισθεῖσα, τὴν ἄδικον, καθυπέμεινας σφαγὴν, φοινιχθεῖσα τοῖς αἵμασι· καὶ παρέστηκας, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης στεφηφόρος, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπομέναις, αὐγαζομένη φαιδρότησι.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα, ὑποφαίνουσα δάκρυσι, κατανύξει ἔνδοξε, γῆν κατέβρεχες, καὶ ταῖς θριξὶν ἐναπέσμηχες, Χριστοῦ ὑποπόδιον, ἐννοοῦσα καὶ αὐτὸν, ὡς παρόντα προβλέπουσα, ὃν ἐπόθησας· καὶ ἰχνῶν ἁπτομένη διανοίᾳ, θεωρίαις θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας.

Καὶ τὸν πλοῦτον σκορπίσασα, καὶ πτωχοῖς ἐπαρκέσασα, ἐνυμφεύθης ἄφθορος τῷ Ποιήσαντι· καὶ ὥσπερ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ παναοίδιμε, τῶν αἱμάτων τοὺς κρυνοὺς, καὶ τοῦ πάθους τὴν μίμησιν, οὗ ὑπέμεινεν, Ἀνυσία ὁ μόνος εἰς νύμφωνα, κατοικήσας σε τὸν θεῖον, ὡς ἀθληφόρον καὶ Μάρτυρα.

Ἕτερα Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας Μελάνης.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἡ ταῖς Ἀγγέλων χορείαις συναφθεῖσα, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρως ἀνέφλεξε, καὶ ὑπερίπτασθαι ἔπεισε, τῶν ὁρωμένων, δι' ἀπαθείας καὶ καθαρότητος· τότε σου τὸν σύνευνον, λόγοις ἐζώγρησας, θεοπειθέσι τὴν ἄσατον, ἀποβαλέσθαι, τύρβην τοῦ βίου τὴν διαῤῥέουσαν· ὅθεν σὺν τούτῳ τὴν αἰώνιον, εὗρες ζωὴν καὶ ἀπόλαυσιν, δυσωποῦσα Μελάνη, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων ποθήσασα τὸν βίον, ὅτε τὴν ἐνήδονον τρυφὴν διέπτυσας, τῇ ἐγκρατείᾳ σχολάζουσα, καὶ ἀγρυπνίᾳ, καὶ χαμευνίᾳ καὶ ταπεινότητι· τότε καθαρώτατον, σκεῦος γεγένησαι, Πνεύματος Θείου χαρίσμασι, περιφανέσι, κεκοσμημένη πρὸς τούτου πάνσοφε· ὅθεν πρὸς ζῆλον, σοῦ τὸν ἔνθεον, ἐφειλκύσω λαοὺς καὶ προσήγαγες, τῷ Δεσπότῃ Μελάνη, καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ καλλοναῖς ἀρετῶν ὡραϊσμένη, ὅτε τὸν σωτήριον λόγον ἐπλήρωσας, καὶ διανείμασα δέδωκας, τὰς μυριάδας, τῷ σοῦ χρυσίου πτωχοῖς καὶ πένησι· τότε τὸν οὐράνιον, ὄλβον ἀπείληφας, δικαιοσύνην πλουτήσασα, καὶ ἀφθαρσίαν, καὶ ἀπολύτρωσιν πανσεβάσμιε· ὅθεν τιμῶμεν, σοῦ τὴν κοίμησιν, καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦμέν σε, ἱκετεῦσαι τὸν Κτίστην, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. ά.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· σήμερον γὰρ ἀληθῶς, μία ποίμνη γέγονεν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. Ὦ τοῦ θαύματος! ὁ ἀόρατος ὁρᾶται, ὁ ἀχώρητος χωρεῖται, ὁ ἄναρχος ἄρχεται· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται· καὶ Παρθένος ἀπείρανδρος, Μήτηρ ὁρᾶται Θεοῦ, καὶ ἡ Μήτηρ μετὰ τὴν κύησιν, Παρθένος εὑρίσκεται. Ὁ σαρκωθεὶς Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐν φάτνῃ ἀνακέκλιται, καὶ Ποιμένες κήρυκες, κοινωνοὶ τοῦ μυστηρίου γίνονται. Μάγοι ἐξ ἀνατολῶν τὰ δῶρα προσεκόμιζον· ὑπὸ ἀστέρος ὁδηγούμενοι, τὸν τεχθέντα Σωτῆρα προσεκύνησαν. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς φιλέορτοι, τοὺς τῆς καρδίας θησαυροὺς προθύμως ἀνοίξαντες, προσάξωμεν αὐτῷ πράξεις ἀγαθὰς· πίστιν ἐλπίδα καὶ ἀγάπην, ὡς χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῶν Ἀσωμάτων τὴν φωνὴν βοῶντες αὐτῷ· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, τῷ ἐλθόντι σῶσαι ἐκ φθορᾶς τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος πλ. ά. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Μάγοι ἀνατολῶν Βασιλεῖ, τῷ ἐκ Παρθένου Βασιλίδος ἐκλάμψαντι, ἁπάντων Θεῷ καὶ Κτίστῃ, καὶ Βασιλεῖ ἀληθεῖ, δῶρα προσκυνοῦντες προσεκόμισαν· πρὸς οὓς ἡ Πανά-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Δημοτική Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

μωμος, ἐκπλαγεῖσα ἐφθέγγετο· Εἴπατε δή μοι, οἱ τὸ πῦρ καὶ τὸν ἥλιον, σεβαζόμενοι, καὶ ἐν σκότει βαδίζοντες· πῶς τὸν ὑπὲρ κατάληψιν, φωτίζοντα σύμπαντα, ἔγνωτε σάρκα λαβόντα, καὶ ἐν σπηλαίῳ τικτόμενον, ἐν γῇ; καὶ δι' οἴκτον, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Λόγοις ἀκολουθοῦντες ἡμεῖς, τοῦ Βαλαὰμ πρὸς τὴν Ἀγνὴν ἀπεκρίθησαν, οἱ Μάγοι, παρετηροῦμεν, ἀνατολὴν καθαροῦ, καὶ λαμπροῦ ἀστέρος, προσγενήσεσθαι· καὶ δὴ θεασάμενοι, ἀσυνήθη φαινόμενον, τοῦτον ἀρτίως, ὑπ' αὐτοῦ ὁδηγούμενοι, οὐκ ὠκνήσαμεν, τὴν πορείαν ποιήσασθαι. Τίς οὖν ὁ ταῖς ἀγκάλαις σου, ὡς βρέφος κρατούμενος; πῶς μυστηρίῳ ἐν τούτῳ, καθυπουργῆσαι ἠξίωσαι, σεμνὴ Παναγία; δι' οὗ εὗρατο ὁ κόσμος, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Λέξω πυνθανομένοις ὑμῖν, τὰ ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν ἅπασαν, ἡ Κόρη φησὶ τοῖς Μάγοις· βλέπω γὰρ νεύσει ὑμᾶς, ἀφικέσθαι ὧδε τοῦ παιδίου μου. Καινὰ καὶ παράδοξα, ὡς ὁρᾶτε, τὰ πράγματα· ὁ γὰρ ἀχρόνως, τῷ Πατρὶ συννοούμενος, τὴν πτωχείαν μου, ἑκουσίως ἐφόρεσεν· ὅπως καταπλουτήσειε, τοὺς γνώμῃ πτωχεύσαντας, καὶ Παραδείσου τὴν θείαν, διαγωγὴν ἀπολέσαντας. Αὐτός ἐστιν οὗτος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ὅμοιον.

Βρέφος σωματωθὲν ἐξ αὐτῆς, τὸν προαιώνιον Θεὸν ἡ Πανάμωμος, ὁρῶσα, χερσὶ κρατοῦσα, καταφιλοῦσα πυκνῶς, καὶ χαρᾶς πλησθεῖσα, προσεφθέγγετο, αὐτῷ· Θεὲ ὕψισε, Βασιλεῦ ἀθεώρητε, πῶς καθορῶ σε, καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον, οὐ δεδύνημαι, τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; σπήλαιον γὰρ σμικρότατον, καὶ τοῦτο ἀλλότριον, ἔνδον χωρεῖ σε τεχθέντα, καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα, νηδὺν συντηροῦντα, ὡς πρὸ τόκου, καὶ διδόντα, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Φέρεις Ἀδαμιαίαν μορφὴν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων προτέλειος· καὶ θέλεις χερσὶ κρατεῖσθαι, ὁ τῇ χειρὶ τοῦ παντὸς, περιδεδραγμένος δυναστείᾳ σου, Ἁγνὴ ἡ Πανάμωμος, προσεφθέγγετο χαίρουσα· πῶς σε σπαργάνοις, ἐνειλήσω ὡς Νήπιον; πῶς θηλάσω σε, τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; πῶς μὴ τὴν ὑπὲρ ἔννοιαν, πτωχείαν θαυμάσω σου; πῶς σε Υἱόν μου καλέσω, δούλη σου νῦν χρηματίζουσα, ὑμνῶ εὐλογῶ σε, τὸν δωρούμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογ. Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὁ ἀχώρητος παντὶ, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ηὐδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἑκών· καὶ γέγονεν ὁ Ὢν, ὃ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλῶς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὅμοιον.

Τί θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐνθαμβεῖσαι τὸ ἐν σοί; Ὅτι ἄχρονον Υἱὸν, χρόνῳ ἐγέννησα φησὶ, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. Ἄνανδρος εἰμὶ, καὶ πῶς τίκτω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἑώρακεν; ὅπου Θεὸς δὲ βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, ὡς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, τὴν πρὶν καταράν, τοῦ Ἀδὰμ θέλων λῦσαι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἀνυσίας.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Γυμνοῦντι τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, φῶς μοι καταπεμψον, ὡς τῷ Πατρὶ τῶν φώτων ἐν χαρᾷ, παρεστῶσα Πανεύφημε, τὴν τῶν παθῶν μου θύελλαν, σαῖς προσευχαῖς ἀποδιώκουσα.

Ἀσκήσει τὴν ψυχικὴν νεώσασα, θεόφρον ἄρουραν, τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, Γεωργῷ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Χειρί σου πλουσιωτάτῃ νείμασα, πλοῦτον ἐπίκηρον, πλουτοποιὸν ἐκέρδησας ζωὴν,

ΑΝΑΡΙΘΜΗΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Λιμεσσού - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

μηδαμῶς διαῤῥέουσαν, καὶ θησαυρὸν ἀκήρατον, Μάρτυς καὶ δόξαν ἐπουράνιον.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοῦ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητὴς, σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς, καὶ σπαργάνοις εἱλίσσεται, ὁ σπαργανώσας θάλασσαν, ὁμίχλῃ Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας Μελάνης.

Θεοφάνους.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Παθῶν ἀμαυρότητι, μελανωθέντα με πάντοθεν, λαμπρύνας καθάρισον, ταῖς φωτοβόλοις εὐχαῖς, τῆς Ὁσίας σου, φιλάνθρωπε Μελάνης, καὶ ταύτην γεραίροντι, λόγον μοι ἔμπνευσον.

Θερμῶς ἠκολούθησας, τῷ διὰ σὲ τὸν ἑκούσιον, Σταυρὸν ὑπομείναντι, ἐπ' ὤμων φέρουσα, παμμακάριξε, προθύμως τὸν σταυρόν σου, καὶ τούτου ἐφύλαξας, τὰ δικαιώματα.

Γονέων προσπάθειαν, καὶ τῆς σαρκὸς ἡδυπάθειαν, τελείως ἐξέκλινας, μόνον ποθήσασα, τὸ ἐράσμιον, Χριστοῦ Θεόφρον κάλλος, οὗ πάντα ἐφίεται, λόγου μετέχοντα.

Κλοιὸν ἀπορῥίψασα, τῆς σαρκικῆς συμβιώσεως, τὸν σύζυγον ἔπεισας, σὺν σοὶ τὸν θεῖον ζυγὸν, ἐπαυχένιον, καὶ φέρειν καὶ βαδίζειν, ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν, εἰς τὰς αὐλοὺς μονάς.

Θεοτοκίον.

Πτωχεύει ὁ πλούσιος, ἐμὲ πλουτίζων Θεότητι, κακῶς τὸν πτωχεύσαντα, τῇ ἀκρασίᾳ μου· καὶ ὁ ἄναρχος, ἀρχὴν ἰδοὺ λαμβάνει, ἐκ Κόρης τικτόμενος, νῦν τῆς Θεόπαιδος.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τοῦ κάλλους σου τῆς ψυχῆς, ὁ Ποιητής σου ἐρασθεὶς νύμφην σε, ὄντως καλὴν καὶ ἄμωμον, Μάρτυς ἑαυτῷ συνηγάγετο.

Τοῦ πάθους τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Ὡς θῦμα Πνευματικὸν, ὡς ἱερεῖον καθαρὸν τέλειον, σοὶ τῷ Θεῷ προσήνεκται, ἡ τὸν σὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασα.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικὸν, τοῦ ἀχωρήτου πλαστουργοῦ πέφηνας, ταῦτον σαρκὶ χωρήσασα, Κεχαριτωμένη Πανάμωμε.

Ἄλλος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τῆς πρὸς τὰ κάτω, ἀποξᾶσα ῥοπῆς, ὅλην δέδωκας, τὴν ῥοπὴν πανευσεβῶς, τῆς προαιρέσεως ἔνδοξε, μόνα πρὸς τὰ μένοντα, καὶ αἰωνίζοντα.

Καὶ φθεγγομένη, καὶ σιγῶσα ἐδείχθης παραίνεσις, ἀστηρίκτων στηριγμὸς, μοναζουσῶν ὑποτύπωσις, Μελάνη πανένδοξε· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Τῇ συντονίᾳ, τῶν εὐχῶν τὰς αἰσθήσεις ἐῤῥύθμισας, ταῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, φωτοειδὴς ὅλη γέγονας, ἐν σώματι ἄϋλον, βίον ζηλώσασα.

Θεοτοκίον.

Ὁ περιβάλλων, οὐρανοὺς ἐν νεφέλαις βουλήματι, σπαργανοῦται βουληθεὶς, χειρὶ Παρθένου ὡς Νήπιον, χειρὸς ἁφαρπάζων με, τοῦ πολεμήτορος.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ » καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα» τρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἔστιν » Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῆς Μάρτυρος,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κατὰ παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς βασιλεύσασα, διὰ παθῶν ζωοποιῶν ἐβασίλευσας, ἐκ τοῦ οἰκείου αἵματος φοινίξασα σεμνὴ, χλαῖναν ἀδιάφθορον, εὐσεβῶς Ἀνυσία· ὅθεν τοῦ Παντάνακτος, Νύμφη ἄμωμος ὤφθης· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ θεῖα προστάγματα, ἐπιτελέσασα σεμνὴ, ἐσκόρπισας ἔδωκας, τὰς μυριάδας τοῦ σοῦ, χρυσίου τοῖς πένησιν· ἄρασα δὲ ἐπ' ὤμων, τὸν σταυρόν σου Μελάνη, ἅμα τῷ σῷ συζύγῳ, ἠκολούθησας πίστει, Χριστῷ τῷ σταυρωθέντι σαρκὶ, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός· ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν, ἔνθα ὁδεύει ὁ ἀστὴρ, μετὰ τῶν Μάγων ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ᾠδὴν ἐπάξιον, Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Κέρκυρας
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Ὠδὴ δ'.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ζωηφόροις σου τοῖς ἴχνεσιν ἑπομένη, λόγχῃ πλευρὰν τιτρώσκεται, καὶ τὴν στρεφομένην, ἀβλαβῶς παρέρχεται, ῥομφαίαν ἡ δύλη σου, Δέσποτα Χριστὲ ἀνυμνοῦσά σε.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας ξέφανον ἀναδησαμένη, χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου, Μάρτυς Ἀνυσία πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτῃ τὴν πρώτην Εὔαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρουσα ἔκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὰς ἀΰλους οὐσίας δημιουργήσας, σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, σήμερον γεγέννηται· αὐτῷ μελῳδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἐγκρατείᾳ τὰς ὀρέξεις, τῆς σαρκὸς θανατώσασα, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, ἔσχες ἐνοικοῦσάν σοι πάνσεμνε· πρὸς ἣν ἐκ γῆς μεταστᾶσα, κατεσκήνωσας, βασιλείας τῆς ἐν οὐρανῷ ἀπολαύουσα.

Τὰς πολλάς σε μυριάδας, τοῦ χρυσίου διένειμας, πενομένοις ὄντως, ταύτας θησαυροῖς δὲ ἀπέθηκας, παλαιουμένοις μηδέπω· εἰς αἰῶνα δὲ, συντηροῦσί σοι, τὴν διαρκῆ μονιμότητα.

Συμπαθείας σε ὁ πλοῦτος, ποταμὸς ὥσπερ γέγονε, καταρδεύων πᾶσαν, πένητος ἀοίδιμε ἔνδειαν, ῥύπον ἐκπλύνων πτωχείας, ὅλβον ἄσυλον, προξενῶν σοι, τὸν ἐν οὐρανοῖς μὴ κενούμενον.

Θεοτοκίον.

Ταῖς ὁρμαῖς καθυποκύψας, τῶν παθῶν ὥς περ ἄλογος, λογικὸς ὑπάρχων, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσιν· ἀλλ' ἡ τὸν Λόγον τεκοῦσα τὸν ἀΐδιον, μὴ παρίδῃς με, διαπαντὸς ἀπολλύμενον.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ Κύριε πηγὴν, σωτηρίου γινώσκουσα, ποτήριον μαρτυρίου, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ, ἡ Μάρτυς σου ἐξέπιεν.

Ὦ δάμαλις Χριστοῦ, ὦ θεσδεκτον σφάγιον, ὦ ἄμωμον ἱερεῖον, Ἀθληφόρε Κυρίου, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Φῶς γέγονας φωτὶ, τῷ μεγάλῳ τρανότερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἑορτάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ῥοῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος ἀσπόρως, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Ἄλλος. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Τὰς ἀμόρφους τέλεον, ἰδέας τῶν παθῶν, ἐκ ψυχῆς ξέσασα Σεμνὴ, ἐγκρατείας χρώμασι, διεζωγράφησας, ἐν αὐτῇ ἀπάθειαν, καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτον.

Τηλαυγὲς ὡς ἔσοπτρον, ὑπάρξασα Σεμνὴ, διαυγεῖς Πνεύματος Θεοῦ, διαδόσεις ἔνδοξε, ὑποδέδεξαι, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, τῇ λαμπρότητι τοῦ βίου σου.

Ἐγκρατείᾳ σβέσασα, παθῶν πυρκαϊὰν, τὸν πυρσὸν ἧψας τῆς ψυχῆς, ἐν παντὶ τῷ βίῳ σε, καταλαμπρύνοντα, καὶ τὰς ἀμαυρότητας, τῶν δαιμόνων ἐκκρουόμενον.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, ἐν σπηλαίῳ νῆς Βηθλεὲμ, τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγοντα, πάλαι κλεισθεῖσάν μοι, ἀκρασίᾳ βρώσεως, καὶ ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ ς'.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἀνδρεῖον, γυναικείῳ ἐν σώματι φρόνημα, ἀναλαβοῦσα πρὸς πάλην, δυσμενῶν ἀσάρκων Μάρτυς ἐξῆλθες, καὶ ῥομφαίᾳ, ὑπομονῆς αὐτοὺς ἐθανάτωσας.

Αἱμάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσας ἐξήρανας, κακοπιστίας· Χριστοῦ δὲ, τὴν σεπτὴν κατήρδευσας Ἐκκλησίαν, Ἀνυσία, ἀθλοφόρων Παρθένων τὸ καύχημα.

Ἀβρόχως, τῶν ἀγώνων διῆλθες κλυδώνιον, κυβερνωμένη παλάμῃ, τοῦ τὰ πάντα λόγῳ πεποιηκότος, καὶ πρὸς ὅρμον, σωτηρίας Παρθένε κατήντησας.

Θεοτοκίον.

Ὃν πλάσας, κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, ἀνεπλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε, Θεομῆτορ, ὁλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός.

Ἀβρόχως, τὸ τοῦ βίου διῆλθες κλυδώνιον· ἀκαταπόντιστος ὅθεν, εἰς λιμένα ἄκλυστον καθορμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης ἀοίδιμε.

Σπινθῆρσι, τοῦ Θερμοῦ σου πρὸς Κύριον ἔρωτος, πεπυρωμένα τὰ βέλη, κατεφλέχθη πάντα τῆς ἁμαρτίας· καὶ δαιμόνων, κακουργία εἰς τέλος ἠφάνισται.

Ὁ νοῦς σου, πρὸς τὸ κρεῖττον ἑνώσει Θεούμενος, τῆς πρὸς τὴν σάρκα φιλίας, διεζεύχθη νεύσει παντοδυνάμῳ· διὰ τοῦτο, τῆς ἀσκήσεως πόνους ὑπέφερες.

Θεοτοκίον.

Θεοῖ με, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου ὁ Κύριος, καὶ σπαργανοῦται τὴν λύσιν, τῶν ἐμῶν ποιούμενος ἐγκλημάτων, καὶ χωρεῖται, ἐν σπηλαίῳ ὁ πᾶσιν ἀχώρητος.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ » Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύ» θρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς » πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῆς Ὁσίας,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταυγασθεῖσα τὴν ψυχὴν φρυκτωρίαις, τοῦ ἀναλάμψαντος ἡμῖν ἐκ Παρθένου, ἐν ἀρεταῖς διέλαμψας πανεύφημε· πλοῦτον γὰρ σκορπίσασα, ἐπὶ γῆς ἐφθαρμένον, ἐναπεθησαύρισας, τὸν οὐράνιον πλοῦτον, καὶ ἐν ἀσκήσει ἔλαμψας φαιδρῶς· Ὅθεν Μελάνη, σὲ πόθῳ γεραίρομεν.

Ὁ Οἶκος.

Φυγοῦσα κόσμου τὰ τερπνά, χρυσοῦ τὰς μυριάδας ἐσκόρπισας πλουσίως, εἰς χεῖρας τῶν πενήτων ἀποθεμένη εὐσεβῶς· τόπους δὲ τοὺς θείους διαδραμοῦσα, τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γέγονας, βίον διελθοῦσα ἰσάγγελον, καὶ πᾶσιν ἐπαρκοῦσα· τῷ ἐλαίῳ δὲ τῆς εὐποιΐας, φαιδρύνασα τὴν ψυχικὴν λαμπάδα, εἰσῆλθες σὺν Χριστῷ πρὸς θεῖον νυμφῶνα, βασιλείας τῆς αὐτοῦ κατατρυφῶσα. Ὅθεν Μελάνη, σὲ πόθῳ γεραίρομεν.

Συναξάριον.

Τῇ Λ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχοι.

Εἰς δεξιὰν νύττουσι πλευρὰν καιρίως,
Πλευρᾶς Ἀδὰμ κύημα τὴν Ἀνυσίαν.

Πλευρὰν Ἀνυσίης τριακοστῇ ἔγχος ἔνυξεν.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ πόλεως Θεσσαλονίκης, γεννήτορας ἔχουσα εὐσεβεῖς καὶ πιστοὺς, καὶ περιουσίαν πολλὴν κεκτημένους· ὧν τελευτησάντων, αὕτη κατὰ μόνας ἦν, διὰ βίου καὶ πράξεως εὐαρεστοῦσα τῷ Θεῷ. Ἀπερχομένην δὲ κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, στρατιώτης τις, τοῖς εἰδώλοις προσκείμενος, κατέσχεν αὐτὴν, ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἕλκων καὶ ἀνθέλκων αὐτὴν, καὶ προτρεπόμενος μᾶλλον τοῖς δαίμοσι σπονδὰς προσενεγκεῖν. Τῆς δὲ, τὸν Χριστὸν ὁμολογούσης, ὁ στρατιώτης θυμοῦ πλησθεὶς, (καὶ γὰρ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἡ Ἁγία Μάρτυς ἐνεφύσησε καὶ ἐνέπτυσε·) κατὰ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς διελαύνει τὸ ξίφος· καὶ οὕτω τὸ μακάριον τέλος ἡ ἀοίδιμος Μάρτυς ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Θεοδώρας, τῆς ἀπὸ Καισαρείας.

Στίχ. Ἀπῆρε δεσμοῦ σαρκὸς ἡ Θεοδώρα,
Οὗ περ λυθῆναι ζῶσα καὶ πρὶν ἠγάπα.

Αὕτη ἡ Ὁσία ἤσκησεν ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῇ λεγομένῃ Ῥιγίδιον· ὑπῆρχε δὲ ἐπὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος, πατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, γένους οὖσα λαμπροῦ καὶ ἐνδόξου, πατρὸς μὲν, ὀνόματι Θεοφίλου, Πατρικίου τὴν ἀξίαν, μητρὸς δὲ Θεοδώρας. Αὕτη ἡ Θεοδώρα, ἐν πολλοῖς ἔτεσι τὴν στείρωσιν ἀποδυρομένη, καὶ τὸν Θεὸν ἱκετεύουσα, καὶ τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, δέχεται τὴν χάριν οὐρανόθεν, ταύτην νομισάσης τῆς Ἁγίας καὶ τιμίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Τεχθεῖσα τοιγαροῦν ἡ Νεᾶνις καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας φθάσασα, προσάγεται τῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Ἄννης, καὶ τῷ Μοναστηρίῳ εἰσδέχεται, ὡς θεῖον ἀνάθημα. Θεοσεβῶς δὲ ῥυθμιζομένη παρὰ τῆς Προεστώσης, ἐκδιδάσκεται καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα. Τῆς δὲ τιμίας παιδὸς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Αλεξάνδρειας
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

καλῶς πολιτευομένης, οὐκ ἤνεγκεν ὁ πονηρὸς δαίμων ὁρᾶν ἑαυτὸν ὑπὸ ταύτης πατώμενον· ἀλλ' ἐξήγειρε τὸν Θεομάχον Λέοντα τὸν Βασιλέα, ἀγαγέσθαι ταύτην εἰς γυναῖκα Χριστοφόρῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ὃν Καίσαρα ἀνηγόρευσε· καὶ βίᾳ καὶ τυραννίδι ταύτην ἀποσπάσας τῆς Μονῆς, καταλαβεῖν τὴν Κωνσταντινούπολιν κατηνάγκασεν. Ἀχθείσης δὲ αὐτῆς, τὰ τῶ γάμω αἴσια ἐπ' αὐτῇ τελοῦνται, καὶ παρὰς πήγνυται· ἀλλ' ὁ μὲν ἐκείνου σκοπὸς, τοιοῦτος.

Ὁ δὲ Θεὸς, ὁ τὸν Αἰγύπτιον πάλαι δειματώσας λυττῶντα κατὰ τῆς Σάρρας, καὶ τὸν Τηριδάτην ὑπὸ τῆς Ῥιψιμίας καταγωνισάμενος, αὐτὸς καὶ ταύτην ἀμόλυντον διασώζει ἐκ τῆς κοινωνίας καὶ συναφείας τοῦ μνηστῆρος· παρὰ δόξαν γὰρ τῶν Σκυθῶν ἐπισρατευσαμένων ἐν τῇ Ἑσπέρᾳ, ἐν τάχει ἀποσέλλεται ὁ νυμφίος, ἀντιπαραταξόμενος τοῖς βαρβάροις· ὃς καὶ κατὰ τὴν πρώτην προσβολὴν, παραπέμπεται τῷ θανάτῳ. Τότε πληροφορίαν λαβοῦσα ἡ ἀκήρατος ἀμνὰς Θεοδώρα, καὶ τοὺς ἐν τῷ παλατίῳ λαθοῦσα πάντας, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον καὶ μαργαρίτας καὶ ἱματισμὸν λαβοῦσα πολυτελῆ, καὶ ἐν πλοίῳ εἰσελθοῦσα, πρὸς τὴν Μονὴν ἐπανῆλθε, χαίρουσα καὶ εὐχαριστοῦσα τῷ τῶν ὅλων Θεῷ.

Ὡς δὲ ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτὴν, ἐλθὼν ὁ δεύτερος υἱὸς τοῦ Θηριωνύμου, καὶ εὑρὼν αὐτὴν κεκαρμένην, καὶ ῥακώδη ἱματισμὸν ἠμφιεσμένην, Θεοῦ προνοίας συνεργησάσης, ἀφῆκεν αὐτήν. Καὶ τελείας λαβομένη ἀδείας καὶ ἐλευθερίας, ἐπὶ τοσοῦτον τὴν σάρκα κατεδάμασεν, ὥστε τὰς τῶν ὀστέων αὐτῆς ἁρμονίας καθορᾶσθαι· τροφὴ δὲ ἦν αὐτῇ ἄρτου οὐγγία μία· καὶ τοῦτο διὰ δύω, ἢ καὶ τριῶν ἡμερῶν, καὶ οὐδὲν ἕτερον· ἔνδυμα δὲ εἶχεν ἓν, καὶ τοῦτο τρίχινον· ἥ τε στρωμνὴ αὐτῆς ἄνωθεν μὲν τριχίνῳ ῥάκει περιεκεκάλυπτο, κάτωθεν δὲ, λίθοι ὑπεστρωμένοι· καὶ οὕτω τὸν τῆς ἀγρυπνίας πικρότατον ὕπνον ἐξετέλει· πολλάκις καὶ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ἦν ἀγρυπνοῦσα. Οὐ τούτοις δὲ μόνον ἠρκέσθη τοῖς παλαίσμασιν, ἀλλὰ καὶ σιδήροις τὴν σάρκα καθηλώσασα, οὕτως αὐτῆς τὰ μέλη κατεδαπάνησεν, ὥστε καὶ πνοὴν δυσώδη ἐκ ταύτης ἀποπέμπεσθαι. Οὕτως οὖν ἐπὶ πλείστους χρόνους παντοίων ἀρετῶν ἰδέαις ἐνδιαπρέψασα, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ μακαρίαν ζωὴν μετατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλεταίρου.

Στίχ. Φιλέταιρος πέπονθεν ἀθλητῶν νόμῳ,
Κἂν οὐκ ἀπῆλθεν, ὡς ἀθλητὴς, ἐκ βίου.

Τοῦ Διοκλητιανοῦ ποτὲ ἐλθόντος ἐν Νικομηδείᾳ, ἐμηνύθη αὐτῷ περί τινος Χριστιανοῦ, Φιλεταίρου· καὶ ἀποστείλας εὐθὺς, παρέστησεν αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, καὶ κατεπλάγη μόνῃ τῇ θέᾳ· ἦν γὰρ ὁ Ἅγιος μέγας τῇ ἡλικίᾳ, καὶ εὐειδὴς· ἡ δὲ θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ὁ πώγων, ἐν ἀληθείᾳ, ὡς περ χρυσὸς ἦν ἐκστίλβων· ὅθεν καὶ θεὸν αὐτὸν ἀπεκάλεσε, καὶ οὐκ ἄνθρωπον. Λέγει δὲ πρὸς αὐτόν· Εἰπὲ ἡμῖν, πόθεν εἶ, καὶ τί σου τὸ ὄνομα, καὶ τί τὸ ἐπιτήδευμα; Καὶ ὁ Ἅγιος· Ταύτης τῆς Νικομηδέων εἰμὶ πόλεως γέννημα καὶ θρέμμα, υἱὸς Ἐπάρχου γεγονὼς Χριστιανοῦ, ὄνομα δέ μοι Φιλέταιρος.

Τότε ὁ Βασιλεὺς τὸν Ἅγιον προσκαλεσάμενος, καὶ κολακεύσας, ἤρξατο ῥήματα βλάσφημα ἀποφθέγγεσθαι κατὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦ Ἁγίου εὐθὺς εἰς οὐρανὸν τὸ ὄμμα συντείναντος, καὶ, Ἐμφραχθείη τὸ στόμα, εἰπόντος, τοῦ κατὰ Χριστοῦ μου τὰ βλάσφημα λέγοντος, βροντή τοιαύτη καὶ σεισμὸς γέγονεν, ὥστε τὸν Βασιλέα σύντρομον γενέσθαι σὺν τοῖς περὶ αὐτόν. Τοίνυν καὶ εἰς κάμινον, σφοδρῶς ἐκκαυθεῖσαν, ἐμβάλλεται· προσευξάμενος δὲ, καὶ τὴν κάμινον διασκορπίσας, καὶ παντελῶς σβέσας, ἐξῆλθεν ἀσινής. Διὸ καὶ ὁ Βασιλεὺς αἰδεσθεὶς, ἕνεκεν τοῦ κάλλους αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους, πλέον δὲ, διὰ ἃ πεποίηκε θαυμάσια, ἀπέλυσεν αὐτὸν, ἄνετον διάγειν, ὅπου ἐὰν ἐθέλῃ καὶ βούληται.

Βασιλεύσαντος δὲ μετὰ τοῦτον ἐν Νικομηδείᾳ Μαξιμιανοῦ, διεβλήθη ὁ Ἅγιος πρὸς αὐτόν· καὶ παραστὰς, ὡμολόγησε τὸν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν, καὶ τοῦ παντὸς Ποιητήν· καὶ πρῶτον μὲν ῥάβδοις τύπτεται τοσοῦτον, ὥςε, τοὺς δημίους ἀτονήσαντας, κατὰ γῆς πεσεῖν, ὡς ἠμιθνήτως· ἐῴκει γὰρ, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι πάσχειν, ὑπὸ Χριστοῦ δυναμούμενος. Εἶθ' οὕτως ἀναρτηθείς, ξέεται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ παραπλήσια τοῖς πρατέροις τοὺς ξέοντας ὑποστῆναι· καὶ μετὰ ταῦτα θηρίοις ἐκδιδο-

Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

ται· καὶ τῶν θηρίων κυλιομένων παρα τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου, εἰς τὸν Ναὸν ἄγεται προσκυνήσων τοῖς εἰδώλοις· ἃ καὶ δι' εὐχῆς συντρίψας, καὶ τὴν διὰ ξίφους τελείωσιν τοῦ μαρτυρίου, ἀποφηναμένου τοῦ Βασιλέως, παραχρῆμα ἀπεξηράνθη τὴν χεῖρα ὁ δήμιος· καὶ ἕτερος τὴν σπάθην λαβὼν, ἐκτείνας ταύτην κατὰ τοῦ Ἁγίου, τὰ ὅμοια πέπονθεν· εἶτα βάλλεται ἐν φυλακῇ, καὶ αὖθις ἐξετασθεὶς, σιδήροις κατεδεσμεύθη.

Ὡς δὲ εἶδεν ὁ Βασιλεὺς, μηδόλως κυριευόμενον αὐτὸν, εἰς Προικόννησον ἐξορίζει· καὶ δέσμιος περιαγόμενος; καθ' ὁδὸν θαύματα οὐκ ὀλίγα ἐποίει, δαίμονας διώκων, λεπροὺς ἀποκαθαίρων, καὶ πᾶν ἕτερον νόσημα θεραπεύων. Εἴδωλα λόγῳ μόνῳ ἀφ' ὕψους καταράσσων, καὶ εἰς χῦν καὶ ὕδωρ μετασκευάζων. Καὶ δέσμιος ἐν Νικαίᾳ γενόμενος, καὶ προσψαύσας εἰδωλικῷ ναῷ περιβοήτῳ, εὐθέως ἐκ θεμελίων πάντα κατέβαλε· καὶ διὰ τῶν τοιούτων σημείων, πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ὁ Κόμης, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Στρατιῶται.

Ὡς δὲ πρὸς τὰ μέρη τῆς Σιγριανῆς ἔφθασεν ὁ Ἅγιος, καὶ ἐκεῖσε πολλὰ εἰργάσατο θαυμάσια, εἶπον οἱ ἐκεῖσε τῷ τε Ἁγίῳ καὶ τῷ Ἄρχοντι· Ὅτι ἐστὶν ὧδε ἔγγιστα ἡμῶν ἄνθρωπός τις, Εὐβίοτος τὄνομα, Χριστιανὸς, ποικίλα δεινὰ καὶ διάφορα ὑπομείνας διὰ τὸν Χριστὸν παρὰ τοῦ Ἄρχοντος, ἀδάμας καὶ γενναῖος καὶ ἀβλαβὴς διαφυλαχθεὶς, καὶ σημεῖα ἐξαίσια ποιῶν. Ὡς οὖν ταῦτα ἤκουσεν ὁ Ἅγιος Φιλέταιρος, ἦλθε θεάσασθαι τοῦτον· ὅθεν καὶ Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὸν μακάριον Εὐβίοτον ἀπελθὼν, εἶπεν· Ἔξελθε τοῦ κελλίου σου μικρὸν, καὶ δεῦρο εἰς τόνδε τὸν τόπον, εἰς συνάντησιν Φιλεταίρου τοῦ συμμάρτυρός σου. Ὁ δὲ εὐθέως ἐξελθὼν, κατήρχετο ἀπὸ τοῦ ὄρους τῆς Σιγριανῆς.

Ὁ δὲ Ἅγιος Φιλέταιρος, ὁδηγηθεὶς πρὸς τὴν εἰς τὸν Ἅγιον Εὐβίοτον ὁδὸν παρά τινος ἐγχωρίου, ἀνήρχετο πρὸς τὸ ὄρος τῆς Σιγριανῆς, μετὰ τοῦ Κόμητος καὶ τῶν ἐξ Στρατιωτῶν, τῶν πιστευσάντων καὶ βαπτισθέντων, καὶ σὺν αὐτῷ μελλόντων εἶναι. Καὶ μικρὸν προσαναβάντες, ὁρῶσι τὸν μακάριον Εὐβίοτον πρὸς αὐτοὺς κατερχόμενον· καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, καὶ χαρᾶς πολλῆς πλησθέντες, εὐφρανθέντες τε, ἀνῆλθον ὁμοῦ εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου Εὐβιότου οἰκίδιον· καὶ προσμεινάντων ἐκεῖσε ὁμοῦ ἡμέρας ἑπτὰ, ἐκοιμήθη ὁ μακάριος Φιλέταιρος, ὃν ὕπνον ἐπόθει, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον μετέστη Χριστὸν, εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὴν ψυχὴν παραθείς. Ἐκήδευσε δὲ αὐτὸν ὁ μακάριος Εὐβίοτος εἰς τὸ ἑαυτοῦ καταγώγιον. Ὡσαύτως δὲ ὅ, τε Κόμης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐξ Στρατιῶται, κοιμηθέντες καὶ αὐτοὶ μετὰ ταῦτα, διὰ ἕνδεκα ἡμερῶν, ὧν ἐκεῖσε διεβίβασαν, τῷ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθεντο, καὶ ἐτέθησαν πλησίον τοῦ Ἁγίου. Τὰ δὲ τοῦ μακαρίου Εὐβιότου, προεγράφησαν κατὰ τὴν ὀγδόην καὶ δεκάτην τοῦ ἐνεστῶτος Μηνός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὅσιος Λέων, ὁ Ἀρχιμανδρίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ῥευστοῦ μεταξὺ, Χριστὲ, Λέων ἐκ βίου,
Σκύμνον λέοντος, ἐξ Ἰούδα σὲ βλέπει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Σὲ τὴν οἰκίαν τῆς ψυχῆς, Μάρτυς νοητῶς ἱδρυμένην, ὁμολογίᾳ τοῦ Χριστοῦ, τῶν βασάνων συῤῥεύσαντες χείμαῤῥοι, οὐδαμῶς παρεσάλευσαν, Ὁ Θεὸς ἀναβοώσης, εὐλογητὸς εἶ.

Δικαιοσύνης τὸν Χριστὸν, Ἥλιον γινώσκουσα Μάρτυς, ὑ κατεδέξω δυσσεβῶς, ἐπιθῦσαι Ἡλίῳ κελεύοντος, τοῦ τυράννου, ἀλλ' ἔμελπες· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Σοῦ ἐξ αἱμάτων ἱερῶν, βάψασα σαυτῇ ἀλουργίδα, νικητικῷ τὴν κεφαλὴν, διαδήματι Μάρτυς κατέστεψαι, καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι, Βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ εὐφραινομένη.

Θεοτοκίον.

Ὁ σπαργανώσας οὐρανὸν, νέφεσι τὴν γῆν δὲ ὁμίχλῃ, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς, σπαργανοῦται καὶ φάτνῃ προσκλίνεται, Θεομῆτορ Παναμωμε, πειρασμοῦ με διαλύων τῶν ἐγκλημάτων.

Τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός.

Σὺν τῷ συζύγῳ τὸν ζυγὸν, φέρουσα Χριστοῦ Θεοφόρε, κατενεώσατε εὐχῶν, τῷ ἀρότρῳ ψυχὰς, καὶ τὴν ἄρουραν, τῶν καλῶν γεωργήσαντες, ἐντρυφᾶτε εἰς αἰῶνας τῆς ἄνω δόξης.

Ὡσεὶ ἐλαία ψαλμικῶς, οἴκῳ τοῦ Θεοῦ φυτευθεῖσα, καθιλαρύνεις μυστικῶς, τὰς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Μουσείο Τυπλάδων Ιακωβάτων

καρδίας Ὁσία καὶ πρόσωπα, τῷ ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σου τοὺς ἀγῶνας.

Τῆς ἐγκρατείας δροσισμῷ, σβέσασα παθῶν τὰς καμίνους, τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν εὐχῶν, ἰαμάτων πελάγη ἀνέβλυσας, παθημάτων ἐπήρειαν, κατακλύζοντα Μελάνη τῶν σὲ τιτιμώντων. Θεοτοκίον.

Πόκον σε ἔφη ὁ Δαυῒδ, ὡς τὸν ὑετὸν δεξαμένην, τὸν ἐπουράνιον Ἀγνὴ, ἀνομίας χειμάρρους ξηραίνοντα, καὶ πιςῶν καταρδεύοντα, διανοίας χερσωθείσας τῇ ἁμαρτίᾳ.

Ὠδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Χήραις ὀρφανοῖς τε καὶ πτωχοῖς, καὶ πᾶσι χρῄζουσι, πλοῦτον διένειμας, τοῦ Παντοκράτορος στέργουσα, ἀδιάπτωτα προσάγματα, καὶ Μαρτυρίου τὸ σεπτὸν ζητεῖς ποτήριον· ὃ πιοῦσα, ἔστης Παρθένε σεμνὴ τῆς ἐφέσεως.

Ὡς προῖκα προσῆξας τῷ Χριστῷ, νηστείαν δάκρυα, παθῶν τὴν νέκρωσιν, καὶ τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν, τῆς πλευρᾶς τε τὴν ἐκκέντησιν· μὴ παλαιούμενον αὐτὸς, ὅθεν σοι στέφανον, καὶ παστάδα, ἄφθορον νέμει, καὶ δόξαν ἀθάνατον.

Οἰκεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ, Παρθένων τάγμασι, δήμοις Μαρτύρων τε, συναγελάζουσα πρόσωπον, τοῦ Νυμφίου σου πρὸς πρόσωπον, καὶ θεωροῦσα καὶ λαμπρᾶς, δόξης μετέχουσα, καὶ βοῶσα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἴδου νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, ἄρχων ἡγούμενος· σὺ γὰρ Παναμώμε τέτοκας, ᾧ τοπρὶν ἦν ἀποκείμενον, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ναὸν τὴν καρδίαν καὶ τὸ σῶμα, Τριάδος τῆς ὑπερθέου ἐκτελέσασα, Θείους ἀνεδόμησας, οἴκους ἀξιάγαστε· ἐν οἷς Παρθένων τάγματα, καὶ Μοναζόντων χορούς, συνήθροισας, ὑμνοῦντας συμφώνως, καὶ δοξολογοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φρονήσει ἀνδρείᾳ σωφροσύνῃ, καὶ Θείᾳ δικαιοσύνῃ διαλάμπουσα, ἔσχες ἀνυψοῦσάν σε, ὕψος πρὸς οὐράνιον, ὑψοποιὸν ταπείνωσιν, δι' ἧς κατέβαλες, Ὁσία τὸν μεγάλαυχον ὄφιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, ὡς ὄντως νικηφόρον.

Ἔλεός σου τὸν ἔλεον ἐκτήσω· ἐσκόρπισας ἔδωκας τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη σου, μένει αἰωνίζουσα, καὶ τὸ ἐκ ταύτης κέρδος σοι, μὴ παλαιούμενον, Μελάνη Θεοφόρε Ὁσία, κλέος τῶν ἐν πίστει, ἀεί σε εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με ταράττει τρικυμία· βυθός με χειμάζει ἀπογνώσεως· σῶσόν με Παναμώμε, Μήτηρ, καὶ σωθήσομαι· τὸν γὰρ Σωτῆρα Κύριον ἐκυοφόρησας, ἐν φάτνῃ, τὸν ὡς βρέφος τεχθέντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς
» Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπού-
» μενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην
» ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑ-
» μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λίθοις οἱ προσάπτοντες σέβας, παρὰ τὸν Κτίσαντα ὁρᾶν σε, ἔνδοξε μὴ φέροντες θεῷ, ἀνακειμένην ξίφει συγκόπτουσι, διὰ θανάτου θείαν σοι, ἀθανασίαν μνηστευόμενοι.

Θεσσαλονικέων ἡ Πόλις, σοῦ τοῖς σπαργάνοις καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται παρθένε· ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δὲ, μετὰ δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραινόμενον.

Λίβανον χρυσόν τε καὶ σμύρναν, ἐν Βηθλεὲμ τῷ γεννηθέντι, Μάγοι προσενήνοχαν πίστει· ἡ Ἀθληφόρος δὲ τὴν δι' αἵματος, καὶ Μαρτυρίου ἄθλησιν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῷ πρεσβεύουσα.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἀνεβλάστησας ῥίζης, τοῦ Ἰεσσαὶ Θεογεννῆτορ, ἄνθος τῆς Θεότητος Χριστὸν, ἡμῖν τεκοῦσα, Πάναγνε σήμερον, τὸν ὡς Θεὸν ἀχώρητον, καὶ νῦν ὡς Βρέφος σπαργανούμενον.

Ἄλλος.

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εἰς ὕψος σαφῶς τῆς ἀκραιφνοῦς, ἀνέβραμες, μακαρία τελειότητος, ἔφθασας τά-

ΑΝΟΙΚΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μουσείο Τυπλόων Ιακωβάτων

ξεις Ἀσωμάτων, τῷ ὄντως ἐφετῷ προσεπέλασας, πηγὴν τῶν ἀγαθῶν νῦν κατείληφας· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Χοροῖς συνευφραίνῃ Ἀσκητῶν, ἀσκήσασα, καὶ τὰ πάθη θανατώσασα, βλέπεις ἀνακεκαλυμμένῳ, προσώπῳ τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, ἧς πρώην τὰς ἐμφάσεις ἐκέκτησο, σώφρων Μελάνη παναοίδιμε.

Βαδίσασα τρίβον τὴν στενὴν, εὐρύχωρον, Παραδείσου πλάτος ἔφθασας, ὅπου χαρὰ ἑορταζόντων, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἔνθα πέφυκεν, ἡμῶν διὰ παντὸς μνημονεύουσα, τῶν ἐκτελούντων σου τὴν κοίμησιν.

Θεοτοκίον.

Οἱ νώτοις φρικτῶς Χερουβικοῖς ὀχούμενος, ἐν ἀγκάλαις νῦν καθέζεται, Κόρης Ἀγνῆς, καὶ σπαργανοῦται, καὶ λύει τὰς σειρὰς τῶν κακῶν ἡμῶν· καὶ γάλακτι ὡς νήπιος τρέφεται, ὁ διατρέφων πνοὴν ἅπασαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν » κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε » Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ » κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν» τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Μάρτυρος.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου, μύρον εὐῶδες βρύουσα, ἰᾶται πάθη ποικίλα, τὰ τῶν βροτῶν Ἀνυσία, Παρθενομάρτυς ἔνδοξε· διὸ πανηγυρίζομεν, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου· ἐν ᾗ Χριστὸν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Τῆς Ὁσίας, ὅμοιον.

Μελάνη παναοίδιμε, Μοναζουσῶν τὸ καύχημα, παθῶν με τῇ ἀμαυρώσει, μελανωθέντα κατ' ἄμφω, λαμπρύνασα καθάρισον, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου· ὅπως φαιδρῶς γεραίρω σε, καὶ τὴν φωσφόρον σου μνήμην, λαμπροφανῶς ἑορτάζω.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Οἷον σὺν τῷ Γεννήτορι, Θεὸς ἀεὶ προάναρχος, ἐκ Πνεύματος νῦν Ἁγίου, ἐν Βηθλεὲμ ἀπορρήτως, ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται, ὑπὸ τὸ θεῖον σπήλαιον· ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων δὲ, σπαργανωθεὶς ἀνεκλίθη, λύων σειρὰς μου πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ μεγάλων μυστηρίων! πῶς ὁ ἀναφὴς, ἐνειλούμενος σπαργάνοις, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, ἀνεκλίθη ὡς Νήπιον, πάντας ἀλογίας ἀπαλλάττων, καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἡμᾶς ἀνάγων, αὐτῷ κράζοντας· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὸν Ἐμμανουὴλ, ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα, ἄνωθεν ἀστὴρ, κατεμήνυσε τοῖς Μάγοις, δικαιοσύνης ὄντα, ἀπερίγραπτον Ἥλιον, καὶ περιγραφόμενον ἐν φάτνῃ, σάρκα ὑλικὴν ἡμφιεσμένον· πρὸς ὃν κράζομεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Νῦν ἐπὶ τῆς γῆς, πεφανέρωται παιδίον, ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς, γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων. Ἀγάλλου πᾶσα κτίσις· οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, βλέποντες τοὺς πρὶν ἀπατηθέντας, πάλιν τῷ Θεῷ οἰκειουμένους, αὐτῷ κράζοντας· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Θέλων οὐρανοὺς, κλίνας Κύριε κατέβης, καὶ Παρθενικὴν, μήτραν ᾤκησας ἀφράστως, καὶ βρέφος ἐγνωρίσθης, ἐν σπηλαίῳ τικτόμενος· καὶ συνανεστράφης τοῖς ἀνθρώποις, ἀρίστην ὁδὸν ὑποδεικνύων, τοῖς σοὶ κράζουσιν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἄφθορον ἀγνὴν, ἑαυτὴν κατανοοῦσα, μετὰ τὴν φρικτὴν, καὶ ἀνέκφραστον λοχείαν, ἐβόα ἡ Παρθένος· Ἀνερμήνευτε Κύριε, βρέφος σπαργανούμενον κρατῶ σε, καὶ δοξολογῶ μετὰ Ποιμένων, πιστῶς κράζουσα· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαῖε, οἷα ἀπειθὴς, καὶ Προφήταις ἀντιπίπτων· Υἱῷ γὰρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κλῆρον δίδωσιν, ἔθνη καὶ κατάσχεσιν γῆν πᾶσαν· σὲ δὲ ἀπωθεῖται μιαιφόνε· βοᾷ γὰρ οὐ πείθῃ γάρ· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγέγονεν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Κράζε ὦ Δαυῒδ, Θεοπάτορ καὶ Προφῆτα· Ἄστρον φαεινὸν, προεκλάμψαν Ἑωσφόρου· καὶ ποῖον ἀνακράζεις; Τὸν ἀσπόρως τικτόμεναν, Κόρης ἐκ Παρθένου· ᾧ βοῶμεν, εἰς τὴν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη
Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου.

Λέγε ἐμφανῶς, Ἡσαΐα ὦ Προφῆτα· Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, ἕξει ἄνανδρος Παρθένος, καὶ τέξεται ἀσπόρως, Πλαστουργὸν καὶ δεσπόζοντα, πάντων τῶν αἰώνων· ᾧ βοῶμεν, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, φαιδρῶς ψάλλοντες· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α.

Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπασα, ἐν Βηθλεὲμ σαρκὶ τικτόμενον, τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἁπάντων, καινουργεῖται πάλιν καὶ ἀναπλάττεται· ὁ ἥλιος δὲ τὸ φῶς ἐφήπλωσε, καὶ ἡ γῆ ἐπαγάλλεται· Μάγοι ἐκ Περσίδος Βασιλεῖ, τῷ Βασιλεῖ πάντων δῶρα προσφέρουσι· Ποιμένες θαυμάζουσιν ἐκπλαγέντες, καὶ θεὸν σὺν τῇ τεκούσῃ, προσκυνοῦσι σαρκί. Ὦ τοῦ θαύματος! ὁ τροφεὺς τρέφεται Μητρὶ Παναγνῷ, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΛΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς τῶν Χριστουγέννων Ἑορτῆς, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τοῦ Πολυελέου.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἡ παροῦσα ἡμέρα ἐν Κυριακῇ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ'. τῆς Ἑορτῆς δ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, κτλ. καὶ τῶν Πατέρων Προσόμοια γ'. Δόξα, τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. β'. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'. Αὐγούσου μοναρχήσαντος. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. β'. Ἱερέων μνήμη. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'. Σπηλαίῳ παρῴκησας. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, καὶ τὸ, Ἄξιόν ἐστι, Τροπάριον, Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ — Ἡ συνήθης Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ὀκτωήχου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Κάθισμα, Πατρὸς ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων. Καταβασίαι διπλαῖ. Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν, κτλ. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Αἷμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, εἰπὲ τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον, ψυχή μου... Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικὸν, Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος. Ἀντὶ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς, εἰπὲ, Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

Στίχοι.

Οὐχ ὑλικήσε χεὶρ Μελάνη καὶ μέλαν,
Θεὸς δὲ, κἂν τέθνηκας, ἐν ζῶσι γράφει.

Πρώτη ἐν τριακοστῇ ἀπῆρε βίοιο Μελάνη. Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆ Βασιλείας Ὀνωρίου, γένους περιδόξου καὶ λαμπροῦ. Ἐξ ὅλης δὲ ψυχῆς τὸν Κύριον ἀγαπήσασα, παρθενεύειν ἠρετίσατο· ἀλλ' οἱ ταύτης γονεῖς, ἀνδρὶ ταύτην, καὶ μὴ βουλομένην, ζευγνύουσι, καὶ δύω παίδων μήτηρ ἐγένετο. Εἶτα οἱ γονεῖς αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα τοῦ βίου μεθίστανται. Αὕτη δὲ τὴν πόλιν καταλιποῦσα, ἐν προαστείῳ διῆγε, τοὺς ἐπιδημοῦντας ξένους ὑποδεχομένη, καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς καὶ ἐξορίαις ἐπισκεπτομένη. Μετὰ ταῦτα, τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς, πολλὴν οὖσαν, διαπωλήσασα, καὶ δώδεκα μυριάδας χρυσίου συναγαγοῦσα, εἰς τὰ Μοναστήρια καὶ εἰς τὰς Ἐκκλησίας ἐξεκένωε, καὶ διὰ δύω ἡμερῶν τροφῆς μετελάμβανεν· εἶτα διὰ πέντε, ὡς ἐν Σαββάτῳ καὶ Κυριακῇ μόνον ἐσθίειν, πάνυ ἐντέχνως καὶ εὐφυῶς γράφουσα. Διαγαγοῦσα δὲ ἐν Ἀφρικῇ χρόνους ἑπτὰ, καὶ τὸν πολὺν ἀποθεμένη πλοῦτον, εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀφίκετο. Ἐκεῖθεν εἰς Ἱεροσόλυμα· ἔνθα κελλίῳ ἑαυτὴν ἐγκλείσαμένη, καὶ ἐννεννήκοντα Παρθένους συνα-

ΜΟΥΣΕΙΑ ΒΙΒΛΙΩΝ
Κέντρο Βιβλιοθηκονομίας Πανεπιστημίου Μουσείο Τυπαλόων Ιακωβατων

γαγοῦσα, πάντα τὰ πρὸς χρείαν αὐταῖς ἀπαραλείπτως παρεῖχε. Περισχεθεῖσα δὲ ὑπὸ τῆς τοῦ πλευροῦ ἀλγηδόνος, σφόδρα ἐνόσησε· καὶ προσκαλεσαμένη τὸν Ἐπίσκοπον Ἐλευθερουπόλεως, καὶ δεξαμένη παρ' αὐτοῦ τὴν θείαν Μεταλῆψιν, καὶ συνταξαμένη ταῖς Ἀδελφαῖς, ἐσχάτην ταύτην ἀφῆκε φωνήν· Ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο· καὶ εὐθὺς παρέδωκε τὸ πνεῦμα αὐτῆς τῷ Κυρίῳ (*).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Πρεσβυτέρου, Ζωτικοῦ τοῦ Ὀρφανοτρόφου. Στίχ. Πόλων συρόντων, Ζωτικὸς σκιρτῶν τρέχει,
Ὦ βαλβὶς ἡ γῆ, τέρμα δὲ δρόμου πόλος.

Οὗτος ἔφυ μὲν ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, γένους ὑπάρχων ἐντίμου καὶ λαμπροῦ, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων πάσῃ σοφίᾳ παιδευθείς, καὶ παρὰ τοῦ ἐν βασιλεῦσι Μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἐν Κωνσταντινουπόλει ὡς ἀγχίνους μετοικίζεται, καὶ Μαγιστριανὸς τιμᾶται. Σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἕτεροι τῶν ἀπὸ Ῥώμης ἐν Κωνσταντινουπόλει συνέρχονται, ὁ τῶν Ἁρμάτων Μαγιστριανός, καὶ Παυλῖνος ὁ τούτου ἀνεψιός· ἔτι τε καὶ Ὀλύμβριος, Βῆρος, Σεβῆρος, Μαριανός, Ἄνθιμος, Οὐρβίκιος, Ἰσίδωρος, Καλλίστρατος, Φλωρέντιος, Εὔβουλος, Σαμψών, καὶ Στούδιος· ὧν καὶ αἱ ἐπωνυμίαι ἐν τοῖς εὐαγέσιν αὐτῶν οἴκοις μέχρι τῆς σήμερον ἐπικέκληνται.

Λέγεται δὲ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἐνσκῆψαι τὴν ἱερὰν νόσον ἐν τῇ Πόλει, καὶ δόγμα ἐκθέσθαι τὸν Βασιλέα, βυθῷ θαλάσσης τὸν ἐν τῇ νόσῳ ταύτῃ ἐμπεσόντα παραπέμπεσθαι· τοῦτο μὴ φέροντα ἰδεῖν, ἢ ἀκοῦσαι τὸν τίμιον ἄνδρα, (Ζωτικὸν,) πόθῳ θείῳ πυρποληθέντα, προσελθεῖν τῷ Βασιλεῖ καὶ φῆσαι· Δότω ὁ Βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ χρυσίου πολλοῦ, καὶ ὠνήσομαι μαργαρίτας, καὶ τιμίους λίθους καὶ διαφανεῖς, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ κράτους αὐτοῦ, ὡς πολλὴν πεῖραν ἔχων ἐν τούτοις. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐκέλευσε παραυτίκα τοῦτο γενέσθαι. Ὁ δὲ θεοφιλὴς ἐκεῖνος, καὶ τοῦ Θεοῦ ἐργάτης δοκιμώτατος, τὸ χρυσίον εἰληφὼς, ἐξῆει μετ' εὐφροσύνης· καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου τοῖς δημίοις παραδιδομένους εἰς ἀπώλειαν, ἱκανὸν παρέχων τίμημα, τῆς θανατικῆς πνιγμονῆς ῥυόμενος, πέραν τοῦ Βυζαντίου ἐν τῷ ὄρει, κατὰ τὸν τότε καιρὸν, Ἐλαιῶν λεγομένῳ, ἀπεκόμιζε· καὶ σκηνὰς πηγνύμενος, ἐν αὐταῖς αὐτοὺς ἐπανέπαυε. Τοῦτο τὸ θεοκερδὲς ἐμπόρευμα οὐκ ἔλαθε τοὺς πολλοὺς, διὰ τὸ πλεῖσα αὐτοῖς τὸ καθ' ἡμέραν ἐπιχορηγεῖν παμπόλλοις οὖσι· καὶ τούτου γινομένου, λιμὸν τῇ πόλει οὐ μικρὸν ἔσεσθαι προσδοκᾶν.

Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Μεγάλου καὶ ἀοιδίμου ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντίνου μετάσασιν, Κωνστάντιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, τὴν ὅλην Βασιλείαν οὐκ εὐσεβῶς ὑποζωσάμενος, (ἀρειανίζων γὰρ ἦν) πολλοὺς τῶν εὐσεβῶν ποιναῖς διαφόροις ὑπέβαλλεν. Οὗτος καὶ τὸν μακάριον Ζωτικὸν, ὀρθόδοξον ὄντα, ἀπεστρέφετο, εἰ καὶ τὴν πρὸς τὸν Ὅσιον στοργὴν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ηὐλαβεῖτο. Εὐκαίρου δὲ λαβόμενος ἀφορμῆς, ἐνεῖχεν αὐτῷ, ὡς τὴν νόσον τῆς λελωβημένης λέπρας δι' αὐτοῦ τῇ Πόλει ἐνσκῆψαι. Συνέβη δὲ καὶ τὴν τοῦ Βασιλέως θυγατέρα τῇ αὐτῇ νόσῳ περιπεσεῖν, ἥτις καὶ παρεδόθη τῷ Ἐπάρχῳ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς, πρὸς τὸ τῇ θαλάσσῃ ἐναπορῥιφῆναι. Ὁ δὲ τίμιος Ζωτικὸς, δοὺς, κατὰ τὸ εἰωθὸς, τοῖς δημίοις τὸ ἐποφειλόμενον, ἐξωνήσατο τὴν παῖδα, καὶ τοῖς λοιποῖς λωβοῖς συνῆρίθμησε.

Τοῦ δὲ προσδοκωμένου λιμοῦ, κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ γενομένου, καὶ ἐν σπάνει χρειῶν τῆς Πόλεως καταστάσης, ὁ Βασιλεὺς ἐπειρᾶτο μαθεῖν τοῦ λιμοῦ τὴν αἰτίαν. Οἱ δὲ συκοφάνται, καὶ τῆς ἀληθείας ἐχθροὶ, ἀδείας λαβόμενοι, διέβαλον τὸν Ὅσιον, καὶ αὐτὸν αἴτιον γενέσθαι τοῦ λιμοῦ διεβεβαίουν, ὡς τοῖς λωβοῖς τὰς σωματικὰς χρείας παρέχοντα δαψιλῶς, πλῆθος ἀναρίθμητον οὖσιν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς τούτων ἀκούσας, καὶ πρὸς ὀλίγον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ταμιευσάμενος, μικρὸν ὅσον ἠδεῖτο τὸν Ὅσιον, καὶ ὑπεστέλλετο, διὰ τὸ μήπω τοὺς μαργαρίτας, καὶ τοὺς τιμίους λίθους ἀπολαβεῖν· ὅθεν παραπεισθεὶς ὑπὸ κακοθελῶν ἀνδρῶν, συλληφθῆναι τοῦτον ἐκέλευσεν. Ὁ δὲ Ὅσιος τοῦτο μαθὼν, καὶ σπουδῇ καὶ λάθρᾳ πρὸς τὸ Παλάτιον εἰσελθὼν, ἐμφανίζεται τῷ

(*) Σημείωσαι, ὅτι οὐ μία, ἀλλὰ δύο γυναῖκες ἦσαν, μάμμη καὶ ἔγγονη, ἀμφότεραι τὸ αὐτὸ ἔχουσαι ὄνομα, Μελάνη. Ταύτας ὁ μὲν Συναξαριστὴς συνέχεεν εἰς μίαν· ὁ δὲ Ἁσματογράφος Θεοφάνης (Ὠδῇ Α'. Τροπ. γ'. καὶ Ὠδῇ Η'. Τροπ. ά.) φαίνεται ὅτι ἐννοεῖ τὴν ἔγγονην. Ὅρα τὴν περὶ τούτων ἀκριβεστέραν ἱστορίαν ἐν τῷ Μεγ. Ὡρολογίῳ, Δεκεμβρίου 31.

Βασιλεῖ. Ὁ δὲ Βασιλεὺς εἰρηνικῶς ἔφη πρὸς αὐτόν· Ἦλθε, Μαγιστριανὲ, ἡ τοὺς διαφανεῖς λίθους ἀποκομιζομένη ναῦς; Ὁ δέ φησιν· Ἐλθὲ, Βασιλεῦ, εἰ ἀξιοῖς, μετὰ τοῦ δούλου σου, καὶ ἴδῃς πάντως αὐτήν.

Αὐτίκα οὖν, μὴ μελήσας ὁ Βασιλεὺς, τῆς πορείας ἀπήρξατο· ὁ δὲ μακάριος Ζωτικὸς, προλαβὼν ἐν τῷ Ἐλαιῶνι, τοὺς ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὺς ἐκέλευσεν ἐξελθεῖν τῶν καλυβῶν, μετὰ τῆς τοῦ Βασιλέως Θυγατρὸς, πρὸς ὑπαντὴν αὐτοῦ λαμπαδηφοροῦντας. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, φθάσας τὸν τόπον, καὶ ἰδὼν τοὺς λωβοὺς λαμπαδηφοροῦντας, θαυμάσας τὸ πλῆθος, εἶπε· Τίνες οὗτοι; Ὁ δὲ, τῷ ἰδίῳ δακτύλῳ ὑποδεικνὺς, Οὗτοι, Δέσποτα, οἱ ὑπέρτιμοι λίθοι, καὶ διαφανεῖς μαργαρίται, οὓς ἐμπόρως ἐπριάμην. Καὶ ὁ Βασιλεὺς, ἐμπαιγμὸν τὸ πρᾶγμα λογισάμενος, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, κελεύει τοῦτον, ἀφειδῶς συνδεθέντα, ἀγρίοις ἡμιόνοις ἐλαύνεσθαι, ὅπως ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε πετρῶν τῶν μελῶν αὐτοῦ κατακοπτομένων, βιαίως ἀπορράγῃ τῆς ζωῆς.

Τούτου οὖν διὰ τάχους γεγονότος, παρεξῶτος καὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ βλέποντος, αἱ ἡμίονοι παρὰ τῶν δημίων κέντροις βαλλόμεναι, βιαίῳ δρόμῳ τὸν Ἅγιον, ἀπὸ τοῦ λόφου πρὸς τὸ κάταντες, ἔσυρον· ὅθεν τὰ μέλη αὐτοῦ κατὰ μέρος διεσκορπίσθησαν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἠχρειώθησαν. Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐτελεῖτο, παραυτίκα πηγὴ ἀνεδόθη καθαροῦ ὕδατος καὶ ποτίμου, ἥτις καὶ ἰᾶται πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ φιλοικτίρμονος Θεοῦ, καὶ τοῦ θεράποντος αὐτοῦ.

Ἐπεὶ δὲ συρόμενος ὁ μακάριος, τὴν ψυχὴν παρέθετο τῷ Κυρίῳ, αὐτίκα καὶ αἱ ἡμίονοι ἀκίνητοι μείνασαι, καὶ περ βίᾳ μαστιζόμεναι ὑπὸ τῶν δημίων, ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, εἰς ἐπήκοον πάντων, τοῦ Βασιλέως τὴν ὠμότητα καὶ ἀλογίαν ἐθριάμβευον, τυφλὸν αὐτὸν καὶ ἀναίσθητον παραδόξως ἀποκαλοῦσαι· τὸν δὲ Ὅσιον ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ εἶπον ταφῆναι.

Ταῦτα ἰδὼν, καὶ ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, καὶ θάμβους τὴν ψυχὴν πληρωθεὶς, δάκρυσι πικροῖς καὶ στεναγμοῖς, τὸ θεῖον μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἐξιλεοῦτο, ἄγνοιαν εἶναι βοῶν τὰ παρ' αὐτοῦ πραχθέντα· καὶ παραυτίκα προστάττει, μετ' ἐπιμελείας πολλῆς καὶ ὑπερβαλλούσης τιμῆς, τὸ σῶμα κηδευθῆναι τῆ Μάρτυρος· καὶ σπουδῇ συντόνῳ ἀνεγεῖραι τοῖς λωβοῖς ἐκ βασιλικῶν ἀναλωμάτων, μέγιστον Οἶκον, πλεῖστα προάστεια, καὶ προσόδους ἐκεῖσε ἀφιερώσας. Ὁ δὲ τίμιος Ζωτικὸς, ἔκτοτε ἄχρι τοῦ παρόντος, χάριτι τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, ἀπείρως θαυματουργῶν οὐ παύεται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, τῷ ὄντι ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Γελάσιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Γελάσιος, ἄχρι καὶ τέλους βίου,
Τὸν ἄξιον γέλωτος ἦν γελῶν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ Ἅγιαι δέκα Παρθένοι αἱ ἐν Νικομηδείᾳ, τοὺς ὀφθαλμοὺς διατρηθεῖσαι, καὶ τὰς πλευρὰς ξεσθεῖσαι, τελειοῦνται.

Στίχ. Διπλοῦν τὸν ἆθλον, τρῆσιν εἶτα καὶ ξέσιν,
Χοροῦ γινώσκω διπλοπενταπαρθένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἁγία Μάρτυς Ὀλυμπιοδώρα πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀγῶνι πρὸς πῦρ τῆς Ὀλυμπιοδώρας,
Ὕμνος τὸ δῶρον, οὐκ Ὀλυμπίων πίτυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Γαΐος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πολλοὺς ἀνέτλη Γαΐος θεῖος πόνους,
Καὶ νῦν τὰ λαμπρὰ τῶν πόνων ἔχει γέρα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΥΠΑΛΔΩΝ-ΙΑΚΩΒΑΤΩΝ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ληξουρίου - Μουσείο Τυπάλδων Ιακωβάτων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Δράμας
Μουσεία Τυπογράφων Σκωβάγων